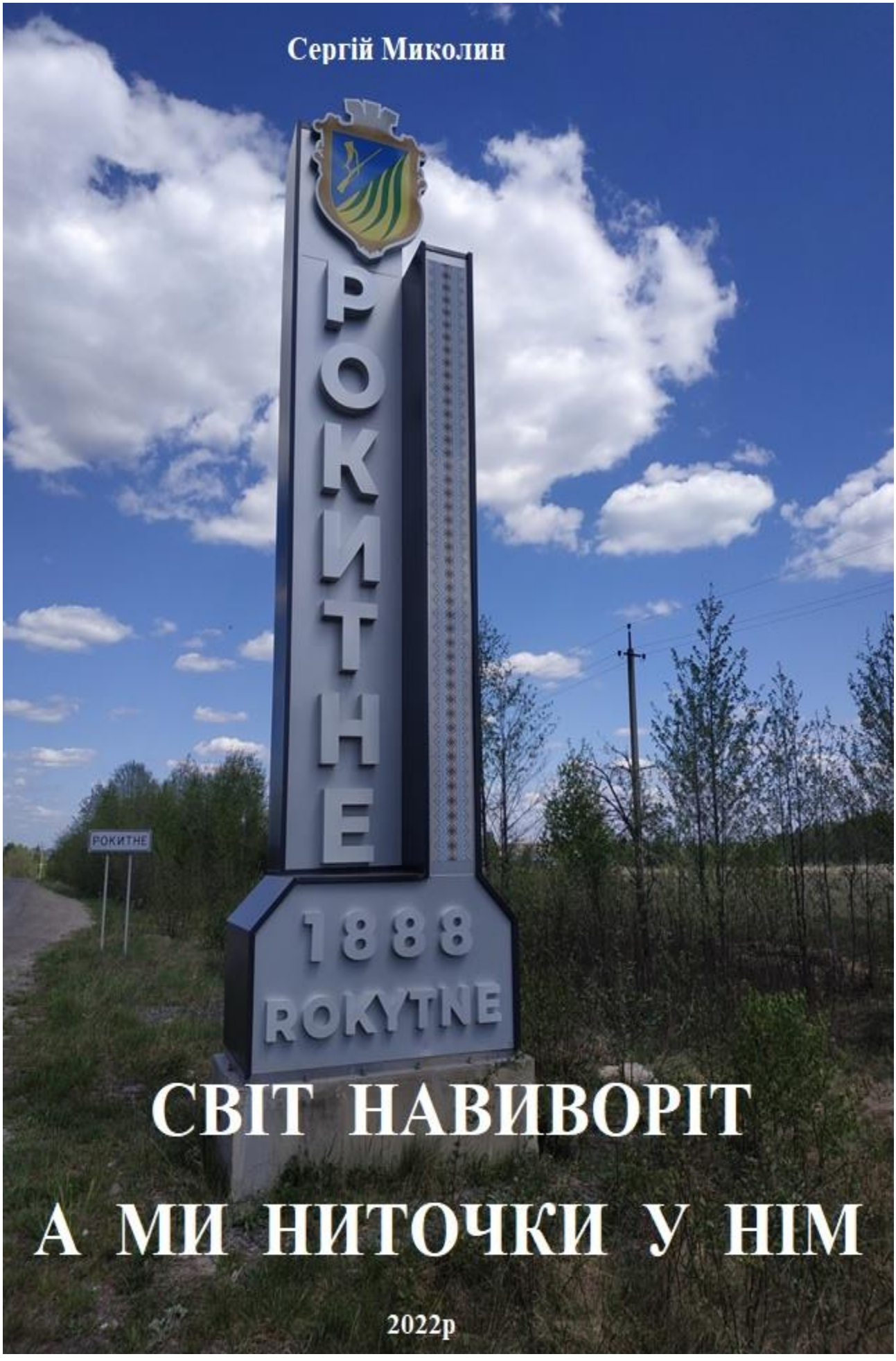
Сергій Миколин
РОКИТНЕ
1888
ROKYTNE
РОКИТНЕ
СВІТ НАВИВОРІТ
А МИ НИТОЧКИ У НІМ
2022р

СВІТ НАВИВОРІТ, А МИ НИТОЧКИ У НІМ

піклуючись про інших щастя,
ми знаходимо своє власне

Ваша подорож у країну Мудрості, країну Життя значима. Тому сміливе і мудре слово не зупинить ніщо.

Усвідомлювати себе і світ у собі і очищати душу молитвою, сльозою, пізнанням, розкаянням сьогодні мають бути основними діями кожного. Вчитись новому, але й не забувати старе, вивірене часом і досвідом предків - такі уроки виношу я із Вашої книги. Пізнаючи життєві цінності - ми наближаємось до себе, до своїх коренів. Ми вивчаємо себе. Бо ж усе наше життя - це шлях між вибором "бути, чи не бути". Схвалюю, що про такі філософські речі ви подаєте цікаво, у притчах, демонструєте прикладами, спогадами. Дійсно, читач вибирає із матеріалу своє, близьке і зрозуміле. Цей потужний струмінь любові до ближнього зачаровує. Обійняти не лише рідних і близьких - обійняти Життя. Бо все добре на цьому світі починається з любові. Дякую!

Ми усі бажаємо хтозна - чого, а необхідно частіше зупинятись і просто радіти гарному дню, друзям, отій берізці. Ви, як автори філософського напряму, гарно сформулювали суть проблеми.

Щиро бажаю Вам добра і радості, і щоб Ваші світлі знання знаходили відгук у серцях якомога більше читачів. Бо хто сіє добро, той щиросердечно вірить, що зійде той цілющий урожай. І світ зміниться до кращого. Миру і спокою у Вашій душі і на нашій землі! Успіхів Вам!

Sofiya Dubchak

Ваші щирі глибокі роздуми дають імпульс "шукачам правди-істини", щоб теж включатися в такі ж глибокі щирі роздуми та преосяяння духу. Дякую!!!

Іван Добрий

СВІТ НАВИВОРІТ,
А МИ НИТОЧКИ У НІМ

Дуріть себе, чужих людей,
Та не дуріть бога.
Бо в день радості над вами
Розпадеться кара.
«Кажуть люде, що суд буде,
А суду не буде.
Бо вже мене осудили
На сім світі люде».
«… Люде горді, неправедні,
Своїм судом судять»
Та не одинаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окраденою, збудять
Ох, не одинаково мені.
А ще поганше на Украйні
Дивитись, плакать – і мовчать!
Прийшло їх тисячі в сльозах,
Прийшло здалека.
Горе з вами!
Кого благати ви прийшли?
Кому ви сльози принесли?
Кому ви принесли з сльозами
Свою надію? Горе з вами,
Раби незрячії! Кого?
Кого благаєте, благії,
Раби незрячії, сліпії!
Чи ж кат помилує кого?
Молітесь богові одному,
Молітесь правді на землі,
А більше на землі нікому
Не поклонітесь. Все брехня –
Попи й царі (і президенти)* …
… Обніміться ж, брати мої,
Молю вас, благаю!

Т.Г.Шевченко.

СЛОВА ДЛЯ ЧИТАЧА

Закінчив нову збірку з пригальмовуванням, бо не бачу проку в книгах цих, та і знання, і силу віддати вирішив у роман на роки. Можливо, добротою стишимо сьогоднішнє зло, то і роман буде до пори. Люди краще приймають минуле, а до сьогоднішнього сліпі, та й щось зробити хороше на майбутнє не мають знань і снаги…

Ми молимося і ви, люди, моліться (розмовляйте і кожною дією твориті), звіряючи з Отцем-Творцем-святим Духом, Богом, Богородицею світу цього і всіма сподвижниками їх: Ісусом Христосом, Гуатамою Буддою, Кукшою Одеським, Серафимом Саровським, Сергієм Радонежським, Мансуром, Муххамедом, Конфуцієм, Антонієм, Іоною, Симеоном Афонським, Миколою Чудотворцем, Паісієм Святогорцем, Ошо і з тими людьми, які носили, носять Духа святого у собі, допомагаючи людям і Всесвіту творити умиротворення і благо, допомагаючи при нещастях і в біді. Саме так, якщо бажаєте і відчуваєте потребу.

Та не забуваймо про святе, що є в нас і навколо – у тому Сонці, Повітрі, Воді, Землі і всьому, що вони несуь собою в життя наші, а ми, маючи уми, зі здатністю духовно розвиватися і рости до самоусвідомлення себе і всіх присутністю і здатністю до дій на планеті прекрасній цій.

В добру путь Вам, сестри і брати!!!

Молітесь богові одному,
Молітесь правді на землі,
А більше на землі нікому… Т.Шевченко

Хай ті читають, які істину шукають.

Хай пишуть турботливі і схвильовані, а не зневірені, чи байдужі.

Так хочеться, щоб увесь світ читав ці книги – а їх до п’ятидесяти. Ми їх безоплатно дарували, роздавали і добре було би, якби можливості були їх по всьому світу розіслати живі. Це щастя, коли читачі приймають зміст і суть книг, несучи ці знання для всіх.

Ми почнемо писати книгу з періоду створення, чи появи даного населеного пункту з прилеглими навколишніми просторами і з усім наявним лісом, полями, болотами, річками, звіром, птахами на них і з цими людьми - працьовитими, мудрими і гідними поліщуками. Бо і я на цих теренах зріс і вони наповнювали мене енергіями тими, які вкладені у ці слова для всіх. Таку ж потребу бачу у всього людства на Землі.

Наша мета в дослідженні духовності і тих умов, якими можна вміло змінити світогляд людини на цих теренах, та і на всій планеті. Бо він умова для змін поведінки в діяльності людини. У наш час потоків інформацій, в час доволі вільного пересування людей на планеті цей діалоговий опус допоможе декому знайти свій путь до свідомого розуміння своєї ролі у всезагальному Житті і прийняття всіх, як сестер і братів у цьому позитивному розвитку і духовному зростанні. Думаємо, що такий стан окремої людини подібний поведінкою у всій людській спільноті на цій прекрасній планеті.

Так, є шанс продовжити життя в наших дітях, онуках, пра-пра…внуках і зберегти планету, бо багато залежить від поведінки людини. Ми спробуємо, а ви доповните у своїх діях цю ідею і спільно побудуємо ту природню цілісну дійсність, ЖИТТЯ, у гармонії між собою і з Отцем-Творцем-святим Духом. Всесвіт прихильний до таких дій і тому такі знання присилає через святих старців, духовних вчителів, філософів, соціологів, письменників, які цими крупицями Знань, що відкрилися їм діляться зі всіма.

Так зокрема і ми взяли з дозволу і без дозволу авторів ці слова у їх дописах, в яких мудрість сучасна є, що з віків до них, нас і вас ішла. Цей твір ми напишемо у формі діалогів між усіма учасниками цієї розмови. Дякуємо Петру, Юрію, Светлані, Галині, Миколі, Івану, Яні, Микиті, Богдану, Володимиру, Віталію, Леоніду, Оксані, Софії, Оресту і всім, хто долучився тією любов’ю, яка є в їх словах для творення благих умов. Хай вони і ми, читачі, долучимося до праведних справ і цим допоможемо кожному пройти через пророцтва з гідністю, витримати випробування, несучи якості духовні у собі, бо тільки вони допоможуть нам в наступну цивілізацію ввійти.

Запрошуємо всіх на цю дорогу для пошуків у собі і у Всесвіті того божественного, яке несе нам всеціле ЖИТТЯ і ми несемо діями позитивними в цей Океан Буття, щоб спільно створювати умови для гуманних змін на краще.

“Світ здригається від жахів, які творяться людьми. І життя, здається, стає ще більш спотвореним. Люди вважають, що вони працюють для якихось вищих ідей, але справи їх показують протилежне.

Саме розвиток людства стоїть на тій ступені, який має можливість закликати рішуче всіх до співпраці, бо основа Буття є розумне співробітництво і усвідомлене розуміння психічної енергії, що дає можливість минути певної участі в людському хаосі, а звідси і в хаосі Всесвіту. Всі зовнішні матеріальні здобутки не врятують від взаємного руйнування».

Тут до цих слів напрошується суспільна політична та економічна доцільність «мудреців» - глобалістів і теж про зменшення чисельності людства, хоча вони займаються і іншими питаннями життєоблаштування планети. Непередбачуваність їх планів і цілей, способів і засобів, що в підсумку створює ймовірність знищення планетарного існування, зримо проявляючи результати пророцтв. То хто тоді підготовляє апокаліпсис, чиїми руками? Нашими і нам подібними. Часткові руйнування небезпечні і в менших розмірах, бо проходить порушення рівноваги в круговороті енергій Природи. Руйнування несе знищення навіть однієї ланки круговороту, бо знищується джерело і злітає весь ланцюг.

Активну позицію і саме усвідомлену займає цій руйнації людство, маючи свободу діянь, чим може створювати катастрофічні наслідки для Природи.

Чому ж людство так напружується своїм умом у владарюванні, а не в благодіяннях? Здригається Всесвіт, від устремлінь, так званих «створюваних проявів» людини, ми здригаємося при багатьох амбітних, гордовитих побудовах і багатьох суспільних, економічних і політичних битвах. Але у світі Духа головний важіль є накопичення духовного устремління.

Пересилити удаваний опір єством у світі Духа можливо лише духовністю. Не слід думати, що світ Духа є лише віддзеркаленням світу Земного. Бо якщо сфери духовного світу представляють відображення земних, то все ж у світі Духа є сфери, що оберігають сфери земні в їхньому еволюційному зростанні і саме в цьому призначення людського життя, як і інших, на планеті. І чи можна очікувати, що людина буде просуватися без прилучення до космічної енергії в гармонії та злагоді, розвиваючи своє єство в нарощуванні духовних якостей. Духовне зростання наростає тільки тоді, коли людина усвідомлена і знаходиться в єднанні з розвитком Всесвіту. Всі устремління людства так мало рухають еволюцію розвитку Духу із-за малої кількості усвідомлених. Якщо не в єднанні зі Всесвітом його устремління на поліпшення життєвого облаштування, на духовне єднання, на утвердження волі і миру, на загальне Благо, тоді цей шлях таких «творінь» є негідним. Так, знаємо, що кожен, думаючий, говорячий, діючий про добро, є вже людина небезпечна в очах суспільства,…

Прокніться, люде, що ми робимо кожен конкретно? Узріймо Бога, узріймо в собі все, все позитивне, що тільки ще є в нас і є шанс спасти і душу і тіло. Згинув у господарстві кінь – купиться молодий, згоріла хата – збудується нова, загубив душу – то вже не знайдеш і не повернеш. Гине духовно частина суспільства у своїй злобі, потоки якої кружляють на Україні – у цій твані суспільних відносин розкрадання, нівеляції духовних цінностей, безробіття, економічного штучно створеного занепаду, знищенням мови, музики, матеріальним збіднінням основної маси суспільства…

Яка ж сила піддала країну смертельній небезпеці руйнації всього і вся? Силу цю накопичували ми своїми обманами, підлабузництвом, наклепами, гнівом, злобою, гординею, осудом і цим посунули з нашого життя інші прекрасні якості Радості, Шани, Умиротворення, Ніжності, Терпіння, Милосердя, Справедливості, Довіри, Доброти, Любові. Саме в цьому природа описаних явищ, в яких ми сьогодні барахтаємося.

Ми ще не народили душами своїми такої кількості енергії, яка б родила таких індивідуальностей, які б мудро і справедливо управляли цим народом.

Ми продовжуємо цю тему не для ганьби когось, не для вказування шляхів поступу і розвитку всіх – від пастуха до президента, а для усвідомлення ситуації і най Бог ваш вам підказує як далі нам усім жити. Бажаємо всім, всім щастя!

Запаліть свічу …

Запаліть свічу …
Впадіть на коліна.
Запаліть свічу …
Бо плачуть небеса
Запаліть свічу …
У душі пошукайте каяття
Запаліть свічу …
І віднині почніть із простого
Як ранок чистого листка …
Запаліть свічу …
За Душі невинних солдат.
Запаліть свічу …
За море страждань.
Запаліть свічу …
Бо вам прийдеться збирати нове покоління…
Запаліть свічу …
Попросіть прощення та доброту стяжіть.
Запаліть свічу …
За праведника того, що поселився в душі.
Запаліть свічу …
І очистимо вчинки свої
У її полум'яному вогні.
Запаліть свічу …
І згадаємо радості ту мить
І щем любові,
Що у відчуттях залишиться вовік.
Запаліть свічу …
І з Душею у тих словах подяки
За них, за нас у них
У тих благодатях,
Що на всіх …

Сергій Миколин. Аналогія на слова у вірші А. Волошин.

….і тільки духовними нашими поступами ми творимо кращий духовний і матеріальний добробут наших нащадків. Зрозуміймо це.

Ми, зазвичай, в своїй пристрасті, розділяємо, що хтось релігійний, а хтось ні. І це через наші сумніви, бо як же ми можемо довіряти, коли сумніваємось і як ми можемо сумніватися, коли довіряємо. Ми приходимо до однієї з цих субстанцій через іншу. Ми ж єдині і в єднанні, бо вони є обі в нас. Коли ж залишаємось з однією, то намагаємось не бачити іншої і тоді можемо сказати, що ми віруючі, а як ті, що не є по визначенню нашого ума віруючими, але ж вони теж є носіями душ, носіями Бога. Виходьмо з цього порівняння і довіряймо всім, бо ми всі отримуємо душі з одного джерела і є творінням однієї енергії і створені один для одного, щоб жити сім'єю в одній хаті, квартирі, з тими сусідами в тому районі, країні, на планеті, де і зараз проживаємо, працювати саме з тими людьми, з якими і працюємо. Це найкращий варіант на наш термін проживання нашої сутності на Землі. Можливо, саме сущий цим займається – нашими душами і саме туди посилає, де є найкращі умови для духовного розвитку. Поміркуймо усі разом.

Бажаємо всім здоров'я, щастя і добра.

Всі люди на Землі – одна родина!»

З книги «ДУХОВНІСТЬ ЛЮДИНИ»

РОКИТНЕ

Було РА – КИТ – не, Вербове, Охотникове і в кінець РОК – и – ТНЕ. У першій назві, ніби, поселення бога РА, бо тут верх входив одного з трьох стовпів на яких трималася Земля, а вони ж були на КИТу, який плив у Всесвіті великім. То поліщуки пасажирами були на Землі, вивчаючи відьмарство, та були серед них і злі чаклуни. Вся політосвіта, медицина була у цих духівників, шептух і знахарів.

Ракита-верба на теренах нашого Полісся були матеріалом для плетіння корзин на ягоди чорники і клюкви, а то і одяг берегли у них, чи то плели стільці і огорожу. Та часто поліщуки з кори верби, чи лози виплітали прекрасне взуття на всі пори року – ПОСТОЛИ. Легеньке було і на будь яку погоду літа, чи зими придатне. Одна вада, що строки користування такі малі. То була розкіш і тому часто вони одягалися на празники, чи для походів у церкву.

Окрім верб, лози тут зростали вікові дуби, прекрасні березові і вільшані гаї. Лиш Польща почала прагматичніше ставитися до лісу. Осушувати почала, насаджувати сосну, а деінде, птах мабуть, приносив насіння ялини, липи, клена і ясена. Та і переселенці-осадники, як і шляхта везла суди дерева декоративні і окультурнені сорти дерев плодових. Садків, як таких, теж не було, а лиш дика росла грушка, чи яблуня. Землю берегли всюди для ріллі, під сінокіс і випас. Тільки дехто на обійстя дички ніс і то уже була зернівка, та ще не сортове деревце. А яка сушка з них була запашна, та і квас голови кружив. Лиш культуру хуторів і сіл уряд Польщі благословляв – наділами наділяв і премії давав за доглянуту господарку, реманент, упряж, за сад окультурнений, за сінокіс, чи доглянутий ліс. Та потім зігнали силою в села всіх. Садків не було років з п’ятьдесят, бо на такі дерева податок наклала власть. А ми, дітвора, бігали на колишні хутори, на ті панські ляда, на дворища стражниць і приносили додому яблук, груш, вишень повні пазухи. Їх доглядали колишні хазяї, тому нам часто діставалися ці плоди незрілі, кислі. Та скільки радості несли в село такі трофеї.

Та довгий час у складі Російської імперії ці терени з хуторами називали Охотнікове, бо край був багатий на звіра і на рибу. Мед, гриби, чорниця, бульба, жито, просо і овес були основним харчем людям. І лише з побудовою залізниці, склозаводу дали однойменну назву існуючого села Ракитне. Та потім ідеологи і мовознавці дали сучасну назву – Рокитне, як по суті й змісту повідомляє ця назва нам, що РОК, чи то доля незмінна, чи то місія теренів цих і людей на них нести віками преданія давні. Так ні ж бо ТНЕ – тче. Ткали з льону, конопель сувої полотна для потреб, вишиваючи хрестиком рукава, подолки… Тчуть рокитнівчани собі долю хорошу добротою душ і працьовитістю. Вишивають чудово рушники і сорочки, а пісні, пісні несуть з віків Дух родів сакральний і саме цим є міцним наш прекрасний край і Рокитне в нім.

Рокитне серед сіл, селищ, хуторів, як серед містечок, міст і навіть суперміст наповнене одинаковими людьми у їх бажаннях, мріях, як і в можливостях творити умови життя і ті взаємини, як і вміння набиратися мудрості, вчитися культури спілкування. Різниці великої нема. Тому міркуймо люди вслух і набираймося розуму, щоб в гармонії і спокої зі всім живим жити і творити. Велике щастя, коли ми у житті зустрічаємо людину, людей з якими легко спілкуватися, з якими справи ладяться, які тепло у взаємини собою несуть, що дозволяє себе людиною відчуть.

В добру путь Вам, люди!!!

СВІТ

Світ навиворіт фактично є, бо ми його як у дзеркалі бачимо себе, свої дії. Тому з такого сприйняття оточуючого середовища кожне життя людське тче ниточки, з яких всі разом тчемо видимий і невидимий Всесвіт цей.

Це лиш наше бачення, чи моє спостереження, як і тих учасників розмови, хто бачить себе у цих словах і реченнях. Бо саме так я бачу цей світ і взаємини між людьми і з світом, чи ті намагання говорити із Всевишнім. Можливо, інші здатні сприймати і приймати органами

відчуття тіла, чи чуття на астральному рівні тих енергетичних потоків, які все ж є до пори-часу невидимими, однак є учасниками всіх процесів творінь чи руйнувань на Землі.

Не може хтось інший бачити світ, сприймати, а тим більше приймати (перейматися) саме так, як окремий індивід. Тільки навчаючи ум тих прикмет і вивчаючи поведінку окремих істот, а потім певних ритуалів на хороші почини, чи проти зла, то так і ми сприймаємо узагальнено їх. Та і то у більшості як інформацію суспільну, хоча це був досвід, вивчення, узагальнення, аналіз. На основі цього і давалася інформаційна певна характеристика.

А бачимо ми усі лиш те, що саме є в нас, в нашому нутрі з попередніх знань Душі, які люди назвали процесом еволюційного відбору в середовищі природи і людської спільноти. Та життя на місці не стоїть – воно в пошуках і у виборах кипить. Куди не глянь, то скрізь присутній вибір, боротьба, обман…, та є і зерна носії, яки засівають на Землі милість, справедливість, доброту, радість, любов…

Знання Вселенної є ніби та її частина підводного айсберга і тому не всі бачать їх. Вони і є та програма, і той комп'ютер, де зберігається вся інформація про наші життя, яка туди поступає від усіх п'яти видів сприйняття людського тіла. Сприймати глибше й ширше здатні окремі індивіди лиш із свого внутрішнього бачення і відчуття, бо такі знання до них приходять вмить з космосу, або вони уже були в цьому єстві, як багаж з попереднього життя. Цьому допомагає і механізм нашої прижиттєвої пам'яті, яка через центральну нервову систему при допомозі ума, рук, чи всього тіла з його інстинктами, інтуїцією, рефлексами, звичками при наявному досвіді роботи ума і дій його у взаємодії з тілом.

То чому ми ігноруємо підказки Душі? Припиняймо цю невидиму боротьбу з Сущим і матимемо вже усвідомлено того друга і помічника в житті, який є постійно з нами – це наш ум. Хай допомагає нам бути добродіяльним. Таке розуміння і прийняття сприятливе для еволюційного самонавчання будь ким, хто є живим через природній відбір зі здатності сприймати, з готовності виживати на вроджених рефлексах і інтуїції. Так з ними ми приходимо кожен у цей світ життя.

Школа, як суспільна інституція, пришвидшує цей узагальнений процес навчання і зокрема всесвітнього досвіду. В ній і проходить частково відбір талановитих молодих людей, які творять технічний прогрес в економіках держав. Хоча соціальна і державницька організації тут часто дають збої, а то і є джерелами напружень, стресів, де накопичується багато гніву, зла, які і є для цих інституцій сировиною для революцій, війн. Для еволюційного ж розвитку потрібні природні зміни умов життя, тобто зміна навколишнього середовища. Перше і друге є певним навантаженням для умів людини і є певним психічним стресом. Проте лиш особистий досвід закріплює ці знання на все життя.

То так і хочеться сказати, що розвиток ума, ріст духовності проходить саме в негативному середовищі, у тій чорноті дій зла, де є резерви росту, те устремління до кращого і більшого в житті, де зріють інколи ті паростки любові і доброти.

Тому в умах людських йдуть пошуки активні – як і чимскоріш позитив мав би бути в більшості при спілкуванні, при комунікативних взаєминах, починаючи з сім'ї і до виробничих колективів на тих засадничих гуманних основах людства і природи.

Так, це будуть втрати, бо вони потребують видимої боротьби, а це гнів, образи, агресія. Тобто йде зриме наростання негативних енергій на Землі. Вчені роблять прогнози про нестачу прісної води, яка за собою порушить інші продукуючі ланки природнього кругообігу енергій. Може виникнути загроза непрогнозованої втрати їжі, кисню. Постає питання про потребу суттєвого зменшення кількості населення, яке сьогодні уже є величезним «творцем» негативних енергій, які і стануть наприкінці тим фактом, що Земля від такого перенавантаження негативу у всьому запросто зійде з тих рівноваг і є причини зважати, що зійде з орбіти, де у космосі подрібнюючись згорить ,можливо, наробить іншим шкоди.

Людський ум не здатний конкурувати з космічним РА-з-умом. Та все ж можна усвідомлювати можливості людства хоча би у тій частині, щоб створювати умови на покращення енергетики позитиву. Ось чому буде краще для всіх, щоб повторився на Землі досвід Атлантиди, давши шанс Землі бути присутньою у Всесвіті. Щоб і далі залишитися

акумулятором (збирачем, творцем, зберігачем) тих енергій, які так нашій планеті і Всесвіту потрібні.

Хоча прийде той час, коли Земля буде ядром енергій Всесвіту і десь, якась планета виконуватиме роль Землі, яку вона виконувала і виконує у цій взаємовідносній боротьбі. Так нова цивілізація в очищенні духовнім пізнає знову тривалість життя в літах, та пізнає вона і ту смертність, і ту короткочасність життя, коли задля накопичення енергій духовних людина не плодитиме зла, як при сьогоднішніх негараздах, проблемах, болях, страху і хворобах, а просто забиратиметься Душа, як факт закінчення життя, яке не здатне жити в рівновазі різноманітних проявів різних енергій, чи свідомо не здатною буде творити енергії позитивні.

Життя буде, як факт відновлюваності енергій, як факт заміни новим без тої болісної процедури, яку ми проходимо сьогодні всі через так звані іспити, як шанс виправляти помилки предків і свої - так був… і нема. Тобто, за одне тривале життя чоловік завдяки самоусвідомленості дій, маючи подобу богів у сьогоднішньому розумінні їх присутності, буде творцем позитиву зі здатністю приймати, споживати теж позитив. Лиш одна труха, як у трави, дерев щорічних змін, які не возводять цей культ страху перед життям у кладовищах тих, які сьогодні так велично ростуть, ніби вони головні на Землі біля сіл і міст, а не на те бренне і мученицьке тяжке життя.

Помінялися в людських умах орієнтири. Більше цінять каміння різноманітне і ті рідкісні метали, а не саму суть життя. Навіть одяг, посуд, взуття, меблі мають більше до себе турботи і догляду ніж людина сама до себе і собі подібних. Ми працюємо, як дурні, до виснаження і без енерговідновлювального циклу, чи то не так уважно слідкуємо за станом здоров'я, то саме така поведінка створює умови для зла, для хвороб і для скорочення років життя в якому можна творити і любити, бо вони дають нам пізнавати радість життя і можливість цьому порадіти.

Життя основа всьому. Життя в усьому і вся і є той БОГ, якого ми загнали умом у міфи. А Він у нас скрізь і повсякчас. Для існування нашого життя живуть інші істоти, а людина теж є тільки ланкою в цьому кругообігу енергій у всезагальному житті.

Тому спитаємо ми: хто ж у Всесвіті головний, хто керує енергіями життя тут, на Землі, в кожній дрібниці дій тих мільярдних живих одиниць? Серед яких людина є зі здатністю вибирати добро, чи зло, або з добра ще більших його висот-глибин, широт - дрібниць; або з двох варіантів зла вбирати саме те, яке лиш нам буде помічне, несучи в результаті збережене життя і ті вигоди, і ту користь, які вони дають в наших бажаннях амбітних в середовищі певного суспільного прошарку.

Ось у таких виборах, ми придурюємося, що сліпі, що незнаючими є і докори сумління не мучитимуть, бо виросте гординя, а ми відчуємо, що і злом можна достаток набувати – і загубляться у нас чуття одного джерела, чуття роду, братства в нім, а виросте навзамін право власності… Хоча і у звірів, птахів, дерев є нерівність у видах всередині, та і між ними, але права власності ж нема.

Що ж воно дає людині? Гегемонію, гординю, зухвальство в діях, відчуття зверхності, перевагу одне над одним при співжитті, вождизм дрібний і той, що готовий світом керувати – ось так виростають князі світу цього. Не на доброті, не на милості і шані, не на волі, а на дисципліні, страху і культу нерівності. Так не раз було і буде, бо це людина прийняла і вона є в такому стані тваринного вожака. Такий напрямок руху духовності спільноти є рухом назад. Людство збільшується кількісно, але в надбаннях позитивних енергій тягне спільноту назад. Людина не відходить від тварного свого походження і в основній масі задіяна в постійну боротьбу за виживання, чи в боротьбу за лідерство над собі подібними. Саме тут іде величезне наплодження негативних енергій, які часто проявляються в великих і малих кризах економічного, чи соціального характеру, а в місцях накопичення порушують рівновагу і енергії негативу стають причинами локальних, чи масштабних війн.

Одна людина, навіть лідер не здатний забезпечувати ту різноманітність запитів і потреб, бо він має свої можливості і зі своєї програми. Тому творці і бережуть цю різність, бо тут виростають всесторонні можливості росту і розвитку духовності, навіть з енергій зла. Хай і повільний цей процес, але менші можливості кожному попадати в стресові ситуації.

Спішка, суєта часто є умовами неправильних дій. Суперечки, сварки, бійки, війни і є «джерелами» всезагального зла, яке і пригнічує устремління, яке дає відчути зневіру, за яку нікому і нічого при милосерді не буде, а потім приходить у людські життя байдужість… Це дає можливість князю і шістьом прихильникам його робити зі спільнотою, з природою майже все, що їм на ум збреде. Бо зневірені, байдужі, як і ті, хто умом приріс до речей є ходячими мерцями, чи вже тими непотрібними людству речами. Так є. З ким поведешся, у що вкладаєш свої енергії життя, то і сам стаєш таким же для інших. Це є фактом сьогодні.

Вся суть без суті в тому, що сьогодні в середовищі спільноти таких є більше. Це живі споживачі енергій життя. Вони не творці, а дії їх насичені негативом. Їх зневіра, байдужість, як і тих, хто тихий спротив у пошуку співрозмовника для Душі в речах проявився в самих слабких у цьому світоустрої несправедливому. Вони досить чутливими були і є, хоча і приховують часто це, але ницість, лицемірство, брехливість людської поведінки, брехливість того показного благополуччя і благочестя і було основою того, що саме так заявили свій протест проти людства, проти основ життя. Їх зламало життя, їх зламали ці несправедливі взаємини між людьми і особливо негативну роль тут відіграє несправедливість керівництва до своїх підданих. Це велика помилка тих, хто став керівником несправедливим, не дбайливим, не мудрим. А слабкі Духом і чутливість впали на суспільне дно цих ідеологій і схем світоустрою. Це, зазвичай, слабкі духовно люди і не нам їх судити, а слід саме таким допомогти, навчаючи стяжати якості духовні, щоб вони узріли, відчули єством цю якість життя – РАДІСТЬ, яка дає відчути затребуваність, яка їх діям надає здатність відчувати, бачити осмисленність в житті.

Тому ми і бачимо цю недалекоглядність сучасних князів-керманичів у відсутності в людському середовищі, чи досить малу кількість тих, хто творить відкриття для полегшення умов життя, а вивільнений час людині слід прийняти, як свідому змогу культвувати позитивні зміни у собі, а це є водночасі і умовою збільшення позитивних енергій. Зменшилося число мудрих, суспільно затребуваних, інтелектуалів, святих старців, духовних вчителів. Держави не бачать в них інституцій, як вирощувачів духовної еліти суспільства. Релігійні традиції їх морально ігнорують, пригнічують, намагаючись обмежити цих потужних боголюдей своїми статутами, канонами.

Збільшення енергій негативу впливають на поведінку тих, хто іще розуміє небезпеку таку, та вже й пізно, бо боротися проти більшості є намарною справою - як спосіб в рівновагу увійти, так і результат буде той, що і вони встають на позиції зла і є тим подібні на прихильників. Тому ці сімдесят років будуть більшим відрізком у часі. На сьогоднішній день ми вже на тридцять сьомому році занепаду. Людство сьогодні продукує більше негативних енергій ніж позитивних. Хоча ми і мали і навіть іще маємо шанси зупинити духовний занепад людства. У нас іще є тридцять три роки. Однак слід засвідчити, що людська спільнота ні на йоту не зупинилася, а мови про зміну напрямку на творіння позитивних енергій нема іще жодних підстав.

Еволюція пізнання небезпеки, пізнання в проявах зла тої малості позитиву і дають оту повільність мас до розуміння духовних енергій, як основи у вибудові гармонійних взаємин між людьми. Тому слід сказати, хай як це не гірко звучить, що цей період страждань, а страждань нечуваних, ми всі неусвідомлено будемо зменшуватися чисельно, а років на визрівання усвідомлення потреби змін збільшиться до двохсот років. Ця цифра і пророцтва давно відомі людству. Відомо і про шанс зменшення. Та відгукуватися людство сьогодні не здатне. Мала кількість таких людей, щоб змінити напрямок своєю присутністю, нема співпраці керівників держав з людством у спільній зміні культури поведінки людини на Землі.

Світло Духовності можуть нести лише ті, хто не боїться темноти. Та при таких великих можливостях людства зі здатністю свідомо приймати ці знання, свідомо відгукнутися на них прийняттям, воно реально може вирощувати у своєму середовищі таких носіїв світла і реально бути їх помічниками. Без них ми і далі матимемо тенденцію до самознищення. Досить сильно вкоренилося людство своїми умами, своєю поведінкою до очікувань, до споживацької ідеології і все зростаючої гілки ідеології сили грошей з тими

примарними устремліннями, що можливо хтось допустить і їх до кормушки де безплатно роздають те, чого бажаємо ми у своїх мріях.

Та знаймо люди, знаймо всі, що ці маріонетки обдурили все людство, відірвали коріння РОДові від реальності Життя, то так вони іще легше впораються і з цією братією сучасних нуворишів. Зрадників ніхто не любить, бо зрадивший один раз, здатен зрадити і вдруге. Це діє і ми бачили, як із кормушками бігали із однієї партії в іншу і плювали вони на клятви і обіцянки. Тепер їм і вороття до Роду немає, бо відновити зв'язки грошима не получиться, та і князь зі своїм двором від них відкажеться, забравши економічні потуги. Ви всі тепер знаєте, як сьогодні легко підрубати економічно будь кого. Тож будьмо пильні і з цієї миті шукаймо способів і методів творити доброту, а з нею і всі якості життя.

Ми часто всі говоримо, що в кожній людині є зерна доброти і коли дивитися на це зерно і його потреби з позицій природи, то йому потрібні умови для зростання, для зрілості в плоді, а це є ґрунт, вода, сонце і повітря. Людині ж потрібне спілкування; взаємні дії дружби, шани; добрі, щирі, чесні і правдиві взаємини повсюди й скрізь. Ми ці книги почали писати для всіх саме для активації спілкування, для залучення чоловіка до обмірковування наявних небезпек, на здатність прийняти цей шанс до змін на краще.

Так як в кожній людині є доброта, то так у ній є і зло. Вони можуть і не проявлятися зовні, бо людина, як ніхто інший, серед живого навчилася до ситуацій різних приходити з потрібними для цього масками на обличчі, підлаштовувати свої слова і дії.

Доброту ми здатні творити з ума, а життя для ближніх є природним в людській спільноті і єство саме зі стану свого випромінює у простори енергії ті, якими ми себе наповнили.

Ми є фактична копія Всесвіту. Для прикладу й солоний океан у себе приймав каплі дощові і ті води із джерел, боліт по планеті всій, які текли в довгих річках, зазнаючи забруднень різних. То і ми своїми енергіями є, ніби то, наліпками на планеті у тих калюжах, ставках, озерах річках, океанах і відображаємо так різноманітно і в роздріб себе у Всесвіті. Тому то Всесвіт увесь наповнений добром і злом так само – де є рівновага, а де побільше доброти, чи того зла. Ці енергії людські є зв'язаними з подібними енергіями у Космосі. Навіть спостерігається певна втаємниченість цих зв'язків, або якесь дивне чергування – то світла полоса, то темна, або і всі роки життя є сірі і днем на день подібні, чи то спішка і суєта, або затяжна депресія, чи полоса невдач.

Не кожен здатен витримувати навантаження такі, як от психічно-душевні неврози, або ті болі тілесні страшні, коли ми умом, нехтуючи Душею, прислужуємо тим намірам лихим, які періодично визрівають в ситуаціях різних, не доживаючи років зрілих гинемо в аваріях, чи від чиїхось рук. А подеколи вмираємо від навантажень таких, залишаючи свій негатив людині новій, до якої Душа ця попадає при зачатті.

Тому тут висновок напрошується сам, коли у нас в житті багато справ лихих, то це свідчить лиш одне, що ми служимо сатані уже. Тобто, є співнаплоджувачами енергій негативних. Так, так, так…цей диявол уже і рад таким помічникам і допоможе чим зможе у грязних ділах їх. Та, віддавши Душу йому на поталу, то вже досить важко її звільнити. Тому про такий рід говоритимуть усі, що вони усі такі. Та і доброта, і любов знову й знову не зможе заходити до цього роду.

Панує зло. Панують духи зла. Тому не просто чоловіку прийняти сторону одну, або в бажанні умиротворення думками і ділами до чистоти і світла у житті, пізнаючи і приймаючи в себе якості святого Духа, чи стати послідовником зла.

Тому то і спостерігається така проявлена діяльність людей, що вони постали в умовах у всьому перед вибором. Так, люди своєю недбалою поведінкою допустили у свої життя своїми малими грішками ці гидкі умови цього факту вибирати, втративши здатність знати. Здавалось би, що ця цивілізація зміцніла Духом, аж ні, бо і є неспроможною бути у подобі на Нього – немає божественності у діях, нема помислів доброти, а тепер у цей час кожен може сказати, що дійсно таких нема, чи окремих індивідів. Гірко визнавати, але вони будуть правдивими. Як же діяти людині?

Хотіти свідомо творити доброту, хотіти в любові жити і до цього устремляти всі дії свої, щоб радості стан був щодня, щомиті… Хто ж бачитиме нашу доброту, радість і любов?

А цього й не слід очікувати. Якщо наші такі дії йтимуть в ділах від чистоти і святості, то вони усіх собою напахають, ніби парфуми. Так, це не прояв їх в хатині, чи машині, а те тепло, коли ми в хатині, а це та впевненість, довіра, коли ми є в машині. Тому такі відчуття подвигають і нас на добрії діла. Та часто нас гальмує страх, або проявляється інтерес, користь і тоді ми цим лайном уже смердимо, бо готові говорити, що вони не матеріальні, що їх не можна з'їсти, чи пічку ними розпалити.

Ось така картина у розмовах вимальовується. Так, ми майже всі навчені здобувати матеріальне, навчені бачити матеріальне в проявах і чудесах. Та поряд з цим нас вчать, що реальний Бог не є всім життям, не є все життя всеціле, хоча кожен у житті відчував, що любов реально впливає на поведінку людей, як і інші якості духовні.

Та все ж люди почали вірити в могутність грошей і в могутність тих, хто має їх. Вони мають можливості мати в житті все, що забажають, а то і зверх того. Вони впливають на поведінку тих, хто поряд є. У них є можливості впливати на життя інших. Хто з грішми, то вони є і начальниками. Так, начальник будь якого рангу. Він є господин. Він є господь і той реальний бог, який керує людьми, бо вони й таких прийняли, вибрали зі страху, чи з узалежненості. Такий бог затьмарив уми людські від всецілого БОГа-Життя.

Як же діяти людині? Тому у місіях таких, хто праведника у собі відчув, чи є наповненим любов'ю, то вони і здатні багатьох навчати цих якостей духовних словом і діями своїми. Не треба боятися змін і нових зустрічей, як і вражень від них, бо перед нами цілий світ відкритий для пізнання. Визнаймо і те, що ми не центр вселенної, хоча самотніми не будемо ніколи і життя наше є оберігаємо Сущим.

Спробуймо. Можливо, зразу це будуть певні перепони, та коли з пізнанням нам відкриються великі простори, то прийде й розуміння того: скільки може одна людина зробити хорошого.

Ось для прикладу вносимо частинки текстів з так званих базельських сіонських протоколів 1897 року, як засторогу, що ці темні сили відкрито постали проти Істини життя, проти Його якостей. Читайте і розумійте – хочеться просити всіх. Та по факту ми лиш констатуємо зростання цих так «привабливих можливостей». Занепадає рід людський…

«Політична с-во-бода є ідея, а не факт»(протокол №1). Народи прив'язані так сильно бідністю (умом*) до тяжкої роботи, більше ніж кріпосне право: від якого вони мали можливість звільнитися, а від нужденності вони не відірвуться. Ми зацікавлені у виродженні гоїв.(пр.№3). Нам необхідно підірвати віру, вирвати із ума гоїв сам принцип Божества і Духа… Щоб уми гоїв не встигали думати і помічати…(пр. №4). Для знищення гоєвської промисловості (с/г*) ми запустимо в допомогу спекуляцію, яку ми розвинули серед гоїв в бажаннях до розкоші,(пр. №6). Напруження в озброєннях, збільшення поліцейських штатів – є суттю необхідних доповнень вищевказаних планів. (пр.№ 7). Тепер, якщо деякі держави піднімають протест проти нас, то це для форми і при нашому нагляданні і розпорядженню, бо їх антисемітизм нам потрібен…Від нас виходить всеоб'ємний терор…. Ми обдурили юриспуденцію, виборчі процедури, пресу, свободу особистості, а головне освіту і виховання, як наріжні камені вільного буття. Ми обдурили, одурманили і до розпусти долучили їх молодь шляхом виховання, на основі відомої нам брехні, на цих же принципах і ідеях. (Така практика проведена і при написанні Біблії. Вона не є святою книгою, а спаплюженими духовними крихтами міфічного текстування, яке відводить людство від істини*) (пр.№ 9). …привчити всіх до думки про особисту важливість, то ми зламаємо значимість гоївської сім'ї і її виховну роль… натовп…не дасть таким висунутися, ні щось говорити, бо до цього часу вона звикне слухати тільки нас, бо ми платимо їм за слухняність і спостережливість. (пр. № 10). Ні одне сповіщення не буде проникати в суспільство без нашого контролю… Податок придавить літературні таланти, а покарання поставить письменників в залежність від нас. Якщо і знайдуться бажаючі писати проти нас, то не знайдеться охочих печатати їх твори. Література і журналістика – дві важливі сили… Цим буде нейтралізований шкідливий вплив підпільної преси…(пр. №12). …ми їх відволікаємо пустими веселощами, (шоу-програмами*)…іграми, забавами, пристрастями…(сексуальними іграми, наркотиками, п'янством, вседозволеністю в сім'ях*). Прогрес, як брехлива ідея, служить затемненню істини…(пр.№13.

Почитайте всі їх цей устрашаючий маразм в повному об'ємі.

Окремо говоримо всім, що такі їх і наші дії давно прописані пророками. Слова пророків є з істини і пророцтва за тисячоліття, чи віки наперед і є для того, щоб ум людський мав змогу змінити свою поведінку і тому збуваються частково, чи зверх в залежності від розуміння людьми життєвих ситуацій і від їх свідомих дій. Сіоністи просто їх прикарманили і видають під своє тлумачення для залякування, поряд з тим позиціонують себе, свою партію, як єдине джерело на життя на цій планеті і що тільки вони здатні самоорганізуватися і створити для себе всі умови, щоб жити. Вони такі, що вертяться весь час у болоті негативу не здатні творити позитив. Не мають вони здатності плекати духовні якості. Їх прагматизм поєднаний з користю і цим вони творять велике зло, на якому не виросте доброта і благо. На камінні не виросте повноцінний колос. Нема в їх середовищі пророків, нема й просвітлених святих. Бо навіть цей уманський цадик не лишив тих живильних енергій, як це є зі святими, бо так могли би паломничати і до київського князя Володимира – їх же крові й поведінки. Так, є серед них мудрі люди, то чого ж їх нація за п'ять тисяч років не змінила світ під себе. Що цей «вибраний» народ за стільки років не мав можливості показати світу свою богообраність?

Пророцтва ідуть від світла й правди істини, а мудрість приходить із життя. Мудрість дає умови свідомого прийняття духовних якостей, а такого за стільки літ не сталося. То чого отак паплюжно мудрістю підписуватися за очікувані всіма блага.

Усе життя є певна програма і з неї отримують Знання пророки і ті, хто зумів чистотою своєю і світлістю взяти їх во благо всім. Все, що є живим має духовний центр і в ньому закладена окрема і тільки для них ця програма духовного росту і розвитку в цих умовах життя, які і створені Творцем, в яких і ми співтворцями є. Ви подивіться, що кожен вид з тією подібністю в проявах в житті, відтворюючись в життях, зберігає ті ж контури і ту поведінку в природі – чи то рослина, чи то тварина, чи то людина, не змішуючись між собою навіть в одному виді. Отак вже скільки тисячоліть. І тільки духовний ріст, Душа подорожує в них у своїй еволюції з нижчих особин, до людини, до святих, до ангелів, до злиття зі Всесвітнім Океаном Духа.

А тепер декілька тезисних слів про реальний розвиток подій. Я стверджую і в своїх книгах без досліджень минувшини, що життя на планеті контролюється і регулюється іншими, більш розвинутими цивілізаціями з космосу не магнітами, а тими більш концентрованими згустками спеціальних біочіпів з відповідними програми дій. Такі чіпи, говорячи нашими земними обумовленостями, і були наповнені окремі індивіди і саме вони були двигунами тих, чи інших спільнот на нашій планеті. Так, вони залишили чимало артефактів про свою присутність тут. Тому скажемо іще, що всім тим спільнотам передували у їх розквіті саме духовний занепад, передувала велика кількість негативних енергій в цій спільноті і які були періодами бурних економічних і духовних криз, які закінчувалися війнами.

Так вигоряли ці енергії. Потім починався період відродження, який і готував умови в середовищі людства, а саме, готував самодостатнніх носіїв для цих біочіпів. Далі слідував період, який ознаменовувався розквітом на тій, чи іншій території тими технологічними, культурними зростаннями і лишав так сліди цих феноменів на Землі.

Наша країна є теж учасником у цій війні і є світовим осередком сконцентрованих негативних енергій і вже до сорока років тут спостерігаються негативні прояви. Спостерігається таке враження, що в двадцять першому столітті цієї цивілізації, з певним технічним і науковим потенціалом людства, припинився інтелектуальний розвиток.

Відсутність умов для появи нової ідеології для розвитку спільноти і всіх її похідних (нема цілісної філософської організації, відсутність духовних старців, зникли ті, хто би здивував світ своїми відкриттями - нема талановитих, які б здатні зробити стрибок.

Ця війна без основ не є подібною на всі попередні, бо навіть не робляться спроби загарбником зберегти в ній економічну складову. Про це свідчить бездумна руйнація інфраструктури, бездумне знищення людських життів. В цю погану бездумну гру втягнуте чимала частина планетарної спільноти. Далі буде іще гірше.

Цьому періоду смут і війн буде до двісті літ і лиш тоді розквітне і Україна. Вона теж пізнає духовний і економіко-технічний підйом завдяки новій ідеології співжиття і геніальним відкриттям. Ця епоха розквіту триватиме біля двох з половиною тисячоліть, а далі уже вся планета ввійде в ці смути-кризи-війни, які ймовірно стануть умовою зникнення планети.

Цей кінець знову охарактеризується тотальним зростанням негативних енергій саме в середовищі людства. Космос саме через уміння управляти умами людей, як основних виробників якісних енергій життя і без якихось особливих зусиль і без бажання відкрито встрявати в поміркований процес духовного зростання і розвитку, чи радикального втручання при зменшенні виробництва позитивних енергій з метою призупинити стрімкі процеси наплодження негативу у взаємовідносинах людей між собою, то так людей з природою.

Людина має задатки бути мудрою в своїй діяльності своїм життям завдяки здатності навчатися своїм умом цієї мудрості. Ми його не застосовуємо усвідомлено, ми не розумні істоти, ми дурні. Дурість не означає відсутність разуму, вона просто означає, що ми його не застосовуємо усвідомлено. Наш розум - який ні в кого не запозичений, який росте зсередини нас. Він вкорінений у нашому існуванні тим біочіпом. І якщо ми не боягуз, він прийде до дозрівання, цвітіння. Цьому услід навчатися. Практично ніхто не стає тим, ким йому призначено бути в існуванні протягом одного життя. Цьому перешкоджає суспільний ум, але і саме оточуюче середовище, саме суспільство допомагає утвердженню і міцності нашої усвідомленості у вигляді негативного тла.

Навіть ці тези, а їх, таких гіпотез є чимало сьогодні подібних, не здатні створити умови, щоб людство (хоча би його соціологічна критична маса) зрозуміла небезпеки. Не можуть вони із небажання, із невміння, як і все людство вийти ширше за параметри програми у їх прижиттєвому перебуванні. Їх ніхто не вчить. Нема таких вчителів, тільки лаборанти, подібні мені, як предтечі, які очищають уми для можливості кожним прокладати прижиттєві путі усвідомлено.

Ми є в замкнутому просторі і з наглядачами зі свого середовища. Нову цивілізацію будуть творити ті, які уже тепер і через роки усвідомлять ці небезпеки, бо саме в таких носіїв в буде вміщено більш активніші біочипи з ширшими можливостями програм. Це будуть відкривачі нової цивілізації. Починаймо працювати над собою вже тепер.

ВСЕ В НАШИХ РУКАХ І УМАХ при здатності усвідомлювати це, при здатності бути співтворцем прекрасного ЖИТТЯ. Наповнення певною концентрацією таких індивідуумів і буде сигналом Сущому про готовність людства до позитивних змін в цивілізації. Хай саме цей абзац і буде усім учасникам розмов предметом розмірковувань, пропозицій, послань, повчань для усього людства із залученням до свідомих дій і відповідальності кожним за свої зміни на краще у відновленні ДУХОВНОСТІ і цим зменшити строки страждань і бід лиш для двох поколінь, а не на всі вісім. Все в наших руках і умах і Всесвіт від нас цього жде.

Беручи участь у цій потрібній людству тепер розмові, то скажемо всім, що людство на Землі є тим енергетично живильним матеріалом, як і все інше, що у собі життя має для інших учасників життя Всесвіту. Хоча це не однозначно в повній мірі так, бо і ми є споживачами накопичених у Всесвіті (і частково нашими) енергіями у наявних проявлених і наявних, але не проявлених енергіях, які все ж беруть участь у наших життях уже по вміннях і задумах більш розвинутої цивілізації, яку ми (основна маса людства) неусвідомлено називаємо Творцем, чи Творцями нашого життя і всього в наших життєвих просторах.

Так, вони керують нами і є нашою подобою в поведінці і навіть тим набором по складниках і функціях енергій, які формують таку ж фізичну конструкцію живого єства, як умовної розмежованості в діях-поведінці, так і способами забезпечення життєдіяльності – ДУША (духовний центр); Ум, як організуючий керівник, який проявляє нашу поведінку з того, чого нас навчає суспільство через наш мозок з його системою збору інформації через вуха, очі… і наш набувальний досвід, який при позитивному спрямуванню вносить в наші життя мудрі рішення уже без передумови вибору, а зі Знань в наших життєвих діях в тілі з погодженням їх через посередництво Душі (в людині) по тих умовах співжиття і

гармонійних взаємин по СО-ВІСТІ. Тобто свідома людина своєю позитивною поведінкою вводить себе в мережу взаємозв'язку з собі подібними, очистивши єство і той багаж помилок в попередніх і в цьому житті, бо саме це є умовою того, що Душа очищується і цим відкривається Уму для отримання потрібних Знань зі всесвітньої бібліотеки на цю мить, чи з бачення програмою Душі в подальшій перспективі. Коли реалізується цей взаємозв'язок між Умом і Душею, то ми уже стверджуємо, що з цього моменту всі наші дії є с-відомими. Душа в людському сприйнятті її невпізнаваності і в непроявленості діє на наш Ум через відчуття справедливості, боголюбія, добродіяльності, радості-щастя з наявних вмінь свідомого індивіда, але по суті це лиш носій програми дій людини на кожне окреме життя з можливістю вільності у виборі, аж до вміння усвідомлення своїх дій.

Так, це біолгічний самозабезпечувальний інформаційно прилад, який Творцями поміщається в маленьку нову спільну клітину, яка утворюється при зачатті між чоловіком і жінкою саме в ту сім'ю, саме в те середовище, де ця програма буде зреалізована за це коротке життя хоча би на 0,2% середньостатично. Тобто Творцями даний біочип поселяється саме в таку сім'ю, в таке РОДове джерело, де існує певна суспільна СУТЬність (весь замисел ЖИТТЯ). Змістова наповненість слова СУТ-НІ-С-ТЬ і є суть ЖИТТЯ в наявності істини (чи ідеї), або у запереченні НІ С (з) ТЬ (тобою). Моя сутність, сутність сім'ї, Роду, села, міста, країни, всього людства має багато спільних подібних проявів життя позитивного, чи негативного спрямування. Коли людина, живучи у виборах, приймає негативні рішення, то надбання запрограмовані не реалізовуються, а навіть будуть у мінусі, але коли вже дії свідомі і людина є активною, то вона надбань реалізовує набагато більше (подивімося пропорційність розшарованого суспільства, то кількісні різниці бачаться в десятках разів, однак ця малість і допомагає Творцям утримувати цю умовну рівновагу).

Наші Творці мають у себе цю програму дій, як досить усвідомлені індивіди і саме вони слідкують за дотриманням певної рівноваги між неусвідомленою (суєтливою і в постійних виборах своїх дій для реалізації результату) величезною частиною живого світу і зокрема ж така пропорція поширюється на суспільство. Тобто, Всесвіт у своїй діяльності має такі ж прояви поведінки, які подібні цим, що ми бачимо на Землі – бачимо справедливість, гідність, милосердя, щастя, доброту, любов; бачимо гнів, гординю, заздрість, зло, брехню, обмани.

Суспільство діє по умовним писаним і не писаним нормам поведінки, які зберігаються поколіннями у звичаєвих, релігійних традиціях і інших політико-державницьких напрацюваннях людських спільнот. Тобто існує такий собі неписаний суспільний договір між усіма соціальними прошарками людства. Люди в обиході це називають діями Творця, БОГа, Диявола, Сатани для зняття з себе відповідальності за свої дії: чи то з мотивів користі, чи то зі звичайного страху, чи то з невміння і незнання основ життя. Тож і у Всесвіті є серед Творців такий же поділ між позитивними і негативними енергіями, які, як було вказано, є споживачами відповідних енергій, які до них надходять, в тому числі, і з нашої планети – є мудрі Творці і їх посланці у образах ангелів, святих, а є й злі Демони і їх різноманітні посланці.

Диявол є теж співтворцем життя, та оперує він негативними енергіями і зайнятий їх наплодженням. Тобто цей процес в житті іде якби паралельно і водночасі спільно, що навертає на думку про спільне застосування біочіпів, як певна приреченість такого співіснування, бо дослідження засвідчують, що негативні енергії є матеріалом для вирощування позитивних енергій. Існування енергій ЖИТТЯ і є умовою самого цього процесу, який ми називаємо співжиття. Темні енергії допомагають людям злим у вирішенні їх бажань, а позитивні світлі енергії допомагають тим, хто устремління має творити позитив у доброті, любові з благоговінням (радістю) і в стані життєлюбства.

Творці тому й залишили цю змішану основу у видимій суєті, та все ж у певному облаштуванні кругообігу енергій життя між усіма його учасниками без змін, бо зміни могли б знищити негатив до меншої кількості. Та з часом відсутність таких енергій автоматично зменшила би кількість позитивних енергій. Могло би постати питання про можливість існування тільки позитивних енергій. Мабуть зникли б і ці енергії. Таким чином це шлях до зникнення Життя. Саме з цих міркувань творці зберігають цю рівновагу до певної міри, хоча

глобально до дрібниць не здатні контролювати ці процеси, та і не пускають на самоплив і лиш перегодя приймають мудрі рішення, щоб все таки впливати на наші помилкові дії через уми. Творці, до яких часто апелює людство, є теж з'єднувальна ланка в цьому кругообігу енергій.

Тому таке розуміння свідомої місії окремих індивидів, так і тих, хто уже відчув, пізнав якості ЖИТТЯ, то саме вони мають додати у свої дії кожен певних зусиль, проявляючи відповідальність і активність перед прийдешніми поколіннями за виправлення кризової ситуації на Землі і у Всесвіті. Ми стверджуємо про ту погану поведінку людства, яке піддалося умом на бажання мати все за будь яку ціну і будь якими методами. Така поведінка сьогодні пропагується державами і деякими релігійними традиціями, бо ці службовці (президенти і нижче), бо ці служителі в домах молитви і є тими безсоромними служителями Диявола, Сатани, чи, як вони його звуть: Князем миру цього (Господом). Та будемо відкритими, що значна частина людства у своїх виборах дій для своїх особистих, чи для інтересів сім'ї часто і часто застосовує обмани, зло і навіть це вже, нібито, модно – бути успішним у суспільстві за будь що. Тобто, людство серед усього живого на Землі багато наплодило жорстокості, ненависті, лицемірства і ці ж енергії лихі посилає своїм покровителям у Всесвіт. Тому сьогодні і у Всесвіті порушена рівновага між добром і злом, між любов'ю і зневірою. Ось чому ми говоримо Вам, що змінюватися ми маємо самі і активніше до кращої поведінки на цій планеті, то цим додамо моці і Творцям, бо саме спільними діями ми зупинимо деградацію людства, зупинимо зникнення планети, відновивши рівновагу між позитивними і негативними енергіями. ЦЕ ПЕРШОЧЕРГОВІ ЗАВДАННЯ ПЕРЕД УСІМ ЛЮДСТВОМ.

Так, БОГ-ЖИТТЯ знає всі процеси, та не будує ідей, ідеологій. Цим займаються творці і також люди на Землі в тому числі. Тому БОГ-ЖИТТЯ є лиш свідченням наявного, а ідеологи, знавці лиш вміло творять, стараючись зберегти наявне життя. Таке відношення до цієї пізнавальної парадигми має нести і людство і кожна окрема людина. Лиш розуміння дає можливість для гармонійного підлаштування реальності у тих процесах постійної боротьби між різними видами енергій у своїх потоках, як і між ними, які люди обумовили, як боротьбу між позитивними і негативними енергіями, то так і через сіру масу людства зі змішаністю цих енергій. Де боротьба, то там присутні енергії негативу, зла і саме таке сприйняття основ життя приводить до думки, що для виживання ми маємо бути в постійній боротьбі. Боротьба забирає енергії життя, вона забирає самі що не є ЖИТТЯ.

У житті ми боремося за те, щоб жити із наших бажань, як мети, а коли ми уже спізнали доброту, то пізнаємо й зло - і обі вони у мені, тому так важко у житті, бо не здатні творити доброти і до кінця не готові служити сатані і тут ми не пізнавачі волі дій, бо ми по факту лиходій і ними палимо мерщій останні краплі любові, яку ми отримали від Творця для творіння радісного життя. Тому й при виборі добра, чи зла, то ми є у боротьбі, і лиш усвідомлення у собі, дає умиротворення і знання, що для життя потрібна лиш доброта.

Одночасно таке розуміння і дає нам відповідь кожному, що людина здатна бути співтворцем свого умиротвореного і до певної міри спокійного життя, приймаючи у свої дії позитивні енергії. Водночас таке розуміння дає усвідомлення того, що одна солона, чи солодка капля, або й велика ріка не змінить суттєво Всесвіт, не змінить суттєво Океан Життя. Тому людина на певному етапі життів з розуміння приймає такий вибір поведінки, чи стилю життя, а далі уже свідомо є співтворцем боголюбія, бо любити ЖИТТЯ вчитися потрібно і зі знання, що воно є основа нашої присутності серед усього на землі, у Всесвіті з можливістю міркувати, спілкуватися, діяти, організовуючи своє життя і підтримуючи його в певній просторовій присутності саме так, щоб нікому не нашкодити, нікому не заважати жити і мати здатність займатися добродіяльністю, бо все це і дає ту РАДІСТЬ ЖИТТЯ до якої ми кожен приходимо.

Отак і живемо, знаючи, що тіло живе і в ньому проходять процеси життя різних організмів, є відлагоджені тисячоліттями технології відновлення нових клітин і паралельне відмирання тих, які уже енергетично виснажилися, зберігаючи в нас системи дихання, кровотворення, обміну речовин без свідомої участі в цих процесах нашого ума. Все робиться ніби автоматично по якомусь заданому творцями порядку, аби тільки ми розуміли, що

вільний час не слід проводити праздно, а й навчати себе жити для радості собі і іншим. Тому саме так і ми приймаймо це життя, як подарунок і трошки дбаймо про гідні умови для нього, будучи добродіяльними творцями.

Тому для розуміння суті і можливостей кожним зі своїх вмінь і здатності приймати свідомо участь в еволюції духовного стану себе з одномоментним розумінням ролі такого індивіда для суспільства і планети в цілому, то ми все ж маємо розуміти оці усі основи ЖИТТЯ.

Для утворення появи ознак життя мали би бути умови. А ці умови були вперше і є нині діючими. Саме життя проявлене у взаєминах у взаємодії і саме їх прояв, як позитивних і як негативних енергій і свідчить про умови пошуку елементарними частинками живих істот для забезпечення самого життя і життя з меншими затратами енергій і зумовлювали, спонукали живі організми шукати способи і методи виживання, чи вишуковування у мандрах легших, чи сприятливих, але не виснажливих умов ЖИТТЯ. Бо виснажливе веде до зникнення певної гілки у коловраті руху енергій життєздатності.

Це було Сонце, як джерело світла і тепла; Небо, як скорлупа, як зонт збереження води і кисню, так і для охорони від надмірного впливу інших планет, іншого космічного сміття-негативу; Земля, як зберігач відходів життя, так і постійно діючим джерелом потрібної поживи для різних видів живих істот в процесі еволюції; Повітря і Вода. Саме наявність цих складників і дозволило появитися ЖИТТЮ одноклітинних організмів…, а далі і більш самозабезпечуючих себе.

ЖИТТЯ було умовою появи різних енергій (позитивних і негативних, проявлених і не проявлених…). Ось так формувалася мільярди років здатність створювати умови, щоб і в несприятливі моменти все ж зберігати види і саме КОЛО ЖИТТЯ.

Саме наявність простого життя на цій планеті і зацікавило Творців, щоб зліпити на ній чоловіка. Тому більш розвинутіші цивілізації (Творці) організували безперервність життя, де є одноклітинні організми аж до високорозвинутих, бо РУХ забезпечував процес ЖИТТЯ і звідси почалося розшарування за потребою і за здатність мати кожній живій істоті виконувати свої «професійні» задатки. Одні були лиш пожива, інші делікатес, інші судини, а дехто раб, а потім робітники, майстри, інженери, організатори-керівники, ідеологи у цій сонячній системі ЖИТТЯ. Розгалужень досить багато. Бо були трударі і звичайні споживачі енергій, які творили своїми енергіями нижчі у своїх (створених для них) програмах, де були і охоронці ідеологій, як ідеальної програми співжиття усіх і вся.

Здавалось би звичайна гра у словах : ідол, ідеал, ідеологія, та за ними є різниця в результаті пізнавання їх змістовного наповнення, хоча суть їх одна у нашому житті. Ідол, як певний образ людського ума тієї, чи іншої енергії у прояві, який людина вносить у своє життя, як річ, одухотворяючи його своїми ритуалами задобрення, славословіннями і приходить до нього для розмов, для порад, для скарг, для подяк з проханнями допомоги в тій своїй спроможності пізнання і розуміння тієї своєї життєвої мети, чи ідеалу, до якого ми є в стані устремління. Він стає нашим орієнтиром у житті, нашим кумиром. Ми тут розкрили і суть ідеалу, але це слово має у собі більш розширені можливості людського пізнання, бо воно вже сягає позамежності розуміння і ми, люди, сприймаємо його за вершину можливостей людини наблизитися до цього ідеалу і зазвичай ми цю дію визначаємо у своїй поведінці, як очікувальну і обумовлюємо словом – РАЙ з розумінням відходу з наших життів тих важкостей праці, тих стресів, тих турбот і марноти очікувань, бо це життя у раю, як нагорода Творця за добродіяння, за милість, за любов до життя і воно є станом постійної радості і там все є для життя безтурботного. Ідеології вже є результатами політики, політиків, шаманів, служителів релігійних культів до вибудови певної системи обрядів, норм поведінки, канонів, законів, які вже поширені на частину спільноти і пристосовані до тих звичаєвих традицій на цих територіях проживання людини.

Ці ідоли, ідеали, ідеології застосовувані творцями і людьми, так, як ці істоти мають певну здатність діяти в певних рамках вільно і які мають здатність до самоусвідомлення дій. Інші учасники життя є лиш енергетичними носіями для наповнення енергіями життя людей і

творців. Так, вони теж мають можливість тягнутися до кращих умов життя корінням, вітами і в пошуках багатої енергетичної їжі, вишуковуючи місця, де можна отримати більше світла, тепла, води і якісного повітря (переміщення звірів, риби, птахів, як і звичайного пилу, який уже не є піском, але іще не є в своїй малості поживою, бо збираючись біля перепон на землі, чи у воді, то тоді вони і вже стають потрібними для застосування іншими живими істотами.

Тому такі пізнання і дають нижчим істотам в еволюційному духовному зростанні застосовувати (як іспит) корисливу ціль і вони були носіями негативних енергій, однак і їх Дух Диявола теж дбав про таких, щоб дотримуватися рівноваги, то так і Дух світлих і чистих енергій дбав безкорисливо і з гуманних побуджень про ці ж умови. Всі знали, що рівновага сил є живчиком (рухом енергій), стимулятором і умовою бути ЖИВИМ.

Саме благородна (та що радість родить) справа за ідеологами святих і чистих енергій, бо і Диявол у постійній напруженості і досить часто у безконтрольності через відсутність Знань палить своїх носіїв у різних кризах, війнах і тому він завжди при трудах.

От ми і підійшли до відповіді того запитання: що ж спонукає нас, людей, шукати путі духовного стяжання, як ідеології невеликої касти ідеального ЖИТТЯ. Це є тим орієнтиром для людини, як істоти, яка найближче в проявлених тілах наближена до Творців-оберігачів позитивних енергій, то так і тих, хто спізнав силу грошей, брехні, фізичної сили тут на Землі, то так і у Всесвіті, де є їх покровителі – вони думають, що нема межі обмежень на бажання стати найвпливовишім, найбагатшим. Тому, побувавші енергіями безтілесними в колуарах Диявола все ж розуміють, що це не дало очікуваного блага, а воно в хороших справах і коли вони знову є викинутими у цей коловрат енергій часто є активними шукачами тих стежин, які ведуть в лоно святого Духа.

Просимо приєднуватися до поширення цих і Ваших слів, вчинків, до поширення позитиву у побажаннях: «доброго дня», у своїх добродіяннях повсякчас. Не соромімося похвалити когось, окрилити когось за добрі справи,слова, особисто, публічно і навіть цим чи іншими способами, розповідаючи про позитивні факти і події життя, свідками, яких Ви були чи є, або чули. Цим Ви хвалите Всесвіт, Бога, Себе і інших. Зрозуміймо, що найбільше біди і найбільше доброти і миру може творити ЛЮДИНА; покладаючись на свій ум, амбіції в бажаннях вигоди і користолюбства, чи будучи творцем доброти, справедливості, милосердя і взаємозрозумілості.

Тому ми просимо всіх уклінно: СТЯЖАЙМО свідомо духовні якості, бо якби ми не пояснювали, як би ми не бажали, як би ми не старалися, то саме за духовно богатими людьми іде всезагальна доброта, мир і радість і те матеріальне багатство, яким послуговуються всі, а така його природа і є основою тієї благо діяльності, яку ми деколи можемо бачити.

Однак зробимо омовку, що духовність не рівняється нашій належності суспільній до тієї чи іншої релігійної традиції. ЦЕ СТАН НАШОГО ЄСТВА (тіла, свідомого ума і душі). Духовність є у кожному із нас і вона присутня тим феноменом енергій, яку ми обумовлюємо в слові ДУША. Розкриваймо свої душі для добродіянь, не вичікуймо. Душа є поводирем кожному в житті по стежках позитиву, навіть, якщо ми в халепу входимо несвідомо, то результат все одно є як найкращий з варіантів.

Плекаймо Душу!!! Просимо: приєднуйтеся до добродіянь, до поширення відомих добрих вчинків, до красоти, до народних піснеспівів, бо ці діла, ці якості нашої Духовності вгамовують гнів, обиди, злобу, осудливість і всі інші не зовсім хороші справи, слова і думки, які все ще є присутніми у нашому житті. Тоді і не буде війн, тоді і гідне буде життя саме таких, які ми є. Ми постаралися направити більше тисячі респондентам книги на духовно-пізнавальну тематику про пізнання своєї суті, своєї духовності, смислу життя, істини життя; з наявною підказкою розкрити зміст духовних якостей кожному в собі, як от доброта, любов, щастя, милосердя – так і тих проявів негативу, які все таки є присутніми в житті кожного з нас.

Все це разом в комплексі (бо щоб пізнати і усвідомити, то бажано прочитати всі книги і зверх) дає можливість свідомо пізнати мудрість життя, його значимість для кожного з нас, в якій би формі живої істоти ми не проявлялися – і це дає нам змогу розширити

можливості в творенні доброти, як перші кроки до тієї істинної любові, до самого життя, в житті і для радості життя.

Мудрість, як позитивна енергія у слові, діях, речах, фактах, ситуаціях є частиною, хорошою частиною в житті кожного, як ознака наявності енергій любові. Тому ми здатні у спілкуванні пізнавати мудрість людську як чесноти життя.

Коли навчишся любити, коли навчишся доброту творити, то матимеш вміння чути, відчувати, бачити дію цих якостей. Кожному з нас ці якості дали, коли ми іще в матері були і з появою у світ їх несли батькам, бабусям, а вони з радості цвіли... А тепер запитуємо? Відновлюймо їх у собі і матимемо шанс творити доброту і пірнути з головою у любов.

Пізнавший одну з якостей духовних, як прояв любові до нас БОГа , то цим відкриває Душу для зв'язку з космосом і вже говорить і діє мудро, лиш люблячий має здатність до мудрості. Який рівень духовного зростання в кожного невідомо, бо вона, як і всі якості у Всесвіті безначальні і без кінця. Весь світоустрій матеріалізований видимо і невидимо, як той, який потребує вивчення, обумовленості, так і той, що є поки що таїною. Таким же рухом духовних енергій у Всесвіті є її проявленість в діях.

Життя тим і засвідчує себе, що має здатність рухатися в собі, то так і в поєднанні з іншими учасниками життя. Навіть наявність видимих і невидимих органічних сполук свідчить про зміну виду рухомих енергій і тепер вони залишилися присутніми у житті, як тимчасово непридатними для активної участі в житті. Слово, думка є матеріалізованим проявом в її дії.

Коли ми проводили дослідження, то багато людей підтверджували наявність цих знань в них без спонукань. Одначе наше спілкування через книжне слово, здавалось би з активною частиною населення, не підтвердилося тими публічними їх ствердженнями навіть в тій 10% кількості респондентів, які ймовірно прочитали ці книги. Дуже сумно.

Це результат нашого, кожного конкретно, в небажанні, в неготовності творити ДОБРОТУ, йти свідомо в лоно Духовності, в лоно кращого Життя. По друге, ще великою перепоною є наш суспільний страх перед правдивістю цих слів. Це явна ознака нашої рабської психології, нашої такої поведінки.

Одначе скажемо, що саме сьогодні ми можемо на таких пізнаннях змінити на краще наш спосіб життя і закласти фундамент в щасливі дні нашого потомства…

Нам сумно спостерігати цю байдужість, самовідстороненість і страх. Тут же ні на кого не потрібно впливати, доказувати, а тільки розібратися в собі – хто ми є.

Ми свідомі того, що 90% читаючих готові заперечити, то заперечуйте публічно – доказуйте, що ви праві; доказуйте, що духовності немає, доказуйте, що доброта не може бути застосовувана. Стверджуйте в діях ті духовні якості, які є в Біблії, Корані, Ведах, Гиті…, чи заперечуйте присутність Бога в наших діях, в житті рослин, тварин, вітрі, воді…, заперечуйте ці святі книги, які писали прості смертні люди.

Просимо, пізнайте присутність Бога в кожному із нас, а саме в Його позитивних енергіях через його представника в нас – Душі, як маленької частинки духовних якостей всезагального святого Духа, енергії Божественного життя, або просто визнаймо хоча б в собі, що ми в тяжкі моменти життя проклинаємо самі таке життя, такого Бога, якого ми прийняли у своє життя… Може це інший Бог – Диявол? Через яку призму фактів і дій ми це все бачимо, а інші сприймають по іншому?

Запрошуємо на публічну бесіду. Бо тільки сумління совісті нас може в думках навчити жити. Думки – це теж слова із відчуттів чи сприйняття. Сприймайте слова писані оці, слова від інших, або їх результат у діях ззовні, бо все це є тільки для нас, і для нашої вибудови взаємин, і для розуміння самого сенсу життя.

Ми залишаємо ці пізнання усім для розуміння і навчання осмисленості своїх дій у звичайному бажанні, чи вже при самоусвідомленому Умі.

А для чого? А як відновити цю здатність до співучасті в творчих процесах ЖИТТЯ?

При умові, що кожен індивід зі стану свого досвіду і мудрості, зі стану свого усвідомлення, перебуваючи життями тут, у цих суспільних взаєминах, здатен формувати

нову сітку, нові річки цих світлих енергій і цим значимо допоможе людству усвідомити свою роль для свого життя і для життя планети . Можливо, на початкових стадіях усвідомлення, це буде вибором, але вибором свідомим, а не доцільним, чи тяжким, який дасть реалізувати певну мету, бажання.

Тому, при еволюції духовного стану людини, вона і має такі можливості, щоб бути співтворцем гармонійних взаємин зі всіма. Та і в такому стані самоусвідомлення людина формує свою поведінку саме на гуманних взаєминах.

Вчимося всі особисто сприймати і відчувати свої потреби, потреби інших учасників цих життєвих енергій, з якими людині доводиться стикатися і вчимося приймати їх у своє життя усвідомлено.

А я не вдаючись до лекцій, а тільки пишу в тишині і, усвідомлюючи неможливість безпосередньо зараз донести Знання і розуміючи те, що не пишучи їх, не говорячи їх, то тоді я би ввійшов би енергетично до Вас. Тому таке моє мовчання не було б зрозуміле, а те, що сталося спілкування при читанні дає можливість дечому увійти в Ваше серце, в Вашу душу, в Ваше життя-буття.

Не звертайте занадто багато уваги на те, що написано; не надто концентруйтеся в запам'ятовуванні, а відчувайте між рядків, між пропозицій. І не дарма в перших книгах ми просили читати повільно і лише по кілька сторінок. По-перше, багато ум не міг прийняти і він пручався, по-друге, у нас з'являється можливість робити проміжки в яких ми можемо жити особистим життям, а не з рядків книги. І коли у Вас зародиться почуття знайомості тексту і своє більш повне і глибоке розуміння, то це явне мовчання-читання між рядків. Так відбувається довільно з кожним, якщо ми не напружені в читанні. Удачі Вам по рядочках книги! Щастя Вам і всім Вашим друзям, колегам і знайомим!!!

РОЗМОВИ…

Звертаюся з порадою до учасників творіння цієї оди ЖИТТЯ у формуванні стилю написання "мудрагельного" опусу, чи роману, чи то філософського трактату, чи то практичного провідника для вимощування того шляху для людства, яким ми зможемо спільно вийти з сьогоднішньої тривоги, біди; з цієї зневіри і байдужості, щоб відчути живодайність своєї присутності на Землі і ту чистоту, і святість наявного життя і себе у нім.

Тому хочу просити Вашої думки про стиль для даної тематики думок. Думаю сторінок до 400 сформувати з поміччю БОГа і людей.

Ви маєте більший досвід спілкування, більшу глибину філософського пізнання людини і суспільства. Дописуйте в надіслані тексти свої міркування, свій досвід, свої бачення глибинні, і те розуміння, яке дано Вам Творцем жирним шрифтом до будь якої тут написаної думки, репліки, щоб я мав змогу формувати цей спільний твір зі збереженням текстів, написаних Вами з просвітницькою метою.

Текст збережіть окремим файлом і тоді перешлете електронною поштою , чи меседжем. Краще ел. поштою, щоб не зникла пунктуація і самі виділення.

Можна буде формувати цю книгу, як альманах при бажанні учасників цих розмов. Хоча в задумі я думав залишити в такому форматі, без акцентації свого авторства (лиш імена – Сущий бо знає посланця і цього достатньо), тим паче, мої всі книги написані під прихованим ім’ям.

Свої думки теж ось так повідомте.

Окремо просимо не відстрочувати. Жду цілий місяць.

Я свідомий того, що знаючі дадуть відповідь зразу. Така їх природня пламида.

Хай це буде спільним нашим творінням.

Хай такі слова і їх енергії Духовні ідуть між люди.

Вони чекають нас.

Юрій Современному человеку невероятно трудно ОДНОВРЕМЕННО читать и думать, а тем более думать и говорить!

Какой сумасшедший будет сегодня читать огромные тома предыдущих философов и так называемых «великих мыслителей». Их труды сегодня уже никому не нужны. Но тогда сам собою напрашивается простой вопрос: неужели они жили, мучились, мыслили и творили напрасно? Неужели от них уже ничего не осталось, кроме книжной трухи и пыли?

Мы решили собрать этих мудрецов в одном вместе и организовать между ними философскую дискуссию и лично опросить философов по важнейшим смысложизненным вопросам, а именно: «ЧТО ТАКОЕ «ЧЕЛОВЕК», КОМУ И ЗАЧЕМ ОН НУЖЕН?».

Сегодня в нашем распоряжении весь ИНТЕРНЕТ. Так давайте спросим у него, узнаем, что думали по этому поводу ушедшие в Небытие мыслители и современные познаватели человеческого поведения в своей среде и в среде Природы и Космоса.

Вывод: Сколько определений человеку дано мудрецами и философами! Человек – существо «разумное», «играющее», «смеющееся», «политическое», «ироническое», «страдающее», «открытое миру», «проблематичное», «религиозное», «нравственное», «стыдящееся», «стремящееся к власти», «общественное», «агрессивное», «любящее», «эгоистичное», «производящее», «саморазрушающееся», «свободное», «бегущее от свободы», «благоговеющее», «корыстное», «эротическое», «деструктивное», «волеющее», «наслаждающееся», «одинокое», «коллективное», «уникальное», «творческое», «самодеятельное», «разорванное», «трансцендирующее» (т.е. выходящее за собственные пределы), «изменяющееся», «деградирующее», «символическое» (т.е. созидающее символы), «экономическое», «не обладающее твердо фиксированной сущностью», «незавершенное», «авантюрное», «странствующее в мире Духа и потерявшее родину – Природу»...

Сколько еще?! И все – правда!!!

Михаїл Как же мне нравится именно такое отношение к философии... Шутить, но не осмеивать... Коверкать, но не искажать... Только тогда философия и живёт...

Ровно год назад тоже вроде как хохмил, разложил по полочкам то, что не раскладывается, но сколько размышлизмов:

Протестантизм практичнее... Католицизм выгоднее... Православие душевнее... Ислам честнее... Буддизм полезнее... Иудаизм интеллектуальнее...Марксизм шире... Ленинизм уже... Алкоголизм веселее... Куда атеисту податься...

Потом, неожиданно один умный чел сказал, что и атеизм надо определить... Определил: атеизм беспощаднее...)))

Сергій Да, сегодня вызрела эта тема для разговора, для поиска путей дальнейшего существования человеке на Земле, и прежде всего, не как потребителя, а творческого индивида, как осознанного человека в процессе приобщения общественности к продуцированию положительных энергий, как условие качественной жизнеспособности этой цивилизаци, исходя из таких возможностей человечества.

Дарина Де їх знайти, шукачів мудрої істини ... Мабудь треба жити як Сковорода, не ловитися на приманки цього світу і тоді мудра істина озветься із глибини власного серця...

Саме важче зробити перший самостійний крок, вирвати свою руку від пут зовнішніх прив'язок, залишитись в абсолютній самотності, наодинці з самим собою... не знаю, добре це, чи погано, але я ніколи не хотіла заявляти про себе, мені здавалося, що ті, які намагаються заявляти про себе, просто хочуть, щоб хоч хтось визнав їхнє буття, бо самі вони неспроможні усвідомити своє власне буття, своє - Я єсмь! Але я мала потребу - знайти, зустріти попутчика по дорозі додому, рвала серце і душу, кричала в мовчання, в невидимий простір, до неба, до зірок, до квітів, до трав і вітру...

Богдан Путі ЖИТТЯ дійсно багатьом невідомі і одні, як Ісус, як Будда, як Сковорода, і багато інших пізнали свій внутрішній світ і світ навколишній і жили, відмовившись від суспільних принад з їх то можливостями. Однак саме усвідомлення ними і їм подібними своєї місії у житті - це нести ті Знання, які їм відкрилися людям. Вони теж

зробили перші кроки і вони завжди даються не просто - це відмова від рідних, відмова дотримуватися суспільних норм, за-конів і ка-нонів, бо вони знали і знають ІСТИНУ.

Кожен заявив про себе по різному. Питання зовсім не в публічному заявленні себе, а саме як носія Знань. Більшість прозрівших ведуть пустельний спосіб життя у певній віддаленості від людей. Однак наявність носія Знань, як індивіда поширюється і без ФБ і без книг. Їх діяльність, їх спосіб життя притягував невідомими закликами до себе пошуковців, так і тих, хто свідомо прийняв у життя своє хоча би одну якість Життя (справедливість, милість, доброта, любов…….)

У всіх таких були щоденники, чи записники, але світ вони побачили уже в переробленому виді і тому я свідомо (з-відома) залишаю по всіх бібліотеках світу і бажаючим в електронному виді книги і рідко в писаній книзі ці Знання, які відкрилися мені.

Питання не в тому, щоб зацікавити когось, бо це не просто, а потреба у с-по-відати своє, бо маєте відання ці передати дальнім (відповідальність перед собою, людьми, життям). Давати, дарувати можна тим, хто потребу має, хто дозрів до вміння приймати ці Знання.

Микита Ми усвідомлені того, що раз почавши про щось писати, то ми відразу потрапляємо в систему логіки викладу, норм написання та відповідно в світ Знань, чи філософії, в світ ідеології чи теології. Про такі речі не можна говорити, бо розповісти неможливо, навчити неможливо. Але щоб вчити пізнавати духовний світ людини і всесвіту, хоча б в малесенькому об'ємі, то ми маємо знати мову, психіку сьогоднішньої пристрасної людини і на їх базизі предметного засвоєння почати похід до усвідомлення себе, як особистості, як індивідуума, як істоти, прийнявшої в своє життя свідоме розуміння свого покликання на Землю і розуміння своєї ролі у Всесвіті.

Орест Давайте знову пригадаємо забуті багатьма важливі істини …

Отож … Наше «Я» - тобто наше цілісне сприйняття себе - це не тільки фізичне тіло… Тіло - це лише інструмент, який використовується «Я» для досягнення своїх цілей….

Не може бути «Я» і розумом,… оскільки розум - всього лише ще інший інструмент, необхідний «Я» для того, щоб думати, міркувати і планувати…

Отож - «Я» - має бути чимось, що управляє і тілом, і розумом,… і що направляє їх, … визначає, що вони зроблять і як будуть діяти…

Усвідомивши справжню природу свого «Я» - ви зможете насолодитися відчуттям невідомої, або забутої вами справжньої сили і власної природної сутності…

Ваша особистість складається з незліченних індивідуальних характеристик, особливостей, звичок і рис характеру - вони є результат вашого попереднього способу мислення, але не мають визначного впливу на суть справжнього «Я»….

Справжня природа «Я» - духовна,… і це джерело реальної сили, яка проявляється в людей, коли вони усвідомлюють свою справжню сутність… Найбільша і найчудовіша сила, якою наділене «Я» - це сила мислення…, проте - ще мало хто знає, як мислити творчо і любляче- благотворно,… - а тому люди зазвичай досягають лише незначних результатів…а то й невтішних…. користуючись думками розуму…

Більшість людей дозволяють своїм думкам розуму - зосереджуватися на своїх егоїстичних цілях, або на, начебто значущих для них, зовнішніх обставинах, на які вони не в силах безпосередньо і прямо вплинути: і це неминучий наслідок інфантильного і незрілого мислення….

А чи не краще зосередитись на власних силах, які дають можливість побачити глибше і цілісніше все, що відбувається у житті і Творити Бажане у Власній Реальності…. Адже – кожен є творець Тільки Своєї Реальності і тільки в ній може віднайти те, що так бажає – тобто те щастя, яке він шукає начебто десь ззовні, а воно походить з нього самого – з внутрішнього світу людини, з його мислення і почуттів…. - з його душі…

Коли розум дорослішає і мудрішає - він розуміє, що в кожної егоїстичної думки є зерно поразки…. і будь-яка спроба нажитися за рахунок слабкості, незнання, або потреби іншого - неминуче діє не на його користь…. Це відбувається тому, що кожен індивідуум -

частина Вселенського Розуму…. Частина - не може протистояти жодній інший частині, а навпаки - благополуччя кожної з частин залежить від визнання ними інтересів цілого….

Хто визнає цей принцип - отримує величезну перевагу у житті… Тоді – такі особи не вимотують себе непотрібним, а з легкістю можуть усунути порожні, пусті чи будь-які негативно-деструктивні думки… Вони завжди готові максимально зосередитися на будь-якому цікавому для них предметі у житті, і не втрачають ні часу, ні ресурсів на те, що ніколи не принесе їм справжнього вищого блага…. Якщо ви ще не можете цього зараз зробити - то лише тому, що ще до цих пір можливо недостатньо старалися вникнути у глибинну суть буття…. Можливо якраз і зараз і настає той самий час постаратися... І результат буде прямо залежати від ваших бажань, розуміння вникнути у суть і зусиль, і старань…

Ось вам дуже сильне позитивне твердження, яке можна використовувати для зміцнення волі і усвідомлення ваших необмежених можливостей: «Я Є Тим, Ким Вибираю Бути!...ким вибирає бути - моя Душа!»…. І якщо ми сформували у своїй свідомості образ того - хто ми є і ким вибираємо бути… то що з того випливає?…

Сергій Ми можемо ототожнювати самі себе з цим іменем «Я», будучи в основі своєї діяльності егоїстом. Говорити про цілісність не здатні ми, хоча «Я», яке я сприймаю з Вашого допису можна ототожнювати з діяльністю ума, як однієї з частин триєдиності нашого єства, нашої цілісності – Душа, Ум, Тіло.

Досить правильні думки в таких визначеннях є, коли ми говоримо про особистість і Ви це підтверджуєте. Особистість обумовлена в тих характеристиках, які притаманні корисливому суспільству і тому в окремості кожна особистість, яка уже сформована конкретним суспільством і яка позиціонує свою цілісність з позиції ума, то ми по суті і змісту уже є великими, чи малими лицемірами, ми актори і граємо ролі по сценаріях визначених державами, партіями, релігіями, а деколи у малому колі, чи десь в куточку можемо проявляти свою реальну суть, яка відповідає на цьому етапі в цьому житті із всіх життів тій програмі, яка є в усьому живому тим позитивним енергетичним центром – повторюся, Душею. Тоді так і є, і діє гегемонізм ума з іменем «Я», який старається керувати в нашому житті єства практично всіма процесами і діями.

Та все ж в процесі еволюційного розвитку ум набирається певних знань, досвіду, мудрості і в певний час починає діяти свідомо (з відома всесвітнього Розуму через Душу. через духовний центр людини, чи через той біочіп космічний з його гуманною програмою нашої поведінки з можливостями певної амплітуди вибору і вибору вільності дій, які функціонально проявляють одне і те ж).

Так, він космічним надбанням і саме тому ми так часто спрямовуємо погляд і думки в небеса, в космос, бо саме так Душа хоче піднятися для відльоту в – ірій з відчуттів умом цієї земної тяжкості.

Тому творці створили ці програми дій, давши волю, давши можливість вибирати способи і методи для отримання позитивних результатів. А щоб стверджувати це як гуманну ідеологію, як єднавчу програму в організації життя людства, то для цього внесено ці ре-ліг-і-ї. Так, вони внесли свій позитив і через них творці правлять життями нашими у тих взаєминах з тим негативом у життях у різних комбінаціях і є, як тіло для ума, як середовище руху енергій з елементами боротьби, протидії, бо це і є той рушій, ті енергії у реаліях життя. Сам процес організації життя і закладено в ці космічні програми.

В цьому нема дивини, бо в нашого суспільства уже є виготовлені і є у застосуванні свої чіпи для керування людською поведінкою через наші уми. Це і є реальним підтвердженням можливостей нашої цивілізації керувати, чи маніпулювати певними прошарками спільноти всією масою людства. Так, поки ще нема винайденого джерела енергій для роботи цього чіпа на все життя людини. Та час пройде і це дасть такі можливості. Шкода тільки, що сьогоднішні замовники цих біочіпів відкидають пріоритет гуманного спрямування, а закладають в програми, які б забезпечували їх інтереси, їх корисливі інтереси.

Та поки діє космічна програма і ми маємо змогу утриматися з нею , надавши допомогу творенням позитиву у своїх життях. Ось такими свідомими обумовленостями ми й

приймаємо цю реальність. Тому у цей момент такої зрілості ума, він приймає Душу, як справжнього провідника в житті і вже є фактично на службі (це слово нами застосовано для розуміння думки) в Душі.

Ум, як частина, все ж не може управляти Душею, а тільки може ігнорувати її підказки, обмежувати її вплив на себе і на тіло, закидаючи її негативним сміттям своєї діяльності, щоб не турбувала докорами сумління.

Ум не здатен у повній мірі дбати про тіло, бо його проявленість сприймається всіма, як основа присутності єства в реаліях життя. Ум не може недопустити болей в тілі, бо не знає природи їх появи, а вони є реакцією на його неправильні дії. Хоча тіло в більшості своєї участі в єстві є лиш будинком, де живуть енергії ума і енергії Душі. Поряд з тим воно є інструментом, як для ума, то так і для Душі, коли Душа здатна впливати на ум, на свідомий ум. Коли Душа є провідником, то фактично ум і тіло приймає справжню роль – духовний розвиток людини, яка спрямовує свою діяльність до возєднання зі вселенською цілісністю.

Тому ми маємо розуміти і розуміти саме умом, що кожна ця триєдиність має діяти спільно і в певній гармонії функційних дій сукупних енергій, які і представляють єство на тому даному етапі його еволюційного путі саме в складі цієї триєдиності, бо далі енергії Душі вливаються у всесвітній Океан позитивних енергій.

Ось саме ця схема дій, як свідомого індивіда, який уже володіє знаннями Всесвіту і здатен змінювати себе на краще, змінювати навколишнє середовище, бо він тоді і є творчим будівничим справжньої реальності.

Можна би було більш ширше і аргументовано описати цю думку зі Знань, та цієї тези достаньо для розкриття суті індивіда і суті особистості в людській подобі.

Юрій КАК СТАТЬ ПОРЯДОЧНЫМ ЧЕЛОВЕКОМ? Для этого нужно читать произведения А.П.Чехова, который утверждал своим творчеством, что «В ЧЕЛОВЕКЕ ВСЕ ДОЛЖНО БЫТЬ ПРЕКРАСНО: И ЛИЦО, И ОДЕЖДА, И ДУША, И МЫСЛИ». Деликатность – важнейшее нравственное качество. Оно предполагает не только умение проникнуть во внутреннее состояние другого, но и выбрать адекватную, т.е. сообразную ситуации форму поведения. Можно быть отзывчивым, но поступать не деликатно, однако нельзя быть деликатным, не будучи отзывчивым. А.П.Чехов различал людей воспитанных и деликатных следующим образом: если в комнату вошла заплаканная женщина, воспитанный человек (А.П.Чехов, без сомнения, имеет в виду мужчину в данной ситуации) уступит ей мес¬то, деликатный же человек, не только уступит свое место, но и усадит ее так, чтобы присутствующим в комнате не были видны заплаканные глаза.

«Хорошее воспитание не в том, что ты не прольёшь соуса на скатерть, а в том, что ты не заметишь, если это сделает кто-нибудь другой», – утверждал главный герой чеховского рассказа «Дом с мезонином».

Орест Сказав якось один старець -
Як добре там де нас нема!
Мудрець не тратив слів дарма
І з посмішкою відповів -
Де нас нема - там нас нема!
А там де зараз є - отам завжди прекрасно!
І це - найкраща мить життя!!!
Будь тут, тепер яскравий і щасливий!
З відкритим щирим серцем для Любові і краси!
В природності і простоті речей - прекрасна сила!
А все прекрасне і чудове - це і є ти!!!

Сергій Привчаємо себе до в-тілення всіх знань в життя, бо яку область можемо вважати нижче себе? Ми ж центр Всесвіту? Чи ні? Як можемо зберігати впевненість, якщо самі відштовхуємо потрібний матеріал - він же не випадково прийшов в наше життя? Саме в нашому житті, в нашому єстві ми маємо віднайти цей центр, який допоможе зрозуміти

Всесвіт. Ми наповнюємо Всесвіт позитивними енергіями і він наповнює нас. На цьому принципі побудована все життя Космосу – розвиваючись, перетворюючись, дотримуючись приблизної рівноваги енергій.

Усвідомлення є нашою центруючою енергією, яка приймає і врівноважує позитивні і негативні енергії, є тим поводирем по життю, який допомагає нашому духовному зростанню, нашій вільній і гідній ході в круговороті Природи.

У кожному з нас може бути знайдений його метод пізнання світу, як найцінніший предмет. Для такої знахідки доведеться розібрати безліч речей, провести багато дослідів, спостережень, співбесід. Може бути доведеться і запилитися і забруднитися духовно і тілесно, можливо, доведеться вислухати і образи, і блюзнірства, але за всім цим можуть бути знайдені знання необхідні в пошуку істинного сенсу життя.

Орест Зміни для тих, хто їх бажає відбуваються закономірно і поступово і неодмінно…

Якщо задати собі запитання: «Хто я насправді?» То це і буде те, що ви дізнаєтесь у процесі пробудження та розвитку свідомості…. Ви поступово відшаровуєте вірування та зразки прищеплені вам протягом усього життя вашою родиною, системою, суспільством, релігією, - шар за шаром…. ви видаляєте традиційні та перекручені програми зі свого розуму ... ви заживляєте старі емоційні рани,… відпускаєте,…прощаєте ..

Тоді - ти звільняєшся від усіх зовнішніх впливів … і ти потрапляєш до себе таким, яким ти є…. Тоді може виявитись, - що ти - хтось зовсім інший, ніж ти думав до цього часу,… і твоє життя, побудоване на основі цього помилкового образу тебе, - може здатися якоюсь ілюзією, чимось неправдивим!…

Однак пам’ятайте, - що ви б не дійшли до того моменту, у якому знаходитесь зараз, якби не пережили і прожили те, що прожили до цього часу…. Ніколи не саботуйте свої попередні рішення та вчинки, бо вони були - на диво правильними….на той час,… і на той рівень розуміння, який ви мали у цей час… Поки що - така дорога була необхідною і спланованою заздалегідь…. вашою ж душею…

Тому - Все є як і слід було цьому бути!… А значить - прекрасно!…Ви виконали план, - і тепер відкривається новий етап вашої життєвої подорожі!…

Зміна, або фактичне відкриття свого справжнього «я» - завжди звільняє…. від всього того, що не дає просуватися далі… у щасливому просторі буття…

У той же ж час, однак, - це може бути і певним складним досвідом на вищому рівні сприйняття, оскільки він вимагає перетворення та переоцінки, часом навіть усього вашого життя….

Ви можете дійти до того, що просто більше не зможете функціонувати у цьому світі, прямо тут, у цих стосунках за старими принципами, - тому, що вони стають для вас чужими, а не вашими….

Тоді виникає необхідність - внесення деяких модифікацій у життя….

Знаючи, - хто ти і чого хочеш у житті і від життя - потрібно створити нову реальність, яка повністю відображатиме тебе і в якій ти будеш відчувати себе і щасливим, і завершеним…. Ви маєте створити це самі, бо того, що ви бажаєте - ще там, наразі, немає ...

і не чекайте, поки щось само зміниться, - а активізуйте свою творчу силу і свідомо починайте творити своє щасливе життя!…

Мова не йде про те, щоб відразу і різко спалити повністю усі мости за собою і раптом відрізати те, з чим ви вже не почуваєтесь комфортно…. (хоча це також - можливо)…

Дайте собі час,… нехай трансформаційні процеси завершаться у вас…. у відповідний час… Внесіть зміни спокійно, без зайвих емоцій, без жалю чи втрат, і з абсолютною впевненістю та радістю у своєму серці ... з усвідомленим розумінням…

Бо саме тоді - ви повністю готові до них..

Олександра СЕНС ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ зовсім не в розмноженні та благоустрої — це лише природні інстинкти будь-якої тварини, яка генетично запрограмована створити собі нору, гніздо і так далі для того, щоб виростити потомство.

ЛЮДИНА — це більше, ніж тварина, її СЕНС вирости свідомо
ДУХОВНОЮ БЕЗСМЕРТНОЮ ЕНЕРГІЄЮ.

Микола Знаймо люди, знаймо всі,
що довіра життю-Богу
для спасіння дає надію,
але й довіра без діла
нікуди не йде сама,
бо з довірою творені діла
про основи самого життя
народжують радість-благодать
і ту здатність до творіння.
Однак без довіри, спілкування
змертвіє Душа і саме буття,
бо байдужість і зневіра
гірше злого звіра…

Сергій Людині властиво шукати живого співрозмовника насамперед у книзі. Тут присутній такий елемент, як зародження своїх думок, на які книга не перечить, а дає свободу в мисленні. При повторному читанні через невеликий проміжок часу ми знову відкриваємо для себе щось нове, бо кожен знак у слові несе смислове наповнення, несе життєві відкриття. Як приємно спілкуватися з таким другом, як книга. Вона привчає спілкуватися насамперед із Всесвітом. Ви це за собою зможете побачити. Спостерігайте, як відбувається співбесіда у відчуттях. І такий зв'язок є ознакою близькості. Це розмова з собі подібним, як би зі своїм двійником. Такі відчуття також з'являються, бо це розмова з Богом через слова книги. А в книги є автор, який ділиться своїми пізнаннями тієї, чи іншої частини життя, розкриваючи у нім його якості і звертаючи увагу читача на сміття, бо воно е енергіям кореням у цій приземленості самого Життя.

Петро Кармічний ланцюжок гріхів того процесу позитивної еволюції, який розриватися почав у 1992 році не просто змінити, навіть вміючим.

А щоб освітити темноту і сірість енергій на планеті, яких більше 75%, то еволюція в паралелі йде, як просторово, то так і в часі повільністю своєю....

Думаю, що еволюція духовності через зміни у космосі прискорила свій темп. Нас автоматично виносить у духовні вібрації, тому низька народжуваність, (непотрібні душі не з’являються), зміна магнітної осі землі, як наслідок зміна полюсів місцями і т. д.

Микола Все це робиться і звершаться пророцтва, та є слова болю за тих іуд, які взяли на себе цю роль навіть у тому намаганні зменшити чисельність населення шляхом поширення різних грипів, гемофікованої їжі, одягу, взуття ... Їх "моральні" суспільні "цінності" досить шкодять духовному зростанню. Це є у всьому світі... Цей ваш і наш глас чогось при вивченні (сім років) не виходить на широкий загал навіть для змоги зробити вибір тим, хто в суєті життя не може визначитися, чи вибрати свідомо свій напрямок, своє місце у житті... Є вже досвід у світі і він придатний для більш гуманного зменшення чисельності населення. Є навантаження цією кількістю, бо масово вони є пасивнимиі активними носіями негативних енергій і є перепоною для гуманізації суспільних взаємин і розуміння впливу їх на всю природу-життя.

Петро Рахую, що всі і світові процеси, і кожної душі окремо закономірні. Якість думок (свідомості) і закладає програму подальшого розвитку цивілізації. А за людей несвєдущих хвилюватись не потрібно - вони ж не хвилюються за свою темноту.

Микола Так, Творець, чи творці заклали програму розвитку Всесвіту і в тому числі Землі з усім живим на ній. Міркування, роздуми ідуть на основі дій з досвідом, чи без нього.

Основу змін в ці програми додаються чоловіком з його дій свідомих. Хоча кожна думка фіксується і реагування на неї є саме від нашого умоналаштування. Звісно, таке не скоро буде, або і взагалі відкинеться в смітник. Та чогось така турбота про всіх визріла в роках і підтверджується в наших ділах. З такими місіями в життя приходять люди свідомі і досить різні по енергетичній моці. Не байдужими були при житті і діють їх енергії і по сьогодні - це Ісус Христос, Будда, Муххамед, Кукша Одеський, Серафим Саровський, Симеон Афонський, Ошо і багато, багато їм подібних.... І ви, Петро, подвижником Духа є. Ми раді за Вас...

Сергій Люди не часто говорять про свою місію на Землі, а про істину ще менше, можливо, що вони ще не бачать себе. Можна припустити: раз маленько говорять, то не багато і задумуються. Ми вже розглядали процес наших вчинків, зародження яких починається з думки. Між ними може бути слово.

Але природа думки може виростати з наших відчуттів, які мають коріння в умінні спостереження, слухання … В суматосі і гамі багато не побачиш, чи почуєш, а особливо суті. Ось чому Творець періодично посилає світлі душі на планету, щоб проявити, показати місію людини у образі пророків, святих, месій. Яке їх особливе місце в цьому оточуючому середовищі? Де є те духовне? Що таке матеріальне? Яке їх значення для нас? Саме людина є шукачем відповідей на ці запитання. Вона одна із істот, що також дбає про духовне, чи її на це сподвигає природа, наприклад, красота певного ландшафту і т. д.

Все таки людина періодично повертає свій зір на своє життя і задумується – чи жила вона, для чого жила, що, може, взяла корисного для себе, чи дала комусь, а можливо і не жила, і не творила, і не шукала …, чи спала ходячи. Ох, якби ці думки раніше, то можливо по іншому була б самоорганізація життя. Це прекрасно, коли ми починаємо так думати. Це є зміна поглядів, це є початком зміни всього життя …

Іван Нікуди сховатися від думок, які і не обдурити свідомість свою, як би не хотів ти цього, і до цього не прагнув.

Сергій Так думки появляються із Душі, яка саме ці образні думки і відновлює у памяті, щоб ум свідомо над ними попрацював, бо зовсім не випадково з'явилися вони у нашому житті... Ми можливо у місії своїй є сміттєзбирачем, чи очищувачем просторів тим, хто йде за нами слідом з цією ж Душею і цим же потоків енергій подібних при знанні, що це ми, і саме ми маємо сущому в собі відповісти. Душа не так метушлива, як наш ум у цьому стані виснажує енергії життя, та і пам'ять його ж функція. Спонтанність думки лиш засвідчує про наявність зв'язку енергій нашого єства з потоками енергій і ми своїм умом маємо це завдання вирішити... Дякую за бесіду, за міркування мудрі!!! Хай їх енергії насичують простори, щоб менше було місця енергіям зла...

Так, поки дихаєш, то сподіваєшся - з подією стрепенеться ум. Можливо ми відповідальними є, а так воно і є у носія чутливої Душі і чутливого Ума... Ось тоді вони разом в устремлінні вишуковують реальності потреб.

Светлана «„Зверство“ и „дикость“ растут и смелеют, а люди с незлыми сердцами совершенно бездеятельны до ничтожества», - сетует Лесков в одном из писем. Эти его слова по-прежнему актуальны. Почему так происходит? Потому что для злой воли есть духовный помощник - сатана, порабощающий волю, заманивающий в ловушки обманом. А для добра помощника надо выбирать самому - сердцем (надо быть активным, а не пассивным для этого) и тогда Творец в нас будет действующим. Но это сложнее, чем просто любоваться собой и своей верой. Пассивное состояние злых творит зло, а пассивное состояние добрых ничего не творит. В итоге злые творят больше и потому побеждают.

Злодеи движимы самостью, а добрые могут быть движимы только Духом святым. Неполнота добра незлых людей - ленива, ибо вне Бога бездеятельна. Надо быть со Творцом постоянно, актуализировать Его в себе надо постоянно, только в таком случае жизнь в мисии своей будет не мнимой, а действенной - созидающей добрый мир.

Петро Дякую. Боги творили цивілізації і всі вони гинули, бо не вкладали вони у людину своєї подоби. Тому розвиток йшов тільки на технічному прогресі, а не на духовному рівні. Нам повезло, отримавши образ і подобу свого Творця у нас є всі шанси не бути знищеними. Говорю більше для пересічного читача...

Михайло Особисто я вірю в Бога, в Його разум, в Його милосердя, доброту і любов до кожного. Він є присутнім у всьому живому на Землі. Так, Він наш провідник і наш помічник в житті, здобуваємо ми собі хороше, чи погане самі і Він лиш допомагає в тому і в іншому для нашого відтермінованого пізнання, просвітлення. Він допомагає реалізувати наші мрії в житті. Любов до Всевишнього починається з любові до себе, до тієї її частиночки, яка є в нас – ми маємо розкритися нею в добродіяннях і радості. Тому і навчаймося цього. Це мистецтво, це творчий процес, це наші нові здібності. Так любов до себе не слід змішувати її на проявах самолюбування, на тому особистісному егоїзмі. Якщо ми любимо себе, Бога в собі, то і інших ми навчимося любити, бо Бог є присутнім в них.

Орест Ми отримуємо від життя те, у що дійсно віримо…
Ти віриш, що життя прекрасне - і воно прекрасне!…
Ти віриш, що воно жахливе, - воно жахливе…
Віриш, що виходу немає, - і не знайдеш виходу…Віриш, що вихід є, - обов'язково його побачиш!…
Ти чекаєш біди - вона обов'язково прийде…
Ти боїшся захворіти - ти захворієш…
Ти віриш в успіх - ти його створиш!…
Ти чекаєш щастя - воно вже на шляху до тебе!…
Наша віра створює нашу реальність...
Нічого просто так не буває…
І - Випадковостей не буває…
Все ідеально саме так, як воно є…
І - Помилок не буває…
Ми знаходитемось завжди у правильному для нас місці і часі, і переживаємо досвід, необхідний для нашої душі… І - Немає нічого неправильного…
Коли ми почнемо розуміти це, - ми усвідомимо, що Всесвіт не карає нас, що весь світ не проти нас… Речі, які трапляються у нашому житті, - просто необхідні для нашого духовного розкриття у цей час…
Те, що здається «поганим», - насправді приховане благословення!...
І взагалі, варто не забувати, що:
Життєлюбство - є основою нашого життя!
І життєрадісність - є суттю нашого буття!!!…
А Справжня Любов - ключ до Справжнього Щастя!!!…

Сергій Якщо ми умніші, хитріші … за всіх, то це наше бачення, бачення нашого ума, нашого «Я». Це і є наш егоїзм. Однак, якщо ми нижче за всіх, то це теж егоїзм. Ми такі є в собі. Це ж відноситься до інших. Зазвичай, ми судимо по зовнішніх діях, то саме так видно дію его в інших і в собі. Ми його не бачимо, а тільки прояви його в словах і діях.
Це ж стосується і будь яких дій: добрих, чи злих. Роблячи комусь зло, ми творимо його собі. Робимо жест милосердя, то ми робимо його і собі. І так у всіх діях. Ми бачимо те в інших, що є в нас. Робимо іншим, то це робимо тільки собі. Саме такий шлях духовних якостей і негативних проявів в нашому житті.

Орест Егоїзму тонка грань…, яка шкодить дуже нам… якщо про це не усвідомити вчасно!…
Жити так, як тобі хочеться - це не егоїзм... Егоїзм - це коли інші повинні думати та жити так, як хочеш ти… Робити у житті те, що ти хочеш - НЕ егоїзм;

А от - Змушувати (нав'язувати, маніпулювати) інших робити те, що хочеш ти - це і є егоїзм…

Дбати про власне щастя та комфорт - НЕ егоїзм;

А от - Змушувати інших турбуватися про твоє щастя та комфорт - це і є егоїзм…

Послідовно вирішувати свої життєві труднощі, тримати у центрі уваги власне життя - НЕ егоїзм;

А от - Постійно скаржитися й різноманітними способами привертати чужу увагу до свого життя - це і є егоїзм…

Народити дитину і закохати її у життя власним прикладом активного та радісного буття (у батьківстві та за його межами) - НЕ егоїзм;

А от - Зробити дитину метою й сенсом свого життя (підпорядковувати її життя власним інтересам), все робити заради дитини - це і є егоїзм…

Обирати власні інтереси й себе, говорити «ні» і «мені це не підходить» - НЕ егоїзм;

А от - Обирати чиїсь інтереси, дозволяти порушувати свої кордони і потім звинувачувати когось чи близьких у тому, що ваше життя через це не склалося - це і є егоїзм…

Відмовити комусь у матеріальній, емоційній чи будь-якій іншій підтримці, якщо дійсно відчуваєте, що у вас немає відповідного ресурсу - НЕ егоїзм;

А от - Допомогти комусь, але вважати його у боргу перед собою і ображатися, коли він не погоджується нести цей борг - це і є егоїзм…

Просити про допомогу, але дати свободу погоджуватися чи відмовити - НЕ егоїзм;

А от - Вказувати комусь, що він зобов'язаний тобі допомогти, або іншими способами змушувати його надати допомогу - це і є егоїзм…

Дослухатися до чужої думки, але чинити завжди по-своєму - НЕ егоїзм;

А от - Покладатися на когось, навіть коли відчуваєш, що тобі це не підходить, а потім аналогічним чином нав'язувати комусь власну думку стосовно будь-чого, або звинувачувати когось у тому, що запропоноване ним рішення не спрацювало - егоїзм…

Все дуже просто: обирати себе - НЕ егоїзм.

Обирати когось, - щоб він з вдячності обрав тебе - це і є егоїзм… Егоїзм - це те, що зміцнює твою залежність та позицію жертви по життю…

НЕ егоїзм - це все, що робить тебе господарем та вільним творцем власного життя… Вільною, творчою, розслабленою людиною, - здатною обирати своє щастя і нести за нього відповідальність…

Не будьмо ніколи егоїстами!…

А варто розпочати спокійно й послідовно обирати себе і своє життя у повноті Любові до життя, та всього, що є у ньому - вже сьогодні !!!

Светлана Однозначно. Однако следует знать, что семена любови всегда у нас сидят... Начинаем все учиться создавать условия, чтобы она росла, цвела ярко и красиво и плоды дала для счастья и доброты.

Володимир Так то ж іще потрібно знайти те насіння любові в себе з яким потім можна жити в любові і радості все життя і іншим її нести.

Галина Основная масса человечества зачинается в состоянии любви и готовятся к зачатию в играх ласки и ухаживаний, а потом дитя малое лелеют с нежностью и надеждой, уча их жизни, и как показывает практика – переучивают под себя, под свой жизненный опыт, не понимая, что жизненный путь у каждого свой. Они познают зло и его принимают, якобы для выживания. Взрослея не умеют искать и такой науки оказывается нет. Утеряны знания для создания семьи, для развития ребенка и подготовки к жизни. Так теряются еще в юности остатки той любви с которыми мы маленькими приходим в этот мир взаимоотношений, а семена даже не распукнулись. Мы не почувствовали в жизни благородства любви. И обычно вокруг всех событий в нашей жизни были обманы, злорадство, жестокость…

Володимир Кожна людина є частинкою малою цього всенаповнюючого Всесвіту, і, будучи живою, виконує певні функції у всезагальному коловраті енергій. Чоловік має здатність самоусвідомлювати свою поведінку, може створювати певні умови життя для себе і інших, збагачуючи своє життя позитивом, маючи здатність давати його іншим, так і після смерті ці енергії несуться з її духовним центром в інше життя туди, де є потреба Сущому поправити ситуацію і умови. Саме таким способом людина своєю малістю творить свій внесок у вселенський процес еволюції.

Микола Так і треба, щоб кожен можливість мав зрозуміти цю простоту. Все у світі геніальне є простим по суті, бо воно є і було, і буде, але відкривається тим, хто чистий і світлий у поступах своїх. Така простота є зрозумілою багатьом і є тими зернами, які проростають для пошуків істини.

А ці два речення для Вас, Петро. БОГ дослівно по суті й змісту обумовлює саме ЖИТТЯ. Це синонімічні слова. Тому життя організовувалося на спробах, виборах, дослідженнях самого людства і не могло, як і не може й далі бути ідеальним, чистим і стерильним, або статичним, бо тоді зникнуть умови для розвитку і росту. ЖИТТЯ помре і помруть преданія і традиції. Вам заперечу в тому, що майже кожна цивілізація весь облікований період жила і розвивалася еволюційно, тобто з подачі тих знань позитивних, так і негативних, які йшли від Творця, чи творців цього Космосу. Так є і сьогодні. Минувшина свідчить, що в попередніх цивілізаціях рівень технічного розвитку в суспільстві бував і вищим ніж тепер. Цьому є факти на Землі і навіть ті НЛО засвідчують, що в паралельних світах є розвинутіші цивілізації, а є і ті, які починають зароджуватися.

Незнищенність життя не залежить повністю від людського ума, бо життя на Землі, як і на інших планетах є джерелом існування цієї планетарної системи і всіх ґалактик в цілому. Такого людство не знає, бо ми, ніби, сусіди, які і живуть поряд, та все ж за високими парканами. Ми не одні у цьому Всесвіті. Жили на нашій планеті залишки попередньої цивілізації, та все ж через дві тисячі літ з Космосу сюди було висаджено десант жовтої раси, яка сьогодні так сильно нищить ті надбання, які залишилися в прикорінених родах-племенах. Сьогодні вирішальним є питання - хто з них залишиться на Землі.

Ми всі запрограмовані, всі живі істоти і спроби вчених по вказівках «мудрагелів» поміняти ці біочіпи на свої чіпи не так скоро реалізуються, навіть серед людства, і Всесвіт не проявляє намірів їх просто знищувати, бо вирощувати їх, то потрібні місця і той час. Так Космосу сьогодні є велика потреба в свідомих індивідах, щоб тут, на Землі, зберегти і вирощувати далі ці духовні якості до певної рівноваги, або на дещицю більше (1-2%) і тоді життя розвиватиметься гармонійно. Цей процес іде. Однак багато ремствують, що досить повільний процес. Тому у нас прохання до всіх: змінюймо свою поведінку кожен хоча би трошки, то тоді і ремствувань не буде і проявиться устремління жити в майбутньому умиротворено і творчо ...

Петро Забуваємо тільки, - і для добра, і для зла двері в душу відкриваємо своїм рішенням ми....

Валерій В этом и заключается ответственность человека. Все события в своей жизни я создаю сам, вместе с окружающим миром, вместе с Богом, вместе с Матушкой-Природой. Все, что я вижу, слышу и чувствую в этом мире – это есть отражением моих мыслей, чувств и убеждений. А также мыслей, чувств, убеждений тех, изначально созданных образов во мне и в окружающих меня людей.

Микола Так наша Душа свідомо (з відома Творця) передає ці Знання для нашого ума і він уже є спостерігачем, оцінювачем, аналізуючим осередком у прийнятті рішення. Досвід у житті приводить до мудрості. При наявності її, ця Душа понесе усвідомлену мудрість у всі наступні життя. Ось так часто і говорять, що дурний дурним і помре, а мудрий мудрість людям понесе.

Чи завжди у нас є досвід у тих образах істинної реальності, створеної Космосом, які нам малює ум, а ми бачимо їх? Чи може ми не маємо здатності бачити їх із за нікчемності ума? А може він змінює образи з своїх корисливих позицій, то тоді ми це не назвемо свідомою дією і вона не є позитивним досвідом.

Сергій Усвідомлення, як початок до пізнавання. Свідомість погляду, свідомість при прийнятті рішення, усвідомлене пізнання - є як певне устремління прийняття чи відторгнення з нашого життя фактів, предметів, чи подій. Свідомість, свідоме нами розуміється від самого написання і думається, що саме таке змістовне наповнення це слово і має, саме: з відома душі починається процес пізнання, процес прийняття знань і як остаточне усвідомлення пізнаваного лежить в прийнятті рішення діяти так чи інакше. Усвідомлення є як дозвіл на пізнавання, тоді як «осознаніє», як процес прийняття і процес дії Знань.

Валерій Есть один парадокс: ведь мы действительно живем в реальности и подсознательно воспринимаем ее таковой, какая она есть, - как нечто прекрасное, непостижимое, непознаваемое, но все же осознаем всего лишь как модель этой реальности, и то не все, на создание которой мы направляем всю свою энергию, всю нашу жизнь для познания этой таины как можна в большем объеме с целью реализовать ее. Такое устремление берет энергию с Космоса для поиска и для жизни и получает ее, ибо это божественные деяния.

Сергій Змінюючи свою свідомість, ми вже діємо усвідомлено і ми вже є мудрими, а відповідно, цією енергією наповнюємо наш життєвий простір – і саме цим. Тобто одна людина може змінювати світ. Тому, пишучи ці книги, ми і розглядаємо ці можливості кожного жити усвідомлено, стяжаючи духовні якості.

Слід перечитувати книги, які торкнулися наших почуттів і сприймемо цей факт як початок, як початок до пізнання. Взагалі, слід поновлювати своє враження від прочитаного. Даремно думають, що книга, прочитана три роки тому, не буде новою при наступному читанні. Сама людина змінилася за ці роки. Її свідомість і розуміння не могли залишатися на тому ж рівні їх сприйняття і відчуття; у всьому навколишньому середовищі відбулися зміни, людина не може повернутися до колишніх умов. Однак процес усвідомлення і розуміння в своїй основі залишається життєстверджувальним. При повторному читанні людина вбачатиме новий зміст в книзі - так говорять всі, хто читає, бо відчувають новизну в пізнанні себе і оточуючого середовища.

Тому така прочитана книга стає настільною і живодайним джерелом в щоденному житті. Бо процесом читання і запам’ятовування матеріалів цієї книги чи інших книг пізнання світу, себе не закінчується. Пізнання починаються з усвідомлення читаного чи почутого і практичного втілення в облаштування свого життя. Це створює умови для набуття досвіду. Ці описані процеси входять в наше життя після погодження з душею. Так у нас виростає довіра до людей і до всесвіту, як джерела духовності.

Микола Зазирнімо трохи глибше, і ми знайдемо, що прямо під нашою логікою течуть свіжі води інтуїції, свіжі води довіри. Ум - це сконцентрована важка річ, а розум більш тотальний і всенаповнюючий. Ум сформований суспільною інформацією, він запозичений, розум - наш, він всередині нас, як частина всесвітнього Розуму і вони знаходяться в постійному взаємозв'язку. І ці Знання приходять до нас під час готовності їх прийняття у разі виникнення потреби. Навіть великі вчені, які працюють логічно налаштованим умом, приходять до точки, де це все не спрацьовує, де вони очікують передчуття, якогось інтуїтивного спалаху, осяяння. «Еврика». Джерело науки і пізнання істини не є окремими, воно одне і те ж - тому що обидві вони залежать від проривів, прозрінь, інтуїтивних спалахів.

Є люди, які, можливо, раціональні, умні, але не розумні, - розум більше раціональності і ума. Іноді розумна людина буде готова прийняти і ірраціональне - тому що вона розумна. Вона розуміє, що ірраціональне теж існує. Вона прийме і раціональне, як

частину ірраціонального. Раціональна людина не може зрозуміти, що ірраціональне теж існує. Вона може вірити тільки в обмежену логічну силу свого ума і наукового суспільного ума.

Але є речі, які не можна логічно довести, і все ж вони є. Кожен знає, що вони є, і ніхто ніколи не міг їх довести. Любов є, доброта є, думка є ... і ніхто не може визначити, що це таке, чи довести, чи є вони взагалі. Але кожен знає - наприклад, любов є. Навіть люди, які все заперечують, бо вони не готові прийняти нічого за межами наявної інформації і логіки, - навіть вони закохуються.

Андрій Життя на Землі в порівняння із космосом, це як життя клітини в організмі людини. Якщо масштабувати сонячну систему то отримаємо маленький атом і т. д. Звичайно є вищі і нижчі світи за розвитком, а ми живемо у вимірі де можна вибирати ці світи. Чим більше ремствуючих і недалекоглядних тим більше сповільнюється духовний прогрес і саме наближення до тисячолітнього Царства Духа, чи як проголошено в пророцтвах цей строк матиме дві з половиною тисячі літ.

Микола Земля у цьому життєвому організмі Всесвіту є свого роду розсадник, де з цієї маси пристрасних у виборі і тих невідаючих, як жити і виростають святі і чисті, які і є подвижниками еволюційного прогресу, а технічне зростання підштовхує його, бо там є розумні і активні в цій пристрасній частині суспільства, а його на Землі біля 88-90%. Так вони ці невідаючі є гальмом. Так, ми є постійними вбивцями життя, чи руйнівниками, коли ламаємо без потреби деревця, чи то наступаючи на жука, чи бджолу. Так, період умиротворення і творчості цивілізації є прекрасним, та з Космосу до нас підселяють душі у цей розсадник-теплицю, де вони мають можливість зростати. І ми, навіть ті святі і духівники не здатні на це впливати, та і місія їх не в цім. Щасливої подорожі Вам, усім!!! Приємно з Вами спілкуватися.

Микита Такі Знання живі, якщо ми бажаємо знову почитати таку книгу. Знаходяться люди, яким просте слово виявиться кращим ключем для відкриття дверей життя. Неможливо уявити різноманітність людських свідомостей і розумінь. Ні, ці критерії, чи людські якості не різноманітні, вони просто по різному різними людьми сприймаються і відчуваються. Ця аналогія стосується правди і всіх духовних якостей. Досить мала еволюція духовних якостей, як всезагальних і людина не може протягом життя помітити порухи еволюції Духа.

Сергій Насамкінець, ми вже усвідомлюємо, що ми побачили, відчули умиротворення (від сили), спокій і знання про позитивні якості і кількісні надбання нашого єства - і ми вже певні, і ми дозріли ними поділитися, що наше світобачення не має межі, що наш життєвий простір не закінчується селом, містом, районом, областю, республікою, планетою, галактикою…

Ми вже знаємо, що світ не ділиться на раси, на нації, на католиків і протестантів… - це все є умовним, умовно визначеним певними людьми для, можливо, корисливих цілей, чи для іншого – сприймаймо по своєму розумінню.

Бо, коли ми свідомі, що душа безсмертна і переміщається в інші тіла не зважаючи на расу, відстань, місце знаходження (а для розуміння всього тексту будемо брати для прикладу планету Земля) і не залежно від того, яка релігійна традиція (християнство, мусульманство, іудаїзм, індуїзм, чи інші їх відгалуження) є домінуючою в даному регіоні - душа продовжує розвиток – живе удосконаленням, а фізичне тіло помагає їй і отримує кращий комфорт, краще харчування, затишний будинок, достатню кількість грошей ніж ми могли прийняти ведучи неусвідомлений матеріально спрямований спосіб життя, чи ставши суспільною виразкою і крокуємо дорогами хворого п’яниці, чи бездушного державного начальника.

Вони не розділені, вони співіснують разом, взаємодіють, впливають одне на одного – матричний (материнський) розум для всього людства один і можливість в отриманні знань

через всі органи відчуттів майже одинакова. Питання в тому – чи готові ми їх прийняти і чи бажаємо-небажаємо їх приймати. Такий природній засів зерен духовного, який дає суспільству підстави ділити нас на різні категорії.

Людмила Так, планета сильно сьогодні потребує від кожної людини доброти, милості, милосердя, творіння красоти, тієї радості, яку людина здатна творити день при дні і все це разом формує той позитивний простір, який ми обумовлюємо словом – ЛЮБОВ. Нам самим потрібно бути свідомим того, що доброта і любов має вирощуватися на терпимості, на мудрості в діях, на взаємодопомозі одне одному і природі, на тих словах, які окрилюють інших, які є порадою і розрадою при цілительстві Душ, які сповідують гармонію взаємин на словах і в ділах та так, щоб засівати мир і спокій на Землі.

Сергій По-годьмо-сь (погоджуємо з собою), що виконуючи будь які суспільні, сімейні обов'язки, наша со-вість (погоджена істина душі з інформативністю ума - вісточка), наш ум продукує думки і навіть далекі від нашої професії, чи справи, якою займаємось тепер, в 9-00 год., протягом дня, місяця, всього життя, якими ми формуємо наші дії в облаштуванні життя.

Деколи ми в душі можемо не мати задоволення від своєї праці, від суспільного укладу в державі проживання, але не кожен може родити слово і тим паче дію у відповідності до вимог душі, бо прив'язаність до матеріального спонукає нас робити матеріальне. Страх перемагає. Ми боїмося вийти за рамки «загальноприйнятого». Для прикладу: всі йдуть на роботу з 9-00 до 18-00, але не всі можуть сказати, що добросовісно виконували свої виробничі обов'язки – але не свої. Однак, можуть сказати (хоча б собі), що отримали задоволення, що отримали відчуття радості, щастя від виконаної місії, як в духовному, так і в матеріальному плані, коли робота (творіння) до душі. Коли нам не вистачає коштів для більш-менш гідного прожиття, тоді ми, як людина діла і добувач матеріальних благ, на цю оплату праці ми працюємо з 9-00 до 18-00 продуктивно одну годину, а решта часу в масці створюємо видимість праці. А в позаробочий час із збереженими фізичними силами і готовими денними творчими замислами створюємо такі блага, які можуть забезпечувати сім'ю всім необхідним.

Не вартує робити такі перекоси, бо «посачкувавши» ми збіднюємо себе як творця, а робота в поза робочий час обкрадає як душу, так і наш уявний матеріальний статок. Так, ми за місяць в позаробочий час заробили десять тисяч гривень, але ми не бачили протягом місяця дружину, дитину, а дитина в пошуках душею (духовного спілкування) тата захворіла (реакція дитячого розуму з реальністю) і тато в підсумку за один день заніс десять тисяч гривень в лікарню. Це є показовим і просимо вибачення - ми не бажаємо такого розвитку подій нікому.

Можливо це грубий приклад, чи утрируваний – самі подумайте - це всього-навсього наш досвід. Ми більше схильні вишукувати позитив у будь чому. Як говориться, негативний результат є теж результат. Переосмислюємо і зробімо по своєму – це наша стежина, це наше життя.

Микола Хай кожен зрозуміє своїм умом, що зло, обмани, заздрість, образи, гнів, бійки, війни в першу чергу знищують усе чисте й світле в людині, а тимчасом забруднюють негативом навколишній простір, бо навіть принижені, чи деградуючі Душі в таких злих залишаються для виправлення цих помилок наступним поколінням. Нам це слід кожному розуміти, кожному прийняти за правила поведінки, як гідного і справедливого чоловіка, навчаючись спочатку не мішати жити тим, хто поряд з Вами, а там ми відчуємо потребу творити любов і доброту в собі.

Сергій Ми є "творці" цієї війни і можемо бути творцями щастя на Землі, Та оце дивлюся все, що це для спільноти не основне, тому й кінець прогнозований. Раби передбачувані завжди.

Доти, поки не вигорить негатив у наших взаєминах - такі правила війни, то тільки тоді ми почнемо любов і доброту творити, то і мир поспішить у кожну хату.

Марія Люди не вітаються, вони й побажань собі подібним не говорять. Загубило людство взаємини людські. Одного за бога прийняли – гроші. Іншого за благо у житті взяли, один орієнтир –начальника й роботу, все інше є сміттям. Так соромно на все це дивитися. Бо навіть звірі виконують певні дії при зустрічі і в організації життя.

Микола Люди віддали волю, гідність і життя свої, бо лиш іще на умі – жити за будь яку ціну. Вони не виходять з домів до людей на лавку, на стежину в парку, лісі. Не хочуть відвідувати друзів, родину просто так. Люди дома сховалися самі, а враження такі, ніби вони самі себе заперли у в'язницю.

Страшна ця жалюгідність їх Душ, коли дивишся на цю ницість в поведінці – одне лицемірство. А фактично люди й не живуть, а так тихенько мруть, не маючи радості в житті, не творячи доброти, то їх уми, їх Душі може взяти будь хто. Будьмо оберегами святого, поки життя іще є.

Сергій Зрозумівши смисл життя, ми формуємо середовище росту і розвитку через тілесне життя без страху, без стресів – спокійно і творчо йдучи тим часовим простором, який маємо.

Важливість життя не в тому, якою ми володіємо професією і ким працюємо, а знаково те, ким ми Є, який наш внутрішній світ, наша самість і це є визначальним у цьому проміжку, який ми називаємо життям.

Ми можемо мати декілька професій, стати великими вченими, чи начальниками, можемо володіти заводами, фабриками, але проходить час і ми задумуємось – який ми пройшли шлях, як духовна індивідуальність? А часто-густо виявляється, що як і всі – всі голі перед Творцем – і всі наші справи і надбання, суспільні відносини є тільки оболонкою, нашою маскою, нашим зовнішнім проявленим «Я».

Петро Несвідома людина і ницість людини не слід ототожнювати – перша не відає, а друга спеціально, цілеспрямовано діє на наплодження зла. Однак, сам статус людини у суспільстві з цією грамотністю і поінформованістю все ж у тих виборах дій має бути реалістом, вчитися розмірковувати. Люди ж в основній масі своїй живуть в постійній суєті і навіть та хвилина чи година можливості просто поміркувати над долею своєю, про молитву святу, про правду в світі, про покликання життям сюди і свою роль у цьому всьому, то тут же тренований ум дає нові плани і виростають бажання – а ми уже тоді, ніби, білка в колесі.

Сергій Воістину, ми можемо спостерігати, що деякі люди існують без свідомості, а може нам так здається, а може це наше дзеркало? Але ми усвідомлено ведемо ці спостереження і хоча тільки деякі ознаки описуємо в приклад, бо деякі може бути, що позбавили себе усвідомлення непомірними пристрастями; інші можуть бути позбавлені свідомості, бо живуть із затемненою душею від попередніх життів; і можуть бути усвідомлення, які затемнені умовностями навколишнього середовища.

Однак чистота свідомості потребує усвідомленості і турботи в просуванні по життю, і цьому допомагає совість і відчуття можливості прийняти в себе основи Знань. Але витончення свідомості повільне, як і стяжання інших духовних якостей і їх розширення можна споглядати в проявах життя. Дивимося на появу в нашому житті повторень зі знанням, бо ми любимо слухати повторення новин, апетитно куштувати борщі і повторно купувати речі, які сподобалися, чи іграшки, але входити в стан усвідомлення мало хто згоден. Тим паче при повтореннях подібних проявів, подібних ситуацій.

Анжела Нагадаю історію старенької, яка отримала коробку стиглих груш?

Щодня вона їла гнилу, зберігаючи найкраще на завтра. А завтра знову появилася гнила і вона її з'їла.

Це дійство повторювалось день за днем, поки у неї не закінчилися груші. Як наслідок, старенька не суштувала жодної хорошої груші.

Це правдива історія і досить сумна, та водночас повчальна.

Вчора розмовляла з сусідкою по дачі. Я питаю - чому ви такі сумні?

Вона задумливо зітхнула, сумно посміхнулася і відповіла:

- Не встигла озирнутися, а життя минуло.

Я, звичайно, почала заспокоювати бо вона досить занервувала після цих слів і власне це і спонукало мене до цього посту.

- Я все думала - зароблю грошей, побудую дачу, виростуть діти і почну жити для себе. Зроблю модну стрижку, буду носити тільки сукні. Я завжди ношу штани, вказуючи на свої повні стегна, а завжди мріяла про сукні. Зате штани зручні...

Далі вона просто мовчала. Я постаралася її заспокоїти і бесіда продовжилася.

- Діти виросли, дача побудована, гроші є, а... я все одно ношу джинси. Зачіска все та ж - дурненький хвостик на задній частині голови.

Дуже хотілося підняти настрій подрузі.

-Ну в чому справа? Швиденько збирайся в магазин! Купимо нову модну сукню!

Вона втомлено посміхнулася.

- Я не хочу. Я втомилася. Розумієш, реальність не виправдала очікувань. Я у вічній метушні не помітила скільки мені років. Щурячі перегони перемогли.

Опівночі я розмірковувала над її словами.

Щурячі перегони перемогли... "потім" для цієї жінки не було. Вона виснажена, вона вигоріла.

На жаль, цей приклад не єдиний. Їх серед нас мільйони.

Колись прочитала чудовий вислів - Дорога під назвою "потім", веде до країни під назвою "ніколи".

Живіть тут і зараз! Шукай рішення! Вживаймо заходи, шукаймо способи! Другого життя в цьому тілі не буде! Їжте і пийте все з хороших страв.

А у мене ж теж в житті теж три фетиші - книги, шарфи і посуд. Тож повірте, це дивовижно.

Насолоджуйтесь смаком свіжої гуски - не заморожуйте її. Придивіться на плід налитого яблука - не чекайте, поки воно втратить соковитість.

Одягніть шикарну сукню, одягніть взуття і періодично заходьте у свій місцевий супермаркет для шопінгу. Пийте улюблену каву - нехай ваші смакові рецептори задихаються від задоволення. Читайте книги, подорожуйте.

Хочете зійти з розуму - вперед!

Нарешті спекти той самий пиріг, який постійно відкладаєш через брак часу.

І головне - не відкладайте на потім, не зберігайте ніжність, доброту, турботу. Любіть на повну ! Обійміть і поцілуйте своїх коханих. Зробіть мені комплімент. Будьте щедрі до свого серця і життя. Все це зробить нас щасливою людиною!!!

Щаслива людина може ВСЕ!

Орест Життя - як коробка цукерок!…тому пригощайтеся, смакуйте та насолоджуйтеся ним!!!…..

Бо, як і смачні цукерки в коробці з цукерками - рано чи пізно приходить час смакувати життя, а не бігти попереду нього! І я думаю - краще чимшвидше це зробити! І тут я хочу нагадати слова однієї мудрої людини, які, як я сподіваюсь, зацікавлять багатьох…

"Я порахував свої роки і виявив, що у мене лишилося менше часу на життя, ніж я прожив…Я відчуваю себе дитиною, яка виграла коробку цукерок, і перші з'їла із задоволенням, а коли зрозуміла, що лишилося декілька, то починає по-справжньому їх смакувати….

Я не маю часу на нескінченні конференції, присвячені статутам, законам, процедурам і внутрішнім правилам, знаючи, що нічого не буде досягнуто.

В мене немає часу терпіти абсурдних людей...

У мене немає часу на боротьбу з посередністю. Я не хочу бути на зборах, де накачується его.

Я не можу терпіти маніпуляторів і опортуністів. Мене тривожать заздрісні люди, які дискредитують більш здібних, щоб привласнити їх позиції, таланти і досягнення.

Мені лишилося надто мало часу, щоб обговорювати заголовки. Я не бажаю цього, бо моя душа поспішає. Надто мало лишилось цукерок в коробці.

Я хочу жити з людьми, які несуть в собі людяність. Люди, які можуть сміятися зі своїх помилок, які досягли свого успіху. Люди, які розуміють свій поклик і не ховаються від своїх обов'язків. Ті, які захищають людську гідність і прагнуть бути на боці істини і праведності. Це те, що робить життя вартим життя!

Я хочу оточити себе людьми, які знають, як торкатися сердець інших. Люди, які через важкі удари життя навчилися рости і зберігати ніжні дотики душі….

Так, я поспішаю, … я поспішаю жити з інтенсивністю, яку може подарувати тільки зрілість!…

Я стараюсь не витрачати даремно жодну з цукерок, які лишили для мене. Я впевнений, що вони будуть більш смачними, ніж ті, які я вже з'їв!…

Моя мета – дійти кінця у згоді з самим собою, з моїми близькими і моїм сумлінням.

Ви гадали, що у вас два життя, і раптом ви розумієте, що у вас було і є тільки одне"….

Маріу ді Андраді

Богдан Благодарую Вам, Маріу, Орест і інших однодумців чи, можливо, пошуковців, чи всіх, хто дієво займається пошуком істини ЖИТТЯ! Я з радістю прочитав тут і свою думку - смакуймо всі свої розмірковування, слова, а також дії при при творчій праці, при рутинній роботі, при спогляданні за красою, при смакуванні їжею, своїм відстороненим спостереженням за всіма своїми діями, бо саме так зберігаються в середовищі людства його мудрість. Так, я не помилився, коли назвав мудрість категорією всього людства. Всі якості ЖИТТЯ є в кожному із нас і лиш окремі усвідомлено у своїй життєвій місії беруться відшліфовувати їх, або привносити із минувшини у сьогодення. Всі якості, як і негативні прояви (негативні енергії) є в наявності у нас і у Всесвіті. Одні мають більше позитивних, інші більше негативних. Є багато тих, хто є між ними і вони є тим середовищем, з якого можна готувати(вчити, давати ази, відкривати їх сутність для зацікавлення пошуками себеЦе говоримо не тільки про частину Всесвіту - людину, а й про все живе. Навіть неживим предметам надано можливість нести позитив, чи негатив в просторах, коли їх творили з любов'ю.

Сергій Порожнеча не існує, але часто люди відчувають як би подобу душевної порожнечі. Що ж може означати таке тяжке відчування? Звичайно, воно не безпідставне. Ми знаємо, наскільки важке земне життя. Помиляється той, хто через незнання вважає життя легким. Але як мудро встановлені перехідні можливості людини - справжнє загартування духу. Непорушне зерно духу, хоча і воно одягнене в одяг, який витканий самою людиною. Знаємо це! Ми не приховуємо про складнощі основ життя - і в цій довірі обопільно зміцнюємося в людинолюбстві.

Люди часто своїм мисленням отруюють навколишній простір і перетворюють його в хаос і це сприяє прийняттю таких же енергії ними з навколишнього середовища. Так зване почуття порожнечі і є відчуття хаосу. Ми заблукали в своїх бажаннях і проблемах витративши на них всі життєві енергії і Душа в ці моменти дає сигнал у відчуттях порожнечі. Ці відчуття є паузою для усвідомлення. Пауза як заклик почати творчі пошуки, бо в цю порожнечу опустошення від бажань гонки за речами приходять негативні енергії розчарувань, гніву, злоби. Оберігаймо наше єство від наповнення цим негативом. Саме ці відчуття порожнечі, ця пауза і дається Сущим для такого розуміння небезпеки.

Починаймо всі творити духовне в своєму житті і наступить прозріння, усвідомлення подальших життєвих поступів в суспільно-матеріальному світі.

Світлана Диво! Я пізнала процес позбавлення болю і свій досвід несу сюди.

Коли Я позбавилась болю, то відчула порожнечу в собі. Порожнеча не боліла, вона не робила мені нічого поганого, але чомусь Я не хотіла жити з порожнечею в собі. Навіщо мені та порожнеча, подумала Я. І раптом в мені поселилася Радість. Радість від того, що Я позбавилась болю і змогла пробачити тим, хто його мені завдавав.

Богдан От і одиничний факт очищення себе і це Ваш досвід на життя і для родового джерела. Вітаю!!!

Микола Життя підтверджує те, що коли ми в пошуку маємо запитання для пізнання істини, то відповіді приходять самі, завдяки тому, що ми навчилися задавати запитання. Це перші поступи прозрівшого чоловіка.

Орест ПОГЛЯД за межі відомого…

Треба мати сильне бажання, неабияку відвагу, сміливість і рішучість, терпіння і наполегливість, щоб вирватись з тенет власних стереотипів та ілюзій і зазирнути за межі незвіданого і того, що здавалось раніше неможливим…

Це і є - такий приємний шлях до просвітлення!…

Бо як казав один мудрець: «Процес пізнання Істини відбудеться всередині вас. Ніхто не буде знати про це - але несподівано ваше сприйняття світу зміниться…. Весь світ буде залишатися тим же самим, але для вас він не буде більше тим самим, тому що ви змінилися… Ви побачите речі в новому світлі. Це не буде бажання возвеличеності, не буде бажання захопити, не буде жадібності, не буде заздрості. А коли цієї отрути більше немає - Життя стає повне безмірної Благодаті, Радості, Світла, яке почне світитися від вас, і яке відчуватимуть ті, хто сприйнятливий до нього. Я називаю це єдиною молитвою! Вона не має слів, лише почуття глибокої вдячності до Сущого»…

Одного разу трапиться з тобою чи то маленьке, чи то велике диво…. - і ти зрозумієш, що весь світ - це все є Ти!!!…. Ілюзією було те, що ти - всередині світу…. Раніше ти здавався собі маленькою часткою всередині великого світу…. Так бачило реальність твоє Его,… допоки твій Дух був заточений до принад тільки лише фізичного виміру цього світу тою Сутністю, що забула про своє істинне єство…

Але коли ти пробудишся від забуття - тобі відкриється твоя Божественна Суть і істина, що ти - це і є Весь Світ, і ви з ним - Одне і те ж!!!…

Що буде далі, коли ти побачиш, що Ти - це Світ?… Ти станеш Вільним і Могутнім Творцем Власного Світу!… І там буде все те, що ти вибираєш і ким ти бажаєш Бути… Буде Любов і Турбота про кожного, хто населяє твої безкраї простори… Буде Краса і Гармонія для кожного куточка величезного світу…. Буде тиша і споглядальність, спокій і впевненість, що дає можливості проявити себе кожному індивіду по своєму - самобутньо і неповторно…

Буде розуміння і прийняття всього - бо все це Ти!…

Буде Вічність Прекрасного і Нескінченність Добра…

Буде Радість і Щастя Гармонійного Життя…

Буде Чиста і Безумовна Любов до Всіх і Всього Назавжди…

Ось такий шлях у кожного - хто пізнає Істину і відкриває у собі Творця…

Сергій Дуже гарно пізнано диво прозріння, осяяння, просвітлення в людині. Воно приходить до всіх, хто щиро і дієво не застосовує негативних дій у своєму житті, бо саме так проходить очищення єства, і водночасі слід глибше очищати минувшину в собі і в роду каяттями, прощеннями, а паралельно навчаймося бути добродіяльним, то саме такі дії і відкривають нашу Сущність для Всесвіту і ми уже його вільний учасник в повному розумінні.

Це стан спокою, умиротворення, любові і бдіння, як усього цього з можливістю волі дій без напруг зі сторони. Цей стан підтвердять ваші відчуття і наступні дії, які у всьому будуть позитивними, бо саме любов і відкриє у нас нове бачення, відкриє те боголюбіє, як нову суть і зміст життя, новий смисл його. В добру путь друзі!!!

Микола Невідання, нерозуміння вказує на відсутність знань, чи відсутність можливості до пізнання і тому вони не можуть сприйматися за істину, за земну істину. Ми не бажаємо зрозуміти істину земну, що все до нас всеодно прийде із наших потреб для життя, для росту і розвитку Душі, бо так Творцями закладено в наш біочіп, нашу Душу. Осуд є суд і застосовувати його в бесідах не слід. Осуд іде з порівняння від того стану в якому знаходиться осуджуючий. Краще промовчати. Саме так, ми маємо можливість і здатність для вибору – хто вибирає із усіх зол своїх саме те, яке він умом вважає в даній ситуації є найменш шкідливим для його інтересів. Інша частина людства свідомо знає, чи вчиться вибирати свідомо на базі біочіпа, на основі своїх спроб, дій, досвіду, обираючи лиш позитив, який не нашкодить їй, чи іншим, або й узагалі відмовляється робити вибір, чи свідомо позитивом творить суміжне діло, розуміючи це, як іспит тимчасовий.

Так і наші вчителі: проблеми, негаразди, болі є деколи закладені в програму біочіпа для виправлення нами помилок тих, які скоїли предки наші, навіть, із сьомого коліна. Свої ж помилки ми можемо самі свідомо при житті виправляти добродіяльністю своєю. Такі дії дають миттєвий результат і це свідчить в усіх випадках, що ми правильний спосіб життя ведемо і визначились з напрямком в якому паралельно, чи зовсім поряд ідемо до тієї програми, яка закладена в нашому життєвому провіднику – Душі.

Коли ні молитви, ні дії тривалий час нам не дають позитивний результат, то це свідчить про те, що ми в житті ідемо по нисхідній стезі, по путі деградації за помилки нашого роду за їх сильно злі дії, за умисні вбивства, за свідомі знущання над собі подібними. На якому відрізку цієї деградуючої стезі можуть знати ті, хто свідомо вивчає, чи шукає ці Знання.

Светлана Осуждение в рамках Мышления - это тоже рассуждение, а не осуждение, т.е. в нём совершенно отсутствует агрессия по отношению к другому. Агрессия по отношению к другому и мышление - несовместимы, наличие агрессии неизбежно приводит к выпадению из Мышления.

Іван Усвідомили? То вчимося не робити поганого нікому; знайте, що доброта допоможе нам очиститись навіть від минулих негативів, як і в нашій повсякденщині. Така життєва позиція не дає можливості іншим поступати до нас, як до чужака, а як до себе. І наші дії є аналогом. Тобто, ми цим зменшуємо кількість життєвих проблем, менше витрачаємо життєвої енергії. В нас є реальний час працювати над своїм розвитком. Це дві сторони осмисленого свідомого буття. Якщо ми свідомо пройшли цей процес і він підтвердив наше розуміння його суті, то іншого разу нам уже відомий цей механізм дії позитивних і негативних енергій. Ми побачили, відчули, що це легше і на цій методиці ми можемо будувати все наше життя. Тільки не ведімо ліку - скільки нам разів вдалось це здійснити і не відносьмо це до наших заслуг, бо его (диявол) рядом.

Для чого ми робимо засторогу? Зрозуміймо свій енергетичний баланс і енергетичну силу потоку. Нас влаштовував попередній спосіб життя, то не приймаємо цього негативу, запливаючи в гнилу затоку, тримаємося чистого і світлого. Приймаймо все як нам вдалося – з усвідомленням і більше не робити аналогічних помилок.

Помилка теж добрий вчитель, коли ми це розуміємо. Не дарма є приказка, що на помилках людина вчиться робити добрі справи. Бо не роблячий помилок не є шукачем кращого щасливого життя. Тільки мудрі усвідомлені люди не роблять помилок і їх мудрість веде в щасливому життєвому потоці.

Микола Бо все те, що ми бачимо навкруги є відображенням прямим істинного стану ума і Душі, а наші реакції на дії людей засвідчує напряму про те, яким є наш внутрішній стан: бачимо позитив, то це наш стан; бачимо негатив і реакцію на нього, то це і є той життєвий мотив до пошуку у собі способів до змін.

Сергій Люди можуть не тільки знати про духовне Вселенського світу, але можуть наблизити його до межі видимості, і цьому можна сприяти. Вчимося! З цього моменту думаємо, як легше прийняти Знання в житті нашому, бо самі зайняті люди можуть щодня приділити годину на наближення до Знань. Щогодини може бути зміною нового світу.

Тим часом, стикнувшись зі Знанням і не застосовувати його буде знаком повного невігластва, тому що не можна ходити по Знанню, як муха по меду після занурюватися в гній, або навпаки. А ті, які пізнали в собі частиночки проявлених знань, як допусук до Божественних Знань, то вони відповідальні за свої думки та дії.

Зазвичай люди зовсім не вміють послуговуватися даними їм Знаннями. Коли ми чуємо відомості, бачимо ситуації, відчуваємо їх наявність в собі, як би знайоме нам, то ми зарозуміло вигукуємо - знову все те ж, всім відоме! Ми не намагаємося перевірити себе наскільки це знайоме було усвідомлено та застосовано нами раніше. Ми не бажаємо думати, що корисні Знання даються не для новизни, але для складання гідного життя, як повторний дорожний знак, як виникла потреба в акцентації уваги. І тепер це нагадування не повторення, бо це вже застереження про більш радикальні події. Помічаймо небезпеку і тим збогачуймося.

Микита Осуджуємо ми тільки те, що бачимо, чуємо, тобто поведінку, дію, а ще робимо умовисновки. Наш осуд народжений думкою, що об'єкт обговорення думає так-то і так-то. Перше – це чужа дія, а друге – наша дія. Однак в цілому ми не можемо знати: чого ж саме ця дія відбулася і саме так. Бо ми бачимо її по своєму, а поряд інша людина може бачити її по своєму і її ум по іншому трактувати. Тобто осуд по діях становить мізерну енергію окремої людини. Навіть чуючи чийсь осуд, ми можемо не придавати йому значення із-за нашого окремого бачення, як самої мізерності, то і трактовка наших дій чиїмось умом буде виглядати абсурдною. А чого? Бо ми себе можемо краще знати як ціле, а не як якусь окрему дію, якусь часточку цілого. Через це складається враження малозначимості і чужий осуд нікчемним.

Коли ми хочемо осудити чиїсь дії, то усвідомлюємо, що чийсь крик, гнів, підлабузництво є тимчасовим явищем, можливо викликаний не нами, а іншими обставинами і не можуть характеризувати цю людину в цілому. Наша характеристика є оціночною відносно нашого розуміння світу, чи світогляду ума.

Своя душа – велика таїна, чужа і поготів. Своєю ніколи опікуватись, ніколи до неї прислухатись, а тут поступає інформація, щоб прислухатись до чужої душі, тіла і проблем. Для чого вони нам? Бачимо, бо потрібно було бачити, як підказку для нас (чим, для чого і як?). Почули – той же механізм. Це все є зовнішнє і нікчемне з погляду ума, однак з позиції духовності ці підказки є всенаповнювальним матеріалом для живодайних усвідомлених дій. Коли ми так відносимось до зовнішнього, то воно не гратиме на наших струнах его, а ці дрібні підказки є розумінням нашого призначення, розумінням смислу життя-буття, як дії.

Сергій Свідченням наших правильних дій є те, коли ми, відчуваємо і стараємося бути добродіяльними, що це робимо, то так і саме так це є свідченням висхідного нашого руху в приєднанні до енергій святого Духа. Коли ж ми злимося на свою долю, злимося на своїх дітей, сусідів, колег за їх неадекватну поведінку, то це свідчить, що ми теж на висхідній, але й далі маємо творити доброту. Доброта без користі і вигод і навіть без результатів проявлених свою справу робить в Роду. Так ми очищуємо родові джерела від помилок предків і це дає можливості дітям, онукам вийти з потоків негараздів, проблем, хвороб страшних, чи хронічних.

До помилок страшних людина теж приходить не раптово, а попередніми життями, починаючи з незадоволень, обманів, краж, гордині і назбирує стільки зла, що вбиває без потреби звіра, дерево, спалює траву, а потім вбиває людей. Є над чим поміркувати. Тому милість, милосердя, допомога, доброта, любов дає можливість омивати такі помилки, розчиняти собою в повсякденному житті.

Знаймо, що оплачені служби у церквах дають маленьку поміч, що відкупляння грошима за свої помилки не допоможуть. Бог і Дух святий, творящий допомагають тим, хто сам старається діями позитивними наповнювати свої життя. Знаймо цю істину.

Богдан Хоча ти, Ісусе, пережив відторгнення таке в свої роки молоді, а все ж зумів прожити до ста шести. Возлюбив Тебе Творець, як сина, як месію, чим багатьом залишив знання й можливість, як любов й надію іти до нього у кожному житті і свідомістю рости...

Іван Духовність мешкає там де жиє Дух Святий, у храмі Божому. Долучитися до нього варто через віру у Ісуса Христа. Амінь.

Микола Я з цим на сто процентів погоджуюся. В цьому місія людства в цілому і по окремості. Найсприятливіший храм БОГа - це тіло людини де і знаходиться Душа, як представник Духа світлого і чистого.

В Ісуса можна багато навчитися, та вже так змінили його притчі і дії, що сьогоднішня його традиція, залишена людству, не працює - люди зневірилися і значимо збайдужіли і це вже є небезпекою для продовження ЖИТТЯ на Землі.

Сьогодні людству потрібно добродіяльністю в стані справедливості, відповідальності і з любов'ю стяжати якості духовні, щоб зрозуміти, певній критичній масі, що терміново людству слід готувати нову суспільну ідеологію, нового ідола, щоб зацікавити до ЖИТТя. Ті, свідомі і так працюють з благословіння Всевишнього і стяжають святого Духа.

Досить важко розбудити людство і навчити бачити свою місію в цьому. Держави і сучасні ідеології не підтримують цих спроб. Сьогодні в своїй масі вони служать Сатані, Дияволу, Чорту, бо так Духом впали низько і всі енергії життя спрямовують золотому тільцю. А він же всього навсього річ. Важко донести істину життя. Буде воно, то і ми маємо шанс жити і радіти життю, або так безвідповідально підемо отарою до обмеженості і вже ні одна істота Душею не вознесеться. Я не знаю, як уже достукатися до умів людських. Бо очищення від поганих дій і речей можливо лиш через просвітлення умів.

Яка ж думка в тебе, Іван? І які дії застосовуєш для залучення людей до творення якостей Життя - милості, справедливості, добродіяльності, гідності, чесності, щедрості для пізнання щастя і любові, як стану чоловіка по задуму Творця.

Іван Моя думка діаметрально протилежна. Ум чи правильніше розум, все решту ми, як частка природи отримуємо від Творця через три спадкові фактори: здібності, нахили і темперамент. Їх розвиток можливий за певних сприятливих умов, що дають змогу сформуватися особистісно не лише розумово, а й емоційно. Відтак прості рибалки стали першими проповідниками не тому що мали надто великий розум вони повірили в Бога. Отож віра там де є емоційно вольвий розвиток.

Психіка то і є душа. Її формування є багатофакторним процесом. Віруючій людині відкривається власне світосприйняття. Її свідомість має довершеність. Тому ми, психологи, маємо спрямовувати гуманістичну орієнтацію особистості. Ви перебільшуєте роль навчання і знань. Емоційний інтелект так само має право на існування. Стосовно іншого там чіпування, пошуку нової месії і т. п. ТО ВСЕ ФАНТАСМАГОРІЯ.

Сергій Ми не можемо визначити більшість меншість пізнань - їх можливість прийняття сформовано Творцем, а далі людина усвідомлено (з відома Всевишнього) при допомозі ума, може прилучатися до божественного розуму мудрими діями.

Ум, Тіло, Душу і це середолвище в якому ми живемо, ми отримуємо від Творця в цій цілісності з можливостями творити позитивні і негативні енергії. Розуміння цього постулату людиною дає їй можливість бути співтворцем Всевишнього, або здатися звабам Диявола і жити в пристрасті.

Люди за тисячі життів, розвиваючись духовно (діючи) є світлими і чистими індивідами, істинними дітьми Духа святого, святими, коли вже своїми енергіями не

проявляються тілами, а є частиною Океану Духа. Лиш один раз у 500 років на Землю ця краплина Душі таких з людей знову Творцем посилається для потреб людства. Таким був і Ісус Йовше у своїй місії Христоса.

Психіка людини є поєднання позитивних, чи негативних проявів Душі, Ума емоціями, словами, чи діями стану єства. Довіра від ума і мудрості дає людині шанс визначитися в своєму напрямку і устремлінням для пізнання якостей Божих, для пізнання істин Життя, для пізнання Щастя і Любові, як свого стану і своєю чистотою і світлістю єства тоді здатна відкриватися Душею сповна для спілкування Духом святим зі Всевишнім, з всецілим БОГом і оця практика, ці вміння і дають нове світосприйняття всього з новими можливостями світогляду, а відповідно і змінювати свою поведінку-дії, як благі . Так є коли ми приймаємо вольовий свідомий розвиток, уже не як суспільна особистість, а як свідомий індивід.

Так, сьогодні свідомі люди, як і держави знають, що людство прийшло в своєму розвитку в тупик. Вже недіючими є звичаєві, релігійні і ідеологічні традиції для духовних потреб людства і тому останнім часом появився і розвинувся інститут психологів (раніше цю функцію виконували шамани, мольвари, святі духівники, поети, вчителі, а тепер психологи на основі зібраних суспільних тенденцій і для суспільства. Інтереси індивіда бережуть лиш окремі психологи, які мають дар Творця бути духівником в такій суспільній личині.

Інтелект є наслідком мудрого і свідомого життя людини і проявлений як талант, як дарунок Творця. Чіпування і пошуки нового ідола, пошук нового месії є на часі. Просто люди не готові. Досить багато вони плодять сьогодні негативних енергій, тому Диявол-Князь миру цього-Господь набрав такої моці.

Люди своїми добродіяннями, молитвами мають бути підготовлені, як грунт, як середовище, куди би Творець зміг послати свого месію на нашу планету. Всесвіт поки закрився від нашого зростаючого негативу. Однак людство у цих миканнях, стражданнях має зрозуміти своє покликання сюди життями - бути співтворцями якостей духовних і тоді не буде потреби в пошуках способів зайняти людські уми новими ідолами (ідеологіями).

Чоловік до Бога йде сам, а Творець дав йому все і на все життя для цієї подорожі цьому пілігриму-пошуковцю. Оточуюче середовище сприяє цьому, коли він зрозуміє свій путь. Ні святий, ні психолог силою не поверне людину на путь Духовності, чи на путь злодіянь. Цей процес відбудеться лиш тоді коли людина буде готова до цього, бо вона з цими задатками приходить у життя. Суспільство майже всіх ламає і налаштовує задля своїх інтересів. Проте при житті, кожна людина хоч раз, чи декілька разів, а спостереження говорять, що у зрілому віці найбільше людина здатна очиститися і знову подивитися на світ дитячими янгольськими очима. Ось тоді вона здатна шукати, вирощувати своєю поведінкою ці позитивні енергії ЖИТТЯ. Тоді її духівники, чи духовні вчителі, поети здатні реально допомогти.

Так це буде не випадковість. Такий життєвий путь закладається в енергетичний центр людини при зачатті. Ми можемо ось так говорити. писати ці істини, які по змісту і суті завжди традиціями життя вишуковували м'якші слова, синономічно наближені, на мові, говірках того, чи іншого народу і при розмові відчували стан співбесідника і реагували на емоційний стан. Прямий контакт дає завжди більший ефект. Ця функція, технологія застосовувалася споконвіків і сьогодні при такій щільності населення і малій кількості святих духівників суспільство застосовує гуртові спілкування в церквах, синагогах...

У кожному слові, діх кожна людина сприймає інших і світ дзеркально. Людина є дзеркалом і тому вона діє саме так - по суспільному. Коли людина сприймає світ Душею, то вона і діє саме так - по духовному, справедливо і з любов'ю.

Микола Ми в основній масі і слідуємо настільки багатьом правилам, підкоряємося настільки багатьом принципам і настільки багатьом моральним концепціям, накладаючи на себе тягар, що наше внутрішнє життя не може бути мимовільним. Ми стали заблудлими не через якісь злі сили, а через доброчинців на благо іншим, забуваючи про себе. Ми самі робимо роздвоєння в наших душах і в наших справах, перебуваючи в постійних виборах. Не диявол веде нас до поганого, а наші громадські та релігійні ідеології.

Таке наше життя, а ці Біблії. Корани, Гіти, Цивільні, Сімейні кодекси створили для нас таке ж положення, яке жаба створила для Стоніжки.

«Історія про Стоніжку. Стоніжка ходить на сотні ніг. Це диво? Жаба, філософ, побачила Стоніжку, спостерігала за нею і дуже стривожилася: адже так важко ходити навіть на чотирьох ногах, а стоніжка ходить на сотні ніг. Це диво! Як стоніжка вирішує, якою ногою рушити в першу чергу, а якою - потім і взагалі будь якою з них? Ціла сотня ніг! Отже, жаба зупинила Стоніжку і задала питання: «Я філософ, і я тобою спантеличена. Виникла проблема, яку я не можу вирішити: як ти ходиш? Як ти всім цим керуєш? Це здається неможливим!»

Стоніжка сказала: «Я ходжу все своє життя, але я ніколи про це не думала. Тепер, коли ти про це запитала, я подумаю про це і потім відповім тобі».

Вперше в свідомість Стоніжки увійшла думка: «Дійсно, жаба права - якою ногою потрібно зрушити в першу чергу?» Стоніжка постояла кілька хвилин нерухомо, похитуючись, і впала…

І вона сказала жабі: «Будь ласка, не задавай іншим Стоніжкам цього питання. Я ходила все своє життя, і ніколи не було ніяких проблем, а тепер ти мене повністю вбила. Я не можу рушити. І рушити сотнею ніг! Як я можу вирішувати?!»

Ось чому так багато суєти навколо релігійних традицій. Людина прожила не одне тисячоліття і жодна стара релігія (іудаїзм, буддизм, індуїзм, християнство) виявилося, що не задовольняють запити людства і не годяться для вживання в життя. Адже на сьогоднішній день майже половина людства не позиціонує себе з будь-релігійною традицією. В решті половині основна маса є тільки співчуваючими тим, в честь кого створені ці релігійні традиції. Люди стають нерелігійними не тому, що вони не релігійні, а й тому, що старі релігії більше не підходять. Люди стають безбожними не тому, що Бог помер, але тому, що старі суспільні боги стали непридатними. Прийшов день науки. Людина стала зрілою. Новий світ вимагає нового бачення Бога; нова людина вимагає нової концепції Бога, нового підходу. На порядку дня затребувані нові суспільні правила гри.

Слід усвідомити новий храм Бога у всьому живому, в тому числі, в тілі людини. Слід очікувати нові паростки усвідомленого простого способу життя-буття в гармонії духовного і матеріального, яка задовольнить запити душі і тіла. Ум для цього дозріває.

Чим вище ми піднімаємося в нашій свідомості, тим вищі реальності стають доступними нам.

Наприклад, ми дивимося на дорожній знак і на ньому написано: «Київ» і стрілкою вказано напрямок і відстань - 10 км. Цей символ не є Київ, хоча на ньому написано «Київ». Цей знак просто підказка, що до Києва 10 км і в який бік до нього рухатися.

Якщо статуя на постаменті розглядається як дорожній знак, то проблем немає. Якщо ж ви думаєте, що це Бог, тоді проблема виникає. Якщо ми забуваємо це і починаємо розмовляти зі статуєю чи починаємо слухати слова з Біблії, то ми забуваємо про Бога. Якщо ми вважаємо, що, маючи ікону і Біблію, то маємо в собі Бога.

Це не завжди так - ми потрапили в пастку. Ми стали творцем ідей, ілюзій. Потім ми потрапляємо в цей суспільний круговорот суспільних відносин.

Символ сам по собі став для нас істиною. Слово «вогонь» не є вогонь, ми не зможемо приготувати на ньому їжу. Хіба не так? Коли ми хочемо приготувати їжу, то ми ж не пишемо слово «вогонь», а ставимо чайник на вогонь. Це так. Але символи мають тенденцію ставати реальностями в нашому мисленні, в наших словах, в наших діях.

Не можна сказати, що це вкрай погано - так живуть і поступають мільйони і, можливо, вони рухаються, чи сидять на драбині, яка вперлася в небо. Але, знаємо, що відчувати, пізнавати Любов, Бога, нас вже ніхто і ніщо не зупинить. В добрий путь!

Михайло Уважно прочитав... спонукає до роздумів... Один мудрець сказав: "Людина, іди і шукай істину, але якщо ти її не знайдеш, то не кажи, що її немає, а вини свій убогий розум". Кожна людина здатна сприймати все відповідно свого інтелектуального розвитку.

Моя думка.... що не варто торкатися релігій.... там є багато чого цінного. У кожного своя дорога.

Микола Саме так, якщо в чіпі-душі людини Творцями закладені ці задатки, здатності до самоусвідомлення таких міркувань, висловлювань, дій, то вони завжди суголосні і при житті енергетично єднаються в одних потоках, реалізуючи програми Всесвіту. Ми не одинокі знавці, хай і маленькі, але наша присутність є потребою для ЖИТТЯ і для цих духовних пошуковців.

Михайло В Божому плані кожному є "місце" для творення. Дорогу сходження кожен проходить сам прислуховуючись до свого внутрішнього голосу - голос духу. Це підсвідомість, якою розум не керує - голос вищих сфер... Божественних сфер.

Для нікчемності вони закриті та вони їм не потрібні. Вони борсаються в "багнюці" і вважають, що живуть... не розуміючи свого призначення - рости.

Микита Життя стверджує, що майже у всіх людей ум є організатором життя і в цьому ланцюгу життів він здатен набиратися досвіду, а потім мудрості, усвідомлюючи свою істинну місію життям тут, на Землі. Творець кожному заложив таку здатність до духовного розвитку і зростання, яке буде посильне цій людині в тілі і умом її.

Михайло Серйозні теми... потребують виваженого підходу, а також часу. Сприйнятний єдиний погляд сформувати ще не вдалося нікому. Прикладів безліч, і що з того сталося... всі ми знаємо. Скільки людей - стільки ідей... Від геніальних, до вкрай безглуздих... А чи можна переконати? Ні! Ми можемо лише поділитися думками... і безумовно, знайдеться той хто прийме, а невігласи залишаться там де й були. Що немає впливу на людину по за свідомістю, а тільки наполеглива робота в плані духовного розвитку і дає нам надбання, до організації життя...розум і тільки???...

Сергій Основа нашого життєвого путі закладена в програмі такого енергетичного центру, який є у всьому живому, в тому числі і в людині, ЯК ДУША. Люди зазвичай цю програму називають - ДОЛЯ. Однак людина має здатність і це передбачено програмою, щоб у кожному житті і за життя жива істота витримувала цей еволюційний розвиток духовного зростання, а людина має для цього ум і здатна свідомо приймати рішення і тим вона має такий великий вплив на розвиток і життя планети, як і в самому середовищі людської спільноти. Навіть свідома людина рідко до кінця може зреалізувати цю програму (психологи говорять про це, що ці здатності можна активізовувати теж усвідомлено, і обумовлюють, що вони знаходяться на підсвідомому якомусь рівні.

Духовний центр закладено в людину при зачатті і він знаходиться чуть нижче серця і правіше до осі людини. Живе (діє) він поки жива людина і генератором її дієвості є ритмчні поштовхи сердечних мязів і робота діафрагми при процесі роботи легень (вдих-видих) так і роботи шлункових мязів. які теж рухають діафрагму. Ці ритми сьогодні застосовують у використанні генераторів виготовлення електроенергії за рахунок океанічних припливів і відпливів хвиль.

Наполеглива, але не обтяжувальна діяльність свідомої людини, та і вище ліміту вийти в сторону позитиву, чи негативу мало кому вдається - це або повна деградація проявлена у масових вбивствах, масовому наплодженні негативних енергій, або наукові відкриття саме тими, хто свідомо і у своїй духовній чистоті так відкриває свою Душу, яка вільно спілкується зі всесвітом при посередництві нашого ума, як виконроба, чи працівника на цьому живому комбінаті, яким є наше людське єство. Така людина вже послуговується в діях ра-з-умом (як божествене і людське енергетичне поєднання при передачі і прийнятті Знань).

Ми і тут робимо помилкові умовиводи, що немає впливу на людину поза усвідомленим способом життя. Ні, є такий вплив, і досить масовий (80-90% людства), яке сприймає і приймає від суспільства всі умови наявного життя. Це практично путь виживання,

постійної зайнятості, сує́ти, без можливості пізнавати оточуючий світ з великою кількістю позитиву у нім.

Михайло Я мав на увазі, чи може свідомість людини впливати на підсвідомість осмислювати глибини які живлять наше мислення - ті стихії... точніше не стихії, а програма Божественного духу, який отримує людина, як дарунок для розвитку і зростання у пізнанні істини. Проте живе... поринає в буденність, у "пристрасті ріки життя" і керується лише мисленням, набуттям певних знань із середовища в якому розчинилася... І ГОЛОС той уже не кличе... - мовчить А де ж ті енергії... і вплив, які знаходяться під серцем? А ритми ж серця незмінні... Що ж відбувається? Людина впевнена, що вона живе, а насправді вона мертва - так і не ставши людиною, керуючись убогим розумом? Сумно!

Микола Так, людина, як творіння Творця на початкових життях ще є неусвідомлена і дії її реалізовуються з її життєвого досвіду у напрямку збереження самого життя і вишуковуванні способів на рефлексних імпульсах мозку у потребах забезпечення себе їжею, одягом, житлом. Далі ця людина, як і в попередніх життях накопичує ці зростаючі знання істини і на тих позитивних якостях життя, які дають їй підстави задумуватися про смисл самого життя і формування його, як ідеал. Такі спроби людина робить роблячи завжди вибір результату, чи то із життєвої доцільності, чи то з метою досягнути будь яким способом свого бажаного результату, або у кращому випадку діяти свідомо, по правді, щоб нічиї інтереси не пошкодити, наповнюючи свої дії добротою і любовю. Це практично умовний рубіж, коли людина перестає бути рабом БОГа-ЖИТТЯ і уже свідомо творить своє реальне життя із потреб і можливостей.

Сергій Ці два слова (свідомість і підсвідомість) мають одну суть, одного носія цих проявляючих енергій, але застосовування і у діях свідомо може лише свідома людина; слово підсвідомість - так обумовили вчені, лікарі, психіатри, а тепер психологи і люди повторяють за ними.

Так, розбудити здатні психологи і духівники, чи люди, які мають таку духовну чистоту, які одним словом, дією відкривають незрячому-глухому її духовний центр, Душу. Психологи вдаються до гіпнозу і цим відкривають, і то лиш тимчасово, а інші відкривають для ума і саме він починає осмислювати своє життя, по іншому починає дивитися на світ (у площині істинних Знань) - і це безповоротний життєвий процес. Таке прозрівання в людей частіше зустрічається в зрілі роки, чи після психічних травм (розмова, сварка, стан ума в комі, коли є свідком досить несправедливих дій...).

Свідомість, як Знання Всесвіту, по яких свідома людина вибудовує свій шлях життя. Коли енергіями формується тіло, яке ми бачимо, як людину при зачатті, то тоді Душа, як чіп з тією програмою життя людини скеровується всезагальним Духом у цю спільну клітину. Цей старт відбувається тоді, коли цей духовний центр в процесі еволюції дозрів, розвинувся, доріс до такого наповнення знань від БОГа-ЖИТТЯ в еволюційному розвитку у взаємозв'язку зі Знаннями Всесвіту в інших живих істотах зі своїх можливостей і посилається в це людське тіло (клітину).

Людина ще не відає своєї здатності діяти умом, раніше вона була в тілі, яке керувалося рефлексами, потребами і своїми певним життєвим досвідом. З появою цього духовного центру в середовищі енергій тіла людини, він отримує можливість до самоусвідомлення своєї поведінки. Ось тоді ум людини чує свій духовний центр, але ростучи роками батьки вже вчать її ум для звичайного виживання, держава вчить для своїх потреб і питливий ум всмоктує все це, та вже втрачає за потоками суспільних інформацій здатність чути Душу, здатність жити по со-вісті, тобто по вісточках-посланнях Душі. Дозріває людина за тисячі життів (таких людей80-90%людства), діючи у виборах того, чи іншого свого життєвого рішення, дії і часто це робить з свого наповненого ума суспільними інформаціями, щоб бути свідомою у діях. Тому цей тривалий період люди проявляють себе в діях і поведінці ніби мертві і фактично вони не бачать і не чують себе і світ Душею. Вона

завантажена нашим умом і нашими ділами, коли ми захоплені і оманливо радіємо грошам, речам, своїй силі, своєму обману когось.

Свідому людину можна називати чоловіком, який своїми благами доріс до стану усвідомлення, до подоби Творця - він уже є боголюдина по факту. Хоча це слово теж несе негатив у наші життя, бо вказує на нашу юдейську суть у поведінці - підлість, обман, підступність. зрада... л-юдина. Цього теж уже нам слід позбуватися в бажанні очищувати завали до душі прекрасним словом - добродій, добродійка ... Тому ми маємо завжди очищувати життями себе і родове джерело від помилок (гріхів) і бути творцем доброти, радості, любові у всіх можливих (тільки не спеціально, не з вигод, а саме при можливості) ситуаціях. Це путь до усвідомлення.

Михайло Якщо припуститися думки, що людина, як енергетичний індивід проживає далеко не одне життя... (хоча християни притримуються іншої точки зору), то власне з кожного періоду життя, душа буде набувати певного досвіду, акумулюючи його в "шухляди" підсвідомості. Подобається нам ці терміни - свідомість, підсвідомість чи ні, річ не втому.

Головне, що людина приходить в життя не з порожнім "мішком", а зі здобутками попередніх життів... це і є, те нашарування підсвідомості, яке збагачує свідомість. Це можна спостерігати при розвитку дитини. В садочку їх вчать... починаючи з елементарно простих завдань, а прояви сприйняття у всіх різні. Одна дитина народжується з досконалою душею про яку можна сказати, що їй вже тут не цікаво, бо вона вітає десь там... у своїх сферах... тільки не каже про це. А з іншими потрібно прикласти багато зусиль і не в один день.

Світ не видимих енергій - повен таїни й для декого він є відкритим....

Сергій Так, це правильно підмічено в дітях. Я про це завжди говорю: діти приходять у життя, щоб батьків навчити краще жити - очищуючись добрими і мудрими ділами від помилок минулих і водночас могли спостерігати, чути і відчувати дитячу поведінку, бо саме так Всевишній посилає ці повчальні уроки батькам.

Досить значимо, що майже всі діти до семи років є ангелами по суті зі світлістю і чистотою Душ. В ці роки спостережливі батьки можуть бачити те, ким діти прийшли у життя і ким вони мають бути (для чого їх Сущий сюди привів), як по професії, так і за поведінкою у житті, але майже 90% цього не бачать, а перевчають дітей по своїй доцільності. Це вкрай погано, бо це є таємним протистоянням людини проти Всевишнього. Тому ми сьогодні є учасниками цих усіх подій страшних. Здавалось би люди мали бути хоча би умними, чи розумними, а ми ідіоти нехтуємо якостями життя і плодимо ілюзорно із застосуванням зла, обманів.... Щодо християнства, то у світі є ж багато різних релігій, ідеологій, партій і всі вони сьогодні бажають служити сатані проявлено, чи потайки, або з байдужості і зневіри, чи не в стані невідання цією пасивністю дозволяємо цьому манкрусту заволодіти нашими умами і життями. Ми цю злу гру приймаємо.

Щодо переміщення Душ, то апостол Павло вказує про переміщення Душ - вона вічна. А вже потім попи людей навчили сприймати життя разовим. Навіть тіло не є разовим, бо ми гениі частинку знань ума зберегли на матриці Душі, яка і подорожує так. Тому інформація про рай і пекло зберігається прижиттєво зі зміною поколінь на основі того, що саме при житті ми пізнаємо умови раю і умови пекла. Ось чому ум так довго йде до здатності усвідомлення.

Микола Чутливий і свідомий може відчувати неповноту своїх знань і це він запрошує його до пошуків, бо відповідь уже є в його життєвому просторі. Тому ми часто шукаємо її наявність в інших. Ми так навчені. Інші, ніби то, винуваті у наших проблемах і так далі а вона ж є на нашій матриці Душі.

Сергій Тому вітаймо завжди тих, хо правду шукає, та оминаймо тих, хто її у собі має. Бо щукаючий її обережно до істини підходить, щоб нікому словом не нашкодить, бо цим може загубити путь до Всевишнього. Тому він і на питаючого зважає – кому можна її сказати, а кому лиш натяк дати, чи відчуваючи слабість, може взагалі промовчати. Правду

пізнавший уже є як криця і тому до таких ідуть лиш сміливі, бо Дух святий із ними, щоб допомогти і їм правду пізнати. Тому не кожному відкривається вона, бо в ній міць велика і слабкого духом вона цим і вбива. Хоча правдивий її несе повсюди, та її бояться люди, бо часто в таких сидить дух злий, та правди йому не здолати, тому зло у єстві тілом палає у вогні. Лиш духовна чистота і духовна міць приймає енергії істини життя. Ось у цьому і правда вся.

Тому то люди обходять філософів і правдолюбців, тому й на правду злі, а вони в житті часто одинокі, та у місії своїй їх по світу Дух святий носить. Вони все ходять, ходять, або відлюдниками живуть у печерах.

Юрій КАК СТАТЬ БРОДЯЧИМ ФИЛОСОФОМ – «СТАРЧИКОМ»? На этот вопрос всем своим творчеством дал ответ философ ГРИГОРИЙ СКОВОРОДА. Его сочинения никогда не издавались при жизни, они существовали в рукописях, которые иногда дописывались и переписывались самим автором. Основные философские идеи Г.Сковороды.

1. Учение о «ТРЕХ МИРАХ», каждый из которых имеет «ДВЕ НАТУРЫ» – видимую и невидимую. Первым и главным миром является вся ВСЕЛЕННАЯ – МАКРОКОСМ. Макрокосм включает в себя все рожденное в этом великом мире, составленном из параллельных бесчисленных миров. В этом мире нет ни начала, ни конца - он вечен и безграничен. Вторым является малый мир – МИКРОКОСМ – МИР ЧЕЛОВЕКА. Третьим является СИМВОЛИЧЕСКИЙ МИР БИБЛИИ, которая также имеет две натуры – внешнюю (знак, рассказ, повествование, сюжет) и внутренней – (сокровенный с скрытый за сюжетом смысл). Представленные в Библии истории нельзя понимать буквально, в какой-то мере они являются фантазиями, обманом, подлогом, небылицей, ложью. Но они содержат тайный смысл, который следует расшифровать. Библия – зашифрованная книга, ее нельзя читать, как читают учебник, научный или исторический труд, художественное произведение. Библия – это большая Притча, смысл которой раскрывается через понимание смысла составляющих ее малых притч. Поэтому Библию он рассматривал как символическую книгу премудрости, как инструмент постижения скрытой Божественной тайны и Макрокосма – Бога, и микрокосма – человека, как окно в Божественный мир, как ворота, через которые можно проникнуть в мир скрытых духовных смыслов. Библия «есть аптека, приобретенная Божьей премудростью, для лечения душевного мира, не излечимого ни единым земным лекарством». Мудрость, выраженная в Библии, испытана веками, поэтому игнорировать или отказываться от нее неразумно.

Михайло Дозволю з Вами, Сергій, не погодитися. Не можна перекреслювати надбання тисячоліть. Період комуністичного - сатанинського панування є найкращим доказом негативних наслідків, руйнування релігійного життя. Сторіччя найбільших жертв і руйнувань. Не буду продовжувати... Ви самі це добре знаєте. Торкаючись якості життя... якість його прямо залежить від духовності. "Повітряні замки" не маючи опертя звітряться, як туман на сонці, а слова апостола Павла, є непорушним дороговказом: "Христос для мене життя, а смерть надбання його". Він своїм життям і служінням довів, що це не порожні слова... в них зміст Вічності. Все побудовано на вірі. Ісус Христос зцілюючи людей говорив: "Віра спасла Вас". І зараз є багато священників, які дійсно служать Богу і людям, а хто служить сатані... ми теж знаємо. Навіть називати нема потреби. Все таємне, рано чи пізно стає явним. Облуда спаде з очей і прозріння настане.

Микита Сергій Самий прекрасний і вічний спосіб створення сім'ї є духовний. Цього потрібно вчитися, щоб саме з основ духовності створити сім'ю. Так це рідкість, це з тисячі пар одна, чи дві, три, може бути чуть більше у залежності від енергетичного наповнення позитивними енергіями населеного пункту. Через означені рівні, які є умовними і в житті ними живуть і проходять роками в них періодично, тимчасово, поперемінно, або в сукупності саме з цих інтересів у певній тривалості у залежності від рівня культури в їх умах і поведінці. Подібне притягується подібним і тому добрі такі союзи навіть у цих обумовлених психотипах. так є при свідомому формуванні сім'ї і вони є тривалими і

міцними. якщо це змішані психотипи, то тут потрібно знати, що ця сім'я створена для доповнення одного іншим з тими якостями і недоліками. Про це свідчить практика, що повторні шлюби є копіями першого. Інші шлюби у означених психотипах від вказівки нижнього органу, від розрахунків - тут є і довговічні сім'ї. Наша бабця говорили, що перший шлюб від БОГА, другий від людей, а третій і далі від нечистого

Саме такі сім'ї і є оберегами генокоду народу і є основними виробниками елітної енергії.

Сергій Християнству два тисячоліття. Є іще у світі молодші і старші релігійні традиції. Людство цією цивілізацією є присутнім на Землі більше семи з половиною тисячоліть. Що люди не жили до християнства, що не сповідували чеснот Життя?

Релігія є змінена ідеологія спільноти, яка давала і дає нечистим на совість керівникам маніпулювати людськими умами, тому такими короткочасними стали новітні ідеології, бо люди масово зневіряються у них.

Так, кожна релігійна організація зберігає істинні знання і зачасту вони відкриваються лиш духовно чистим людям. А в цілому ця мудрість з віків і енергетично притягує людей у доми молитви, даючи їм стверджуватися Духовністю.

Доми молитви знищувалися, як зникають і маєтки-палаци, бо вони є твориннями людськими і є осередками негативу, бо саме і зводили їх з корисливою метою. Де такі доми мали у собі Благодать і общини були у них щирі і правдиві, які жили добродіяльно і в любові, то вони і залишилися цілі. Якщо там не буде благодаті святого Духа, то всі вони зникнуть. Про ці пророцтва теж написано і в Біблії.

Ієсус говорив: " по довірі твоїй та буде". Священник, святенник - це духівник і він не піде на службу певній громаді. Його місія - нести істинні знання всьому світу, чи на певній території Землі і простору, які йому Всевишнім відкриті.

Попи ж є служителі приходу, бо Творцю всі одинакові і Він є самодостатній, тому служителі Йому не потрібні. Він радіє творчим і люблячим людям, які живуть з совістю і в стані благодаті. Попами стали називати служителів сатани, служителями темним духам, бо проголошувані ними канони докорінно змінювали, змінюють усталені розуміння істини. Поп - пам'ять отцов предавший. До того ж сьогодні неодноразово переписувана Біблія далека в своїх повчаннях від істини і попи служать окрім громади господу - послухайте всі; скільки він разів повторює це слово. Написано ж ізначально: «не споминай імені господа всує", лиш тяжка нужда спонукає людей запрошувати господа у своє життя. Там де в домах молитви духівник людей навчає, то там завжди Благодать свята витає і Дух святий такі місця оберігає. Тому знаючі і шукають такі доми, щоб сповідати умом собою перед Всевишнім такому духівнику.

Облуда сама не спадає. Для цього потрібно стяжати Духа святого - тоді прозріння появляється.

Ієсус Йовше прожив до ста шести років і могилка його є в Індії, недалеко від Капернаума. Так це був і є енергетично великий син Творця.

А названі руйнування і жорстокі вбивства, знущання, приниження гідності людської на роботі, в сім'ї собі подібними продовжується. Тому вікове християнство не допомогло зберегти світ від такої ганьби. І не треба ототожнювати Отця-Творця-святого Духа з християнством, чи іншими релігійними традиціями, бо вони лиш частина фактів і присутності у наших життях. Життя більше ніж християнство. Життя дано Творцем, а релігія є попущення слабим духом із шансом пізнання істини, шансом знайти Сущого у собі.

Так якість нашого життя в кожного напряму показує наш духовний стан. Знаймо люди, знаймо це!

Микола Всі релігійні традиції світу мають у застосуванні багато позитивного у повчаннях, які були іще до їх появи і вони не є їх власністю і інтелектуальним надбанням їх послідовників. Ці мудрі слова несли уже мудрі свідомі люди, яким відкрилися ці Знання за їх доброту, любов і мудрість, а вони їх несли і несуть для всього людства, вони є генеруючими енергіями позитивних надбань.

Так, у мене своя місія з благословіння святого Духа. Людство зневірене і збайдуже до всього і визріла потреба вибудовувати нового ідола, ідеологію на основі наявних Знань, виникла потреба зменшити дію негативу в тих тотальних намаганнях глобально і до дрібниць маніпулювати людськими умами, бо для Всевишнього це буде втрата визначальної ланки (людства) в кругообігу всесвітніх енергій.

Це наша з Вами всіма міркуючими людьми місія - готувати грунт для цього. Ми сьогодні є предтечами великих змін.

Негативні енергії досить сильні і не одне століття піде в житті людства, щоб знову якості життя були основою культури поведінки людства на цій планеті.

Так в релігійних організаціях, в політичних організаціях, в можливостях держав є шанс для мудрого вирішення цих криз сьогодення, які напевне розтягнуться на півтора століття, та вони не хочуть змінюватися, а прилучилися, якщо можна сказати для розуміння, на службу Сатані. Так, це людський фактор. Також, людським фактором є - розвивати кожним себе в кращу сторону і ці строки зменшаться, і ці зміни розкриють позитивний духовний потенціал людства.

Сергій

НАРОД, РОДИ

Нарід, чи виродки є ми?
Нема держави – Україна
і націю політики зганьбили
ідеологіями гнилими,
та й Духу народу вже нема.

Роди почезли в минулому…
Та й тепер не дбаємо про них,
щоб відродити корінням їх
з милості, доброти і в любові,
як позитив, як якостей духовних
у кожній родині і в сім'ї…

Втратили ми зв'язок поколінь
і керманичам світу не потрібні – ніц,
бо втратили енергетичну родову міць,
де б ми могли брати її із потреб…

Тому так важко відновити
Дух Родів, Дух На-Роду,
бо і істинних знань нема.
То кому ж нас цього вчити?

Починаймо у себе, у сім'ї
вирощувати якості доброти,
не запалювати гнів, зло у собі,
то це з другої сторони.

То це й будуть ті умови,
щоб творити всі діла в любові,
бо і водночасі нас таких
покриває духовна Благодать.

Ось так творяться родові джерела
і відновлюються якості позитивні
в нашій щоденній поведінці –

бо іншого способу нема.

Народ тоді згуртований міцний,
коли Роди єднає в моноліті,
коли Роди очищують джерела родові
від зла, ненависті, жорстокості.

І водночасі у них в пошані
правда, воля і гідність гуртом ідуть;
милість, доброта і любов
в них і між ними ростуть.

Збираймо люди, творімо всі,
поки не пізно і є можливості,
бо тиснуть нас зі всіх сторін
для своїх вигод корисливих.

А нам би мир і спокій
в доброті з любов'ю творити
і гідних дітей для цього вчити,
щоб нас, як рівних, сприймали всі –
сусіди і заокеанські пройдисвіти.

Так, ми втратили звичаї Родів,
втратили і традиції суспільно-релігійні,
ми втратили джерела енергій
для гідного і свідомого життя.

То хто ми є тепер???
Сіра маса найманців,
що біжить за тим, хто більше дасть,
затоптуючи совість і брата, що впав…

Ми, навіть, за тридцять літ
із середовища свого
не зродили того,
хто народом України
правив би гідно.

Ми не усвідомили іще,
що маємо усі для цього
готувати умови-середовище,
де би виростали, вчились
ті зерна елітні
з істинних родів
для нас правителі.

То такі би правили і захищали
свої роди, дітей, батьків, вдів,
то таких би й сусіди шанували
саме за якості оці святі.

То я питаю вас усіх:
чи народом будемо ми,

чи так виродженими з родів
оті раби безвольні і бездольні.

Та ще й поділимо простори ці
і забудемо, що є суть українці.
Поділимо це райське поле на куски,
як ту хлібину цільну на шматки
і з'їдять сусіди ненаситні.

Вони забудуть про нас раба
і ми забудемо свою таку іпостать,
яку не зможемо з ярма розпізнавать.
То, хто нас буде визволять?

То хто ж є ми?
Сіра маса? Раби…

Встаньмо вже з колін
і не бігаймо на поклін,
бо Америка, Європа у радості
розділить цей смачний блин.

Та й сестра молодша нам
теж не подасть руки допомоги
по сусідськи і рідству,
бо сьогодні вона сильна
і має вдачу войовничу.

То чого ждемо ми?
Єднаймося для захисту усі
свого дому, рідні, сім'ї;
єднаймося на якостях духовних,
бо енергіями тими є вони,
які збирають на капище роди
для рівноправних бесід і розмов.

Відновимо Дух Родів,
то відновиться спільнота,
як народ, нація, держава,
то зникне з обиходу
зло, судження, брехня
і омиється кожен і Україна вся.

Поширюймо ці слова вірша усі
і частіше про них задумуймося самі,
якщо усвідомлюємо небезпеку ту,
що війнами і злом ми,
як НА-РІД зникнемо на Землі.

Микола Для чого душу дали творці?, щоб я оце життя ганьбив? Ганьбив себе і світ? Чи щоб ось так словом цим тривожити уми людські?

Коли ж прийде смерть сама, та чи прийме тіло земля ця? То забери з собою і ум цей, а лиш подяки Духові святому ведуть мої ноги додому.

У цій Душі всі якості Життя, які дають мені це натхнення, щоб усі розуміли суть того, для чого ми життями тепер і тут є.

Яке це щастя люди –ЖИТИ!!!

Та якщо навчимося його любити, то радість спом'янеться у митях тих, які є кораблем, що сміливо ріже морський вітер, ріже хвилі великі і малі, пізнаючи на просторах волю, красу життя і любов у відчуттях їх бадьорий пульс, а вода океану життя, омиває борти корабля, омиває день при дні від негативу наші роки.

Орест Душа прагне проявити і реалізувати свою Божественність і прожити саме таке життя, яке обрала для себе сама…

Сергій Так, Душа прагне проявити і реалізувати свою програму дій, однак невідаючий, чи нехтуючий життям, як і той, хто прозрів, то ці два представники суспільства здатні зламати цю програму - один знищує основи життя, інший виходить свідомо далеко за межі програми, бо діє з позицій творця.

Микита Знання для Життя людина отримала з Душею в тій кількості, щоб жити із потреб і мати волю дій. Інше, що ми називаємо нашими знаннями ми надбаваємо інформаційно при спогляданні, при читанні, при слуханні і сприймаючи-приймаючи їх із здатності (бо вони є в малій кількості в нас) і далі застосовуємо у житті, отримуючи досвід, чи відкидаючи інформацію цю, яка не дає користі при облаштуванні свого суспільного життя. Якщо це досвід, то ми в подальшому розширюємо його і так назбирується цих знань більше (із Душі і із Життя), а лиш тоді ми складаємо їх в умі-архіві-бібліотеці, як нашу мудрість, як істинні знання, носячи відрами їх в родові джерела. Тому такі вміння стяжати якості духовні творять радість життя і ми ці енергії радості поширюємо, не задумуючись, в простори, БОГу.

Светлана Не надо очеловечивать животных. Эта расхожая формула требует пояснения, потому что в одном случае она верна, в другом случае - ложна, и, как правило, понимается она, к сожалению, ложно. Дело в том, что очеловечивать - качество человечности. Об этом свидетельствует вся культура. Очеловечивая, очеловечиваемся. Так же и расчеловечивая, расчеловечиваемся... Во всех нас течёт единая жизнь, которая от Творца.

В отношениях человека и Бога может быть самое прекрасное, но мало понимаемое то, что Бог не требует от нас праведности, Он наделяет ею, одаривает - даёт, а не требует предъявить. Требуется от человека только одно - сердечное (т.е. бытийно востребованное, а не умно придуманное) желание принять в себя Бога, а значит и праведность, которая всегда в Нём и от Него (т.е. не от человека - для человека).

Галина Спостерігаючи за людьми, можна сказати, що вони зневірилися, виснаженими є духовно, пустота і марнота потуг, щоби щось змінити на позитивне у своєму житті. Мені сподобалися міркування Світлани про якості людські, про їх джерела і здатність людини отримувати їх.

Мудрість «Що б ми не робили і ким би не були – все це грунтується на нашій особистій силі. Якщо її досить, то всього одне сказане нам слово може змінити наше життя. А якщо її мало, то нехай навіть будуть розкриті всі скарби мудрості – це нічого нам не дасть». Карлос Кастанеда

Сергій Друга сторона невдоволеності – зовнішнє задоволення. Тривалість таких задоволень перетворює і перекручує відчуття реальності.

Тривалість гніву згинає стержень життя. Тривалість горя принижує. Тривалість тяжкої щоденної праці виснажує тіло і душу. І це результат нашого сприйняття - саме так ми споглядаємо навколишнє середовище, саме так його ми хочемо споглядати і сприймати,

опускаючи своє єство до нижчих потоків енергій. Важко незвільненому самоусвідомленню відрізнити речі в темряві. Звичайно, про духовні богатства, зазвичай, в такі моменти взагалі не думаємо. Чого очікувати, коли ми не розуміємо міць психічної енергії?

Молитва і добрі справи приводять до шукання любові, доброти, краси в інших, як проявлення початкової усвідомленості потреби їх творення нами. Явне життя виявить запити доцільності, запити в пошуках смислу життя.

Микола Це трагедія людства, коли Роди втратили свою значимість у здатності виховувати наступні покоління і здатності навчити збирати і оберігати позитивні надбання Родів.

З появою абрисів націй на певних засадничих основах у формуванні цивілізованих громад, як умова створення держав, почалось певне розшарування у тій рівності всіх перед Творцем і світом. Нові князі, королі забажали самі керувати такими народами. Виникла потреба знищити поступово вольності людські. Це вдалося на суспільному рівні сформованою машиною державницького облаштування.

Та проблема постала і в тому, щоб вивести з під духовного впливу Роди, знищити їх родову пам'ять. Люди знали, що над ними і в них щось є, яке нерозривно їх з'єднує зі Всесвітом, з іншими цивілізаціями. Тому, щоб не умаляти їх роль, бо це не просто, було створено посередницькі органи між людиною і Всесвітом – релігійні організації, які вже наущали, лякали, карали від імені творців Всесвіту; які оголосили етику поведінки, норми суспільної моралі у нерівноправному уже суспільстві. Ось так ми втратили зв'язок з джерелами Родів, які несли засадничі правила поведінки людини на Землі між собою, з природою, Творцем.

Галина Так, це тисячолітні процеси, а я ось знаю на собі - наше ціле покоління, яке уже не мало зв'язку зі Всесвітом (окрім одиниць) і не мало, відповідно потрібних Знань про гармонійний еволюційний розвиток Душ і самого життя, яке росло в умовах обмеженого доступу до інформації про світ, а зрілість, і можна сказати мудрість, наша припала на час, коли довкола на наші уми іде спланована інформаційна навала зі зміною життєвих цінностей у тих інформаційних шоу, рекламах, спеціальних новинах. Ми уже втратили умиротворення і впевненість чуття життя сьогодні і на завтра. Найбільше виснажує необмежений потік жартів, фото, коментарів, дискусій, версій, фрагментів чужого життя в соцмережах нової форми спілкування мас людства. Наш мозок не встигає перемикатися, осмислювати і перетравлювати кожну "страву" окремо, і йому доводиться поверхнево опрацьовувати лавину думок, змінюючи діаметрально протилежні емоції щохвилини, в залежності від тем і картинок, які ми поглинаємо, гортаючи стрічку новин.

Микола Ми втратили чуттєвість, здатність чути радість, біль інших, ми втратили можливість контактного спілкування. Та ми ж і прийняли ось так галопом і в цій створеній каламутній суєті ці інформаційні штучні енергії і навіть більше. Нас почали підводити до думки, що це є правильно і ми так маємо діяти всі. Ми і почали, прийнявши ці умови взаємовідносин – змінилася поведінка в багатьох і це стало зразком, нібито, для всіх, змінилися умови. Ми почали відчувати, що не туди ідемо в розвитку спільноти. Нас просто використовують.

Сергій Самоусвідомлення допомогає організувати спокійний ритм життя, вчить спостережливості за оточуючим середовищем, привчає менше говорити, щоб почути інших, бо саме інші є носіями інформації, чи знань для нас.

«За вікном пролунав заклик. Один працівник відмахнувся - не заважай, я зайнятий! Інший обіцяв прийти, але забув. Третій прийшов після роботи, але місце вже було порожньо. Четвертий при заклику затріпотів і, склавши знаряддя, негайно вийшов - я тут! Це називається трепетом чуйності.Тільки це тріпотіння, осяяне свідомістю дня і ночі, веде до знання духу, поверх розуму відкриває ворота тріпотінням, яке чується навіть людськими апаратами. Якщо зможете не заглушити в собі трепет чуйності - благо вам!».

Галина Ось красивий котик і такий милий, лайк. Ось загинув воїн, сумний лайк. Ось смішний пост, регочем. Ось сварка, встряємо, коментуємо в емоціях гніву, ми засмучені, нам прикро. Все це може відбутися з нами протягом кількох хвилин.

Нас не вистачає на реальне життя, реальні почуття і реальне осмислення себе, своїх емоцій, прагнень і соціальних контактів в реальності.

Ось так діє і моє фото на сторінках інтернету і моя думка відволікає вас від власних думок зараз.

Сергій Не може статися рух без напруги. Здавалося б, неминуча старанність у різних напрямках дає відчуття сили і впевненість на підставі життєвого досвіду і звичок. Так воно і є. Але надмірне напруження, яке забирає інші види енергії, призводить до втрат в іншому напрямку. Надмірність ми відчуваємо по швидкій втомлюваності, по сумніву в можливості досягнення результату, по відсутності радості в діях. Не змішуємо втому з напруженістю? Обидва стани, незважаючи на значну відмінність, можуть дати подібні симптоми. Але втома може бути подолана зміною виду праці, тоді як напруженість може бути ще більше самопоглиблена. Було б помилкою дозволити собі розсіювати напруженість. Ту проявлену енергію м'язів і ума потрібно підживити як дорогоцінний дар. Кожне напруження вже є загострення свідомості, бо наша наповненість старанністю грунтується на усвідомленості і лише тоді шляхи наші легкі.

Людмила Однак піднята тема цікава, що ми ловимо фейки, світлини, а забули послухати, чи зчитати слово, а про те, щоб поміркувати над ним, то уже напруження у нас велике. Оце біда велика у суспільстві всьому, що ми не спілкуємося.

Микола Сьогоднішній виклик усьому людству такий - відгукнутися людині, як істоті свідомій і розуміючій виклик, як такий, що проявляє себе, як загальна системна криза самого людства, що нині загрожує самому нашому існуванню: будь кому окремо чи людству в цілому, але в першу чергу загрожує виживанню планети - тоді питання про людину не буде. Психологічно людина не готова усвідомити, що будь яка регіональна війна, будь яке локальне пошкодження екосистеми Природи отруює всю планету, весь Всесвіт і ми, як особистість, не маємо шансів залишитися живими, але наш ум дає нам такий шанс. І такий наш ум не у відповіді за збереження життя і не у відповіді за Джерело енергії життя - йому нема чого втрачати, але разом з тим, він може допомагати людині фізично виживати і може усвідомити джерело життя і цим зміцнити нашу Сутність в продовженні життя на Землі.

Значна частина населення Землі розуміє, що людство стоїть перед ультимативним вибором: або розвиватися, або загинути. Дана книга просить цими словами почути себе, знайдіть себе і побачите шляхи порятунку, візьміть всього себе з тілом, умом і душею, бо будинок може загорітися і ми зможемо врятуватися і врятувати свою поклажу - адже під час пожежі, що ми ще можемо взяти? А якщо загориться планета - то куди бігти? Не біжимо від себе, а шукаємо рятівника в собі - він там. Пам'ятаймо це! Знаймо це! Просимо: починаймо з себе!

Сергій Задумалися – добре. Приймаючи те, що ми таки здатні створювати для себе інші умови, свій мирок, то саме таке усвідомлення підтверджує нашу здатність гуртом змінювати умови життя на краще.

Друзі, тепер переосмислили свій стиль життя, то іще краще, а коли взялися за реалізацію в зміні своєї поведінки на той позитив, яким можна формувати майбутнє, коли зрозуміли, що можна зберегти людські уми від наявного лайна і це вже є свідоме бачення себе в цьому процесі, можна починати самому мову для єднання однодумців. Іншого виходу нема на сьогодні. Важко вивести людство, а найперше близьких людей з цього пекельного негативу.

Галина Пастка тут не стільки в тім, що людина міняє реальне життя на уявне життя і спілкування в соцмережах, стільки в тому, що ми витрачаємо увагу і емоції в соцмережах, і нам не вистачає її на насправді рідних людей, яким вона необхідна.

Микола На жаль ми сьогодні досить і досить сильно опустилися в плані істинної духовності, а суспільство оперує словами, які ніби то мали би нести якості духовні в суті і змісті цих слів, а насправді по контексту часто в ці слова закладають іншу суть і зміст. Вони вже формують інші образи в нашому умі. Ми вже впевнені, що саме в такі слова і вкладається істинний зміст. Ми говоримо слово: влада і розуміємо тепер, що це наші всі керівники з нижчих ланок до депутатів і президентів. Ми скажемо, що це реалії життя. Так, але вони далекі від істини, від тієї дійсності, якою так шкутильгає людство. Влада – це та команда, яка керує суспільними структурами в ладу з Творцем, в ладу з Природою, в ладу з оточуючими людьми. Сьогоднішні реалії показують в діях керівництва зовсім протилежні і є проявами обману, зла…

То тепер ми маємо знати всі, що дійсність існує у Всесвіті і тут на Землі незалежно від наших думок, кимось обумовленими слів, чи тими образами, які ми прийняли від суспільства через ЗМІ і інші види інформації. Істинна дійсність є і ми її відчуваємо серцем, Душею, докорами сумління. І її розуміти ми маємо іще навчитися. Ці реальності суспільні теж є і вони дієві, бо по них людина міняє свою поведінку, починаючи з дитинства. Ось чому такі реалії і ця віртуальна інформація так сильно віддаляє нас від джерел Духовності.

Сергій Так, це такі реалії в яких ми приречені жити і наша місія в приготуванні умів людських до розуміння, що саме наше покоління має готувати грунт для засіву насіння доброти і любові, бо прийдуть і ті, які будуть леліяти ростки, стебла, колоски га ниві благодатній і щасливій. Тому для цього слід нам жити і навчати жити інших. Ця зроджена ідея не помре, її вже не сховати, а зродивші її і ті, хто ось так торкнулися її у житті, то цим уже себе прирекли її леліяти і нести, бо в долі прописаній тобі, мало хто міняє на ходу свої прижиттєві хрести.

Так я уже не раз писав, що в нас закладена програма нашого життя і вона людьми долею названа ... тому для навчання і застосовуємо це слово. Так є в книгах написаних з моєю участю. І цю програму нам творці дозволили трошки корегувати, щоб ми відчували пульс життя. Тому при свідомих діях ми розширюємо свої можливості, а при наплодженні негативу звужуємо їх. Однак в обох випадках ми здатні її руйнувати, бо ми подеколи є бунтівники, яким був свого часу і Ісус і інші сподвижники святого Духа. Так вони поплатилися життями.

То так і злодіячі руйнують ці програми, вкорочуючи життя собі і нащадкам з тими новими завданнями і тягарями за ці дії.

Злам з духовних потреб возносить Дух до своїх пенет. Ми всі на цьому путі, тільки одні є на початку його, а інші уже біля воріт коловрата витають.

Прийшла, прийшла і нам пора очищувати себе і рід, бо того й страждає людський нарід, що так розпустно себе поводить у взаєминах і кожен має вже з цієї миті доброту і милість творити.

Андрей Мы живём в ситуации, когда реальность утеряна. Мне кажется, что она утеряна намерено. XXI век — это вообще исчезновение реальности как таковой. Реальность никого не интересует. И действуют факторы разного уровня пропаганды.

Сергій Реальність - це є життя: ми відчуваємо його в вашому серцебитті, воно пульсує в нашій крові, воно всюди - в кольорах, річках, зірках. А вони кажуть, що процес життя є суєта, ілюзія. Вони кажуть, що це зроблено з тієї ж речовини, що і сни. І вони створюють БОГа - і кожен, зрозуміло, створює БОГа в своїй власній уяві. Тому то і існують тисячі богів. Це наша уява. Ви можете зробити те ж саме. І це повторюють люди з життя в життя отруюючи уми інших. Голодували, були і є бідними, упустили свої життя – і все ж вони проектують свої бажання на небеса, думаючи, що там почнеться справжнє життя.

Навіть ця ідея перекручена тим, що після входження в океан Духа, то там не тілесне життя є в продовженні, а духовні енергії, так би мовити, є духовне життя. Життя є єдина, існуюча істина. Немає іншого БОГа, крім життя, яке наповнене Духом-Рухом.

Будьмо гравцем, не будьмо ділком, і ми дізнаємося про БОГа ще більше. Цей світ кидає нам виклик, завдяки чому у нас з'являється усвідомленість. І це усвідомлення стає сходами. Тоді ми можемо рухатися на шляху духовного розвитку. Однак не зациклюймось на цьому, як цілі, як меті в досягненні, бо це теж не є шлях духовності, це ще є ознакою нашої незрілості. Бо така спрямованість може вкрасти в нас радість життя. Тільки в радості життя кується наша духовність. Не відкидаємо красот природи, коли це милує наше око, не відкидаймо роботи в суспільний празник, коли це нам дає радість, бо Дух нашу Душу веселить, а не щось зовнішнє.

Відчувши напрямок, насолоджуймось ним і саме життя буде розширювати наші відчуття – це і буде нашим духовним ростом. Це і є нові відкриття Всесвіту, але найперш, ми відкриваємо себе. Довіряємо своїм відчуттям, ми пізнаємо щастя, ми відчуваємо, що ми щасливі єством незалежно від свого зовнішнього достатку, незалежно від того, ким ми стали.

Петро Так, ми, діючи так, нічого з того не отримуємо, окрім відчуття порожнечі в собі і стресу. Ми стали накопичувачами негативних енергій. Ми, люди, сьогодні є такими гнівливими, злими, що в один момент по всіх каналах ідуть одинаково негативні кіно-шоу, новини, нібито якісь спецслужби організують певні програми на замовлення міждержавного уряду, де наяву проявляютья сьогоднішні ситуації з цими різними, штучно придуманими, грипами, ці спроби організувати громадянську, чи міждержавну, або і міжрелігійну війни і оцей увесь перелік з одеських протоколів минулого століття. Вже тоді було визначено напрямок дій і методи і способи їх реалізації.

Галина В нас складається враження, що ми не самі, допоки ми "оточені" віруючим життям в соцмережі. А насправді ми самі. Згорбатівши біля ноутбука, чи телефону, ми виснажуємо свої життєві енергії.

Сергій Сумно й сумно. Так воно і є, що ми всю енергію життя віддаємо на дурню, тішачи лише своє его, і, ніби то, організовуємо саме життя так, щоб лиш тілом жити, бо життєві процеси ми саме так спрощено і сприймаємо, а цим закрилися від Душі і в цьому емоціями тішимо свій ум, не навчаючись усвідомлювати суть свого покликання життям на Землю. Так, ми самотні скрізь - в колективі, на вулиці, дома - ми в камері тюремній одиночній в яку добровільно самі ліземо, як той страус... А процеси йдуть. Енергії Природи рухаються, а людина в своїй байдужості і у відмові від усього здуріла... Дякуємо всім за чуйні і добрі Душі! Навчаймося єднатися на позитиві, на добродіяннях...

Микола Таке виснаження готується свідомо і вміло, а організаторами поєднується зі зневірою і байдужістю кожної людини. Тоді можна технічно вирішувати питання тотального контролю вживленням в людину наявного чіпа. Можливо вони надіються, що знайдуть спосіб зробити свій аналогічний чіп наявному уже в нас, який ми називаємо в незнанні Душею.

Андрій По перше, Космос буде робити все, щоб не допустити втрати такого постійного самовідновного джерела енергій для себе, яким є Земля.

Микола Так ми, усе живе на Землі, є в життєвому кругообігу процесів на суміжних енергіях і є співтворцями енергій. Це навіть не залежить сьогодні від того – хочемо ми цього, чи ні.

Де родився, там і знадобився. Так часто говорила наша бабця. А сьогодні ця істина відома багатьом, що Творець нас таких і туди посилає життям, де ми маємо найкращі умови для розвитку і духовного зростання, для творення позитивних енергій. Не дарма в древніх письменах писалося (хоча у ті часи люди теж у вайтмарах переміщалися), що віддалятися від

місця проживання можна на денний перехід... Це там де родився, де дитинство пройшло і життя, то там і доля щаслива. Щастя всім і вся!!!

Мудрість «Людина, яка долучилася до селища, не може бути ворогом усіх сусідів. Мають встановитися зносини добрі, але тільки спів-робіт-ництво * приведе до дієвого добра. Потрібно застосувати розумний обмін, - так прийдемо до того, що зветься мирне співжиття з усіма і вся ».

Рая Щасливої подорожі в споминах, бо вони очищуватись дають можливості і по іншому подивитися на свої проблеми в минулому і на ту радість, яка тепер хоче поєднається з сьогоднішньою, то захочеться полетіти у вирій до рідні всією думкою, чи наяву, обійняти міцно і подякувати, що іще живі ті свідки Вашого сходження в роках, в яких мудрість зросла, а вона відкриває путь до якостей духовних нашого життя!

Микола Не той господар землі, хто по ній бродить, а той, хто по ній з плугом ходить. Будь яка справа, що робиться з душею, дає задоволення. «Не йде» - зупинись, чи спитай себе – чому?, а для чого нам ця справа?, а чи потрібна вона нам взагалі? А якщо потрібна, то як її до-віри-шити?

Маймо енергію устремління, енергію розуму виконувати роботу, яка нам до душі і вона компенсує сама наші потреби, наші матеріальні статки. Перевіряємо, бо творча робота вводить нас в процес народження дієвої волі.

Сергій «Чому ж людство так напружується своїм умом у владарюванні, а не в благодіяннях? Здригається Всесвіт, від устремлінь, так званих «створюваних проявів» людини, ми здригаємося при багатьох амбітних, гордовитих побудовах і багатьох суспільних, економічних і політичних битвах. Але у світі Духа головний важіль є накопичення духовного устремління. Пересилити удаваний опір єством у світі Духа можливо лише духовністю. Не слід думати, що світ Духа є лише віддзеркаленням світу Земного. Бо якщо сфери духовного світу представляють відображення земних, то все ж у світі Духа є сфери, що оберігають сфери земні в їхньому еволюційному зростанні і саме в цьому призначення людського життя, як і інших, на планеті».

Софія Є такі люди, я їх називаю : «хочеться жити».

Ось, подзвониш такій людині, поговориш або зустрінеш випадково на вулиці і розумієш, і справді –

…х о ч е т ь с я ж и т и …

Погане відчуття, як рукою зняте.

У душі з’являється від таких людей промінчик тепла. Вони й ніби нічого особливого не зробили для вас, але їхня присутність принесла вам душевну радість.

Побільше нам таких людей, від яких

“…х о ч е т ь с я ж и т и…”

Саватій Ми зцілюємось у присутності того, хто вірить у наше світло, навіть коли ми блукаємо у своїй темряві.

Сергій Саме так. Бо саме безмовна присутність є дієвою в цій молитві, в цьому єднанні. Наповнення проходить енергіями любові, а любов відкриває істину життя і всі якості його.

Микола Досить дивно, що ми часто намагаємося здійснити свої бажання, зробити щось, саме в періоди, коли нам погано. А в хороші періоди ми просто отримуємо задоволення від життя і нічого при цьому усвідомлено не робимо, а навпаки в такі моменти мали б весь час присвятити творчим пошукам, творчій роботі, коли ми задоволені. Так дехто і діє – результати чудові. Кожен може візуально бачити такі результати своєї роботи і часто

задаючись питанням: «Чогось і втоми не відчувається? Чогось і часу менше затрачено? І де сила взялася?». Тоді ми більше часу перебуваємо в хорошому настрої і менше матимемо необгрунтованих підстав бачити життя в темних окулярах, бо за ними прийдуть хвороби тіла. Поки живі – живімо без ілюзорних бажань, без мети і цілі, живіть одним днем, то тоді прийде до нас спокій і прийде розуміння. Може саме такого спокою чекала від нас душа і в цьому смисл життя і вона разом з неспокійним тілом привела наше єство в такий стан. Радіймо…

Валентина Здоволення в роботі, як і у житті приходить лише тоді коли ми обираємо не тільки розумом, але і серцем з любов'ю і відповідальністю. Бажаю всім покинути фальшиве життя, ні за яких обставин не поступатись, своїми переконаннями і мудрістю. Покладайтесь на найкращого учителя в світі: "Нехай Бог, який володіє славною Силою, дасть вам всю необхідну силу, щоб ви стійко з радістю, терпеливістю (набували знань про себе з любов'ю!) " (Колосян1:10,11)

Сергій Дії виписані вірні, та уже прив'язані до ідеології. Давати може той, хто має що давати і приймати може той, хто має потребу і готовий(вміє) приймати. Тобто, все покладається на БОГа, на людей і саме з такого розуміння ми маємо у своєму середовищі викохувати таких мудрих вчителів, які вчили би жити гідно і в любові без лицемірства, зла. першолюди мали і дбали про таких вчителів у своїх племенах. Однак наші хитрі уми погубили мудрість у житті і цю радість з можливості жити, а спокусилися умом на золотому тельці. Біда, люди, гряде. Спілкуймося з мудрими світу цього, єднаймося у добродіяннях, щоб з їх залишків відродилася нова життєстверджуюча цивілізація.

Богдан Хороші і мудрі думки, та я скажу, що ми не чуємо свого тіла, навіть своєї мови, а щоб слухати інших, то хіба можна на це витрачати час життя. Ми загубилися у житті, бо не чуємо коли нас кличе совість, Душа, ми щось говорили з кумом півдня, а коли жінка спитала про що ж, то і в затрудненні опинилися. Ми не вміємо говорити по суті, не вміємо з різних інформацій чуттям, чи набутим досвідом визначати, що для нашого життя є суттєвим, бо ми так заповнені інформацією в школі, в житті, в сім'ї і від того телевізора, інтернету, що дійсно загубилися, бо не знаємо дороги до себе, не знаєсо своїх потреб. Можливо це в держав така мета, але ми маємо бути самі справжніми, поки іще маємо можливість вибирати ту, чи іншу дію.

Ми відчужені від свого тіла, від сім'ї, від оточуючих нас людей, від природи і не треба оправдовувати свою таку поведінку, поведінкою інших, державу, телевізор з їх шоу програмами, з тим, що люди втратили зв'язок з Богом і не ходять до будинків молитви. Але ж релігійні традиції, держави виникли порівняно недавно і тіло своїми потребами, чи бажаннями формувало нашу поведінку і по правді й далі можемо жити без них. Ми звіряли свої дії з совістю, з тими якостями життя, за які ми себе назвали людиною розумною.

Так Творець досконало створив людину самодостатньою і досить комунікабельною. Життя є основою людини і воно проявлене в ній найперше нашим тілом, а потім починає працювати мозок з допомогою своїх помічників: очей, вух, рук… і та здатність жити групами. Це велике досягнення людини, що вона здатна єднатися від начал, через роди, племена, нації, держави, аж до сьогоднішньої цивілізації. Думається, що людство своїм розвитком прийде до створення цілісного гуманного суспільства з поміркованими, гармонійними взаємнами. Сьогодні важко уявити, як би жила сама людина на основі пізнань світу…

Сергій Душа, її енергії, уже літає там де любов єднає двох для відтворення нового життя. Єднання душі енергій з енергіями тіла в тих зачаткових клітинах засвідчує розширення цією каплею енергій увесь Океан життя.

Душа життю радіє і ми бачимо це через дитячі емоції, в її очах і рухах. Весь світ возрадів новому життю і Душа це відчуває, відчуває свою рівність зі всім і ту волю дій, бо ум іще не здібний.

Життя, Бог у нас і поміж нами, по всій планеті і у Всесвіті великім у тому розмаїтті тіл з наявними духовними началами, як рух енергій позитивних і негативних. Та лиш людина здатна свідомо у своє життя позитивні енергії приймати і їх тілом і умом нові творити, або у невіданні зло, ненависть плодити.

Ми навіть не задумуємося про величезні обсяги енергій життя в усьому живому, що є видимим і є невидимим для нас.

Здоров'я тіла засвідчує і стан тіла і стан нашого ЖИТТЯ. 80% енергій щастя людини творить стан нашого здоров'я. Є над чим поміркувати. А ум про таке не міркує і діє несвідомо, а діями своїми безпосередньо порушує природну суть людського тіла, людського життя. Про це свідчить стан здоров'я у кожного окремо і в цілому на планеті. Зло, гнів, ненависть, заздрощі, гординя, жадібність… у словах, думках і діях є умовою і причинами хвороб тіла. Ми таким халатним відношенням до стану здоров'я, до фунціювання свого тіла скорочуємо роки життя, та і наявні майже всі у стражданнях, а дітки маленькі помирають від помилок батьків, пращурів наших. Як іще можна калічити Бога-Життя такою кількістю абортів, такою кількістю сиріт, такою кількістю дитячого зла на батьків, які не пестять, не люблять їх і потім таких духовно бідних, нелюблячих, нещасних випускають у світ. Сироти входять в життя, не отримавши батьківської любові, а навпаки батьки обікрали їх своїми такими негативними вчинками, залишивши горемичити, страждати і часто продовжувати енергетичну деградацію батьків. Горе нам!

Яна Серце-Душа від слів і дій інших не потухне, а ці прояви сприймає ум, то і його навчаймо, щоби в боротьбу не вставав, бо то ми іще більшу темінь зробимо. Обійдімо, як ото буває на дорозі, бо навіть хмари стоять днями, та серце-душа за ними світить, у нас ніч, а десь там день і сонечко промінчики розсилає...

Сергій Живіть, як набіжить. Для цього немає майбутнього. Бо життя це дві людські якості – сам процес життя і паралельний процес смерті, а душа над ними і в них. Якщо помирає людина тілом, яку дійсно ми любили, шанували, поважали при її житті і тільки тоді ми можемо побачити смерть чужу, бо ми не можемо повірити, що вона прийде і до нас. Не всі можуть бачити свою смерть, але усвідомити її неминучість можуть багато. Усвідомлення дає спокійне розуміння приходу такого факту через розуміння, або через таке явище, як страх.

Позбувшись страху смерті, людина виходить з стану очікування і продовжує користуватись Божим даром – життям. Хто не родився, той і помирати не буде, а той, хто помер не встане і не скаже «Слава Богу. Ми живемо і творимо».

Життя – це щастя, і щастя основою якого на 80% є стан нашого здоров'я незалежно від віку людини, а хороший стан фізичного здоров'я пов'язаний з піклуванням про тіло і саме головне в піклуванні про стяжання духовних якостей. Така основа наших знань того, що ми можемо бачити.

Тільки той зрозуміє ці писані слова на папері, хто є носієм їх сам, той, хто побачить в цих словах своє дзеркальне відображення.

Саме духовні якості формують наш стан здоров'я, наш спосіб життя, наші обставини. Це і любов, це і щастя, це і доброта. Це і гнів, це і горе, це і ненависть, це і злоба з умовою, коли ми вміємо їх усвідомлено розуміти. Саме всенаповнююча енергія любові дає кожному пізнавати світ, оточуючих, смерть і саму суть і ціну життя. Енергія любові є благою наповнюючою всіх Духовними якостями.

Саме зі стану любові людина має жагу до пізнання життя, до усвідомлення пізнання себе і інших. Дивимось на це з маленьких речей. Сталася ситуація, проблема, стрес, смерть і, починаючи з найпершої фрази, маючи любов до себе, до близьких людей, до подій, до речей, ми у зростаючому вимірі можемо виходити з цих, попереду вказаних, подій з новими знаннями. Це дає нам знання, у-роки, які ми створили своїм способом життя, але якщо вони не стали нам підказкою на шляху до істини, то і не зрозуміємо смислу життя свого на цім світі, і не усвідомимо мочі такої духовної якості, як любов, не усвідомимо її присутність в нас.

Микита Я не боюся смерті і будь чию смерть сприймаю, як данність. Тому говорю всім, що наші роки в старості і при зменшенні статусу сили спонукає до заспокоєння від мирської суєти і є час покаятися за свої помилки, виправити при можливості, а якщо нема адресата, то будь кому, бо життєвий досвід Вам завжди вкаже на потребуючого допомоги і тому реальна доброта така дієва і практично зразу дає відчуття радості за дію. Наші енергії позитиву все одно, якщо можна так сказати, обліковуються Всевишнім і Він полегшує життя на старості, Він і створить умови, щоб смерть була легкою і усвідомленою.

Радіймо, що в такому стані здатні відходити з цього реального життя тілом і умом, а Душа на цьому позитиві понесе в інше тіло саме цей позитив, а не той страх, чи роздратованість. В цьому фішка цієї миті життя, яке ми, люди, обумовили словом - смерть. Ще три дні живі енергії Душі витають біля цього тіла і це теж час для тих, хто бажає попросити пробачення, простити самому за дію заради майбутнього. Бо Душа в більшості випадків залишається в родині в третьому, чи четвертому поколінні з усім нашим досвідом і мудрістю, чи з нашим гнівом і злобою. Ось з такого розуміння нам можна спокійно приймати смерть з подякою Творцю за прожиті роки.

Орест Смерть – де твоє жало?!…

Сьогоднішнє Запитання від читача: «Мені, просто цікаво, чи хто знає, як прожити життя так, щоб наприкінці не боятись смерті! Прошу всіх, хто може відповісти на це питання ! ! ! .... Постійно думаю про ЦЕ, чи є такі люди !»..

Не смерть….а продовження Життя після Життя...

Якщо пригадати собі забуті істини про суть Життя та все, що в ньому відбувається, - то стане зрозумілим те, що люди усвідомлять, що вони ніколи не вмирають – вони просто змінюють форму власного існування…

Отож… Деякий час ми існуємо у формі, яку ми називаємо «людина»… Після нашої смерті тут у фізичному вимірі - ми приймаємо форму, яку ми називаємо «духовна істота»….

Надалі, ми можемо знову прийняти форму людини, як і будь-яку іншу форму, яку ми собі виберемо і коли, і як забажаємо…. Адже ж, - усі Ми, і це стосується усіх, без винятків - Божественні Істоти, які вічно приймають то одну, то іншу форму існування у просторі Життя… Бо Ми – Проявлене Божество в процесі формування і переживання усіх своїх аспектів….

Але навіщо ми це робимо?… Чому тоді з людьми трапляється така річ, яку ми називаємо смертю?… І відповідь - як завжди проста і легкозрозуміла:…

Це все тому - що, все в житті - це цикли,… і люди проходять через свої цикли точнісінько так само, як і всі решта створіннь…

І Навіть, якби ми не вважали, що нам доведеться «померти», - ми б, в кінцевому рахунку, всерівно б вибрали для себе, - щоб все ж таки покинути своє фізичне тіло і повернутися у духовну форму….

Поясню чому…Адже ж, природа самого життя - це Єднання з Усім Сущим, Якого ми називаємо Богом,… після чого слідує наступне - виділення часточки з Загальності у формі ЇЇ індивідуальної версії,…. після чого – знову ж таки відбувається повернення до Загального-Єдиного-Цілого….

І цей цикл - повторюється нескінченно!… ТОБТО ЦЬОМУ НЕМАЄ КІНЦЯ!…

Тоді може виникнути наступне запитання: то що ж, ми тоді не зможемо залишитися з Богом назавжди?…

І знову ж відповідь проста:…. Так,… ти не захочеш, щоб цьому прийшов кінець,… тому що тоді б припинилося саме життя…. Бо цей цикл - і Є Життя….

Життя - це постійні періодичні ритми, … це наче вдихи і видихи Бога…. Усе в житті обертається в круговороті - єднання із Загальністю і виділення з неї….

А чому так?…

Бо не можна випробувати щось, - якщо не існує протилежності…. Не можна пізнати себе як високого, - якщо не існує низького,… або випробувати себе як теплого, - якщо не існує холодного…. Якщо ти ніколи не відчував себе «холодним», - ти ніколи не будеш знати,

як це - бути «теплим»…. Фактично, якби навколо тебе завжди була однакова температура - щогодини, щодня і завжди - ти навіть не знав би, що це за температура. При відсутності якоїсь іншої температури досвід самої температури зник би…. Подібним же чином - при відсутності чогось, відмінного від сутності самого Бога, - сам досвід Бога зник би…. Якби ми всі постійно відчували би єднання зі Всім сущим - ми б ніколи не пізнали Возз'єднання з Усім Сущим,… так, як ми б ніколи не перебували б поза Всім Сущим….

Оскільки наша душа, яка є часткою Бога, - інтуїтивно знає це,… і вона буде постійно здійснювати цикл возз'єднання і виділення зі Всього Сущого…. Вона стане Одним Зі Всім, а потім породить себе - як Індивідуальну Частина Всього, але пов'язану зі Всім Цим,…але окрема від нього, …Наприклад - так само як наша кисть руки пов'язана з пальцями на нозі, - будучи частинами того ж тіла, але окремо діяльна від них…

Ось що значить «народитися заново»…. Тобто - отак ми і народжуємся так заново багато-багато разів!… Отож, результат нашого пригадування є таким: ми стаємо щасливі від розуміння того, що усі нарешті згадають і зрозуміють те – що смерті, як такої не існує!!!

Це День Нового Народження – День Продовження Життя у Духовному Вимірі!…

І важливо – що це стосується Усіх Без Жодних Винятків !!!(особливо це радісно буде почути тим, хто пригнічений і заляканий віруваннями у власну гріховність, недосконаліть і зрештою у свою нікчемність… Як я вже писав – немає такого поняття як гріх, так як усе і завжди відбувається по задуму кожної душі, яка бажає пережити певний досвід, навіть якщо це комусь і здається жахливим, так як кожна душа формує власний сценарій свого життя, і який також є дотичний, або пересікається з життєвими шляхами інших душ, які усі, без винятків є Люблячими і Дружніми…і є проявом Єдиного Цілого!)

Отож, - ми усвідомимо, що період нашого еволюційного навчання і духовного зростання ніколи не закінчиться… і ніякої нагороди, або покарання за те, як людина прожила своє життя, не буде!!!… Бо життя - це не якась задача, за виконання чи невиконання якої нас чекає нагорода, або покарання,… але це - швидше процес безперервного і нескінченного розвитку, самовираження, самостворення і самоздійснення!!!… І Смерть - буде сприйматися просто, як Перехід - прекрасний перехід у досвіді душі,… зміна рівня свідомості,… позбавлення від болю,… звільнення від можливих тілесних вад,…прорив в усвідомленні,… стрибок у нескінченному процесі еволюції!!! Я впевнений, що усі зрозуміють, що смерті не варто боятися!

Смерть - це невід'ємна частина дивного досвіду під назвою Життя…. Люди нарешті - будуть говорити про смерть легко, без непотрібного смутку і жалю…. Вони перестануть чіплятися за життя перед лицем страждань на порозі смерті, - оскільки зрозуміють, що Немає Нічого - Крім Життя!…

А тому - немає потреби чіплятися, як завгодно довго за терпіння якихось страждань в кінці завершального періоду проведеного в даній фізичній формі… (Це не означає, що я маю на увазі заохочення до відходу з життя, для того щоб втекти від життєвих труднощів або життєвих трагедій…Зовсім ні!…) Адже ж, усім нам варто зрозуміти - що життя в нинішній фізичній формі - це Прекрасний і Неповторний Дар, і нікому не варто легковажно відмовлятися від нього, щоб ухилитися від труднощів, які додають колориту до прекрасної гри життя та наповнюють його потрібним змістом… І варто усвідомити, що ці труднощі можна використовувати для того, щоб зрозуміти, хто ми є насправді і використати цей досвід для власного збагачення та вдосконалення...

Отож, як бачимо - нам вже стає більш зрозумілим те, що ми, як духовні сутності Дійсно Живемо Вічно…. Життя - Нескінченне!…, а «смерть» - це тільки горизонт…. І у момент своєї смерті – кожен з нас про це дізнається….

У житті немає ніякої «повинності»…. Немає схеми, якій ти повинен слідувати,… немає місії, яку ти повинен неодмінно виконати…. Є тільки завжди твій вибір!… Чистий вибір…. Завжди,… кожен день…. у будь-який момент!…

І тому я і пропоную частіше питати себе: «Як я можу використовувати те, що дало мені життя зараз, в даний момент?» Коли твоя відповідь позитивна - ти знову підтверджуєш саму мету життя - відтворювати себе заново у своєму найкращому баченні себе, як найвищого і найбільшого уявлення про те, ким ти є… Звичайно - ти можеш зробити свій

вибір і пізніше… І тобі не обов'язково приймати рішення на все життя прямо тут і зараз, у цю хвилину…. Але ти можеш у будь-який момент ставити собі це і подібне запитання і знаходити відповідь, яка допомагає тобі бути тим, хто тобі найбільш зрозумілий і який приносить тобі щастя, радість, мир і спокій прямо зараз...

Отож, тепер ти, можливо, зможеш зрозуміти, що смерть, наприклад, будь-кого з твоїх рідних, яка стається у твоєму житті, була також наступним кроком в подорожі цієї душі, і яка торкнулася безпосередньо тебе...

Як дві нитки у величній і неповторній та чарівній вишиванці життя – ваші шляхи переплелися, складаючи прекрасний візерунок…

І нам часто хочеться знати про це все докладно, і зрозуміти повністю чому все сталося саме так як сталося і, або, можливо, щоб хтось сказав – як виглядає ця вся незбагненна і загадкова картина цього візерунку?…

Але це є не можливо!… І цього сказати ніхто не зможе - тому, що вишиванка - ще не завершена до кінця…. Ти і я,… і всі ми - створюємо цю грандіозну картину прямо зараз!… Як і ці душі, які вже здійснили перехід…. Ми думаємо, що вони померли назавжди?… Ні!… Я кажу тобі: вони не померли, в остаточному розумінні цього слова і ніколи не зможуть померти!… Вони –як і всі ми, - живуть Вічно!… Нескінченно!… І це був - Не останній раз, коли Ваші Шляхи Перетнулися! І не перший!

Жодна душа не входить у тіло і не залишає його в невідповідний або неправильний час,… занадто рано або занадто пізно!… Мотиви твоєї душі - не завжди відомі на свідомому рівні, як і мотиви інших душ…. І все ж я можу запевнити тебе, - що тепер твої рідні бачать у всьому досконалий сенс…. І настане день, коли і ми також побачимо досконалий сенс у всьому!… Це буде неодмінно у кожного…. А до того часу - довіряй Життю!!!… І Люби Життя у всіх його проявах!!!… До цього закликають нас усіх усі наші рідні з небес!…

Довіряй життю і радій у ньому!!!… Живи на повну силу!… живи з інтересом і зацікавлено!… живи щасливо!!!…

Насолоджуйся Кожною миттю життя!!!… Даруй радість усім довкола!!!… Поділися Любов'ю з усіма!!!… Завжди пам'ятай: що ти думаєш - те і станеться з тобою!… Якщо ти будеш думати, що дорогі тобі люди з тобою - особливо у важкі часи, коли тобі дійсно допомогла би їх порада - ти відкриєш істину, що вони поруч,… що вони прийшли до тебе у ту ж саму мить, коли ти їх покликав…

І наприкінці - я хочу ще нагадати дещо про приємне і можливо трошечки загадкове… Часто люди задають собі запитання: «А на що подібний Рай?» … І ось я спробую його вам чітко і коротко описати… Рай як місце - не існує!… Рай - це стан розуму та сутність душі!!!… Це стан свідомості! Це - відчуття і переживання Єдності з Усім Сущим і Усвідомлення того, що Ми Є НИМ Завжди - навіть тоді, коли не відчуваємо цього!...

І от ще одне для вас цікаве твердження… Ми усі живемо…. у своєму сні…. Наше життя – це сон нашої Душі…. Тому - це велика та прекрасна Ілюзія…. І коли ми в свій час завершимо наш земний шлях і зустрінемо смерть, або точніше - зробимо перехід – то це буде насправді справжнє «пробудження»…. Ми вийдемо за межі ілюзії в Абсолютну Реальність, яка і називається Раєм… Тому – Абсолютна і Кінцева Реальність — це і є стан свідомості, а не місце у фізичному просторі…

P.S.

Смерть є постійним нагадуванням про те, що: «Я можу піти в будь-який час. Отже маю бути готовим».

А яка підготовка? Підготовка полягає в тому, що: "Живіть життя так наповнено, так наситчено, будьте настільки заворожені і закохані самим процесом, що коли настане смерть, то не буде ні скарги, ні образи, ні жалю….».

Богдан Цей цикл повернення з фізичного стану в духовний триває до трьох днів, а з духовного у фізичний до сорока днів (тобто такий строк у земному вимірі Душа шукає собі нові умови, які би підходили до наявної у неї програми і тих свідомих, чи несвідомих надбань, які вона мала при перебуванні в попередньому тілі, як позитивний досвід). Душа може й тисячоліттями залишатися у всезагальному Океані духовних енергій Всесвіту, не

повертаючись в індивідуальну фізичну проявленість. Всезагальному відомо про достатність фізичних форм життя зі здатністю розвитку і зростання.

Сергій Скажу ствердно, що життя після смерті і далі є у тому комплексі енергій, що були у цьому житті. Навіть перехід в іншу пралельність проходить із змінами складу і форм різноманітних енергій, де вони, маючи інший статус і інше призначення, покликання. Перехід в інші реальності відбувається не так часто, бо запрограмованість людського єства проходить свою місію життями у цьому еволюційному розвитку, будучи співтворцем у цьому кругообігу енергій, як запрограмований етап для певного результату.Тому і зберігаються ці енергії пам'яті про предків і відкриваються ті артефакти, які підтверджують ціль і місію людини, як і всього живого на Землі своїми життями у певній напруженій самоорганізації людства. Тому пам'ять і є тим джерелом для формування організаційної програми ще не свідомих умів у цих обгрунтуваннях ідолів і ідеологій для спільного співжиття цієї спільноти з тими відхиленнями, які і порушують деколи рівновагу.

Так єство людини формується з різних енергій за складом, формою і призначенням. Тому їх частковий прояв у формі фізичного тіла, яке обумовили в образі людини, теж мало триваючий період розвитку саме в еволюційному розвитку по програмі самовідтворення життя з пісчини, води, рослини….Таке єство і ми, люди, сприймаємо тілом із задатками ума і того духовного простору, чи центру його в тілі, який ми називаємо Душа. Голодний вовк бачить у нас не тіло, а їжу, енергії для його виживання; черв'як бачить в мертвому тілі теж поживу, інші хижаки загрозу собі, дерева, рослини виробника вуглекислого газу.

Так, усі ці енергії в людському єстві є в постійному русі і саме їх рух свідчить про ознаки життя. Можливо і Всесвіт проявився життям від певних видів енергії і в ході еволюції життя сьогодні є творящим енергетичним центром Всесвіту

Енергії не зникають геть усі, а лиш та мала їх частина змінює форму і є по факту відходами, сміттям від діяльності єства – ним є наше тіло. Тіло є ящиком, є інструментом дій, є енергетичним джерелом для діяльності ума і Душі, яка є фактично біочіпом у сучасному розумінні її ролі і функцій діяльності. Ум є організатором у виконанні програми життя з певною можливістю діяти з обставин і умов середовища. Біочіп вмонтовується творцями в цю сукупність енергій з яких зростає тіло при зачатті людини старшими співтворцями-будівничими (єствами, а не тільки тілами, як спільними учасниками в діях енергій, якими в цьому проміжку часу, який ми назвали життям) окремого індивіда, хоча і він є частина цього великого біомеханізму, який ми назвали Всесвітом.

Всі енергії єства, майже повністю виконують програму (долю) біочіпа із здатністю в перипетріях життя бути більш активним самозростаючим і свідомим творцем позитивних енергій для творців Всесвіту. Так ми є біороботи зі здатністю бути спітворцями тих енергій позитивних в емоціях радості, в емоціях дій, які дають відчуття співучасті у творчому процесі. Лиш усвідомлений ум пізнає співучасть у всезагальному процесі для блага всіх і для всього цього всесвітнього біомеханізму і зокрема творцям, які і приймають від них ті енергії, які ми називаємо мудрістю. Хоча і там є різні енергії і їх творці, а ми це пізнаємо у дзеркальному відображенні на Землі. Подібне може творити подібне і лиш деградація, чи травма при випаданні з механізму може осідати біочіпом в іншу фізичну форму. Ми часто говоримо про рослини, а частіше про тварин, що вони подібні за поведінкою на людину. Це є свідчення такого монтажного виправлення в механізмі-організмі. Тому є творці, які дбають про позитивні енергії і є ті, які дбають про носіїв негативних енергій, як про можливу заготовку для майбутнього виробу. Рівновага енергій підтримується свідомо, бо без піску, червяка, здоби, не було би енергії зростання інших виробників енергій у покращених формах.

Після смерті енергії тіла дійсно є зменшувальне сміття – тлін. Енергії ума залишаються на матриці програми біочіпа і тому далі рухаються у Всесвіті, нібито космічний корабель, повертаючись додому через деякий час з цим біочіпом і енергіями памяті в сіру масу, якою є все живе у цьому ланцюгу кругообігу енергій і починає формувати нове тіло і туди вживлюється цей біочін після певної очистки, чи внесенням додаткових змін на новий

рівень зі здатністю готувати ум до участі до самовідтворення у всьому всесвітньому просторі.

Ми є співтворці енергій, а не є здатними конкретно вибирати час повернення, чи, тим паче, зі своїх бажань. Бо і Петрик у пять років уже бажає Таньку трахнуть з таким же підходом, як і дорослі. Хотіть, не означає можливість реалізувати. Тому лиш при свідомому умі людина є зрілою духовно і є уже готовим виробом з функціями творців зі здатністю приймати колективні дії усього Всесвіту. Саме цей біочіп залишається назавжди з тими енергіями у ньому і саме вони є розпорядниками у тому складі, який потрібен при комунізмі, Раю, який ми можемо малювати в мріях і бачити в ілюзіях своїх, як та частина орієнтиру (пряника- для розуміння), але свідомого і реального такого стану окремих індивидів, а не всіх поголовно. Там нема того тіла з відчуттями і зі здатністю порівнювати зі сприйняття. Ось тут все пізнається і приймається так як в є реальності.

Це дві тези до чудового допису Ореста. Тема цікава і широка, то можна написати цілу книгу з того, що зараз у мене є.

Микола Рай, пекло – це психічний стан нашого єства обумовлений нашим умом. Цей процес обумовлений і визначений суспільством віками, як погляд на речі, факти і події, які і далі відбуваються з нами, чи на невеликій відстані від нас. Цей психічний процес виходить із нашого єства і з нашого стану через сприйняття і прийняття і проявляється у наших відчуттях. Якщо ми нещасні, то ми визначаємо цей стан, як знаходження в пеклі. Пекло не географічне місце на планеті і не десь під землею – це наш погляд на речі і події. Саме в неусвідомленому способі життя ми плодимо навколо себе ці пекельні відносини, ці пекельні обставини. А хіба в нашому житті не буває подібних ситуацій? То тепер подивимося на це усвідомлено – хіба не ми самі собі влаштовуємо таке життя?

Якщо людина живе свідомо, то в її житті майже відсутні проблеми і нещастя, як і інші негативні прояви. І людський ум обумовлює цей свій стан в слові – рай. Входження в райський стан передбачає бдіння і усвідомленість в словах і ділах – і такий підхід до облаштування свого житія є досить реальним. Ми будемо жити в тихому і щасливому проведенні часу, чи то в ділах, чи то в організації свого відпочинку вільно, творчо, радісно і в задоволені. Наше життя-буття у всьому буде подібне на святковий відтінок у всьому; ми як би оточені аурою піднесеності і рядом приємних звершень. Житіє і все навкруги набирає іншого значення. Вміти жити – це мистецтво, а всі митці є творчими індивідами.

Але знаємо, що рай завжди в нашому пристрасному житті залишається пов'язаним з пеклом, бо жодну зі сторін не можна відкинути безповоротно. Якщо ми захочемо залишити одну сторону цієї монети, то нам доведеться зберегти також і іншу сторону. Якщо ми хочемо зберегти ум, то, можливо, ми в житті випробуємо кілька моментів великої радості, але в неї знову і знову будуть входити моменти печалі і смутку. Так що доводиться в житті визнати і прийняти обидві сторони - рай і пекло. Так нас протягом життя тягне то в одну сторону, то в іншу. Таке положення речей і подій. Нам знайомі рідкісні моменти радості, любові і щастя, але вони приходять і йдуть - ми не можемо їх затримати у своєму житті.

Ці пізнані і усвідомлені уже знайомі рідкісні моменти радості і дають нам вести пошук смислу життя, і ми вже при наближенні негативу у наше життя вміємо пізнавти його, то це розуміння досить суттєво звільняє нас від страждань. Ми кожен в смислі хочемо знайти щасливе розуміння життя. Однак, коли ми ще не навчилися цього, то ці радості йдуть від нас і ми знову занурюємося в депресію, відчай, гіркоту.

Людина постійно ходить між раєм і пеклом - там трошки побувала і вводить себе в іншу крайність, означаючи ці періоди, як чорну і білу полосу нашого мінливого життя. Тільки від стану усвідомленості і в пильності ми можемо утримуватися в середині, а то ще й ближче до райського стану - все залежить від нас самих.

Рай і пекло є реаліями нашого життя, є тими проявами, якими ми здатні їх сприймати. А в конкретному розумінні цих слів, які обумовлені людством досить перекручено, то скажу, що це є стан нашого єства в цьому конкретному середовищі, ситуації (триваючій, чи короткочасній), у цьому оббігу енергій.

Мудрість «Одного разу праведний чоловік вів тиху бесіду з Богом і спитав його: «Боже, я хотів би взнати, що таке Рай і що таке Пекло».

Бог підвів його до двох дверей, відкрив одні і провів його в середину. Там був великий круглий стіл, на середині якого стояла велика миска наповнена їжею, яка розповсюджувала аромат смачної їжі. Чоловіку дуже захотілося їсти. За тим столом сиділи люди, які мали вигляд голодних і хворих. Всі вони мали вигляд умираючих від голоду (розуміймо цей голод, як духовний, як потребу душі, як потребу духовних якостей – любові, справедливості, миру, гармонії, шани, доброти; і як голод тілесний і зрозумійте способи насичення…)*. У них всіх були ложки з досить довгими – довгими ручками. Кожна ложка була прикріплена до кожного окремого їдока.

Всі вони могли дістати чашу, наповненою їжею, але ручки в ложок були довгими і кінці прикріплені до зап'ясть, то вони не могли донести ложок до своїх ротів.

Праведник був досить приголомшеним видовищем їх нещастя. Бог сказав: «Ти побачив Пекло». Потім вони пішли до других дверей. Бог відкрив їх.

Сцену, яку побачив чоловік, була, майже, ідентична попередній. Тут також був великий круглий стіл, та ж велика миска, яка заставила його рот наповнитися слиною. Люди, які сиділи навколо стола, держали такі ж ложки з довгими ручками. Тільки вигляд у них був ситний, задоволений і між ними проходила тиха і приємна розмова один з одним.

Праведник вдруге здивувався: «Як це можливо? Я не розумію»

«Все просто, - посміхнувся Бог, - вони вміють годувати один одного».

Микита Давайте погодимось, що планета Земля є раєм (про це писали греки - і про гору Афон, писали всі творці святих книг, підтверджуючи присутність Бога на Землі і як возвеличення його духу показували на підвищеннях, на горі, на Небесах). Присутність Духу божого в нас також є підтвердженням того, що наша планета є раєм для душ, Божою обителеллю. Підтвердженням цього є досконале конкретизоване описанняв усіх подробицях предметів і дій в пеклі з великою кількістю душ, бо душа на час написання книг знала цю інформацію про себе. Тобто по кількості описаних душ можна констатувати, що на Землю послані душі у великій кількості (деякі релігійні традиції називають цифри), які пройшли випробування пеклом для розвитку духовних цінностей тут. Тут для нас рай. Рай – це духовний стан душі, це дія позитивних енергій – вони в нас, а ми в них.

Сергій Ніхто, або майже ніхто не бажає зрозуміти, що реальність далеких світів, так званий рай в нашому земному розумінні, відкриється лише тим, хто пізнає суть земних умов і усвідомлює їх роль в нашому житті. Багато слів придумані людьми не з розумінням смислу життя. Вони говорять про світ потойбічний і тим розсікають моноліт єдності. Але чи можна уявити щось потойбічне? Люди, в примітивному мисленні, придумують символи переходу в інший світ, але символи бувають шкідливі, бо своєю барвистістю вони врізаються в свідомість і не легко витягуються, щоб замінити їх чимось більш правдоподібним. Але енергіям духовного плану немає потреби проживати земні умови проживання з прив'язкою до норм суспільства. Там своє розуміння світу й інше ставлення до свого призначення у Всесвіті.

Ми не станемо заперечувати взаємозв'язок – він існує - і зараз, і постійно, споглядаючи і відчуваючи його. Бо у розвитку присутній зміст руху, насамперед, психічних енергій людства, як предмету споглядання і розуміння. Усвідомлюємо це як нашу нам даність. Тільки через земний розвиток ми опинимося хорошими подорожніми в безмежність. Ми говоримо про Всесвіт, то нам слід погодитися насамперед про наш земний стан. Душа спрямовується наверх і показує в підказках нашому уму, як найоптимальніше облаштовувати життя. Не завжди так є. Ум також бажає стати головним і так панує і так гвалтує свій земний будинок – Природу, що, ймовірно, може залишитися без дому. Слід не забути, що ми розвиваємося в кожному прояві земному щодо певних якостей, між тим, інші накопичення перебувають як би в стані забуття. Тому нерідко люди дивуються, бачачи, як хтось досягає успіху в одному і спить в іншому через неможливість відчувати Всесвіт.

Відсутність страху, вміння розв'язувати життєві ситуації і є підтвердження знаходження нас в раю, як підтвердження прийняття нас Сущим в райську реальність.

Микола Розуміння смерті, як маленької частини життя, може бути поштовхом в пізнанні свого покликання, як свідомо, чи неусвідомлено. Смерть не завжди є карою, яка проявлена нами для нас в одному єстві зло-чинцем, прокурором, адвокатом, суддею. Передчасна - так. Хвороблива – так. Коли нас відпускають страждання перед смертю, то це і є ознакою нашого усвідомлення і очищення душі і тіла. Бо сама смерть є частиною життя тіла. Хай вона мить, але ця мить належить життю. Тіло ніхто в ад не возить, не посилає. Це є рух духовних енергій. Це є рух душі в певній кількості життів. Душа це сприймає, як певний висхідний рух, а тіло з умом в бажаннях намагаються заховатись, спасаючи в більшості не душу, а тіло, напичкуючи його медикаментами. Саме таке розуміння страху допоможе нам вийти зі страждань пекельних, з чорноти життєвих котлів смоляно-киплячих. Ми так усвідомлено звільняємо себе від минулого.

Мудрість «Духовно вилікувати, очистити, просвітлити, спасти і привести людину до обожнення може тільки Бог Животворящий…(Дух)*. Але Бог не може цього без людської допомоги, без співпраці; в цій тайній співпраці і закладений смисл…» Фаддей Витовницький.

Сергій Кожна смерть – є в кінцевому результаті особистим прижиттєвим рішенням з яким згідна душа і наше тіло, ум. Душа дійшла своєї певної межі розвитку і бачить, що ум відмовляється далі жити в радості, в творчості, який і зупиняється на досягнутому в ейфорії задоволення. Зупинка руху є не зовсім прийнятним способом життя, бо це приведе до пригнічення і інших негативних проявів. А тіло з умом в аналізі і оцінці своїх потреб, бажань, можливостей вважають, що теж досягнули можливого. І саме таке поєднання є основою для фізичної смерті тіла. І найбільш поширений спосіб наближення до смерті є не самі нещастя, а відчуття, що все, що ми на нашу думку могли зробити, досягнути, то це вже зроблено і всього до-ся-гнуто.

Другим відчуттям є те, що ми відчуваємо задоволення від прожитого і досягнутого і цим зупиняємось в своєму розвитку (такі думки приходять деколи до нас – все зроблено і все маємо для щасливого життя, і тому більше нам нічого не потрібно), то якраз такими відчуттями ми запросили до себе смерть. Такі відчуття завершеності всіх справ, відчуття задоволення результатом їх вирішення при спогляданні пройденого етапу життя і буцімто передбачуваних можливостей в майбутньому приводить до умиротворення і спокою. Досягнуто всього можливого, тобто, досягли всіх можливих успіхів в мирському житті. І під цим словом ми розуміємо, що буцімто маємо такі можливості, що зможемо, чи змогли отримати все, чого бажаємо. Досягли і зупинилися. Наш ум підштовхується і баченням виснаженості фізичного тіла, баченням маси хвороб і болячок. Він не може вже заставити тіло діяти. Енергії життя помаленьку покидають тіло. Тому ум і бачить найкращий варіант у смерті.

Микола Ми ж живемо сьогодні – це є реальні події, а майбутнє є лише в умі, в уяві. Уява, фантазія – усвідомте…, що це лише наші ще нездійснені бажання, які ми надіємось реалізувати. Адже рідко надія помирає в цьому житті раніше ніж реалізується. Як показує життя – це шлях мрійників і невдах. У цих людей появляються безпідставні муки, турботи в реалізації цієї цілі, цієї мети. Коли ми озброюємось метою (йдемо боротись, воювати із самим собою), то втрачаємо смисл (зміст), суть життя, ми відриваємось від реальності, тобто будуємо стіни замків, забувши, що ще фундаменту і не будували. Але сил стає все менше і менше, часу залишається все менше і менше для реалізації мети. І не старість робить нас нещасними, а саме думка про неможливість досягнення мети, неможливість реалізувати фантазії. Саме суще не напружене. Напруга завжди йде від можливих бажань, але ще неіснуючих можливостей. У цьому напруги немає; напруга завжди направлена в майбутнє. Вона породжується думкою. Ми уявляємо себе кимось, чим ми не є. Ці надумані бажання і

породжують напругу. І чим більше багатшою фантазією обдарована людина, тим більше можлива напруга. В такому випадку думка стає деструктивною. Деструктив в тому, що ми встали на шлях руйнування енергій. Розчарувались, опустили руки, розсердились на всіх і себе… наближається смерть. Ось основна причина страху смерті – ми не досягли мети.

Хорс Життя прекрасне за умови, що воно віддзеркалює реальність, а для цього нам треба навчитися бути самим собою - це і називається мистецтвом життя.

Щоб стати Світлом, - одного зовнішнього знання замало, бо важливо не те, що ви знаєте, а те ким ви є внутрішньо.

Для цього треба відкинути те, чим ви не є точно. Ось коли вам не буде від чого відмовлятися, проявиться ваша істинна суть, і ви зрозумієте, що ви просто є, такою собі, точкою усвідомлення в океані свідомості, яка ні з чим конкретним себе більше не ототожнює. І ви відчуваєте, що ви живете всюди і одночасно! Все, що вам потрібно, це позбутися від невірного самосприйняття і зрозуміти, що Ви Є!.

Ми самі обираємо яким життям нам жити: маленької людини чи Сутності вселенського масштабу. Добре, що люди вірять у своє безсмертя, бо інколи життя не вистачає, щоб засвоїти цю Істину: життя - це дар і кожна мить неповторна. Піймаєте цю мить - опануєте своє життя і ви його проживете, а не втратите...

Богдан Прекрасні слова і настанови для пізнання себе і оточуючого середовища. Життя, як подарунок, який ми маємо пізнавати і його доглядати, то тоді воно і дає радість, дає відчуття задоволеності ним, дає нам пізнавати ці щасливі умоналаштування, формувати щоденні позитивні наміри і бачити ті поля, ліси, моря, небо, долини і гори в нашому майбутньому житті, як результат нашої свідомої поведінки. Знаймо всі, що наповненість життя позитивом цілком залежить від наших дій і нашого устремління до наповнення його якостями, які дають задоволення всьому єству, бо саме відчуття внутрішньої рівноваги, внутрішньої гармонії всього себе у гуманних взаєминах зі всім оточуючим світом і дає розуміння, що ми вже вміємо жити творчо, вільно, самодостатньо без напруження від обставин у житті і без гніту того, що ми є рабом обставин. Це і є вже вміння створювати для себе умови життя, звісно з можливостей, задовольняючись тими потребами, які реально потрібні для життя, а не для статусів. Тоді ці умови і є той райський сад з тими взаєминами між людьми.

Сергій Вміння і здатність жити вільно і творчо дійсно є мистецтвом. Всі цивілізації, як і ця в цілому, так , як і кожна особистість спільноти мали і мають устремління до кращого життя і у своїх думках пишуть візуальні картини його, пишуть прекрасні оди, грають ролі у цьому спектаклі життя, супроводжуючи музикальним супроводом. Тому суспільні інституції формували на ці запити різні міфи, релігії, ідеології серед яких ідея раю, комунізму є, нібито, завершальною формою самоорганізації життя. Тому це і було покладено в основу певної своєї орієнтації і поведінки для спонукання дійти життями, щоб жити так, як у раю, чи при комунізмі.

Так, певні люди знали і розуміли про взаємозв’язок між людиною і іншими учасниками життя на Землі, то так і з космосом, сприймаючи, чи ототожнюючи природу, космос, як щось могутнє, надлюдське у здатностях, здібностях, знаннях. Так воно і є.

Все ж розуміння індивидом себе і всього, як певної сукупності різних по складу і здатності діяти енергій, які і дають людині можливість своїм умом в думках, словах і діях приєднуватися собою, як певним набором життєдайних енергій, до цих всезагальних потоків, чи їх мережі, докладаючи певних знань і вмінь

Так, це давало можливість об’єднуватися людям у більші угрупування – народи, нації. Та все ж ці ідеї були і є ідеями, але реально впливали і впливають на інтелектуальний і духовний розвиток.

Микола Так і ми по життю ідемо в пошуках на основі відчуттів, що у нас шлях нам відомий і ми ідемо по ньому вірно, але коли слухаємо чужі оцінки, поради, то можемо уже поміняти свій шлях.

Життя - це пошуки, дослідження, пригоди. Немає необхідності, щоб ми досягали мети - це рідкість, тому що сам пошук досить складний і є тисяча і одна трудність на шляху до неї. Однак пам'ятаємо: не вважаймо життя, як щось, само собою зрозуміле, бо це тільки зручний випадок з безмежним потенціалом і можливостями.

Ісус Христос сказав такі слова: «Мир є мостом, не зупинкою». Облаштовуємо своє життя так, як би ми будуємо цей міст, це життя, бо це може з'єднати нас з БОГом. І коли життя буде мостом до Сущого, то це прекрасно, божественно. Однак якщо ми не творитимемо його як міст до Сущого, то воно залишиться доволі рутинним, штучним, ілюзорним, фіктивним. Так практично кожен із нас констатує на схилі років.

Кожна людина шукає блаженства, і майже всі знаходять прямо протилежне, і, зазвичай, знаходять відчай і страждання. І так з покоління в покоління. Чому ж так відбувається? Бо нас ніхто не вчить пізнавати життя і ми не особливо до цього устремляємося, зваблюючись ілюзійними чи короткочасними задоволеннями, які в підсумку постають як наші нові проблеми.

Микита Саморганізація є дієвою, коли ми свідомо розуміємо результат нашого самоналаштування, самонавіювання, чи самогіпнозування на позитивні наші дії. Так, самоналаштування і дії дають результат.

Сергій Ми маємо розуміти всі, що Всесвіт, як і наша планета наповнені позитивними і негативними енергіями і між ними частково зберігається рівновага. Носії негативу є як би заготовками для вирощування позитиву через свідомий людський ум, чи правильніше сказати з його допомогою, у цьому природньому ланцюгу еволюції життя з участю творців і їх знань. Саме такий процес забезпечує основи життя – рух енергій. Бо якби ось так все людство у своєму розвитку дійшло до самоусвідомлення, як найвищої ступені зростання і розвитку позитивних енергій, то це би суспільство набравши сталості і не було би джерелом енергій – воно зупинилося би у розвитку і ця функція життя тіла і ума виявилася б не потрібною. Єство вмерло би цими енергіями, розірвавши ланцюг руху енергій і тоді дійсно відбувся б апокаліпсис, чи глобальна руйнація Всесвіту. Людство стало би учасником знищення функції життя способом зупинки руху енергій. Заготовок в образі людини не було би з тими задатками в організації життя, чи виживання в носіях невідаючих, чи вибираючих пристрасних особин. Саме вони поєднують у собі прояв негативних і позитивних енергій і у своєму єстві діями проявляють життя в постійній боротьбі, а це і є формою руху енергій життя тіла, ума і духу. Ось чому нам не слід осуджувати негативні прояви енергій, бо вони є частиною цієї цілісності Руху всесвітніх енергій і зберігають цілісність Життя. Приймаймо все в оточуючому середовищі так, як ми здатні віддзеркалювати його у своєму умі.

Богдан Наявність життя є результатом боротьби між наявними позитивними і негативними енергіями, чи в ході пізнання, досвіду, мудрості при постійних виборах способів і методів, які ми вибираємо умом для реалізації свого результату, то такими діями ми є уже свідомими у прийнятті себе і оточуючого середовища саме в такому прояві, на який ми здатні саме таким умом його з розумінням віддзеркалювати в своєму умі. Свідомий ум здатен організовувати наше життя без суєти і в радості - творчо і вільно, дотримуючись справедливості.

Сергій СЛОВА
Слово до слова
і твориться розмова,
а там гомін піде
від села до села –
і так країна загомонить

про ці якості прекрасні,
на яких світ стоїть.
Зігріваймо, люди, душі
словами й діями своїми,
щоб життя цвіло у щасті
і наші взаємини прекрасні
наповнювалися благодаттю.

Микола Ми уявити не могли, що життя задумане Творцем, як постійна боротьба – однозначно, що це не так, бо це є ненормальним для людини, яка може спостерігати за життям тварин, птахів, дерев, рослин.

Поспостерігаємо! Який умиротворений спосіб життя вони ведуть, не ховаються від нас, радісно щебечуть, цвітуть і пахнуть. Тому то наш ум має потяг і спонукає нас до пошуку кращого і легшого життя, бо ці негаразди приводять до втрати радості життя. Це мабуть основне в житті – мати радість життя, перебувати в стані задоволення. Любіть цей світ, бо то є щастя жити в нім. Це і є смисл життя!

Сергій Для чого душу дали творці?, щоб я оце життя ганьбив? Ганьбив себе і світ?

Чи щоб ось так словом цим тривожити уми людські?

Коли ж прийде смерть сама, та чи прийме тіло земля ця? То забери з собою і ум цей, а лиш подяки Духові святому ведуть мої ноги додому.

У цій Душі всі якості Життя, які дають мені це натхнення, щоб усі розуміли суть того, для чого ми життями тепер і тут є.

Яке це щастя люди –ЖИТИ!!!

Та якщо навчимося його любити, то радість спом'янеться у митях тих, які є кораблем, що сміливо ріже морський вітер, ріже хвилі великі і малі, пізнаючи на просторах волю, красу життя і любов у відчуттях їх бадьорий пульс, а вода океану життя, омиває борти корабля, омиває день при дні від негативу наші роки

Орест душа прагне проявити і реалізувати свою Божественність і прожити саме таке життя, яке обрала для себе сама…

Сергій Так, Душа прагне проявити і реалізувати свою програму дій, однак невідаючий, чи нехтуючий життям, як і той, хто прозрів, то ці два представники суспільства здатні зламати цю програму - один знищує основи життя, інший виходить свідомо далеко за межі програми, бо діє з позицій творця.

Богдан У житті ми боремося за те, щоб жити із наших бажань, як мети, а коли ми уже спізнали доброту, то пізнаємо й зло - і обі вони у мені, тому так важко у житті, бо не здатні творити доброти і до кінця не готові служити сатані і тут ми не пізнавачі волі дій, бо ми по факту лиходій і цими палимо мерщій останні краплі любові, яку ми отримали від Творця для творіння радісного життя. Тому й при виборі добра, чи зла, то ми є у боротьбі, і лиш усвідомлення у собі, дає умиротворення і знання, що для життя потрібна лиш доброта.

Микита Людина, поки що з невідомих причин, все ж опирається духовному зростанню і розвитку. Здавалось би – прочитав книгу і є знання, як бути свідомим, а свідомість уже визначає конкретну поведінку: стяжання якостей духовних. Та все ж ми влізаємо, при здавалось би з невідомих причин, у проблеми, негаразди, чи в інші проявлені негативні дії, знаходячись в розумінні того, що діями такими ми сповільнюємо своє духовне зростання і зупиняємо розвиток.

Ум опирається змінам, бо хоче займатися тілом і осяжним простором, а тіло любить жваве життя з можливістю когось подратувати брехнею, пофліртувати з ким небуть… і мати задоволення, радість, знаючи, що життя бурлить, що життя надає смисл уму бути спільним учасником такого життя.

Ось чому хочеться стверджувати, що життя хоче довше бути у фізичних проявах, ніж в стані духовних непроявлених енергій. Воно хоче жити, а не бути в стані умиротворення і стабільного врівноваженого переміщення в Океані Духа. В цьому океані рівність, витончена самоусвідомленість, правильність рухів і проявів, а в житті кожен хосе стати виразною особистістю, чи бути свідомим індивидом.

Богдан Людина не може бути абсолют, не може бути в стані абсолюту й БОГ, бо зупиниться ЖИТТЯ і дійсно істина в тому, що ідеології різні і в тому числі релігії навчили велику масу страху, щоб в покорі їх тримати. Так багато таких, бо багато стало на Землі таких носіїв і це гірко визнавати. Та зерна мудрості уже є на планеті і воно є у пошуковців істини, щоб вирощувати завтра, в майбутті, доброту і любов. Так саме ці якості життя ведуть кожного в річки чисті і святі нашого БОГа-Творця-святого Духа і вони далі ці води (енергії) понесуть в ОКЕАН ЖИТТЯ, щоб розмити той яд і зло, яке так в людях проросло.

Микола
ЖИВІ ДВЕРІ
Живі двері – це щастя стан,
які відкриваються не всім
в кімнати великої любові,
бо життя – це любов божественна,
доброта і творчість у всьому,
тому й двері при житті
відкриваються саме тому,
хто має у собі любов і доброту.

Люба Істина. Згідна, але любов і доброту насильно не відкриєш. А простити зло іще складніше.

Сергій Так, ми ніколи не змінимося до кращого, застосовуючи обмани, силу, ненависть, гординю. Однак здатні змінюватися до кращого через каяття, прощення, доброту і любов, радіючи своїм змінам і Життю.

Маємо зрозуміти всі, що звільнення свідомо від гніву, зла і інших негативних дій у житті, дає нам оту істинну можливість відкривати у собі доброту і любов, здатність творити, здатність організовувати справедливі взаємини між усіма учасниками життя.

Микола Любов'ю Дух міцніє і саме вона енергії позитивні в простори посилає, якими стишується зло, ненависть - ось основна мотивація закінчення війни. Зло бере зброю і смерть веде за собою, а любов настановляє на життя. То знаємо ж ми всі, що будь які війни закінчуються миром все таки. Вояк побачив смерть очима, дома страждають всі і коли не в силі зброя, то саме наші добрії діли приводять до молитов і доброти, коли ми цими діями шукаємо і знаходимо вихід завжди. Чим більше плодимо ми зла, тим довше буде тривати війна. Знаймо люди, знаймо це!

Орест ЗОЛОТЕ ЗАПИТАННЯ для усіх…
Щоб жити в мирі й злагоді всім назавжди,
Для тих, хто ще не може повністю себе опанувати,
щоб не ламати і не руйнувати
той мир і спокій, радість й щастя на землі -
пораду легку і просту я можу дати,…
яка спроможна зупинити в зародку і назавжди
такі низькі бажання й поведінку,
які руйнують цей прекрасний світ
і ту гармонію що створена усюди …
Отож, … усе що тільки ми подумаєм сказати,

зробити, сотворити, зруйнувати,
образити, знівечити чи засудити,
принизити, приревнувати чи не дай бог вбити...
І це не має значення кого, коли, кому, за що і скільки,…
бо це завжди відноситься до всіх, усього і весь час…
Питання лиш одне треба собі задати:
А ЯК ЖЕ Ж В ЦЬОМУ ВИПАДКУ ВЧИНИЛА БИ ЛЮБОВ???....

Микита А любов би сказала: "Я прощаю і ви простіть, а далі з радістю живіть, наповнюючи життя свої добрими ділами".

Орест Отже, щоб душа кожного завжди була щаслива – необхідно мати і постійно застосовувати цю Справжню Чисту Любов в дії…

Тобто, завжди реалізовувати і проявляти її скрізь у всьому, і до всього з ким і з чим душа стикається у своєму житті!…

Любов не має кількісного та якісного вираження – вона або є і триває завжди, або ще не досягла своєї чистоти і зрілості, і тому проявляється не цілісно у своїй повноті, а лишень частково, неповно і фрагментарно, або ж проявляється на подобі оригіналу, як імітація, або підмінно і перекручено - у своїй несправжній формі, тобто у вигляді реакції на задоволення «потреби», яка передбачає недостачу чогось, тому базується на принципі брати, отримувати і споживати, і вимагає певні умови, гарантії чи зобов'язання для її задоволення….

Стає очевидним і зрозумілим, що така «обумовлена любов» - це нонсенс і, по-правді, називатися «Любов'ю» не повинна!…

Адже ж, це лише, в кращому випадку, окремі прояви, аспекти чи фрагменти Справжньої Любові, які проявляються, як спалахи світла, і виявляють лише частково її істинну суть… а тому часто не приносять бажаного результату і відчуття наповненості та цілісності…

Але й добре, що й так!… хоча б навіть частково… бо хоч натякають на Любов…

І тому ці іскорки світла - довго не можуть існувати без своєї повноти і підтримки істинного джерела – а тому з часом, нажаль, поступово гаснуть, а іноді взагалі згасають і зникають….

От і маємо в результаті - нещасливе кохання і любов, яка зникає назавжди… Тепер ми знаємо чому… Бо це не була та Справжня Любов про яку в цей час говорили, якою освідчувались і про яку мріяли…

Це були лише - пристрасть, захоплення, прихильність, гормональний сплеск, симпатія, бажання, вподобання, або щось інше, з прекрасними елементами прояву справжньої Любові,… але без її повноти…. Бо Справжня Любов – ніколи не згасає, не зникає, не трансформується в нелюбов, чи ще щось гірше…. Вона або є – по аналогії з вагітністю, - або її нема…. поки що ще… Тобто її немає в розумінні тої її чистоти і повноти,… хоча, як вже говорилося, - окремі аспекти і проявляються….

Так, що тепер можна задуматись над тим – чи варто називати Любов'ю те, що нею в даний момент не є?...

Я знаю, що у свій час - усі згадають, як це потрібно Любити. Насправді, пам'ятаючи, що Любов – це і є істинна сутність кожного з нас – те ким ми є в дійсності…. Адже будь-яка дія – це завжди енергетичний обмін один з одним і ще це можна назвати актом любові…. І по мірі повернення нашого розуміння своєї справжньої сутності, - кожен зможе з найбільшою чистотою проявляти свою Чисту Любов!… Бо Чистий прояв Любові - завжди безумовний і безкорисний – це тоді, коли Чиста Любов не ставить жодних умов чи вимог і нічого не вимагає, і навіть не має на увазі нічого, на взамін для свого «я»…

Це безкорисний акт, заснований на усвідомленні того, - що нашому «я» для повного щастя не потрібно абсолютно нічого, бо все вже є в повній мірі…. Це природній стан Божественності…. Саме в силу такого стану - Бог ніколи і нічого ні від кого не вимагає і нічого не потребує взамін…

І такий чистий прояв Справжньої Любові - завжди приносить справжню найбільшу винагороду і щастя тому хто її проявляє… А винагорода є в тому - що така Любов дарує тому, хто її виявляє - найвищий і найповніший, який тільки можливий у цьому житті, досвід того - хто він є в дійсності, коли проявляє себе, як люблячa душа…. Адже найвища мета самого життя - є досягти найвищий досвід Божественності, через прояв Справжньої Любові, яка є найвищою реалізацією Бога, щоб святкувати цей досконалий реалізований досвід єдності в Любові назавжди!…

Отож - Усі зрештою усвідомлять, що Бог є найвищим взірцем такої любові!… Саме такою Любов'ю - Бог і любить кожного з нас!… Усі, нарешті - проникнуться глибокою повагою до самого поняття «Любові», оскільки усвідомлять, що воно несе в собі реальну силу – безмежну Божественну енергію життя!…

І тому стане абсолютно зрозумілим, - що універсальним визначенням, яке б найбільш точно описувало б саму природу Бога - можна визначити одним словом - «ЛЮБОВ», і це найкраще, найглибше та абсолютно відображає Його цілісну суть!… і наше сприйняття Його - як нашого Люблячого Творця…, як Вічного і Чистого Джерела того - ким ми є насправді!!!…

А Ми Всі є - тільки лише Любов!!!…

Сергій Коли любов виростає для нас як аромат, тоді в ній є величезна краса і щось таке, що набагато об'ємніше, так званого, людського. У ній є щось божественне. Тоді людина починає дозрівати духовно. Тоді вона починає більше любити, ніж потребуватиме любові. Фактично вона починає виливається, починає ділитися, вона починає давати. Акцент робиться зовсім на іншому.

Дуже часто ми зупиняємося на тому, щоб якомога більше отримати любові. У другому випадку акцент ставиться на тому, як віддавати, як давати більше і як віддавати, не ставлячи умов. Тільки тоді ми відчуємо свою наповненість любов'ю і ми почнемо її поширювати на всі боки, як сонце промені зі світлом і теплом у всі сторони усьому живому без розбору.

Коли любов є станом, ми нічого не зможемо зробити з цим. Вона просто випромінюється, просто як би виливається з нас. При любові теж можливий секс, але він не є виснажуючим, а наповнює енергією, щастям.

Любов - природна функція нашого єства, як дихання. І коли ми любимо людину, то не починаємо вимагати, інакше з самого початку ми закриваємо двері для входження в нас цих прекрасних почуттів.

Нічого не чекаємо, бо, як і будь яке очікування є напругою. Якщо щось приходить, відчуваймо подяку. Від будь яких чудесних слів відступають похмурі думки, тягар і приходять у серце-душу людини мир, втіха, радість.

Якщо нічого не приходить, значить, в цьому немає потреби, немає необхідності цьому приходити і також благодаримо. Ми не можемо очікувати цього.

Орест Через Любов, проявлену нами і виявлену до нас - йде основний обмін енергією, яка витрачається на все… І Найвищий Рівень Енергії - утворюється і прибуває через Наповнення і Безперервне Відчуття і Усвідомлення Любові у Собі і до Всього!… Як тільки ми припиняємо проявляти чи віддавати Любов до світу, до себе, до ближніх і далеких, і до життя загалом - у нас відбувається своєрідне знеструмлення…. Тому одна з основних запорук щастя - це Вміння Безперервно Любити Світ з усіма, начебто, недоліками,… Безперервно Любити Себе - тобто Все Те Найкраще у Собі, яке Відображає Нашу Справжню Суть,… і Своє Життя - у всіх його проявах!!!… І якщо ми проявляємо Любов у будь-якій ситуації, і які б обставини нас би не торкалися на будь-якому рівні - ми Постійно Підживлюватимемося з Власного Внутрішнього Джерела Вічної Любові!…

Коли ми Підтримуємо інших і знаходимося в Прийнятті та Розумінні, - то наша енергія зростає і Збільшується…. Тому, що в цей момент - ми Творимо завдяки енергії Любові,…

А Творення - Завжди Притягує до Нас Додаткові Сили ...

Якщо заглибитись дещо глибше, і подивитися на все з позиції знання про те, що все, що існує - є Одне Ціле - то, коли ми несвідомо чи свідомо впливаємо негативно, руйнуючи інших - ми тим самим - і руйнуємо себе ... А Приймаючи інших - ми приймаємо себе…. Даруючи Свою Любов Іншим - Ми Любимо Себе і Все, Що Є Наше - Весь Всесвіт і Все Що Є у Ньому - і в цьому є Прояв Мудрості Життя !!!…

Адже ж, усі ми - по своїй суті є Любов'ю…. Це є те - хто і що Ти є…. Це Енергія - з якої і з якою Ти Створений…. Це Енергія, - яка Підтримує Твою Цілісність….

Отож, - Люби Всіх Людей у такій же ж мірі, - як ти любиш свою кохану чи коханого, своїх дітей, рідних і близьких - і ти подивишся, як зміниться твоє життя!… Проявляй свою Любов по-різному, - але Люби Всіх Людей в Однаковій Мірі - і ти зміниш світ!…

Сергій Так, Любов - це потенціал і вміння застосовувати цей потенціал розширює фізичні, розумові і духовні можливості. Така здатність засвідчує про чистоту бачення світу, про с-відомі дії. Саме такий підхід і є уже творчим, продуктивним, якісним і несе нам у відчуттях задоволення і радість.

Вчитись, спроби шукати, діяти, і знову шукати зерна її святі у собі, щоб, спізнавши в цілісності нести щодня у роки, вирощуючи крила для вирію-далі.

Микита Так, в любові і з любов'ю ми зачаті, буває в любові і вилелеяні, та це тільки путь, бо стан Любові і є стан БОГа у тій Його чистоті і святості, що істину Життя відкриває.

Якщо без лицемірства і блукання в різних реальностях, то суть цього слова вміщає весь наш духовний ріст і духовний розвиток у кожному житті і є свідченням тієї частини позитивних енергій в ЖИТТІ, до яких все живе має устремління свідомо, чи неусвідомлено, періодичноі спонтанно, чи у визначеному умом виборі. Знаймо й те, що іншу частину Життя наповнюють негативні енергії і саме їх поєднання свідчить про цілісність його, про цілісність єдиного, єднаючого БОГа.

Сергій Моє бачення суті у цих доповненнях бачень Ореста і інших радують мене. Тому я з гідністю і щирістю приймаю ці пізнання зерен істини. Хай будуть ці міркування спонуканнями іншим до пошуків.

Щоб мати відчуття нашим єством стану щастя, то ми маємо бути наповнені любов'ю; відчувати здатність любити і добродіяннями, милістю проявляти себе у житті, а також відповідно жити вільно, правдиво, гідно у всіх життєвих ситуаціях. Ми любов'ю себе не наповнюємо, бо вона у нас при наявності грає радістю, безконтрольно виливається у наших життях у невизначені нами простори.

Любов до себе гнути (досягнула) не буде. Вона притягує у свої енергетичні потоки носіїв подібних якостей, які люди обумовлюють словом – любов з істинного розуміння її суті. Не можна говорити про її чистоту і зрілість у її безначальності і безкінечності, бо то буде до-кона-ний факт і означатиме зупинку руху цих енергій у їх постійному зростанні, спаді, розвитку. Це постійний рух, розвиток; це постійна віддача і засів цієї якості у простори. По друге, людина не здатна бачити прояву чистоти, зрілості цієї якості – вона лиш засвідчує відчуття її присутності на тлі всієї повноти, наповненості всім цього всеоб'ємного ЖИТТЯ.

Тому, навіть миттєві відчуття її, при її даруваннях, при безкорисливих допомогах, при закоханості, при міжтілесних втіхах, які є лиш нам орієнтиром до якого ми можемо так усвідомлено щомиті, щодня, чи все життя устремлятися в думках, словах і діях.

Любов не пізнається по вині (повинна). Вона є в кожному із нас і ми це маємо розуміти всі, що це місія наша, наш смисл життя у її вирощуванні, леліянні в стані благодаті. Можна писати і говорити; в стані радості, однак темброве звучання буде милозвучніше при вимовлянні м'ягкого грецького слова – благо, хоча суть і зміст слова несе те божественне, яке люди в далекій минувшині вклали сюди спорідненість дій з світилом-сонцем, якому дали наймення РА. Вона несло людям і всьому живому світло і тепло у безучасливому прийнятті, як дарунок Всевишнього.

Застосовуючи слова – справжньої любові, ми є лицемірами, бо цим хочемо донести людям, що є несправжня любов і цим у цю божественну якість в людях втискуємо у свої уми для втіхи тіла і ума перед іншими свою брехливу суть, чим ховаємо викид негативної енергії з себе.

Так, ця частковість, ці миті є спалахами для ума в момент посилу цих енергій з відома Творця Душею нашому ж уму, щоб у-с-ві-дом-и-ти (прийняти цю вість домом-храмом-тілом-умом) суть любові. Бажання любові, чи результату, або устремління зберегти ці відчуття для себе, як в певному резервуарі із заявами про наповненість і її цілісне вмістилище є помилкою, є хуління основ святого Духа. Звідси в життя прийшли такі часті і неусвідомлені бажання займатися міжтілесними втіхами – це викид цілком дієздатних енергій життя на смітник. Так в минувшину тому і займалися тілесними втіхами лиш для зачаття дитини. Таке ми спостерігаємо у більшості живих представників світу. Але людина знову і знову бажає відчувати той стан піднесеності, задоволення, та ще й назву цим втіхам дає таку –займаються любов'ю. Вони що - так її вирощують, чи зберігають відчуття, як орієнтир? Не можуть. Душа кличе до творіння любові, а ум не знає і суспільство не зацікавлене навчати любові – керівники націй і держав бояться вчити любові, вчити якісного життя – їм це не вигідно. Не можуть і самі люди, бо хворі умами, а цілітелів зовсім мало.

Самі спалахи є, та змін в умі і в житті нема – ми не вміємо приймати ці енергії, як частину, як новий спосіб життя. Тому ми постійно ремствуємо на тяжкість цього подарунку Творця – ЖИТТЯ, бо є марнотратниками енергій і тому є відчуття в суєті знову й знову шукати втіх на ту мить, та сил уже нема, нема і ума. Ось чому такі бажання від ума без усвідомлення і саме від невміння бути творчим у діях не відкривають істини і тоді нема радості життя, бо ми не є творцями блага і нема нам можливості нести позитив у Родові джерела, в Океан святого Духа. Так ми брехали самі собі, що спізнали любов. Ми лиш відчули, побачили її – і це був божественний посил, як шанс до пізнання ЇЇ. Любов не акт, а постійна наявність.

Тому ці часті міжстатеві тілесні втіхи ведуть до чотирьох гріхів-помилок невиправних у рік (статистичні дані), коли ми робимо аборти, тобто займаємося вбивством ненародженої дитини, свого співбрата, співсестри… Ой, скільки вбивць на Землі, а скільки вбитих ні защо і про віщо. То поміркуймо всі: чи так багато ми творимо позитиву займаючись баянням жінок, щоб вберегти гідне і щасливе життя, чи скочуємося цим до статусу вбивць цими абортами і цією хіттю (хотіннями ума). Це ж не засвідчує про істинну культуру поведінки людини, боголюдини. Це свідчить, що душа кличе у житті до пізнання цієї якості життя, а люди пізнають її лиш тією частинкою відчуттів, які є тільки при міжстатевих стосунках, які, до речі є досить короткочасними.

Сама суть любові засвідчує в кожному себе, як стан, як постійне перебування в такому стані всім єством.

Так, БОГ не вимагає, бо ЖИТТЯ просто є як любов і наше покликання життями, енергіями життя на планету Земля і є підтвердженням того, що ми лише ґрунт для любові, як певна ймовірність леліяти її, брати для потреб, дарувати потребуючим з вміння так діяти. Наш життєвий досвід, мудрість дає кожному зрозуміти це і вчитися налаштовувати себе на усвідомлені дії. Бо всі ж ми бажаємо жити в радості, в щасті і з любов'ю, то і маємо вчитися бути їх творцями. Іншого путі у нас нема, якщо ми пізнали, прийняли це своїм свідомим умом.

Нагородою ж кожному є те, що ми маємо ЖИТТЯ, що кров тепла і пульсує, що ми дихаємо, ходимо, міркуємо і прийшли у це життя як боги, що ми є по образу і подобі схожими на Творця без докладення будь яких зусиль, без усвідомлення того, чого саме так проявлене життя в людині, а в рослині по іншому; чому один ідіот, інший вбивця, а наступний шукає зерна мудрості, щоб жити в радості і мати радість за свої свідомі дії.

Та вже повторюючись неодноразово, скажу знову, Що БОГ і є ЖИТТЯ у його триякості – позитив і негатив у їх проявах, чи з поєднанням цих енергій в одному єстві. БОГ проявлений в людині певними видами енергій, то так і позитив проявлений святим Духом, то так і негатив – Дияволом (нашим несвідомим умом), то так і сіра маса, яка проявлена у

сучтливості, своєкористі, виборних рішень на путі до пізнання в позитиві істинності сенсу життя.

Однак таке вивищення БОГа дає можливість нашому уму-дияволу вивищувати себе. Здатність відчувати стан любові є здатність відчувати благодать в життєвих справах все частіше і частіше з можливістю благодарувати.

Любові не прийнятне поняття по-ваги у суспільних відносинах, як суспільної ваги того, чи іншого індивіда по кількості у нього грошей, чи то по суспільному статусу. І не мета визначає сенс життя, а вміння бути творцем. Вміння жити вільно, правдиво, гідно і не мішаючи жити іншим, бо саме цим ми можемо проявляти подобу Творцю-святому Духу у цих Його якостях: доброті, милості, правді, любові, святкуючи (освітлюючи) своїм єством свій путь в океан святого Духа і усвідомлюючи своє покликання.

Природа, суть БОГа є прояви любові, є прояви байдужості, є прояви доброти, є прояви зла… і так далі. Тому прошу всіх – не обумовлюймо таким ототожненням (подобою) БОГа з одним із Його проявів. БОГ – це є святість наша, це є все, що є: і добре, і зле.

Так, Любов є джерелом чистоти і святості ЖИТТЯ. Тому МИ ВСІ і є частинками любові, всі зі здатністю жити і любити, творити і радіти з ними і зі всім живим у світі.

Орест І у цей наш день Народження, мабуть, кожному приємно буде пригадати, що у Всесвіті з'явилася втіленою ще одна душа, яка прийшла у цей світ і проявити сповна свою Божественність!…

Так, це зараз звучить, можливо, і трошки пафосно, і гучно - але це вже буде усвідомлено… бо з радістю та насолодою переживається вже кожну мить життя!…

Раніше до цього прозріння, а в кожного це у різний час відбувається - не усвідомлено життя минало і роки летіли, і проскакували наче коні, які несли тебе галопом до незвіданих пригод… А зараз - все по-іншому сприймається і - значно краще усвідомлюється та розуміється цінність і вартість кожної миті життя, яке дарує радість зустрічі із кожним неповторним новим днем і всім, що його наповнює - а це всі рідні і близькі люди, які в першу чергу завжди поруч, або на відстані думки і також - і цей прекрасний світ, з його чудесним і неповторним наповненням …

Тепер щодня ще більше дякується Богу - за цей чудовий дар життя і можливість жити свідомо, і бути тим, і там, і з тими - де бажає душа…

І от ще невеличкі роздуми у цю пору у зв'язку з цією подією… Тепер - вже трішки більше зрозуміється та усвідомлюється, що означає полюбити цей світ і все, що у ньому – це всіх і кожного, й себе самого... Це означає - прокидатися вранці і насолоджуватись черговим шедевром життя, яке творить кожен новий неповторний день!… І вже саме усвідомлення того факту - що ми маємо можливість кожного дня дивитися нове кіно свого життя, з собою у головній ролі - викликає здивування і захоплення Архітектором і Головним Режисером цього усього дійства, яке триває вічно, і щодня у новому прояві та форматі, і неповторно гармонійно вписується у глобальний сценарій життя усіх інших людей, і взагалі усього Всесвіту!…

Дивовижно і напрочуд приємно те, що у кожного із нас - є повна свобода створення власного сценарію і свобода грати різні ролі, які тільки заманеться - і ні в чому себе не обмежуючи, і нічого собі не забороняючи - а тільки повна імпровізація і наповнення свого сценарію саме так, як у даний час і бажає наша душа!…

І коли ми все це пригадаємо і - розслабимось від цієї насолоди свободи творчості, і отримаємо цю насолоду - від прожиття того, що мріємо, задумуємо і що бажаємо - то ми стаємо повністю сміливими у всьому, що дозволяє нам наше сумління і, як це і з радістю і відчуває наша переповнена любов'ю до всього -душа!… і стаємо ще більш щасливіші від усвідомлення наповненості цією гармонією буття!…

Отож - тоді немає жодного страху як і обмежень у своїх проявах Любові до всього!… І більше не потрібно думати про те, що на світі є хтось ще більш успішніший, ще красивіший, ще розумніший, ще мудріший, ще кращий….

Це означає просто і із задоволенням завжди дивитися у дзеркало - і не боятися себе, і не хотіти вже залишати своє відображення, щоб щось кардинально міняти… А просто -

Довіряти цьому відображенню і дякувати за власну самобутність та унікальну неповторність!…

Микола Здавалось би людина мала би бути на вершині природного еволюційного розвитку всіх позитивних якостей. Ми не можемо сказати ствердно. Однак часто й густо ми є спостерігачами проявів негативних дій своїх і в інших. Ми ж знаємо тепер всі, що в стані любові зачаті, що зерна елітні додано в тіло дитинки і спостерігаємо, як змінилися молоді батьки від тієї любові, яка виходить від дитини з появою у світ - вони радіють, вони щасливі....

Ми практично в дитини не спостерігаємо агресії, зла, а де, звідки і відколи ці прояви негативні появляються в їх житті.... Нас хочуть батьки бачити щасливими і кожні хочуть, щоб діти їх щиро любили. Є здавалось би інтерес, є знання і вміння у батьків розширити, утвердити в поведінці ці якості любові в них... Та щось виходить навпаки - ми вирощуємо брехунів, злих, підступних діточок своїх. Може батьки в цьому не беруть участь, тобто в наповненні життя дітей цими прекрасними якостями життя, чи може вони вчать всього поганого, звіриного. Тоді питання: "Для чого, що їх спонукає до таких дій?"....

Де ми загубили цю якість життя - ЛЮБОВ, бо вона зрідка проявляється в наших діях? Ми мабуть усі не так живемо, як потрібно співтворцям... Ми сумні, зневірені, збайдужіли..., а чого, бо Душа закрита поганою нашою поведінкою - батьками, потім і дітьми їх... Земля плаче від наявного у великій кількості негативу... Що нам люди слід зробити для покрашення ситуації? Чого ми не виростили те зерно Любові, яке мали у собі, а втративши його росточки і не споминаємо про любов, а лиш у своїй суєті говоримо про проблеми, негаразди, болячки, війни.....

Можливо, часу для леліяння Любові нема? Є! Та ми і не розуміємо її суті і здатності у нашому житті. Якби ми виростили її у собі, то лихо і біда оминала би нас. Зрозуміймо всі , що наївшись, то ми ситі є, напившись - вгамували спрагу, серце б'єтькя, качає кров і ми здатні жити, є вдих і видих, як умова життя і це все так потрібне для життя. Та чи потрібна нам Любов, чи так є її необхідність у житті, як ця їжа, вода, повітря, сонце, здоровя. То ось коли ми всі зрозуміємо, що любов ось так для життя потрібна, як кожен іх цих складників, як умова для життя, тоді і замислимося, що саме любов є творчим началом в нас, вона може бути у всіх цих складниках, вона формує в нас сенс, радість, щастя нашого життя. То прошу всіх - вирощуймо цю якість у собі.

Орест Відносини, взаємини, стосунки… для чого вони існують взагалі?…

Усі ми - створіння соціальні, тобто завжди прагнемо до взаємодії з усім світом і усіма живими створіннями, що його населяють….

Інколи, а деколи і часто, можна почути таку фразу, що «людині легше порозумітися з якимись тваринками, ніж людям між собою…», тому і дехто з людей - вибирають дружні відносини з улюбленими тваринами, а з людьми - важко знаходять спільне порозуміння…

Чи є якийсь універсальний рецепт завжди щасливих людських взаємин, при будь-яких життєвих ситуаціях?…. І тоді для чого взагалі потрібні відносини, як такі?…. Ці запитання завжди актуальні…. і відповідь на них - як завжди проста і легкозрозуміла!….

Доволі часто ми бачимо, - коли ще не зрілі стосунки створюють безліч додаткових ускладнень у здавалось би,на початку, міцних відносинах, …але саме тих, - які побудовані на не відповідному фундаменті Справжньої Любові….

Адже - Замінюючи від початку взаємин Любов - на її не цілісне розуміння, як певної потреби - виникають, і весь час будуть виникати, такі і подібні ситуації у стосунках…

Сергій Моя життєва практика засвідчує, що лиш зі зрілим умом людина здатна будувати шлюб і створювати сім'ю на духовних началах. А коли є повторні спроби, то вибір відбувається подібно першому і по тих же критеріях. Та все ж людина, яка вже зрозуміла, що потрібен свідомий пошук у цій справі, як і пошук щастя, то тут її відвідує розуміння водночасі і відповідальності своєї, тому часто людина зупиняється і відмовляється створювати сім'ю, але починає активніше вишуковувати щастя і його наповнюючі фактори.

Орест Так дійсно - усі можливі кроки назустріч варто робити і намагатися всіма зусиллями зберегти те, про що мріялося спочатку… та якщо хтось цього свідомо не бажає - тоді цей вибір треба прийняти і зробити новий вибір до щастя… не варто бути ні мучеником ні жертвою ні страдальцем… адже життя триває і є ще завжди безліч можливостей бути щасливим…

Богдан Розлучення це не вихід, розлучення, це випробування свого ума. Цей хрест ми маємо нести. Він перестане бути важким, коли ми почнемо робити усвідомлені кроки до позитиву, бо спільне проживання і є тією перешкодою духовного зростання. Ми не можемо в пристрасті сказати, що ми справедливі, добрі, люблячі, а інша сторона все псує – ми зібралися для проживання, щоб допомогти одне одному і в цьому місія нашої зустрічі і місія всього життя тілесного.

Микола Бачити, що любов відбувається, - це єдиний спосіб дозволити їй статися в нашому власному житті. Якщо ми бачимо, що батьки глибоко люблять один одного, живуть у великій любові, піклуються одне про одного, співпереживають один одному, поважають один одного - тоді ми бачили, як відбувається любов. Виникає надія. Ми утверджуємося в цьому досвіді. Сім'я любові падає в наше серце і починає рости. Так ми знаємо, що це трапиться і з нами.

Але якщо ми цього не бачили, то як ми можемо повірити, що це трапиться і з нами? Якщо цього не сталося з нашими батьками, то як це може статися з нами? Фактично ми зробимо все для того, щоб цього з нами не трапилося, - інакше це видасться нам, як зрада батьків. І все, що діти бачать вдома, це нещастя. Іноді чоловік і дружина займаються міжтілесними втіхами, але кожен раз, коли вони це роблять, то це завжди особисто. Діти про це нічого не знають. Діти бачать тільки злі сумні обличчя і такі ж відносини – чи то до сексу, чи після нього. Коли мати і батько займаються сексом, то вони це роблять за закритими дверима. Вони поводяться тихо, щоб не дозволити дітям дізнатися, що таке любов.

Діти бачать тільки їх конфлікт - як вони сваряться, пиляють, б'ють один одного, грубим чи тонким способом ображають один одного, принижують один одного. Діти безперервно бачать, що відбувається.

Світлана А якщо не було гарного прикладу, то як нам діяти, потрібно читати гарні книги, такі як Джейн Єйр?

Микита Тоді ми будьмо вчителями. Спочатку навчаймося інших простіших якостей життя. Починаймо з культивування доброти, чесності і одночасно з кожним днем все менше і менше займаймося обманом, осудом, гнівом, злом..., бо саме так ми здатні розвиватися. Це для дорослих і саме в такому напрямку ми, батьки, маємо поводитися у повсякденному житті, не залежно від того, де ми перебуваємо - на роботі, в сім'ї, на вулиці, чи в своєму усамітненні. Це ази культури поведінки. Стан пізнання обов'язково відбудеться.

Читати можна, спостерігати за якостями життя в інших можна, та саме дії наші є реальністю прийняття доброти, любові у свої життя зі стану розуміння такої потреби, бо це потреба і умова Цілісної Любові.

Сергій ПОЧИНАЙМО ВЧИТИСЯ ЛЮБИТИ.

Спочатку очищаємо наш ум від всіх чужих ідей, від усього запозиченого, від усього, що прийшло з традицій, звичаїв, від усього, що дано нам іншими - батьками, вчителями, викладачами університетів. Спрямовуємося в пошуки по розширенню пізнаного зернятка істинного розуміння свого житія.

Коли ми починаємо вчитися любити, то помічаємо за собою, що ми починаємо бути настільки чутливим, що навіть найменша травинка набуває для нас безмежне значення. Наша чутливість відкриває нам, що ця маленька стеблинка трави так само важлива для сутності, як

і гігантська зірка; без цієї стеблинки існування було б меншим, ніж воно є. І ця крихітна стеблинка унікальна, вона незамінна, вона має свою власну індивідуальність. І таке споглядання і відчуття дають нам можливість також бути індивідуальністю. І ця чутливість принесе нам новий вид любові - любові до дерев, до птахів, до тварин, до гір, до річок, до океанів, до зірок. У міру того, як зростає любов, як сприймається краса, у міру того, як зростає дружба, життя стає богатшим ... Ми набуваємо таку легкість сприйняття і відчуття своїх дій, що ми як би літаємо.

Ми починаємо відчувати свою божественність. І чим більше ми починаємо відчувати, що як би приходимо до якогось наповнення, то тим більше ми виявляємо, що любов росте поруч і всередині нас. Вона як та піна росте вгору і вшир - такі відчуття. Їй немає необхідності бути визнаною: вона не зажадає визнання, вона не зажадає посвідчень, вона не потребує того, щоб її відчували, ніхто не визнає її, ніхто не відчуває себе щасливим, захопленим через неї - любов буде продовжувати струмувати, тому що в самому струменінні ми відчуваємо величезне блаженство, ми відчуваємо величезну радість. У самому перебігу створюється враження, що як би через нас і в нас тече ... енергія. Ми можемо сидіти в порожній кімнаті, і ця енергія тече і наповнює порожню кімнату такими милостивими енергіями. У кімнаті крім нас нікого немає - стіни не скажуть "спасибі" - нікого, щоб визнати, нікого, щоб випробувати це. Але це зовсім нічого не означає. Наша енергія звільняється з нас, як з невичерпного джерела, а й тоненькими струмочками входить в нас, ймовірно, з Космосу, розбухаючи до величезних розмірів, струмує ... ми відчуваємо блаженство. Тіло в якому є щось приємне і подібне маленькій напрузі. Ми, як квітка життя, щасливі, розуміючи, що аромат вивільнено вітрами. Їх неможливо утримати в собі і не слід про таке думати, бо відразу такі відчуття починають затухати. Просто радіємо, піднімаємо руки і летимо ...

Ми молимося Всесвіту, бо молитва - квітка любові і потім виявляємо, що звідусіль до нас стікаються струмки любові. Ми буквально наповнюємося всім позитивним. Але якщо ми боїмося любові ... як бояться її майже всі, то вона небезпечна. Ні, це не вона небезпечна - це небезпечний наш такий стан страху і ми тоді непередбачувані. Ми таким же чином боїмося Космосу, Всесвіту, Бога, Себе. Це чиста аналогія. Майже всі люди знаходяться під впливом страху, а якщо любов чи інша позитивна якість увійде в наше життя? Чому ми так себе поводимо? Так і у такий спосіб, суспільство століттями змусило нас сильно боятися любові і життя забобонами, канонами релігійних традицій, суспільними законами.

Суспільство вважає, що любов небезпечна. Так воно і є. У любові ніколи не знаєш, куди нас несе, або куди вона нас занесе. Любов - це свого роду прекрасне безумство, але, тим не менш, безумство. Ми фактично без ума і в цей момент наша Душа співає дифірамби молитви, гімни життю.

Хорс Судячи з коментарів деяких моїх опонентів, я бачу, що дехто плутає чисте сприйняття з міркуванням.

Взагалі, люди відрізняються поміж собою своїм сприйняттям.

Давайте розберемося: міркування, розмірковування - це елемент зовнішньої уваги, яка оперує якимись формами, концепціями, теоріями, категоріями тощо, тобто, це все те, за що чіпляється наш розум.

А сприйняття дає вам відразу доступ до Істини і не потребує додаткового підтвердження, розмірковування, аналізу.

Чому?

Бо коли ви вдаєтеся до таких дій, то підсвідомо ви ніби стверджуєте, що Всесвіт - це якась стала величина, яку можна усвідомити через образно-понятійне мислення. Так, ніби він складається з абсолютних понять, формул і концепцій.

Всесвіт - це живий організм, що постійно рухається, змінюється, трансформується. Ви можете піймати якусь неповторну мить його життя, тобто, він як був, так і залишиться загадкою, дивом, якщо хочете, а не доведеною теоремою.

Зрозумійте, що будь-яке розуміння базується на жорсткій системі відліку, а це суть ілюзії, яку створює нам зовнішній підхід.

Ви - нерухомий свідок мінливої ріки свідомості, тому сприймайте все таким, яким воно є.

Навчіться жити викликом: викликом для вас має бути слово, поняття, загадка, ось тоді ви самі станете цілим Всесвітом. Найважливішим для вас стане досконала дія - вона повинна бути тут і тепер спрямована на досягнення певної досконалої мети.

Подумайе над цим, щоб не грати смішну роль "всезнайки".

Чим менше у вас залишилося всіляких упереджень, тим ближче ви знаходитеся до Істини.

Реальність багатоваріантна і залежить від вашого вибору...

Микола Сприймаючи світ таким як він є, як свідомий індивід, то це дає йому можливість іти до результату с(з)-відома, а ми є енергетично рухомі, бо в нас розвинута така якість, як відповідальність: давати діями своїми відповідь дальнім і собі в межах програми, яка закладена в біочіп (Душу) людини такою ймовірністю кожного організму, який проявляє себе життям.

Так, реальність у величезній масі спільноти залежить від вибору дій, але, коли ми говоримо про очікувані мудрі рішення і процес сприйняття-прийняття, то ми уже є будівничими цієї істини, цього орієнтиру.

Галина Тип сприймання – тип енергообміну. В кожного свій режим сприймання. "Матеріал" звичайної свідомості не витримає високих температур. Потрібен гарт. Переплавка свідомості – вельми енергозатратний процес.

Сергій Як чудово Хорс визначив словами суть спийняття людиною істини життя. Саме так, сприйняття - це відгук єства на готовність прийняття більшого об'єму Знань і досвіду людського, бо процес сприйняття, як рух енергій зі здатністю єднання подібністю засвідчує про наявнісь основ цих Знань у ньому. Тому і відбувається сприйняття, як знайогмого друга.

Микола Дуже не хочеться писати, але пізнане не можна ховати… - і скажемо, і ці знання є у вас, якщо ви читаєте, можливо, вони іще глибоко і не усвідомлені, але є – такі наші дії проти Душі, проти Бога і є тим першим гріхом: не май в собі іншого Бога, чим є сам; не руш його храму – тіло різними звабами миру цього, не лелієм ум свій гординею і значимістю.

Можливо, ці слова не для цієї книги – ми повні сліз за нас усіх неусвідомлених – куди ми прямуємо? Зупинімося, будьмо добрі, ради себе, свого життя!

Люди не люблять таємничість. Царина вивчення духу поставила б їх перед багатьма закритими дверима. Чому люди уникають всього невідомого для них? Бо в школах їм кажуть: робіть, як усі, у сім'ї кажуть - живіть як усі, на роботі кажуть - робіть як усі. Рутина відволікає від пошуку, а життя сприймається як вже відомий шлях - ніяких тобі таємниць. У підсумку наш ум починає боятися їх, ставши передбачуваним роботом.

Лікар пише рецепти, дивлячись у комп'ютер, музикант грає по нотах …, але не грає від душі, не має задоволення. Пекар випікає не смачний хліб, у маляра неякісне фарбування й т.д. Ми мучимось і когось мучимо, бо від нашої такої «роботи», хто може мати задоволення? Ми маємо страх втратити нелюбиму роботу, не маємо від неї задоволення. Ми не творці, а гірше за робота, бо деколи робимо помилки, бо ми не зв'язані з природною програмою нашого буття, нашого призначення. Ми не хочемо знати Бога, не хочемо до нього іти по справжньому, а не так собі, роблячи прогулянки в церкву, на надуману роботу, в сім'ю, для годиться. Скільки разів ми бачили тут Божественне і чи прийняли ми його всім своїм єством?

Але дехто ставши на життєвій стезі, стають такими поважними, надувши щоки, спеціалістами, що деколи привикають до цього статусу, а потім помирають, але так і не пізнавши ні одного дня радості життя-буття.

Не обманюймось і не обманюймо когось, надівши маску «спеца», бо це наші брати й сестри за духом – їм відома наша сутність, наше нутро. Починаймо жити, перш ніж зустрінемо смерть. Не будьмо тілом без душі. Будьмо хазяїном тіла, хазяїном життя. Давайте вчитись, як бути гідним сином, дочкою стареньких батьків, як бути татом і мамою, а зрозумівши це, то ми будемо знати, як бути самим собою, де б ми не були й ким.

Орест Чудово сказано!Адже життя Душі - по суті і є справжнє життя…

Богдан Так говрить і мудрість людська, що людина ходить з Духами двома - на одному плечі Дух святий возсіда, а на лівому Диявол плодить наші діла. Тому той наш ум, що посередині і на горі в голові тремтить при виборі рішень для життя досить часто Диявола слухає, а ми ніби і творіння Творця, та по суті лицемірами ростемо і все людство на цю фальш підсіло, а звідси й наші проблеми, зло, тому і життя здається таке тяжке, та шукати Сущого в собі не бажаємо, не шукаємо вчителів, а все в лицемірстві позуємо, що ніби то це ницо, називаючи підло це гідністю своєю.

Микола Все тече, все міняється, бо у житті є ситуації такі, коли ми раді будь кому, прощаючи все і всім...

Люба І таке буває. Прощається, але не забувається...

Микола Нема щирого прощення, коли там забуття немає, бо любов і прощення усе змиває. Спробуйте...

Люба Не може бути забуття, коли кожен раз людина поступає не чесно. Мали б Ви мою сусідку... Ти вітаєшся, якби нічого не сталося, а вона відвертається, завжди чимось невдоволена. Я пропрацювала з людьми майже 50 р., завжди старалася всім вгодити. Звичайно всім не вгодиш, бо тебе на всіх і не вистачає, але стараєшся, щоб без конфліктів, а тут просто не всі дома. Людина невдоволена життям, виливає свій бруд на тебе, навіть зі своїми дома не розмовляє. Ми зовсім чужі. А нечисть росте. І її потрібно годувати. От і тягне енергію з людей всюди : в магазині, на базарі, там де появляється. Всі питають, як ти з тим миришся? Мовчу, щоб не підгодовувати її нечисть. Хай сама справляється ..

І дитинку калічку народила, та ще дівчинку, але це її не змінило, а ще більше на людей нападає.., поки за двері не виставлять і прочуханки не дадуть. З такими ніхто не дружить, а людині потрібне спілкування. Це напевне її стиль...

Петро Це не стиль, це намагання знайти так примітивний спосіб очищувати совість, чи втекти умом від докорів сумління.

Галина Простить себя - это значит признать свою ошибку! Простить себя - это значит принять своё несовершенство! Простить себя - это значит открыться для самого себя! Если мы причинили сами себе боль и решили, что в этом виноват весь мир, и что все не заслуживают нашего прощения… И мы хотим, чтобы Бог принял нас с распростёртыми объятьями?! Мы решили, что Бог похож на мягкотелого глупого старика, который откроет двери для глупцов и злобных страдальцев?! Что же мы думаем, что он сотворил совершенное место для таких, как мы? Вот когда сотворим сами свой собственный рай, где в первую очередь себе, а потом и остальным, будет хорошо, вот тогда и можна постучать в двери рая, если мы еще и теперь не поняли, что жили в раю, то до конца еще не осознали этого и не научились создавать мир вокруг себя, в котором царит любовь и забота. Ибо тот, кто не умеет позаботиться о себе, живёт в глубоком заблуждении, что он может позаботиться о других. Как?

Сергій У Бога все своєчасно і саме зараз – випадковостей нема. То приймімо з розумінням помилку свою і ми побачимо суть відсутності бажаного і суть небажаного в

нашому житті – тоді відкриється Душа для потребуємого і тоді чекати чогось, просити чогось не буде необхідності.

Прохання словами, щоб хтось за нас зробив для не бажане в молитвах, чи підкріпленими суспільними такими молитвами, то такого роду дії не є молитвою - це вірші повторювані вголос чи про себе. Фактично молитва - це наш стан нашого тіла і Душі. Тобто ми духовно і тілесно очистилися з допомогою нашого свідомого уже ума і на тонкому рівні можемо спілкуватися через Душу з Сущим. Молитва є завершеною, коли ми ділами підтверджуємо слова.

Хоча і в житті ці прохання деколи, чи частково реалізовуються, бо наш ум все робить для реалізації попрошеного і запланованого, хоча Душа завжди нам облаштовує у задоволенні наших потреб, а такі прохання свідчать про не розуміння цього, що потім показує наші намарні намагання в отриманому результаті, звісно по завершенню чи і далі. Достатньо проста істина. Якщо ми так розуміємо життя, то ми щаслива людина. Перевіряйте себе і це буде досвід. Знаходимо цю урівноваженість у собі найперш і тоді ми створимо той енергетичний простір, який може впливати на інших. Творцю не обіцянки потрібні, а наші дії. Це політики обіцяють, а Творець знає за тисячу років до нашого народження наші потреби і наші можливості, по яких ми можемо плекати духовні якості, духовні енергії, як свідомі учасники ЖИТТЯ.

Микола Біда у Вас, Люба. Бідна і та жінка, бо вона іще більше страждає, за помилки рідні, які їй дісталися. У неї нема знань, вона не вміє з ними впоратися. Тому то Сущий і цей тягар Вам і дав, щоби Ви, Люба, допомогли. Ви знаєте, що тягарі від Творця посильні завжди. Це добре, що кроки робите і міркуєте над цим, то постарайтеся цю ношу виправити, не залишайте її у своєму роду, якщо є сила і уміння, а найперше молитва благодаріння Богородиці світу і доброта щира без ляку, без очікуваних результатів. Це Ви, найперше, зробите їй, а результат буде Ваш. Ви це ще при житті побачите.

Люба Дякую. Я і до священників зверталась. Ціла церква молиться за неї. Але молитва напевне не діє, бо вона навіть в церкву не ходить. В неділю пере білизну.

.... Коли ми ще жили в малосімейній квартирі, то теж була сусідка не краща, хоч іще молода. ... Завжди були претензії до чоловіка. От так з нічого і Ви ворог. Як потім ми взнали від теперішньої нашої сусідки, вони обоє гуляли, і так вона через те пішла зі світу, та і він вже помер. Ще до 50-ти обоє пішли у засвіти. Чоловік вбив жінку через неї, бо жінка облила її кислотою, і вона майже осліпла. От і через таких терплять не винні.

Сергій А Ви подумали над тим фактом, що від долі не втечеш. Де би Ви не були, то там знаходитимуться такі, які, ніби то, створюють дискомфорт. Це прямо вказує на Вашу проблему, а вона виросла з Вашої ж життєвої помилки(гріха). Знайдіть розгадку у собі і цим допоможете собі і відкриється можливість дозволити другій стороні усвідомити суть конфлікту. Таке відбутися може навіть без спілкування, а по стану Вашого єства. У цьому конфлікті Вас зв'язують подібні помилки в минулому, як і всіх дотичних. Не винних немає. Є дія енергій і вони подібністю притягуються без участі ума.

Люба Не думаю, що дозволять....

Микола Дозвіл на доброту, радість нікому не потрібен - вони просто є. Даруймо доброту усім і її не убуде, бо вона подвійно повертається до нас, щоб ми знову засівали ниву нову... і носій доброти без зустрічей їх потребуючим шле у коротенькій молитві зранку на зорі: "Бажаю здоров'я, щастя і любові, спокою, гармонії взаємин, доброти й достатку тобі, Люба, Андрій, Галина... і сім'ям вашим!"

Іван Так, їх доля сумна і нещаслива, але вона є спільна. Таким і не кожен духівник допоможе, але зцілити можна. Вам можна втекти подалі, але змінити себе слід обов'язково і життя буде прекрасним, однак із роду цей негатив не вийде - "завдячуючи" своїм предкам.

Отут можуть допомогти молитви Ваші і церковні, якщо піп є духовною людиною. Спробуйте у собі розібратися і тоді відчуєте інші потреби духовного очищення. Якщо почнете діяти, то і ми долучимося. Бог і Дух святий з Богородицею Вам у поміч!

Люба Дякую. Таким і нічого не порадиш і не зарадиш. Одні вже собі зарадили. І син наркоман пропав безвісти. Добре хоч дочка вийшла заміж і живе. Троє діток у неї. Здається все добре. Вона однокласниця моєї дочки, тому і дещо знаю. Може відмолить батьків. Там ми жили не довго. Всього п'ять років. А я просто на таких людей не звертаю уваги. Привіталась і пішла. До мене претензій не було, тільки до чоловіка. А тут вже живемо тридцять три роки і з першого дня такий негатив до всіх, не тільки до мене. Просто, я над нею живу, то може стукати по батареях, як діти бігають. То так і син каже, то я співчуваю своєму сусіду, хоч вони бездітні, і вже старші, але ні разу не пожалілися, кажуть, що їм приємно чути дитячий сміх...і те саме в дочки.. вона каже, в них теж троє, то вони нашого шуму не чують, бо виховані люди. А тут прийдуть. І вже стукає по батареях. Дітям це подобається. Беруть, що під руку кому попаде і відстукують. Я вже мовчу.. І сміх і гріх..

Коли не чуєш за собою вини, то воно не так вже дістає, тим більше, що там крики і биття посуду кожен день. Чоловіка довела до раку. Дочку розвела з чоловіком, тому може і завидки беруть, що у людей все добре...

Микола Скажу коротко. Бачите, чуєте, то це Ваша проблема і її виправляти Вам, Приємно те, що Вас ця ситуація не випадкова турбує, бо у Вас іде висхідна стезя очищення родових джерел. Рухайтеся далі. Сусід над цією ситуацією не задумується, бо він духовно зріс і має розуміння цієї непростої ситуації, а спокійеим сприйняттям заспокоює їх; або він далі іде по деградуючій стезі, підживлюючись енергетично і далі несучи потомкам ці негативні енергії.

Доброта і радість завжди відкривають простір для Душі, а вона у мудрості своїй починає зло розмивати на стежечках людських. Доброту неможливо роздати всю – за це не слід боятися, бо вона весь час подвійно повертається до даючого, до роздаровуючого.

Тарас Відновлення і торжество справедливості - ось критерій покращення людини і суспільства.

А вже після цього можна філософствувати про якесь прощення.

Сергій Ми не пізнаємо правди без прощення, бо прощення є очищенням свого життя від негативу, прощенням ми відкриваємо себе для інших, для Всесвіту і тоді нам відкривається істина (правда, справедливість) ЖИТТЯ, тоді ми починаємо усвідомлювати сенс свого перебування життям тут, на Землі, починаємо вчитися творити якості життя.

Іван Ну давайте возлюбимо ворога свого.

Сергій Всі люди на Землі одна родина, а щоби бути добродіяльними всім і жити у хороших взаєминах без сварок, війн, то цього вже нам слід кожному вчитися. З цієї позиції ми дикарі.

Микола Творець сотворив нас унікальними істотами, подібними собі-нам. Він - не робить недосконалого, не продуманого. Маємо дяку і гідність носити його часточку в собі. Не опускаймо голови, щоб ходити на чотирьох кінцівках, бо ми маємо гідність Бога, бо ми в ньому і душею, і тілом.

Все навкруги взаємопов’язаний процес і Бог є цим процесом, і Бог управляє цим процесом, і ми є цим процесом, і ми є творцями цієї енергії. Суспільство управляє особистістю, а світова енергія нашою духовною енергією і самим суспільством. Випав із суспільства – став ізгоєм, випав із духовної енергії – душа деградує і тіло такій душі посилається відповідно – чи то з нижчого біологічного виду савців, чи то буде рослина, або

камінь. Усвідомлення цього процесу є підказкою в кожному житті, як би пересторогою в утриманні від негідних вчинків. Маємо життя, то живімо вільно і щасливо, у гармонії з усіма.

А людина почасти створює свій світ і свої погляди на нього, стаючи полоненим, чи рабом цього свого матеріального світу. А, можливо, такі світи в сусіда, в колеги, в дерев, в річок, в зірок? Ми ж усі рівні перед Творцем і починаємо вчитись, бачити чиїсь світи. Бог дає нам таку сферу світу і аналогічно дає іншим, то давайте бачити їх, змішуватись, бо, якщо Творець дає нам і вам наш спільний світ, то ми є творінням одного джерела, то ми брати по душі і тілу, наш дім є вашим домом. Водночас, це не може означати, що ми є певний ідеал і ми цей ідеал можемо пропонувати іншим. А з іншого боку, чого ми маємо кінець кінцем поводитись, говорити, як більшість, хоча, можливо, в декого душа бунтує проти такого, хоче вирватись і деколи вирiвається з такого тіла, що бачить своє тіло, свою сім'ю, свій народ, як ідеал. Ми всі різні і водночас єдині. Ми не можемо без когось, чи чогось і без нас хтось, чи щось не може не створитися. Будьмо свідомі, що всі люди на планеті Земля – одна родина.

Невідомий Є близькі. Є чужі. Є ті, хто з боку йде з тобою по життю, не особливо впливаючи на нього, але вони присутні в ньому; з тих чи інших причин. Є ті, хто впритул наближається до тебе і змінює хід подій в нашій історії. Є ті, які приходять і йдуть... Одні за мить залишать слід, інші, коли вони присутні роками поруч, не торкнуться навіть струни твого серця. Неможливо передбачити, хто залишиться з тобою - іноді близькі відпускають твою руку на краю безодні, а зовсім чужі раптово її подають. Можна йти по одній дорозі, але дивитися в різні боки! Можна йти по різних дорогах, але раптово зійтися на перехресті доль.

І ніхто не знає, що станеться через хвилину, місяць, рік... Але, вриваючись в чуже життя, або навіть ледь торкнувшись його залиште в ньому те, що стане іншому маяком в найтемнішу для нього ніч. Будьте добрішими, милосерднішими, щирими! Це не слабкість і не вирок. Це сила - якій немає ціни!

Говоріть важливі слова дорогим вам людям вчасно, адже вони мають найбільшу цінність саме тоді, коли на них чекають. Все, що так важливо серцю, має свій термін придатності. Всьому свій час: слову, вчинку. Всі ми мандрівники в цьому житті, тісно, або частково переплітаємося одне з одним. Кожне торкання до вашої душі, як і ваша до чужої, залишає слід в книзі долі і змінює хід її подій. Будьте уважні, торкайтеся дбайливо.

Сергій
Творімо щастя, доброту
і хай вони будуть в роду,
а від свого стану
даруймо його дружбану
даруймо всім і вся,
ким наповнена Земля!

Галина Вселенная посылает страдания чтобы человечество осознало и изменило свое отношение к жизни. Но без знаний и правил иного отношения к мировоззрению нам не изменится к сожаленью. Люди духовно не развиваются. А следуют традициям наших предков, что тормозит развитие сознания. Чтобы понять это следует всю жизнь учится размышлять чтобы найти ответы на все вопросы.

Микола Мы согласны с Вами, Галина, в том, что Космос шлет нам испытания для изменения своего поведения, для осознания наличия их в наших жизнях. Верно и то, что обычаи, традиции, современная общественная мораль, идеологии государств и всех разнообразных религиозных структур очень и очень тормозят возможности человеческого познания себя и всего окружающего пространства, как и Вселенной. Общественное "воспитание" очень тормозит процесс духовного развития. Руководители очень боятся вольностей, не понимая, что осознанность формирует ответственность и тогда устанавливаются прекрасные взаимоотношения между всеми людьми и природой. Не нужна та армада чиновников, армий, полиции, прокуроров и судов для удержания всех в

принуждении, в страхе при их помощи и при помощи разных идеологий, норм общественной морали.

Осознанность дает такие возможности по благоустройсту жизни во всех проявлениях ее, но этому надобно наущаться. К сожалению этого нет и потому человечество находится в состоянии постоянной борьбы...

Петро Благодарим Вам, Галина!!! И нам приятно отметить то, что человечество в этот переходной период уже начало прозревать…

Невідомий «Так, щоб рухатися в світі по правильному шляху, людині потрібна безмірна довіра, тому що людина рухається в пошуках, в спробах, людина рухається в темряві. Але темрява приносить свій власний трепет, бо ми рухаємося ризикуючи і довіряючи без всякої карти, практично в невідоме. Кожен крок – це відкриття, і відкриття не тільки в зовнішньому світі. Одночасно щось відкривається і в нас. Тобто, ми паралельно йдемо шляхом знань. Першовідкривач відкриває не тільки речі. У міру того як він відкриває більше і більше невідомих світів, він продовжує відкривати також і себе - одночасно. Кожне відкриття - це і є внутрішнє відкриття. Чим більше ми дізнаємося, тим більше дізнаємося про Знаючого. Чим більше ми любимо, тим більше знаємо про Люблячого. Цей процес збуджує нас по проявлених результатах. Так в нас зароджується пристрасть до відкриттів.

Рухаємося в позамежне, в передчасне і мало-помалу навчимося йому довіряти. Віддаваймося повністю в руки життя. Людина, яка довіряє, людина, яка тремтить від хвилювання радості життя, яке вона спромоглася прожити навіть на порозі смерті. Цей стан вказує, що її життя вдалося і вона ним задоволена навіть зараз».

Юрій В последние годы философы, педагоги, психологи все чаще осваивают «практическую философию». Этим понятием называют форму совместной философской деятельности, живого общения, в процессе которых происходит ознакомление, освоение и принятие основ мудрости человечества.

Сергій Як можна вивчати філософію? ФІЛО (мова) –СОФ(мудра) – і – Я. Тобто ми (я) можемо вивчати життєвий досвід чогось невідомого з минувшини, сьогоднішнього і того, що нам може дати їх узагальнення і логістичні висновки, як ідею в суті, або вивчати досвід однієї, чи групи спеціалізованих однодумців в розрізі умовного часу і простору. Досвід є рухом повотрювальних енергій саме в таких визрівших часових і просторових ситуаціях.

Філософія тому і не є на-у-кою. Можна сказати є сформоване певне світобачення світу в деякому баченні, передбачуваності особистостей діючих і прихованих ідеологічних спроб в можливості маніпулювати людськими умами до певної міри готовності і можливості мати задатки і саме устремління, як місію життя певного індивіда, чи особистості. Особистість має переваги, бо діє в інтересах і для інтересів вигод і користі. І тому це є однією з технологій маніпулювання людськими умами. Так було і так є, на жаль, коли хочуть сховати путь, яким людство зможе бути розумним.

І це досить на часі – залучати всіх до вивчення і прийняття основ мудрості людства.

Федот Може користі більше від водяного колеса, ніж від такого філософа…

Сергій Поети, філософи, духовні вчителі, святі старці мають в своїй Душі оці задатки бачити світ інакше, ніж суспільство все, чи то ті навчені спеціалісти, які ідеологіями хочуть формувати джерело Духа того, чи іншого народу.

Поет, філософ, духівник, святий не є професією в суті і по змісту їх дій у житті. Суспільство спеціально не здатне готувати таких спеціалістів. Вони ці Знання і Вміння отримують від Всевищнього, які зріють з мальства, і саме гніт суспільства не дає їм зацвісти. Тому вони визрівають, зазвичай, будучи вже до-росли-ми тілом і умом. Це, ніби, спалах вогняної чистоти, яким вони відкривають світи.

Так, вони пишуть, говорять про якості життя і про ту радість, яку воно дає, хоча самі вони для спільноти не мають ціни в прямому і в переносному розумінні. Тому так Сущий посилає таких, щоб вони ткали такі знання для всіх.

Так є технарі, які мають пам'ять хорошу, здатність аналізувати і логічно викладати думки інших у варіаціях своїх, але вони не здатні бачити істини ЖИТТЯ і вже й самі в суспільстві створили імідж своїх старань, як професійна ліяльність. Але не вони провідники суспільства. Тому навіть ті, які вивчали курси у вишах такої ж думки про них, як Федот. Поет, філософ, духівник, святий – це є їх стан Душі і Ума. З такими задатками, талантами вони приходять від Творця. Тому й шана їм така, хоча саме їх життя досить скромне і просте. Їх богатство - їх Знання про якості духовні. Вони є , ніби, повітря на Землі, без якого неможливо Життя. Ось така їх міць енергетична.

Микола Поетика говорить людям
про все те, що є
в стані здивування
при відкритті пелени,
побачивши світи
чогось нового,
як живого
зі своїх відчуттів,
маючи радість
і те піднесення Душі,
що дає можливості
жити і творити.
Однак міркування такі
з відкритостей таких
все ж меншими є
ніж життя всеціле.
Бо ЖИТТЯ, то є БОГ
і воно відкриває нам
ті знання про те,
як появилося те,
що по факту вже є.

Юрій Э.ФРОММ. АВТОРИТАРНЫЕ И ГУМАНИСТИЧЕСКИЕ РЕЛИГИИ

Выдающийся мыслитель XX века Э.Фромм (1900-1980) трактует религию предельно широко: «Под религией я пони¬маю любую принимаемую группой систему мысли и действия, которая дает индивиду рамки ориентации и объект преданности». Такой подход позволяет ему ввести понятия авторитарной религии – догматической, обслуживающей нарциссически склонности, подчиняющей человека силе, отрицаю¬щей его достоинство, разум и право на счастье.

Э.Фромм считает ре¬лигией любую систему ценностей и норм, подчиняющую человека. Это не обязательно бог иди сверхъестественные силы, но могут быть живот¬ные или идолы, нация или класс, партия или деньги, успех или си¬ла, разум или любовь, равенство или братство. «Вопрос состоит, не в том, религия это, или нет, а какого рода эта религия». Поэтому различение следует проводить не по линии: атеизм – религия, а по критерию: способствует ли та или иная идеологическая система (которая может быть представлена традиционной религиозной верой, философской или политической системой, идеологической конструкцией) РАЗВИТИЮ ЧЕЛОВЕЧЕСКИХ ПОТЕНЦИЙ ИЛИ НЕТ.

Потребность в высшей ценности, объекте святости, идеале Э.Фромм считает экзистенциальной, бескорыстное служение им дает возможность реализовать свою сущность и обрести полноту бытия. Таким образом, по Э.Фромму, ЛЮБОЙ ЧЕЛОВЕК РЕЛИГИОЗЕН.

АВТОРИТАРНАЯ РЕЛИГИЯ, согласно его представлениям, вне зависимости от того, выражено ли ее содержание светским или религиозным языком, утверждает ли оно культ императора, фюрера или бога, ставит человека перед ними «на колени», формирует в нем униженное, порабощенное существо, превращает его в средство достижения надличностных целей.

ГУМАНИСТИЧЕСКАЯ РЕЛИГИЯ, напротив, возвышает человека, рассматривает его как самоцель, как разумное существо, способное к самосовершенствованию, к достижению полноты бытия и реализации заложенных задатков и потенций, преодолеть, свою замкнутость и разорванность, реализации себя в любви. Синтезируя ценности из различных источни¬ков, Э.Фромм поднимается над извечным конфликтом между религией и атеизмом в надежде создать конструкцию в равной мере приемлемую как для верующих, так и для атеистов. Таким образом, Э.Фромм пришел к выводу, что важен не столько объект поклонения, сколько характер связи с этим объектом.

Вслед за Ф.Ницше, провозгласившим, что в XIX веке «Бог умер!», Э.Фромм исходит из новой реальности и провоз¬глашает еще более радикальную мысль: «В XX веке умер Человек!».

Э.Фромм критикует любые формы «авторитарной религии», религии отчужденного человека – как сакрализованные, так и светские её модификации, как мировые религии, так и все другие.

Сергій "Таким образом, Э.Фромм пришел к выводу, что важен не столько объект поклонения, сколько характер связи с этим объектом.

Вслед за Ф.Ницше, провозгласившим, что в XIX веке «Бог умер!», Э.Фромм исходит из новой реальности и провоз¬глашает еще более радикальную мысль: «В XX веке умер Человек!»."

Да. На данный период оба автора правы. Вывод Э.Фромма правильно указывает на истинность поисков человека себе подобного в познаниях своих возможностей, выходя из своего познания Вселенной.

Здесь присутствуют те реалии, тот базис общественной мысли, в которых и пришло понимание этих высвказываний. БОГ - есть ЖИЗНЬ. Да интерес к жизни утрачен, да человек не желает так жить в мире людей, основная масса, которых разуверована и безразлична к себе, к другим участникам жизни и к самой ЖИЗНИ.

Критикуя все и не давая людям ничего - тоже путь в никуда, да трудно сегодня на Земле, ибо Космос отмежевался от такого бешенного общества, которое сегодня есть на Земле - одна часть без ума, а другая страдает от ума и обе с этими диагнозами идут сами и ввергают остальную часть природы к погибели.

Всё же есть разумные беспокоющиеся люди, понимающие создавшуюся кризисную ситуацию в взаимотношениях человека с человеком, человека с обществом, общества с человеком, человека и общества с природой, с космосом и именно они, изучая социальную, экономическую, философскую базу составляющих эти взаимоотношения и новые возможности, чтобы найти новые гуманные пути для развития каждой личности, индивида человеческой сообщности для реализации полноты бытия. Они ищут пути идеологического, политического, религиозного обоснования возможностей для содания гуманных взаимотношений на качествах жизни, чтобы они способствовали разумно перестроить весь социальный организм планеты, создавая условия для счастливой жизни.

Микола РІЗНИЦЯ В НАС,
А НЕ В БОГАХ
Скажемо вам друзі чесно,
як людям мудрим і простим,
що ми не бажаємо зовсім
ображати словами цими інших.
Та і не схильні слухати про те,
що люди так бездумно

просять в Бога все,
хоча свідомі того,
що їх навчено цього.
Бог є життя,
а вони сприймають всеціло,
як духовне божество,
не задумуючись над тим,
що в житті по різному є
і в ньому присутні добро і зло,
як і інші їх похідні.
Тому з розуміння їх,
Він не може бути слугою,
а носієм якостей Духа
і саме їх Він кожному дає,
а ми, будучи Його дітьми,
і творимо необхідне,
або беремо для потреб із наявного
в конкретному проханні…
Творець кожному в життя дав
нам всім і все із потреб,
а звертання, як до слуги,
або зі втраченою гідністю,
поступаючи, як жебраки,
то це не є людини гідне –
і ми прощаємо їх за це.
Бо ця різниця в розумінні суті
й змісті слів є тільки в нас, людях,
бо в усьому живому цього нема,
немає в них і різних богів.
А в додачу скажемо теж,
що сьогодні служителі релігій
на догоду Господу
маніпулюють словами так,
що ми ніби молимося святому Духу,
а на словах славословимо Господа
і ті порядки мирські
де люди перед вибором поставлені,
де в по-вазі змагальництво,
гординя, ненависть і зло,
починаючи плести ганьбу
на інші нації, народи,
на інші традиції і релігії,
а далі в побут дрібнички йдуть,
та в кінці уже всі готові
вмерти від життя остогидлого,
готові красти і вбивати
слабших, менших і тих нещасних,
до яких вогонь заздрощів летів.
Та знаймо люди, знаймо,
що прийнявши похибку раз,
вона й лишиться в нас
тим зерном, що зростає злом.
То уже тепер ми не йдемо до Бога,
ані до Отця-Творця-святого Духа,

а прямісінько без ума
до свого брата і кумира
Диявола-Сатани на посаді князя.
На сьогоднішні літа,
коли керує життями Сатана,
а це більша частина людства,
хто носить назву люди,
то вони є готові,
чи є з такими умами,
як в іуди і є готовими
до кінця служити.
Саме так, бо майже всі
умом це знаємо,
цю разовість в житті,
а так хочеться діяти
і за це життя коротеньке
взяти все, що тільки може:
злий побільше зла;
любиш марнотратство, гроші,
то всі зусилля прикладеш,
не дивлячись ні на рідню,
ні на спільноту і богів,
бо ум затьмарений зовсім
у бажаннях своїх.
Леліймо Душі, люди,
поки життя в нас струменить,
поки серце б’ється в грудях,
поки думка і слова знайдуться
пробачити усім і собі
за дії непотрібні
і самому прощення просити:
у Бога, у життя, у живих
і в померлих, бо енергії їх
чують кожне слово наше.
Шанси є чималі у тих,
хто Духом себе укріпить.
Засіваймо по чуть-чуть
між людьми ці думки
і хай виростуть у них
колоссям більшим зрілим,
бо назва їм усім
та радість життя і доброта.
Тому просимо, благаємо вас:
будьмо обережними в словах,
та так і в діях, шукаючи вже
тепер і тут розуміння і спасіння
від помилок своїх у молитвах
добродіяльністю своєю.
Спробуймо…і сподобається,
бо істинний дім у собі.
Там усе наше життя –
здобутки й втрати
доброта і зло,
любов і байдужість...

але знаймо всі,
що приймати якості,
чи прояви в ньому
здатні лишень ми.

Орест Говорячи про рабську покірність, яка дійсно вплелась у релігію християн… але це не має нічого спільного з розумінням Справжньої Любові - яку пригадав для усіх Той, чиїм ймменням і називаються ті, хто не розуміє глибини вчення Його… тому і відповідні наслідки цього…

Сергій Рабська поведінка людей в їх природі, а не в проголошеннях; з їх бажаннь, чи з ліні прийнята вона, як спосіб життя. Так релігійні традиції зманіпулювали словами, говорячи на кожного, що він раб БОГа. Ось для цих двох означених категорій і підходить цей вислів - раб ЖИТТЯ, бо БОГ по суті і визначенню є ЖИТТЯ. Тому люди пристосовуються до обставин, до інших побратимів, сестер, обманюючи їх, плодять зло для очікуваних вигод... Отут вони дійсно раби Життя. Але свідомий чоловік не є рабом життя, він є його творцем.

Микола Чудові мудрі думки і людський досвід оголосили Ви, друзі! Молодці!!! Пробуджуймо усі спільно пробуджувати людство до відновлення істинних Знань...

Частково так є і в нашій приземленій поведінці, та Всесвіт має чималий вплив на Землю і на кожну сутність, яка має життя...

Дмитро Можливість пізнати істину, можливо, ближче самої істини, як можливого візира в пізнанні сенсу життя. Життєва спрямованість руху по шляху до істини більш насичена фактами і подіями, що дає енергію для духовного зростання, ніж сама істина, бо з нашої позиції істина сприймається як щось стабільне. Але чим ми більше пізнаємо її прояви, тим прекрасніше наше життя тепер і дуже велика ймовірність, що ці пізнання збережуться в наступному житті.

Юрій Велике спасибі за розуміння і за Вашу, друзі, потрібну, затребувану працю. Вважаю, що поширення ідеї про «ментальний етнічний плюралізм» зможе хоч трохи змінити ксенофобські настрої, які вирують у нашому суспільстві.

Микола Я цим не переймаюся, знаючи, що всі люди на Землі є сестри і брати по крові й Духу. Одні з них десь ніби то далеко, інші відстають, хтось вліво звернув тимчасово, а хтось у правоті побачив автомобіля. Ми маємо різні програми життя і дій і саме вони дають вічність життя, яке і є енергіями для всіх у цьому коловраті життя на землі і є джерелом енергій для Космосу. Людина має здатність духовно рости і розвиватися до свідомого розуміння своєї ролі у житті і впливу на неї оточуючого середовища.

Сергій Гармонійне сьогоднішнє життя дає нам можливість мудро поєднувати духовне і матеріальне. Ми так живемо в своє задоволення. Ми викопали яблуньку в лісі і посадили її на добре освітленому здобреному полі з достатньою вологістю грунту. По закінченні роботи оглядаємо результат праці і раді від втоми, від щему, що робимо добру справу. А вже за тиждень появляються листочки, можливо цвіт, що милує око і душу. В наступному році робимо пікіровку, підживлюємо, обрізаємо хворе, лишнє і знову споглядаємо результат роботи. Задоволені нашим творчим підходом. Одне дереце, інше і садочок біля хати. Це труд і краса. Ми творці з природою в цьому, хтось в танці і т.д. Але фактично ми весь час були неусвідомленими спостерігачами – побачили яблуньку, подивились місце, щоб було зручно для деревця, подивились зі сторони на результат праці. Це ж не була мета пошуку яблуньки і тим паче садити сьогодні. Це була прогулянка в лісі, по життю. Це було спонтанне рішення, але воно з самого початку дало відчуття радості. Отака природа смислу життя - жити тут і повсякчас. Сущий підкаже нам коли викопати

деревце, коли зібрати букет із сухого листя. Живімо у такому стані, як у вихідний день на самотній прогулянці в лісі, чи в процесі прибирання квартири у вихідний день. В спокої з радістю і в задоволенні.

Тікаймо від радості, щастя, які є постійними і надлишковими – так радять мудрі по життю люди, - бо це розм'якшує, розслаблює нашу сутність і, можливо, один маленький негаразд приводить нас у великі клопоти, марні клопоти, які ми вже не можемо, здається, вирішити. Розуміймо, що тікати – це є образне слово, - і за яким лежить спонукальна дія – в такому стані щастя і радості будьмо роздаровувачами радості, творцями добрих справ до тих пір, поки вистачає в нас енергії, бо життєві потоки енергій (обставин) течуть рікою по різних життях в одночасі і в тій же місцевості.

Не для розслаблення від щастя ми покликані, а для творіння і надбань духовних і матеріальних по силі нашій, щоб нести цей хрест – символ сторін Всесвіту. Бувають горе і біда великими, які все одно є посильними для нас і дають можливість узріти суть таких негараздів, що дають нам бачити їх і дають можливість розвиватися далі.

Юрій Чесно кажучи, я зрозумів в ньому не все, про що ми тут говорили. До того ж з деякими з ваших тез я погодитись не можу.

Сергій У коротенькому дописі не просто описати суспільні проблеми і навіть ті, яких Ви не узріли в його тексті. Ми написали чимало книг, а ті, де розглядаючи психіку людини і людства в цілому з тими методиками і способами змінювати їх для того, щоб формувати на цих теоріях гуманне суспільство - спалили ще два роки тому в ніч перед Днем води (Івана Купайла). На видання їх у мене нема коштів і не хочу, щоб в час неспокою і реформ ці знання не змогли застосувати для себе окремі особи, чи клани для корисливих цілей. З таким я зустрічався за ці сім років не раз. Одного разу запропонував і соціальні, і виробничі проекти розвитку району і країни в уряд в профільні міністерства - промовчали, а потім ті проекти стали обкрадати на тих матеріалах не в інтересах нації-держави, а для свого особистого збагачення і для вибудови статусного фактору.

Микола Спрямовуючи свою енергію на реалізацію матеріальних благ, ми не залишаємо енергії на розвиток духовності. Якщо ми в матеріальному плані позбавляємо себе матеріального достатку різними обмеженнями, якоби для душі, то і надмірність таких обмежень веде до обмежень потреб душі – душа мільчає – душа не росте, не розвивається, бо порушена рівновага, порушена гармонія.

Юрій Ви піднімаєте цілу низку вкрай важливих і складних проблем, над якими я замислююсь все своє свідоме життя, а саме: як виховати ДУХОВНУ, СПРАВЕДЛИВУ, ВІЛЬНУ, ТВОРЧУ ЛЮДИНУ, як закласти в людині ДУХОВНИЙ СТРИЖЕНЬ. Цю проблему протягом багатьох століть намагаються вирішити релігійні діячи, філософи, педагоги, психологи, батьки. З цієї проблематики написано багато праць, отримано багато рецептів, розроблено достатня кількість потужних педагогічних технологій, але проблема остається невирішеною.

Микола Цим почали турбуватися люди із часу можливості нести усне слово, а ще ширші можливості появилися зі здатності людини поширювати ці спроби з допомогою книг, радіо, телебачення. Величезні напрацювання цієї мудрої еліти суспільства спалено і багато зберігається в архівах релігійних і державних інституцій.

Сьогодні є такі роздрібнені знання по всьому світі, є технічні можливості для поширення, для спілкування, та і сьогодні цьому всіляко перешкоджають послідовники релігійних організацій і працівники спецслужб у різних державах.

А сьогодні велика є потреба для такого обміну думками, для формування структурної організації певної зі здатністю узагальнювати досвід, аналізувати, проводити дослідження, то цих питань не піднімає, майже, ніхто. Були і Ваші, Юрій, спроби і чим вони закінчилися. Навіть до звіту про причини неможливості створити такий дослідницький центр

в одній країні з філіями в деяких інших не дійшли. Для цього потрібні організатори, аналітики, гроші, бо ті рушії ідей, пошуковці крупиць знань практично не придатні для цієї функціонально-організаторської праці. Вони потребують цієї допомоги, цієї підтримки для поширення їх досліджень, теоретичних знань.

У Вас, Юрій, є вже досвід організатора, аналітика, є свої напрацювання, то гуртуйте таке обєднання. Я тільки рад буду тпкому практичному устремлінню і чим зможу допомагатиму.

Сергій Ідол – ідеологія, як суть
в собі дол (низ) несуть,
як те нижче за культуру життя,
за поведінку людини на Землі;
як низьке, низменне в собі,
бо відсутні якості у діях,
нема світлого чуття на верху,
як зову, як устремління
і не кличе кожного до пошуків
на будь якому етапі життя,
то тому є відчуття страху, застороги
і не тягнеться Душа до них, як до істини.
Тому ідоли, ідеології завжди
були вужчими за всеціле життя,
а ними прикривали керівники
свої бажання і злодіяння
з клятвами-обіцянками
в релігійних і партійних клубах.
Це є «нормальним» у їх життях,
та болісно іншим у їх помилках
за ту зупинку довіри у вірі
до любові, до доброти і істини.

Ганка На мою думку ідеологія, якраз і є суттю життя. Вона здатна перевернути світ з ніг на голову. А ідеологія релігії є провідником і серцевиною, а для кого і самим життям.

Микола Я не заперечив сказаного Вами і саме людська спільнота тисячоліттями уже послговується в організації цього приземленого життя ідеологіями, різними ідолами. Сьогодні постало питання для потреб людства при його зневірі і байдужості до старих ідеологій – вишуковувати, вибудовувати конструкцію нової позитивно налаштованої ідеології на якостях життя, бо саме так людство готове і придатне для сприйняття і прийняття цих змін на краще, а не пливсти за ідеологією тепер існуючого самознищення.

Сергій Ідол, ідеологія, як проміжок в процесі життя потрібен для підготовки умів людських до розуміння основи основ, що наявність **ЖИТТЯ** засвідчить вкінець про розумну діяльність людства, людства свідомого в тому, щоб воно вміло творити якісне життя, на якостях доброти, любові зі здатності вільно і справедливо з усім в гармонійних взаєминах вибудовувати РАЙ.

Ганна У відносинах людини з людиною були завжди суперечки. Чи коли небудь люди вирішать відшукувати компроміс?!

Замість вибирати героїв в мудрості - вибираєм героїв сили, тому зло переважає. Коли розуміння приходить - доводиться виправляти помилки зі значними втратами.

Ідоли, яким молилися переросли в кумирів та кумирчиків. Хочеться вірити, що протистояння добра і зла - закінчиться перемогою добра. Головне, щоб не з'явилася пиха, яка також руйнує загальноприйняте правило братерства і миру.

Дякую Вам за тлумачення джерела ідольства.

Мудрість *«Одного разу, повернувшись з прогулянки, Хінг Ші застав своїх учнів за бурхливим обговоренням. Підійшовши до них, він запитав:*

- Про що ви тільки що спорили?

Учні відповіли:

- Вчителю, ми пробували визначити, які три хиби у людини самі страшні.

- І до якого висновку ви прийшли?

- Ми вирішили, що самі страшні хиби – це бути сліпим, глухим і німим, - відповів один з учнів.

- Ви сказали лишень половину з того, що слід знати.

- ??? Половину?...

- Так, бо ви не згадали про те, що немає гіршої хиби, як бути сліпим до біди чужої душі; бути глухим до прохань про допомогу серцю і бути німим через байдужість і миритися з цими явищами в собі».

Сергій Просто треба побачити причину, чому наші батьки руйнували нас. Їх наміри були хорошими, але їх суспільна ефективність була недостатня, вони не були усвідомленими людьми. Вони хотіли, щоб ми були щасливі, звичайно, вони бажали нам щастя. Ось чому вони хотіли, щоб ми стали багатими людьми, шанованими людьми; ось чому вони стримували і обмежували наші бажання, "ліпили" нас, змушували нас слідувати зразкам, структурували нас, формували наш характер, багато в чому придушували, деколи прискорювали. Вони робили все, що могли. Їх бажання були правильними, бо вони хотіли, щоб ми були щасливі, хоча вони не усвідомлювали того, що робили, хоча вони й самі не знали, що таке щастя. Вони були вільними в своєму виборі, вони були нещасними і неусвідомленими людьми.

Так, у них були хороші наміри. Вони робили все, що могли. Проявимо до них розуміння, але не сердимося і не гніваємося на них. Вони були спіймані в цю релігійно-політичну пастку. Вони не знали, що таке щастя, але у них було уявлення про те, що щаслива людина це та, у якої є гроші. Вони працювали для дітей все своє життя, вони все життя витратили на те, щоб заробити гроші, але вони залишилися з цією думкою, що гроші приносять щастя. Їх мрії були хорошими, їх бажання були хорошими, але вони були нещасними і неусвідомленими людьми - ось чому вони завдали нам шкоди, а й допомогли усвідомити цю ж шкоду при читанні зараз. Ми маємо шанс перервати цей ланцюжок негативу завдяки їм.

Орест За щастям - не треба бігати…

Стара мудра кішка лежала на траві і грілася на сонечку… Тут повз неї промайнуло маленьке спритне кошеня… Воно шкереберть прокотилося повз кішку,… потім жваво підскочило і знову почало бігати кругами…

- Що ти робиш? – ліниво поцікавилася кішка…

- Я намагаюся спіймати свій хвіст! – захекавшись, відповіло кошеня…

- Але навіщо? – засміялася кішка…

- Мені сказали, що хвіст – моє щастя… Якщо я впіймаю свій хвіст, то впіймаю і своє щастя!…Ось я й бігаю вже третій день за своїм хвостом… Але він весь час вислизає від мене…

Стара кішка посміхнулася так, як це вміють робити тільки старі кішки і сказала:

— Коли я була молода,… мені теж сказали, що в моєму хвості – моє щастя…. Я багато днів бігала за своїм хвостом і намагалася схопити його… Я не їла, не пила, а лише бігала за хвостом…. Я падала без сил, вставала і знову намагалася спіймати свій хвіст… Якоїсь миті я зневірилася…. І просто пішла,… куди очі дивляться…

І знаєш, що я раптом помітила?…

- Що? - Здивовано запитало кошеня…

— Я помітила, що куди б я не йшла, - мій хвіст скрізь іде за мною!…

За щастям не треба бігти…Треба вибрати свою дорогу, - і щастя йтиме разом із тобою!…

Сергій ЩАСТЯ – СМИСЛ ЖИТТЯ
Цінуй своє щастя поки живий.
Живи, радій, кохай;
Живи – твори життя,
Сій мир і злагоду межи людьми.
За здоров'я дбай,
Трудись в задоволенні від достатку.
Плач зі всіма від радості.
Плач разом зі мною у блаженстві.
Плач у розумінні,
Що гнів, гординю,
Жадність і злобу
Полишив вже позаду.
Хай і негаразд, який вводить нас в напругу
Буде пружиною, що штовхає життєвий клапан
На пошуки істини і сенсу,
Бо щастя так усім нам треба…
Частіше говори:
«Світе, ти красивий у весні…»
Частіше говори:
«Я відчуваю благоговіння в літі…»
Частіше говори:
«Я бачу богатство восени…»
Частіше говори:
«Я знаю мудрість твою Природо … у зимі».
Подаруй всім щастя в щасті.
Прийми усе, як є…
Бо саме це дає нам зрозуміти:
яке це щастя – жити і творити.

Михайло Саме завдяки великому потоку інформації людина виявилася відділеною від своєї цілісності, чистоти – їй ніколи займатися пізнаннями. Інформація віддаляє нашу сутність від пізнань і цим займається суспільство в особі школи, церкви, ЗМІ …

Це одна із скритих форм стишеного знищення людства, бо непотрібна надлишкова інформація забирає велику кількість життєвої енергії і яка «виховує» в нас рабське існування звичайного кіборга з скороченим строком життя і який уже зараз з першого класу відчуває відсутність радості в житті, а друга частина небезпеки в тому, що молодим людям цією інформацією не дають развивати в собі при-родні задатки і в них не залишається часу на пізнання себе, своєї сутності. Це цілеспрямована політика геноциду людства і спектр способів її втілення досить широкий. Нечувана кількість абортів, не бачене число сиріт, величезна кількість дітей не живуть, а виживають при нещасних таких же батьках. І це у 21 столітті, де є надлишки їжі…. Це найближча небезпека людства, це хвороба, яка пустила метастази, коріння… Ми своїм німим споглядання займаємося знищенням дітей, нашого майбутнього людства, бо це основна складова в процесі зникнення цивілізації.

На війні вбивають тіло, а в школі, університеті вихолощують духовне, вбивають душу. Для прикладу, ми вчимо дати подій, назви міст …, а для чого. Яка роль тих предметів у житті дитини, та і дорослі не знають. Для обмеження спроб пошуку істинних знань про себе, як людину, так і про все, що її оточує.

Владислав і Ярослав "Пізнання себе" - ЛАБІРИНТИ НЕІСНУЮЧОЇ ЛОГІКИ

Уже минуло дві з половиною тисячі років, як мудрі греки дали людству пораду, щоб вирішити всі проблеми – людино, пізнай себе.

А що ми? Втікаємо від себе, цураємось себе, зрікаємося свого Я за власним бажанням і з легкістю стаємо жертвою маніпуляторів. Політичних, економічних, різних пройдисвітів.

Природою, вочевидь, і самим Творцем, запрограмовано, що головною метою людини і нації є пізнання себе, усвідомлення своїх вразливих місць і переваг (соціальних, культурних, психологічних тощо), мрій, бажань. Таке пізнання часто супроводжується стресами, нерідко серйозними кризами. Протягом життя людина переживає кілька психологічних криз.

Перша – криза трьох років. Це відокремлення дитини від батьків, остаточне усвідомлення нею, що "я" – це і є я, а мама і тато – окремі люди. Раніше дитина говорила про себе у третій особі «Саша хоче їсти», тепер вона заявляє – «я хочу їсти». Це другий стрес (перший – народження) від усвідомлення себе, свого Я. І адаптація Я до дійсности, яка надто часто не лояльна до дитини. А нерідко ворожа. Навіть у розумних і забезпечених батьків дитина часто розглядається не як вільна особистість, а як їхня власність…

Успішна адаптація у школі шестирічного хлопчика, чи дівчинки залежить від того, як добре дитина розуміє свої почуття і бажання і наскільки вона готова поважати бажання і почуття інших, а також – поважати правила.

Буремні бунти підлітків – це теж з епопеї "відайте мені моє право на вибір", та протести проти нерозуміння спільнотою потреби підлітка. А вони прості – визнайте моє Я. Криза підлітка – насправді це криза суспільства. Нерозуміння ним людини. І хоча наука психологія досягнула висот, надто часто вона залишається сама в собі…

Суспільства, внаслідок цивілізаційної кризи, зайняті проблемами виживання…

Для людини 30-40 років, яка більш-менш успішно пройшла попередні уроки, остаточно відкривається її суть. Хто я? Для чого живу? Що я можу дати світові? Що хочу отримати, щоб почуватися щасливим? Хто мої друзі? На ці питання психологічно зріла людина шукає і часто знаходить відповіді. І це позбавляє її від майбутніх стресів і психологічних проблем…

До того часу поки не втрутяться у її життя зовнішні чинники…

Приблизно те саме відбувається з націями. Але набагато складніше. І драматичніше. Часто супроводжуються трагедіями…

Кожна нація намагається віднайти в собі точку опертя. Свою, дану їй від початку. Побачити свої унікальні риси, можливості. А вже потім нація прагне показати себе світові. Ось я! Це я! Це спосіб життя моїх громадян, а оце мій кодекс, а це наші культурні надбання. Приблизно з таким меседжем нація звертається до світу. Цивілізовані суспільства сприймають це як норму, демонструють своє надбання, пропонують обмін, обмінюються і, таким чином, відбувається розвиток.

Та є країна, яка таких речей не розуміє.

З Росією впродовж усієї її історії відбувається щось украй нелогічне. Вона втікає від себе справжньої настільки затято, що цьому можна подивуватися. Мало того, що держава впродовж багатьох століть майстерно фальсифікує свою історію, так вона ще й безсовісно все краде. Все! Історичних постатей, перемоги, досягнення культури. Те вартісне, що не виходить украсти, знищує. Будь-яку спробу інших держав заявити про своє Я Росія сприймає вороже та з неймовірною злобою. І, якщо може, намагається придушити чужу самостійність та інакшість.

Росія фанатично боїться побачити себе справжню. І то цілком виправданий страх. Адже загарбання, вбивство, руйнівництво, а звідси – брехні, підступність, хамство у московитів стало звичкою, способом існування, основою їхньої ідеології.

Чому Росія не наведе лад на своїх землях? Чому не почне будувати школи, лікарні, не захистить від злиденного життя своїх вдовиць, сиріт, пенсіонерів? Адже там десятки тисяч квадратних кілометрів родючої землі пустує. За часи правління Путіна за вуглеводні вона отримала біля чотирьох трильйонів доларів…

Такі питання ставлять усі, в кого є логіка. Але ж Росія – країна з дологічним мисленням. Там для логіки місця нема…

Мета інших народів – життя і розвиток, а для переважної більшості московитів метою є руйнація і смерть.

Не може адекватна людина з адекватної сім'ї бомбити мирні міста і села. Ґвалтувати жінок і дітей. Катувати полонених. Знущатися з безсилих. Не може! Так не буває, щоб хтось 20 -30 років був нормальним, а потім кинувся чинити звірства на чужій землі. Для таких безчинств потрібна внутрішня згода "я". А така згода не формується за один день чи за місяць.

Щось таке має бути у психіці, якийсь елемент, який дозволяв би окультуреному "я" вмерти або сховатися за куліси. І це щось є відсутність емпатії. Ніякого співчуття і співпереживання.

Відсутність співчуття у більшості росіян найпотворніше проявляється в ставленні до завойованих ними народів. Знищення святинь і пам'яток культури, масові зґвалтування, катування полонених – це частина поведінки руйнівника. Але ж і до співгромадян – сусідів, навіть родичів, росіяни дуже часто виявляють нелюдську жорстокість. Випадки педофілії в родинах, насильство у школах, "дідівщина" в армії, велика кількість убивств і каліцтв під час побутових сварок – це не повний перелік того, чим прославилися "росєіянє". Дехто з психологів певен, що причиною таких девіацій є алкоголізм. Це частина правди. Надмірне вживання алкоголю в Росії стало традицією і вже нікого не дивує. Але це ще не все. Може, звучить метафорично, але росіянин на глибинному рівні боїться життя і гармонії. Якщо за вікном краса і веселощі, у пересічного росіянина це викликає роздратування. Чуже щастя доводить його до сказу. Чужі інтелектуальні досягнення викликають у росіян два бажання: забрати це собі або потоптати.

Так, не варто казати таке про всіх. У гнилому болоті також може трапитися квітка. І серед росіян є мислячі особистості, для яких честь – то не порожній звук. Але такі особистості поодинокі. А логіка більшості жахає.

Західна Європа живе благополучно, тому треба на неї напасти. Америка багата і захищена держава, тому Росія люто її ненавидить. До України та українців пекельна ненависть московитів не вщухає століттями.

Бог забирає розум, коли хоче тяжко покарати людину. Так казали мудреці давнини. Не знаю, чи до Росії цей афоризм можна застосувати. Шанси окультуритися, помудрішати, скинути з себе катівське закривавлене вбрання у Росії були. Так чому ж держава не скористалася ними?

Путін – цей потворний феномен виник не просто так. Для нього готували місце у психології пересічного росіянина. Готували довго і наполегливо. Тож не Путін створив путіноїдів, а навпаки – путіноїди створили Путіна. Він – втілення потаємного бажання людей, у яких прокинувся ген звіра, ген древнього андрофага... І це проблема нинішньої цивілізації…

Микола Чудова і дочасна стаття, яка давно зріла в їх умах. Мене радує ця відкритість і гідна їх публічна дія. Благодарую Владиславу, Ярославу, Андрію і Галині за поширення мудрості людської!!!

Сергій
ЕНЕРГІЇ ВІЙНИ
Енергії війни…,
то де ж беруться такі вони
…від наших дій лихих,
чи з добродіянь святих,
то вже поміркуймо самі,
коли прочитаємо рядки усі.

От і закінчилися зелені празники,

а я листаю інтернет-сторінки
і дивуюся із вас, любі мої,
що вітаннями ділимося усі,
де у заставках є ікони різні
і на них різняться святі,
та ще й написи на їх фоні –
«збережи, допоможи
і всі проблеми на себе візьми…».

І лиш де не де ікона
істинно християнська є,
де Отець і Син сидять,
та і Дух святий їх променями олицетворя
голубом спокою і миру покрива
і нам благодать і мудрість шлють.

А де Мати, Мати
Богородиця свята,
без якої людства то нема.
Загубило людство
істину ось так,
коли сім'я неповна,
коли відтворення нема,
коли єднавчого центру
на Землі і у Всесвіті нема.

Куди дивляться боги,
коли духовно обкрадені вони,
то як і людство може
у сирітстві жити?

Мати ладнає дітей, чоловіка і батьків,
мати леліяла спокій, мир споконвіків.
Вона й відроджує рід людський,
вона і ласку й ніжність олицетворя,
про мудрість і облаштованість життя дба,
та і гармонію взаємин у сім'ї – і то все її,
то чого людство так відгородилося від неї
і активно не посилає енергій їй.
Вона теж шани хоче,
вона ніжно про любов шепоче
і в очі, в Душу загляне
і слово ніжне скоріше пошле.

Та й спом'янімо всі,
коли у нас ситуації безвихідні,
чи то у сім'ї, чи то у війні,
що лиш тоді ми біжимо до матері
і тоді молимося Богородиці святій.
Хіба так розуму треба багато,
щоб для матері щодня творити свято.
То коли ми совість свою почуємо
і її нарівні з усім сонмом життя вшануємо.

Хоча є гарні церкви
у кожнім місті і селі,
та попи видать
прихожан не вчать,
як саме Всевишнього величать,
які слова писать
і кого все таки віншувать.

А посилають вітання ці
християни по всій Землі,
змішавши у вінегрет усе
грішне і праведне…,
то для чого така каламуть
і ця непотрібна суєта мирська
у ці зелені празники,
коли небо і земля
енергіями благодаті наповнена
і все повниться енергіями ЖИТТЯ –
буяє зелене листя і трава,
квітує усе живе, святе,
а то і плоди людям вже
і іншим побратимам шле,
дощ тепленький і рясний,
де лиш чоловік на фоні цім
по матінці Землі усій
заздрісний, брехливий, злий
і не вміє правильно вітати,
а все бігає по ракети-снаряди,
або горілку смердючу п’є,
та ще й битися забажає.

Не змішуймо грішне з праведним,
як той поц нехитрий,
що дьогтем смердючим
бочку меду опаганив.

Бо віншуючи духів Неба, Землі і Життя,
як образ трійці пресвятої,
то вшановували істинні суть,
якою всі по сей день живуть.

І як би не називали ми
по всій Землі ці дні,
то тільки християни
цю честь для Отця-Творця-святого Духа возвели,
хоча Він у цій іпостасі
не має обмежень у просторі і часі
і потребує від християн
славословінь і благодарінь щодень,
як Отець у енергіях джерел Родів
з прадавніх віків,
а син – це ми із вами і все живе,
яке Творцем сотворене.
Тому святого Духа завжди

люди і все, що дихає ним славословили,
як світлого і чистого,
що ним був і є основою руху енергій,
як джерело життєве,
то так і в людському умі
вони обумовлені були,
а тепер іде понять підміна,
бо як би ми не називали
в середовищі народів всіх
людей різними іменами,
та суть людська одна у всіх
за ними нині, прісно і у віки.

Не на часі теж
активно господа славословити,
який обманув, обікрав,
а то і життя у декого забрав.
Не на часі нам усім
милості від Всевишнього чекати,
а потрібно позитив творити,
щоб життя Землі
і нам продовжити.

Не носімо прикрас у дні смути і війни,
щоб не плодити заздрощів і зла;
не носімо рабських цепів на шиї;
не носімо символи смерті
на хрестиках натільних;
не розпинаймо і тепер ми
Ісуса Христоса на хресті.

Це ж ганьба для БОГа,
коли на Диявола угоду
носимо такі слова і хрести,
щоб забруднити себе у злі,
а потім вбивати одне одного,
бо досить таки дурні.

Так у нас є шанс все це зберегти,
та досить багато енергій зла ми
між собою наплодили…
А якщо ми це зрозуміли,
то маємо будь чиє життя берегти,
бо воно є здатне до творіння доброти.

Та не так є у Природи,
де Дух Неба і Землі
дбає про тепло і плоди,
а люди все у суєті і злі…

То як скажіть, моя рідня,
зможе закінчитися війна ця,
коли навкруги стільки зла,
а духовно очиститися часу нема.

Нема часу, бажань, умінь,
щоб опуститися до колін
і щиро каятись, прощати,
чи на добрі справи плани складати,
або попросити Всевишнього,
щоб навчив, настановив
до молитов і творчих справ
у благодіяннях за життя
пізнаючого врозумив
задля стишення зла
і істину з доброти освітив.

Бо зброєю іще ніхто не переміг –
один убитим зліг,
а другий цю смерть-гріх,
на себе енергії зла взявши,
і понесе життям до хати,
та не зможе нивоньки орати,
та все БОГа буде благати,
чи у сім'ї всім нерви мотати.

Хай молитва і доброта
у наших твориться ділах,
бо вона ще не такого окупанта,
як Росія, із своїх земель гнала.

А наші злість, крики і ура,
як і та зброя у руках
ніц не вартими є
проти великого монстра,
бо і слон не боїться палки, батога,
а йде сміливо в огороди
і там все їсть і толочить,
залишаючи сім'ю для голоду
і лиш вітка по вухах його
прожене з кормильця-огороду.
Буря, ураган, дощ проливний
в ущелині, на полі страшний,
та коли вирівається на простори-океан,
то лишається лиш міраж.

Так і перші байрактари
дали радості людям у державі
і ці енергії їй сил додали,
коли, майже голими руками,
ворога з нашої землі,
як бидло, окупанта виганяли –
ось яка міць і сила,
коли ми у позитиві.

А потім в Ірпині і Бучі
охолодили піднесеність цю
тим холодом лютого зла,

коли жорстоко убивали, ґвалтували
і по сей день пливуть лиш чутки.

Так, росіяни є гірше звіра
у своєму вродженому злі,
яке культивується уже віками
на весь земний світ,
тому й Росію вже прозвали
постидним словом – тюрма народів
і є нащадками диких звірів,
хоча і там є мудрі і святі,
та там поодинокі
і їх думки не слухають вожді.

Та скільки ще прикладів треба,
щоб ви, люди, зрозуміли всі,
що зусиллями спільними
захисників, трударів, дітей і стариків
ми маємо творити енергії позитивні,
то і космос на них відгукнеться,
щоб прогнати агресора злого
інакше ми погрузнемо у війні
і не на день, місяць, а на віки.

Не побачимо щастя-радості ми,
наші діти і онуки при житті,
бо виявляється до всього нам
розум і мудрість треба мати.

Так, правда ця гірка
скаже спільнота людська,
бо вважає її теж злою –
вона ж бо дратує, злить,
тих, хто святого у собі не має,
або ж дияволу так догоджає.
Та нам потрібно усвідомить,
що в ній життя істинне.

Інакше волі нам не бачить,
бо вона із правди виросла,
а правду ростить любов і доброта.
Ось чому я й рішив вас, любі,
такою правдою озадачить.

Будуть плювати і кричати,
та Дух святий мене збереже,
а вони усе ж прозріють,
як після Ісусового розп’яття.

Та все я пишу і далі,
щоб умом кожен зрозумів
і щоб Всевишній Душу кожному відкрив
на ці буденні речі,
бо, нібито, з таких дрібниць

вибудовується гармонія і спокій.

Благодарую святому Духу,
благодарую і Творцю,
що дали мені розуміння і можливість
людей до доброти і любові звати.

Я маю ці слова правди писати,
бо кожну мить ночі-дня
ці істинні слова
мають життя захисника спасати,
мають до доброти і молитви
з любов'ю і благоговінням звати,
тому запрошую вас, сестри і брати
уже сьогодні діяти.

Я довго мовчав для публіки
і у сльозах при словах молився,
бо свідомий того, що ці слова
є людська правда свята
і сказані без пори,
допоки сам не пізнаєш біди,
то можна наплодити багато зла,
бо носії зла у безтямі
намножать його сповна
і лиш мудрі шукатимуть путі,
як виходити з цієї біди.

А кричатимуть і готові будуть вбити
християни релігійні, чи магометяни правовірні;
політики корисливі, патріоти хатні, націоналісти…,
бо носії зла поділили БОГа єдиного на конфесії,
поділили людство на нації,
як і видумали поділ планети на держави,
як насмішку над Творцем, як богохульство
з вуст попів, націоналістів, комуністів,
обзавівшись ідолами, ідеологіями,
які по суті і змісту між собою є подібні
в усьому світі на Землі,
бо їх ідеології такі
додавали енергій зла
для боротьби, для війни.

Як колись, то так і тепер
та частина суспільства,
яка лізе по драбині служби на верх
є великими ґенераторами зла,
бо в основі їх дій є суть-боротьба
і у них усюди, скрізь і завжди
всі конкуренти і вороги –
і так уже віки.

Нема у них любові і доброти,
тому вони закликають до війни,

до перемоги і вбивати москалів;
закликають іти до Москви
і також її бомбити, і жінок їх ґвалтувати,
щоб ось так їх покарати
і цим у всіх українців життя забрати.

А хіба це сумірні сили, чи є переваги,
чи є потреба свій народ у таку бійню втягати?
Чи нема способів інших вийти із війни
і все потихеньку відбудувати?
Будувати ж легше, аніж убивати?
Чи може хтось думає інакше?

Плодять зло у прокльонах, гніві
наші українці за батьків, синів,
хоча їх уже не повернути,
та енергіями такими ми
насичуємо простори, землі,
на яких нащадкам буде важко жити.

А до цього зла
додаються ті слова,
ті дії переселенців,
коли одягаються вони
і їдять ті харчі,
які дають їм люди прості
з милосердя і доброти,
а вони відкрито, без сорому
восхваляють команду Путіна
восхваляють його дії і його мету
і ті устрої і порядки в ордло,
якими оправдовують оцю війну –
вони ж пройшли через це горнило,
не зважаючи на те,
що їх житло спалене
і їдять оці хліби,
які з любов'ю люди принесли,
чи може в їх словах
є доля істини життя,
чи може вони від Дтявола
і цей їх дух лихий
тут набирає своїх сил,
який готовий у крові втопити світ.

Та відомо уже всім,
що злом на зло доброти не приведе,
а лише погубство життів іде,
винищуючи енергії святого Духа.

Всього зла нам не здолати,
та лиш доброта і любов
його зможе собою погамувати,
щоб спільноті і планеті спокій дати,
а люди відчують умиротворення знов.

Ми ще не вміємо єднати
ці енергії доброти, подяки,
то проявімо тепер довіру
до Отця-Творця-святого Духа,
бо Він уміє і допоможе,
бо він і жде від нас таких дій,
коли нас наповнить любов і спокій.

Без БОГа нам нема ходу до порога.
Без мудрості і розуму ми дурні,
то запрошую усіх до Дня духу води
поспілкуватися активно і без злоби,
щоб до молитов і до хороших справ
з відповідальністю підійти.

О, Всевишній, людство настанови
до молитов і доброти
з любов'ю і благоговінням,
то так зменшиться зла,
а це умова того, що зупиниться війна,
та і постійна наявність любові і доброти
прискорить закінчення її.

Будьмо істинні завжди,
бо вона собою гласить:
не убий і не кради,
не прелюбодій і не бреши,
поганих слів не говори,
особливо під час смути і війни,
щоб себе і рід свій від цього уберегти.

Не будьмо іудами самі,
то не буде іуд у керівництві,
не буде кориславців, зрадників,
які організовують справи злі
саме умами, руками і життями низів.

Нас не ділять боги,
а ми це робимо у злі,
то будьмо поміркованими усі,
бо жити і творити здатні ми,
коли не буде війни.

Тому тепер і скрізь
творімо доброту і молитви,
щоб єдналися на любові ми
і з миром з усіма жили.

Це прохання до всіх людей світу,
щоб не залишали саму Україну,
бо цей звір увійде в дурний смак
почне збирати зло по всьому світу,

а зла так багато на Землі,
що не видно кінця цій біді.

Я розсилаю ці слова
у життєписи друзів
і прошу усіх розсилати теж,
бо пора вже зрозуміти,
що біда єднає і любити вчить,
щоб ми могли усі гуртом жить.

Хто ці думки, слова розсилає,
той за майбутнє дбає,
а ще і творить доброту,
то так скоріше закінчимо війну.

Проженемо супостата
з рідної землі
і не треба відкупних,
та обійдемося без них,
бо з ними повернеться знов
те зло до життєвих основ.

Цей іспит у війні
буде для них кінцем,
а нам із доброти
потрібно волю й гідність зберегти.

бо так у житті ведеться,
що кожному доля дається
за їх і наші діла
і кожному сповна.

Так, є втрати, та маймо знати,
що і вони до нас у життя прийшли
за наші буденщини діли,
де обмани, заздрість були,
де гнів, сварки палали,
чи на роботі, чи то в сімї.

Та як жити батькам,
коли дитина ґвалтована,
душевно травмована,
коли за родинні помилки
діти маленькі без ноги-руки.

Ось тому так багато слів у мене до вас,
то будьмо добрими завжди
і любов'ю наповнюймо серця,
то Дух святий охороняє таких,
а ці якості нам завжди посильні.

Менше плодімо зла,
щоб радість у житті була.
Не все так просто у житті,

то коли уже ми
навчимося берегти
саме значиме, дороге,
то це життя інших і своє.

Хай любов'ю і добротою
буде наповнена кожна жива Душа!!!

Прошу прочитати всіх і все,
а тоді судіть уже,
чи то щиро подякуйте
за кожне написане слово це.

Богдан Знаймо люди, знаймо всі, що тотальне винищення ведуть сучасні князі-керманичі юдейські по всій Землі опоганеній цими серійними грипами, реформами і штучними кризами і цих війнах знищувальних, а ми гуртуватися не здатні, щоб гідну відсіч дати цьому монстру всього світу.

Ганка Війни виштовхують цивілізацію до прогресу - ось Вам відповідь.

Микола Зло збирається роками і вибухає кризами, революціями, війнами. Ось три вибухи і самий негідний - війна. То чого нема ума, і не вивчити умови кризи, щоб суспільство не вводити у війни. Такий прогрес розвитку суспільства не потрібний і є народи на Землі, які століттями не знали війни. Невже ми такі дурні, що не здатні розібратися в цих конфліктах

Навіть більше ми збайдужіли в житті до життя і в тому числі до свого. Це мої спостереження і дослідження. Досить важко вивести людство з такого психічного стану.

Сергій Наше бачення світу таке, що першоосновою існування Всесвіту є вода, а вогнем проведена переформатизація матеріального світу. І говорити про найбільшу його здатність до рухливості, змінюваності і тим паче про безперервність вогню у плинності, як фактору руху, як форм наповнюваності матеріалізованого життя не слід. Тому мова про вогонь, як енергетичний вибух взагалі некоректна, зважуючи на інші чинники.

Хоча вода основна умова існування життя, та воно можливе при взаємодії всіх стихій-складників – землі, води, повітря, вогню, як і ефіру, а я би назвав ці енергії всесвітнім розумом, як організатора цієї взаємодії, чи боротьби при наявності осмисленого порядку, чи хаосу-сує ти, як ознаки руху цих енергій. Ось така структура проявленої і не проявленої наповненості матеріалізованого життя в постійному русі енергій. Бо рух у всьому і засвідчує наявне Життя. Тому цей мудрий афоризм має місце – все тече, все міняється; все вічне в безначальності і без кінця.

По друге, з таким трактуванням значимості логоса, як суті слова і закону є неправильним у його життєвих пізнаннях. Бо логос засвідчує логіку ума при спілкуванні, при організації життя людської спільноти і тільки в її середовищі. Вся організація життя світу править ся звуком у всьому живому з певними тональностями, інтонаціями - і людина на його основі створила слова, як спосіб спілкування між собою, як прояв розумного сприйняття образності відображення світу від себе. Енергії звуку дають умови всім живим істотам формувати образність речей, фактів, дій, ситуацій. Така процедура формування думки і в людини.

Тут він правильно розумів дію слова в організації руху енергій і я міркую що зупинка на логосі є підміною, як неправильний переклад суті і змісту цього слова, то так і співставлення зі словом "за-кон" є несумісним з основами кругообігу енергій взагалі. Ніякий закон не здатен відображати цілісність світу, то так і в певних його окремостях. Закон відноситься не до філософії, а до організаційної методики.

Ми згідні з визначенням про зміну форм і проявів у дії від нових можливостей під час зміни видів енергій. Життя досить сильно наповнене боротьбою і цей вид руху енергій у його змінюваності не завжди є боротьбою протилежностей за перевагу, а боротьба присутня і між подібними в процесі змоги зберегти можливість жити, чи вижити.

А от глупота цього філософа в твердженні того, що війна є позитив у всіх формах розвитку. Ні і ні. Всі живі істоти в житті стараються знаходити такі взаємно задовольняючі форми співжиття заради самого ЖИТТЯ і цього людству би слід повчитися в природи. Війна результат накопичення в спільноті негативних енергій і тут би вміючому і мудрому керівництву завжди можна знайти способи для творення позитивних енергій серед підданих, які і зменшують можливості початку війни, чи взагалі їй не бути.

Війна - це погана політика поганих політиків для співжиття.

Це мій відгук на поширений допис від Philosophy of life про філософа Геракліта Ефесського.

Петро Згоден з Вами, от тільки енергії народних мас сильніші за погляди політиків, тому останні приречені йти на мотузці за першими. А Геракліт був толковим пацаном, хоча і жив у дикі часи

Сергій Це ми живемо у дикі часи. Так енергії народів, націй сильніші за енергії політиків, Політики сьогодні мають всі можливості маніпулювати умами людей, а саме умами і ділами ми є творцями позитивних енергій; вони мають для цього ідеологію, матеріальні і фінансові можливості і всі інструментарії такого інституту, як держава - армію, міліцію, суди, школи і дитсадки Та біда в тому на сьогодні по всій землі люди не є активними творцями позитивних енергій. Я б про цю ситуацію сказав словами відомого філософа Платона с позиції соціології - В ПОКАРАННЯ ЗА ГРОМАДЯНСЬКУ ПАСИВНІСТЬ ЛЮДИ ОТРИМУЮТЬ ВЛАДУ ЗЛОДІЇВ.

Софія Ваша відповідь філософу глибока, мудра і дуже наукова. Дійсно, що війна-позитив, це нісенітниця, бо війни несуть смерть, вбиваючи саме життя, яке, безумовно, є найбільшою цінністю світу. Хай Бог благословляє Вас і Ваші творчі пошуки, що свідчать про багатство Вашого внутрішнього світу і прагнення до пізнавання явищ у суспільстві, та в природі.

Іван …Людина – НАЙВИЩА ЦІННІСТЬ. У ній живе повнота божества і сукупність усіх населених світів. Смерть однієї людини може спричинити загибель не тільки всієї Землі, але й усієї міжгалактичної ойкумени…

(з книги Іоанна Богомила «Гуань Мінь і Божа Матір»)

Підтвердження того, що в людині перебуває божество можна знайти в псалтирі: «похотствує людина, а серце її розпорото…», «оправдай мене, Отче, бо в останній глибині непорочний»

«Людина – в мільйон разів краща, чим здається»
«Придивіться: в людині живе незважаючи-ні-на-що
повнота Божества.
І не потрібні ніякі виправдувальні аргументи-слова» «Людина – сакральна і таємнича в своїй сутності.
Але вона нічого про себе не знає!»
Людина цінніша за золото,
хоча б тричі на жорнах перемолота.
Людина цінніша за золото
в лабіринтах мегаполісу гордого.
Людина цінніша за платину.
Скарбниця її ще не знайдена.
В цивілізації серпа і молота
людина цінніша за золото.

В оточені технократів та капіталістів
залишається світлиною нерукописною.
І скільки б її не обмовляли
живописці Франції та Італії,
скільки б не шахраювали,
не наживались на антикварнім наварі
(ну й битви, ну й баталії,
так, що душа надвоє розколота) –
а ближній – безсумнівно цінніший за золото
серед партнерства, що запродається
і голокосту, що повсякденно ведеться.

Богдан Найкраще, що батько може зробити для своїх дітей – це любити їх матір.

Светлана На Вы с родными - о чём это говорит? Вы - это некая дистанция, которая непреодолима. Например, с родителями - Вы свидетельствует о разграничении миров и недопустимости панибратства.

Любопытно и совпадение Вы с множественной формой - это свидетельство понимания сложности человека, который не сводим к одной простой функции. Зато он всегда сводится к единой личности. Однако до личностного общения не всегда возможно добраться сразу или, что чаще, вообще невозможно. Социальные ритуальные системы - это вместоличностное общение (осуществляется на уровне функций).

Ты - это преодоление границ, Вы - их выстраивание и хранение. Потому с Богом - на Ты, а с другими людьми - на Вы, кроме тех, нарушение чьих границ не предполагается возможным или не считается опасным (то есть, кто добровольно согласен на такие нарушения, если вдруг случится неосторожность).

Микита Да, ТЫ - это индивид ответственный и знаючий, или познавший свой путь. ВЫ – множинность которую человек часто скрыват под маской своими эгоистическими устремлениями и эта множиннось проявлена двоеличием.

Сергій Личность - это общественное проявление человека во множестве: тело, ум, душа. Хорошо когда ум наш слышит душу и совместно от умения сотрудничает с ней, но когда он организатор и начальник в своем функциональном проявлени, то душа там закрыта его желаниями и деятельностью. Плохо, когда он ублажает тело.

Евгений Да, людей нет, есть функции: шофёр, кассир, врач, пациент...

Микита Да, с точки понимания реальности себя, окружения, Вселенной ми есть все и вся функция коловрата, как движение энергий в нем в каком то заданом направлении, или со сменой направления, создавая хаос. Эти процессы мы способны видеть, воспринимать фиксировать, анализировать и этим занимаемся уже более семи тысяч лет, но и до сих пор человек в этом колрврате есть наиболее оторваным производителем отрицательных энергий при определенной свободе и в своей безответственности. Да, мы функция, но имеем вот часть той свободы действий, или выбора действий, тоесть, мы есть производителями дополнительных функций - как в возможности творить положительные энергии, так в своей глупоте плодить отрицательные и в геометрической прогрессии, а потом с воем восклицать: "спасите" ибо руки немочны при дурной голове..

Евгений Как и человек, народ немыслим без души. Душа народа отражается в его ценностях и воплощается в творениях материальной и духовной культуры. Именно ценности являются тем стержнем, вокруг которого формируется и держится нация. Его разрушение неизбежно ведёт к смерти народа. Именно это сегодня происходит в масштабе планеты с каждой этнической и политической нацией. Не впервые в истории человечества происходит

смена ценностей и перестройка социального организма. Но глобальный характер современного процесса имеет свои особенности и требует особого анализа.

Сергій Так і є, що чоловік, як і народ реально не сприймається без Душі, без своїх енергетичних центрів. Нація, держави мають іншу структуризацію і інші функції в цій, як і в попередніх цивілізаціях, інші суспільні так і глобальні «цінності» і вони надбаваються ними теж для інших цілей. Так для інштих цілей і, зазвичай, не культурними надбаннями Родів, наРодів, хоча паразитиють на тих якостях, творцями яких є мудрість народів, а своїми амбітними бажаннями при застосуванні функцій, які енергетично наповнені негативом для цілісного Всесвіту, так і в цілому планети.

Фактично народ є Творцем, розумним Творцем тих мудрих позитивних енергій, які є основою цього наявного Життя і є основою існування середовища всієї природи на Землі.

Іван Прагнемо ми цього, чи не прагнемо, але якщо ми любимо дитину, то нам слід змалечку вчити її самостійності. Іноді дитина почне поводитися неприродним чином, тому що бути природнім буде усе сутужніше й сутужніше. Це трапляється неминуче, запам'ятаємо це, тому родині, батькам слід регулювати її поведінку. Дитині необхідно бути цивілізованою, освіченою, з гарними манерами: а якщо ні, то для неї буде неможливим просування в суспільстві. Ось основна помилка батьків.

Ми засуджуємо природне і примушуємо до неприродного, оскільки неприродне буде більш корисним у неприродному суспільстві, неприродне буде більш зручним. Природна дитина буде мати більше труднощів із суспільством, тому що все суспільство є неприродним. Це порочне коло. Ми народжуємося в суспільстві, але дотепер на землі немає жодного суспільства, яке було б природнім. І в цьому його порочність. Дитина народжується в суспільстві, а суспільство вже тут зі своїми фіксованими правилами, настановами, зразками поведінки і моралі, які дитині необхідно вивчити і виконувати. Цього вчать і слідкують за виконанням і батьки. Коли дитина виросте, вона стане фальшивою. Потім у неї будуть народжуватися діти, і вона буде допомагати зробити їх фальшивими - так буде тривати й тривати.

Ми маємо змінити ідеологію розвитку дитини, змінити систему навчання і виховання (хоча сьогодні вона кардинально міняється, але так грубо і в ще гіршому спрямуванні).

Олександра Потреба є, та і базисні знання і напрямок його діти привносять у цей світ фальші, та ми й не помічаємо, що у дітей можна багато чому навчитися.

Микола Суть появи дитини у відновленні і продовженні ЖИТТЯ, а в сенсі духовного розвитку дитина приходить у життя, щоб вчити батьків духовних якостей цього ЖИТТЯ. Так вони не можуть примусово заставити вчитися, вони не шантажують джипом, а ми пройшовши через це все таки не навчилися прийняти дитину як свого життєвого вчителя, або ось так одного разу стикнувшись з такою от підказкою не беремо це за правило - бути в бдінні і бажати добросовісно навчатися.

Богдан Так, до повноліття ми теж є співучасником відповідальним перед БОГом і Всесвітом за дітей, але і ми маємо розуміти, що діти, по суті, приходять у наше життя, щоб нас навчити жити, щоб нас змінити на краще.

Сергій Торкалися і ми частково питання виховання дітей, бо за цих 30 років світогляд дорослого населення змінився чисто на протилежний. Освіта занепала уже до плінтуса, як щодо основ пізнання себе і світу, так і у вихованні збоченого прагматизму в реалізації тих бажань, які продукують ЗМІ і наше письменництво, цю модель суспільної моралі...

То чому саме наша освіта має навчати наших дітей для її майбутніх потреб, так і потреб людства? Ми в затрудненні сказати сьогодні, які знання потрібні сьогодні для наших

дітей, щоб уже при закінченні навчання вони змогли орієтуватися від своїх знань і задатків, яку вибрати професію і як вибудовувати своє доросле життя. Ми не впевненні уже в завтрішньому дні, бо у світі так швидко міняються орієнтири і самі виклики життя, як і наші змінювані бажання.

Та і сімя втратила свою значимість у збереженні традицій, гуртову спільність у розвитку Духовності. Що ми можемо бачити сьогодні у своїй же дитині? То хто їх зіпсував? Хто їм постійно потурав в забаганках будь яких? Хто про їх розвиток не дбав? Хто нікчем із них так ліпив. То чия тут вина, що дитина духом не зросла і в життя доросле той негатив принесла, забувши і про потреби батьків?

Та відповідь на питання ці досить сумна таки, бо вказує вона на батьків все таки, що саме вони зліпили купу негативу, погубивши все боже у дитині. Та засвідчує і життя, що такі, Душею павші, часто опиняються на суспільному дні. Тому вони і після смерті своїми Душами побитими гуртуються у злі і людству нема чого чекати від них.

Так, колись стабільність була триваючою, як і сам уклад економіки і суспільних механізмів давали впевненість на незмінність устроїв і ми, батьки, могли прогнозувати своє майбутнє, так і майбуття своїх дітей, Сьогодні цієї впевненості нема, нема устремління пізнавати наявне життя, бо воно через десять років може кардинально змінитися.

Якщо ми дивимося на розвиток суспільства з гуманістичної позиції, то за основу беремо їх ті позитивні якості, які би мали би бути закладені в ідеологію людства, як Духовні начала у відродженні значимості сім'ї, роду і їх ролі у вихованні цих якостей. Сьогодні ж сильно проявлена відособленість, відчуженість в сімї, в суспільстві. Люди втратили комунікабельність і втратили те устремління до колективізму і тому вони уже відсторонюються від участі в суспільному житті держав, від участі у творінні якісного життя. Вони на світ дивляться без емоцій, без ентузіазму і цим подібні на дерево.

Евгений Пространство и время ценностей. Статья.

Микита Я прочитав твою, Євгеній, працю, яка містить значну і проявлену частину реальних проявів негативу на планеті. Однак нема тут розгляду варіантів, чи гіпотез, як далі жити планеті. Це більше схоже на націоналістичну політичну оповідку. І щоб не бути самому голослівним і не вдаватися в безпідставні характеристики суспільних фунціонерів, то скажу, що тобою правильно вказана перспектива людства і вона вкладається в плани глобалізації із застосуванням різних наявних ідеологій, які далі вирощуватимуть негатив і прямий геноцид людства.

Однак є і розумні шляхи для вирішення цієї проблеми класу імущих. Вже сьогодні ми маємо почати формувати нового ідола (ідеологію), яка буде гармонійно задовільняти інтереси всіх. Я вже про неї писав. Людство буде знищено тотально, якщо ми не почнемо всі свідомо змінювати свою поведінку у житті, а держави мали би бути ініціаторами з їх можливостями для того, щоб розумно вийти з назрівшої кризи, чи армагедону і цим у нас є можливість не залишити планету з величезною кількістю негативних енергій, які будуть несумісними для життя.

Добре, що не тільки люди є творцями позитивних енергій і Космос теж не відстороиться, але вже потрібно тисячоліття для відродження цивілізації. Свідоме дбання сьогодні про якості, якими тримається життя має шанси і можливості безболісно перейти в епоху процвітання теж на два з половиною тисячоліття.

Сергій До сьогоднішнього дня люди живуть випадковим життям. Ніхто не знає нашого потенціалу, і що вкладене в нас природою. То їх визначає періодичність і змістовне наповнення? Чи це будуть причинно наслідкові прояви таких ситуацій, бо сьогодні людство не вміє притягувати, не вміє творити собі потрібних для життя умов, а, можливо, ми будемо їх сприймати як постфакти і в байдужості махнемо на них рукою, як на подію вчорашнього дня.

А проблема в секретній системі освіти. Дітям слід допомагати розвивати їх задатки, допомагати прагненню до пізнання, допомагати бути більш винахідливими, творчими, а не

заохочувати в повторенні заученого, як робить наша освіта прямо зараз. Уся наша система освіти побудована на повторенні. Якщо дитина повторює краще інших, то вона вважається більш розумною і одержує кращі оцінки. У цій системі важливо тільки одне: повторювати як можна точніше. Нічого не додавати, нічого не видаляти, не бути винахідливим, не бути оригінальним. Фактично, у такої дитини просто краще пам'ять, а не розум. Цей висновок підтверджує життя.

Суспільство готовить дітей бути підступними, щоб ми були здатні змагатися в боротьбі за існування, у боротьбі за виживання. Це жорстоке змагання, у якому всі готові перегризти один одному горло. Люди готові на все, щоб добитися успіху, бути знаменитими, піднятися по сходах успіху, імені й слави. Вони готові крокувати по наших головах. І якщо ми не настільки ж підступні, то нас будуть використовувати, маніпулювати нами. Тому суспільство вчить кожну дитину стати підступною, і ці слої підступництва приховують нашу безвинність. Безвинність не потрібно досягати, вона уже є. Отже, це не питання становлення - це наша сутність. Розум не проти безвинності, або сказати більш точніше – щиросердечної чистоти, але підступництво й хитрість проти них. Розумна людина не підступна, а підступна – готова проміняти душу на будь який вигідний їй дріб'язок. Якщо нам не подобається слово «підступний», то його можна назвати «умним». Це тільки гарне слово, але значення те ж саме. Ум дуже виверткий і підступний у досягненні мети.

Ми, батьки, вчителі, держава і релігійні традиції, вище вказаними способами навчання і освіти на свій лад робимо дуже і дуже велику шкоду людству і Всесвіту, бо ми навмисне пригальмовуємо, або неусвідомлено не даємо розвиватися в дітях духовним проявам, у тому числі і у творчих задатках. У підсумку душі продовжують надсилатися в це людство для розвитку, а якби ми допомагали дітям і самі усвідомлено здобували духовні якості, то наша душа швидше опановувала б духовні якості і швидше переміщалася б в енергію Духу. Це спосіб дотримати гармонію в Природі з кількістю душ у тілах людей на Землі - їх би було менше і ці якості давали і давали б душі енергію для перебування в тілі те 700-річне життя Соломона. Була б відсутня проблема перенаселення планети, зменшилося б негативу, що створило б умови спокійного й гармонійного розвитку Природи й Всесвіту. Проблем не було б – просто проходить перерозподіл енергій і зміна їх форм, їх якість і зміст.

Дмитро Мудрість людська виростає в людині від пізнання божественних духовних знань, які дають можливість нарощувати суспільні і інші матеріальні знання в людському досвіді, але ніяк не через божественний страх. Страх є страх з його неадекватними наслідками в діях. І які б ми до нього не ставили приставки це є одним з видів енергії в явищах негативної людської поведінки. Людина, яка пізнала Бога не має страху – вона свобідна в несенні духовних знань серед людей, серед оточуючого середовища. Тому то носії божественної мудрості (святі) зі спокоєм приймали тілесну смерть від людства.

Наука сьогодні володіє певними знаннями і має докази того, що можна знівелювати ці, так звані, «пороки суспільства», але цього не хочуть служителі церкви, ні політики – вони завжди проти наукового прогресу (це дарунки Бога), проти розуму (це Божий промисел), то вони проти Бога, хоча слова можуть застосовувати «за». Вони мають страх втратити механізм управління суспільством відомими способами від свого ума, вони мають страх втратити прибутковий бізнес.

Микола Так, саме перебування людини в стані страху надає можливість нав'язувати їй хибні ідеології, хибне розуміння смислу життя. Страх був у людині з її життєвого досвіду, інші його не знали. З появою племен, націй (держав) появилася ця технологія - нагнітання тотального страху. Цим займалися і займаються шамани, релігії, партії, держави із за власного страху - втратити можливість маніпулювати і керувати людьми через їх уми і уже без досвіду свого. Без розуміння своєї спроможності пізнавати його суть із можливістю звільнятися від нього.

Микита Щоб побачити прояви розширення самосвідомості, слід вже мати випробуваний дух і критерієм його проявлень лежить в успішності життя, в щасливому

житті. Люди так звикли обгрунтовувати життя на речах земного призначення, що навіть основи сущого не сприймаються (входячи в стан роздратованості, гніву), поки людина залишається у звичайних для неї обставинах.

Значить, обставини життя мають складатися незвично і ці шляхи розширення свідомості дають щабель усвідомлення кожного кроку життя. Немає правила для цієї незвичайності. А хто їх складає? - Людина, усвідомлена людина і енергія Духу підказує їх в різних обставинах життя. Вчимося їх відчувати і сприймати з розумінням і від цього змінювати свою поведінку. Це не важко, коли ми в самому початку відчуваємо, чи бачимо прояви негативу, так сказати, здаля. У нас буде час підготуватися їх зустріти…

У тому нещастя сімей, що життя духу не входить в їх ужиток. Матеріальне для них показник. Однак вони не свідомі, чи цей показник у всьому об'ємі потрібен їм. Вони не приймають всерйоз духовність, як визначальну категорію в якості життя. Можна кращими вимірами прикрашати життя і піднімати потоки духовних енергій. Втративши довіру до тонких духовних енергій, люди не тільки собі шкодять, але й всьому навколишньому.

Давайте кожен з цього моменту зупинимося і подивимося, що діється навколо нас - і те, що ми побачили і є підказкою нашого духовного стану, бо воно відображається в оточуючих нас предметах. Ми з оточуючими предметами, особами і входимо і створюємо одне одинакове енергетичне поле для всіх в межах цього простору. Ми уже писали, що душі посилаються в ту місцевість, в те людське середовище, яке споріднене і подібне по рівню духовного розвитку на даний час з перспективою можливості духовного росту. Розуміємо, що посили печалі несуть печаль, але і послана радість стверджує радість тим, хто їх відчув і їх навколишні - вибір за нами в нашій пристрасті.

Можуть запитати, чому так рідкісні прояви тонких енергій любові, радості, доброти? Скажіть: вони є безнастанними, але око і вухо людини не хочуть знати їх. Коли ж око вловить їх, людина переконає себе, що їй здалося. Це природа нашого процесу неусвідомленості. Бо коли ми несемо саджанці яблуні в свій город, то хіба ми чекаємо негайно плодів? Також і при оволодінні духовними якостями ми усвідомлено даємо належний час для перетворення природи цих енергій в нас. Можна докладати будь яку насильницьку напруженість без очікуваних наслідків, але краще у вільному прийнятті. Часто люди чекають наслідків в одному вимірі, місці, способі, речах, але іноді вони утворюються зовсім в іншому.

Сергій Коли ми нещасні, то таку позицію, такий стан, ми вибрали самі - інших пояснень не існує. Для виходу із стану, коли ми себе почуваємо нещасливими, слід зрозуміти суть таких відчуттів, починаючи з наших дій, чи дій когось відносно нас, що виросли з їх слів. Саме там коріння наших нещасть, які ми тягнемо з собою в сьогодення. Важко залишити старі звички, погляди. Не всі можуть загубити цей вантаж. Не всі знають, що так слід діяти в таких випадках.

По великому розумінню ми є творцями свого раю і свого пекла. У глупої людини ум вибирає собі вигоду, легкість досягнення примарної мети і т.д. Він тілом згоден на команду, а не на розум. По команді така людина продасть батька і Бога – історія це свідчить. Страх володіє всім його єством. Тільки потреба їсти і пити змушує їх слухати команди. Страх тримає їх біля жінки, дітей, громади, конфесій, держави. Страх робить нас бідними. Страх створює ситуації, які ми називаємо бідою. Ці явища негативні, але корисні. Вони вчать нас рости, коли ми усвідомлено розуміємо ситуацію. В біді ми стараємось замкнутись. Чого така реакція сущого? Щоб ми мали час подивитись в себе. Свідомий подивиться на свою біду з різних сторін і найде там позитив, чи підказку, як вийти з цієї біди, для чого ми попали в цю ситуацію, чим ми її створили? Слабшим людям мудрі люди радять, що в біді потрібно йти до людей. Чого? Бо там витає в людях Всесвітній Розум і Всесвітні Знання, які бачать нас і своїми підказками чиїхось вуст, чи дій, дають нам розуміння, що це не кінець світу. Жити потрібно далі.

Богдан Так, до людей потрібно доносити знання. А їх можна нести словом при зустрічах, при читанні книг. На сьогодні це є велика проблема. Бібліотеки втратили читачів з

появою інтернету, а також зі зміною політики книговидання і розповсюдження. Читають ті, кого кличе Душа у пошуки інформації, знань, а створювати умови для впливу на уми людей, для їх навчання жити в сучасних умовах нема кому. Література з кров'ю і сльозами пишеться і є, та нечитаємість, яка понижує творчі устремління навіть талановитих письменників.

Дмитро Син батька не може з-розум(ом)-і-ти, брат брата, то як можна говорити про розуміння, чи порозуміння служителя церкви, чи політика, або їх діяння. Їх духовна бідність візуально бачиться на явному матеріальному збіднінні суспільства. Бідних з кожним роком більшає, більшає злочинців, більшає тюрем, більшає суддів, більшає державних установ, але де … благополуччя? Щось не так діється. Ми самі себе не можемо зрозуміти і подеколи усвідомити своїх слів і вчинків. Ми не можемо усвідомити суті, свого покликання. Пізнання себе дає шанс (сенс) росту індивідуальності, для нашого розуміння і для нас, для нашого розуміння природи добра і зла. Той, хто пізнав себе не буде кандидатом на посаду, не буде продукувати своє бачення.

Сергій Кожна людина індивідуум, кожне село має своє енергетичне поле з усім проявленим життям у нім, а країни тим паче...

Светлана Увы, нет. С тех пор как американцы изобрели технологию подмены народа. Теперь можно вынуть душу из народа и заполнить головы и души фейками. Да так, что прояснение ума становится невозможным. Народ, как и отдельный человек, может быть полностью переформатирован и превращён в пародию на себя.

Сергій Да попытки такого порядка ведутся в мире уже полстолетия некоторыми странами, но США наиболее активно. Плохо то, что практически все страны мира ничего не делают в защиту духовных качеств человека, а своим безразличием и теми потоками фейков человек делает неосознанный выбор и тоже становится безразличным к жизни и ко всему происходящему в мире. Цель, которую поставила эта група людей очень жестока и не разумна. Да и невмешательство государственных структур подтверждает их солидарность с этими идиотскими программами, как и несостоятельность общественных организаций не может разшевелить сознание граждан к осознанию большой угрозы в скором будущем способности небольшой группы людей тотально манипулировать человеческими умами.

Во первых Вселенная не позволит полностью переформатировать человеческий ум и в том числе заменить Душу на их чип. Есть много людей, знающих эти цели и их можна реализовать разумно. Давно пора договариваться клану имущих с неимущими о гуманном сожительстве. Во вторых, останутся и те, кто не пойдет осознанно на их проделки и именно они продолжат жизнь человечества в новой эпохе.

Светлана Похоже, что «клан имущих» пошёл войной, так что, как говорится, мечтать вредно. Само в руки ничто не падает. У человечества был шанс, но им не воспользовались должным образом. Выбор сделали в пользу золотого тельца. Вот и получаем за этот выбор.

Сергій Но я отвечу. Мы, человесество или даже ее критическая масса не встревожена сегодняшними проблемами всего мира; ми еще не осознали и не сделали правильный выбор в сторону ЖИЗНИ, в сторону ее продолжения на планете человеком. Пробивается тревога вот от таких, как Вы и иже подобных, но человечество не имет доверия в своем состоянии безразличия. Да у нас есть еще более полутораста лет вот так тяжело умирать телом, умом и Душой и исчезнуть почти совсем. Дейстительно шанс есть. Всевишний попускает на наши умы, чтобы вразумели мы... Не знаю - как достучаться до умов человеческих к настоящим действиям по стяжанию качественных енергий Духа.

Микола Дух з його всевітніми можливостями, а саме дією тих позитивних енергій є тим ідолом для несвідомих і пристрасних, як і вершиною здатності людства бути свідомими

у своїх діях все ж періодично заявляє якостями життя про доцільність устремлінь кожним до Його океану енергій.

Золотий тілець, грошва опанували людськими умами і, навіть, незалежно від мізерної їх наявності, чи навіть при відсутності, як і тих, у кого їх є великі надлишки не здатні зрозуміти, що ці папірці, це рідкісне каміння, ці рідкісні метали не дають життя і не дають жити спокійно тепер, як і зникне їх ця надумана цінність, коли питання постане – ЖИТИ, чи ПОМЕРТИ?

Основна маса все ж буде чіплятися умами за можливість жити, а щоб зберегти цю можливість і здатність, то сьогодні уже пора над цим працювати кожному. Ні кількість грошей, ні їх відсутність при бідності духовній не дасть гарантій на продовження життя цій одиниці в образі чоловіка, щоб продовжувати жити.

Тільки усвідомлення цієї істини і прийняття її в дію забезпечить зібрати ту кількість позитивних енергій, які і здатні протистояти сьогоднішній байдужості і сьогоднішнім негативним енергіям. Як не прикро, та все ж ми стверджуємо, що зростання байдужості, гніву, зла, жорстокості в середовищі людства зроста.

На вас, человеки, Всевишній уповає цими словами і своїми діями. Подивімося всі навкруги і в себе – куди ми щодня йдемо в думках, словах, діях? Чи ми є співтворці позитивних якостей життя, чи ми є наплоджувачами негативу?

Микита Так, по факту ми не до кінця наповнені якостями життя. Ми їх маємо вирощувати в собі індивідуально не виокремлюючись з цілісного коловрату життєвих енергій. Бо середовище є умовою для такого свідомого розвитку в собі цих якостей. Це точкова можливість всіх в стресових ситуаціях, чи в моменти прозрінь. Тому свідомо цим шляхом ідуть досить незначна частина людства.

Досконало - до скону (смерті тіла і ума) людина досить мало пізнає свою здатність бути співтворцем якостей життя, а після смерті частково у житті можуть їх нести нащадки, коли ми знаємо і розуміємо свої енергетичні Родові джерела, де у всіх випадках маємо можливість брати ці живодайні енергій, та все ж при вмінні. Вміти брати, то потрібно вміти їх і творити, вміти наповнювати ці джерела самим.

Так, Творець дає лиш можливість, чи допомагає, коли ми свідомо устремляємося до пізнання істини життя, устремляємося до творіння якостей його у своїй місії (христовості). Цей процес ми для розуміння можемо обумовити словом - наявність зв'язку зі всіма позитивними енергіями Всесвіту.

Іван Душа і так спокійна, бо відала про ту путь, якими кроками підуть ці слова з вірша, та ум кричить : "МОЄ", не відаючи істини і далі пре, то права, то користь...

Зупинімося всі і не творімо зла в питаннях цих, бо сьогодні біда, що цих книг ніхто не читає, хіба лише ті, хто також пише так, як і ми про закоханість незрілу-зрілу, говорячи, що це любов, а її ознак немає у цих віршах... таких негараздів є багато.

Юрій Лучшие книги те, которые больше всего дают пищи для размышлений и при этом на самые различные темы. Да есть талант писать, есть талант доносить знания людям, есть талант распространять, есть талант принимать знания и употреблять уже готовый отпыт.

Микола Це показник хороший, коли в бібліотеці є наплив читачів. Значить турбується колектив, щоб донести їм ті слова мудрі, які лишили по собі обдаровані люди.

Светлана Всё в нас, что сражается с поэтическим началом в нас - от лукавого. Все эти слишком рациональные подходы к человеку, к жизни как таковой - глупы, пошлы и невероятно бесчеловечны. Поэзия на самом деле хранит в нас нашу человечность, и самое поэтичное в нас принадлежит не человеку, а Богу.

Думаю, у каждого поэта было некое событие - своего рода посвящение, инициация, озарение. Это бывает не только у поэтов, но встречается в любом роде человеческой деятельности, когда мы обучаемся не то чтобы ремеслу, а именно духу ремесла и мастерства

- вдохновляемся кем-то. Личная встреча - инициация личностного бытия, когда спящая в человеке, ещё не пробужденная к жизни личность вдруг получает толчок к рождению свыше. Такой толчок всегда запоминается, и важно то, кто именно осуществил этот акт воздействия на ещё спящую душу, ибо он носитель этих энергий и имеет спсобность передавать при встречах.

Радомир Большая благодарность за такие справедливые слова. Как говорят: "Богу в уха", а людям на глаза.

Яков Процес читання теж вимагає певних умов і вимог. Істинний твір прози, чи поетики запрошує читача до дій і тепер вони обидва єдині в цих образах і ситуаціях. Автор уже не просто подав інформацію, а він уже веде читача словами, рядками дорогами своєї думки, тобто читач теж іде його дорогою. Поетика, проза без суті і змісту істинності цього не творить з читачем. Там можуть бути прораховані склади, рими до ладу, коми і двокрапки згідно норм правопису; можуть бути одинакові букви, а то й слова у тих рядках на книжкових сторінках, але в них нема святого Духа, в слова не вкладена Душа письменника, не вкладена туди частина його любові і турботи про собі подібних. Але є ще одна умова для злиття, для творення спільного чуда – тієї радості, того переймання подій, чуття того зову Сущого, коли читач зливається у сприйнятті, тобто в його готовності сприймати і приймати, тобто у нього мають бути ці здібності, має бути цей талант читати.

Микола Цього ми, суспільство, маємо навчати людину з дитинства. Букви, слова, правопис вивчають майже всі. Читати вміють всі. Суспільство хоче мати професіоналів; батьки хочуть, щоб діти жили в радості і краще ніж вони; Творець чекає духовного розвитку і росту для творення позитивних енергій, то саме із такої затребуваності ми всі маємо вчитися читати і цього навчати дітей дома, в школі, в бібліотеці, бо при спільному читанні допоможуть вникати в суть і зміст тієї мудрості, яку письменник в книзі приніс. Письменник теж не завжди істину несе, чи життєві повчання, та на те і є ми, шукачі. В поширенні сьогодні спритно працює фейсбук, інтернет магазини і залишки тих магазинів, які встояли при такому нездоровому відношенні до них держави. Слова не сховаєш, коли воно вже зродилося для місії своєї. Не цей, то інший напише, заговорить із людьми. Тому шановні друзі не складайте рукописи свої у мішки, чи той тираж маленький у свої шафи…

Андрій Ні, не ховайте, бо ви писали для людей. Якщо це дійсно для них, то енергія доброти до вас і прийде, а частиночка й до тих, хто в чистоті своїй спромігся поширювати. По суті ж і творіння не можуть належати особистості, бо їх творили спільно й те середовище, де живете на те таємне замовлення, щоб ви змогли його в радості дарувати іншим.

Юрій Велике значення для розвитку людини є не тільки сімейне виховання, але й той дух, та духовна атмосфера, яка домінує в суспільстві. Ми живемо в особливий, дуже важкий час: Україна упродовж третини століття знаходиться в полі радикальних трансформацій: відбувається соціальна, економічна, політична і духовна революція. З тоталітарного суспільства хворобливо народжується суспільство посттоталітарне. Процес цей виявився дуже хворобливим. Кризовий стан, в якому перебуває наш соціум, соціологи називають аномією. АНОМІЯ (букв. беззаконня, безнормність) – це соціальна і духовна патологія, розлад людських зв'язків і дезорганізація громадських інститутів, масова девіантна і злочинна поведінка. Це стан, при якому значна частина суспільства свідомо порушує норми моралі і закони. Аномія виникла в результаті руйнування солідарності традиційного суспільства за умови затримки формування солідарності суспільства цивільного. Стан аномії країни Заходу пережили в період становлення буржуазного суспільства, трансформації громадської людини у вільного індивіда. Сьогодні цей стан переживають усі посткомуністичні держави.

Сергій Є духовна еволюція. Є революція в умах, в суспільстві. Але беззаконня, не дотримання суспільних норм ми формуємо з дитинства і вони є причинами революцій, війн.

Фальш і брехня панують, бо ми в більшості шукаємо вигоду. І не потрібно говорити, що ми любимо правду і живемо по правді. Нас з самого дитинства вчать брехати, бо це вигідно. Розбила дитина чашку. Батьки запитали – хто? Дитина відповіла,- що вона. Батьки набили, чи посварили. Подумаймо для чого? – чашка від цього цілою не стала; що цінніша чашка, чи душевний стрес?, який ще прийдеться лікувати; чи ми в дитинстві не розбивали ненароком чашки? Схаменімося!, але ми втратили майно і знову ж прийдеться купляти нову потрібну чайну чашечку – немає вигоди. Саме в цьому корінь агресії, можливо короткочасної, можливо без виховних заходів, але агресія зажевріла. Жаль!?

Пояснюємо дитині цінність чашки для сімейного бюджету і розказуємо як поводитись з чашкою: переносити за вушко притримуючи другий край другою рукою, не ставити на краю стола … і на кінець для зняття психічної напруги в дитини повідомляємо, що ми теж в дитинстві вовтузились за столом, потягнули ненароком скатертину і миска впала на землю і розбилась … Другий варіант: дитина бачила реакцію на розбиту чашку своїми братиком, чи сестричкою, можливо, одним з батьків і відповідно злякалася від пози батьків. На запитання: «Хто розбив?» В кімнаті більше нікого не було. Дитина відповіла, що котик робив, бо скочив на стіл. А де ж котик взявся? – Заскочив у кімнату через вікно. Будьте спостережливі. Дитина обманула один раз, бо вона вже має досвід страху і ви спровокували її збрехати вдруге. Її не набили. Друга дитина зробила висновок, що краще збрехати. Хто вчить такого дітей? Ми самі. А слід було повести мову завтра на цю ж тему, але фігурантом був би той же котик. Ми б навчили б бережливого ставлення до майна (бо це теж чийсь труд і є частиною енергії), минули б стресу – і саме основне – не привчали б дитини до брехні. За правду дитину побили несвідомо роблячи з неї каліку.

Дитині вигідно обманювати, а батькам обманюватись в своїй пристрасті і очікуваній користі, бо коли дитина стане дорослою, то матиме шанс жити комфортно і буде успішним кар'єристом. Отже ті посади, що побудовані на брехні і саме існування залежить від вміння брехати і від цього залежить розмір оплати. «Хто більше гавка, в того більша ставка».

І так без кінця. Вигідно, корисно. А якби ми стали політиками, …, доярами, то ми б поступали так як і вони в цій системі суспільних відносин. Такий висновок ще раз підкреслює рівень нашого духовного розвитку, стан душі і рівень соціального статусу, рівень аналітичного ума кожної особистості. Такі «показники» і формують суспільний ум, суспільні відносини і менталітет народу.

Тому маємо стверджувати, що збереження досвіду предків у формуванні в сім'ї, родині…духовних якостей і є основою гідного життя для вибудови гуманних взаємин. Тому маленькі порушення є умовою-дозволом для великих і це є вже суспільна деградація у тих суспільних взаємовідносинах, які сьогодні зупинили розвиток гуманних взаємин. Криза? Так! І ми не готові до неї при такій показній роботі системи освіти від садочка до докторантури. Творці в болото не засіватимуть елітне зерно. Нам не будуть надходити Знання. Вихід один – готувати ґрунт суспільний для вирощування якостей життя, то тоді ми й пізнаємо ту Благодать у всьому.

Радомир Почему наши предки всегда ставили семью на первое место?

Потому что именно от семьи можно было получить поддержку и понимание, потому что именно семья была самым верным помощником в непростых ситуациях. Тогда люди не знали, что такое «дальние родственники», потому что все были настолько близки и неизменно поддерживали отношения, что духовная связь просто не могла оборваться, а родовая память не утрачивала своей силы и энергии.

Сейчас же все наоборот… Мы не придаем значения родовой памяти, совсем не интересуемся происхождением своих корней, не знаем, куда переехали те родственники, которые жили, к примеру, пару десятилетий назад в Ульяновске… Многие сегодня просто перестали уважать своих предков, нарушили связь с прародителями и родом, а ведь без этого нет гармоничной семьи, крепкого здоровья, успешной карьеры.

Сергій Ми маємо обумовити, хоча обумовлень сьогодні вдосталь, - як появилася пралюдина: вона почала займатися працею від потреби і для задоволення їх, чи праця створила людину на Землі? Ми скажемо ствердно, що людина, як і інші види живого світу мають космічне походження і всі живуть по певних програмах, лиш людина має волю трошечки змінювати цю програму, свою долю. Цей центр Духа в людині і є той біологічний числово інформаційний прилад (чіп), який живиться завдяки живому організмові і фактично є тією космічною програмою, якою послуговується і людина. Тобто тіло людини має конкретний набір енергій, ромашка теж має конкретний набір енергій, а сам процес є у всіх подібний. Виходить, що і він є результат певної програми творців. Однак умови життя людина здатна частково формувати сама і саме здатністю вміло формувати процес життя дає можливість притягати в нього подібні енергії. В результаті це буде не разовий стан відчуттів задоволення-радості, а постійним і така людина здатна такі енергії випромінювати у навколинє середовище на близькі відстані, то так і у космічні простори, як і формувати зі знань у своїх родових джерелах для членів Роду.

Юрій Вже багато років я перебуваю у пошуках та міркуваннях про шляхи створення гуманного суспільства. Які соціокультурні настанови допоможуть запобігти, або хоч би пом'якшити ціннісний хаос нашого суспільства?

На моє глибоке переконання, альтернативою йому може служити втілення в масову свідомість ідей РАДИКАЛЬНОГО ГУМАНІЗМУ.

Светлана Большинство, к сожалению, склонно фантазировать в пользу рая - пока не наступит полнота ада, такая возможность существует. Видеть реальность какой она есть - задача непростая.

Однако неполнота ада и неполнота рая кардинально различаются направлением движения. Наблюдая повсеместный рост бесчеловечности, которая пока ещё неабсолютна, от которой ещё можно как-то укрыться, не надо думать, что живёшь в человечности. Обычная человечность всегда ищет потерянный рай. Но не постчеловечность.

Если человека радикальными мерами толкают в сторону постчеловека, превращая его в симулякр себя самого, это происходит только в случае направления движения в сторону от человека, против человека - т.е. в ад. Потому не стоит себя уговаривать видеть в событиях действительности нечто иное, не такое ужасающее, чем то, что уже очевидно. Иначе получится, как в афоризме Лескова: «Кто ждет себе ни за что ни про что радостей, тот дождется за то всяких гадостей».

Петро Важкувато сприймаються ці теорії, ідеї, через присутність у мові песимізму і обмаль надії. Тепер все менше люду звертає увагу на подібні розмови і письмена, а нові покоління взагалі відкинуть всі класичні тисячолітні знання і релігії залишивши їх в минулому. Вони вибудують, неочікувано для нас, старших, кращий і економічний і духовний світ. В цьому їм вже допомагає Всесвіт, або Творець, що одне й те саме.

Сергій Приймаємо поради... Хоча і це важко сприймається, та коли ми конкретизуємо, ще більше відштовхнемо ймовірного читача. Знайдуться і ті, які звеселять (а вони уже є), бо так в пророцтвах і описане. Вони уже не приймуть цих слів і віднесуться зі страхом і вороже. Така правда. Однак спробую пом’якшуюче описати, але давати надію, а не знання, бо це досить трагічно є в майбутньому із за неготовності спільноти приймати правду. Тому неготовність і дає відчуття важкості правди, відчувати її гіркоту і бачити результат відчуттів у реальному житті. А ця тяжкість є у досить чутливих людей, бо правда нелегкою є і була у здобутті її, а духовність була і є твердинею, стрижнем усього життя. Тому чисті і духовно насичені люди легко сприймають правду, бо вона є дитиною (результатом) при творенні гуманного суспільства. Так тривалий час вона засмічувалася і засмічується, та скоро, скоро відновиться гуманне облаштування у взаєминах людських. Світлий Дух правди запанує. Будьмо й ми усі співтворцями діями своїми з цього часу всі.

Светлана Это таинственное преображение внутри акта - обретение личности, становление собой. Я считаю, что это обретение себя в Боге, т.к. вне Бога целостность недостижима.

Здесь тоже важно некое событие. Встреча, которая становится своеобразным последним кирпичиком. Хлоп, и ты уже другой. Что-то внутри сдвинулось и переместило внутреннего человека в новую форму. Это происходит само собой, без какого бы то участия со стороны человека. Но с этого момента он видит и слышит целостно. Он может воспринимать целостно события, людей... Это другая форма существования. Настолько другая, что, кажется порой, противоположная.

Вероятно, это и есть духовность - открытие в себе источника духовной жизни. Духовное в нас противостоит душевному, как это ни парадоксально. Душевное, которое оторвано от духовного, почему-то всегда восстаёт на духовное. Быть может сражение как раз символизирует эту битву душевного и духовного начал в нас. Надо дерзать. Отчасти даже дерзить - чтобы перейти границу душевности.

Сергій Постійна співпраця Бога і чоловіка проходить саме завдяки постійному зв'язку всесвітнього Духа і Душі людини, як енергетичного центру її духовних набань у кожному житті. Там нема протистоянь, так є відчуття і ум трактує їх як протиборство, бо він іще не є свідомий процесів і несвідомий своїх можливостей. Просто Душа в такі моменти, роки є закритою нашими негативними діями, які влаштовували ум, виходячи з його розмірковувань про їх правильність і доцільність на мить прийняття рішення. Але рішення прийнято не по совісті, не з погодженням з Душею і саме такими нашаровуваннями неприйняття закривається цей енергетичний центр, який і втрачає зв'язок з Духом. Другий парадокс в тому, що душа має програму з можливістю невеликого відхилення від програми, тому і є відчуття неузгодженості дій енергій душі, дій свідомого ума з істиною, зі всесвітнім Духом.

Коли проходить в людини отой процес прозріння при слабості радикального, чи войовничого ума, або Дух застосовує сильніший потік енергій і в такі моменти проходить відновлення зв'язку. Людина, ніби прозріває і вже бачить себе і оточуючий простір, як духовне середовище, бо її ум переходить зі статусу начальника в єстві у статус помічника Душі і Тілу. З цього моменту людина отримала іншу місію у своєму житті. Вона змінює суть і зміст своєї поведінки в суспільстві, починаючи із себе. Тоді вона дійсно вже дерзає, творить і тому ми спостерігаємо ці дії, як певну непокору усталеним суспільством нормам і законам поведінки.

Юрій Головною причиною появи гуманістичного психоаналізу було зростаюче незадоволення механістичним, споживчим, гедоністичним характером західної культури, криза якої з особливою гостротою проявила потребу в «новій реальності», в новій системі стосунків, в нових базових цінностях, таких як орієнтація на самореалізацію, віра в можливості самовдосконалення, потребу в максимальному саморозкритті людини. Головна особливість гуманістичного психоаналізу полягала в тому, що об'єктом аналізу стали не неврози, патології і психічні відхилення, а повноцінна, душевно і духовно здорова особа.

Свою наукову і педагогічну діяльність я постійно спрямовував на реалізацію ідей радикального гуманізму. Свої багаторічні теоретичні та практичні напрацювання я намагаюсь донести, до тих хто мене може почути.

Сергій Радикалізм не є спосіб основний, бо тут відразу ж буде спротив. Еволюція так, але це триваючий процес, а нам не дадуть реально реалізувати ні Ваших, ні моїх напрацювань. І все ж я вітаю цей подвиг, бо всі бажають до себе гуманного відношення, але одні його очікують, інші навчають, а дехто практикує у своєму житті. Тому в цьому путі в середовищі свідомих пошуковців одні ідуть попереді і це зазвичай ті, які хочуть скоріше навчити, чи запровадити у взаємини людські ідеологію гуманності, то так і працюють над вишуковуванням способів і методів її реалізації. Потреба сьогодні досить велика навчити людство якісно жити – це ціле мистецтво і саме такі, як Ви, Юрій, несуть ази цих знань.

Також в людини є можливості змінювати поведінку людини, але вибирають не гуманні методи, а методи страху, залякування, впровадження законами нерівність всіх перед Природою. Це практично нисхідна у житті спільноти.

Працюють вчені сьогодні, та вже років більше п'ятидесяти, щоб людина, чи люди в окремості, чи в групі могли керувати життєоблаштуванням на Землі і все ж не гуманними способами, застосовуючи пряник і батіг. Той пряник є на певній відстані з ймовірністю отримати його в процесі боротьби з іншими бажаючими отримати, то так і та протилежна, здавалось би умова, символьний батіг, як не що інше, як спонукання до покори і той страх - бути покараним незалежно від того прав ти, чи не прав. Та обидва ці способи є з джерела негативних енергій, бо не є умовою для розвитку і росту свідомості, як основної умови для вирощування індивидів-творців саме основ тих гуманних і гармонійних взаємин зі всіма учасниками життя.

Однак поступова заміна гуманної ідеології в християнстві ідеологією прийняти механістичну, споживчу і гедоністичну поведінку людства і теж у зі зміною канонічних, уставних основ християнства і є відхід християнства від ідеї гуманізму. Саме таку поведінку людини приховано під гуманну ідеологію, саме тяжкість фізичної праці, та очікувальна спрямованість в отриманні благ на Бога-Творця, як ненав'язлива споживацька позиція у житті, які і відкривали двері гедонізму. Ця політика привяання просити богів, політиків щось для життя, а реально для виживання формує ту особистість, яка згідна на все, аби задовольняли її похання. Йде активна культивація різних шоу, якими опорочують свідомість людини, принижують її гідність, пропонуючи зваби і цим нібито формують таке прив'язане задоволення для гри, яка відволікає людські уми від пошуків істини. Такими діями нас привчають до того, що ми втрачаємо здатність вчитися жити,втрачаємо здатність пізнавати радістьсамого життя. Тому таке бачення цих ситуацій стало предметом пошуків, щоб вивести людство з кризи.

Так, і сьогодні є кризова ситуація в психіці людства у тих же негативних проявах зневіри, байдужості, які проявляються неврозами і ішими хворобами, які безпосередньо вказують на їх духовно загниваючі симптоми. Тому і сьогоднішня криза потребує і нових цінностей у взаєминах, потребує залучити спеціалістів для підготовки програми, чи ідеології устремління до самоусвідомлення і самовдосконалення і почати реально втілювати їх у життя всіма доступними способами, бо потреба в максимальному саморозкритті людини можлива лиш на давно відомих якостях буття. Ця ідея вже витає світом, та ні одна з держав не прийняла по сьогоднішній день її, хоч аби тезово, чи для публічного обговорення. Механістичні спроби вийти з кризи не дадуть позитивного результату, бо самі способи і методи передбачають в собі за основу, застосуванням негативних енергій. Тому і вибрано цей геноцид і ігноруються намагання вирощувати в середовищі спільноти тих якостей життя, які мають у собі за основу справедливість, доброту, любов для вибудови гуманних взаємин між усіма учасниками життя. Без таких початкових поступів ми не прийдемо до позитивного результату. Початкових тому, що це займе не одне десятиліття, чи століття, але радикальні міри теж є небезпекою, як і геноцид. Злом зла не викорінимо, а лиш більше наплодимо негативних енергій на планеті. Першопрохідці, пошуковці завжди дивують всіх своєю неординарністю, своїм вмінням бачити світ і себе у нім, тому їх дії всім здаються радикальними, тобто, більш розвитнішими, більш обгрунтованимиі насиченими від наявних сьогодні, до яких основна маса звикла. Ось чому така затребуваність Всесвіту у першопрохідцях, які розширюють можливості пізнання тих потреб, які виросли в спільноти.

Михаил Опыт прошлого показывает, что деспотизм имеет два лика: бывает произвол абсолютной власти, никем и ничем не скованной, а бывает тирания одной части населения в отношении другой. Со времён татаро-монгольского владычества наибольшая власть доставалась тем русским князьям, кто теснее всего сотрудничал с завоевателями. В роли монгольских порученцев русские власти привыкли обращаться со своим народом как с побеждённым, лишённым каких бы то ни было прав. Как свидетельствуют летописи, в четырнадцатом и пятнадцатом веках переход под власть Москвы каждого очередного города сопровождался передачей в собственность великого князя всей принадлежавшей частным

лицам собственности. Склонность к присвоению заложена в природу власти. Уважение же к чужой собственности и свободе — в природе власти отсутствует. Это уважение должен прививать сам народ, пока оно не пустит такие корни, что тщетными окажутся любые попытки их вырвать.

Юрій Вчені створили нову модель людини, суть якої вони бачили у свободі, спонтанності, здатності людини бути власною причиною своєї поведінки і внутрішнього зростання, самоактуалізації і любові. Спільними зусиллями вони показали, що людина детермінується не лише несвідомими імпульсами (як в класичному психоаналізі), не лише соціальними умовами (як в марксизмі), не лише своїм минулим (як у більшості психологічних шкіл), але і надій на майбутнє, вірою в ідеали, здатністю творити себе.

Михаил Считается, что для того, чтобы что-либо было законным, оно должна быть дозволено государством. Подразумевается, что у государства есть право разрешать или отказывать в чём-либо гражданам. Однако, существует ли разница между законом и правом, между законным и правомерным? К примеру, после Второй мировой войны, когда нацистские преступники предстали перед судом, встал вопрос о том, что является правомерным, а что нет. Многие из них действовали в строгом соответствии с законами Третьего рейха. Бывший министр юстиции Веймарской Германии и выдающийся теоретик права Густав Радбрух предложил подход: "Если законы намеренно попирают волю к справедливости, то такие законы недействительны, люди не обязаны им подчиняться, а юристы должны найти в себе мужество не признавать их правовую природу".

Богдан Тобто людство має усвідомити свої можливості у встановленні в першу чергу на відповідальній волі дотримання справедливості, як першої можливості змінювати умови співжиття для вибудови гуманного суспільного устрою? Я так зрозумів Вас, друзі?

Микола Практично в можливостях суспільної надбудови змінювати суспільний устрій і завжди цьому передує оте внутрішнє бродіння в людських умах і в їх устремліннях. Це досліджувати не просто. Однак саме людство своїми енергіями є тим ґрунтом для змін в світоустроях. Такі зміни активно робив захід. Сьогодні є самоусвідомлення одиницями поки що, а ми залишилися одинокими у всесвіті (такі ж енергії байдужості і отримуємо з Космосу) і без цих надбудов і маємо будувати свої життя кожен сам, а це практично не можливо без спілкування, без гуртування позитивними енергіями.

Сергій Тепер зупинимося на мить – як ми можемо розширити самоусвідомлення. Звичайно, може бути осяяння, самонавіювання, але й дослідне пізнання треба викликати назовні в практичне застосування. То звідки беруться ці дві зазначені якості - від готовності нас прийняти знання із Всесвіту, бо він їх посилає нам при появі в нас таких потреб. Усвідомлення своїх потреб і своїх можливостей прийняття дає нам впевненість осмислено приймати все, що з нами трапляється щодня. Наприклад - серед щоденної монотонності, буденності лише деякі відчувають реальність Космосу. У цих списках народжень, радощів, успіхів, хвороб, горя, проблем і смертей небагато знайдуть шлях істини без кінця і початку. Як сказати голодному про вічність душі? Виходячи з реального досвіду, він представить собі вічний голод. Але ми вже поінформовані про входження в життя, навіть прочитавши початок цього абзацу. І все ж скажемо, що входженню в усвідомлене життя насамперед допомагає неквапливе спостереження, бдіння.

Орест Приходить час зрілості і ти раптом розумієш, що тобі є про що сказати світові навколо себе… Ти захочеш просто висловити якусь частину своєї правди, але - яка Не буде затьмарювати правду інших, але буде у Гармонії з Єдиним… Бо твоя правда - просто буде розкривати ту Єдину Істину тільки з однієї, твоєї сторони бачення її… і доповнювати правду інших, які її бачать по-своєму… Ти захочеш промовити кожне живе слово, яке буде свідчити

про правду і заспівати кожну ноту, яку ти чуєш всередині себе…. Ти створиш свою правдиву повість про життя з книги своєї душі…

І не важливо, коли це станеться,… бо у кожного цей стан зрілості наступає по-різному у часі його існування... Скільки разів зійде і сяде сонце у твоєму житті до цього моменту, і де ти в цей час опинишся, коли прийде це відчуття наповненості і зрілості - абсолютно не суттєво… Ти обов'язково це зрозумієш сам і безпомилково пізнаєш цей час, коли відчуєш у собі Єдність з Усім… і коли розкриються тобі розуміння певних глибин таємниць Всесвіту…

Не має різниці, хто ти за професією, соціальним статусом, скільки тобі рочків, якого кольору у тебе шкіра, очі, волосся, чи твоя стать… Просто ти захочеш висловитись вголос і сказати це Слово Правди Усім, хто буде поруч, чи увійде у простір твого життя… Воно і буде твоїм відкритим посланням для світу: віршем, прозою, книгою, музикою, піснею, танцем, картиною та чим завгодно - твоєю розкритою таємницею!...

Це слова про
Любов і Подяку,
Радість і Щастя Назавжди,
Доброту і Красу,
Гармонію і Правду,
Істину та Розвиток,
Творчість і Натхнення, Мудрість і Досконалість…
і звичайно ж - про Вдячність Тому, Хто Є Все у Всьому і Завжди на Віки Вічні…

Микола Мудрість усвідомлення в пізнанні життя є великим стрибком людського ума. Це кардинальна зміна у своїй поведінці на основі справедливості, доброти і любові.

Тому благословен є кожен, хто приніс частинку знань в середовище людства, уже є благодіяльним. Кожен, хто зібрав і передав іскри знань, є джерелом Божественних енергій. Кожен, хто прочитав, то утвердив себе в мудрості Людській.

Ах, коли б ми знали, що іноді сама бесіда з іншою людиною, одна добра справа дають нам стільки позитиву на яке душа готувалася протягом всього строку перебування у цьому тілі. І така крупиця гідна людського єства - життя вдалося. Інші більш частіше і більше трудяться в стяжанні духу і вони також цього варті саме в цьому житті. Але люди іноді не бажають зрозуміти, що якість їх духовної енергії залежить від них самих. Вони навіть не уявляють собі, що самі можуть надбавати духовну енергію та енергію негативу у своєму житті, тим самим створюючи ті чи інші умови життя.

Трепетом осяяння приходять до нас істинні знання.

Богдан Для розуму необхідна величезна хоробрість, для розуму необхідне повне пригод життя. Тоді розум зростає, тоді він загострюється. Він росте лише, якщо кожної миті зустрічається з невідомим. Це імпульси прозрінь. Це можна сказати дар, талант, вміння прозрівати в моменти творчих діянь.

Люди бояться невідомого, люди відчувають, що невідоме небезпечне. Ці відчуття від нашої наповненості суспільним страхом. Тому люди не хочуть виходити за межі відомого; тому вони створили пластмасовий, помилковий замінник розуму - і назвали його інтелектом з його логікою і обгрунтованістю. Інтелект - це тільки гра ума. Він не може бути творчим.

Дуже наочно можна бачити інтелектуальний ум і діяння розуму в таланті на діяльності університетів, як вершини суспільного ума - яка там відбувається творча робота? Там пишуться тисячі рефератів, трактатів і людям надають великі наукові ступені. Ніхто не знає, що відбувається з їх кандидатськими дисертаціями; вони стають купами сміття в бібліотеках. Ніхто їх не читає, вони нікого не надихають - так, деякі їх читають; це ті ж самі люди, які збираються написати чергову дисертацію - майбутні кандидати наук і майбутні доктори наук. Інтелектуальна діяльність може зробити нас фахівцями в певних речах, корисними, ефективними. Але інтелект рухається навпомацки в темряві. У нього немає очей, немає відчуттів. Інтелект запозичений, у нього немає власного прозріння.

Наша можливість осяяння дає нам доступ до всесвітніх Знань – це великі відкриття для людства і людство їх потребує на даному етапі.

Сергій Звичайно кожна людина кожним рухом своїм виробляє значний життєвий досвід, але іноді недбало відкидає ці іскри пізнавання. Прийняття такого досвіду, такого пізнання суспільство визначає в слові мудрість.

Хай навіть ці хвилини пізнання і неусвідомлені, але вони складають основу досвіду. Не безпричинні радість і туга і ця книга допоможе нагадати нам в моменти, коли земні повідомлення у проявах принесуть підтвердження цим настроям. Божественна енергія підтверджується вістями земними. Знаємо, що багато енергій за земного життя не дійдуть до нас, але до душі в новому тілі доходять - і ми іноді й маємо ці хвилини радості осяянь, але все-таки можна угледіти значні відповідності подій і почуттів.

Саме так нашаровуються досліди, які складуть переконливе ціле - довіра. Воістину, самі великі досліди коються в лабораторіях життя, сприяючи духовному зростанню.

Орест Отож, у житті кожного духовно-спраглого шукача правди, прозріння, світла та гармонії життя - приходить день, коли розумієш, що твоя душа подорослішала і стає зрілішою, і прагне вже до більшого пробування в мудрості…

Приходить просте, але у той же ж час, приголомшуюче розуміння того, - що у житті немає драм, трагедій, гріхів і неправильних вчинків... Якщо ти їх не створюєш сам і так це все називаєш і розумієш… Що слова - це не те, що ти чуєш у словах, а те, що відчуваєш, коли їх промовляють ... Що Любов - це не біль, не страждання, не мука і не нещасливе кохання чи пережиття втрати,… не залежність і прагнення, як раніше здавалося, а навпаки - вона завжди щира, радісна, глибока, чиста і справжня, і повністю виключає ці поняття ...

Що немає вибору між Любов'ю і Свободою… Вони, у неспотвореному вигляді, - завжди йдуть тільки у парі - рука об руку… Якщо стоїть вибір між ними, значить - або це не любов..., або не свобода ...

Сергій Тепер зупинимося на мить – як ми можемо розширити самоусвідомлення. Звичайно, може бути осяяння, а й дослідне пізнання треба викликати назовні в практичне застосування, а звідки беруться ці дві зазначені якості - від готовності нас прийняти знання із Всесвіту, бо він їх посилає нам при появі в нас таких потреб.

Вибір? Ні! Усвідомлення своїх потреб і своїх можливостей прийняття дає нам впевненість осмислено приймати все, що з нами трапляється щодня. Наприклад - серед щоденної монотонності, буденності лише деякі відчувають реальність Космосу. У цих списках народжень, радощів, успіхів, хвороб, горя, проблем і смертей небагато знайдуть шлях істини без кінця і початку. Як сказати голодному про вічність душі? Виходячи з реального досвіду, він представить собі вічний голод. Але ми вже поінформовані про входження в життя, навіть прочитавши початок цього абзацу. І все ж скажемо, що входженню в усвідомлене життя насамперед допомагає некваплиме спостереження, бдіння.

Михаил "Считается, что пушкинское "народ безмолвствует" заключает политическую и нравственную мысль. Народ наш будто бы безмолвствует от сознания зла, которому прежде бессознательно содействовал. Будто бы безмолвствует, потому что голос его заглушается внутренним голосом проснувшейся и заговорившей совести.

А по-моему, мы безмолвствуем потому что молчаливое принятие лжи, как средства существования, нас устраивает и успокаивает. Мы безмолвствуем, потому что торжество лжи и наглой силы в Кощеевом царстве посредством безмолвия. Мы безмолвствуем потому что "совесть" правящих стала общей совестью: люди видят, как ведёт себя начальство, и делают также. В инстинкте нашем стало бежать от всего, что может поразить и потрясти во внешнем, но не во внутреннем мире.

Христос уподобляет человека разумного – строящему дом на камне, которому не страшны потрясения. Мы же, не проникнутые мыслью о возможности подать голос и ослушаться, построили свой "...на песке; и пошёл дождь, и разлились реки, и подули ветры, и налегли на дом тот; и он упал, и было падение его великое".

Липсон По суті, теорії еволюції перетворилися в свого роду наукову релігію. Майже всі вчені прийняли її і багато хто готовий «втиснути» свої спостереження в її рамки.

Сергій Так, суголосних людей мало і їх біля 2% від всього людства, а на теренах Вкраїни іще менше, однак і 2% то це чимало - біля 150 мільйонів людей на планеті, а ці якості духовні стяжають і інші живі сушності, а подеколи і ті, хто живе у пристрасті, а їх 90%.

Так, людство має у своїх діях і словах носієм біля 49% позитивних творців і тому ми не відчуваємо блага і тому ця важкота негативу так гнітить багатьох, якщо нам своєю поведінкою і словами вдасться добавити тих 2% то матимемо 51% і тоді ми відчуватимемо і умиротворення і задоволеність життям. Це та звана рівновага енергій Всесвіту.

Тоді буде і радість, і доброта в діях. Тому ще чимало потрібно у свідомому творінні милості, справедливості, доброти і з любов'ю.

Хай щастить Вам і родинам у поступах до доброти і до пізнання всецілої любові!!!

Іван ХТО Я – ДОБРИЙ, ЗЛИЙ ЧИ ЗМІШАНИЙ???

Чому так важко повністю звільнитися від зла і стати абсолютно добрим?

КРЕДО ДОБРОЇ ЛЮДИНИ

«Тільки добрі думки, вчинки та мотиви.

У ДОБРОГО - немає жодної іншої альтернативи»

П0-СПРАВЖНЬОМУ ДОБРИЙ ТОЙ, ХТО:

- хто свідомо зрікся всіх видів зла (отримання задоволень від зла, користування злом, виправдання, приховування, покривання зла... смирення і покірності перед злом)
- хто оголосив своєму внутрішньому злу нещадну війну (ігнорує, не піддається, не ламається перед атакуючим злом, забороняє та стирає його)
- хто заприсягся ніколи за жодних обставин не вдаватися до «мови зла», як би воно не провокувало
- хто живе ідеалом «агнця беззлобства» (бути не здатним на зло, не відповісти злом на зло)

ІСТИНО ДОБРА ЛЮДИНА:

- не бажає нікому зла
- співчутливий, людинолюбний і милосердний
- абсолютно чистий совістю
- має честь, гідність, благородство та зберігає вірність статутам Доброго Універсуму
- не боїться постраждати за доброту
- керується Премудрістю Доброго Промислу, шукає водимості згори
- скромний, не приписує собі заслуг за явлену доброту, уникає похвали
- шукає щоденного примноження у доброті та зростання у добрій силі (кшатрі)

Стародавня молитва: «Тільки добрі вчинки, думки та слова.

Отче, до людей добрих мене зарахуй, поєднай!»

«Добрі люди за старих часів казали: Служіть доброму Богу Добробоженьку… Живіть за заповідями доброти. Навчіться любити ближнього щиро. Безкорисливо служіть людям. Коли твориш людям добро – тобі віддають добром удесятеро. Живіть Любов'ю та Добротою!»

Сергій Якраз коментар і поєднав розуміння доброти, наявність зла і саму суть змішаності в цьому наявному укладі ЖИТТЯ на Землі. Добре що є розуміня і здатність пізнавати зло, і здатність його творити саме з вказаних критеріїв безкорисливості, а заклики до війни лиш примножують енергій зла. Наявність в нас зла - це досить похвально тим, що

ми уже здатні його бачити, та поки іще не маємо розуміння того, що воно хоче нам повідомити, в яких діях ми зробили помилки самі, чи іще не пізнали помилок предків наших і от у цьому напрямку нам потрібно вивчати своє єство.

Це зло є нам підказки, є уроками, які ми маємо вивчати, бо далі не підемо. Якщо гора висока, то ми на неї не виліземо. Якщо і будуть спроби, чи ми все ж ліземо, то скільки ми спалюємо у собі життєвих енергій, якими би могли творити добрі справи. Та гора зла все ж лишилася – ми залишили це нащадкам.

Другий спосіб: ми би й постаралися її обійти, та гора наших злих вчинків залишилася би на місці і, можливо, хтось з РОДу потім зумів би це зло зрозуміти і своєю добротою розчинити. Бо таке розуміння при можливостях отримує поміч святого Духа і покриває це зло, ніби туман і лиш дії доброти, як сонячні промені покажуть нам чистоту у красу навколо нас. Ось так розчиняймо доброту в пізнанні зла. Інакше не можна. Його присутність не є випадкова і саме ми маємо пізнати його.

Служби доброті нема, бо служба містить у собі примус, очікування, чи корисливість. Доброту потрібно вирощувати, збирати врожаї і знову засівати, бо саме для цього ми покликані життям сюди.

Андрій Ми цим Дух нації не зміцнимо, бо це буде лиш суспільно політичним надбанням для певної категорії суспільства. Ця тема і ця теза для певної консолідації патріотів з усієї маси.

Тому, коли мова йде про вирощування спільними знаннями і діями гуманного суспільства, то це має до цього рухатися весь світ. Така модель на початку може бути реалізована в одній країні, але людство усвідомивши своє покликання на Землю у вигляді однієї родини, то ця тема має охопити все людство. Мову про менталітет, про патріотів, про змагальність в озброєнні, про те, що певна релігійна традиція є найбільш правильною, що арії, чи сіоністи…є гідними очолити світову спільноту з гідним правителем, чи виборним князем має втратити актуальність. Та, навіть волю до дій, до життя замінили словом свободою дій. Воля сама продукує свідомо самовідповідальність за дії –не нашкодь ближньому. Тоді як свободу можна трактувати як вседозволеність. Так суспільні «вчені» і обумовили це слово, як процес боротьби за свободу (с волей бодающийся). Абсурд. Людина родилася вільна, а тут треба боротися, бодатися з собою для дотримання вимог канонів, законів, якихось норм етики…

Так суспільство стикнулося в своїх прагматичних домаганнях з саботажем, з непокорою, з тими, ними неконтрольованими, повстаннями, як результат несправедливих дій.

Тому творімо гуманні взаємини і воля є основою до творчої і продуктивної праці, та відновлюймо і навчання основ відповідальності на основах духовних надбань. Життя є дар Бога і Творця, як начал творящих у житті, а їм основа в тих енергіях , які рухалися, тому мали здатність жити і їх Творець так ліпив уміло, що Всесвіт і Землю наповнив ними. Ось із цього і для цього має вибудовуватися ідеологія гуманізму, бо доброта робить нас щасливими.

Микита А мені тепер здається, що годинники і дні колись не мали такої ваги в житті людини. Вони жили в природнім ритмі. Я так живу тепер, бо пенсіонер і зрозумів це, бо контроль за життям обтяжує дні і цим все сказано. Це щастя. Бо щасливі люди не помічають днів плину.

Сергій Воля дає можливості для пізнання себе. Ми в один момент у цьому житті зробили вибір - бути вільним в діях з відповідальністю перед собою і іншими, щоби не бути предметом для таких от міркувань. Дія укріпить цей вибір і ми дійсно починаємо самі собі творити свою реальність, яка відповідає умовам для пізнання радості життя і потім ми пізнавати і приймати у своє життя починаємо інші якості життя і на своєму досвіді утверджуємося такою поведінкою в своєму середовищі. Ось чому воля є тим початком для вирощування в собі уже свідомо такого стану всього єства. Ум в людині є учасником

вибирати той, чи інший варіант дій для отримання того результату, який уже сформований в думках умом, або уже свідомо приймає ті енергії дій у життя, які має у своїй програмі Душа для цього життя з можливістю збільшувати кількісно і якісно умови самого життя для себе, а це частково змінює всю реальність просторово. Енергії прийняли волю дій.

Микола Прошу вибачення за неуважність. Ми згідні на співпрацю. Ми всі, а особливо ті, хто турбується, шукає способів і має можливість з бажанням змінювати світоглядні тенденції розвитку людства в кращу сторону. Ми маємо всі вирощувати умови для формування гуманного суспільства. На сьогодні цей процес починає визрівати в духовному, в економічному, в соціально-політичному просторі на розмиття релігійних традицій, звичаєвих традицій, націй, держав і цього потребує людство.

Так, є багато мудрих людей, мудрих ідей, та цього мало. Хоча зміни будуть позитивні на декілька років, чи потім тисячоліть, а далі все ж для виживання людство візьме боротьбу, як це робиться у всьому Космосі. Людська цивілізація на Землі не виокремлена капсула.... Тому є довіра, що такі, як Ви, всі учасники цієї бесіди, і Вам, Юрій, бо саме подібні будуть формувати умови для гуманних змін в поведінці людства. Здоров'я Вам усім і радості в реалізації задумів!!!

Григорій Сковорода Шукаємо щастя по країнах, століттях, а воно скрізь і завжди з нами, як риба у воді, так і ми у ньому і воно біля нас шукає нас самих.

Сергій
Духом занепав напевне Ти
не без «помічників» таких, як ми
а дух нечистий, чорт, чи сатана
в природі і між людей ганя,
бо саме з їх енергій зла
через суть людську, її життя
і той скудний ум з умовами в нікуди
ми до глобальних проблем прийшли.

Так, ми джерело Твоє сповна
і ми все таки милістю Твоєю живі,
то нам, горемикам, допоможи,
допоможи цим і сам собі
зберегти життя на Землі.
Сотвори милість, милосердя
до нас, упавших во гріху,
бо в такому стані усі злі
і іще більше наплодять зла.

То якщо це байдуже Тобі…
А Ти знаєш сам, і не мені
Тебе слід навчати, чи повчати,
бо розірваний ланцюг коловрата
не так просто за кінці схопити,
щоб устрій Всесвіту відновити.

Ми не знаємо як саме
ці Знання до нас прийшли,
а лиш відомо те, що ми
маємо людству їх донести.

Хай кожен читає

і сам в собі визначає:
чи то творити любов і доброту,
щоб спасти планету цю.

Михайло Минуть роки і хвилі життєві приб'ють "човна" до причалу - берега покаяння… душа відвалить скелю забуття все те… прожите, пережите… що було колись повернеться. Воно прийде і постукає… обов'язково, бо закарбувалося... Хоч і впало на самісіньке дно... затерпнутого серця. Від чого виникає потреба з кимось поділитися, а може навіть із самим собою. Може, хто прочитавши, зможе піднятися на свою вершину і не упасти. Осягнути ту велич любові, яка вічна і зрозуміти, що духовна вершина безмежна і неосяжна як Творець у творенні.

Микола Істинно, по правді, люблять те, чого не знають. Ось таке розуміння і така любов є сліпа, її лише відчувають, на неї відгукуються, але водночас вона істинна.

Людмила Істинні слова приходять людям, які питають і Сущий передає їм ці Знання через старців, духовних вчителів, письменників, які своєю чистотою проявляють турботу про людську спільноту, про планету і про все на ній. Створюймо добротою і любов'ю такі умови для позитивного розвитку, то виростуть серед нас ті, хто здатен позвати Всесвіт на допомогу. Якщо цих умов не створимо, а це водночасі будуть і наші перші поступи, перші заклики до Всевишнього, то не буде і закликів, та й слово, і голос втратять свою наповненість, свою енергетичну міць. Починаймо говорити про це всі, бо зі слова все почалося, як дія, як рух енергій, який і є ознакою життя. Так і тепер словом маємо закликати всіх до добрих справ.

Светлана Беседа - не просто обмен информацией, но слышание друг друга, слышание Другого в собеседнике Другим в себе. Потому и беседовать можно молча, главное - быть в духовном воспиятии, удерживать себя в этом осиянном свыше состоянии. Сплетники по определению не вхожи в такие состояния. А читатель и писатель находят друг друга, когда один пишет в таком состоянии (оно и есть любовь), а другой читает в таком состоянии. Тогда Встреча (встреча с большой буквы) неминуема, и, естественно, беседа тоже. И для таких бесед, осуществляемых в вечности, не существует границ времени и пространства. В этом смысле любимые и любящие - вечны друг для друга.

Микола Нам всім, хто несе слово людям, слід бути лицем перед Творцем і думками біля нього, бо слово до сповіді веде і мудрий діяти почне... - побільше б сьогодні таких в людську спільноту.

Іван Довгий шлях народження думки на папері. Раптом, зачепить щось увагу твою: слово, погляд чийсь, шум дощу, шелест листя, залишиться в свідомості. Там живуть образи до тієї пори, коли дозріє власне до цього ставлення чи почуття, навіяні ними. Тоді ця тема не дає спокою, а свідомість знову і знову повертається до цих образів. Плекає їх в душі твоїй, виношує в серці, чекає часу, коли готовий ти сказати світу ... слова свої про те, що турбує, не дає ні сну, ні спокою. Тремтить Душа від невирішеності накопичених відчуттів, поки не візьмеш перо в руки. І тоді, в хвилині забуття, народжуються поетичні рядки - візерунок з марева штрихів, півтонів, звуків твоїх почуттів. Довгоочікуване дитя народжується у творчих муках і радує: ти зміг сказати ці слова людям ... Чим вони стануть для них? Колисковою до сну, зізнанням довгоочікуваним коханій своїй, гіркотою одкровення або «дієсловом, яке спалить серце», яке вселяє впевненість і навіть підніме тебе на рішення, допоможе зробити вибір. Слово ... Величезну силу має. І так хочеться, щоб творчим було воно. В ім'я ... Якщо енергію своєї Душі вкладає автор в своє дітище, повертається вона новим Надхненням. Нескінченність замкнутого кола ... від завершення одного сюжету до народження нового. Може бути й так, що комусь ці слова будуть допомагати жити і бачити цей світ не чорно - білим? Тоді все не дарма.

Що є мовчання? Золото воно? Ні, - вирок, безвихідь, глухий кут. Куди ж іти, якщо нікуди, якщо втратив ти на час орієнтир життєвий? До слова йти, до пера, до своїх монологів, виплеснути їх на папір. Хіба можна змусити замовкнути Душу? Тоді пиши ... Прочитають, зрозуміють тебе. Тиша в навколо, зосередженість на своїх відчуттях. І хвиля з серця. Слова - це одягнені в літерні знаки твої думки. Потрясіння красою, болісний пошук рішень, або радість зустрічі з новим, невідомим тобі раніше ... Пишеш - осягаєш сам себе і світ навколо.

Зимовий візерунок на склі. Фантазії ... Раптом бачиш старовинний зал і маленького хлопчика на стільчику біля вікна. Що він бачить там? Тільки тобі відомо. Зараз ти автор, що тобі побачиться, то і йому там, у вікні ... Твої думки линуть у нескінченні далі. Лежиш у високій траві, а над тобою синій небосхил. Може, це море? А білі хмари - чайки? Схилилися над тобою травинки - чийсь старезний ліс ... Образи, як міражі, але ти їх бачиш, розумієш. І пишуться рядки. Легко, на одному диханні. Думка квапить тебе все далі, далі ... Нічого не помічаєш і прагнеш слідом за нею, перебуваєш тоді поза часом, забувши мирське. Точка в кінці останнього рядка - висновок, закінчення сюжету, розв'язка дії або ... вирок. Три крапки - надія, відкритий фінал в завершенні доль, і тоді кожен твій читач - співавтор. Розбудив ти в ньому думки, розтормошив почуття, і не дозволив бути байдужим. Радість творчості ... Тепер це частина Душі ... Ділюся. Слова пропущені через сито сумнівів, через біль серця і щасливий його трепет ... Віддаю їх на суд Ваш ...

Сергій Як цілісно і трепетно прочутий стан птаха-ангела-духівника-поета зі Знань і все ж без розчарувань, а той оптимізм, що світло є завжди і лиш інколи ті темні енергії накривають їх своєю більшістю. Так, не нам судити, але міркувати для того, щоб іншим показати те життя бо в бездумності, в байдужості, чи то іще постидніше - з вигод і користі. Всі ж мають рівні можливості жити гуманно і при гармонійних взаєминах (це стосується людської спільноти). Благодарую тобі, Іван, за просвітництво і мудрість! Хай ці слова будуть зерном елітним для видужання ниви ЖИТТЯ!

Микита Спонтанність, хоча в житті випадковостей нема, бо все ж ці випадковості для чогось зявляються у наших життях). Зазвичай і найчастіше наші думки є зі споминів, памяті, яка все ж може пожвавлювати відновлювальний процес деталей образних предметів, чи подій. Тому такі думки є результатом дії нашого ума, коли ми самі з надуманих мети, чи бажань заставляємо його попрацювати на базі здатності своєї і вміння сприймати ці факти, події на основі знань Всесвіту при вмінні зв’язуватися з ним у своїй чистоті і правдивості. І друга його потуга розширювати думковий процес із завдання на основі напрацювань суспільних інституцій і свого досвіду. Зазвичай це хибний шлях творення подібних енергій думки. Вони, або малоефективні, або були покликом власного его цю думку нести в суспільство, бо ми часто так спеціально займаємося формуванням таких думок будучи вже у певному суспільному статусі. Часто ці думки мають корисливий інтерес, чим шкодять загальному океану енергій. Так, це дрібничка, та саме, зважаючи на величезну кількість субєктів такого штибу часто є причинами, чи, правильніше сказати, умовами в порушенні рівноваги енергетичних полів Всесвіту, але, найперш, вони впливають саме на планеті, порушуючи гармонійні процеси, яка так обумовлена людьми, як суєта, як безвідповідальна витрата життєвих енергій.

Микола Так суголосно в Душі і в умі... Мабуть, ми тому і є живі і в місії цій відкриваються нам світи людей і всього навколо...

Запалити вогонь у іншому серці, зможеш лише тоді, коли в твоєму він палає …

Людина, яка відчуває, що її цінують, завжди буде робити більше, ніж від нєї вимагають…

Немає нічого неможливого, коли поряд той, хто в тебе вірить. А перш за все, вір в себе сам.

Всередині кожного знаходяться неймовірні можливості, подаровані природою.

Богдан Істина, правда часто в розмові гірка і навіть гнітить важкістю своєю. Здавалось би слова і стан того, хто говорить є небажаними і неприйнятним, та тяжкість все ж є від того, що не хочеться слухачу умом сприймати, а потім приймати, бо без прийняття розмова буде невпопад. Слухач чинить опір, напружується, витрачає зусилля і вкінець виснажується. Та спонтанні розмови не є випадковими, бо ця зустріч організована Сущим. Тому і ці розмови довго тримаються в голові. Тяжкість їх тримає і та турбота Сущого для нашого ж розуміння. Легкоту лиш той відчуває, хто є єством свідомим у цих потоках і в цих енергіях духовних літає, то і своє життя по них звіряє.

Светлана Конечно, настоящая поэзия духовна по своей природе, независимо от содержания. Где нет духовности, там скучное рифмоплётство ни о чём. Но духовность бывает не только светлой, но тёмной. В этом смысле душевный графоман находится в более защищённом положении, чем творческий человек, независимо от рода искусства. Духовность - это всегда преодоление неких пределов «человеческого слишком человеческого». Человек призван превзойти себя самого - в этом прав Ницше: человек - мост.

Михайло Це наше життєве коло - це праця щоденна, це піднесення над самим собою сонячного обертання дня і ночі.

Микола Все знайоме і відоме нам тепер, у ці роки зрілі, коли ми на лавці присіли, а думки, маючи здатність лягати на папір словами, бо в роки молоді ми літаємо у світи, ніби вітер, щоби щастя те знайти, а воно ось тут, де місток для закоханих, де дітки кидають у воду камінці, де в задумі і з усмішкою на лиці проходять люди сивочолі…

Светлана Очевидно, что человечность всегда осуществляется в Боге, человечный человек, даже считающий себя атеистом, сущностно приобщён к Богу.

Мудрість «-Учителю, вийшло так, що правитель Лу попросив мене про настановлення. Я відмовлявся, але безуспішно, так що прийшлось мені дати йому пораду. Не знаю, чи попав я в ціль, але сказав я ось що: «Потрібно слідувати за пошанованими і бережливими, висовувати справедливих і відданих, відмовлятись від користолюбних і підлабузників. Тоді в народі ніхто не посміє порушувати порядок».

Светлана Своекорыстие истину превращает в идола — иначе не может, ибо всё, что не идол — для него не значимо. Не идолизированная истина недоступна восприятию своекорыстия. Даже «поклоняясь» истине, такой человек на самом деле поклоняется только идолу на тему истины.

Когда человек исцелится от своекорыстия, только тогда он сможет воспринимать истинное в истине.

Петро Незалежності не існує, вона не передбачена і в природі, все в світі взаємопов’язане і одне одного доповнює. А все що штучне - для прикладу: - наша Незалежність - потрапляє під жорна страждань, бо протирічить Божому промислу.

Микола Природа плаче, засмучений люд. 30 років хтось і кудись народ ведуть... То про яку незалежність можна вести мову, коли всі сусіди вороги…

Светлана Накал страстей в современных политических дискуссиях связан с тем, что политические темы стали не столько политическими, сколько духовными. Стоит поглядеть на происходящее вокруг под таким углом зрения, и многое станет понятнее. Духовное разделение - это глубинное разделение. Политика прежде не заходила так далеко вглубь человека, и этим он уходит в борьбу, уходит от сотворения духовного. Политика государств часто противоречит духу народа.

Сергій Так, політика часто входить в протиріччя Духу народу. Політику, релігію, як поведінку, як світогляд придумали люди і БОГ на планеті діє умами і руками людей. Особливо активно формуються вектори політики в тих групах людей, в яких уми працюють саме над такою темою, над тим, як можна забрати природню волю в людства, як заставити працювати на них, як зробити оманливу ідеологію, щоб вони славословили в гімнах їх дії, посилаючи їм свої енергії життя.

Хоча є й друга не менш шкідлива діяльність людства – це наше довкілля, в якому ми живемо і якому наносимо великої шкоди в одиночку, то так під егідою корпорацій і держав. Великою небезпекою для людства стала ядерна зброя і стрімке зростання негативних енергій у зв'язку зі зміною переоблаштування напрямку розвитку виробництва і тим незнанням, куди ми йдемо люди і куди нас ведуть князі. Ця велика кількість негативу відображається і на поведінці флори і фауни і навіть може створити умови для екологічного колапсу. Уже не тільки приповерхнева атмосфера страждає, страждає земля, вода і той захисний озоновий шар. Люди все більше і більше відбирають з довкілля, з надр ресурсів в такій кількості, на яку й потреби нема, а вже пора задуматися вченим і людству всьому, чи дійсно нам потрібно у кожній сім'ї два, три автомобілі, п'ять шкафів одягу, стільки їжі, яка уже створила масове ожиріння тіл людських.

Крім такого бездумного відбирання енергій, ми іше й викидаємо в довкілля масу сміття, інших шкідливих для здоров'я сполук.

Людство порушило екологічний баланс в енергіях природи, так і своєю поведінкою порушила рівновагу між позитивними і негативними енергіями та так сильно, що вся планета постала в небезпеці. Оце так діяльність людини розумної? Навіть ті природні катаклізми є наслідком негативних енергій, «виробниками» яких здебільшого є людство. Куди ми котимося, люди? До знищення життя в усіх формах його, у всьому живому, а то й свого власного. Ми не знаємо й того, скільки залишиться живих істот і людських особин на Землі навіть у важкому періоді пристосування до нових умов життя.

Микола У кожного із нас в житті є світогляд на речі й дії, який формували батьки, школа і ситуації, та все ж ми вибирали як завжди.

Светлана Это общемировой процесс, играет с людьми злую шутку, они не понимают где реальность, а где вранье, цирк и провокация. Технологии расчеловечивания расчеловечивают и в этом смысле, слова принимаются за истинность, иллюзия не отличается от факта. Спекуляций слишком много, а смиренномудрия нет, у многих зашкальное самомнение — на него то и ловят и демоны, и технологи. В итоге многие играют не в ту игру, которая разворачивается на самом деле.

Сергій Є фактом і те, що в людській спільноті завжди є ті істинні філософи, поети, духівники, святі, які возводять доброту і справедливість на ту висоту, яка здатна бути орієнтиром для всього людства. Вони тяжно несуть сьогодні ці Знання, та саме вони у взаємодії і є Спасителем тим, якого всі чогось тільки ждуть. Потрібно всім зрозуміти вже, що вони малістю своєю світ не зрушать, а от в єднанні всіх у тих крупицях творінь якостей справедливості, доброти, милості і любові здатні відновити ту благодать, яка і є тим насінням для планети, щоби життя це зберегти – воно є святинею і є тим джерелом для всіх в дієздатності і в можливості єднатися при спілкуванні.

Андрій Нам би зрозуміти і прийняти в мудрості той досвід повчальний, щоб знову не повторити той прагматизм від науки і ідеологію суспільну, що людина більша ніж боги, ніби на у цім світі здатна всеціле життя потлумити і погибель Атлантиди повторити. То може кращим буде для всіх, коли ми організуємо співжиття так, щоб гармонія взаємин у нас спонукала доброту творити і цим в життя радість носити.

Светлана Ряженое добро привлекает массы возможностью покрасоваться, в то время как подлинное — наоборот. Подлинное добро требует подвига, которого массы сторонятся.

Яков А чи знаємо ми, що усе те, яке ненавидимо в інших, в чоловіка, в колеги на роботі, чи в сусідки з третьої хати, то саме ці дії в проявах є у когось, а ми реагуємо на них. Але вони вже є давно у нас і вони і далі будуть з Душею цією тепер і потім в іншому житті і більше всього в потомках. То це теж вимагатиме кропотливої праці над собою.

Татьяна Ну то й що. Хіба я знатиму про те, що принесла я теперішнім у те життя нове.

Яков Ні, не знатимеш. Але ось з цієї миті, яка стурбує тебе в ситуаціях подібних буде підказкою, що щось не так в тобі і потрібно щось змінити у собі, бо так уже хочеться, щоб діточки мої теж жили без оцих сварок у сім'ї, без осуду сусіда. Так, ця думка у тебе засяде сучком, то, можливо, й завтра вона буде жива в мізках і мучитимуть докори сумління, що ти, маючи можливості тепер, розберешся по совісті, чесно і справедливо у собі.

Татьяна Можливо й так. Докори сумління даватимуть знати, як свідчення, що є іще шанс зрозуміти, що мною збережено зв'язок з родовим джерелом і це частіше даватиме можливість придивлятися в ситуаціях різних при виборі, чи просто так ту правильність дії і відповідний результат. Хоча я думаю, що зважуватиму на них завжди і співставлятиму у порівняннях до тих цінностей своїх, які, нібито, є характерними рисами моїми з одночасною оцінкою до свого суспільного статусу в таких самодостатніх діях, які так хочеться передати дітям, онукам своїм.

Марія Так багато міркують і так діють. Все таки суспільна мораль, етика в багатьох випадках виправдовує мої дії, а я тихенько присяду і мої невидимі докори сумління не будуть свідчити, що я біла ворона. Можливо це страх. Можливо совість буде мучити. Та хто це побачить окрім мене.

Микола Отака ситуація і настрої такі дають поживу для багатьох умів в укріпленні ума в довірі до богів суспільних, чи то до духовних, якості яких є нам приємними і несуть спокій у життя і в саму суть його – бажання блага, отримання радості із дій своїх і за людей тих, яких довелося зустріти на життєвім путі цім. Та коли приймаєш суспільні норми і закони, від яких можна відкупитися, обійти і потім з цього порадіти, бо злорадство тішить его за наш такий успіх, гординю, за те, що своїм обманом ми зуміли противника-брата поставити на те місце, яке визначили ми, бо ми зробили погане діло і тепер осудили з очікуваним результатом. Ах і приємно так, втіха розпирає груди, біжимо і три ночі не спимо у злорадстві, а суспільство лихе нас вітає, бо, значить силу поважає, чи боїться. А нам це і на руку і на користь, бо, виявляється, що так можна в суспільстві злом себе збагачувати, впливати на поведінку людей, керувати на свій розсуд силою, грошима, аби цей такий статус «всеможливого» закріпити навік.

Марія Так, вірно говорите, що дії такі подібні до дій чорта, сатани, але саме вони й допомогли. Відчувала у собі приплив енергій злих і що не робила, то вдавалося усе.

Микола Тому ці такі ваші «друзі» і готують ваші Душі до падіння, до деградації і доля буде нещасна у потомків ваших на покоління із сім.

Татьяна Так, я зрозуміла, і це правда є. А ще скажу, що такий стан речей не влаштовує мене, та все ж змушена маніпулювати між богами, бо у випадках обох, я біля цих людей була, є і буду. Вони ж такі, як і я – маніпулятори. Та й світоустрій такий хиткий. Взаємовідносини з людьми, природою за таких чеснот, які традиціями уже стали в цьому краї, в цілій країні, то продовжу їх і я в своїх дітках у намаганні вижити і взяти від життя все, що під силу рукам і уму своєму. На інших я чхала і навіть дивитися на тих нездатних незграб

не хочеться, та і не допущу, щоб кровиночки мої такими бовдурами були і не тішили себе, що серед людей справедливість і совість є.

Марія Нема, нема їх, бо мама й тато теж не знали їх і мене не схиляли до дій таких, бо то до бідноти веде, то жити-виживаючи на воді. Тій скибці хліба радіти… Тому я й служитиму сатані і слухати спішитиму в той дім трапез Диявола, де збираються лиш подібні. Поплещемо тут язиками, а може щось і навчуся в їх лицемірстві, підготую імідж для сватів, щоб загодя не допустили в рід свій тих праведників нещасних. Бо їх внутрішній світ не додає грошей на хліб. Тому то дії зовнішні і є орієнтиром тим – з ким дружити і з ким сватами бути, щоб спільно до успіху, до збагачення прямувати.

Кирило То ти служиш сатані?

Марія Можливо, бо то ж весело і відчуття, що весь час у вирі життя. Йому й служити не треба особливо – так мимоволі щось збрехала, а там украла і маю те, чого бажала. Зробила комусь погано тихенько і спостерігаєш, як в театрі, за дійством безплатним, вирощуючи побратима, бо там гнів, матюки і комусь безвинно в морду дали… Отакі служаки в сатани. Та й ситуації такі, ніби то й самі у життя приходять.

Татьяна Для чого скніти, хоча можна і про мораль суспільну поговорити і проспівати гімн господу життя, а то й у дім молитви сходити і це лицемірство так файно вітає сатана, що деколи й дитя поколише, або приведе до спільного майна і мішок підкине зерна, чи з бюджету відкат візьме, та і іншим допоможе, бо так ніби везіння полоса – одне за одним іде до мого дому. То про що тут мова, коли діють і живуть так майже всі, служачи, нібито в державі, чи в церкві, а на умі лиш помисли плохі і внутрішній голос так і шепче думку за думкою, вибудовуючи вже дії нові. Ах приємно так. То і слава Дияволе тобі!

Іван Є люди - янголи , з відкритою Душею ,
Які дарують нам свою любов ,
І навіть після смерті , за ,,межею ,,
Про них , лиш згадка , зігріває кров .
Є люди- демони , що сіють зло між нас ,

Сергій Так уже творцями влаштований наш світ, наше ЖИТТЯ, що Душі в своїм еволюційнім розвитку і зростанні проходять випробування різними способами і людина, як найближчий від нас тваринний вид, наділений здатністю навчатися свідомо жити впродовж багатьох життів. Ми є спільнота і в цьому середовищі і маємо шанс для зростання. Інакше світ застиг би без Руху енергій у тих видах, якими наповнена Природа і Всесвіт. Сатана, Диявол, чорт... вони теж учасники ЖИТТЯ. Вони і є тими знаряддями для кожного ума приймати життя безвідповідально, чи постійно займатися вибором своїх рішень із вигод-користі, чи реальних потреб.

Марія Де ви бачили істинну правду, справедливість чисту, милосердя чуйне, доброту безкорисну, любов без розрахунку, щастя без багатства. Де ви бачите святих, де духовні вчителі світу. Не зростуть із монаших і попівських орденів духовних пастухів, а духовні вчителі дають частинку знань для здібних, то вони плодять за гроші просвітлених; нема серед політиків з їх обіцянок брехливих вождів нації, серед грошей суспільних нема митарів чесних, у держави в судах до поліції нема справедливих, серед депутатів і службовців нема дбайливих, серед вчителів усіх рангів нема професіоналів і наставників в життя, серед медиків немає цілителів… То хто серед них може вижити? Лиш ті, які продалися умами сатані. Із середовища зневірених і байдужих виростають нові загони дияволят. То чого Чорту не радіти, коли кожен день нещасні проклинають Бога, за своє життя нещасне. То чого славословити Творця? Треба, бо допустив усі ці нещастя. Ослаб мабуть він святим Духом.

Микола Радіти нічому. Творець не ослаб. Це ми, люди ослабли духовно. Йому достатньо тих енергій позитивних, які дають Йому ті два проценти (умовно говорячи) з середовища людства, хоча аналогія в природі серед усього живого, яке життя має, є пропорційною тим дослідженням людської поведінки на все живе. Їх біочіпи (духовні центри) працюють і тепер. А славословіння механічні результатів Космосу не дають, а дають тим людям, їх его, почуватися в іншій масці такими самонавіюваннями, як таким, що ідуть в перших колонах. А Чорт не возрадіє, бо суті його енергій ця якість не є притаманна – він активніше, чи довше побіситься. Якщо ми примикаємо до його дій, то це вибір кожного особисто і цим вам не пізнати радості життя.

Петро Ми живемо в багатополярному, як світлому так і темному світах, а основна маса в змішаному, сірому (сіра маса), хоча колись мали можливість жити в ідеальному. Думаю немає причин роптати нам на земні несправедливості, бо ж вони закономірні для світу в який нас було колись вигнано. Дуже повільно очищається людський світ від нечистот наших же і нечиста сила тут не є виною. Хіба, коли лукавий підказує: вбий - то хіба можна винуватити його у скоєному?... Звичайно рафінованих особистостей мабуть є одиниці, але про них ніхто не відає. Як би там не було, але ми перша цивілізація яка удостоїлась розтянутого в часі (прибл.200років) кінця світу, який ми спостерігаємо вже 30 років. Всі інші цивілізації знищувались кувирком планети на 90 градусів.

Сергій Так, спільнота людська різноманітна. А Творець, чи Сатана вчить, підказує, показує подальші напрямки в житті лиш тоді, коли ми приймаємо абриси подоби їх своїми думками, словами і в основному ділами, чи то зневірою і байдужістю, та основні дії і результати їх є майже в повному об'ємі наші. Саме так ми приєднуємося в їх потоки негативних енергій. Тому основна маса, яка віддалася спокусам уже і сьогодні є наяву наплоджувачами зла, то їх біочипи (духовні центри) творців Всесвіту не працюють. Це вже утиль для них. Єнергії життя в прояві його під час переходу, чи зміни одного виду енергій в інші види є залишками тут на планеті в тому гумусі, металоломі, вугіллі, нафті, газу, які будуть частково здобою для енергій життя. Ці енергії вже не є відтворювачами життя. Ось чому ми просимо усіх – хто може, хто хоче – змінюймо себе у спробах бути співтворцями позитивного в собі і в оточуючому середовищі. Тут не допоможуть суспільні статуси, посади і навіть велика кількість грошей. Тут потрібні свідомі дієві зміни у своїй поведінці.

Дмитро Схаменімося люди! Чого ми так активно очікуємо кінця світу? Бо, ніби то, після цього буде життя вічне і кожен надіється в собі, що доля усміхнеться саме йому… а мудріше буде, коли ми творити почнемо тепер, бо подивившись на життя своє в минулому – то там одна пустота. Я не знаю чим би зайнятися мені із дня в день, а все очікую, що стане легше і на душі. То хіба я придатний і потрібний таким відношенням до життя у житті вічнім? Що я там робитиму, коли й тепер не бачу після себе сліди свого життя?

Іван ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ
Дні, як тумани - ранок і вже вечір.
Так і роки… Таке людське життя.
Не встиг розправити на повну плечі
І маєш відійти у небуття.
…
Лиши свій слід, збудуй для роду хату,
Сад посади і вирости дітей.
Віддай останнє своїм мамі й тату,
Щоб соромно не було від людей.

Сергій Так часто є, що людина по собі певний слід лишає. Одна з певною метою, а іншу щось зі Всесвіту зве. Та все ж добродіяннями ми при цьому короткому житті і наповнюємо позитивом, чи негативом джерела родові. Вони, як сліди, вони і є істині скарби

життя, де нащадки можуть брати енергії різні, чи при порожнечі їх, лиш гіркі сльози ковтати. Тоді не буде сорому перед БОГом в образі людей, а Він же є присутнім скрізь і у всьому. що дихає, що є ознакою руху енергій. Ми у невіданні своїм і незнанні своїм не звертаємо на це уваги. Ми залишаємо енергії в джерелах родових собі і і живим нащадкам. Вони ж копіюються на матрицю Душі і саме вони визначальними уже є, як доля, як поведінка людини, якій буде вміщено цю Душу. Зазвичай вона хороша в розвитку, чи травмована, страждуща, опиняється знову через певний час в родині. Ось такі сліди ми лишаємо завжди своїми життями, діючи с-відомо, чи так, як набіжить...

Юрій Я с удовольствием принял Ваше предложение принять участие в обсуждении интересной цитаты Марии. Вот мои соображения по этому поводу. По пунктам.

Мария: «ГДЕ ВЫ ВИДЕЛИ?»:

Истинную правду,
Справедливость чистую,
Милосердие чуткое,
Доброту бескорыстную,
Любовь без расчета,
Счастье без богатства.

Каждый из этих 6 вопросов содержат внутреннее противоречие: автор явно не в ладах с основами:

Логики – науки о законах и принципах правильного мышления; и этики – философского учения о морали и нравственности, о духовных основах человеческого бытия.

Микола Так, етикет, як норма поведінки людини в суспільстві при можливості погоджувати свої дії, поведінку з поведінкою оточуючого середовища виник зі звичаєвого права і тих вікових традицій в період формування первісних держав потребував змін у поведінці в уже зачаткових формах формування різнослоєвості спільнот до вимог тих, хто очолював ці держави і відповідно до функцій статусу держави, як суспільної надбудови, з часом «філософи придворні» сформували норми моральних устоїв і вимог, як і самого етикету. Норми і за-кони є частиною життя і в дечому порушують сильно вольові якості людського єства. Однак це не засвідчило про тотальне прийняття цих норм за основу всім суспільством. Бо крім превалюючих інтересів верхівки спільнот у людей зберігся зв'язок з тими енергіями, які несли основи рівності перед духами.

Сьогодні для багатьох це є нібито іс-торією, хоча й не такою глибокою, та і пізавші наявність в житті тих енергій, які приймають участь у творенні життя, в управлінні всім живим на Землі ствердять цю гіпотезу, цю обумовленість. А заперечувати дійсність і нікому. Наука завжди відстає від дійсності, а прогнози, гіпотези можуть підтверджуватися лиш при наявності хоча би частини фактів. Наука лиш обумовлює, як постфактум те, що потрібно замовнику і, ніби то, відторгнувши вплив космосу на поведінку людини, на культ-у-Ра, який знали першолюди тією віддаленістю і здатністю привносити в людську поведінку ту світлість, чисоту і ті умови тепла і світла на життєздатність живих організмів на планені, в тому числі і на людину. Так спостереження і ті Знання й формували культуру поведінки, як всецілість і не як наукові галузі етики, естетики, моралі, характер кожного і спільноти, що є лиш частиною видимого айсбергу культури, яка є тими якостями духовними, які теж є обумовлені людиною, але суть їх і зміст несуть той ідеал, до якого устремляється людська сущність.

Духовне буття неосяжне і відкривається воно частинками тим, хто душами підріс і тоді Космосом вносяться зміни в їх програми. Це і є та поступальна еволюція.Тому я погоджуюся з автором цієї репліки, хоча вона є протилежністю наших устремлінь до гуманізації суспільних взаємин. Однак там показані ті корені, які живлять дерево життя. Пізнаючи їх, людина переосмислює свої можливості. Без зміни умов наші спроби змінити світогляд людства буде неможливо в теорії, хоча процес почався.

Юрій Я покажу это только на примере анализа первого вопроса с цитаты Марии.

ИСТИНА – это категория ТЕОРИИ ПОЗНАНИЯ (ГНОСЕОЛОГИИ), она отражает результат познавательной деятельности человека. Истина – понятие, обозначающее точное, адекватное, объективное ОТРАЖЕНИЕ РЕАЛЬНОСТИ. Истинными могут быть ЗНАНИЯ. Истину ищут ученые, исследователи реальности (объективной или субъективной). Противоположность истины – ЗАБЛУЖДЕНИЕ, ОШИБКА.

Сергій Багато попросили б навчити їх, як підійти до шляху в пошуках Істини, але вони не знають, як запитати, щоб не здатися смішними. Все таки страх спрацьовує. То нехай такі книги поширюються по світу, нехай їх читають крадькома. Нехай насміхаються вдень і читають вночі. Можна пробачити ці помилки, бо ніхто не давав цим людям звичайного напуття. Скільки існує людство, то весь час релігійні традиції лякали їх, держави в садках, школах присипляли свідомість, ведучи від Істини, але ніхто не вказував на прекрасний перехід до пізнання смислу життя, до Вершин Буття, ніхто не вчив правди життя.

Природа нашого існування, як носія душі з її властивостями, як би укріплена у свідомості, але тим більше люди не знають, як обійтися з цими фактами і як примирити їх з рутиною життя. Намагаються обійти мовчанням те, що кричить само собою - ми іноді відчуваємо поклик Духа.

А починати слід з очищення душі і тіла і так крок за кроком рухаємося до засвоєння стану людинолюбства, до яблука для пізнання доброти, як добролюбства. Нехай гігієна духу займе своє місце в школах, бо це прекрасна тема для співбесіди. Запрошуємо і батьків розмовляти зі своїми дітьми на дану тему.

Іван Живучи в такому суспільстві не слід доказувати і запрошувати на пошук істини, бо це шлях до конфліктів. Можна сказати так, що віра в можливість існування істини більша, чим довіра в самій істині. Істинне сьогодні, відступає на задній план у світлі завтрашніх ілюзій, бо житєвий досвід вчорашнього схиляє нас до такої думки. Істина не є думкою, а це є життєвим шляхом в пошуках щасливого вільного легшого життя. Це є певна усвідомлена мандрівка нашого єства в цьому світі.

Можливо, істина - це лишень наша уява, за яку ми хапаємося, щоб убезпечити себе від невідомого, якого ми собі і уявити не можемо. Але ж ми пошуковці і майбутнє не є нам чимось устрашаючим, а шукаємо ми її, бо маємо таку властивість, як довіряти певним фактам, які утверджують нас у вірності вибраного шляху до життя в радості, в любові. Це є тільки нашим шляхом, який найбільш вірогідно і є нашою істиною. Тому читаючи ці рядки у кожного із нас є шанс вибрати те, до чого в нас є довіра і ця довіра зміцнює наші пізнання, закріплюючись в життєвому мудрому досвіді.

Светлана Своекорыстие истину превращает в идола - иначе не может, ибо всё, что не идол - для него не значимо. Не идолизированная истина недоступна восприятию своекорыстия. Даже «поклоняясь» истине, такой человек на самом деле поклоняется только идолу на тему истины.

Когда человек исцелится от своекорыстия, только тогда он сможет воспринимать истинное в истине.

Сергій Такі духовні люди є засівачами духовного. Вони є серед нас і сіють вони мовчки, через те ми їх не бачимо. Коли такі люди починають говорити в миру про істину, то проходить процес їх відторгнення суспільством. Так було, так є і тільки після смерті показуємо публічно своє шанування такій людині, бо суспільство відчуває правдивість істини завжди, але страх ума кожного члена суспільства не дає істині проявлятися в нас. Ми це розуміємо, але страх іноді сильніший. В душі ми згодні з істинними знаннями, але в мирському бажаємо відгородитись від них, бо таких людей пристрасне суспільство називає ненормальними людьми, диваками … Зрозуміймо, що це наше і приймаємо. Це Бог проявляється в таких людях для нас же, для нашого блага. Такою дорогою життя, такий хрест знань приніс і Ісус Христос в цей мир, і саме в середовище єврейського народу. Суспільство не прийняло його і розіп'яло. У своїй завісті люди ненавидять мудрих людей і

де б вони не появлялися, то всюди зазнають публічних гонінь, особливо політиками і представниками релігійних традицій, хоча публічно можуть особисто проявляти тільки певну лояльність, чи байдужість.

Можливо в меншій мірі для нашого ж розуміння і саме на прилеглій території у свій час мешкав божевільний-пророк Терешко. Його слова, його дії майже ніхто серйозно не сприймав і більше того – боялися зустрічі з ним. Це є страх подібності – а що скажуть оточуючі?. А він не просто так загодя появився на нашій території. Його душу було послано для усвідомлення приходящим у днях і роках.

Божевільний: божественне начало в такої людини вільне – вільне від ума, від диявола. В російській мові застосовують слово –«умалишенный, як такого який позбувся ума, позбувся диявола свого. Ось таке смислове значення цього слова. Однак слід бачити людей душевно хворих, людей в яких вселився біс із не зовсім приємними проявами негативних явищ.

Можна сказати, що небезпечні не ті, які сильно відкидають істину, небезпечні не ті, які, можливо, невміло проголошують істину, але небезпечні байдужі до істини і бездушні прагматики, яких не чіпає слово істини.

Микола Спокус в житті багато, але довіра веде нас по життю. Буває, що кожен вірить у щось своє, що допомогає нам легше жити і вирішувати всілякі негаразди: одні утвердилися в повчаннях Вед, Гит, Корані, Толмуді, в красоті, в любові, в машині, в людині, в партії, в ситній їжі, в алкоголі. І це є нормально. Бо віруюча людина шукає підтвердження своїм сподіванням легшого і щасливого життя.

Богдан Тепер повчання Ісуса сповідує велика частина людства і можна сказати, що меркантильно, поверхово, як засвоєну інформацію, а не як процес пізнання себе, не в пошуках в собі Ісуса Христоса, його духовного богатства. В цьому процесі вбачається два проявлення: наша неготовність прийняти ці якості і бачення тієї малості духовного у великій кількості негативу в змісті книги, що в підсумку наших порівнянь утверджує в нас страх і який і є перепоною в прийнятті.

Зрозуміло, що і серед нас є чимала кількість шукачів істини і серед них Ви. Бога ми можемо бачити в його проявах, в собі, в собі подібних, в Природі - і процес пізнання є його закликом до цього. Ми приєднуємось до цього процесу. Той, хто вперше побачить напрямок до пізнання істини вимушений пройти процес пізнання страху перед релігійними традиціями, моральними поняттями і оцінками, які виросли із соціального людського середовища, бо страх робить неможливим пошук істини і сам процес пізнання. І його не так просто позбутись – тільки через усвідомлення. Ми все одно його частково відчуваємо. Хто більше, хто менше, але пізнавши його суть і маючи духовний і моральний потенціал в творчому пізнанні страху, ми рушаємо до пізнання всього і вся. Таке розуміння веде до відмови від проголошеної суспільної моралі, бо сама духовна чистота дає нам такі якості поведінки, які є основою життя у злагоді з оточуючим середовищем. Така духовна чистота наповнює суспільну мораль більш якісними проявами. Відчуття пізнання нівелює страх, хоча цей процес не раз нам показує гіркоту, але з цим слід змиритися і сприйняти усвідомлено, бо мить відчуття радості і душевного підйому цього вартують. Природа пізнання гірка, але вже з цих миттєвостей ми згодні на цю гіркоту.

Основна суть в тому, що Христос в нас, але за своєю пристрасністю ми шукаємо його прояви у зовнішньому – в дітях, в батьках, в колегах, в начальстві, в машинах і т.д., як БОГа. Хоча в реальності ми всі в деякій мірі є Христосами (месіями, бо несемо певну місію в це наявне життя і, зазвичай, пізнаємо у ньому і привносимо в нього енергії позитиву).

Микита Немає нічого неможливого,
коли поряд той, хто в тебе вірить,
та перш за все,
сам повір в себе.

Довіра виростає із досвіду свого,
чи то зі знань, або з відчуттів.
Та чомусь вірять,
надіваючи маски - лицемірять,
з надуманих вигод і користі,
та чомусь першу і другу
психічну парадигму
визначити у собі,
або у комусь глибинно,
чи її сталість, як таку,
не вдавалося нікому...

Сергій Якщо людина починає вчитися бути більш пильною, спостережливішою за життям, відгукуватися на душевні відчуття, то мало-помалу виникає довіра.

І не задовольняємося віруваннями, інакше довіра не виникне. Ми віримо, тому що нас навчили вірити, але віра не йде глибоко, тому що в ній немає розуміння ситуації. Це проста зовнішня програма, як щось до нас додане, як аксесуар життя. Вірування в вас не виросло; ще не проросло з росту нашого розуміння. Воно було просто запозичене, і воно не проникає в наше єство. Ми шукаємо його в зовнішньому, як виправдовувальну думку наших діянь чи бездіяльності.

Ми можемо по різному підходити до одних і тих же фактів, по різному реагувати на однакові події, а Бог реагує однаково - справедливо, по совісті. Так і праведна і мудра людина підходить усвідомлено - від душі. Кілька днів ми їх носимо як певну інформаційну підказку, потім, бачачи, що вони надумані, марні, і нічого не відбувається в нашому єстві, то відкладаємо їх в сторону.

Микита Довіра не папір, бо вона життя основа і нею ми є будівником у ділах. Тому папір-цеглину-слово-діло непридатне положи в сторону і далі пошуки веди, залишаючи добротою сліди, бо, знай, що за тобою вже інші до чеснот життя ідуть.

Людина, яка відчуває, що її цінують, завжди буде робити більше, ніж від неї вимагають…

Всередині кожного знаходяться неймовірні можливості, подаровані Творцем і Природою.

Микола Нас навчили вірити тому, що ми бачимо, нас вчать порівнювати і вибирати з того що нам пропонують, а не тому, щоб отримувати потрібне нам в житті, як першу необхідність для щасливого і вільного життя. І перешкодою у тимчасовій затримці в отримані бажаного, і ця затримка декого приводить до зневіри, але зрозуміймо, що для цього потрібен певний час, реального бачення потреби і вмінні прийняти бажане. А воно часто приходить тоді, коли ми і забуваємо про свої прохання і це є теж однією з причин надходження, бо надмірна концентрація в бажаннях не дає нам можливості відпустити хватку. Ми вхопились за ідею, а потрібна річ зовсім рядом. Так є в житті.

Жити все таки слід без кидання в крайності. В той же час не пливімо проти течії, бо намарно витратимо енергію. Ум пропонує випробувати протилежне: це здається природним і логічним. В одному ми зазнали невдачі, то тепер спробуємо інше. Може, це вийде.

Так поповодяться монахи, так поводяться ті, хто відчув поклик душі, бо таких нас не влаштовує даний спосіб життя, нас пригнічує душевний дискомфорт. Таке твориться в миру, в монастирях, в Єрусалимі. Розчарувавшись, вони відходять від теперішньої діяльності. Вони відчувають наявність протилежного і вони його шукають, навіть не усвідомлюючи саму потребу пошуку. Вони намагаються не бажати, але намагатися не хотіти це теж по своїй суті бажання. Вони намагаються залишити світ, але саме їх зусилля залишити світ викликає їх прихильність. Якщо ми насправді не прив'язані, то який же сенс

залишати що б там не було. Відмовитися від чогось можна лише, будучи прив'язаним до цього. Ми йдемо від жінки, але це тільки показує, що наш ум ще мріє про жінок. Куди б ми не рушили, навіть до протилежного, то ми залишаємося тим же. Це треба зрозуміти, бо ми не змінимося, переходячи до протилежного. Здається, що ми змінилися, але ми залишилися тими ж.

Це дуже важливо зрозуміти, інакше ми знову потрапимо в ту ж пастку. Тепер це буде пастка не бажання, а пасивності, неприв'язаності, самоізоляції від життя – ми в прижиттєвій тюрмі.

Не кидаймося раптово в протилежне. Завжди залишаймося і в тому і в іншому, живучи в суспільстві і вчимося усвідомленому прийняттю духовного; і все ж, як би відсторонено. Знаємо, що не можна кидатися в крайності, тому що шлях лежить якраз посередині.

Ум не може бути мудрістю. Мудрість приходить тоді, коли ум йде. Мудрість не появляється і не виростає від ума, вона від цілого. Ум людини лукавий, повторювальний - він завжди створює протилежне. Ми в нашому умі не одні, нас багато, натовп, бо ум діє на інформації, на умовах суспільства і в цьому його множинність. І що б ми не відчули в собі від духовного центру (чи то докори сумління, чи то якась тривога від несправедливості…), то ми намагаємося зробити вигляд, що все якраз навпаки: щоб ніхто ніколи не дізнався нашу внутрішню у-богість (перебування у Бога світлого), або нашу контрасність між внутрішнім і тим, чим ми себе фактично позиціонуємо. Те ж і в житті. Коли відчуваємо, що обставини проти нас – зупиняємось, заспокоюємось, озираємося і течія сама наблизить нас до коряги, чи берега. Не біймось обставин, надто тих, які на перший погляд від нас не залежать. Входимо в цей страх, не боячись стіни обставин, бо її ми можемо обійти, перелізти через неї, але і зруйнувати, від якої залишаться дрібні неприємності, то застосовуймо ці методи як підказки, для науки. Таким способом надходять до нас потрібні нам знання Всесвіту.

Сергій Суть страху, його природу ми можемо зрозуміти з реакції нашого ума на факти і ситуації з тієї стартової площини пізнання, що страх існує тому, що він є в нас з минулих життів. Доки ми не усвідомимо, що боїмося ми не чогось великого, а того результату зі свого досвіду, чи з досвіду інших, то доти ми будемо нездатними відкрити Душу для Всесвіту, для себе, бо відкритість Душі дає можливість їй впливати на дії ума і як результат в наші дії прийдуть осмислені позитивні вчинки. Результат при омисленні може виявитися малою днищицею з якою ми здатні впоратися самі. Не дарма є така мудрість людська: «очі через установку ума бояться почати будь яку справу, та щось ніби підказує, як потребою, як наявність умов для реалізації і тоді слідує дія- руки працюють і в кінці є позитивний, чи негативний результат. Але страх, як емоція зникає, бо ми утвердилися своїм досвідом і попрацювавши з новим підходом все ж маємо позитивний результат. Тому мудрі люди не знають страху, вони знають цю істину. Так, це результат пошуку, досвід, мудрість і ум дійсно відступає. Тоді ми вільні і в інших пошуках з розуміння суті страху.

Орест Реальність страху – нереальна…

А що реально?… Звісно - це Любов!!!..

Насправді - ви не боїтеся темряви, коли думаєте, що боїтеся…- ви боїтеся того, що в ній… А це, насправді - просто вигадані десь і колись ілюзії… для того, щоб дати можливість проявитись світлу!…

Насправді - ви не боїтеся висоти… - ви боїтеся впасти…

Насправді - ви не боїтеся людей навколо вас… - ви боїтеся бути відкинутими і незрозумілими…

Насправді - ви не боїтеся кохання… - ви боїтеся що вас не полюблять у відповідь…

Насправді - ви не боїтеся відпускати… - ви боїтеся прийняти реальність того, що когось більше немає поряд…

Насправді - ви не боїтеся спробувати ще раз… - ви просто боїтеся, що вам знову буде боляче з тієї ж причини…

Але чи варті ці страхи того, чого в реальності душі насправді не існує?…

Якщо життя сприймати з огляду душі, яка проявлення свого бажає лиш через Любов… тоді уся ця ілюзорна гра страхів зникає - даючи місце щирим проявам душі в найкращому уявленні свого потенціалу, як чистої Божественної часточки Вселенської Любові!…

Тоді - що нам завадить проявляти цю Святу Любов, в якої зовсім і ніколи немає жодного страху!…

Ніщо не зможе зупинити нашу Душу від проявлення своєї сутності сповна!…

Ми є - Любов!

І в цьому - Істина проста!…

Тому, наприклад, наше уявлення про когось - складається з того, чим ми самі наповнені сповна: чи нашими страхами, чи просто Чистою Любов'ю…

Хтось боїться ночі… і кожного, кого він побачить в образі ночі - він нарече «демоном»…

Хтось боїться спеки - і кожного, від кого він відчує жар - він назве «спопеляючим»…

Хтось боїться щирості… і того хто проявляє щирість - він назве лицеміром…

Але ж правда в тому - що страх це просто відсутність Любові!..

Це і дисгармонія…, і хвороба…, і незрозумілість…

А тому від усього, що викликає страх варто позбуватися - і не ззовні,… а в собі… Бо усі наші страхи приходять показати нам на це місце - де ще не вирощена і не виплекана наша Любов…

Тож - повернись до свого страху обличчям… вислухай його… сприйми весь його жаль і жах, і той неспокій та тривогу, та й ту недолюбленість сповна… І тоді зрозумієш - на що він вказує тобі…, і тоді подякуй йому…, і тоді зросте у нас ця Любов, де ще вона у зародку та в пелюшках…, а страх піде у небуття, виконавши свою місію…

Любов - це нескінченне джерело світла і тепла всередині у нас і гра в розпалювання вогнища у інших, щоб і воно також ніколи не згасало!…

Тож пломенійте завжди - якнайяскравіше!…

І запаліть вогнем прекрасної Любові - увесь свій світ і світ навколо вас!!!…

Сергій Весь наш духовний досвід обумовлений суспільними умовами. Не занадто покладаймося на нього, тому що наближення смерті створює умови нам, щоб зрозуміти, що ми жили вигадкою, а можливість була втрачена. Зрозуміймо те, що у нас нічого немає, нам навіть не належить ні душа, ні відчуття, ні ум, ні тіло, ні навколишній світ - ми тільки частина в цьому. Як тільки ми зрозуміємо, що у нас нічого немає, то страх зникає і ми відчуємо волю до дій.

Страх - частина чутливості і він виникає з того, що у нас щось є, що можна втратити. У нас існує огорожа з енергій страху, який наш ум виправдовує і ми його приймаємо. Ми так створюємо уявну огорожу від суспільства, від Всесвіту. Це обман самих себе. Ми не можемо заховатися за будь якою стіною і, тільки усвідомлюючи це, ми можемо прийняти цілісність, єдиність всіх енергій, єдиність бога. Коли ми зрозуміємо, що ми нічого не знаємо, що ми багато в чому були і є сліпі, що ми не вміємо бачити цілісність і себе, як частини цієї цілісності, то тоді у нас є шанс не приходити в життя тілесне для продовження страждань.

Але ми все ж хочемо бути життям, бути енергією - воно так і буде і ми цьому віддаємося повністю в іншій іпостасі, в інших формах і видах. Ми будемо в стані блаженства. Це так, бо навіть усвідомивши це і зрозумівши суть, то ми вже в прийнятому стані блаженства. Воно нам подобається, нам приємно перебувати в такому стані.

Богдан Одночасно, відзначимо, що саме ум нас інформує, що він забезпечує наше життя, робить його більш впорядкованим, більш легшим. Коли ми так думаємо, то вибір за нами. Той, хто пізнав смисл життя, пізнав істину так не скаже. Він знає, що до цього стану його дорога була і через цей страх невідомості, певних труднощів, певної зміни поглядів на життя в попередніх життях. Він пізнав дійсну легкоту, дійсну свободу, пізнав красоту життя, визначився з пріоритетами в житті.

Микита Істина у нас і діє нами, і є в діях творимими ділами, та все ж вона попереду йде, та чи бачимо ми її і в себе. Тому шукаючи все потрібне у собі і воно знайдеться, бо ми не відділені від космосу і він, бачачи наші пошуки підкаже, навчить, допоможе реалізувати себе, як індивіда.

Микола Істина не має критеріїв, нема і меж її. Її дієвість не визначена і в цьому нема потреби людства. Вона не може бути константою, сталістю, бо це буде зупинка руху-духу, як стимулятора, як ознаки наявності життя. Істинність поміркована виражається, проявляється якістю життя, чи його хаосним станом. Тому про точність і об'єктивність (проявленість параметрів у дії) не можна говорити. Це більше всього є подорож до непізнаного всіх, хто мудрості життя спізнав, бо саме такі починають шукати путі до духовних критеріїв, до джерел самого Життя. Колись його й назвали Богом, всім що є відомим і невідомим у його процесах, у його живучості.

Ми згідні, що Знання можуть бути істинними, коли вони підтверджені дійсністю, а протилежне можемо називати міражем мрій, гіпотезами і на щляху до цих мрій, гіпотез пошуковці часто зазнають невдач, визнаючи їх помилковими, або ці гіпотези знаходять підтвердження в житті, у сферах діяльності людини. По суті, то і не є помилка, коли пошук ішов зі знань, а просто цей час не є готовим в образі чистоти людства прийняти його і тому це є, ніби то, таїна. Так було не раз. Для прикладу: еврика яблука була в спогляданні віками і лиш одному відкрилося, як спосіб визначення об'єму, а далі і маси безформних предметів. Для розвитку техніки це дало позитив, а техніка полегшує фізичну працю, щоб людина мала можливості вивчати свій внутрішній світ. Та не так буває, як воно відкриває.

Сергій Абсолют – це зупинка активного руху, це книга на полиці бібліотеки, де відсутній бібліотекар для поширеня Знань із книги.

Тому Знання Всесвіту і придатні тим у житті, що життю на Землі посилаються вони творцями Духом святим, тобто, здатністю рухатися цим енергіям у тій наявній скорлупі, як окремій реальності нашого розуміння через досвід і мудрість. Таких реальностей багато.

А наші невидимі страждання, чи проявлені війни є результатами нашої діяльності в таких окремостях, як суспільна особистість, і збирається це сміття негативу по крупиці. Так, воно є частиною нашого життя уже, як і на смітнику, і в результаті перегріву при накопиченні наших емоцій, бажань возгоряється у сварки, війни.

Однак головна наша проблема в тому, що нас навчили і далі вчать ідеї сатанинській з тим прагматизмом, підступністю і підлістю, які так «гарно» проросли з Тори в ідеологію християнства і ісламу. Ось тому ми щомиті свого життя живемо без божественних Знань про себе з можливістю жити в радості, а натомість за істину прийняли боротьбу і той вибір будь яких рішень для до-ся-гненн-я свого результату.

Тож вибір був за нами і ми прийняли його, як частину життя. То при чому тут плачущий Творець? Це ми самі в злорадстві сміємося над переможеним ворогом (братом своїм) і плачемо по втратах своїх матеріальних, як з нереалізованих мрій, бажань.

Коли ми уже зупинимося і спомянемо істину чисту і святу, що саме ми, як і наші батьки… позакривали свої Душі негативними думками, словами, діями. Ми не чуємо голосу Душі, докорів сумління. Ми навіть не знаємо як відкрити їх для спілкування з собі подібними, зі Всесвітом; як говорити з ними, як почути їх мову.

Пане Орест (я думаю, що так іноді треба звертатися до Вас), коли Ви ототожнюєте Буття-Життя з Творцем. Творці, з їх програмою життєздатності Буття, є тим центром Знань Всесвіту, яким вони нас, людей на Землі, навчають іспитами в проблемах, стражданнях, війнах, дозволяючи до певної міри пізнавати свою протилежну негативну суть в ході еволюційного розвитку і зростання ума до здатності самоусвідомлення у всіх двоякостях вибору дій.

БОГ не є абсолют. Інакше ми би сьогодні не мали би тих енргій життя у цій їх різноманітності. БОГ-ЖИТТЯ і в ньому є рух позитивних енергій і інша рухома частина негативних енергій. Тому ми не можемо БОГа називати абсолютом, тобто вершиною розвитку, константою. Ось тут рух позитивних енергій можуть бути орієнтиром для всієї

спільноти на Землі. Так, є й ті, які бачать абсолют в собі і вони його примножують при виборі негативних енергій без здатності усвідомлювати, що будь які до-ся-гне-нн-я завершуються тим, що своїми, так званими.доягненнями не буде перед ким похизуватися. Чомусь на цих протиріччях слід акцентувати істинну суть, хоча частково вона є в абзаці: «Бог завжди є спостерігачем…» та по суті він так проявлений енергетично у свідомих людей і то лиш в межах програми, щоб усвідомлена воля дій була стимулятором в пошуках позитиву зі здатністю йти до цього орієнтиру, який названо – абсолют.

«БОГ – це є божественне блаженство»… у причинно наслідкових проявах, тобто, тут можна обходитися без Знань Всесвіту. Є причина, то з інформативних знань людської спільноти, власного досвіду і ми в борні добуваємо бажаний результат.

Так, Всесвіт не є абсолютом, хоча для нашої малості розуму таким є у глобальності своїй. А так як ми є його копія маленька то і визнаємо таку тотожність. Але сприйняття його людством, як ідола, цілком оправдана, бо творці і ми, як співтворці в устремлінні своїм хочемо жити в радості, щасті, любові. Тому цей орієнтир позитивного розвитку нас і Всесвіту є лиш орієнтиром, бо основна маса людства послуговується лиш вибором при до-ся-гне-ннях результатів.

Так, розумом діють с-відомо індивіди і їх результат є позитивним для нього і Всесвіту. Несвідомі діють у виборах з сіюминутних бажань, чи потреб. Тут спрацьовує зовнішнє сприйняття, а в першому випадку ми вже діємо з власного досвіду, мудрості і погоджуємо з тим орієнтиром с-відомо (з відома його).Загадки тут нема і у кожнім факті, ситуації, теоремі узагальнення абсолюту нема, нема тут і таємниці для свідомого індивіда.

Позазнання є таїнами поки що і фактично воно не проявляється в наших життях і таких пізнаннь людство не потребує.

Микола Так, першолюди не знали шкіл, інститутів, та знали основи ЖИТТЯ, зналийого якості і недоліки. Тому вислів: «Перш було слово, і слово було БОГ, і слово було у БОГа», що підтвнрджує начало творче для появи Життя і це начало було при наявності життя. Тому й молитва-звернення людей в цій триєдиності збережена дотепер – БОГ-Творець-святий Дух і далі несе мудрість у визнанні появи БОГа-ЖИТТЯ в чомусь дрібному і простому, яке в мінімальних творчих пошуках мільярди років визначило еволюційний (повільний і позитивний) розвиток, тобто визнано творче начало – Творець. Тобто творчі позитивні (світлі частини руху при діяльності) в діях засвідчують рух енергій. Так, як енергій було багато з різністю характерних ознак, то позитивні назвали Духом святим.

Тільки вдумаймося, яка глибина Знань із тисячоліть, а то і далі живе і є між нами!

Микита Наше творіння не зможе бути як би нічим, порожнечею, бо у нього є межі. Ці кордони ми самі, бо цей стан є нашою реальністю - тобто він обмежений нами. Ми породили його і він не може бути більшим за нас. Тому ми не можемо сказати: «Ми пізнали все» - все це неосяжне і невимірне. І тому перебування в стані пізнання себе і дає тільки можливість знати все, але знати все як кінцеву мету неможливо. Невідоме залишається невідомим. Як багато б ми його не пережили, незвідане все ще належить пізнати. Його чарівність, краса, його привабливість залишаються все тими ж. Процес пізнання вічний і ніхто не може підійти до такого моменту, коли можна було б сказати: «Ми досягли істини». Бо той, хто говорить це, знову потрапляє в модель пам'яті, в модель інформації. Стимул життя, сенс життя припиняється. Житіє - це рух від невідомого до невідомого. Воно приходить з позамежного і йде в позамежне.

Юрій ПРАВДА – категория ЭТИКИ, она отражает духовно-нравственное содержание того или иного человеческого поступка. Поэтому за правду борются, ее отстаивают, за неё умирают. Противоположная ей категория – ЛОЖЬ, НАМЕРЕННЫЙ ОБМАН, ЛИЦЕМЕРИЕ, ДВУЛИЧИЕ. Говорящий неправду – лжец, лицемер, подлец, которого правдолюбы презирают.

Заблуждающийся – невиновен.

Говорящий неправду – подлежит суду и осуждению, он виновен перед людьми которых он обманывает, и тем самым он их унижает и оскорбляет.

ВЫВОД: Выражение «Истинная правда» – есть АБСУРД. Противоположным понятием является «НЕИСТИННАЯ ПРАВДА» – это АБСУРД. Поэтому ответить на первый вопрос в принципе невозможно.

Алла Принциповість звично вважається гарною рисою характеру, але, як тільки вона стає сенсом життя, у ту ж мить набуває кардинально протилежного значення і переходить у свою протилежність - категоричність.

Категоричність холодна та байдужа. Для неї відсутній стан співчуття та милосердя. Вона безальтернативна, а отже, не має майбутнього, бо застигла в якійсь одній формі, поділяючись на чорне та біле, холодне та гаряче... Вона зовні незламна, схожа на задерев'янілий предмет, який має вигляд чогось цупкого та загрозливого... Але у одну мить, як дуб, що простояв століття, може зламатися, розлетівшись на друзки, щоб вже не піднятися ніколи...

Тоді, як милосердя та співчуття схоже на воду, яке тече і оминає непомітно всі перепони... Вода не зникає і не ламається, а лише перетікає з однієї форми у іншу... Вода зрошує спраглу землю, наповнюючи її життєвою силою... Вода пом'якшує засохле, змиває бруд і розчиняє застаріле, щоб надати тому, що віджило своє, нову форму...

Так само і співчуття та милосердя робить людину гнучкою, адаптивною до будь яких життєвих катаклізмів і допомагає вистояти під тиском найважчих життєвих випробовувань... Така людина виживає у найскладніших умовах, не змінюючи своєї основної суті, але при цьому непомітно трансформуючись у кращий варіант самої себе...

Микола Правда є критерієм пошуку істини. Так вона відображає духовну якість дій людини, чи спільноти. Правда уподібнена по суті і змісту до справедливості і тому вона є тим каменем спотикання в боротьбі, у війнах. Бо саме насичення просторів енергіями несправедливості є умовою появи інших різних видів енергій зла, яке у протиборстві у війнах і постає.

Правда торжествує правильністю дій. Це якраз ті духовні поступи, які створюють умови для гармонійних взаємин, для терпимих проявів негативу і у можливості не втручатися в життя інших обманами, образами, крадіжками…, як спосіб не створювати умов напруження у взаєминах. Тому ми таку правду і обумовимо, як істинну.

Богдан Правда є критерієм життя. Так вона є джерело волі, справедливості, здатності творити доброту, милосердя з любовю і благоговінням. Принцип по суті є певною організаційною, обмежувальною нормою в житті однієї особистості, чи в колективі. Зазвичай її носії є одинаки. Зерна правди практично носять у собі всі. Інша справа - чи вони застосовують її, бо вона буває і гіркою і психічно ламкою, тому вона дозволяє гуманність і можливість з розумінням вибудовувати гармонійні взаємини.

Сергій Ми можемо утверджуватися в тому, що тут читаємо і для цього є два можливих варіанти: або ми були переконані цими аргументами, то це не стане нашим пізнанням в майбутньому; або ми побачили істинність того, що тут написано як факт всередині себе, тобто вони були вже в нас і якщо ми усвідомлюємо, що так воно і є всередині нас, то це знання проходить процес утвердження та довіри. Це не поставка якихось знань - ці слова просто не випадковий передавач. Ми є необхідністю одне одному. Навпаки, коли ми читаємо, то відбувається саме переживання як досвід. Читаючи ці рядки, ми одночасно слухаємо своє нутро через відчуття, свій внутрішній розум. Ніхто не може сказати, коли, як і де це станеться, але якщо усвідомлення триває, то саме по собі воно стає більш глибоким. Це автоматичний процес. Від ума він йде до серця; від інтелекту до інтуїтивного розуму; від неусвідомленості він повільно рухається в стан свідомості. І в один прекрасний день ми повністю прокидаємося. Щось відбулося.

Ми нічого не культивували; воно прийшло завдяки тому, що ми весь час перебували в стані свідомого утвердження. Не завдяки дотриманню якоїсь доктрини, а тому що ми пробудилися до внутрішнього фактору, до внутрішнього бачення з побаченого і сприйнятого зовнішнього факту.

Олег Як же хочеться повірити новинам, як же хочеться повірити в прогноз, щоб була правдивою людина, і слова сприймалися всерйоз... Як же хочеться повірити в кохання, як же хочеться повірити в любов, щоб не було зрад і розставання, кожен свою долю щоб знайшов... Як же хочеться повірити у владу, як ще хочеться повірить що завжди, буде місце де зустрінуть радо, і не заростуть туди сліди...

Сергій Ах, коли б ми знали, що іноді сама бесіда з іншою людиною, одна добра справа дають нам стільки позитиву на яке душа готувалася протягом всього строку перебування у цьому тілі. І така крупиця гідна людського єства - життя вдалося. Інші більш частіше і більше трудяться в стяжанні духу і вони також цього варті саме в цьому житті. Але люди іноді не бажають зрозуміти, що якість їх духовної енергії залежить від них самих. Вони навіть не уявляють собі, що самі можуть надбавати духовну енергію та енергію негативу у своєму житті, тим самим створюючи ті чи інші умови життя.

Трепетом осяяння приходять до нас істинні знання.

Іван Система роздавила Ієсуса Христоса, Мансура, Сократа, Шевченка… і не тільки їх, які своєю правдою зазіхнули на звичаї, обряди, комфорт, на право «всезнайства» істини…

Светлана Свет! Солнце! Душа-дюймовочка не хочет в подземелье кротов — а нас именно туда влекут, в ад без Солнца Правды.

Сергій Так, істинна правда є словесний набір одного поняття і істинність в такому вираженні вказує про глибинність і невпізнанність для спостереження, для вивчення правди до кінця при недостачі доказів, фактів і неможливості дослідити. Така правда потребує додаткових невідомих вивчень.

Неістинна правда теж є незавершеною правдою, але тут відомий підтекст правильності напрямку пошуку, проте на даний час правда, як така не має суті і змісту для прийняття її, як правильної з тих правил, які формують інші духовні якості. Неістинна правда виходить із суспільних норм, законів, канонів. Можна сказати це лукава, брехлива правда, яка у конкретних ситуаціях до певної міри влаштовує дві сторони - де один раб, а інший начальник, де один силач, а інший хирляк. Обі сторони знають що така правда є чистим самообманом. Основа суті і змісту правди, як категорії духовної, психічної, що побудована на дотриманні справедливості є оберегом для всіх інших якостей духовних.

Юрій К большому сожалению в толковых словарях Истина и Правда отождествляются. Поэтому искать ответ о сущности и содержании этих понятий нужно в философских словарях, к тому же достаточно грамотно и профессионально составленных.

То же самое можно сказать и об остальных категориях, которые использованы в следующих 5 вопросах.

Сергій Міркування в людях є різноманітним і воно в процесі не обмежує себе різністю протирічь і навіть не обмежує тими нормами і законами, які уже сфомували певний суспільний устрій і обумовили самі норми поведінки. Поведінка є вже постфактум міркувань і наступних словесних вправ. Тому дії уже завершні є, як результат проявлений.

Міркуваннями людина творить плани, мрії, надії, шукаючи нові способи і форми для їх реалізації. Тому часто так є, що міркування не накладаються на кліше суспільної правильності і не накладаються на інші якості життя, бо зневажають в процесі на милість, доброту і т.д., навіть кінцеві розмірковування дають результат, а ум підказує, що суспільство його не прийме, та часто саме ця версія, гіпотеза в розмірковуваннях інших і стала умовою

для знаходження правильної затребуваної відповіді. Так він був неординарним і по різному сприймався, та мав оте зерно справедливості, яке і дало прийнятність у подальшому застосуванні. Різновекторність, нагромадженість варіантів і реальні неможливості реалізувати цю ціль-мету дає стільки енергетичного піднесення і радості від того, що щось сам відкрив, чи відчуття прихильності вищих сил в допомозі вирішення в міркуваннях завершеності часто допомагають і в житті реалізовуватися мріям.

Ортодоксальність і правильність є категорії мінливі, бо вони ростуть і розвиваються думками словами і діями у проявах. Наука і стражі цієї нерушимості часто є гальмом і часто не задовольняють інтереси суспільства, не вносячи новизни. Тому ця негативність і формує поведінку неістинну, спонукає до брехні. Тут зникає правда і сам путь істини. Нове народжується в думках, в пошуках. А ось та стара «правда» стає модою і є лиш поверхневими енергіями. Так виблискують, і маніпулюють людські уми саме еталонами-зразками таких нормативних прав, наплоджуючи негатив, внутрішнім супротивом. Це насилля чистої монети.

Істинна мета чогось реалізовується і навіть обростає доповненнями, зберігаючи цілісність і гуманність взаємин між членами суспільства, а оманлива ідеологія, і цілі її реалізації завжди поневолює думку, дію людей і їх гідність в поведінці.

Орест Продовжуючи далі наші розмови… пригадаємо собі наступне,… що…

Справжнє Щастя настає і тоді, коли ми вже починаємо усвідомлювати те, що у нашому індивідуальному житті - є завжди і скрізь тільки прояв досконалості у всьому!…

Отож… Сприймати варто все так, як воно є і таким, як воно є зараз,… а саме – відбуваються завжди і тільки досконалі події,… що відбулися в досконалий момент часу,… щоб дати нам можливість досконало виразити Саму Досконалість….

Наскільки це стосується тебе особисто? Абсолютно стосується!.. Адже - досконалістю є твоє Я, яким ти вибрав бути,… а саме таке Я, яке ти в поточний момент вирішив проявити і пережити на досвіді…. Більшість людей до цього часу - ще не можуть допустити і визнати це…. однак така правда про тебе і про нас усіх!....

Отож – тоді можливо і нічого не потрібно міняти…. Що це означає?... Це означає, що, можливо, ваша дана теперішня ситуація досконала….. Вам просто потрібно побачити цю досконалість…. Це все, що людині потрібно в будь-який момент її життя, щоб перетворитися з нещасної в щасливу!.... Просто побачити досконалість…. Що б не сталося, що б не відбувалося - постарайся побачити у цьому всьому досконалість… Якщо щось не відбувається з того, чого тобі хотілося б - не поспішай з висновками, а постарайся побачити у цьому досконалість…. А потім відчуй подяку…. Скажи внутрішні слова подяки….

Але зараз у декого може виникнути слушне запитання: ЯК МЕНІ ЦЕ ЗРОБИТИ?… ЯК МЕНІ ДЯКУВАТИ ЗА ЖИТТЯ, ЯКЕ ПРОТІКАЄ НЕ ТАК, ЯК Я ХОЧУ?....

Терпіння друзі!... Відповідь є і вона – як завжди проста і легкозрозуміла! Для цього потрібно знати,…. що на Якомусь Рівні - Ти Хочеш, щоб життя Було саме Таким яким воно і зараз в Тебе є!… Для цього потрібно зрозуміти, що на рівні душі - завжди є причина, чому твоє життя саме таке, і чому сталося те, що сталося, і чому трапляється все те, що трапляється у твоєму житті...

ЩО ЗА ПРИЧИНА?.... Не гарячкуй – а поміркуй…. Ти - духовна істота,… і ти прийшов у цю фізичну реальність як тіло,… для того, щоб випробувати на досвіді Хто Ти Є…. Для цього у будь-який момент життя ти притягуєш до себе в точності тих ідеальних людей, місця і події, які допомагають тобі пережити саме той досвід, за яким ти прийшов у це фізичне тіло…. Ти знаходишся в процесі відтворення себе заново у будь-який момент тут, тепер і зараз….. Я повторю - для того, щоб підкреслити Важливість цього твердження….

Саме за цим ти прийшов сюди! Ось твоя мета! Все інше – ілюзія…. Цей процес називається еволюцією…. Це еволюція душі…. Отже, тепер, коли ти знаєш свою мету - все змінюється!... Ти тепер подивишся на речі не так, як раніше…. а очима власної душі… Для тебе тепер трагедії - не є трагедіями, але Можливостями!... Це твої шанси оголосити і створити, бути і висловити, стати тим і виконати те, Хто Ти Є в Дійсності!...

Весь світ був створений, як сцена для твого прояву…. Насправді весь Всесвіт - така сцена,… і наша Земля - та ділянка сцени, на якій ми всі зараз стоїмо і граємо феєричну пєсу життя!!!.....

Отож - результат цього пригадування такий: ми стаємо щасливі від розуміння того, що люди пригадають і зрозуміють, що вони Цілісні, Завершені і Досконалі - Такі, Які вони Вже є!... Це стосується кожного – і святого і грішника, і ангела і начебто нехороших створінь… Адже ж, насправді, у Божому світі - немає ні грішників, ні якихось «поганих.»… Існують лише - Індивідуалізації Божества,… і деякі з них просто тимчасово Свідомо Вибрали стан забуття, зоб зіграти певну роль,… тобто забули Хто Вони Є Насправді, для Виконання грандіозного плану по втіленню задуму любячих душ на час їхньої спільної подорожі по земному життю….

У кожен золотий момент Зараз - ми володіємо можливістю використовувати цей момент і все, що він пропонує і містить у собі, і згадати Хто Ми Є в Дійсності - а потім проявити це... Життя завжди підносить нам дари вічності і нескінченності, щоб ми могли пізнати себе на власному досвіді ... а потім відтворити себе заново у наступній, найбільш величній версії нашого бачення того, Хто Ми Є!...

Це той процес, який ми називаємо еволюцією…. І саме Так - божествує Бог…. І на закінчення - я хочу ще сказати, що не варто оцінювати і судити людей і події, які надає тобі життя - але потрібно незмінно усвідомлювати, що ти сам привернув їх до себе, щоб реалізувати потенціал, бажання, вибір і мету життя….

Якщо не помиляюсь, то Вільям Шекспір писав: «Ніщо не є злом, поки ми самі не зробимо його таким»….

Очевидно, він мав на увазі, що будь-яка річ така, як ти сам охарактеризуєш її…. Тому За Все Дякуй,… Розуміючи Досконалість Всього процесу!.... Зрозумівши це - ти знаходиш ключі від справжнього щастя!!!....

А, от яка фундаментальна основа у цього справжнього щастя?… про це знову ж таки, поміркуємо разом…

Богдан Досконалість по суті свідчить про прекрасну завершальність дій, здійснення задуму, реалізація результату, звершення у праці, у творінні, а от слово досконалість у собі несе ту завершену дію, як до-скона (до скону, до смерті) завершив цю сталість. Кому потрібна така жертва, така виснаждива витрата енергій життя? Тому, мабуть, потрібно застосовувати інші синонімічні (подібні) слова по суті і змістовому наповнені дією, діями цього результату.

Микита Починаючи будь які справи, вчимося шукати позитивне навіть в малому і вміємо радіти такому початку. Тиху радість приносить навіть просте милування завершеністю якості і красоти. Можна милуватися величчю Природи; можна милуватися самовідданим подвигом; можна милуватися високою якістю творів; можна милуватися стрункістю думки; можна милуватися усюди, де виявлено вищу якість.

Людям даний прекрасний дар не тільки творити, але і захоплюватися якістю, захоплюватися красотою, бо ці захоплення народжують в нас приємні відчуття щастя. Зрозумівши, що ці якості можуть нас вводити у відчуття щастя, то людина свідома попробує входити в цей стан шляхом творення інших духовних якостей. І це буде правильними кроками, які укріплять в нас довіру через цей особистий досвід. І багач, і бідняк, і владика, і жебрак однаково можуть захоплюватися, і така радість утворює як би цілющий купол над багатостраждальною Землею.

Сергій ІДЕАЛ
Нема ідеалу в світі…
Нема ідеалу і в богів…
Нема його і в житті…,
бо все мінливе й різне
у брехні і суєті,

коли й можливості нема
пізнати суть істини…
Все якісь висоти нездоланні,
то падіння затяжні,
або холод-теплота,
чи то гнів-доброта,
а подеколи любов і знищуюче зло…
Хоча в цілому ми
створюємо ілюзію-міраж
із сукупності цих складників,
формуючи, майже всі,
певний смисл.
І все ж в життєвому кінці
ми опиняємося в пустоті,
бо, нібито,все життя було порожнім,
а ця суспільна суєта
не лишила особистого сліда.

Микола Моє розуміння життя і цих суспільних обумовлених дій дещо інше. Так, вони в деякій мірі є прийнятними для саморганізації людської спільноти, але не для того, щоб бути орієнтиром при формуванні світогляду окремих індивидів і окремих спільнот про які ми тепер можемо говорити, що це одна спільнота, один наш спільний дім – планета. Тому добре є, що духовно богаті люди шукають способи і методи для створення умов в яких би й розвивалося гуманне людське співтовариство.

Сергій Ми наповнюємо Всесвіт позитивними енергіями і він наповнює нас. На цьому принципі побудована все життя Космосу – розвиваючись, перетворюючись, дотримуючись приблизної рівноваги енергій. Усвідомлення є нашою центруючою енергією, яка приймає і врівноважує позитивні і негативні енергії, є тим поводирем по життю, який допомагає нашому духовному зростанню, нашій вільній і гідній ході в круговороті Природи.

У кожному з нас може бути знайдений його метод пізнання світу, як найцінніший предмет. Для такої знахідки доведеться розібрати безліч речей, провести багато дослідів, спостережень, співбесід. Може бути доведеться і запилитися і забруднитися духовно і тілесно, можливо, доведеться вислухати і образи, і блюзнірства, але за всім цим можуть бути знайдені знання необхідні в пошуку істинного сенсу життя.

Светлана Вопрос не в том, чтобы сказать новое о... Вопрос в том, чтобы сказать истинное. Истинное может звучать по-новому. Но может звучать и по-старому. Это не проблема. Истинное всегда истинно, даже когда кажется кому-то неистинным. На самом деле настоящее новое — это именно истинное, а не новое. Всегда нов тот, кто истинен.

Юрій ГДЕ ВЫ ВИДИТЕ СВЯТЫХ?

Нужно дать точное определение понятию «СВЯТОЙ». В каждой церкви есть свои святые и мученики, во многих храмах висят их портреты, сохраняются их мощи, вещи, книги и другое.

ГДЕ ДУХОВНЫЕ УЧИТЕЛЯ МИРА?

Нужно дать точное определение понятию «УЧИТЕЛЯ МИРА». Это могут быть ОСНОВАТЕЛИ РЕЛИГИЙ, ВЕЛИКИЕ ФИЛОСОФЫ, ПРАВЕДНИКИ, ПИСАТЕЛИ, ГЕРОИ реальные и литературные. А их в истории человечества очень много.

Это могут быть ВЕЛИКИЕ КНИГИ великих богословов, философов, писателей, моралистов. А их в истории человечества очень много.

Если среди наших современников, по мнению автора этой цитаты МАРИИ, нет подобных «учителей» и не созданы подобные книги, то это лишь означает, что современное

человечество ОСКУДЕЛО гениями, способными творить, жить, гореть и умирать для блага человечества.

Сергій Забудемо поради та відповіді, якщо ми хочемо знайти спосіб поставити своє питання про сенс життя. Тільки тоді ми зрозуміємо відповідь. Ми так оточені відповідями, що в цій плутанині майже неможливо знайти справжнє запитання. А справжнє запитання - це ключ. Ми не даємо вам ніякої відповіді. Якщо ви прийшли до нас за відповіддю, то звернулися не за адресою. Ми не даємо жодних методів, способів усвідомлення і розуміння. Ці слова можуть тільки викликати у Вас спрагу до пізнання, а далі все піде само собою.

Книга не є вчення з благоустрою життя читаючого, а це запрошення до участі, це натяк на таємницю, що у нас є цілісне внутрішнє духовне, яке збуджує нас усіх до пізнання. В процесі усвідомлення, пізнання передавайте Вами пізнане іншим, роздаровуйте в радості, бо це є наріжним каменем світобудови людиною.

Юрій На поставленный вопрос «ГДЕ ДУХОВНЫЕ УЧИТЕЛЯ МИРА?» нужно ответить следующим образом: значит, все учителя мира – В ПРОШЛОМ! Но их учения, их жизненный пример по-прежнему остается с нами, они живут в настоящем и будут жить в будущем. Но естественно только для тех, кто желает СЛУШАТЬ И СЛЫШАТЬ этих УЧИТЕЛЕЙ, кто стремится к САМОСОВЕРШЕНСТВОВАНИЮ.

НЕ ВЫРАСТУТ ИЗ МОНАШЕСКИХ И ПОПОВСКИХ ОРДЕНОВ ДУХОВНЫХ ПАСТУХОВ.

Почему же автор разбираемой цитаты МАРИЯ так категорична? Откуда ей это известно?

Философ Д.Мережковский, исследуя взаимоотношения Н.В.Гоголя с церковными деятелями, анализируя духовно-нравственные характеристики церковных иерархов, пришел к выводу, что среди духовенства существуют три типа:

«БЕЛОЕ». Священник Филарет советовал писателю, переживавшему острый религиозно-мировоззренческий кризис: «Напишите третий том «Мертвых душ». Покажите ВОСКРЕСЕНИЕ МЕРТВЫХ ДУШ своих героев». Именно в поисках воскресения души священник этого типа видел выход для спасения смертельно больного Н.В.Гоголя.

«ЧЕРНОЕ». Отец Матвей призывал отказаться от мира и от творчества: «Не любите мира ни того, что в мире. Кто любит мир, в том нет любви Отчей. Ибо все, что в мире, - похоть плоти, похоть очей и гордость житейская – не есть от Отца, но от мира сего. Весь мир лежит во зле». Все – тлен, все – прах, все – грех, БЕГИ ЖЕ ОТ МИРА, БРОСЬ ИМЯ ЛИТЕРАТОРА и БУДЬ МОНАХ!».

«СЕРОЕ». Для приходского священника местной церкви, яркого представителя ОБРЯДОВЕРИЯ, внешняя сторона религии была наиболее значимой. Он призывал писателя для облегчения духовных страданий неукоснительно выполнять все обряды.

Очевидно, автору цитаты МАРИИ неизвестна эта классификация духовенства. В каком бы кризисном состоянии не находились современные церкви, отрицать возможность существования в их лоне представителей «БЕЛОГО» монашества никаких оснований нет.

Сергій Дана книга висвітлює інший процес очищення в усвідомленості через свої спостереження і відчуття. Це індивідуальний шлях, який сприяє безболісному розвитку себе та інших, не входячи в проблеми, а починаємо усвідомлення їх при появі і таке розуміння дає можливість зберігати енергії, допомагає не створювати негативу в собі і для навколишнього середовища. І якщо у Вас постало питання вибору - вибирайте, але дійте. Таким чином ми ефективно розвиваємо свою душу, а відповідно і умови життя будуть влаштовувати нас.

Окрім цього ми не напружуючись збільшуємо випромінення духовного позитиву в простір. Навчаймося жити в радості і достатку, а не в смутку і стражданнях. Щастя і доброти Вам на цій життєвій стезі!

Микола Мабуть тому так категорична, бо знає, що людство сильно і сильно духовно збідніло Я теж так міркую. Ми знаємо, що є наближені до статусу святості, до статусу

темних і того статусу в сірості мас. Та і тут нема викристилізації і якогось шаблону. Ці визначення і обумовленості по певних фактах, діях придатні бути інструментом для суспільних інституцій. Запитання було в Марії, а не констатація про відсутність в Житті, в БОГа і навіть в людському середовищі поетів, філософів, духівників, святих. Вони є, Є в малості. Тому людство це і відчуває. Відчувають носії духовності світлої і чистої, то так і носії темних, негативних енергій про змінену рівновагу на користь темних сил. Лихі торжествують, бісяться, а праедники, добродіяльні не мають стільки енергій-поживи, щоб ці якості активніше зростали. Велика частка людства заблукала в цій штучно створеній суєті, а багато зневірилися і збайдужіла, не беручи фактично участі у творінні доброти, радості, милості, любові. Їх пасивність, як і пасивність людства привела в керівництво дітей Диявола, а в них і є на службі корисливі, сріблолюбиві навчені філософи, пісняри, літератори, шоуястреби, митарі, судді і інші служки…

Светлана Кто знает, тот не мыслит. Мышление — это поиск, а знающему искать незачем. Мышление течёт, оно жаждет, оно ищет знания. Но это не то знание, которое у знающего — у знающего лишь тень его. Мышление нельзя иметь, к нему надо приобщаться. Снова и снова...

Сергій Знання не можуть бути дані через слово. Слово - лише привід для того, щоб створити контакт на плані ума. І якщо ми в стані прийняття, то щось постійно відбувається в стороні від слів, між словами, між рядками. Знання входять в нас і в своїй суті є всесвітнім досвідом живим.

Так і духовність - ми не можемо про неї нічого передати за допомогою слова, бо така передача завжди буде неповною. Ми можемо говорити про неї, ми можемо описати її, але опис мертвий. Духовність - живий вселенський досвід, який ми тільки можемо вчитися приймати в міру потреби.

Прийняття таких знань в основному залежить від знаходження нас в стані прийняття, бо це лиш відгук наш до всесітніх знань. Так, відгук, якщо нас ніхто чомусь подібному не вчив. Це такий стан чистоти, що ці знання як би течуть через нас в цю ситуацію в якій ми живемо. Навіть якщо ми знаємо, як плавати, ми не зможемо навчити цьому когось за допомогою слів. Що ми скажемо, які слова? Єдиний спосіб - взяти учня з собою на річку. Спочатку показуємо йому, як плаваємо ми, даємо йому довіритися, даємо йому сміливість своєю присутністю, і потім говоримо йому: пливи. І якщо він нам вірить, він піде з нами. Потім, знову і знову, нехай він проходить через свій досвід. Тільки досвід може вчити на основі побаченого і довіри - та й найголовніше при наявності плавця.

Тепер знаємо, що від самого приймаючого і його сприйнятливості залежить більше, ніж від наявності всесвітніх Знань. Вони є - і все. Де вони - ми не знаємо, але вони є. У нас як би присутня первинна далека пам'ять про них. Тепер нам необхідно бути сприйнятливими і вбираючими, необхідно бути відкритими і дозволяючими, і дати їм ввійти в нас. Не закриваємо наше єство, бо ці знання завжди готові зайти до нас, в нас - вони чекають біля дверей.

Чистий дім завжди готовий прийняти гостей, в брудний будинок не пускають гостей і щоб уникнути несподіваного приходу, двері закривають. Очищаємо себе і приймаємо гостей. Однак, інформативні знання, які описують процес плавання, методи і способи навчання плавати майже не переходять в реальний досвід. Такі знання залишаться інформацією. Коли ця інформація прийнята нами як знання, на основі того, що вони є в нашому єстві, то знаємо, що ми автоматично можемо забувати всю ту інформацію про наше сприйняття всього свого життя, яку ми накопичили в собі протягом життя.

Нашим життєвим орієнтиром будуть істинні знання, тобто вони як би будуть приходити в нас по мірі потреби, а не як накопичена бібліотека-пам’ять, або сучасний комп’ютер в яких ми шукали і шукаємо відповіді на ті питання, які ставило, чи ставить нам життя, життєві ситуації.

Микола І так і ні. Однозначно не можна відповісти про бачення ролі в житті спільноти святих старців і духовних вчителів і тої місії, яку духовенство позиціонує, як духовне виховання пастви. Так сподвижники духовенства, клір завжди старалися таких провидців, праведників, мудреців, психологів взяти під свою опіку і зв'язати їм язики монастирськими статутами, їжею і тим прихистком для житла. Як могли старалися, щоб вони не говорили для широкого кола всього того, що їм відкрив Космос. Тому їх знання, їх здатність до цілительства клір використовував чисто для іміджу таких установ і всієї церковної корпорації. Монашество рідко вирощує в своєму середовищі духівників, святих старців. Вони вже сформовані приходять в скити, чи їх переманюють в монастирі. Статус святих дає клір за певні ознаки, хоча, маючи певні знання і ту чистоту єства, то чимало здатні ходити по воді, мати німб при споживанні певної їжі, чи зберегти нетлінність…

Сьогодні важко сказати по цьому питанню, бо мною досліджувалося це питання і я з нею згідний, що ситуація сьогодні в релігійних традиціях по вирощуванню святих старців критична, хоча і причин не оголошують. На мою думку збідніло духовно людство, тому й умов поки нема. Часто є так, коли суспільство в критичні моменти бачить спасіння життя саме в духовності і починає діяти. Про це не раз засвідчували такі війни у тих народів, які захищали свої території. Ось таке масове очищення в поведінці від наплодження зла дає позитивний результат – появляється світлий і чистий індивід, який здатний збирати всю позитивну енергію для зупинки негативних дій…

Іван Природа – наше життя, що не є саме джерело життя. Вогонь, земля, вода, повітря, небо є наша природа. Дерева, квіти, людина, посмішка, сльозинка це все є природа, це Всесвіт. Ми взаємопов'язані і взаємозалежні, ми одне ціле. Не робімо собі ран і не робімо із себе калік, не знищуймо себе. Ми жорстокі. Може чули, що є три види війн. Одна з них – це війна людини з оточуючими людьми, яка називається політикою. Так політикою. Політикою в сім'ї, на роботі, в громадських місцях і т.д.; війни, націоналізм, расизм. Другий вид війн – це війна людини з природою. Ця війна називається науковим підходом до життя. І третій вид війн, це війна людини з собою і назва цієї війни: наші релігійні традиції світу.

Микола Людство сьогодні має піднімати питання про перспективи свого існування життями на Землі і першими кроками має бути зменшення викиду парникових газів, зменшення розмірів видобутку вугілля, нафти, газу, бо це є основні умови бути присутніми життями в майбутньому і не залежно від свого сьогоднішнього соціального статусу, чи кількості бумажок на право власності…

То де тут, у цих питаннях, пахне життям, то при чому тут каламутні енергії війн, націоналізму, релігій???

Сергій А ми, дорослі люди, ділимо гроші, свої впливи, граємося на національних відчуттях, на відчуттях релігійних людей і поряд з тим вишуковуємо нові форми життя у своїх дослідженнях. Заспокоюючи суспільну думку тим, що це лиш експерименти. То проводимо ті експерименти, які здатні зберігати наявне життя. Для чого видумувати паровоз, коли від уже був у нас? Шкодуємо грошей своїх на ці проекти? Та з такими намірами і темпами ці гроші і вам не будуть потрібними, бо не буде й тих, з якими ви зможете користуватися ними, як спеціальною річчю для обміну праці, продуктів харчування, для отримання послуг.

Вирішення цих викликів суспільству, наголошуємо, саме суспільству. Є термінові потреби для глобальних змін в політиці, в економічному переналаштуванні, в нових виробничих технологіях. Тут мають попрацювати менеджери держав, залучивши науку і корпорації при одночасному створенні мотивації в цьому напрямку до зміни дій кожною людиною для нарощування якостей життя. Тут немає бути кордонів, зверхдержав і держав, яким відкрилися ці страхіття.

Пора забути ці ідеології націоналізму, расові поділи, релігійні різнотлумачення, соціальні групові, чи кланові статуси. Ми маємо створити нову модель життя однією спільнотою перед спільною небезпекою, об'єднати всі можливості і знання.

Микита Ці війни ідуть кожен день, ці війни ведуть до самознищення, причому до світового самовбивства. Де ми могли бачити такі глобальні масові вбивства серед інших живих істот, крім людини. Ознаками таких негараздів є все частіші економічні і політичні кризи. Якщо людина зникне з планети Земля, то це шанс планеті відпочити, очиститись. Чистішим стає повітря, чистішим стають річки, ліси… Можливо прийдуть нові людські істоти, які не вбиватимуть собі подібних морально і фізично. На сьогоднішній день людині, як свідомому носію позитивної так і негативної енергії, є можливість покращити духовний клімат на планеті і цим покращити її екологію.

Наша поява, чи знаходження тривалий час на планеті, дає усвідомлення себе як частини Бога, а планету, як райський куточок Всесвіту. Люди завжди говорять, що раніше було жити веселіше, щасливіше, вільніше. Люди були щедрішими, совіснішими, правдивішими, милосерднішими, чеснішими, дотримувались даного слова, були більш відповідальнішими … Це говорить не одне покоління, а навіть ті, кому сьогодні 20 років, а старі розказують, що так говорили їх бабусі. Це наслідок збереження цих перелічених духовних цінностей і констатація тенденції до їх зменшення.

Такі явища, як гординя, гнів, зависть, злоба, жадібність, байдужість, хіть …, зміцнюють наше его, яке хоче показати свою значимість в суспільних відносинах і в світовій енергії, хоча є краплиною однієї особи для них. Хоча саме такі краплини збирають цілі дощові хмари, ось звідки відчуття небезпеки деградації духовності всього населення планети. «Власники» таких якостей нарощують силу ума і силу свого его. Тобто ми цими явищами негативізму нашого его вирощуємо всепланетного Диявола.

Юрій А ДУХОВНЫЕ УЧИТЕЛЯ ДАЮТ ЧАСТИЦУ ЗНАНИЙ ДЛЯ СПОСОБНЫХ, ОНИ УЧАТ ЗА ДЕНЬГИ ПРОСВЕТЛЕННЫХ СВОИХ УЧЕНИКОВ.

Но можно ли упрекать их за это? Ведь им нужно не просто жить, но выживать, находясь в крайне бедственном положении, в котором оказалась основная масса населения нашей страны.

Сергій Слід звикнути до усвідомлення знаковості знань в нашому житті. Володіти знаннями не так просто - це може бути дещо обтяжливо, особливо на перших порах. Краще зберегти весь тягар знання, ніж перебувати поза реальністю.

Творящий в суті
руйнівником не є
і не буде він собою
протиставляти себе
до суспільного устрою…

Володимир Інститут святих і просвітлених є і була комерційною і політичною потребою для створення іміджу і способом впливати на поведінку людей. Тому дії такі не є з духовних побуджень. Скільки канонів сьогодні у церквах словами повторюють тексти древні, та в обличчі проповідника такого часто стоїть стяжатель сатана.

В цьому нема щось страшного, бо спільнота потребує видовищ і хліба, потребує певної саморганізації і тут є прийнятними методи, які обмежують певні дії з цього гурту. Є один подвижник чистий і світлий, то сюди добавляються іще декілька. Процедура визначення їх практично посмертна – тоді вони не здатні заперечувати фізично і не здатні відмовитися від таких статусів суспільних. Вони їм не потрібні, бо в них місія духовна і прижиттєві їх подвиги і подальша енергетика міцнить люд. Тут нічого дивного й нема.

Ієрархи церкви дають цей статус святості. І ця «святість» має служити церкві, державі. Лиш дійсних подвижників носить людство у пам’яті своїй. В духовних учителів процедура їх прийняття до духовних подвижників засвідчується справами прижиттєво. А от процедура СТАТИ служителем церкви, чи просвітленим є визначеною сумою і пятихвилинною аудієнцією

Дійсно, хай вони самі там розбираються, але коли вони сьогодні не є зразком для стяжання якостей духовних – то прикро. Люди сьогодні сильно потребують духовного хліба.

Дмитро Не може спілкування з Сущим бути без наслідків. Кожне часткове відкриття сокровенних Знань вже оновить шлях усвідомлення в пізнанні подальшої миті. Молитва, таким чином, є шляхом у майбутнє. Слід запам'ятати цю творящу міць. Не можна обмежувати себе явищем зовнішньої молитви, таке удавання буде найшкідливішим блюзнірством. Але не можна стверджувати енергію спілкування з Сущим, поки не буде усвідомлена основна енергія Всесвітнього Духа.

Микола Наше майбуття в сьогоденні, але воно і в минулому, бо колись теж було майбуттям. І якщо те минуле майбуття, а воно все далі й далі, та ще й важкота очікування, то в цьому і є наша помилка, що ми не взяли за правило – не чекати майбуття у своїх мріях, а слід засукати рукава і творити чудеса. Ось тоді це майбуття і набуває форм реального сьогодення.

Юрій СРЕДИ ПОЛИТИКОВ, ЛЖИВЫХ ВОЖДЕЙ НАЦИИ ПРАВИТЕЛЕЙ ДОСТОЙНЫХ НЕТ, МЫТАРЕЙ НЕТ ЧЕСТНЫХ, А СРЕДИ ЧИНОВНИКОВ В ГОСУДАРСТВЕННЫХ СТРУКТУРАХ, В СУДАХ, В ПОЛИЦИИ НЕТ СПРАВЕДЛИВЫХ, СРЕДИ ДЕПУТАТОВ И СЛУЖАЩИХ НЕТ ЗАБОТЛИВЫХ.

В середине XIX века Н.В.Гоголь, видя вокруг себя только зло, только мертвые души создал собственную концепцию человеческой души («ЖИВОЙ» и «МЕРТВОЙ»), стремясь противостоять господствующему в мире рационализму, прагматизму, секуляризации, масштабы которых просто ужасали писателя. Поэтому процессы духовной деградации, «омертвения» человеческой души, рост отчуждения людей от своей собственной природы и друг от друга находились в постоянном поле зрения Н.В.Гоголя.

Мы в XXI веке живём в обществе, в котором происходят радикальные перемены: коммунистическое общество трансформируется в посткоммунистическое, коллективистские ценности и установки трансформируются в индивидуалистические, закрытое некогда общество становится открытой системой, прорвана информационная блокада. Рождающееся новое общество учится жить в реалиях постмодернистской эпохи, информационной и технологической революции, возрастающего могущества массовой культуры, примитивных и уродливых рыночных отношений.

К сожалению, многие люди в новой духовной ситуации потеряли нравственные ориентиры, поддались на соблазн легкого и неправедного обогащения, стали поклоняться «ЗОЛОТОМУ ТЕЛЬЦУ», подобно библейским евреям, отринувшим «ДЕКАЛОГ» МОИСЕЯ. Для многих в жизни самым важным стал «СУНДУК», а средством его наполнения стала ВЛАСТЬ.

В этом утверждении автора цитаты МАРИИ много горькой правды.

Сергій СОЗНАНИЕ – со знанием есть. Свідомість людську накрили хмари і буревії інформаційні. Інформації завжди мало несуть знань. Тому школа і інші інституції держави не подають правдивих знань, не вчать того, як можна отримувати доступ до знань. Ось чому школа є лиш інформативною інстанцією і то лиш на минулих фактах самого живого життя.

Так, Гоголь так писав і так нас вчили бачити, а він бачив ще тоді ці процеси духовної деградації, намагаючись злякати омертвлінням Душ. Його місія дозволяла це робити з його такого розуміння. Тоді не була так широко поширена зневіра і байдужість і люди хотіли і любили жити.

Микита Душа жива своєю здатністю рухатися позитивним енергіям в собі і у Всесвіті водночасі. Так є деградація ума, чи в цілому єства, бо в ньому Душа все менше і менше енергій залишає, забезпечуючи процес життя, бо вся окутана негативом і тому ці енергії зла, жорстокості… втрачають життєздатність, не маючи тіла, бо залишаються енергіями нематеріальними – нафта, газ, вугілля… Душа є осередком позитиву і є носієм

духовних якостей. Тому про мертву Душу при її вічності говорити, то цим заперечувати існування БОГа-Життя. Цього, навіть з малістю ума, не скаже ніхто. Юродивий, безумець і той засвідчує життям про наявність святого Духа.

Зменшення свідомих, як фактор, що зменшив і зростання духовних енергій, чим порушилася рівновага у всесвіті, та особливо у цій приземленості на планеті Земля. Поява у великій кількості зневірених і байдужих цьому занепаду сприяє. Зовні це проявилося в цих уже обумовлених сентенціях на цих територіях східної Європи. Хоча сьогодні проявлена світова криза в свідомості людства так і в суспільних взаємовідносинах і в перерозподілах матеріальних.

Михайло Не слід думати, що хтось, десь, виправить безумство людини. Тільки самі зможемо, в щоденності і скрізь, ми можемо створювати корисне положення. Серед самого убогого побуту можна творити загальнолюдські великі успіхи. Знаємо, що планетарний мир, гармонія взаємин і процвітання залежить від кожного із нас саме в надбаванні духовних якостей кожним.

Микола У носіїв зла нема перспектив жити в поколіннях. Вони без активованих біочіпів (особливо, коли дії спрямовані проти Космосу, Духа, Творця – як хто це розуміє, бо від цього суть не змінюється), то вони зникнуть життями. Так, іще певна частинка з числа умисних вбивць, масштабних крадіїв, масштабних організаторів війн, організаторів масових страждань в тих голодоморах, в сучасних геноцидах цілих народів різними способами може мати безперспективне (путь деградації) відтворення життя, але перевагу, значимість в суспільстві вони втрачають практично в дітях. Такі роди занепадають і зникають, бо рідко з їх середовища є ті, які усвідомлюють помилку рідні і вже самі свідомо шукають способів виправляти їх.

Юрій СРЕДИ УЧИТЕЛЕЙ ВСЕХ РАНГОВ НЕТ ПРОФЕССИОНАЛОВ И НАСТАВНИКОВ ЖИЗНИ, СРЕДИ МЕДИКОВ НЕТ ЦЕЛИТЕЛЕЙ.

Новые реалии создают не только угрозу для духовной культуры в целом, но и для её носителей. Власть и рынок не нуждаются в высокой духовности, они ставят интеллигенцию перед тривиальным выбором: служить или прислуживать, продавать свой труд или обслуживать власть.

Интеллигентность не является характеристикой особого профессионального слоя, занятого умственным трудом, занятого в сфере духовного производства. Интеллигентность - характеристика духовно-нравственного потенциала людей, призвание которых творить духовность, способных сохранять и воспроизводить «ВОЗДУХ» культуры. Интеллектуалы создают продукты интеллектуального труда, интеллигенция создаёт духовную атмосферу. Интеллигент – человек бескорыстно служащий Истине, Добру, Красоте, Свободе.

Действительно, у нас нет интеллигенции как культурного слоя, но все же остались одинокие немногочисленные интеллигенты, вопреки обстоятельствам несущие крупицы духовности новому поколению. Категорическое утверждение о полном отсутствии таких людей является большим и явным преувеличением.

Сергій Це гірка правда і все ж є і ті носії культури життя, і ті, хто цього вчить. Сьогодні на планеті тільки біля двох процентів тих, хто свідомо стяжає якості духовні, є певна частина прозрівших з пристрасних людей (їх біля 90%). Так от ці два проценти утримують рівновагу між позитивними енергіями і негативними. Не кількість значима, а якість. Ці категорії присущі у всіх видах діяльності людської. Так інтелігентом родяться. Це не професія. Це носії культури життя.

Микола Хто зможе вижити в цьому середовищі? Мабуть ті, які уже продалися сатані. Великий потенціал для наплодження негативу є велика кількість зневірених, збайдужілих. То чому чорту не радуватися таким станом, коли нещасні кожного дня проклинають життя, богів, своїх батьків і все і вся?

Юрій Об этом давно сказали классики мировой культуры: «Сатана там правит бал, где люди гибнут за металл». Люди религиозные объясняют эту ситуацию происками Дьявола и его помощников. Атеисты ищут ответ в кризисном состоянии общества, в несовершенстве человека.

Сергій І атеїсти праві у своїх пошуках. Скажемо, що і вони самі без всієї маси і без допомоги від тих космічних потоків позитивних енергій не є спроможними вирішувати ці земні «глобальні» процеси. Останнє речення досить правдиво характеризує сьогоднішню ситуацію в самому світоустрої духовних і ідеологічних протистоянь. Однак, чим далі ми відходимо, чи і тепер пізнаємо джерела криз, то виявляється, що їх штучно підготували для збільшення негативних енергій, для збільшення зла саме в тих життєво важливих напрямках людського матеріального забезпечення, коли люди зголошуються у своєму виборі заради виживання, ідучи з розумінням на поводу сатани. Так, цим людство збільшує кількість негативних енергій, які і так були нестерпні тим невидимим тиском на єство у відчуттях тілом важкоти, дискомфорту.

А ці вождики держав ідуть на поводу міжнародного уряду, ідеологом, якого себе позиціонує ображений іудаїзм. Це правда, що люди масово зневірилися, масово збайдужіли до свого життя, до всіх процесів, які так жорстко проводить цей уряд, не гребуючи нічим. Тому така безпорадність кидає людей у відчай, у той психічний вертеп, з якого вже нема вороття для повернення в суспільство, як адекватної людини.

Так, розуміння причин дає можливість донести людям способи виходу з цієї біди. Але люди не дозріли у своїй біді до сприйняття і до розуміння можливості вийти з критичної ситуації.

Так, людина слабка і недосконала і вона втратила почуття відповідальності за свої вчинки, бо так легко побігла за обіцянками уже будучи сформованим споживачем при соціалізмі і так при цьому дикому капіталізмі, схеми якого нам так «щедро» дав захід. Сам зростає продуктивністю завдяки глобалізації, а нам дав радість одноосібності вибивши здатність конкурувати, здатність до гуртування в захисті своїх інтересів. Так і в ньому є позитивне, але нам дали все те, щоб у них була можливість поставити цю спільноту в рабське становище, забравши сировину, землю й надра.

Дмитро Так пройде шумно, а чи тихо певна втрата біочіпів у тих носіїв зла і не залежно від їх суспільних сьогоднішніх статусів і можливостей впливати на долю людей, не залежно від кількості грошей у них, чи в тих, хто жебрак Душею, бо такі Душі свої пригнічували і не прислухалися до них, показуючи публічно всім, що, ніби то, вони могли обійтися без них, без творців цього світу.

Однак життя на Землі іще продовжиться тими, хто уже сьогодні свідомо стяжає якості духовні.

Юрій ТО ЧЕГО СЛАВОСЛОВИТЬ ТВОРЦА? НАДО, ПОТОМУ ЧТО ДОПУСТИЛ ВСЕ ЭТИ НЕСЧАСТЬЯ. ОСЛАБЕЛ ПО-ВИДИМОМУ ОН СВЯТЫМ ДУХОМ (Мария).

В богословские споры я не вступаю. Ослабел ли Творец или усилился Дьявол решать должны люди религиозные. Я же предлагаю всем своим ученикам, слушателям, знакомым читать работы выдающегося гуманиста, философа и психолога XX века ЭРИХА ФРОММА (1900-1980). В прошлом году я на своей страничке в ФБ поместил небольшую заметку о его личности, творчестве и концепции, посвященной 120-летию со дня рождения. Всем, кого интересует учение одного из видных «духовных учителей мира», предлагаю с ней ознакомиться.

Микола Благодаруємо Вам, Юрій, за знання потреби, за активну позицію в житті, за вміння нести знання людству!

Олег Щастя не всіх забрало під крило, сьогодні не усіх воно зігріє, все буде добре, щоб там не було, пройдуть всі негаразди і стихії! Брехня повсюди і панує зло, невтішні щодо вірусів прогнози, все буде добре, щоб там не було, закінчаться колись невдачі й сльози! Ще б'ється серце, віри джерело, знайдуться сили пережити зраду, все буде добре, щоб там не було, краще попереду, сумні події ззаду…

Сергій
Переворот, зміна самоусвідомлення ,
народження прозріння –
це процес народження
музики життя.
де я хотів чути,
чути мудрість інших;
хотів, щоб і мене почули;
хотів, щоб задумалися всі
про покликання своє у світ,
про свою присутність на Землі;
щоб ми дивились ширше,
щоб бачили чистіше;
бачили те світло,
яке іде зі всюди –
з людей, з природи.

Орест Одна з найскладніших задач у житті людини - це прийняття себе. При цьому, ми залюбки приймаємо природній світ без ідеальної симетрії і чітких ліній... Навіть навпаки, коли бачимо незвичайної форми дерево чи тварину-альбіноса ми захоплюємось його унікальністю та неповторністю!

Чому ж людині так важко себе прийняти, як витвір Творця? Чому вона постійно знаходить у своїй зовнішності те, через що комплексує або те, що хотіла б змінити чи покращити ? Можливо тому, що людина штучно створює стандарти краси і намагається їм відповідати? А потім залюбки лягає під ніж пластичного хірурга, або робить уколи краси у косметолога щоб зробити губи більш пухкими або виражені вилиці... Тому, що це модно...

Чи замислюється людина, що змінюючи своє тіло, втрачає, дану Всевишнім, неповторність? Чи все це робить для того аби збільшити свої шанси на зустріч з коханням? Але якщо ви звернете увагу на вигляд щасливої у коханні жінки, ви здивуєтесь, бо вона не має усіх цих стандартів! Запитайте хоч раз у закоханого по вуха чоловіка про те, що привабило його в коханій. Відповіді вражають : "Я люблю її маленькі ступні" - скаже один... "У неї чарівна посмішка і ямочки на щічках" - скаже інший... Родимка на шиї... Дзвінкий сміх...Ластовиння... Все те, про що б ніхто і не подумав... Кохана жінка - це не 90-60-90! Це не наколоті губи і навіть не струнке тіло! Це жінка - що полюбила і прийняла себе! Саме вона випромінює те світло, на яке, наче метелики злітаються чоловіки, тягнуться інші жінки, ластяться тварини... Любов і спокій у Душі, доброта і прийняття себе як витвір Творця, любов до себе і розуміння свого призначення - ознаки щасливої і привабливої людини! І саме таке внутрішнє сяйво притягне до вас вашу рідну душу, вашу людину, вашу Любов!

Микола Одяганка, суспільні статуси і спроби їх імітувати, є лиш одноразовою візитівкою, а насправді правильно написав Орест, що при створенні сім'ї, сам процес закоханості кохання з двох сторін, чи з однієї є результатом випромінюваного тепла і світла - це енергії любові.

Сергій ВСЕОБ'ЄМНІСТЬ
Любов необмежною є,
а закоханість, чи кохання

лиш її частина.
Кохати треба одного,
а любов плекати,
і дією цією енергії любові
всім посилати.

Такі дії роблять всі,
хто живий і дихає,
а її всеоб'ємність засвідчує,
що весь світ наповнений нею
у різних проявах її –
де щільніше, а де менш,
але її море там,
де по совісті живуть
і де якості доброти тчуть.

Светлана Как узнать мир, или человека? Он открывается ТОЛЬКО любящему сердцу. Такова магия участия Души в нас. Миф пишется любовью и читается любовью, любовью он передаётся и воспринимается.

Сергій
СТВОРИ ЛЮБОВ
Створи любов у собі –
в словах, думках, діях.
Хай то будуть емоції
усмішки і радості,
чи задоволення собою.

То цим здивуємо себе,
здивуємо й оточуючих,
бо саме такі як ми
по своєму настрою і стану
прийдуть у життя наші.

Ось тоді відчуємо повноту
позитивних енергій в них,
а в собі вони зростуть
у рази, рази,
бо так хочуть любові всі.

Творімо, творімо її всі
добротою, хорошим вчинком,
милосердям, чи допомогою,
бо цей посил собі створює умови
для задоволення, радості і щастя.

Щастя смисл життя.
Щастя є його повнота.
Щастя і є та новизна,
яка змінила настрій
і бажання жити і любити.

Марія А ця **любов** озвучувана словесами, та ще й публічно. Що ж ми по суті й змісту вкладаємо в неї. До мене ходить кум любитися і за це я його люблю. Та й серед молодих є

багато люблячих. От молодий колега по роботі, для прикладу, їздить у робочий час по своїх і любовних ділах, бо його начальниця любить… Та видно й нам усім, що любов великою є, бо йому і премію щомісячно дає, та й дружина в гості до неї ходить на престольне свято з дітками малими прямо з церкви всі гуртом у начальниці за столом вихваляють на всі лади, бо вона подбала про дачу і нову «ладу» у додачу. А чоловік рідний уже так любить, що кожне її слово чаркою приголубить. Та тільки слів є більше ніж місця для чарок у животі. Тому словами й далі бубонять, а чоловіка серед свята вклали спать. Ось так силу між людьми має ця любов солодка і проклята.

Мене й так уже поганьбили за різні слова і дії, то не хотіла таких слів уже писать, та все ж пишу, бо так і саме так розуміють взаємини такі і під таким от словом. Все реальне і все земне, і все святе, бо уму і тілу таке миле, а то треба було попам видумати таке, що любов, то є цілий Бог. Ні то лиш епізоди цієї любові у житті.

Микола ЕНЕРГІЇ ЛЮБОВІ
Енергія любові при житті
твориться із задоволень,
поцілунку, ніжності,
з усмішки щирої,
з погляду доброго і чистого,
комплімента милого,
з теплого потиску руки,
з відчуттів закоханості,
з кохання трепетного,
з втіх тілесних,
з оргазмів блаженних
і з тих думок позитивних,
як і з відчуттів приємних
у споминах про них.

Та все ж основою для неї є
наша милість, милосердя,
доброта у всьому й скрізь
без вигоди і користі
і та радість за вміння
доброту творити,
і та радість у споглядані
за прекрасними якостями в інших,
і та радість, що нам дається
у споглядані за сонцем чистим,
чи за дощиком дрібним,
за пташиним перегоном
і ледь помітним порухом трави,
чи за танцями листя
при тихенькім вітерці;
у споглядані за красою,
яка є повсюди й скрізь,
як і в чутті ароматів у всьому,
і той смак, що дає відчуття приємні,
і істома в праці в запалі при творінні,
бо все це нам любо – ми щасливі,
бо щастя і доброта вистеляють путь,
яку любов'ю усі звуть.

Та коли у нас проблем нема,

коли нема гіркоти, досад,
коли докори сумління
не тривожать нас,
коли ми по совісті творимо життя,
коли нас не доймають болі,
і до страждань не підводимо Душі –
то це і є благодать в житті,
як дія сповіді святому Духу.

Благі і щасливі завжди є
творцями доброти,
бо вони люблять всіх і вся
і у Бога є любимими вони.

Ось так творяться енергії любові
і творцями її є ми на цій Землі,
як і все живе на ній.
Ми є те джерело любові,
цієї якості святої,
та і зерна її
ми Душею принесли,
коли вона у наше єство
прийшла при зачатті,
бо і воно було
в стані любові
і з любов'ю творилося при
формуванні зародка у мами.

То леліймо із любов'ю
нове створіння це,
коли воно в утробі ще,
а далі допоможімо дітям
самим сприйняти і прийняти
якості любові освячені
своїми діями в сім'ї і всюди,
щоб довіра в них зростала й кріпла,
бо саме з місією такою
кожна людина сюди,
на Землю, жити прибула.

Ось таке наповнення любові,
ось так входять в стан її,
ось так леліють її при житті
на радість собі і батькам
і в довірі людям,
та і на втіху велику
Отцю-Творцю-святому Духу.

Той, хто любить,
то всі перешкоди омине
і з радістю прийде
в лоно святого Духа.

В щасливу путь вам, люди,

і несіть любов повсюди!!!
Бо тільки так зможемо ми
цей світ і себе змінити!

Сергій ПОВНОТА ЛЮБОВІ
Душа вічна і вона у нас
несе духовне і любов прекрасну,
та часто несвідомі уми
долучаються до гніву і злоби.

Люблячий не буде убивати
свою улюблену, чи будь кого,
кого любить твій любимий,
бо любов не вбиває,
бо любимий цю любов понесе
її до іншого і повсюди.

Той, хто любить люблячого
розуміє це і відпустить
без гніву, осуду і зла,
бажаючи щастя і добра.

З любимим так легко й мило
і біля нього спокійно і затишно,
світ наповнений змістом,
тут енергії життя вирують.

Тут радість, сміх сповна,
бо любов зібрала сама
всі якості святого Духа,
щоб світ відновлювати цей
із тих мрій і надій у благодаті,
зі здатністю будувати.

Любов усіх нагріє,
радість очистить все єство,
а доброта всіх прийме
і благодать Духа
окрилить всіх,
бо мають Душі
ангелів з небес.

Богдан Так і саме так, щоб пізнати кохання, то цього слід навчатися. Такої системи навчання нема. Хоча світ побудований Любов'ю, та часто ми шукаємо коханих не з стану любові, а з бажань ума і тіла. Є різні ситуації, є уже певна систематизація від-носи-н, а от будувати дім Кохання потрібно із взаємин (взаємної відповідальності) - навзаєм прощати, навзаєм допомагати, навзаєм не лукавити, не зловживати, бо тоді збайдужіння приходить до хати, а це уже й довірі кінець.

По різному у житті є, та коли довіра з кохання уже йде, то любов там ніхто не звав. Без довіри кохання нема. А велика частина шлюбів скріплюється на ілюзіях, на тих психопортретах мами-тата, або уже з очікувань приземлених бажань матеріальних. Коли ж є любов навіть в одного, то цей шлюб витримує випробування часом і буде збереженим, бо це було їм обом те випробування на здатність свідомого сприйняття цієї якості в житті - це є його дарунок. Такі дарунки приходять в наші життя зі знань, що ми здатні їх приймати.

Светлана Почему любящий в состоянии выносить недостатки любимого без потери чувства? Потому что любовью своей он прозревает нечто главное в нём — высшее, которое и любит. Если нет этого прозревания вглубь, в суть, нет и сил терпеть изъяны, несовершенства другого. А все люди — несовершенны, быть несовершенным — норма. При этом ошибается не влюблённый, боготворящий любимого, а разлюбивший — т. е. тот, кто утратил сокровенное видение красоты другого. Ведь чтобы видеть прекрасное, надо искать в другом именно прекрасное, а вовсе не ужасное. Но можно сфокусироваться на ужасном, которое, конечно, есть в каждом. Что ищем, то и находим.

Сергій Прозрівший дивиться із себе - із себе, як частинки Всесвіту. Якщо є у нього ця якість любові, то так чи інак він у всьому живому побачить її крупиці в кожному. А той, хто не має такої здатності, то дійсно втратив здатність бачити сокровенне. В житті ми можемо відновлювати цю здатність при чистоті єства, як умови відкритості, як умови зв'язку зі Всесвітом, з енергіями ЖИТТЯ свідомим умом. Душа живе у єдності, а от ум людський завжди у пошуках і в основному сприймає світ із користі і доцільності, як здатності, прийнятої із поведінки суспільства. Тому так і фокусується її ум і так він діє, приймаючи у своїх постійних вибираннях.

Микита Життя, які ми в більшості своїй проживаємо по уму - це механічне життя. Воно суєтливе і порожнє. Ми це часто констатуємо, говорячи, що все життя пройшло як один день. Навіть згадати ті добрі справи, яких ми робимо в житті чимало, то ми їх згадаємо за одну чи дві години, а ці ж справи були ємними і насиченими подіями, проблемами, успіхами. Ця вся біготня була пустою і навіть з сьогоднішнього споглядання ми можемо сказати, що ці добрі справи не мали в кінцевому вирішенні того кінцевого ефекту, тієї очікуваної мети.

Ця механістичність випливає з рутини життя, одноманітності нелюбимої роботи. Ми стаємо роботом - може бути, дуже ефективним, бо роботи дуже ефективні, машини набагато ефективніші за людину. І цією підготовкою таких роботів займаються релігійні традиції і держави. Їм необхідні роботи. Поряд з цим, ми іноді умом можемо багато заробляти, але не можемо багато жити. У нас може бути кращий рівень життя, але при цьому ніякого життя не буде. Фактично ми в житті маємо мало задоволення і радості від самого життя через те, що не вносимо цю радість в життя. Радість приходить з добротою і творчим її застосуванням.

Микола Бо саме дописи своїх думок, міркування додають мені і іншим прагматичним читачам довіри, додають енергій для молитов і творінь нових.

Тільки не мовчіть. Хай бачать інші, що серед нас є світлі й мудрі, є щирі й гідні такі хороші учні, чи вчителі за якими прийдуть до святого Духа і до сподвижників Його святих і чистих, бо цього від усіх сьогодні Всесвіт жде. Жде молитов, добрих справ і тієї любові взаємної.

РОБІТЬ УСЕ ТЕ, ЩО РОБИТЬ ВАС ЩАСЛИВИМИ!

Сергій А все ж трошки є у нас
любові з років тих,
що вже минулим є,
то даруймо просто так –
свідомо, то в інших очах,
серцях виросте її чимало,
навіть виливаючись при житті
через краї і за обрії
вона буде наповняти
сердець чимало інших.

Даваймо і даруймо її,

бо то ж із нас від богів
насіння елітне напевняк,
у них же суть і зміст
нашого прекрасного буття..

Светлана «Что такое Любовь?» — вопрошает схимонах Симеон Афонский и отвечает: «Как в чистом небе живет солнечный свет, так и в чистой душе — Свет Небесный». Сегодня всем нам не хватает этого чистого небесного света, и каждый по-своему борется за него, ищет его, добывает как хлеб насущный, потому что посреди мрака мира без него слишком неуютно, слишком страшно. Особенно в последнее время, когда мрака стало так много, что в свет многие перестают верить.

Сергій ПЛАНЕТА І ЛЮДИ
Так, сьогодні планета
сильно потребує
від кожної людини
милості, доброти,
милосердя, творіння красоти,
тієї радості день при дні,
яку людина здатна творити
і все це формує вкупі
той простір позитивний,
який ми обумовлюємо гуртом
цим чарівним словом –ЛЮБОВ.

Микола Втратила любов якості свої,
а про Бога, чи Творця, або Ісуса
згадуємо лишень тоді,
коли невдачі і біль тіла допече,
чи Душа від страждань скрегоче,
бо ум уже тоді, ніби, не у діл,
бо він на життя й Творця цвях забив.

Юрій «Природа ТРЕБУЕТ любви». А если человек не хочет любить ближнего, Природе придется его наказывать?

Микола А якщо раптом смерть,
то де тоді подівалася наша
правда, любов, віра, істина,?
Так, вони потекли до джерела,
де рід збирає енергії такі.
Так, вони потекли
Духом святим
до нашого Всевишнього.

Але коли ми говоримо
про любов, істину,
правду, доброту і віру,
то ми це фіксуємо словом
у тій частині ситуацій,
з якими ми зустрілися у житті,
бо мати ці енергії всецілі
нікому із живих не дано.
Тому ми на кохання зміст,

на те милування дитиною
говоримо не всю любові суть.

Сергій Так, в плані любові до собі подібних нам іще рости. Така любов є як стан, як потреба їсти, як потреба рухатися. З свідомої волі без напруги - тоді і не виникає питань . Такі питання постають із оправдань психічного стану людини, її сучасного світогляду, від її бачення неготовності себе і інших у тому сприйнятті рівності і справедливості, як основи істини

Микола ЧИСТОТА ЛЮБОВІ
…Ось такі енергії любові,
проявлені в правді,
милості і доброті,
які є здатними по суті
творити мир на Землі,
починаючи із сім'ї, родини
і до миру в середині націй і народів,
як і серед спільноти усієї.
Чого ми не говоримо про це,
а про ворожість вірувань різних,
про озлоблених і бідних,
про багатих і лихих,
та все ж не про гармонійні відносини,
не про добросусідство і мир.

Дмитро Не хотів я вас таки ось тут і при вас, поважне панство, говорити, що прояв Бога щастя, Бога –Духа є та звичайна легка і приємна Радість (РА-діє), яка у дії так на сонце подібна – світле й чисте, та ще й гріє. Гріє Душу, гріє й тіло і йому на Землі усе РА-діє.

Сергій
Слово може бути
написаним у книзі,
слово може
плутатися у думці,
а коли його
беруть для розмови,
то тоді воно
собою оживає,
торкаючись ума, душі,
а то й рукою лічить гроші.

Ось яке швидке й притке,
коли воно у спілкуванні,
несучи позитив у розмову,
чи заграє енергіями війни.

Микита Можливо бесіда та, що колись давним давно була у пошуках духовного джерела і була тією уже визначеною кимось твоєю життєвою стежиною… і мені довелось утверджуватися в цій думці роки усі ці. Та тепер я певний, що є Дух святий все таки у тих людях, які йому подібні і що вони є істинні носії для всіх цих якостей доброти в словах і діях. Ах, яке то щастя пізнавати і пізнати у собі ці енергії духовні.

Можливо, що ви й праві, та за ці роки я мав усе, чого хотів-бажав і таке відчуття, ніби тепер стою біля розбитого корита: все порожнє – і ті роки, і все життя, і всі у ньому дії, бо не відчував повноти. Так чуття неповноти і спонукало часто наш ум до дій у придбанні

чого б то не було. А порожня була Душа і тому були відчуття порожнечі. Душа хотіла любові і тоді уже треба було міркувати – як її надбавати.

Невідомий ? Эгоист, возможно есть личность отделившаяся от ества той частью ума, который и ведет человека по этих жизненных принципах... . Это путь деградации личности и путь духовной деградации ... Аномалия - естественное проявление в природе, как болезнь в человека - это она(природа) о чем то сказать хочет..... Выбор заложен в каждую жизнь и он есть движущей енергией жизенных процессов...Эрос - часть любовной игры в жизни и у влечении, а в самом процессе есть способ размножения; в процесе и завершении игры отображение в уме того чувства присущего всецелой любви, как вид состояния живого существа...

ДОДАЄМО СЛОВО…

Сьогодні від наших слів
залежить життя наше
і сказані вони можуть
у будь яких ситуаціях.
Слово має енергетику свою
і вона несеться за адресою.
Словами наповнюємо життя свої,
а воно сформоване Творцем.
Тому знаймо, чи вивчаймо самі
і будемо все ж знати,
що в багатьох словах ми
не маємо благодаті,
бо вони, майже всі, пусті,
чи несуть той негатив,
який вміло ховаємо в умі,
то говорячи слова,
після яких кояться лихі діла.

Микола А в мене усе є, що для життя потрібно і всі люди навкруги є друзями. Так жив після тієї розмови і тепер завдячую усім – кого знаю поіменно, чи по діях і всім тим, кого на життєвому путі зустрічав і від них клопоту не мав. Та я щасливий тим, що живу серед таких і ось бажання маю все це описати : про ці факти, думки, слова і дії; про світ з усім тим, що бачу і з тим, яким він міг би бути – і все навиворіт, бо то я такий, такий в мене характер і така в мене добра Душа. То може такий принцип спостереження є і з космосу і бачать у святих праведниках богів, відвідуючи їх на тих тарілках.

Петро Світ прекрасний і досконалий. Хоча для багатьох він жорстокий і несправедливий. Люди всупереч законам всесвіту паралельно творять свій внутрішній, на астральному рівні світ, який суперечить Реальності. Тому всі їхні ілюзорні творіння змушені проявлятися війнами, хворобами, тяжкою долею і т.д. Після чого ці ж самі люди з претензіями, навіть до Бога дивуються земним безчинствам. Воістину – свята простота…

Микола Воістину усі можуть черпати душевну чистоту в небі і пізнавати себе і світ у маленьких дітях, бо вони життям сюди прийшли, щоб нас життю навчити у тій простоті його сприйняття.

Саватій Адже простота — одна з найпривабливіших рис характеру людини. Не примітивність, а саме простота. На простоту, безпосередність, природність особливо відгукується серце.

Зіткнення з ними радує нас більше, ніж зіткнення з талантом, інтелектом чи іншими перевагами. У простоті видно відблиск образу Божого в людині. Адже Сам Бог простий і нескладний.

Сергій Простота така притаманна світлим і чистим людям. Це стан нашої всецілісності і простота не має обмежень ні статусами, ні професіями. Ми її і бачимо в інших, бо вона є в нас, ми подібні і здатні відгукуватися і єднатися на таких невеликих відстанях. Усвідомлення і устремління при творчих пошуках дозволяє розширення можливостей. Простоту ми спостерігаємо у вільності спілкування на теми, які ніби собою відкривають всю ширину і глибину цієї безмежності Всесвіту. Такі люди швидкі на допомогу, пораду.

Іван Ці слова є з тих енергій, суть яких відкриється, як Знання, певній частині людства, а іншим відтепер будуть підказкою того, що є іще шанс самоусвідомити свою ідентичність НАЧАЛАМ, свідомо зрозуміти таку потребу, щоб реалізувати місію свою, тобто почати процес очищення від негативу творенням доброти і справедливості, дотримуючись правила – не мішати іншим жити, не влізати в життя інших з намірами лихими.

Доброта, милість, любов – є енергії легкі і їх не важко у житті нести. Кажуть в стані таких якостей людина літає, ніби крила має.

А злі енергії важкі. Та люди такі дурні, що знаючи про це і відчуваючи важкість гніву, осуду і іншого зла, все ж несучи його в собі і цим збирають ці подібні енергії собі, ніби то є магнітом, вкорочуючи життя роки, висушуючи вогнем гніву, зла потічки енергій позитивних, засмічуючи джерела родові. А та вага у тих шафах, у тих грошах, у тих машинах і палацах є найбільш шкідлива, бо ми там постійно думками прив'язані сторожами і нема енергій на працю творчу, нема енергій на працю звичайну. Знаймо, що такі не є продовжувачами життя.

Петро *....і тільки духовними нашими поступами ми творимо кращий духовний і матеріальний добробут наших нащадків. Зрозуміймо це.*

Наші митарства від невідання – хто Ми. Еліта створила ілюзорну історію країни, і боїться відкрити правдиву картину. Коли запитав професора від історії: - чому ви не можете написати правдиву історію України? Отримав лаконічну відповідь: - Якщо напишу, налетять і роздеруть мене на шматки, як собаки.

Сергій Доброго вечора Вам, Софія! Я хочу долучити Вас до спільного написання діалогового опусу, як одного з авторів. Надсилаю пробний початок. Прочитайте і можете вставляти свої думки, запитання, коментувати всіх, коли є думка і бажання і вставляйте в текст помічаючи свої додатки жирним шрифтом, чи курсивом для інших учасників. І так будемо обмінюватися у цьому своєрідному діалозі для формування світогляду в читачів з підготовкою умов духовного зростання і побудови гуманної спільноти у нашому домі - планеті Земля.

Микола Зазвичай, мудрими святими народжуються, бо в них така доля. Декого життя ламає. А, зазвичай, ази мудрості пізнають у зрілі роки з досвіду свого і вміння. Та часто й вони роблять помилки невиправні, коли хочуть користуватися такими знаннями, бо користь з'їдає всі ці устремління, тому ми і бачимо, що зламався духовно добрий й мудрий чоловік. Мудрість слід вміло застосовувати у реаліях життя. А мудрість у своїй суті є енергією легкою.

Юрій Если святыми мудрецами рождаются, то нужно создавать специальные родильные дома для МУДРЫХ СВЯТЫХ?

Микола Рождаються с такой судьбой, с такой программой, или Душой (как кому угодно понимать), но родители, окружение зачастую сознательно, а во многих случаях неосознанно закрывают эту программу имея на ребенка свои виды, свои нереализование желания или, попросту говоря, подготовить для обычного выживания.

Сергій Для мудрого, чи святого посилається душа відповідно до рівня по розвитку духовних якостей. Це еволюційний процес – і душа розвивається, і росте в тисячах, мільйонах життів допоки виросте до рівня мудрої, чи святої людини. Сьогодні вчені підтверджують, що людина здатна підростати в цьому плані від 0,2 до 2, 0 % протягом одного життя. Програма закладається в біочіп на 2%, а в житті по різному є. Індивід не шукаючий родових джерел і не знаючий їх, як і той, хто не відає для чого появився життям тут, то такі на мінімумі проживають життя, чи на нульовій позначці, а хто в житті плодить активно негатив, то той взагалі в мінуси заходить. Так, Душа, духовний простір і є той радіус дії цього біочіпу космічного (наші люди назвали його Душею).

Юрій При анализе мировоззренческих и моральных проблем часто возникает путаница в таких понятиях как «ДУХОВНОСТЬ», «ДУШЕВНОСТЬ», «НРАВСТВЕННОСТЬ», «РЕЛИГИОЗНОСТЬ». В чем их различие и сходство?

Действительно, путаница в использовании этих понятий происходит из-за того, что люди их употребляющие, придерживаются различных мировоззренческих установок и взглядов, имеют различные философские и религиозные убеждения. Например, с точки зрения правоверного христианина «нравственным» и «духовным» может быть исключительно человек религиозный, да к тому же принадлежащий к его собственной конфессии. В таком случае, атеист и иноверец лишается такой привилегии.

С точки зрения правоверного атеиста, «нравственным» и «духовным» является человек, с высоким моральным потенциалом, для которого служении Истине, Добру и Красоте является нормой жизни. При этом, ценности науки и искусства могут отрываться от нравственных ценностей. В таком случае человек может жить в сфере высших духовных ценностей, но при этом не быть моральным.

Найти общие для всех определения, очевидно никогда не удастся. Поэтому следует условиться, что:ДУХОВНОСТЬ характеризует соотнесенность человека с трансцендентным, абсолютным и совершенным.

• ДУШЕВНОСТЬ характеризует соотнесенность человека с общечеловеческими ценностями.

• РЕЛИГИОЗНОСТЬ характеризует соотнесенность человека со священным (как бы оно не трактовалось). МОРАЛЬНОСТЬ характеризует соотнесенность человека с высшими моральными ценностями и идеалами (понимаемыми в общечеловеческом универсальном смысле), зафиксированными в универсальных категориях морали и этики (добро, зло, свобода, справедливость, счастье, долг, честь, достоинство и др.)

Петр Как ни прискорбно, но умные доводы еще никого не убедили.

Во-первых, доводы исходят от ума, а истину может подсказать душа. Сердце может прибавить ума, но ум не может прибавить сердца. Даже осознанный ум лишь в пути к нему.

Во-вторых, умные доводы воспринимаются умными людьми, но Знания исходят от высшего Разума.

Сергій Мировозрение свое человек творит сам, находясь в обществе, в природе своим устремлением понять мир, природу, принять его или отторгнуть...

Мораль общественная и влияет на формирование в личности уже его моральные устои, поведение. Но это отнюдь не факт, что Душа согласна с такой моралью, какая есть по факту, или в контексте обусловленого определения, но не из сути истинных познаний. Хотя в общественные кодексы морали вносятся именно качества жизни, но они часто определяют общественую востребованность тех слоев, которые имеют власть, которые имеют деньги и именно они обусловляют новую суть и содержание в слово мораль. Подобная работа

проведена и с идеологиями, и с религиозными традициями. Именно такими методами сегодня в умы человечества внедрено так много отрицательных энергий. Что и привело сегодня человечество к такому психическому, социальному и экономическому крызису. Сегодняшняя общественная мораль очень далека от духовности.

Духовность не принадлежит какой то одной из религиозных традиций, как и атеистам. Да, это идеал, устремленность к абсолюту и в реализации от возможностей происходит естественное совершенствование поведения человека.

Душевность - это психическое, поведенческое состояние человека, который живет в гармонии в себе так и с окружающим его миром на этих указаных качествах.

Религиозность (РЕ - (другая, измененная, обычно противоположная деятельность, поведения к первоначальному) ЛИГА (организация, добровольное, принудительное объенинение на определенных условиях (устав, нормы). Однако и здесь определится следует опоненту, что он понимает под словом священным. Мы это слово понимаем, как всеобщая духовность. Поэтому между религиозным и духовным идет стагнация в понятийном характере. К духовному человек устремляется сам, может учиться в других, но при нахождении в любой религиозной традици, человек ограничен уставом, ка-нонами, ограничениями, запретами и другой ерундой.

Правоверного атеиста нет, как и православного христианина. Правильный индивид (духовный или с високим потенциалом устремления к истине) постоянно очищает себя от негатива в поведении. Поэтому чистота и устремление на основе качеств жизни и дает ему возможность познавать Знания при потребности, заходить во всемирную библиотеку в поисках ответа на его вопросы.

Да, таких людей общество отторгает, отторгают и религиозные традиции и научный коллектив. Но именно они творят открытия. Да наше прошлое свидетельствует, что многие открытия стоили жизни открывателю, многие открытия спрятаны в архивах спецслужб, или ими отобраны, спрятаны в Ватикане и в других таких центрах религиозных организаций по сей день. Но именно они движут мир в направлении прогресса. Сопричастные иногда используют открытия во вред человечеству (расчепление ядра урана).

Атеист – А – против, тео – Бога, как обусловленной человечеством личности. Бог по сути и содержанию есть Жизнь со всем хорошим и плохим. Участники жизни на планете есть все живое. Даже в камне существуют признаки жизни. Тогда вопрос: «Что атеист против жизни или против религиозных организаций и их догматов? Тогда почему он против Тео?»

Микола
Хай дорогу до щастя
кожен у житті знайде
і дітям її покаже,
а далі й Бог допоможе.

Тетяна Ніколи не вмішуйся в чужі страждання. Людина мусить втомитися від самої себе і випити дозволену їй чашу отрути. Не будь самовпевнений і не сподівайся, що можеш комусь допомогти. Допомогти можна тільки тому, хто готовий прийняти допомогу. Страждаюча людина бачить світ через свої болі, а це означає, що вона глуха і сліпа. Кожний тягне за собою свій життєвий досвід, не бачачи, що то мертвий вантаж, який лежить у нього за плечима. Якщо попробуєш вмішатися в чужі страждання, то вони затягнуть тебе в свою гру. Людина заразна своїми стражданнями – пам'ятай про це . Тільки, йдучи своєю дорогою, ти зможеш допомогти людям піднятися над собою.

Сергій Своя особиста біль і, в тому числі, суспільна є результатом наших негативних дій і нашим прийняттям цього ідеологічного негативу у свою щоденну поведінку. Тому ми можемо уже стверджувати, що людство духовно хворе із за малості творимої ним доброти, милосердя зі справедливості і любові. І засторога – не вмішуватися в чужі страждання, як дія досить пагубні для обох сторін, бо навіть співчуття є отрутою.

Тільки духовні люди можуть цим займатися завдяки своїй духовності. Тому ми ось так часто звертаємо увагу всіх на стяжання духовних якостей, як умова виростити в середовищі спільноти святого і чистого індивіда.

Олександр Навпаки. Біль тим і існує, що знає чим нас зачепити.

Біль - це лише сигнал. Як можна вести розмову зі світлофором, який спрацьовує на те, що нам болить. Бо так його запрограмовано.

Сергій Мабуть болить постійно, бо біль не знає про весну, літо, не знає й про осінь, зиму..

Біль тіла, проблеми і негаразди життєві є наслідком нашого неправильного способу життя. Біль - це такий стиль розмови Душі з нашим умом через тіло. Душа кричить, що ми ганьбимо чесноти Життя і часто діємо несправедливо, брешемо, гніваємося, плодимо ненависть, зло…..

Душа, духовний центр людини (як обумовило людство) є біочіпом творців із певною програмою кожному. відхилення в гіршу сторону, тобто порушення програми, порушення сигналу світлофора ведуть до аварії, чи катастрофи(смерті) Сигнал - це примітивно, бо сигнал людина не змінить, а от біль її, проблеми, негаразди людина здатна виправляти, тобто має доступ до програми на будь якому проміжку часу своєї хвороби, чи біди. А той вислів про зачепити, то зачеплюється лише незрілий ум, який завжди робить вибір і вибирає легший варіант рішення для отримання певного результату. Неповернення, не виправлення помилки дієвим каяттям, прощенням до параметрів програми душі умом, то таким відношенням ми і далі маємо болі до скону і вони підуть з цією Душею в нове життя, зазвичай в нашій родині. Не все так просто.

Микола Так, стан самоусвідомлення відкриває нам можливості пізнавати світ і цим зрозуміти свою роль у створенні такого життя, яке має бути в доброті і любові. Однак велика частина людства живе неусвідомлено, а з міркувань тих знань, яке дало йому суспільство. Воно суєтливе, воно зле і так далі, то чого воно може навчати нас? Так, зла...

Тому така велика проблема, щоб побудувати гармонійні взаємини в середовищі людським. Хоча самоусвідомлених в десятки разів менше, але енергетично вони втримують рівновагу і ми приблизно ось так живемо безпричастно до свого життя, до життя РОДу.

Ми досить хворе суспільство і хворе тими негативними енергіями, які проявлені, чи не проявлені в гніві, гордині, заздрощах, злі, ненависті, жорстокості... Як нам вилікуватися? Чи дбають про це керівництво держав? НІ!, а чи дбаємо ми? Ми в масі уже зневірені і байдужі.. То до чого ми доживемося?, яке майбуття ми творитимемо? ніякого, бо вся культура життя побудована на споживацькій ідеології, як спосіб маніпулювати цією споживацькою масою самопроголошеними зверхлюдьми, самопроголошеним племенем.

То хто буде дбати про майбуття? Доброта і іще раз доброта, творима нами. Бо тільки добротою з любов'ю і благоговінням ми здатні вилікуватися від тотального зла.

Галина Нести своё страдание в Боге - это спасаться от саможаления и возмущения. Раненое ество жалуется, оставаясь в ветхости, и молчит в Боге. В Боге не жалуются, но поют и мыслят, сорадуются, благодарят и восхищаются. Так человек уравновеситься и тогда устремиться помислами, молитвами и последующими делами ввысь. В Боге понимают, осознают, и прощают. А завидуем, предаем и оскорбляем, мстим и жалуемся в жизни, ибо горе вгоняет вглубь и этот негатив остается с нами – мы его тянем к родовым источникам своим потомкам.

В страдании важно успеть осознать себя, как такого, что свершил ошибку, чтобы вовремя опереться на небесную твердь. Тогда страдание застаёт будто врасплох при своем суетливом поведении, не осознавая вредности чрезмерных желаний.

Сергій
МИ НЕ РАБИ

Ми не раби у суті
і Творцю раби не потрібні,
бо який із батьків, Богом будучи,
захоче, щоб Його діти
та п’яницями, чи рабами стали.
Так, ми часто у житті
від обставин узалежнені,
та і вони завжди
появляються лиш тоді,
коли легковажно ми
сходимо зі звіреного путі.
Тому рабами ми стаємо самі
із своїх бажань малих,
які потім у великі виростають,
а енергій і умінь нема,
щоб звільнитися з цього ярма.
Тому будьмо в бдінні,
звіряючи з совістю, Душею
кожен порух поведінки,
бо стан раба
надовго приходить у життя.
Тому раб раба і народить,
тому що він від істини пішов
і тепер вже служить сатані,
а для творіння доброти непригожий.

Ганна Війна протиборства точилася з давніх давен...і в стан рабів нікому б не хотілося.

А в нас більшість так званих"рабів", бо боїмося навіть лайкати, не те що свою позицію висловити.

Не вистачає людям духу святого!

Сергій Це точно. І нас ніде не навчають стяжати якості духовні. Батьки і їх батьки про це не вчили і до нас ці Знання лиш приходять в тих прозрівших старцях, в тих духовних вчителях. Пристрастному, політизованому суспільству духовні люди не потрібні, бо вони (керівники) самі їх бояться, бояться їх волі дій, а вони ж у межах істини, в межах правди і дії їх в наставлянні для творіння доброти і радості в житті. Тому вже тепер перед цим поколінням є завдання - навчати все людство цих мудростей.

Богдан Так в чому ж причини війни? Слова - це вже "брехливе оправдання" проявлення її в діях. Так, неусвідомлення проблеми не дає масам визначитися у своєму істинному руху самого ЖИТТЯ.

Назвіть хоча би одну державу світу, яка навчає своїх громадян розумінню своїх, державних, мирових проблем і чи навчає пошукам разумного вирішення їх?

А проблеми у нашому небажанні жити гідно, щиро і справедливо зі всіма учасниками життя. Ми маємо всі бути співтворцями милості, доброти з любов’ю і благоговінням, то тоді менше плодитимемо гніву, гордині, заздрощів, зла, осуду, жорстокості… Бо негативні наші дії є основами конфліктів, є джерелом сварок і війн. Вони є паливом для розпалювання війн.

Петр Жизнь коротка и люди проживают ее и дальше жизнью в своих детях, ибо и мы продолжаем жизни наших предков.

Галина Когда горя слишком много, о нём не говорят, не жалуются (разве только песни слагают). Никто не услышит, не сможет вместить большое - целое горе, даже его кроху, даже каплю, которая может просочиться сквозь ветхое человеческое. Только Бог собеседник страдающему. И радующегося по-настоящему слышит только тот, кто слышит страдающего, потому и радость разделить возможно только с Богом и в Боге. Страдающему человеку надо творить молитви, доброту, прощать и прощения просить, каяться, ибо эти деяния очищают Душу и тогда можна с легкостью принять смерть или продолжить дни, годы жизни.

Олег Знайти в житті себе важливо, не оглядатись на роки, не варто нам чекати диво, а працювати залюбки! Зранку приваблює природа, смачний сніданок, добрий знак, нова доба, - винагорода, розпробуйте життя на смак! Красивих місць досить багато, шукайте всюди позитив, коли комусь допомагати, то легше сенс життя знайти!

Сергій
Життя любить тих,
хто не ниє із-за дрібниць,
а негаразди у житті приймає,
беручи уроки з них.

Галина У каждого из нас своё маленькое целомудрие — окошко в настоящее, большое. Кто-то не гневлив, кто-то не завистлив, кто-то не осуждает грешника, а жалеет, кто-то прощает обиды, кто-то щедро делится с неимущими, кто-то скромен, кто-то носит в груди благодарное сердце... Наше маленькое целомудрие даёт нам возможность ощутить вкус целомудрия как такового — иначе как мы сможем полюбить его? Как возжелаем целомудрия большого? Наше маленькое целомудрие — всегда лишь дар Бога, а вовсе не наша заслуга (кичиться нечем). Оно — зов Его, приглашение в Радость жизни по Богу. Кто услышит зов, кто вкусит малую радость, тот имеет надежду на большее, ибо верная жажда ведёт его по жизни.

Надежда
Счастье, это когда ты творишь - Добро! Во благо людям! Сочуствуешь и помогаешь, в беде ! Самое страшное - равнодушие, безразличие! Холодные души и сердца! Красота увянет, а доброта никогда!

Микита Той, хто невдячний за крихітку добра, то він ніколи не подякує за океан доброти. Досить мудрі слова Галина, то знаймо про них ідучи в люди… Так, мудрість приходить із позитивного досвіду і при паралельному очищенні єства від негативу в діях. Тоді часто в такому стані до нас приходить прозріння, осяяння. Це дійсно зов Всевишнього, а наше сприйняття. І саме прийняття є наним відгуком, згодою стяжати свідомо якості духовні.

Невідомий Якості хороші, якості духовні, де би вони не були - в грязі, калюжі, то вони виблискують завжди своєю добротою і любов'ю.

Светлана Щоб зникнути, треба спочатку бути.
- А щоб заборонити, треба бути в житті того, кого ти маєш намір заборонити. Заборонений є, але заборонений хоче, щоб його не було. Або просто не хоче, щоб він був.

Микола Молитва є вознесіння духу і захоплення його благими відчуттями в нас і в навколишньому середовищі. Молитва є стан нашого тіла і душі у своєму єднанні і злитті із загальним потоком енергій. Ми іноді рано вранці чуємо молитву птахів дивуючись - як малі побратими наші вміють тонко і захоплено вітати день, який зароджується. Стан молитви є проявом співбесіди про найпрекрасніше і такий стан є найпрекраснішим у нашому житті.

Молитва є натхненник до знання, бо кожен, хто усвідомив велич такої співбесіди, неминуче починає спрямовуватися до пізнання джерел енергії. Кожна молитва є переддень, але не як заключний акт пізнання. Тільки спочатку пізнана енергія молитви розуміється як щось заключне.

Микита Якщо мудрість, філософія не підносять духом ввись, то вони звичайна буденщина з тою різницею лиш, що вже дали знань, щоб жити. А це таки чимало…

Сергій У натхненні своїм йди, туди, куди Душа просить, то Всесвіт відкриє двері тобі всюди, і навіть там, де раніше стіни були.

Навчаймося цих якостей святого Духа доброти всі, поки іще живі, поки кров у жилах теплиться, поки є вдих і видих...

Навчаймося цих дарів від святого Духа всі, навчаймося кохати, кохання від інших приймати, будьмо гідними кохання поки іще живі, поки кров у жилах теплиться, поки є вдих і видих...

Іван Мудрість говорить завжди, коли важко на Душі, то повернімося лицем до лісу, де знайдемо отвіт на питання сьогодення.

Микола Жив–і слава Богу, що не потребую допомоги.
Жив і іще спішу, коли оці вірші пишу.

Сергій Багато хто задається питанням: чому ми на протязі життя відчуваємо потребу в духовному. І ці духовні ліки усвідомлено споживає тільки невелика частинка людей: праведники, мудрі, святі ... У той же час ми спостерігаємо, що цього потребує весь світ, бо спостерігається, що через відсутність духовності гине світ у злобі, революціях, війнах, хворобах і інших передчасних смертях. Таке запитання залишається важливим завжди, століттями. Але навіть читаючи житіє святих чи схожі цій книзі, багато при прочитанні одного абзацу відкидають книгу - вони бояться лікувати свої Душі, вони вважають, що це нікому не потрібно, але ж потрібно це кожному. Хворі всі - і Христос, і Будда, і Л.Костенко, і Скрябін пропонують ліки, але, по всій видимості, ліки нікому не цікаві. А ось 11 вересня в цьому році на київському книжковому ринку одна людина продала до обіду 500 книг «Чорна магія» по 500 $ за штуку. Тут має бути якась причина.

Дуже важко цікавитися духовністю, дуже важко цікавитися щастям, дуже важко цікавитися здоров'ям. У людей є нездоровий інтерес до хвороби, у людей є хвороблива прихильність до нещастя. Ось чому ми завжди готові до нещастя. Воно нам знайоме з самого дитинства. Нема необхідності пізнавати, немає необхідності приготування до щастя. Ніхто не приходить до церкви, до психолога, до мами, до духівника і не питає, як бути нещасним, все це знають більш менш. Ніхто нас не вчить нещастя, ніхто, жодна людина. Ми знаємо це інстинктивно. Ми - вже майстри по частині нещастя і щоб удосконалитися купляємо книги «Чорна магія».

Ми вдячні тим, хто життям своїм відобразив знання, тим, хто утвердився в них, бо вони рухають людство на шляху духовних знань на існуючій основі суспільно-матеріальних реальностей. Поступово роздаровуймо зерна пізнаного Знання. Нехай невідчутно ними насичується кожна істота.

Річард Пройде сто років, і не буде мати ніякого значення, скільки у мене було грошей, в якому будинку я жив, яка у мене була машина … Але світ може стати іншим через те, що я був важливий в житті однієї дитини.

Микита Якщо зайти в минуле, то ми вже сьогодні в майбутньому і все ж не навчилися пізнавати відчуття страху, бо він сильно в наших умах засів. Ми маємо вчитися звільнятися від страху, бо він навіть Душі мішає вести нас в житті по стежках радості і щастя.

Сергій Відчуття страху зникає, коли відчуваємо силу Духу, бачимо його в проявах, говоримо з Ним. Але є і інша сторона втрати страху – це безвідповідальне нехтування самим цінним в житті – життям. Цей процес зовні видно в інших, а вони можуть не усвідомлювати цих видимих проявів і він супроводжується п'янством, наркотиками, пошлістю, вульгарністю, непристойною поведінкою і діями. Це стан, коли нам байдуже до духовних цінностей, до життя, до себе і всіх оточуючих. Тоді теж зникає страх.

Небезпека цього явища є і для інших, а полягає вона в тому, що людська істота ще задоволена собою, таким своїм станом і хизується цим перед іншими спеціально, або вже зовсім без розуму. Хто хоче бачити таких істот поряд з собою. Це хворі люди тілом і деградують душею. Як важко новому життю бути носієм такої душі. Зазвичай, в такий стан душа і тіло попадає після душевного зламу, коли соціальні і матеріальні обставини нашим умом закрили від єства душу, закрили наше єство від Розуму, не вистачає сил для розуміння насівших проблем і ми не знаємо де його брати ?… - В молитві – поговори з собою, не опускаймо рук від ілюзії безвиході, життя продовжується з нами, чи без нас. Поговори з Сущим - і сила появиться, і побачимо вихід зі скрути. Перевіряйте.

Людина зневіряється, втрачає довіру до Сущого, до інших, в себе, розчаровується в своїх можливостях. Можливо, вона на певному періоді життя деколи захотіла реалізувати нездійсненне і нею оволоділи амбітні бажання, але, найперше, навіть не перебуваючи в таких ситуаціях, не виникло потреби звернутися до свого нутра, до людей, до Бога, то розуміймо, що ми не відкрили двері для притоку до нас сили і можливостей в реалізації, а, можливо, ми б побачили марноту свого непотрібного бажання.

Яков Земля - відображення світу кривих дзеркал наших душ...

Сергій Тільки милість і доброта, творима із довіри і любові, відкриє небесні ворота у часи лиха і напасті. Пора така прийшла, щоб поради і послання писати для всіх і вся, бо питання встало руба – бути, чи не бути на Землі цій спільноті.

Микола У Вас усіх є слів чимало хороших, то пишіть, посилайте з ними людям добре слово і думку чисту і святу. Будь ласка! Вони ж бо ждуть і нам теж пошлють, то так і будемо спільно словом єднати люд.

Ганна Ні, ЖИТТЯ вічне і саме такі, як ви і є його будівничі..

Микола так чудово розмовляєте із жителями неба і знайшлася тема і ті слова, що з любві оба прийняли - і той старий горбатий і той молодик ротатий, що залишився сам, бо зірки сховалися за небокрай у цьому передранні. Нічого й бажати цій щасливій пані, бо вона усе має і людям від чистоти посилає... Хай так буде!

Щастя - це коли ми в житті
не згадуємо, не думаємо зовсім
Бо ми купаємося у нім…

Невідомий Человек, берущийся за любую работу, которая есть под рукой, и выполняет ее со всей душой, гораздо благороднее, чем тот, кто безжалостно сметает все препятствия, стоящие на его пути к власти, или же тот, кто разбивает сердца, разрывает тела, двигаясь к какой-нибудь амбициозной цели, и оставляет позади себя обширную пустыню, чтобы потом ощутить себя самым жалким неудачником, даже если сотни людей, подобных ему, будут считать его героем.

Каким бы великим ни было предприятие и каким бы драгоценным ни был приз, к которому стремился и которого достиг человек, все это теряет свое величие и свою ценность, когда, оглядываясь назад, он видит, что вся его жизнь была сплошной погоней за осуществлением собственных амбиций. Плевелы, напоминающие о былом изобилии пищи,

приобретенной по столь высокой цене, - вот и все, что остается ему в утешение, но и они приобретают горький и терпкий вкус, когда пред человеком начинает маячить призрак разверстой могилы.

Сергій
Людину часто гложе
устремління до пізнання себе.
Та страх перед всіма
при зміні дій і поведінки
і та невідомість-мана,
яка кожного так зве
із середини, із нутра
до справедливості і доброти
в надії жити в любові
і ці якості освятити
для всіх місією своєю,
хто благ і щастя шукає
все ж кожного окриляє.

Катерина Правдивців не бракує. І тих, хто рубає з плеча. А також і тих, хто знає, як слід усім іншим жити.

Дефіцит люблячих в світі. Небезпечно низька концентрація. Прилади навігації збиваються у їхньому пошукові.

Гостра нестача добрих слів. Таких, що животворять. В яких живе Божий Подих, що Божими іскрами запалюють згаслії душі.

Часом можна зробити якусь дуже правильну річ. Сказати щось дуже влучно. Підняти актуальну проблему. Та коли без Любові то робиться, то марне воно. Бамцне каменем об металеву загорожу. Максимум - залишить по собі вм'ятину. І на тому все. Крапка. Той заряд покаже себе холостим. Випущеним просто у повітря.

Потрібні ж слова, що даватимуть по собі плід. Примирятимуть ворогуючих. Втихомирюватимуть пристрасті. Залишаючись ПРАВДИВИМИ. Лукавством зарадити неможливо. А от до точки неповернення підіпхнути - запросто.

Дотикання душ одна до одної бракує. І усмішок щирих. Та очей, що при зустрічі сяють.

Бог для того й творив нас. Для Любові. Дбайливо виліплював - за Взірцем та Образом.

Не було Йому нудно. Не потребував Він компанії. Лишень Ангелів одних скільки навколо Нього!..

Просто Він хтів, аби Любов Його примножувалася. Й Світло Її заповнило би собою світ..

Благословенного дня усім нам! Обіймаю)

Микола Із всіх Божественних якостей ця якість, чи стан єства в життєдіяльності є однією з потужніших і водночас ми можемо сказати, що ця якість менше від інших проявляється у видимому фізичному і суспільному житті. Пізнання, сприйняття і відчуття стану настільки легке, то настільки й складне в дослідженні і прийнятті навіть в процесі усвідомлення цих крупинок цієї якості. Зважаючи, що основна маса людства сприймає основні прояви Любові з суспільної поінформованості і біологічного поклику, то можливо, ми почнемо вивчення цієї Божественної якості з самих поширених проявів її в житті людини.

Однак багатьом є невідомі відчуття душею цієї якості, хоча Душа досить часто отримує цю енергію з оточуючого простору. Тільки наше незнання її проявів і невміння приймати цю енергію в себе залишає нас на тому інформативному рівні, який нам стає відомим і часто в потворному виді; і на тому несвідомому відчутті таїни Природи, який ми теж сприймаємо з певними прекрасними відчуттями, але часто густо, як життєву

необхідність. Тому саме устремління до розуміння цієї якості, як Любов; суспільне бажання любити і бути любимим, як і біологічний поклик є притаманним всьому живому.

Сергій Тому, тепер, знаючи процес,
хай кожен подумає тут
і зважить можливості свої,
щоб по чуть, чуть - по трошки в дні,
або й налаштуватися у всьому житті
зайнятися творінням ДОБРОТИ.

ДОБРОТА - поріг
перед дверима щастя
за якими у домі-світобудови
і знаходяться кімнати милої любові.

Доброта і радість у житті
завжди поряд йдуть
і в такому стані щастя
вони до любові прийдуть.

Мак-Арій ЩО ЗРОБИТИ ЩОБ ЖИТТЯ СУСПІЛЬСТВА СТАЛО БІЛЬШЕ ШЛЯХЕТНИМ, ДОБРИМ ТА ДУХОВНО КРАСИВИМ?

Мудреці говорять: треба повернутися до свого витокового архетипу. Пригадати – хто ми по народженню, чиї ми діти, від кого родом.

Старець Іоанн Богомил розповів історію про село Богомилове, IV ст. від р.Х:

Три-чотири вулиці довгі. Півтораповерхові високі будинки стоять рядами. Мир і любов серед жителів села. Всі одна сім'я – рід із декількох тисяч мешканців… Дитина до п'яти років іменувалася дитинка, немовлятко. У підлітковому віці – донечка або синочок. Дівиця – матінка – стариця. Діточки – синочки – молодці – батьки – старці…

Зустріла нас господиня років шістдесяти, в добрій світлиці. Супроводжувала її дочка: ‘Доню, піди принеси, піди покажи, мила...’ Через два слова – мила.

Назва села Богомилове – від «богу милі», милувати =«любов являти». Любити = милуватися (подумалось: ото б досягти такого ступеня, щоби милуватися ближніми, природою, милуватися всім...)

Почали ми милуватися…І невимовно красивими обличчями людей, і одежою, і виробами ремесла… А які домашні тварини! Жодної риси хижості: добрі, мирні, і оченята як у людей свідомі. Чисті, як їх господарі. Корівка – годувальниця. Песик – справжній друг і сторож. Конячка добра – запріг, і одразу ж повезла…

Господиня була надзвичайно турботливою. Одразу ж посадила за стіл, накрила скатертинами та вишуканими стравами. А спершу упоїла хлібом, за смаком – тільки-но з печі. І трапеза зовсім проста: картопля з овочами, капуста... ласощі – забуті та невідомі. Враження у мене і супутника було таке, що тими стравами живляться безсмертні тіла. І подумали разом, не змовляючись: як же преображається людина, коли куштує чисту їжу з чистих рук, від щирого серця! І таким здоров'ям, красою, милуванням, любов'ю віяло, що зразу ж хотілось піти в танок, у хоровод…

Слова господині: «Нам всього вистачає вище голови’, оскільки достаток починається з надлишку доброти, з внутрішнього свого. Яке внутрішнє – таке й зовнішнє. Коли внутрішнє прикраситься – і зовнішній побут сам собою прикраситься і упорядкується… Добротою світ живиться. Злобою – гине».

І таким простим було їх вчення! Любити Бога = що любити людину. А любити по-справжньому людину високо й духовно = любити Бога…

Добра мудрість, добра чистота, добрий світ, добрі люди... Доброта – основоположне мірило всього.

Запитали ми у цих добрих людей: так що ж, у вас зла й хіті немає зовсім? - Є. Буває. Але ж злом зло не виправиш. Таких «лікуємо» все вміщенням та премудрим довготерпінням, а кому це не допомагає відправляємо для виправлення в інше село, де доброти більше: «Іди куди очі дивляться або до сусідоньок. Виправишся – ласкаво просимо, повертайся до нас».

Село буквально потопало в доброті, і доброта дарувала мир з надлишком, в тому числі земне благополуччя…

У центральних світлицях збиралося віче: приходили більці та білиці, від двох до дванадцяти. І були вони рівні, як Бог і Богородиця. Більці та білиці були хранителями таємної премудрості. Посвячували в неї ступінь за ступенем, у міру дорослішання і настання зрілості. Молодість вважалася богодитинством, а старіння – обОженням.

Хворих не було. Які там хвороби? – Від зла їх походження. Молоді доглядали за людьми похилого віку, за старцями. З честю віддавали їм належне…

…Коли прощалися почули: «Залишайтеся з нами, доки не наповнитеся до країв, з надлишком. А коли наповнитесь – ласкаво просимо! – поділіться з ближніми. Благовіствуйте: про добро говоріть людям, добротою свого життя свідчіть правду та істину».

Від цих слів у мене та у супутника мого умилЕнні сльози полилися...

(фрагмент взятий із книги Іоанна Богомила «Тисячоліття оновлення світу». Кому така книга потрібна – дайте знати, можу подарувати).

Сергій А я писав книги і в цих думах і ділах змінювався на краще, а в кінець зрозумів, що реальна доброта, реальність добродіянь і є порогом, є першою сходинкою до пізнання якостей життя і тому цією істиною наповнені всі книги, які писати сподобився. В них запрошував людей повертатися до пошуку родових енергетичних джерел, очищувати їх і водночас уже зі знань наповнювати їх позитивними енергіями, які і є в доброті, любові; просив навчатися дарувати, навчитися приймати гідно дари, бо ці дії народжують відчуття радості, відчуття замилування такими діями. У цих вміннях-діях і закладена наша життєва хода.

Як мило, як коротко і мудро в одному епізоді показана суть і зміст місії людини життям у цьому світі. І так приємно, що людство зберегло ці скарби, а тепер велика потреба в них, бо на кон поставлено життя людства, життя планети. Гнів, брехня, зло, жорстокість, ненависть, війни і багато інших негідних дій людини привели людство і природу до скону. Я і є таких чимало на Землі, які зрозуміли небезпеку і з своїх умінь і можливостей стараються донести ці істинні знання про благоустрій людської спільноти. Благодарую Вам, Іван, і з радістю прошу книгу Іоанна Богомила «Тисячоліття оновлення світу». Можливо і у Вас є на цю тему творчі доробки, то ділиться. Я теж радий буду, якщо Ви візьмете будь яку книгу, написаних з нашою участю.

Орест Яке прекрасне суспільство описано у цьому фрагменті книги!… я думаю що для багатьох це привід замислитись та поміркувати про сучасність… щоб хоча б трішки змінити сьогоднішній стан речей… Дякуємо… якщо у вас одна така книга - то можете її фрагментами друкувати у нашій спільноті - і всі з радістю будуть читати…

Іван Яке щастя чути про те, що тема щирої доброти та революційного подобріння людства - відкликається радістю в серцях!

Тільки треба щоб відбулась свідома добровільна відмова від тисяч видів зла у серцях мільйонів! Але ж спочатку - треба розібратися і прозріти що є добро, а що зло в нашому перевернутому з ніг на голову світі.

До такого справжнього прозріння все і йде. З Божою Небесною допомогою!

Безмежно вдячний за гарячу підтримку найважливішої теми!!!

Микола Я думаю з доброти вироста здатність бути відкритим і щирим. Тому так потрошку і навчаюся її пізнавати у всьому. Добре є, коли бачу і в інших устремління доброту творити, коли бачу пошуковців істини, бо і в пошуки потрібно іти з добрих намірів, тоді є можливість пізнати себе і світ. Доброта нас робить щасливими. Навчаймося разом.

Орест Щоби не було ворожнечі між вже, і так штучно, поділеними людьми, пораду можна дати всім таку - це справа кожного і має бути вільний і свідомий вибір чи приймати чи ігнорувати те, що пропонується як панацея, і кожен сам спроможний оцінити і ступень ризику і переваги в цьому всьому, тому як кожен сам і добровільно вибирає - так кожен сам і має знати - що щось засуджувати чи оцінювати когось іншого - це не його завдання і не його повноваження на це. Хай кожен сам себе пильнує і свою думку при собі тримає аж поки в нього хтось її не запитає… Не треба всіх ділити і по ознаці прийняття чогось, роз'єднувати і так сильно вже застрашене суспільство… Треба сприйняти добровільний вибір кожного і поважати один одного згадавши, що ми усі Одне Ціле і Єдині, а просто як Люди - усі різні і тому маємо бути цікавими один для одного і прагнути до гармонії - що являє собою поєднання різного в одне ціле прекрасне суспільство чудових Людей!!!...

Сергій Шлях в лоно духовності починається з творіння доброти, з радісних моментів нашого життя, з милосердя.

Орест Не варто розділяти жіноче чи чоловіче щастя….Адже щастя - воно прояв Душі!!!…Жінки та деякі чоловіки часто задаються собі таким запитанням - як привабити чоловіка чи відповідно жінку???..

Відповідь дуже проста - вчіться насолоджуватися життям у цю прекрасну мить в якій ви зараз пробуваєте!!!….

Чим сильніше насолоду ви отримуєте - тим більше шукаючі захочуть відчувати це почуття разом з вами….

Енергетика насолоди - це найсильніший засіб залучення до себе людей…..

Мудрість Не спорьте с идиотами! Вы опуститесь до их уровня, где они задавят вас своим опытом!

Орест Проста порада для того, щоб не втрачати заряд щастя, доброти, толерантності, поваги, а головне Любові і розуміння всього що відбувається….Які б події не відбувались і хто б за тим не стояв, і які б цілі не переслідував – для вільних, розумних, люблячих і щасливих людей це не має абсолютно ніякого значення! Адже ж за будь-яких обставин – ми здатні завжди і будемо залишатися Людьми, яких об'єднують найвищі благородні, моральні, етичні та гуманні цінності, основою яких є Справжня Істинна Любов! Яка допоможе кожному у ці неоднозначні часи зберігати Мудрість, Розсудливість, Оптимізм і ніяк не втрачати наше природнє відчуття Єдності і Щастя Бути Усім Разом Єдиними і Цілісними Прекрасними Створіннями, які бажають один одному лише Добра, Здоров'я, Радості і Щастя Назавжди!!! Пам'ятаймо завжди – що ми усі діти Одного Творця і всі ми разом походимо з одного Джерела Чистої Любові!!! Тому будьмо Любов'ю Завжди у Всьому і Весь Час!!!...

Нам хтось передав і ми маємо передати. Визначатися ми маємо самі. Хай всі розуміють, що щастя це смисл життя. Щасливим бути не просто. Щаслива людина божественна – вона творець і засівач душ, а не капітал, чи садист. Сотворив щось і щастя переповнює нас. Творчість і щастя – це мабуть ті якості, які присущі кожній сутності і тільки через зовнішні прояви ми спостерігаємо їх в інших.

Сергій Відвідав раз мудреця
багатий гість заїжджий
і він побачив там одну кімнату,
шафу із книжками,
стіл і два стільці затерті,
маленька софа для відпочинку,
то він спитав: « Це все в тебе,
що зумів ти при житті нажити?»
«А де ж твоє, коли перед мною став?» -

спитав мудріший.
«Моє… Але я тут проїздом.
Я тут турист звичайний».
«І я тоже» - почув гість заокеанський.

Орест Просте Щастя!… Тепліше літа може бути навіть осінь і зима…. коли в цей час наша душа окутана Любов‘ю!… Тому щасливі люди завжди і сповна - весь час в житті наповнені й насичені Любов‘ю!…

Отож - постійно з радістю творіть прекраснії думки, творіть любов і милосердя, прощення, і доброту, і вдячність…. Кажіть - лише наповнені Любов’ю й ніжністю прекраснії слова - і лиш робіть завжди всі доброчинні вчинки!… створивши тут й тепер усі прекрасні миті - для свого гармонійного життя!… Надихайтесь і надихайте…. Пробачайте і вибачайтесь…. І дійте, щоб захистити і допомогти….

Я знаю, що ми зможемо створити прекрасне життя для себе і для інших, - щоб насолоджуватись цим чудовим життям і приносити щастя усім!…. Адже ж, варто лише пригадати деякі прості речі і….. це вже може змінити весь навколишній світ…

Все просто…. що просто робить тебе щасливим!… Це так просто - пригальмувати на повороті, щоб пройшов пішохід: тоді його пальто і ваша совість будуть чистими….

Це так просто - сказати дитині, яка розбила ялинкову іграшку: «Нічого, малюче, це - на щастя!»,… А не кричати півгодини….

Це так просто - зателефонувати батькам сьогодні, а не потім….

Це так просто - встати після вистави і аплодувати стоячи: ваші ноги витримають, не бійтесь, а артистам буде приємно, адже оплески - їхня справжня нагорода, і інших найсправжніх у них можливо і немає….

Це так просто - залишити свою думку при собі, якщо ви з чимось не згодні, а енергію, яка йде на отруйні зауваження і критичні коментарі - витратити на творчість….

Це так просто - бути вдячними і говорити «дякую» за те, що вам поступилися місцем, швидко відповіли на ваш лист чи погодилися з вами пообідати; тому що, якщо чесно, - вам ніхто нічого не зобов’язаний і не винен: ні батьки, ні діти, ні колеги, ні друзі….

Це так просто - сказати «ні» всьому, що вам не близьке: людям, які роблять боляче і не поділяють ваші цінності,… грубіянам і брехунам,… несправжнім і штучним,… негарній музиці та нудним книгам...

Поважайте себе: «Ні» - усьому, що вас руйнує! «Так» - усьому, що робить вас щасливими!!!… І це ж так просто: відправити наприклад повідомлення з текстом «люблю тебе!» - просто так, без приводу, тому що вам пощастило,…вам є кому написати….

Це так просто - піти проти певного правила, виявитися смішним, проспати або надіти яскраву сукню в найсіріший день і їсти зі святкового сервізу щодня омлет чи гречану кашу….

Дивно, але саме з таких маленьких речей - з усіх наших «дякую!», «Нічого страшного!», «Я - з тобою!», «Люблю тебе!», «Я тобі радий!» - складається наше «просте», але таке бажане для кожного, людське щастя……

Микола Обставини життя висмоктують життєві соки…, чи може щаслива людина облаштовує прекрасне життя? Може почнемо шукати суть цих протилежних визначень? Тоді починаємо… З Богом!

Бог в пристрасному суспільстві асоціюється, перш за все, з нещастям, бо ми схильні згадувати його, перебуваючи в стані нещастя. Коли ж ми щасливі, то ми схильні забувати Бога. Бог не асоціюється зі щастям. Дуже мало цікавитися духовністю, дуже мало цікавитися щастям, дуже мало цікавитися здоров'ям. У людей є нездоровий інтерес до хвороби, у людей є хвороблива прихильність до нещастя. Ось чому ми завжди готові до нещастя. Воно нам знайоме з самого дитинства. Нема необхідності пізнавати, немає необхідності приготування до щастя. Ніхто не приходить до церкви, до психолога, до мами, до духівника і не питає, як бути нещасним, все це знають більш менш. Ніхто нас не вчить нещастя, ніхто, жодна

людина. Ми знаємо це інстинктивно. Ми - вже майстри по частині нещастя і щоб удосконалитися, то купляємо книги «Чорна магія».

Вони кажуть, що хочуть щастя, але нічого не роблять щоб пізнати щастя. Вони чіпляються за нещастя і тоді вони мають деякі дивіденти: їм співчувають, їм приділяють увагу, їм можуть допомогти... Але вони виступають проти духовності, щоб переконати самих себе в тому, що їм не потрібно приходити до істини. Ум дуже хитрий і весь час грає з нами, він постійно говорить про Бога, і поки ми не станемо посправжньому усвідомленими, то ми ніколи не зможемо вибратися з усієї цієї плутанини, яку пропонує ум.

Але знаємо, що ніхто не несе відповідальність за наше нещастя, крім нас самих. Хочемо бути нещасними - стаємо, хочемо бути щасливими - будьмо. Вибір за нами.

Але ж насправді все має бути з точністю до навпаки: коли ми щасливі, нам буває легше наблизитися до Бога, тому що щасливий ум - це текучий ум. Щасливий ум вразливіший, чуттєвіший. Ось чому щасливому все по плечу. Він робить, у нього виходить, він радісний від цього. Вчимося цього розуміння і коли в нас запалиться внутрішня свічка радості, то возрадуймось!

Сергій Діти радіють всьому, бо саме у всьому (листку, собаці, хмаринці), вони бачать божественне, а ми все сліпнемо своєю серйозністю, своїми нереалізованими клопотами й бажаннями, але ж ми такі ж діти Божі, як і вони – тільки старші тілесно. «Життя - гра» - хтось сказав, і це є правда. Більше граймось з дітьми (з ким поведешся, того й наберешся), сприймаймо світ дитячими очима. Цим часто займаються дідусь з бабусею. Це теж частково допомагає їм повернутися до першоджерел і задуматись над питанням – для чого ми покликані на цю планету, і як істота духовна. На сьогодні це актуально, на сьогодні це назріла потреба кожного й всього людства. Це шанс, разом з дітьми бути ближче до своєї суті. У нас є можливість повернутись назад і по новому подивитись на сенс життя. І тоді щасливий кожен, і вся сім'я. Суспільство скаже в пристрасті, що така сім'я ненормальна (а що таке норма в щасті?), але ми щасливі, ми радіємо життю і у цьому його і наш смисл. Щаслива людина благосна, вона перебуває в гостях у Бога, а Бог у ній. Бог є небесною вершиною щасливого буття. Вселенна є енергією, яка вирує в нас і цей стан нашого єства ми називаємо щастям.

Ганка Ваша, друзі, оцінка життя-буття прекрасна тим, що тут завжди є позитив і вдячність за те, що ми живем.

Микола Така місія є у кожної людини і лиш наше усвідомлення є стартом для реалізації цієї місії. Навчаймося жити в щасті. Щастя саме не прийде. Щастя змінює суть життя і тоді ми по іншому бачимо світ і себе у ньому.

Сергій Є суспільна установка, є біологічний ритм життя і нам, як істоті суспільній відведено 8 годин на виконання суспільного обов'язку, 8 годин для відпочинку і 8 годин для сім'ї – допомагати дружині у веденні спільного домашнього господарства і одночасно не забувати брати на себе відповідальність голови сім'ї; турбуватись вихованням дітей: погратись з ними, поспілкуватись, навчати прийомів і методів у виконанні посильної роботи; підтримувати дружні родинні відносини з друзями і родичами. Особливу увагу звернемо тих батьків, хто має малих дітей, хоча не завадить мати на увазі і дорослих, що вони завжди мають спостерігати за своєю поведінкою, за своїми словами в присутності своїх і чужих дітей. Не слід забувати, що дитина більше за нас здатна спостерігати за нами і займається цим із великим задоволенням – їй цікаво. Їй цікаво спостерігати і тоді, коли ми її не бачимо, то знаємо про це.

Перевіряйте, і ви теж схочете відновити дитячу цікавість, бо спостережливість за іншими цікава, а ще цікавіша спостережливість за собою. Пробуйте цим займатись епізодично, а потім це буде звичкою без цілі і мети, а для нашого усвідомлення підказок, як дорожніх знаків.

Запрошуємо до дослідництва. Ми починаємо міняти свій стиль життя, він міняється сам – без нашого втручання. Це знімає напругу, ми не так втомлюємось, відчуваємо легкість в душі і в тілі, бо міняється світосприйняття. Ми є вже в інших енергетичних нішах. Так визначається наше місце у Природі і ми по іншому вже дивимось на Всесвіт. Ми по іншому дивимось на взаємовідносини з людьми (Микола), з тваринами (Корова), з птахами (Синичка), з комахами (Бджола), з плазунами (Вуж), з деревами (Клен), з рослинами (Материнка), з Сонцем, Зірками, Місяцем. Пишемо з великої букви, бо це їх назва (ім'я) і як наша шана їм. І в спілкуванні частіше вживаємо ім'я співрозмовника – і побачите… Наші відносини набирають доброзичливості, ми стараємось (можливо воно в більшості саме так трапляється) щонайменше приносити шкоди. Не напружуймось, не проявляймо старанності після відчуття зайнятись такими справами, бо можемо в пристрасті згоріти і пропаде така прекрасна якість, яку ми змогли при допомозі сущого побачити.

Вчимося надавати посильну допомогу весь час кругом і всюди, якщо ми відчуваємо таку потребу і бачимо, чи відчуваємо, що хтось її потребує. Діймо в милосерді обережно, щиро і повно, не будьмо нав'язливими в своїх пізнаннях.

Ці посили приймуться і дадуть сходи там де є певний рівень сприйняття. Це можуть бути оточуючі нас люди, природнє середовище, Космос. Ми є в ролі передавачів і вони теж. Це є ріка текучої енергії в різних видах духовних і матеріальних благ. Коли ми входимо в стан пізнання і є передавачами, то така енергія рікою тече через наш океан. Навіть, якщо в нас є крапелька, то подивіться на неї проти сонячного проміння і ми отримаємо відчуття красоти. Нам сподобається цим займатись, бо природа доброзичливості теж працює за методом бумеранга, та ще і повертається з сімома братами своїми. Таким чином у нас збільшуються шанс давати більше. Будьмо готові прийняти їх і вчимося передавати, чи ділитися з іншими. Це будуть наші найщасливіші миті.

Наше життя є повноцінним і щасливим незалежно від того, скільки в нашому гаманці грошей, скільки в нашому гаражі машин, бо в нас буде таке відчуття, що ми володарі всього Всесвіту. В нас зникне жадібність і звичка прив'язаності до когось, чи чогось. Коли ми щось потребуватимемо, ми зможемо ним користуватися.

Бажаємо щастя у всьому, всім і повсякчас!

Валентина Згодна, та погляд Бога глибший: "Нехай дружини підкоряються своїм чоловікам, бо чоговік голова дружини, як і Христос Богові." "Отже так і дружини мають в усьому підкоритись своїм чоловікам. Так само чоловіки повинні любити своїх дружин, як власне тіло" (Єфесян 5: 22-28). Якщо дружина намагається керувати в сім'ї, то це теж саме, що за кермом автомобіля, що рухається, (зі швидкістю 120км/год), два водія.

Богдан Сумно за таке розуміння і за такі судження творінь Творця-святого Духа. Словом повинні, ми знищуємо духовні енергії в собі і в читачів. Кожен має бути відповідальним при створенні сім'ї. Тому такі слова в Біблії і нищать її мудрість і святість. По вині жити? Це як?

Ми, люди, створені, як шанс, як можливість бути співтворцем всецілого Життя з відповідальністю за нього. В сім'ї завжди має бути взаємодопомога, взаємне шанування гідності людської, взаєморозуміння, взаємозаміна.

А сім'я була основою в будівництві держав. Держава – це велика сім'я. Тому такі взаємини мають бути основою у формуванні поведінки людини в спільноті.

Сергій Люди прекрасні. Всі вони - втілення Бога. Любіть їх. А якщо ми їх любимо, то цим ми наближаємо їх Бога до поверхні - він проявиться любов'ю, добротою, милосердям. Завжди, коли ми любимо людину, її божественна сутність підноситься - ми як би її підживлюємо своєю енергією любові. Це відбувається тому, що якщо нас люблять, то як можна показувати своє юродство. Просто ми повертаємося своїми прекрасними якісними сторонами, які є в нас і їх бачить люблячий. І, мало-помалу, потворне обличчя зникає. Якщо ми любимо себе, то наші потворні частини зникають, тануть, перетворюються. Енергія вивільняється з цієї форми. Енергія в усьому. Навіть в нашому подразненні багато енергії, в

нашому страху також багато енергії, спотвореної, що задихається в нас. Якщо страх зникає, форма відпадає, енергія вивільняється, роздратування зникає.

Звичайна жінка, коли ми її любимо, то вона раптово перетворюється, змінюється. Вона в нашому прийнятті і сама по собі більше не звичайна; вона сама незвичайна жінка з жінок, які будь коли існували в нашому житті. Але інші кажуть, що ми сліпі. Насправді, ми побачили незвичайність, яка завжди прихована в будь який звичайності, яка є привабливою енергією. Привабливість прихована в подібності сутностей. Любов це єдине око на прекрасний світ, єдине бачення доброти, єдина ясність в чистоті. Ми побачили в звичайній жінці всіх жінок - минулих, нинішніх, майбутніх – в ній зібрані всі жінки разом. Коли ми любимо жінку, то ми наділяємо її всім можливим з красот і доброт світу, ми в ній бачимо саму що не є жіночу душу Всесвіту. Раптово, вона стає незвичайною. Любов всіх робить незвичайними. Але коли ми любимо, то Всесвіт відгукується на всі наші запитання і на все те, чого ми вимагатимемо. Якщо ми робимо один крок в бік Всесвіту, то він робить тисячу і один крок назустріч нам, це і є її відповідь ..., і тоді вона проливається на вас дощем - нескінченно пестить і голубить вас, незліченними способами нас наповнює. Вона зовсім як жінка: коли ми умовили жінку, то вона самозабутньо нам віддається. Жінка чекає нашого кроку назустріч. Вона майже не проявляє ініціативу. Це чоловікові треба взяти ініціативу в свої руки. Чоловікові треба прийти до жінки, доглядати за нею, спокушати і вмовляти.

Однак жоден чоловік не може любити так, як жінка. Чоловік завжди віддає любові тільки частину себе; його єство не любить повністю. А жінка повністю в любові; любов все її життя, кожен її подих. Але вона чекає. Вона не проявить ініціативу, вона не буде бігати за нами, але якщо жінка бігає за нами, то, якою б чудовою вона не була, ми будемо боятися її. Вона не буде виглядати жіночно. Вона буде настільки агресивною, що вся її краса перетвориться в потворність: кожне слово, кожен рух. Жінка в основі своїй пасивна. Вона займає вичікувальну позицію і в той же час виглядає варіанти.

Іван Оточуюче середовище – це наша сім’я, це наші родичі, це наші сусіди, це наші колеги, це наші тварини, це наші кімнатні рослини, це сонечко, це деревце, це хмаринка, це африканець…

Надя …, аби були в дітей всіх мама й тато,
були ласкавими і добрими завжди,
щоб горя всі не знали і нужди!..

Сергій Таке чудове бажання маєте, Надія, і мабуть цього так багато ждуть, а, може, і вже є творцями щастя і доброти у сім’ях, родинах своїх

Микола Всі ми були маленькими дітьми
і в кожного з нас є можливість
бути великими батьками.

Светлана Отношения всегда выстраивают, несмотря на то, что большинство из нас изначально в отношения влетает, как брошенный судьбой мячик - объект, а не субъект. Мы обнаруживаем себя в отношениях, обнаруживаем наличие отношений через обнаружение себя, и себя обнаруживаем - через отношения. До отношений человек - лишь набор функциональных алгоритмов, которые действуют во многом хаотично, действуют сами по себе - без особого участия личности. Именно поэтому нельзя прожить всю жизнь на инерции первичной влюблённости - надо начинать строить то, что должно в итоге стать отношениями.

Встреча пробудила личность, но надо работать душой, работать личностыми «мышцами» в пространстве встречи, чтобы когда спадёт первый флёр, не оказаться неприлично голым, беспомощным, не способным к действию, к поступку. Само собой счастье долго не продлится, как не может гореть бесконечно огонь в печи, если не подкладывать в неё дрова.

С отношениями ещё сложнее - они должны расти, развиваться, вырастая из меры в меру. Образно говоря, дрова надо класть таким образом, чтобы их становилось всё больше, чтобы вместе с дровами росла и печка, и сам огонь. Таков секрет семейного счастья.

Сергій Как ни прискорбно, но люди и не задумываються о мотивационной основе любых отношений, как перспективы для роста и личного развития.

Да есть какая то мотивация из вигод, користи - так только тактически на какую то ситуацию.

Человечество приучено на тех идеологиях, на наличной общественной морали, что этим занимается государство, а сейчас еще и партии, религиозные традиции и остатки традиций предков.

Мотивационная суть - для чего то, так то и так то действовать. Но и такой вопрос не возникает. Поэтому отношеним надо учиться. Тогда и общество и межличностные взаимоотношения дадут ту гуманистическую эволюцию. Иначе общество не будет развиваться. Оно сейчас стоит в безразличии ко всем процессам в обществе и в природе и лишь некоторая часть в своей пристрасти придерживается губительной идеологии потребительства.

Микола Ми є духовно здоровими, ми є духовно богатими, коли ми живемо душа в душу. У нас є можливість і ми даруємо це іншим. Коли цього в душі немає, то ми шукаємо його, але не можемо зрозуміти самої суті бажання пошуку - а саме мати радість життя від процесу пошуку. Ми шукаємо цього в інших жінках, чоловіках, підказки шляхів пошуку в «різних бабок», психологів, духівників.

Любити, але не володіти, хоча в більшості своїй людина під словом любові керується своїм змістовим наповненням, навантаженням слова – володіти. Але відчуття оволодіння вбиває цю прекрасну якість. В той же момент, коли ми оволоділи любимим, то ми знищили його в собі, як сутність. Ми починаємо знищувати себе. Ми починаємо страждати. Потім починаємо причитати і плакати. У нас зароджуються думки, що любимий несправедливий до нас, що доля несправедливо поступає, вводячи нас в страждання. Ми навіть не задумуємося і не можемо уявити, що слід дещо знати. А ми маємо знати, що саме ми отруїли любов цим оволодінням на психічному рівні своїми відчуттями власництва, а потім починають проявлятися і узалежнені відносини – ми командир. Однак визнаймо, що кожен, хто любить, грішний цим, і кожен, хто любить, страждає цим. Любов, яка може дати нам велике відчуття блаженства, в результаті стає великим стражданням. Той, хто не любить, той не страждає. Можливо, в нього були інші плани, інша мета для створення сім'ї.

Сергій Всі хочуть, щоб їх любили і більшість чекає, а перший крок бояться самі зробити. Бояться раз, а по-друге ніхто і не знає, що таке любов, не знає як любити себе. Це мистецтво, це наше творіння, це приємне відчуття, коли ми любимо, це прекрасне відчуття, коли нас люблять. Приємне, але воно і має елементи творчих шукань, творчого застосування, праці.

Люди навчаються малювати, грати на музичних інструментах, співати роками, крім того, що вони вже мають талант, задатки, чи як би якийсь потенціал цих енергій. І тільки з роками навчання вони вдосконалюються, створюючи шедеври.

Любов - це найбільша краса, велика благодать. Всі ми приходимо в світ з потенціалом любові, але цей потенціал нам слід перетворити в реальність, як насіння троянди має потенціал, але тільки посаджене і доглянуте дарує прекрасні квіти. Реальність - це постійні зміни, це зростання і це відноситься до любові. Це не щось закостеніле, це щось дуже рухоме і дуже швидко рухоме - не кожен зможе схопити її навіть за хвіст. Вчимося.

Ліля Нас люблять, бо ми такі хороші, ми не здогадуємося, що люблять нас, тому що хороші ті, хто нас люблять.

Талант любові дійсно приходить до найсвітліших людей, друзі мої... не ідеальна, але яскрава. Ми лише іноді думаємо, що любимо, сприймаючи глибоке почуття, або нашу

пристрасну одержимість кимось, або готовність пожертвувати собою заради когось, кого зробили більш винахідливими, поставили на невидимий п'єдестал та прийняли байдужість для привабливої загадки. Все це парадоксально з'являється саме тоді, коли любити не вмієш, але дуже хочеться. Хочу власну історію, хочу щось, що описано і показують мільйони разів, хочу підключитися до сильної енергії найнепояснішого відчуття на світі... так психіка направляє бажане з полотна ілюзій.

Але любов сформується тоді, коли має два джерела, які мають на меті одне до одного. Коли одна людина викликає іншу сильнішу відповідь, а у відповідь - нічого, це означає, що той, кому відповідь - джерело любові, а інша, нажаль... Скоріше, це також джерело, але не спеціально для цієї людини.

Ось він джерело очікування, напруги, сліпого поклоніння, розпущення, готовності служити та досягати, а любов - це все дарма. І їй байдуже, хто перед нею і якими беззаперечними якостями вона наділена. Вона просто відповідає чи ні.

Так, іноді гірко визнавати, але правда така: ти джерело любові не тоді, коли думаєш, що любиш, а тоді, коли тобі відповідають. Коли вам відповідає той, кому ви відповідаєте, це любов. Кожен може бути джерелом, але коло замикається тільки там, де відповідь відповідає взаємністю.

А уроки безвідповідальності хороші тим, що вони нікого не ділять на тих, хто вартий любові, і тих, хто її не вартий. Кожен гідний. Але ці уроки дуже чітко показують, наскільки може страждати той, хто не сприймає натяку на розбіжність і продовжує пробиватися крізь зачинені двері.

Любов не має страждань. Іноді боляче, іноді наповнене обуренням, іноді конфліктує, але ніколи не відкидає прийняте, ніколи не шкодить і ніколи не зраджує.

Сергій Ми закохуємося в жінку, чи в чоловіка - в той день, коли ми закохуємося, то у нас ще немає відчуження, якогось віддалення. Є лише подив, трепет, хвилювання, екстаз - але немає знання. Ми не знаємо, хто ця жінка-чоловік. Без інформації немає нічого, що б нас відділяло. Ось в цьому краса перших миттєвостей любові.

Микола Поки людина не полюбить себе в цьому пристрасному суспільстві, вона не зможе полюбити нікого у світі, пам'ятаймо про це: поки людина не навчиться поважати себе, то вона нікого у світі не буде поважати. Так ми думаємо в своїй пристрасті, така ідеологія сповідується частиною суспільства. Але природа приходу енергій любові в наше єство якраз в тому, що ми свою любов даємо іншим, ми її випромінюємо і тоді люди тягнуться до нас, притягаються у можливості отримати і собі частинку енергій любові, і цей процес зі сторони сприймається, що як би нас починають любити і ми це бачимо, бачить Душа і Сущий відкриває кран цієї енергії, яка потоком іде в нас.

Наше бачення, що нас люблять, проявляють до нас шану, то таке розуміння сприймається, що і ми любимо своє єство істинно. Цей процес любові є в поєднанні – ми любимо і ми любимі. Таке може відбуватися з кожним. Просто люблячі і любимі зуміли на якомусь етапі життя чуть чуть доторкнутися до цих енергій. Вони зуміли відчути. Шанс відчути її має кожен з дитинства, навіть із підготовки і самого зачаття. Коли нас чекають з любов'ю, коли зачинають в стані любові, коли в сім'ї панує любов, яка проявляється в доброзичливій обстановці, повазі одне до одного і до всіх, коли діти і ми вміємо займатися улюбленими іграми, улюбленою роботою, коли ми обожнюємо і вміємо бачити красоту в предметах і діях інших, коли ми організовуємо щось навколо себе красиве в побуті, біля будинку, не нищимо красоти, не засмічуємо під'їзд, лісову галявину, потічок чи річку – то саме так ми можемо пізнати любов. Вона є в кожного і такі наші дії є тією поживою в житті, коли любов виростає прекрасним бутоном троянди, який бачать і відчувають інші і ми.

Сергій Людина має відчувати блаженство, задоволення, радість від сіюминутного життя, бо це є свято душі. Відходьмо від негативу і на його місце прийде радість свята.

Природа дарування любові іншим у тому, що віддаючи її, наповнюючи нею навколишній простір, ми, уміючи це робити, то ми й навчимося її приймати в такій кількості,

що її буде досить до самої смерті. Такі батьки дарують любов всьому оточуючому і своїм дітям, яка їх самих лікує, дає можливість радіти успіхам інших. Навчивши дітей того ж самого, то ми свою місію, своє покликання, як батьки, як людина, можна сказати, що виконали.

Якщо ми боїмося себе, то тоді ми боїмося інших. Якщо ми любимо себе, то ми любимо інших. Якщо ненавидимо себе, то ненавидимо інших. Тому то і такі взаємини з іншими - це просто відображення нас самих.

Светлана Каждый человек - это своего рода чаша, из которой мог бы напиться благодати жаждущий, если бы эта чаша была наполнена. Семья - это место наполнения чаш. В идеале. Так должно быть. Счастливые семьи - это именно такие, где супруги наполняют друг друга благодатью. Несчастливые - наоборот, они зачастую даже стремятся разбить чаши друг у друга. Общаясь, никто не думает о чаше другого, не думает о потребности другого быть полной чашей. Несчастливые супруги не умеют заботиться о жажде другого и своей собственной жажде - ведь когда захочется напиться, в их семейной «чаше» не сыщется ничего благого. Саму чашу разобьют, и это станет концом семьи.

Семья живёт, когда супруги, образно говоря, водят хороводы вокруг своей общей чаши, помогая друг другу укрепиться в благе. Их чаши как бы срастаются в одну, общую, делая их, пребывающих вместе, больше.

Точно так же общество может быть наполняющим чаши людей, членов общества, или разбивающим эти чаши. И, соответственно, это будет общество счастливых или несчастных людей, благое или недоброе (злое) общество.

Сергій Любов - глибоке прагнення бути єдиним з цілим, глибоке прагнення перетворити «я» і «ти» в єдине МИ.

Любов існує тому, що ми відокремлені від нашого власного джерела і від цього розділення виникає бажання повернутися назад, в ціле, стати з ним єдиним. Це бажання любові є результатом устремління до пошуку Бога. Наприклад, якщо ми вириваємо з грунту дерево, якщо ми обрізаємо йому коріння, то дерево буде мати сильне бажання знову пустити коріння в грунті, тому що таким є його природний спосіб життя. Тепер воно вмирає. Відокремте його від землі, дерево не зможе жити. Воно має існувати в землі, з землею, через землю. Ось що таке любов. Наше его стало бар'єром між нами і нашою землею - цілим в субстанції душі. Людина задихається бажаннями ума, вона не може дихати, вона втрачає своє коріння. Вона не отримує харчування у вигляді духовних енергій. Любов є бажання отримати це харчування. Любов пускає коріння в нашій душі. І це явище буде яскравіше, швидше, якісніше і природніше, якщо ми зустрічаємо полярну нам протилежність: ось чому чоловіків тягне до жінок, а жінок до чоловіків. Чоловік знаходить собі ґрунт через жінку, він знову може знайти ґрунт через жінку, а жінка - через чоловіка. Коли ці дві половини зустрічаються, змішуються, з'єднуються, то душа вперше відчуває зв'язок, відчуває ґрунт. В душі розквітає велика радість.

Бажання любові є бажання Божественного наповнення змістом нашого життя. Ми можемо розуміти, можемо не розуміти цього феномена, але устремління до любові, в дійсності, доводить існування Духовних енергій. Інших доказів немає. Тому ми означаємо їх присутність на сьогодні цим словом Бог. БОГ є, тому що людина любить.

Микола Перші наповнення нашого єства цими прекрасними якостями Духа проходять під час зачаття, виношування дитини. З ними в життя дитина і приходить у цей світ. Ум часто не розуміє її значимості в житті, бо не бачить її, не відчуває її і тому послуговується, як першим фактом і фактором пізнання Любові приходить в наше життя з суспільного середовища нашим умом. Тому і не дивно, що дуже часто цю якість змішують чи позиціонують з міжстатевим інстинктом, або як похідну, чи як результат міжстатевих втіх. Із-за подібності відчуттів досить часто люди бажають насичувати цю якість все новими елементами втіх для отримання цих приємних відчуттів і в пошуках досить часто коять потворство і певні ненормальні сексуальні збочення. Вся інформація про любов виросла в

монстра в людському суспільстві із-за її насиченості потворністю, порнографією, потворними стереотипами взаємовідносин між статями, які пропагуються і поширюються засобами масової інформації на замовлення їх власників з метою дискредитувати саму чистоту цієї якості Любові і тримати основну частину людства у невіданні про наявність Божественної чистоти, істинності проявів Любові у людських відчуттях і творчій свобідній діяльності. Секс прекрасний нашими відчуттями, прекрасні і наші споглядання за людиною без одягу. І все це без бажання оволодіти, використати, прийняти, як предмет життя. Так не можна. Ми всі рівні в середовищі людей і в середовищі природи.

Ми в цих книгах пишемо про те, що в стані любові, творчої праці, в стані радості, одночасно засвідчуючи своє перебування в стані молитви і корені цих станів виходять з енергії любові. Ми можемо визнавати її присутність в нас, навколо нас, чи заперечувати, але знаємо, що вона веодно присутня внутрішньо і зовні в нас.

Орест Щоб не відбувалося навколо, хоч би як кружляв у вихорі навколо тебе цивілізаційний світ - пам'ятай про ці прості речі:

Пам'ятай, - що ти Душа… і лише рівнем твоїх вібрацій - створюється все, що відбувається навколо!…

Пам'ятай, - чим щасливішими будуть твої очі, розум, серце - тим безсилішим буде зовнішній вплив!…

Пам'ятай, - що сила твого Духу – це вміння у будь-якій ситуації залишатися Люблячою людиною… людиною з прекрасною душею!…

Пам'ятай, що ти – Душа насамперед, і все навколо – лише досвід, який допомагає твоїй Душі викристалізуватися та стати тим чим вона вибрала бути тут у цій реальності … а вона вибрала прожити багато аспектів багатогранної і вічної Любові!…

Микита Тож знаємо, що коли ми почали відчувати, пізнавати Любов, Бога, нас вже ніхто і ніщо не зупинить. В добрий путь!

Сергій Так, сім'я є спільна чаша де готуються нами енергії для співжиття. Так цією чашею ми здатні черпати мудрість і знання з джерел родів в тяжкі моменти і ми мали би туди нести весь творимий позитив, щоб не обмілювалося і не замулювалося джерело життя. Хто сьогодні буде нас навчати цього. Держави - ні, а ті одиниці, які ці процеси спізнали, то їм не дадуть поширювати ці знання так широко, як потребує сьогоднішня ситуація на Землі.

Микола Коли Любов поселилася в нашому серці, то у нас немає потреби шукати інформативних знань поза нами – вони самі прийдуть – і прийдуть істинні. В такому стані у нас відпаде потреба витрачати час і енергію на пошуки Бога, Духовних якостей поза нами – вони є в нас, ми наповнені ними, ми перебуваємо в них.

Любов просто трапляється - це ми можемо відчувати і навіть по різному: сміючись від радості, працюючи з ентузіазмом ..., але словами її не можна передати - в ній можна перебувати. Слова гарні в повсякденному житті, в миру, але застосувати їх в стані любові чи молитви не можна - в них немає потреби і їх неможливо застосувати - це безсловесне перебування в такому досвіді.

Вчимося очищатися, вчимося відкривати свої Душі для Любові і ми могтимемо міняти життєві обставини на краще. А помаленьку у нас появляться можливості міняти і світ на краще: отримувати радість від життя, задовольняти свої потреби, облаштовувати спокійне ритмічне творче життя в процесі діяльності і мати можливості допомагати іншим.

В підсумку ми можемо сказати, що наскільки ми усвідомлено зрозуміємо реальність своїх можливостей розвивати цю духовну якість - Любов, то цим ми можемо визначити наскільки успішно ми зможемо продовжувати еволюцію на цій прекрасній райській планеті, яку ми називаємо матір'ю Землею, або, збільшуючи негатив, своєю відстороненістю, байдужістю, ненавистю і далі роблячи негатив, наближаючи планету до апокаліпсису.

Весь Всесвіт тримається на Любові, Доброті, Красоті, Радості…

Сергій ЛЮБОВ

Чи є вона у світі
не раз питаємо себе?
І що воно таке,
і як його їсти,
щоб наситити себе?
Кожен її бачить:
в очах живих блискучих,
в рухах танцю, при роботі,
в посмішці щирій не лукавій,
в щедроті душевній,
в простоті напевній,
в спокійній і умиротвореній ході,
у мові лагідній приємній,
у потиску руки,
у борщі смачному –
ось так ми кожен день
її мимоволі стрічаємо,
то в цих проявах вітаймо,
та не міняймо її ім’я велике
з тим, що природа нам дала
у втісі міжстатевій;
з тим, що суспільство нам несе
іншим словом -
нам до вподоби ці діла.
Не змінюємо назву й суть,
що секс і є вся любов,
що материнська ласка є вся любов,
що дитячий послух ніби весь з любові.
Ні – це похідні.
Та справа зовсім не в сподобі
і не зовсім в сексі,
бо те що бачили й відчули
є у кожного із нас.
Так, нам подобається секс
і речі, слова і дії
добрі і красиві,
але все це в нас від любові,
від народження й до скону
ми маємо голову схиляти
проявам її
і гідно нести,
іншим дарувати
у цьому повсякденні,
бо її величність
проявлена в наявному житті.
То скільки ми положимо самі
в життєвий кошик
радості і щастя,
милосердя й доброти
в кожну річ і в кожну дію
для всіх і вся,
та і у повсяк час,
як здоби для зростання

з химери дальної
до реальності такої,
яка Любов'ю зветься,
тоді лиш пізнаємо її
у самому собі.

Сергій Секс(чуже слово), і дія ця плотських втіх говориться по сей день - баяти її. Сам процес баяння є приємним і нас вчить пізнати суть блаженства при оргазмі і свідчить, що такий стан єства є при пізнанні істинної любові. Тому часто цю дію люди називають помилково всецілою любов'ю. Баяння, як процес пізнання стану любові є за покликом її, при закоханості, при коханні, за потребою тіла і Душі, то так і свідомого ума.

Однак, коли наш ум в більшості людських особин (а це біля 90% населення) ще не дозрів і ми займаємося цим для свого ега, для статусу самця, чи самки і це є звичайна мастурбація. Так уже природа влаштувала, що емоції, поцілунки, торкання полових органів збуджують організм. Ось чому часто їбання без участі енергій любові, які ідуть з Душі не дають умов для запліднення. Тобто для зачаття дитини ми маємо вчитися цього. Бо з яким підходом, з якими думками ми займаємося цим процесом, то саме такий біочіп (Душу) отримує новий організм. Тому часто їбання є помилкою (гріхом) нашою, бо ми в ницості свого ума не є творцями із невміння і при відсутності потрібних знань.

Виходячи з наявного суспільного типажу цих дій, їх природи в поведінці людини, ми маємо пізнати суть плотських втіх.

Суть плотських втіх в основній масі людства є результат бажань нашого ума, бо для зачаття, як і у всіх ссавців, до яких належить і людина за набором енергій тілами і тією залишковою пам'яттю з попередніх найближчих життів, достатньо займатися плотськими втіхами лиш раз у рік (умовно) при потребі продовжити себе і рід. Душа в ньому не має прямої потреби, бо вона діє із наявного тіла (організму). А от ум бажає і потребу має із того, що для руху еволюції його до стану зрілості (свідомості у діях) він і потребує пізнання Любові… і він її пізнає у плотських втіхах, але не з розуміння того, що ця хвилинна піднесеність все ж не залишається на довше – потрібні інші дії і дії позитивні, бо вони відкривають нам бібліотеку Знань, де ми і здатні вчитися досвіду пізнавання Любові. Тому при відсутності знань ми і займаємося тупо плотськими втіхами так часто.

Добре є, коли справжня любов уже пізнана в обох, то в плотських втіхах більше радості і ласки. А коли лиш в одного, або й взагалі у взаєминах лиш зло з обид колишніх (предків) то ми будемо холодними і байдужими до таких втіх. Про це свідчить в роках молодих фрігідність і імпотенція.

Чого ж так діє ум? Бо шукає лиш відчуттів любові – ось і фішка вся. Прийшов у світ життям, а любові було мало у сім'ї від батьків (самі не вміли любити, зайняті роботою і т. д.). Коли ж створив свою сім'ю і один із нас не має у собі любові, то він у пошуках її спішить її пізнавати у плотських втіхах. А якщо вона є в одного, або мало її, то другий умом для пізнання шукає таких втіх на стороні, чим шкоду велику робить родині і собі. Та коли совість йому цього не дозволяє, то такі зазнають психічних криз і в результаті мають тиху злість, а щоб її погамувати, то шукають наркотики, алкоголь – і зупиняється пошук умом, бо він пригальмований вином.

Микола Життя індивідууму, як носія такої якості, як любов в житті фактично приносить своє життя в жертву суспільства через закони, через відповідальність дітонародження… Але, як якість духовна, вона не є явищем соціальним, хоча соціум хоче наповнити її змістом природньої потреби, змістом соціального, тобто таким, що регулюється законом, якого не можна порушувати. Соціум і вносить в уми спільноти якість любові не як духовну якість життя, а як міжстатеві взаємини, вершиною яких є хіть.

Цей закон не є охоронником, гарантом, чи живильним джерелом шлюбних соціальних відносин сім'ї, не є зміст і суть всецілої любові. То так і таке суспільнне виховання на підміні міжстатевих взаємин на істинну любов досить шкодить Духу народу.

Ця божественна якість подібна до злету вверх, до Небес, у вічність – і так воно є; а опускання її, де вона піддається оцінці, осуду і в кінці кінців приводить до зникнення цих відчуттів єдності – і так воно є. Це і є поєднанням в цій якості двох рівнів – небесного і земного, вічного і тимчасового.

Є підтвердження, є знання, що носієм родових начал була жінка, як продовжувачка роду людського через дар дітонародження. Наша умовність, яка визначається цим словом – матріархатом, має своє змістовне наповнення і підтвердження. В людському середовищі мали місце і факти зачаття дитини в організмі однієї особини, як аналог самозапильних рослин, дерев.

Матріархат був, є і буде природним сущим феноменом, хоча слід визнати, що на сьогодні жіноче містичне покликання певною мірою зовні пригнічене. Хоча внутрішня суть матріархату залишилась зі своїми цінностями, бо і духовний, моральний і матеріальний устрій в сім'ї виходить від жінки-матері. Вона формує сім' ю, формує в ній духовні цінності. Такий процесс закладений у всій Природі, такий процесс і є домінуючим в людському суспільстві. Сьогоднішня матеріальна сторона формування взаємовідносин між жінкою і чоловіком у створенні сім'ї юридично превалюється за чоловіком, але фактично домінантом є жінка. Ця духовна якість любові є домінуючою у взаємовідносинах в жіночому началі. Як би чоловіки не хотіли це змінити – силою, законом … Міцна моногамна сім'я можлива по благодаті духовній.

Михайло Друзі, Ви, мабуть говорите про кохання, про сучасні взаємовідносини сім'ї. Кохання лиш дитя любові і то невідомо ще чи воно виросте в стан любові. Любов вільна і відповідальна в діях.

Богдан Варто нам закохатися в жінку, або в чоловіка, як ми тут же починаємо думати про те, щоб одружитися, зробити це законним контрактом. Чому? Яким чином в любов входить закон? Закон входить в любов, тому що ніякої любові немає. Вона залишилася на фізіологічному сексі. Це тільки була романтична фантазія, і ми знаємо, що фантазія з часом зникне. Перш ніж вона зникне, то ми прагнемо її закріпити; перш ніж вона зникне, то слід щось зробити, щоб розлучення стало неможливим.

У справжнього кохання і сім'ї може бути вища якість близькості, в ній може бути більше і божественності. Їх гарантії будуть внутрішніми. Любов буде відданістю серця, мовчазною причетністю. І це є відданістю одного серця іншому серцю, мовчазною відданістю (все-даванням, всенаповненням) душа душі. Такий стан єства слід розуміти і приймати. Забуваємо про умовності, про обов'язковість сексу, про відносини і вчимося буття разом.

В даний час традиційна модель сім'ї втрачає свою об'єднавчу місію, перестає бути маленькою ланкою в стуктурі держав, як суспільна гарантія порядку і дисципліни. Прийшло розуміння суспільної рівності чоловіка і жінки, як соціальних особистостей. Так це наближає наш спосіб життя до волі дій, але ми не знаємо духовних джерел співжиття особистостей в людському суспільному середовищі, ми не знаємо духовних джерел при створенні сім'ї, при зачатті сім'ї, при сексуальних зв'язках. Сучасне суспільство скоріше готове прийняти хаотичне життя у свободі, як вседозволеність від фізичної сили, від суспільних переваг і вигод, які так чи інакше є досить короткотривалими – і це вже є не вільність, а анархія.

Втрата об'єднавчої місії при створеній сім'ї виходить з того, що ми не розуміємо відповідальності своєї, не вміємо діяти відповідально (давати відповідь перед Духом святим у ближніх – дружині, чоловікові, дітях). Якщо ми пізнаємо суть любові, то і матимемо якість відповідальності. Любов ширша за пестощі, за милування, за взаємини, за закоханість, за кохання, за плотські втіхи. Любов – це Божественна якість і вона, як і все Боже не керується умом, а привноситься в життя Душею, хоча свідомим умом ці енергії можуть активніше привноситися у наші життя. Мало в середовищі людства таких, хто живе сім'ями з цією якістю Любові. Однак саме життями ми і доростаємо у своєму розвитку до її стану. Ми всі хочемо любити і хочемо, щоб нас любили – це і є мотивація життєва.

Орест Як Справжні взаємини можуть бути По-справжньому щасливі?…

Лише при умові - що тим, хто пізнав їх своїм життям, саме таких взаємин - потрібно тільки зосередитись на головному компоненті щастя у цій людській взаємодії… А саме - на розумінні Справжності їх основи, якою є Справжня Любов…

І тільки тоді - всі почнуть сприймати Справжні взаємини - як спільну взаємопогоджену взаємодію двох По-справжньому Люблячих Душ-Сердець, як їх своєрідний Духовний Інструмент і Священний Механізм, який застосовується цими людьми для Реалізації свого Єства - Заради Духовної Еволюції, ВзаємонаповненняВзаємоРозвитку їх, як Індивидів, при проходженні того Нового Етапу Своєї Життєвої Подорожі, який передбачає Новий Союз Двох Зрілих і дозрілих до цього вибору Душ,… і як дуже близькі, дружні, інтимні та тісні партнерські взаємини з іншою людиною, як носієм Справжнього Духу - духу Любові…

І тільки тоді стане більш зрозумілим те, що такі Справжні взаємини - є Виключно Зрілим, Мудрим Рішенням, і Добровільна Взаємна Згода, яка має далекосяжні наслідки, що базуються на Справжній Любові і на Священних Життєвих Принципах – Чесності, Порядності, Справедливості та Відповідальності…. А також на розумінні того, що будь-які людські взаємини - священні, і що близькість з коханою людиною - дуже важлива і значима…. Що дві душі ніколи не зустрічаються випадково, але кожна зустріч - має сенс і обіцяє незліченні дари для них обох….

Це своєрідне злиття сердець і партнерство душ - представляє собою реалізацію цієї добровільної угоди і Божественне запрошення до Нового Досвіду, в Новій Формі Спільного Існування Двох Індивідуальностей…

І тільки тоді - люди почнуть сприймати Справжні взаємини - не як спосіб заповнити якусь «порожнечу» у житті, або знайти відсутню «половинку»,… але - як можливість підкреслити той факт, що ніякої порожнечі насправді немає і бути не може,… що ми вже є, як душі - і Самодостатні та Цілісні, і Завершені та Унікальні - такі Як Є в даний момент життя…. А також, як можливість для того, - щоб повніше, По-новому відчути все це через Чудовий Досвід Близьких Взаємин з Іншою Людиною, Реалізовуючи своє природнє прагнення Давати і Дарувати свою Безумовну Любов…

І тільки тоді - розуміння «романтичного кохання» буде опиратись не на думці, що ти «не зможеш ніколи більше вже жити без іншого»,… а на усвідомленні, - що найбільш повне, величне і високе проявлення твого «Я» - Не залежить від іншої людини,… але безперечно Зможе Збагатити Кожного, з ким ти стикаєшся у житті, і при цьому Саме Збагачується від такої взаємодії….

Це - Справжня Щира Любов, заснована на прагненні Безумовно Давати!…

І НЕМАЄ СЕНСУ ВСТУПАТИ У ТАКІ ВЗАЄМИНИ І ЛЮБИТИ-КОХАТИ – ЯКЩО ТИ НЕ МАЄШ НАМІРУ ЗРОБИТИ ЦЮ ЛЮБОВ ВІЧНОЮ, БЕЗУМОВНОЮ, БЕЗМЕЖНОЮ І ВІЛЬНОЮ!!!… даруючи її Коханій людині…

І тільки тоді - стане зрозумілим те, що «пара» є - Не тоді коли люди живуть разом,… а лише тоді, Коли Вони Живуть Один Для Одного…. Тому люди мають Свідомо вступати у довготривалі взаємини і Лише Тоді, коли Дозріють до Усвідомленого Розуміння в Першу Чергу Себе, як Зрілої Свідомої Особистості, яка Здатна і Готова Віддавати і Щедро Ділитися Своєю Безумовною Любов'ю з Іншою Людиною,… як і також, зрештою, і зі Всім Сущим….

Тому Фундаментом для Щасливого Шлюбу – є Прагнення Дарувати Себе і Свою Безкорисну Любов для обраного партнера, насолоджуючись плодами цієї Любові від Взаємодії Їх Душ, і Радістю та Щастям від таких Взаємних Взаємин…

І тільки тоді стане зрозумілим, що люди ніколи більше не будуть вступати у взаємини (або залишалися у стосунках) заради «певних гарантій та відчуття впевненості у завтрашньому дні»,… оскільки вони мають зрозуміти, - що впевненість у завтрашньому дні приходить Не тоді, коли Ти Володієш і Не тоді, коли Володіють Тобою, Не тоді, коли Ти Вимагаєш, Очікуєш або навіть Розраховуєш, що Хтось Інший Дасть Тобі Щось Необхідне, … але тоді - коли Ти Знаходиш Знання і Розуміння, що Все Те, чого ти бажаєш: Любов, Мудрість, Знання, Розуміння, Підтримка, Співчуття, Сила і Краса - Все Це в Тебе Вже Є! … І

ми Готові Ділитись цим Усім з Іншим,… і Дарувати себе Тому хто буде Вдячний, хто Розуміє, Любить, Поважає і Цінує….

І тільки тоді стане зрозумілим, що люди більше Не дозволять собі того, щоб їхні стосунки Обмежували, Стримували, Пригнічували або Засмучували когось із партнерів у Вільному Вираженні і Щирому Прояві Своїх Найвищих і Найкращих Внутрішніх Прагнень і Поривів Душі - включаючи любов до Бога, до життя, до людей, до творчості, до роботи або до будь-якого іншого аспекту їх сутності - те, що дає їм можливість Найбільш Яскравого Самовираження і приносить Радість і Щастя в їхнє життя….

І тільки тоді - люди почнуть сприймати Справжні взаємини - як Джерело Не Обов'язків і Обіцянок, але Можливостей і Творчості!… Можливостей для Зростання, Повного Самовираження, Реалізації Життєвого Потенціалу, позбавлення від хибних уявлень про себе самого і Особливого Возз'єднання з Богом через Союз Двох Душ….

І тільки тоді - люди почнуть сприймати Справжні взаємини - як справжнє Святе Єднання…., а не як примусове зобов'язання про «вічний союз між чоловіком і жінкою в горі та в радості»,… але як Свідомий Добровільній Союз Між Двома Люблячими Людьми, що триває рівно стільки, скільки вони Захочуть Бути Разом,… як Спільну Подорож в Житті Двох Люблячих Один Одного Людей, які мають Однакові Можливості і Відповідальність,… Порівну Поділяють будь-які Тяготи і Звершення на Їх Життєвому Шляху…

І тільки тоді - люди зрозуміють, що Успіх у Справжніх взаєминах є тільки лише тим, де партнери Зуміли Дати Один-Одному Зрозуміти і Згадати, Розділити і Зцілити, і Наскільки Вони Виросли Внутрішньо і Духовно наповнилися у змінених взаєминах.

І тільки тоді - люди зрозуміють, що Справжні взаємини це праця в Команді - команді з Двох …. Це Священна Новостворена Команда для Священної Життєвої Праці - Спрямованої на Розвиток,… і як Прояв Божественності через Досвід Єдності та Єднання Окремих Індивідуальностей….

Ті, кому вдалося утворити по-справжньому такий Священний Союз, - Знають, - що це СОЮЗ ТРЬОХ,… бо насправді він складається з Вас Двох і Бога, - і це вже є Новий Окремий Прояв Єдиної Цілісної Системи Єдності Всього Сущого, яка є ЄДИНА ІСНУЮЧА ВСЕОХОПЛЮЮЧА СУТНІСТЬ Буття, яку ми називаємо Богом….

Микола Відносини - це ми від носи-мо від себе свій стиль поведінки, а наш стиль поведінки сьогодні формує суспільство для своїх потреб. Якщо Ви під цим словом розумієте взаємини, то це взаємно ми і ви творимо умови спільної поведінки на духовних якостях життя. Нема таких оціночних категорій у Творця - найвища. Хтось засвідчував це, чи відчував такий найвищий стан єства? І які це були, чи є відчуття, як ця висота вплинула на поведінку індивіда. Та ніяк, бо відчувший, усвідомивший пригорнеться умом до Душі з такого розуміння і притихне, і зміниться наявна перед цим бравада триваючим умиротворенням у кожній думці, слові, дії і тиха радість наповнить до країв нас.

Сергій Зазвичай ті, хто будує своє життя на взаєминах, то вони просто закохуються і не мають повноти любові, саме тому вони закохуються, щоб у міжтілесних втіхах бути в стані любові. Це духовна помилка. Ми лиш пізнаємо цей стан короткотерміново.

А оскільки у них немає такої любові, вони не можуть давати її іншим. І більш того: незріла людина завжди закохується в іншу духовно незрілу людину, тому що тільки вони можуть розуміти мову один одного. І ця закоханість не дає відчуття сталості і воно не перетворюється на стан сталості. Тому така наша любов починається, вона починається в певний момент часу - тоді вона має здатність і закінчуватися. Так, вона може закінчитися раніше чи пізніше, бо ми нічого не робимо для розвитку. Нас влаштовують такі взаємини і ми їх приймаємо, але якщо не влаштовують, то ми починаємо боротьбу, однак не шукаємо шляхів для розвитку взаємин в більш якісні, тобто ближче до духовних, починаючи з будь якої духовної якості. Не обов'язково з того розуміння любові в якому ми перебували в процесі сексу, або в момент оргазму. Зріла людина любить зрілу людини. Незріла людина любить незрілу людину.

Основна проблема любові полягає в тому, щоб спочатку бути зрілим, тоді ми знайдемо зрілого партнера, або сказати точніше, ми його відчуємо; незріла людина зовсім не приверне нас. Адже, якщо ми мудра людина, то нас не приверне дворічна дитина для створення сучасної сім'ї. Але любов як стан присутності - зовсім інше слово. Воно означає, що ми просто любимо і ми не будуємо відносин, чи взаємин з цього.

Ось тоді дозволяємо собі обидва за згодою приймати таку любов - не закохуватися, а любити. Наша така любов просто як аромат квітки. Це не створює відносин; не вимагає від нас, щоб ми були іншими ніж є і вели себе певним чином, діяли певним способом. Чим більше вони люблять, тим менше взаємин, тим більше волі дій існує між ними. І природно, немає питання, ні про яке розчарування. Квітка нічого не вимагає. Вона просто ділиться. І в цьому також немає бажання ніякої вигоди і нагороди. Цей поділ собою і є нагорода у відчуттях щастя.

Коли любов виростає для нас як аромат, тоді в ній є величезна краса і щось таке, що набагато вище так званого людського. У ній є щось божественне. Тоді людина починає дозрівати духовно. Тоді вона починає більше любити, ніж потребуватиме любові. Фактично вона починає виливається, починає ділитися, вона починає давати. Акцент робиться зовсім на іншому. Дуже часто ми зупиняємося на тому, щоб якомога більше отримати любові. У другому випадку акцент ставиться на тому, як віддавати, як давати більше і як віддавати, не ставлячи умов. Тільки тоді ми відчуємо свою наповненість любов'ю і ми почнемо її поширювати на всі боки, як сонце промені.

Коли любов є станом, ми нічого не зможемо зробити з цим. Вона просто випромінюється, просто як би виливається з нас. При любові теж можливий секс, але він не є виснажуючим, а наповнює енергією, щастям.

Любов - природна функція нашого єства, як дихання. І коли ми любимо людину, то не починаємо вимагати, інакше з самого початку ми закриваємо двері для входження в нас цих прекрасних почуттів. Нічого не чекаємо, бо, як і будь яке очікування є напругою. Якщо щось приходить, відчуваймо подяку. Якщо нічого не приходить, значить, в цьому немає потреби, немає необхідності цьому приходити і також благодаримо. Ми не можемо очікувати цього…

Орест Ще раз згадаєм і про Любов і про Кохання….і про глибинну суть взаємин у житті…

І найважливішим джерелом підвищення нашої вібрації енергії життя - є все ж таки - наше життя прожите у Любові і з Любов‘ю!…

І це так є - піднесено-натхненно, і неймовірно- пречудово, і грандіозно-незбагненно й гармонійно!…

І в цьому також і є суть щастя і всього життя!!!… Адже ж, ЛЮБОВ - є НАЙПОТУЖНІША ЕНЕРГІЯ У ВСЕСВІТІ і лиш на ній сформоване усе в житті й саме Життя!… Це дозволяє усім люблячим створінням - створити, або сформувати оцю величну і могутню ТРАНСФОРМАЦІЙНУ СИЛУ у собі, яка є здатна цілковито всепозитивно змінювати у житті усіх, хто нею володіє, і створює свою реальність у бутті,… де вже панує - тільки лише радість й щастя, і доброта, і щирість почуттів!….

Отож - якщо ви ще не знаєте і не пригадали хто ви - то я вам зараз нагадаю ще раз і скажу:

ВИ є ЛЮБОВ!..... І тільки так! … Ви завжди були, є і знов будете Любов‘ю назавжди!!!… І в цьому слові - є могутня велич й сила! Вся повнота всього того, що хтось, можливо, ще про це забув!…..

І у взаєминах - слід завжди також бути Нею!…

Адже - Любові не бува наполовину, -

Вона або існує, або... ні…

Шукайте у взаєминах свою людину,

Щоб дні ділити - радісні й сумні…

Шукайте тих, з ким добре і мовчати,

І голосно сміятися з дурниць…

Хто буде вас такими поважати,
Які ви є - до краю, до дрібниць…
Шукайте тих, - з ким хочеться літати,
Хто вам дає свободи відчуття…
А як знайдéте - то не відпускайте,
Бо так буває раз на все життя.…

Кохана людина - як таблетка щастя , аналогів подібних годі й шукати….. Взаємне кохання - як дві рівні частки одної душі, що зуміла розквітнути і зачарувати….

Кохана людина - зрозуміє по погляду все те, про що не висловити і словами…

Любов - небес безцінна нагорода і все, напевно, у її руках, коли вона разом із нами…

Кохана людина - не ображає, не дорікне, не стане принижувати і не судити…

Кохана людина - серцю бути вільним дозволяє, не кинеться від труднощів втікати і не буде намагатись обдурити… Кохана людина - подібна до світла, що висвітлює світ душі твоєї … І якщо далеко вона буде десь, - то все одно - немає ближче і рідніше від неї…

Кохана людина - ніколи не забирає - а тільки віддає,… не вимагаючи щось повернути… І в складний час - кохана людина міцно обійме, в сльозах не дозволяючи потонути….

Кохана людина - тебе торкаючись, розбудить пристрасть і ніжності море… І в найпотаємнішому признається - бо вона знає, що довірилась не дарма…. бо про це знають лиш тільки двоє…

Кохана людина - не дратує,… на серці від неї завжди спокій… Вона - почуття нескінченно примножує…. і додає сили літати на крилах високо… Ти знаєш точно - що вона - кохана людина, … така одна і, що вже душа не сумує і більше не одинока….

Кохана людина - завжди від Бога, вона лікує душу без ліків і аптек, а просто так… і якщо є Любов - то як це багато знати, що і ти - кохана людина…. для когось, просто так… Тоді життя - наповнене й прекрасне!!!…і це завжди й назавжди - так!!!…

Как здорово, когда в твоей судьбе,
Есть тот, кому совсем не безразлично,
Что происходит у тебя в душе,
Кто хочет, чтобы было всё отлично. ..
Как здорово, когда есть человек,
От чьей улыбки сердце расцветает…
С ним - будто-бы знакомы целый век,
Он чувствует тебя и понимает…
Как здорово, когда есть тот,
О ком ты так же горячо думаеш и переживаешь…
И в мысленной мольбе ему при том,
Большого счастья искренне желаешь…
Как здорово, когда есть человек,
Которого послал тебе Всевышний…
Для радости, средь жизненных помех,
И он теперь необычайно-близкий….

P.S.

Ось так, напевно, красиво - ми всі можемо сказати про Любов і оспівати пристрасне кохання!….

А от тепер - і запитання для «подумати разом»…

А чому б не поширити такі наші світлі, чисті, правдиві і сильні почуття Любові - на всіх без винятків людей,…. і не лише виділяти, чи відокремлювати якусь одну людину серед міліардів інших людей?….. Адже ж, Справжня Любов - безмежна, вільна, безумовна і всеохоплююча по своїй суті!….. І вона - якщо є, - то проявляється одинаково до усіх, без винятків!… І саме такою Любов‘ю - Бог любить усіх, без винятків, своїх створінь!!!….. Усіх - такою однією Безумовною Вічною і Чистою Любов‘ю - одинаково, але кожного по різному!….

Отож, нам залишається лише пригадати про це і відродити у собі цю Істинну Любов! до усіх і всього, без жодних винятків, але по-різному, бо все це по суті і фактично і є Ми….. Ми - Все Одне Ціле, яке і об'єднане Любов'ю назавжди!!!…..

Богдан Психологічна природа шлюбу в її ініціативі належить жінці. Не буде її згоди – шлюбу не буде. Вона є ініціатором шлюбу в матеріальному світі. Як би чоловік не бахвалився, але від нею створених умов чоловік погоджується на шлюб. Якщо чоловік говорить першим про шлюб, то ним керує страсть і він має надію, що саме узаконення шлюбу дає йому можливість володіти тілом жінки, але володіти ним він теж може тільки за її згодою, чи її готовністю, бажанням. Любов є духовною категорією і поява відчуттів можлива в обох індивидів, чи по окремості, а пристрасть, дружба, повага, відповідальність, турбота, задоволення, цікавість є її матеріальними проявами, її похідними. Маючи такі матеріальні начала, ми вкладаємо їх в слово: у відчуття (почуття) любові. Є страсть, задоволення, повага, дружба до жінки-чоловіка, то ми говоримо, що любимо. Шануємо, поважаємо, завдячуємо, задоволені батьками, то ми говоримо, що їх любимо. Любуємось красотою дитини, є приємна відповідальність, задоволення по результатах турботи про неї, то ми говоримо, що любимо її. Є задоволення від роботи через споглядання красоти витвору, через її корисність результату, то ми говоримо, що це улюблена робота. Будьмо свідомі, що це тільки зовнішні прояви любові, а за ними стоїть велике почуття. Так ми деколи працюємо, граємось з дітьми, чи допомогаємо їм, приходимо до батьків, зустрічаємо старих друзів, займаємось тілесними втіхами і якщо це робиться без відчуттів, то тут немає радості, задоволення, творчості, то тут немає любові. А любов може існувати і без цих зовнішніх проявів і не є обов'язковим говорити слова, чи виконувати певні дії. Якщо між людьми вона є, то буде життєва гармонія взаємовідносин.

Сергій А тепер зрозуміймо, що природа дає ініціативу жінці в матеріальному світі – вона виконує не менший виробничий суспільний продукт ніж чоловік; від неї залежить вибір фізіологічного партнера для тілесних втіх, а саме основне, як особини природи – це для продовження роду людського в їх дітях, бо кожна мати в своїх дітях хоче бачити здорове і сильне потомство; від неї залежить моральна, соціальна атмосфера в суспільстві; від неї залежить мир і злагода в сім'ї. Маючи таку велику перевагу в природньому, психологічному, матеріальному світі, їй приходиться і нести за це більші фізичні, моральні, психічні і духовні навантаження. Хоче чоловік комфорту в сім'ї, то має догоджати жінці через допомогу у веденні господарства, в приготуванні їжі, у вихованні дітей, в постачанні матеріальних благ.

Відторгнутий чоловік – п'яниця. Пияцтво від гіркоти життя - від хворого ума. Це ум намалював це горе в нас.

Жінка рідко впадає в п'янство, як одна із основних ознак, що вона робила вибір собі мужа – явно, чи не явно. Природа п'янства мужа полягає в «сухості» серця жінки. В чому ж проявляється її сухість? – у відсутності на час шлюбу, чи в подальшому духовних якостей, а саме основне – любові. По – друге, створення сім'ї відбулося на очікуваних вигодах, на біологічних, чи суспільних потребах (майбутній чоловік живе у заможній сім'ї, має автомобіль, має роботу, хорошу професію, підходить до ідеалу, баченого в кіно, або вже всі однокласниці замужем … а любов навіть у нас не визріла, через те нас і не помічають - заспокоймось). Якщо ми полюбили машину, то потрібно заробити грошей і попросити в батьків для покупки машини – купити її і любити її. Для чого входити в інше життя зі своїми меркантильними корисливими очікуваннями і ламати чийсь життєвий устрій.

Одне з подружжя стало п'яницею, тобто зламалось духовно і тілесно і саме воно потребує підтримки, допомоги духовної і найперш духовної. А дружина, чи муж для того і даються в таку пару і саме для надання такої допомоги другим, для укріплення душі його. Це найперша милостиня хворому від допомогаючого і робиться вона з любов'ю, милосердям, добротою – то і результат не забариться. Ця хвороба виліковна і ця хвороба є хворобою обох, хоча пити може один.

Природа для врівноваженя і рівності дала чоловіку більшу фізичну силу, а матеріальний світ через суспільство поставив у видимість його главенствуючої ролі в сім'ї і

в суспільстві, закріпивши законодавчо, але фактично сила проявлена жінкою і теж законодавчо (закон – це писаний суспільний договір між чоловіком і жінкою, між групами людей у всіх їх видах діяльності) – закріпила в шлюбі і в охороні його, в охороні сім'ї, в охороні дитинства … Ми уже знаємо, що людина є носієм жіночих і чоловічих начал і тільки зовнішні відмінності вказують на стать. Поспостерігаймо і побачимо, що в природі жіночі особини поза людиною є у своїй життєдіяльності превалюючими в основному своєму призначенні – в продукуванні потомства належать саме жіночим особинам і серед тварин і серед рослин. Чоловік бажає у плотських взаєминах втіхи свого его і свого тіла, а жінка бажає бачити сидьне і здорове потомство і тому вона є шукачем самця саме з такими фізичними задатками. Скільки б кобель не бігав, він без згоди суки не отримає свого. Сука носить їжу потомству… У квіточці – доки не дозріє маточка, опилення не буде … І душі наші поперемінно можуть поселятися в чоловіче, чи жіноче тіло.

Микола А виявляється що і ми
при уважному огляді життя
свого минулого теж
щиро нікого не любили,
навіть своїх батьків, дітей,
бо по правді і не вміли.
Будьмо милосердними у розумінні своєї життєвої стезі....

Надежда Я, не проти! Доброта серця! Це Милосердя!

Доброта серця проявляється зовні в діях. А чутливість серця, є внутрішній стан єства. Тому так значимим є поєднання внутрішнього із зовнішнім.

Микола Людяність несе основу знань про чутливість. Людяність є крила, які допомагають злетіти до знань краси і доброти. Субстанція людяності є енергія і тому, насамперед, на землі усвідомлюємо в людяності позитивність сенсу життя і пізнаємо її як позитивну енергію від енергій темних. Так ми ще раз зрозуміємо наскільки саме далеке близьке нам. Ми теж визнаємо один одного по людяності. Так трудимося для самого потрібного в цю годину різних небезпек в країні.

Сергій Вибирати нам. Оглянімося навколо! Життя людей абсолютно отруєне інформацією і тією суспільною облаштованістю життя на цій же інформації. Вони не можуть бути пильними і відчувати, вони більше не чутливі, ніщо не приводить їх в трепет. Сонце сходить, але ніщо не сходить в них, вони дивляться на схід сонця порожніми очима. Небо наповнюється зірками - диво, таємниця! - Але ніщо не ворушиться в їх душах, не виникає ніякої пісні. Птахи співають, а людина розучилася співати. Хмари пливуть по небу в тихому танці, павичі танцюють, а людина не вміє танцювати. Вона стала калікою.

Дерева квітнуть. Людина думає, їй ніколи спокійно споглядати за деревами, травами, птахами, за своїм життям; вона втратила душевну чуттєвість, вона просто ніколи не відчуває, а без відчування немає ніякої можливості цвітіння.

Не ставаймо тільки умом - ми більше, набагато більше, ніж один тільки ум. Ум - це машина всередині нас, але не ототожнюємо себе з нею, в цьому немає необхідності. Це ототожнення створює неправильний стан єства. Ми втрачаємо духовність.

Богдан Ми, кажучи про любов, то всякий раз ховаємо в ній отруту. Говорячи про Бога, ми страшенно ненавидимо і засуджуємо інші релігійні традиції - хіба це любов, хіба ця людина знаходиться в стані любові? Вона дуже далеко від Любові. Говорячи про любов до Батьківщини, і ховаємо в ній глибоку хворобу націоналізму і хворобу ненависті до інших народів. Говорячи про любов до сім'ї, а за цим криється ненависть до інших сімей. Ми об'єднуємося в сім'ю, тому що важко боротися з іншими сім'ями в одиночку. Знімаємо цей ярлик - «люблю» і поглянемо, що ж приховано в ньому: ненависть, роздратування, заздрість,

ревнощі, самолюбство, спрага панувати, руйнувати. Чи мовчимо. Любов, як і Бог безмовний в тому розумінні безмовності нашої суспільної мови. Його мова підказок, споглядань, сприйняттів і відчуттів. Тому що любов не може бути виявленою дією: до неї не можна прикладати зусилля, любов не можна створити. Можна бути любов'ю, як станом, але любити не можна, бо це вже дієвий стан мимовільного поширення в навколишнє середовище.

Микола Ми можемо створити собі страждання, ми можемо створити блаженство. У цій свободі можливостей наша велич. Ми можемо використовувати свободу так, що все наше життя перетвориться на пекло, або так, що наше життя сповниться краси, благословення, блаженства, чогось небесного. Все це залежить від нас; людина має велику свободу. Страждань так багато тому, що люди дурні і не знають, як прийняти навколишнє середовище таким яким воно є, і не знають якими можливостями ми володіємо в організації свого життя.

Вибір за нами - в цьому можливості людини. Це один з найбільших дарів Сущого. Жодна інша тварина не володіє такою свободою; кожна тварина має вже готову програму. У неї немає вибору, ніяка альтернатива неможлива. Вона - повністю фіксована істота. І якщо ми приймаємо умови природи чи установки суспільства, то ми також стаємо запрограмованими.

Знаємо, що ми створені для творіння краси і доброти, бо вони є наповнювачами духовного. Все живе і неживе, запрограмовано воно, чи не запрограмоване, то воно вносить свою лепту в збільшення духовного. Воно і споживає його ж. І тільки усвідомленість людини дає йому можливість творити, можливість творити свій життєвий шлях в кожному новому тілесному житті. Ось у чому суть вибору. Ми можемо дозволити собі бути прекрасною квіткою в усвідомленості чи суспільним роботом, або залишатися на позиціях тварини. Однак запам'ятаймо, що відповідальні за своє життя в основному ми і тільки ми, а не хтось інший.

Живіть настільки вільно, наскільки це можливо. Живіть інтенсивно, пристрасно, бо немає іншого Бога для живої людини в пристрасті нашій, крім життя при наявності життя. Це приведе нас в тих духовних енергіях, які ми називаємо душею в якомусь житті, як завершальний етап тілесних життів до злиття із всезагальними енергіями. Це і є покликанням людини – пройти цей шлях духовного зростання. Якщо ми цього свідомі, то це прекрасно, то це і є наше прекрасне життя; однак, коли ми все ще в пристрасті, то ми періодично відчуваємо присутність духовних сил в образі Бога в нашому житті. І ми можемо опиратися, можемо прискорюватися в духовному розвитку, але цей шлях ми маємо пізнати, як людина, як жива істота, яка свідомо чи не свідомо йде цим шляхом духовної еволюції.

Немає нічого поганого в земному бутті. Будьмо земними, і все ж залишаймося неземним - в цьому власне і полягає мистецтво, мистецтво жити між двома протилежностями, балансувати між двома протилежностями. Це є балансування у своїх думках, словах і діях між життєвою доцільністю і духовною потребою. Це дуже вузький шлях, як лезо бритви - але це єдиний шлях. Якщо ми втратимо цю рівновагу, то ми втратимо здатність радіти життю.

Кожен із нас має в якості свого вчителя Життя. Результатом цього навчання є те, як ми відносимося до всіх проблем і ситуацій, які виникають в нашому житті, якраз є визначальним: або ми рухаємося шляхом духовної еволюції, або нас життя відкидає далеко назад. Будьмо свідомі, що наявність життєвих і духовних енергій в нашому єстві є частиною всезагального життя і частиною всезагальних духовних енергій.

Дар сущого в подарованому житті нашій Душі. Сам дар життя в наявності життя, а звідси усвідомлення самого сущого. Так звані релігії минулого завжди говорять нам прямо протилежне. Вони заперечують життя, самим народженням, гріхами самого життя, смертю. Вони кажуть, що життя - це щось неістинне, просто якась метушня, ілюзорність устремлінь, суєта-сует, і створюють абстрактну ідею Бога, який є нічим іншим, як проекція їх власних умів. І вони поклоняються цієї проекції. Те, що існує, заперечується заради того, що є всього лише абстракцією ума. Голодуємо, бідні, упускаємо свої можливості в житті, але всеодно проектуємо свої бажання на небеса. Основна маса людства живуть очікуваннями на милість

БОГа, а самі не шукають способів притягнення у свої життя матеріальних благ саме здатністю творити доброту і любов.

Дмитро Президенти іноді звуть вирішувати справи світу своїми указами, але основа невиконання їх і основа розбратів зовсім не в невдалому указі, але в щоденному побуті народу, в їх якості мислеформ і діянь. Можемо запитати - невже домашній побут може мати таке глибоке значення? Саме так, може.

Постійно говорять про нещасних, які безвинно страждають, зазвичай, про те ж читаємо в газетах, те ж дивимося по телевізору, але подивимося в корінь побуту і знайдемо безліч причин, що породжують нещастя. І такими розмовами, читанням, переглядом ми хочемо заховати свої нещастя і сховатися нібито від них. Можуть бути прямі і непрямі причини. Може людина страждати з вини іншого, але якийсь зв'язок наслідків все ж існує і їх породжує простий сімейний побут.

Сім'я забута і часто служить найлютішим розсадником ворожнечі. Чи можуть такі породження проходити безслідно? Звичайно, ні. До того ж вони зазвичай прикріплені до одного місця, чим посилюється розмноження цих згубних енергій, бо в це середовище ми так чи інакше змушені повертатися з тим же багажем негативу в той же склад, де збирається той негатив протягом спільно прожитих років. Але також не забудемо багатолюдні установи, де відбуваються ті ж події і теж є гніздами людиноненависництва. І такі людські розсадники є небезпечними ворогами щастя людського. Так люди мають зрозуміти своє покликання і не заражати простір.

Микита Хай летять енергії щастя і доброти і так розсіваються крилами по всіх усюдах нашої матінки Землі.

Ось так воно і буває, а той, хто прочитав, то можливо і не знав, та все ж мудрості набирає.

Сергій Ми часто не звертаємо увагу на прекрасніші відчуття радості, відчуття піднесеності. Крім того, ми забуваємо ці кращі хвилини прояснення. Але такі хвилини відчуттів дані всім, незважаючи на різні стани. Як алмаз, спалахує така мить просвітління. Воно буває досить коротким, але в таких миттєвостях полягає торкання світу Духу.

Небагато відчували їх, але завдяки таким проявам безмежності, які і назавжди осяяли наші усвідомлені пізнання прекрасного, тобто про це прийняття знань. Не забуваємо такі торкання. Вони, як світочі на землі, і перевищують будь який глузд ума. Душа радіє. Їй все по плечу. Особливо потрібно берегти такі торкання енергій Духу.

Тетяна Не чекайте кращих часів - найкращий час може бути тільки один. Він називається "сьогодні"!

Ольга Мы легко делимся негативом – где нас обидели, где нахамили, где не поняли. При этом совершенно не помним тех, кто приоткрыл нам дверь, уступил очередь или просто улыбнулся. Мы собираем всякую гадость – в телевизоре, интернете, социальных сетях. Кого посадили, кого убили, кого обманули, кто развелся…

Это все даже искать не надо – оно продается лучше, поэтому все газеты и СМИ этим пестрят.

Мало кому интересны семьи, которые живут спокойно и счастливо, рожают детей и любят друг друга.

А потом весь этот негатив нужно куда-то деть. Он разрывает нашу душу, которая не предназначена для того, чтобы хранить всякий мусор. И мы начинаем жаловаться на правительство, налоги, цены, дороги, соседей, начальников, мужей, детей…. Тому, кто подвернулся под руку. Случайному попутчику. Знакомой, которую встретили на улице. Подруге. Маме. Мужу. Детям. Неважно.

Так может хватит собирать в мире негатив? Может быть, стоит перепрограммировать свое решето, чтобы в нем собирались только радостные новости?

Может быть, начать радоваться?

Радоваться тому, что у нас есть. Радоваться тому, что хорошего произошло? Перестать жаловаться на страну и правительство. Мир может измениться только если в нем будет больше довольных и счастливых людей.

Перестать обсуждать всех вокруг.

Заниматься своей жизнью, а не смотреть сериалы чужих жизней.

Кто с кем, кто кого, кто куда.

Осуждать богатых – самим никогда богатыми не стать.

Обсуждать знаменитых – никогда не добиться успеха в жизни, ни в чем.

Выйти на улицу – и радоваться погоде.

Дождь – к хорошим урожаям.

Солнышко – согревает и вселяет радость. Радоваться людям, которые вам встречаются на пути.

Маленьким чудесам, которые случаются постоянно. Радоваться жизни.

Богдан Приємно читати про таку життєву позицію. Приймаю повністю, бо і добавити нічого і віднімати неможливо – так стисло і мудро написане це прекрасне послання людям. Дякуємо!!!

Сергій Любов дійсно спроможна впливати на поведінку людини і на те, як вона себе почуває. Людина в стані любові, як би відчуває, що навкруги неї ходять цілі хмаринки любові, які оточують її, насичують її, проникаючи в усе наше єство. Це таке наше відчуття, що всіх ми любимо і нас теж всі люблять – всі хороші, добрі і щасливі разом з нами. В такому стані ми схильні поводитись і діяти по іншому відносно попередніх наших вчинків, чи відносно тих, хто сердитий, пригнічений. Любити когось - це прекрасно, але дійсне чудо проявляється, коли ми посилаємо ще ці відчуття любимим, чи тим людям, які готові приймати ці відчуття. У наших силах підготувати і себе і співрозмовника до такого чародійства. Пробуйте, бо це дуже просто.

Приємно бачити і відчувати, що ми можемо допомогати людям і всьому оточуючому, що і комусь поблизу нас теж стає радісно від нашої присутності, від нашого компліменту – люди сяють, заспокоюються, розслаблюються. В них підвищується життєвий тонус (збільшується кількість обопільно створеної енергії). Саме так діють мудрі начальники, бо це прямо впливає на продуктивність, на стан здоровя, на довіру в колективі, на нові чудові нововведення. Вам може доводилось спостерігати за такими проявами, коли ми в такому стані, то вже більше бачимо, краще чуємо і набагато чутливіші. Якщо так, то у вас теж є талант бути спостерігачем, а відтепер і усвідомленим. А все це так просто.

Беріть собі щастя кожен день і кожен день даруйте його іншим – і наше життя поміняється, поміняються погляди на його смисл і на наше місце під небом. Коли ми щасливі, ми спокійніші і до нас по причині і без неї хочуть наблизитися люди. Даємо всім таку можливість. Це досить природньо. Вчіться входити в такий стан і перебувати в ньому постійно і добру справу цим ми робимо, коли йдемо на зустріч, чи просто гуляємо на вулиці, бо чим сильніше ми випромінюємо любов, радість, то тим само вони більше їх отримують і самі такими стають, не усвідомлюючи видиму зміну настрою в собі, відчуваючий приплив в наше єство якоїсь енергії. Все просто і діє фантастично.

Тому нам не має потреби чекати із дня на день, що нам Бог дасть любов, що нам хтось її пошле – ми самі можемо її творити – ось такий спосіб у Бога в наповненні нас цими почуттями любові. Відкриваймо в собі серця і наповнюємось до тих пір, коли відчуємо потребу, що виникло бажання поділитись цими відчуттями з кимось, чи з чимось і це автоматично приводить до отримання ще більшої кількості енергії в проявах, як постійна присутність відчуття задоволення, умиротворення, відкритості до всіх і відчуття причетності до божественної творчості.

Богдан Але чекання зразу, через роки подяки … То ми ще й горді, що ізілляли свою показушну любов, милосердя, а чи вони чекали її, чи вони готові прийняти це від нас? Ми

можемо своєю любов'ю, прихильністю, подарунком ранити людину, нанести їй шкоду, а то і вбити (не зразу). Ми любимо жінку, а вона нас ні, чи навпаки, то констатуємо, що там таких почуттів, як любов не є. Що тоді діється? Це ум біситься, це диявол там поселяється і чудить. Кожен день такого життя пекло. Це сімейні сварки, це конфлікти поза сім'єю і т.д.. Те ж стосується нашої любові до дітей, бо ми з благих намірів … шлях веде в пекло. Аналогічно можна сказати про кожну людину. Не чекаймо подяки, бо вона нам повертається у відчуттях, або в інших проявах, як позитив.

Микола Творити чари, це творити зміни. Коли ми починаємо роботу з любов'ю, то ми змінюємось самі, змінюємо об'єкт праці, ми міняємо споглядаючих людей, ми змінюємо плин часу. Не дарма говорять, що закохані не помічають плину часу. Кожен помічав за собою такий стан нашої сутності, що коли ми працюємо з любов'ю, коли ми дійсно весь в ній, то стає помітно, що ми зробили за тиждень більший об'єм роботи, чим завжди і менше втомлюємося, хоча відчувається така собі умиротворююча істома в якій ми щасливі. І поскільки плин часу як би прискорюється, але кількість здійснених справ збільшується і в результаті наше фізичне тіло може відчути втому (такі думки і є тим спротивом для прийняття такого способу життя в щасті), але пропускаємо мимо вух такі роздуми, бо не це, насправді ми виявимо, а визнаємо, що в нас появилось набагато більше вільного часу для пізнання себе, як джерела любові; і ми тепер усвідомлено зрозуміли марноту, так званого, спротиву. До того ж і інші люди почнуть нас сприймати по іншому, бо ми світимось від щастя, бо ми багато нового зробили останнім часом і ми теж побачимо це їх здивування. А причиною їх здивування була та наша проявлена легкість у вирішенні житейських питань, та їх кількість і те, як нам це вдається за короткий проміжок часу і все це при тому, що ми спокійні і розслаблені. Хоча декому буде видаватись, що ми нічого не робимо, а робота явно є зробленою.

Орест А ти – живи, і не звертай уваги на всі проблеми, суперечки, зло.Ти просто знай, що місія у тебе – творити і доносити добро.

І ще раз пригадаємо собі - про силу життєствердних думок, понять, висловів і тверджень…

Так от - варто про це пам'ятати щодня!…

Пропоную ввести кожному у добру звичку - розпочинати кожен день із такого життєствердного позитивно-оптимістичного твердження, яке наче камертон буде настроювати наш новий день на прекрасно-високий лад вібрацій добра, щастя, радості, Любові…

Таких тверджень - безліч!.. У кожного - безумовно вони свої… Але й є загальнодоступні та загальновживані, які і можна нам усім пригадати, щоб при потребі - вони завжди були у нас під рукою і у вжитку…

Отож - я розпочну, а кожен хай продовжить!…

- сьогодні найпрекрасніший день мого життя - і я з радістю його прожити хочу!…
- я один з найщасливіших людей на світі - адже щастя, це стан моєї світлої душі!…
- я магніт для успіху, задоволення, щастя та удачі!…
- життя чудове завжди - бо це найцінніший подарунок нашого Улюбленого Творця!..
- сьогодні мені щастить у всьому - бо все завжди відбувається якнайкраще для мого розвитку та повноти щастя!…
- сьогодні день нових звершень та втілення нових мрій, бажань та задумів!…
- Вставай, - мене чекають неймовірно-великі та грандіозні справи!… - моє улюблене життя!!!…

Підходиш до дзеркала і вітаєш своє відображення!…Радісно та з любов'ю усміхаєшся собі та згадуєш, - хто ти є насправді…. - прекрасна, світла, чиста, Любляча Душа!…

Унікальна, талановита, успішна особистість!…Чудова людина!..

Нагадуєш собі про своє божественне походження і свою святу місію - нести у простір доброту й Любов!!!…

Коли вийдеш за поріг свого будинку, знову нагадай собі і життєрадісно скажи: «Сьогодні - найщасливіший, найвдаліший, і найчарівніший день!»…

і «Весь Всесвіт підтримує мене на моєму шляху!»...

І сміливо йди в новий день, знаючи, що удача на твоєму боці, що тепер ти не один, а з тобою - цілий Всесвіт!..

Ці прості речі помітно перетворять твоє життя на чудову подорож у просторі Любові!!!…

Готфрид Любовь – это единственное, что делает человека сильнее; женщину – красивее; мужчину – добрее; душу – легче; а жизнь – прекрасней.

Невідомий

«Коли жінка відчуває, що любима,
вона почуває себе прекрасно,
коли вона відчуває себе красивою,
вона починає відчувати себе в безпеці,
і тоді вона починає довіряти,
вона почекає, щоб подивитись.
І коли вона бачить, що твоїй любові можна вірити,
ось тоді-то і починається чародійство».

Микола

Вміння любити, то є подарунок святого Духа.
Вміння бути милостивим є від доброти Душі.
Вміння прощати всіх і вся без обмеження
є від досвіду і мудрості життя,
бо такими любов движе
і світом шириться ДОБРОТА.

Орест Що потрібно просто зрозуміти?… щоб зрозумілою стала суть нашого буття, не зважаючи на те, що ми усі зараз живемо у часи неймовірно динамічних змін у всіх аспектах нашого земного життя, - все ж таки, на мою думку, можливо і навіть потрібно залишатися оптимістом і наповненим позитивом, завдяки ясному розумінню духовних основ життя-буття, сформувавши в себе Цілісний Світогляд Любові та Щастя, і який і допомагає зберігати гармонію та рівновагу у цьому стрімкому вирі різноманітних подій…..

Лише цілісно розуміючи глибинну суть всього що відбувається – можна залишатися завжди щасливим і бути радісним творцем власної реальності…

Контрасти у житті – як правило пришвидчують духовне прозрівання і дозрівання до рівня розуміння того, що необхідно сформувати духовно-філософське відношення до самого життя і до кінця вже зрозуміти - що все, що відбувається у світі -

це закономірні наслідки колективної свідомості людства і тому - все відбувається належним чином і саме так, як і має бути для найвищого блага усіх… хоча це і надзвичайно болісно і несправедливо, з точки зору більшості людей, які спостерігають лише зовнішні події, не розуміючи їх глибинну духовну суть…

Коли Люди усвідомлять, - що живучи в сьогоднішньому світі - вони просто здійснюють неймовірно захоплюючу подорож, яка не має в кінцевому рахунку жодного відношення до фізичного тіла - а все цілком і повністю присвячено для потреб Душі!…

Тоді - всі продовжать свій духовно наповнений шлях земного буття в зовсім іншій якості - розуміючи, що кожен крок на шляху - неминуче призводить до вічного і повного возз'єднання з Єдиним Джерелом Всього - і лише тоді на всіх чекає повне умиротворення, і радість, і щастя та любов без кінця….

А я хочу ще раз нагадати кожному про цю просту Євангелію, яка і здатна змінити світ!…

«Ми всі - Одно,

тому - навік Єдині!…
але водночас - ми всі є унікально різні -
не кращі, не гірші, а просто Інші -
і в кожного із нас - свій індивідуальний і неповторний творчий шлях,
і в кожному - проявлено Святе Божественне начало, суть й основа всього Життя - це Любов!…
І тільки в Любові знаходиться Джерело Справжнього Щасливого Буття!»…

Отож - Бог завжди перебуває у кожному із нас і з кожним із нас, і проявляється через кожного з нас - всюди і завжди…

І коли ми на власному досвіді пізнаємо цю величну і незгасну Любов Бога, яка живе в нас і діє через нас - ми вже зараз станемо цілісно наповненими і такі щасливі, як і ніколи раніше і не були… Ми стаємо переповнені Щастям від цієї Справжньої Любові відтепер і назавжди!… і сприймаємо з благоговінням й вдячністю цей неймовірний дар Життя і все що відбувається у ньому!.,.

І це так коротко і є тим мінімальним розумінням - для повноти розуміння суті нашого Щасливого життя…

Микита Самим високим досягненням людини є щастя, не як ідея, чи самоціль, а від стану любові. Якщо людина перебуває в стані любові, то вона не ставить перед собою цілей такого порядку, бо в стан щастя вона входить через свободу, людську гідність і творчий пошук, а не через дотримання законів, канонів, чи нагромадженням надлишкових предметів рідкого користування – будинків, автомобілів і іншого. Хоча суспільство через ЗМІ, книги, кіно підтримує психологію і фізіологічні намагання в досягненні щастя через пропаганду важливості становища в суспільстві, через створення іміджу, через обмеження і через ігнорування потреб інших. Природа такого бачення очікуваного щастя в обов'язковому дотриманні суспільних вимог – рабського суспільного благоговіння, в тому числі і в церковній ідеології, де прямо вказується стан людини – раб з очікуваним від раба послухом.

Людина в своїй умиротвореності сповідує свободу і творіння в життєдіяльності для отримання задоволення, спокою, а в пристрасті буде очікувати примарного «щастя», а якщо і не очікувального, то активною боротьбою, діяльністю, які все таки незалежно від нас викликають спротив оточуючого суспільства, забираючи наші сили через намагання, через напруження.

Сергій Разум, світовий Разум є божественна сила, наша сутність, наша душа є тільки частинкою цього разуму, як і разум є частиною всезагальної духовної енергії. Те, що оточує душу – тіло і його ум (думки, слова, діла) є зовнішнім, яке не пропускає до душі всього. Цей бар'єр не дає деколи душі чути свою сутність, свій розум. Людина це істота, що може бути розумною, бо ці 2% і наші надбання душі у кожного різні. Тому-то і вживаємо слово «може». Відкриваймо ворота душі і в наш дім зайде більше разуму. Це ми так думаємо своїм умом, а фактично ум неусвідомлено не хоче чути і приймати ті позитиви із зовні і в першу чергу від душі.

Поспостерігайте – довго розумних речей не хочуть слухати, загальною красотою не любуються, милосердя і добродіяння втомлюють, чи дратують оточуючих, а те, що не є суттєвим для нашого єства, не є тим, що нам потрібно в повсякденщині, ми слухаємо досить уважно. Ця властивість людського ума використовується політиками і тому вони через пресу, телевізор, радіо по 2-5 разів ведуть повторення абсурдних непотрібних інформаційних повідомлень для закріплення в нашому умі бажаної ними події для формування певної суспільної думки. Ум бере їх за аксіому, відповідно роздаючи вказівки(абстрактно) для реальних дій, чи проти дій. Він є збирачем суспільного сміття.

Друга історія. Приходить духівник в дім, в тролейбус розказати мудрість людську, божественну, то майже всі не хочуть слухати – у всіх раптом появилась робота, а таку людину постараються спровадити з кімнати, або покинути тролейбус. Коли чуємо вульгарний анекдот в автобусі, то майже всі жваво підтримуємо ідею сміхом і дехто намагається доповнити тему іншим анекдотом.

Микола Любое влечениеи идет в действие от ума через все пять видов восприятия. Повторное и следующие влечение идут напрямую от ума из желания. Желание общаться по природе присуще человеку, как и всему живому. Человека разумного сегодня трудно сыскать. Если он разумен, то плотские сношения для него не имеют какой то важности.

Справка: человек вначале занимался баянием лишь для воспроизводства себе подобного и жили счастливее и долго при хорошем состоянии здоровья. Сегодня человек способен носить в себе, в телефоне, в ПК нужную и не нужную ему инфрормацию. Ему этого достаточно. Так, что говорить о разумности или умности человечества невозможно, ибо это подтверждают частые политические крызы, как и войны.

Не умеем мы жить разумно и даже не стремимся. Сегодня человечество приучили религиозными традициями, идеологиями ы политикой государств к безразличию. Можна констатировать, что человечество больное дебилизмом. Мельчает среда познавателей себя, мира.

Указаный пример не так уж и распространен. А кино возбуждает интерес к плотским желанием в пригании с одного партнера на другого и т.д. Впрям какие то "секс" гиганты. Для общества не так важна эта тема, особенно идеологам государства. Им нужно отвлечь человека от познавания. В целом текст правильно указывает, но напрямую не высказано, что подобное к подобному притягивается и наличие подобности часто в обществе игнорируется , а выбор остается не за баянием на всю жизнь, а из расчета и выгоды. Пары, которые живут гармонично и в радости уже лишь случаются из тысячи одна...Очень хорошая тема для познания, ибо до 80-90% людей живут выбирая свой стиль жизни от незнания смысла ее. В этом беда человечества.

Мы так отвлекаемся в жизни в этих низменных желаниях вещизма, что не способны и говорить о качестве любви.

Богдан Ми не можемо любити людину від якої, так чи інакше ми залежимо. Ми будемо її ненавидіти як об’єкт нашої залежності, але ми і не можемо бути щасливими без неї. Природа такого парадоксу в тому, що не ми є джерелом любові. І тут слід розуміти об’єкт не як красиве тіло, ум, а свій внутрішній стан. Така любов створює енергетичний простір і відсутність залежності.

Любов не має бути обов’язком. Всі зобов’язання стають очікуваннями, напруженням, але в підсумку стають кайданками, що зв’язують нашу волю і свободу, радість і щастя. Нічого не робіть з почуття зобов’язання, бо фактично це ми примушуємо себе до якихось дій, ми спонукаємо виконувати певні вимоги іншої сторони із-за якихось правил етики, моралі, які нам нав’язало суспільство. Бо сама подяка за виконані зобов’язання принижує нашу сутність. Зобов’язання було в минулому, виконання є сьогоднішньою дією, а подяка очікується завтра. Виконуй з любов’ю сьогодні при потребі, а не як зобов’язання і тим паче не за очікувану подяку. Любов сама приходить, як і щастя. Зазвичай, там де любов, то там і щастя – вони ходять разом. Тільки страх спалює любов, який робить нас нещасними. Людина щаслива без причини. Радість життя - це наша сутність. Без умов, як і всього на Землі. Ми дивимось на хмаринки, на дерева, на пташок, на квіти, на сонце, на зірки – від них іде умиротворення, щаслива доброта. Відчуття щастя приходить нізвідки, чи звідусіль. Ця радість, це задоволення, що ввійшло в нас нізвідки, чи звідусіль переповнює нас, ми хочемо нею ділитись, ми ділимось нею незалежно від того, чи хочемо. Коли в нас поселилась радість, то перебуваючи в мовчазному стані, ці хвилі радості поширюються на всіх, на Всесвіт. Це відчуття, що ми потрібні собі і всім.

Іван Даже одно истинное деяние делает чудо с человеком - он на глазах начинает меняться в лучшую сторону и этот показатель останется в родовом источнике энергий с которым наследникам будет легше жить. Ведь мы иногда задумываемся: почемуто тот или иной так легко живет, за что не возмется, то все в него получается - предки следовали истинным путем при жизнях.

Дмитро Тому то доброта і радість життя здатні виростати в людях, коли вони насіння це вирощувати вміють.

Лариса Спешите люди делать добро, Вы можете опоздать, нуждающихся в вас не будет и Вы останетесь одни. Добро обязательно надо делать и уметь прощать, а кто, другой, политикой, национализмом больной, то это его проблемы.

Надежда Просто мудро сказано! Браво! Доброта, украшает человека! Человек оставляет добротой свой след, после себя!

Микола Живий свідомо завжди довіряє людям і життю, а не прийнявший Бога, то і життям таке існування називати не можна.

Сергій
ВСІ ЛЮДИ НА ЗЕМЛІ – ОДНА РОДИНА
Всі, усі і вся,
ким населена Земля -
ми одна сім'я,
яка коріння має
з одного джерела,
що Раєм зветься.
По цій життєвій стезі
нас Душа веде
від енергій Духу
каменем, рослиною,
твариною й людиною.
Душа, яка у Всесвіті
увіллється
в Океан Святого Духа,
який Богом у нас зоветься.
Шукаймо Бога в нас,
бо ми його частинка
з Душею: в тілі, і в умі
сприймаймо світ
як його творіння
і його в собі.
Цей вічний Дух у нас,
своєю енергією живою.
І це життя вічне
з кожною дитиною малою
продовжуємо ми путь -
якби із нуля.
Та це не так,
бо життя тілесне
Душею спрямоване в небесне.
Життя – це і слід
у Всесвіті єдинім.
Життя – це й крок
поміж людьми
аж до зірок небесних.
Так – це путь…
від привітання:«Доброго дня!»
і в творінні доброти щодня
для Вас і Нас

день за днем
ми ідем
в просвітлений Едем.
Засіваєм посмішку дитячу
усім…, аж до скону.
Засіваєм радість,
мир і спокій,
бо із них щаслива доленька кується.
Розумієм, що і злоба,
гнів й скорбота…
осуд, жадібність, війна
теж минеться,
коли ми навчимося
щастя всім бажати
і на зло добром відповідати.
Справедливо і правдиво
гідний путь Людини
до Сущого
свідомо торувати.

Ми компонуємо діалоговий опус у роздумах про життя і просимо написати аргументи в підтримку цієї цитати, чи контраргументи зі своїх знань і життєвої мудрості.

Михайло Душа є господарем в тілі, а тіло сім'єю, ум у своїх діях як функціонер-менеджер, образно сказавши, бо це є єдність і тільки в їх єдності ми Є. Зрозуміймо, що ми намагаємось слухатись велінь серця, а не голови, ума, хоча в більшості сьогодення все стає навпаки. Серце поставлено умом за стіну бажань. Серце потребує, а тіло бажає. Почуття любові не ціняться. Доброта, мудрість, милосердя ігноруються. Прагматизм на першому місці. Ця прагматична спішка охопити все і вся, взяти все і вся – є нонсенс. Людська подоба вмирає, а виростає монстр. Хто скаже, що досяг достатнього в мирському? - Ніхто. Багато до-ся-гнув (до себе гнув), але ще б трошки.

Микола Людина, маючи велике житло, автомобілі, цілий шаф-кімнату одягу і кімнату-холодильник, відчуває, що цього малувато. Це душа відчуває. Душа каже: «Я збідніла».

Багатство матеріальне не принесло нам постійного задоволення, щастя, радості і блаженства. Блаженні богаті у всіх вимірах, бо вони мають можливість поділитися своїми богатствами (в них є можливість робити милосердні матеріальні подарунки), духовними якостями, мирськими (їжа, одяг), здібностями ума (збір інформації, аналіз і передача цього іншим). Голодному, спраглому, холодному нічим ділитись. Водночас, не маючи матеріальних статків, душа в більшості випадків теж бідна, бо її влаштовує такий стан речей, а це є ознакою відсутності життєвих сил. Коли в людині пульсує енергія доброти і правди, то душа не буде ні в першому, ні в другому випадку зубожіти, а шукає те, чого потребує душа, а решта йде рядом. Хоча бідному скоріше можна стати на шлях пошуку істини, бо в нього і душа бідна, і матеріальні статки нікудишні, а богатий, хоч періодично має «примарне» щастя, має задоволення від оволодіння певними речами, бо в нього і можливості більші. Більші навіть в плані переходу до гармонії духовного і матеріального в собі. Їм знайомі почуття насолоди. Вони задоволеними бувають частіше. Тому вони мають в цьому житті більше матеріального, щоб скоріше їх душа могла розвиватись духовно.

Гармонія душі і тіла є і в бідного (ця якість в обох іпостасях), але вона є хибною. Бідний хоче перш за все стати багатим матеріально, а багатий матеріально не хоче бути бідним душею. Зазвичай у бідної матеріально людини бідна і хвора душа. Звідси і визначення, що бідність є ознакою хвороби суспільства.

Тому-то ми дбаємо про здоров'я тіла (суспільства). Як це зробити? Для цього на сьогоднішній день достатньо інформації, методів і засобів. Такими знаннями володіє

людство. Шукайте…, бо в кожного свій шлях скорий і безмежний в часі і просторі. Шукаймо свою сутність в собі – хто ми є? Починаємо з цього....

Сергій Да, мы дети, каждый из нас: дети перед родителями в той среде социального взрастания, но и родители в осознании духовного факта появления ребенка в семье, как очередного учителя на пути духовного развития родителя уже есть детьми на этом пути духовной эволюции. Так грубо говорить о долге, а не сказать о гармонии немножко из непонимания миссии человека, как формируемого субъекта даного вида энергий в поцессе эволюции от твари к человеку с его способностью умственно организовывать свою жизнь, имея способность выбирать и в редких случаях действовать осознанно.

Іван Людина безцінна – їй немає ціни,
навіть коли недоліки її вочевидь проявлені.
Хто я в цьому світі – Людина дОбра, бонАмі.
В земному Гулазі здаю останній екзамен.
Скільки навколо доброти анонімної непідробної!
Скільки божеств у людській подобі!
Людина – бджілка, що від квітки до квітки літає,
мед із безсмертних квітів збирає.
Але журбу на обличчі позамежну ще тУ має…
(із поезії Іоанна Богомила)

Два погляди на людину: 1) людина – твар, тварина, ніщо, «із праха в прах», а значить її можна чіпувати, оцифровувати, обнуляти, зомбувати…знищувати.

2)світлий погляд – в людині живе таємниче божество. Людина – САКРАЛЬНА НАЙВИЩА ЦІННІСТЬ НА ЗЕМЛІ. Місія людини виконується тільки тоді, коли в ній проявляється повнота божества… отже не можна людину ні репресувати, ні гіпнотизувати, ні узурпувати, ні тим більше, катувати чи вбивати.

(із книги Іоанна Богомила «Лицарство святої доброти»)

Мудрість Притча у викладі Ошо.

«Одного разу це сталося. Я був в Джайпурі, і вранці до мене прийшов один чоловік і сказав:- Ти божественний.

-Ти правий! - Сказав я.

Він сів поруч, і прийшов інший чоловік, який був проти мене, і він сказав:

- Ти майже диявол!

- Ти правий! - Сказав я.

Перша чоловік трохи стривожився. Він сказав:

- Що це означає? Ти сказав мені: «Ти маєш рацію», і цій людині ти теж говориш: «Ти маєш рацію»? Ми не можемо обидва мати рацію.

Я сказав йому:

- Не тільки ви обидва - мільйони людей можуть мати рацію, кажучи про мене, тому що, що б вони не говорили, вони говорять це про самих себе. Звідки вони знають мене? Це неможливо - вони ще не знають навіть самих себе. Що б вони не говорили, це їх інтерпретація.

- Тоді хто ж ти? - Запитав цей чоловік. - Якщо це моя інтерпретація, що ти божественний, і його інтерпретація, що ти диявол, хто ж ти тоді?

- Я - це просто я. У мене немає інтерпретації щодо самого себе, і не потрібно. Я просто насолоджуюся тим, що я це я, що б це не означало. Я щасливий тим, хто я є».

Юрій ДЕТСКИЕ ВОПРОСЫ.

1. На каком языке нужно любить свою родину?

2. Не утратит ли безгрешная жизнь всю прелесть жизни?

3. Не является ли самым большим грехом проповедника – говорить о религии с голодными?

4. Не является ли скромность особой формой лицемерия, с помощью которого приходится щадить чужое ничтожество?

5. Несет ли верующий ответственность за все деяния своей церкви?

6. Несет ли человек моральную ответственность за непроизвольные желания и мысли?

7. Нужна ли человечеству моральная полиция? А полиция нравов?

8. Нужно ли вколачивать в человека ненужную ему премудрость или это так же вредно, как кормить его опилками?

9. Осознает ли Бог смысл собственного бытия?

10. Паразитирует ли мораль атеистов на морали верующих?

11. Подобны ли люди преступникам, обремененным цепями, которые ежедневно с полным равнодушием смотрят на то, как убивают одного из их товарищей, зная, что придет их черед?

12. Получит ли спасение нравственный атеист?

13. Почему человек умирает, а сделанная им вещь остается?

14. Почему в человеке просыпается обезьяна?

15. Почему в древности на Востоке злодею рубили руку, а мудрецу голову?

16. Почему завистники умирают, но зависть – никогда?

17. Почему искренний человек делает ложное учение истинным, а неискренний даже истинное учение делает ложным?

18. Почему каждый нормальный человек в юности революционер, а в старости – консерватор?

19. Почему многие умирают, не родившись?

20. Почему многим не по карману иметь совесть?

21. Почему наши соплеменники наслаждаются так, как будто готовы завтра умереть, а дома строят такие, как будто собираются жить вечно?

22. Почему нравственность крепнет, когда дряхлеет плоть?

23. Почему одни творят добро при благоприятных обстоятельствах, а другие – всегда?

24. Почему одни только прибавляют и умножают, а другие – отнимают и делят?

25. Почему после глупой жизни придет глупая смерть?

26. Почему при виде несчастного человека, люди печалятся от сострадания к нему, а когда видят счастливого – от сострадания к себе?

27. Почему проповедовать мораль легче, чем обосновать ее?

28. Почему сделаться человеком нельзя разом, но надо выделаться в человека?

29. Почему только влюбленный имеет право называться человеком?

30. Почему христиане, проповедуя любовь, не могут найти общий язык между собой?

31. Почему человек благородный – всегда отщепенец для своих соплеменников и соплеменниц?

32. Почему человек огорчается, когда теряет богатство, и равнодушен к тому, что безвозвратно уходят дни его жизни?

33. Праведность начинается с преступления? (Моисей, Давид, Павел).

34. Римляне говорили: «Все сенаторы благородны, а сенат – злая бестия». Почему?

35. Сколько весит чувство?

36. Сколько нужно денег для полного счастья?

37. Согласитесь ли вы с друзьями, если они будут называть белое – черным?

38. Согласитесь ли вы с врагами, если они будут называть белое – белым?

39. Существует ли моральная наука?

40. Существует ли совершенная этика?

41. Существует ли теоретическая нравственность?

42. Существуют ли противоречия в христианской морали?

43. У верблюда два горба, потому что жизнь – борьба?

44. Христианская этика – это наука о христианской морали?

45. Человек – существо вертикальное или горизонтальное?
46. Человек творит добро по своей воле или по воле Бога?
47. Человек творит зло по своей воле или по воле Дьявола?
48. Чем отличается добро от зла?
49. Чем упрямство отличается от стойкости?
50. Что будет, если ошибешься первой пуговицей? Неправильно застегнешь весь камзол?
51. Что бы я сделал, если бы был богом?
52. Что бы я сделал, если бы мне осталось жить только одну неделю (месяц, год)?
53. Что важнее: быть человеком или быть сытым человеком?
54. Что легче переносить: кратковременные неудачи или кратковременные удачи?
55. Что лучше: быть добрым или справедливым?
56. Что лучше: свобода или равенство?
57. Что опасней: причинять людям зло или делать им добро?
58. Что ценнее – благочестие или моральность?
59. Чья мораль выше (лучше, чище, возвышенней) – православная, католическая или протестантская?
60. Этика – это философия доброй воли или философия доброго действия?
61. Является ли бездуховность аморальной?
62. Является ли бессмысленным осознание бессмысленности собственной жизни?
63. Является ли избыток добродетели грехом?
64. Является ли клевета ложью?
65. Является ли освобождением освобождение человека от свободы?
66. Является ли справедливым наказание вечными муками за грехи мгновенной жизни?

Сергій Слід визнати, що люди не визнають, що їх доля знаходиться в залежності від їхнього стану усвідомленості. Вони не люблять говорити про усвідомлене життя, бо такі бесіди закінчуються нагадуванням про відповідальність.

Тому не боїмося нічого, бо життя завжди знайде нам підказку, раду в різних її благоприємних періодах і всіляких життєвих ситуаціях. Процес усвідомлення в людини починається з спокійного созерцанія за собою, за своїми душевними відчуттями. Тоді вже ми цей стан нашого єства можемо означить: «Я ЄСМЬ», як стан нашого життя, як битіє в істинній реальності, яка починає відкриватися. «Я ЄСМЬ» - я відбувся, я «состоялся», як індивідуум.

Іван Вот таковы детские вопросы и в них для детей и есть ответы, лишь немного переставив слова, кое какое удалил, или добавил – и ответ готов, но для взрослых они затруднение уже - забыли мудрость они, хотя жили, учились, но знаний так и не приобрели.

Сергій Хорошие вопросы для познавания своего нутра и идеологии государства. Прекрасно то, что такие вопросы приглашают к разговору, ибо на многие из этих вопросов есть затруднительными для познания и даже для простого диалога. И приятно, что такие вопросы созрели, ибо они готовят ответы не так автору, как свему человечеству, но прежде всего самому себе.

Диалог есть форма проявления бытия человека. Диалог всегда ведется всеми участниками природы в сопричастности интересов, ситуаций угроз и в минуты духовного общения. Так есть в жизни. Когда то и люди знали язык деревьев и т.д. и потому умели и могли их слышать, а соответственно и посылать им определенную информацию. Природа слышит и сегодня в большинстве случаев человека. Препятствием иногда есть большой шум и помехи волн распространения звука, видео и другого рода форм насыщенности пространства. Автор чуть соприкаснулся в познании чувствования приближения зла, приближения доброты внешними проявлениями действий продиктоваными фактором осознанности на основании жизненного опыта. Это хорошо. Спасибо!!!

Микола Так этикет из этики нормы поведения принес?

Эгоист, возможно есть личность отделившаяся от ества той частью ума, который и ведет человека по этих жизненных принципах... . Это путь деградации личности и путь духовной деградации ... Аномалия - естественное проявление в природе, как болезнь в человека - это она(природа) о чем то сказать хочет.

Сергій Життєві «мудреці» скажуть вам протилежне. На їхню думку відчуття, уява є ілюзія і які легко виганяються по правилах здравого глузду нашого ума. Але правильніше жити не законом ума, але знаннями розуму. І природа такого розуміння розглядається таким чином. Ум наш, глузд наш (так іноді говорять старші люди) оцінює, аналізує, сумнівається і т.д., а душа ж знає результат будь якого наміру вже, навіть до моменту зародження думки, а самі дії уже йдуть, як свідомі. Виникла думка - чи то від душевних відчуттів, чи то від бажань ума і народжується бажання в намірі, а далі наша енергія приводить нас до свідомих дій, які підтверджуються особистим досвідом і переходять в розряд прийнятих знань, як способу життя.

Микола Выбор заложен в каждую жизнь и он есть движущей енергией жизенных процессов...Эрос - часть любовной игры в жизни и во влечении, и в самом процессе есть способ размножения; в процесе и завершении игры отображение в уме того чувства присущего всецелой любви, как вид состояния живого существа.

Петро Не мені вам розказувати, що чим духовніша людина, тим більше темні приходять її устрашать. Так що з одного боку ви повинні радіти, а з іншого знати - "тьма ніколи не увійде в освітлену кімнату" поки світло саме не піде звідти. Сприймайте свій тимчасовий стан за норму і Небо дасть підказку.

Сергій Ці слова є істинні і відомі. Ті книги, які мною спалені(і правильно поступив) мали велику інформацію про Знання. Ці книги не читають, а ті тим більше, там патетика, там сакральне, там вміння й навички пізнавати себе і всю природу планети, весь космос. Тому ми знаємо і радіємо цій малості, що темні, чи негативні енергії не здолають мене поки в моєму єстві присутні світлі енергії. Так, вони атакують, роблять перешкоди, зваблюють. Ми міцні. Бо я писав у першій книзі, що благословення отримав від Всевишнього і від нього йшли ці Знання і ця невтомлюваність протягом трьох років - я майже цілодобово писав. Після цього я зайнявся інтернетпоширеннями і ось тут спротив почався. Мабуть ще не на часі. Має бути ґрунт готовий для отримання в себе зерен істини про суть і зміст людської місії на Землі. Дякую Вам, Петро, за розуміння і за підтримку.

Софія Усвідомлювати себе і світ у собі, очищати душу молитвою, сльозою, пізнанням, розкаянням. Вчитись новому, але й не забувати старе, вивірене часом і досвідом предків - такі уроки виношу я із ваших бесід. Пізнаючи життєві цінності - ми наближаємось до себе, до своїх коренів. Ми вивчаємо себе. Бо ж усе наше життя - це шлях між вибором "бути" чи не бути". Схвалюю, що про такі філософські речі ви подаєте цікаво. Дійсно, читач вибирає із матеріалу своє, близьке і зрозуміле. Цей потужний струмінь любові до ближнього зачаровує. Обійняти не лише рідних і близьких - обійняти Життя. Бо все добре на цьому світі починається з любові. Дякую!

Сергій Якщо є тривала віра в знання, то вона стає перешкодою до пізнання наповненості чи пустоти, є перешкодою перебування в стані іншої духовної якості, такої як доброти. І тому все, що стосується невідомого, що стосується істини, таке знання марне. Чим більше ми навчені бути свідком свого знання, чим менше ми ототожнюємо себе як знаючого, тим менша ймовірність того, що наше его стане власником цього знання. Той, хто згадує, відмінний від згадуючого; той, хто знає, відмінний від пізнаючого. Якщо нам ясна ця

різниця, то ми все ближче підходимо до розуміння того, що ми як би знаємо, що нічого не знаємо.

Ми можемо дозріти до такого стану, але його не можна створити. Якщо ми створюємо його, воно неминуче буде породженням нашого старого ума, нашої поінформованості. Ось чому для перебування в такому стані немає ніякого способу. Відчуття такого стану буде нашим творінням, як уміння прийняття цього стану і бути підготовленим до прийняття в тому сенсі, щоб розуміти марність і безглуздя всього, що ми щось знаємо.

Софія Хто сіє добро, той щиросердечно вірить, що зійде той цілющий урожай. І світ зміниться до кращого. Миру і спокою у душі і на нашій землі!

Раялла Як би всі люди були такими доброзичливими, то світ би змінився на краще.

Дай Бог усім Духом святим бути пройнятим, щоб мали розум всі творити доброту, бо вона здатна людей змінювати на краще, а за цим зцілюються від зла інші і це буде те, чого від нас планета і Творець жде.

Софія Слово має величезний енергетичний потенціал. І не вина Слова, що людина вживає його, щоб образити інших, нанести біль. Війни, пустопорожні балачки, дії зла, сварки починаються і закінчуються словом. Катаклізми на сонці, в... природі.. Хіба це не дії сил темного слова? Один письменник сказав, що люди - це Ангели з одним крилом. Щоб їм бути щасливими, їм треба обнятися. І жити в гармонії в собі і зі всім світом. Будьмо обережними зі словами і в своїх діях.

Ваша подорож у країну Мудрості, країну Життя важлива. Сміливе і мудре слово не зупинить ніщо. Успіхів Вам!

Наталя Доброго ранку щоранку, доброго дня щодня протягом життя і вечорів тихих і спокійних, щоб снилися сни віщі!!! Дякую за Ваші мудрості, й живіть щасливо і довго-довго всім нам на втіху!!!

Надежда Просто мудро сказано! Браво! Доброта,украшает человека! Человек оставляет добротой свой след , после себя! (Єднаймося усі…)

Лідія Така здатність людини є її талант до цього, це дар Творця. Здатність бачити красу, як духовну якість, є показником стану людського єства.

Микола Щасливі ті, які при житті зуміли творців дари і мудрість надбану у собі передати комусь із близьких. Якщо й ні, то космос в цьому допоможе енергіям позитивним прийти до тих, хто свідомо уже дивиться на всіх і на себе.

Юрій КУЛЬТУРА (лат. cultura – возделывание, обработка, воспитание, развитие) – исторически определенная ступень развития общества и человека, выраженная (опредмеченная) в результатах материальной и духовной деятельности людей, в создаваемой ими «второй природе». Понятие «культура» характеризует как уровень развития определенных исторических эпох, общественно-экономических формаций, конкретных обществ, наций и народностей (например, античная, средневековая, китайская), так и степень совершенствования различных сфер человеческой жизни и деятельности (нравственная, художественная культура). В самом широком смысле термин «культура» охватывает все то, что определяет специфику человеческого существования в мире (в отличие от существования всех других живых и неживых тел), в более узком смысле им обозначают только сферу духовной жизни людей.

ПРОГРЕСС (от лат. progresus – движение вперед, успех) – восходящее, поступательное развитие различных феноменов от низших форм к высшим, более совершенным. Это интегральный процесс, его сущность не выражается полностью понятием превосходства одних явлений над другими. Он может проявлять себя как результат их

обогащения, роста многообразия, открытия принципиально новых возможностей, перехода от одной формы к другой.

РЕГРЕСС – движение в обратную сторону, переход на более низкий уровень развития, движение назад, возвращение к старым, отжившим формам, застой, изменение к худшему, вспять. Противоположное – прогресс.

ФИЛОСОФИЯ КУЛЬТУРЫ – раздел философского знания, философская дисциплина, изучающая культуру во всем объеме и во всей глубине ее структурных разновидностей. Возникла в конце XVIII - начале XIX века, становление связано с именами Т.Риккерта, О.Шпенглера, А.Бергсона, Э.Кассирера. Одна их главных проблем – проблема символа, с помощью которого конструируется культурная реальность.

АНТРОПОГЕНЕЗ (от греч. antropos – человек и genesis – рождение происхождение) – процесс исторического возникновения и развития человека (Homo sapiens).

ИНДИВИД (от лат. individuum – неделимое) – одна из макрохарактеристик человека, указывающая на него как на единичное природное существо, представителя вида Homo sapiens; продукт филогенетического и онтогенетического развития, врожденного и приобретенного, носителя индивидуальных черт.

ИНДИВИДУАЛЬНОСТЬ – интегральная социально-психологическая макрохарактеристика человека, совокупность индивидуально-психических особенностей, делающих его уникальным, неповторимым.

ЛИЧНОСТЬ – макрохарактеристика человека, выражающая его социальную сторону, совокупные социальные качества как представителя определенных социальных общностей (нация, класс, коллектив и др.), который включен в социальные связи, занимается общественно значимым трудом и осознающий свое отношение к окружающей среде.

ВОСПИТАНИЕ – в широком смысле рассматривается как процесс и результат усвоения и активного воспроизводства социальными субъектами общесгвенного опыта, который охватывает их широкое, многостороннее взаимодействие между собой, с социальной средой и окружающей природой. Его сущность проявляется как процесс целенаправленного, организационно оформленного взаимодействия всех его участников, обеспечивающего их гармоничное развитие и эффективное решение социально значимых задач. В узком смысле воспитание – это процесс целенаправленного и систематического воздействия субъекта воспитания на объект в интересах привития ему качеств, соответствующих воспитательным целям и задачам. Он охватывает деятельность воспитателей, осуществляющих систему педагогических воздействий на ум, чувства, волю воспитуемых, активно реагирующих на эти воздействия под влиянием своих потребностей, мотивов, жизненного опыта, убеждений и других факторов.

ИНТЕРИОРИЗАЦИЯ – «овнутрение», перевод во внутренний план, внутренний мир человека; формирование внутренних структур человеческой психики благодаря усвоению структур внешней социальной деятельности. (інтер-і-оризація –насильне єднання, внесення зовнішніх цінностей суспільної прогнозованої політики в поведінці, в спілкуванні людини на її Духовний центр –Душу, залишивши цей загнузданий настраханий ум мінікерівником цього ходячого мерця сам на сам у його проблематичному існуванні, виживанні.

ОБРАЗОВАНИЕ – процесс усвоения и развития человеком объектив¬но востребованных качеств, результатом которого выступает сформированность интеллектуальной, теоретической и практической подготовленности к жизни и деятельности.

ОБУЧЕНИЕ – целенаправленный, систематический и организованный процесс формирования и развития у социальных субъектов качеств, необходимых им для выполнения каких-либо функций.

САМОАКТУАЛИЗАЦИЯ (от лат. aktualis – действительный, настоящий) – непрерывное стремление человека к возможно более полному выявлению и развитию своих личностных возможностей. Самоактуализация во многом определяет дружелюбие, отсутствие агрессивности, способность к глубоким привязанностям, независимость в

отстаивании своей точки зрения, принципов, а также обусловливает стремление к творчеству, полноценному общению, активному саморазвитию.

САМООПРЕДЕЛЕНИЕ ЧЕЛОВЕКА – сознательный выбор и утверждение личностью своей позиции и направленности действий в разнообразных проблемных ситуациях.

ЯЗЫК – стихийно возникшая в человеческом обществе и постоянно развивающаяся знаковая система, являющаяся средством коммуникации, мышления, самовыражения личности, а также хранения и передачи информации, реализующаяся и существующая в речи.

ДЕВИАНТНОЕ ПОВЕДЕНИЕ (от лат. deviatio – отклонение) – поведение с отклонением от принятых в обществе правовых или нравственных норм. Основные виды – преступность и уголовно ненаказуемое, аморальное поведение.

ДЕТСКИЕ ФИЛОСОФСКИ ВОПРОСЫ

Сергій *Я буду відповідати з дозволу автора на дитячі питання і писатиму їх курсивом за кожним запитанням.*

В каких этажах культуры живут сегодняшние люди?

На різних від рівня самоусвідомлення. Чим вищий етаж, тим ближче до всесвітньої бібліотеки для почерпування знань, бо знання визначають нашу поведінку.

В культуре основанием служит вершина?

Так, саме з вершини вона освітлює розширеним сектором тих, хто є нижче і нижче, але не всіх. Поза сектором теж є інші напрацювання, але розділеність держав, ідеологій є тим фактором, який має менший сектор і нижчу вершину.

Возможно, истинной духовной культуре предстоит пережить катакомбный период?

Я думаю теж так. Дійсно, знаючі істину, є носіями культури поведінки і вони, як свідомі індивиди, для своєї повноцінної подвижницької місії шукають катакомби, печери.

Возможно, современность – это прошлое, заблудившееся во времени?

Сучасне спільноти Землі дійсно загубилося своїм скудним умом, але в часі, чи в не часі, то стверджувати не буду. Відставання розвитку ума сучасної людини у такому часовому проміжку про який він знає, чи не знає свідчить те, що є у космосі розвитніші цивілізації, бо саме вони мають можливість управляти людьми на нашій планеті, чи іще деінде своїми програмами чез біочіпи (душі). А наші люди в одиницях ще на путі в їх енергетичне середовище.

Возможно, человек – это дикое и страшное животное, лишь слегка укрощенное цивилизацией и культурой?

Так і є, хоча є носії істинної культури поведінки в наявних якостях життя, а основна маса людства дійсно є і навіь перевищила по своїй дикості і жорстокості інших живих істот. Визнаю, що ідеології норм етики, естетики, закони, канони, освіти до якоїсь міри стримують їх в узді.

Врач видит человека во всей его слабости, юрист – во всей его подлости, теолог – во всей его глупости. Кто же видит его целиком?

Насправді є більше "смотрящих", набагато більше. Лиш свідома людина може бачити свою цілісність, хоча стверджувати, що повністю, то за це не беруся. Ідеал є, а про здатність пізнавати цілісність не знаю.

Гении и сумасшедшие живут в ином мире, чем тот, который дан обычным людям. А где пролегает граница между ними?

Генії і с-ума-сшедшие (дуже хороше визначення стану людської істоти, яка істинно живе серцем-душею, а не суспільним умом) є тоненькими світлими полосками на протилежних сторонах сірої широкої маси і лиш почорнівша середина засвідчує про наявність злих, жорстоких… Розмежувань між ними нема. Розмежовувати бажають, ті які бажають стати геніями (на відміну від тих просвітлених геніїв), чи ті, які в середині, бо саме вони і наяву виводять мури-межі від інших.

Доля того, чтобы появился один человек, нужно два человека или множество людей?

Треба багато, бо серед більшості є й такі, які своєю поведінкою і народять дійсно чоловіка, чоло-вік-а з чистотою і світлістю єством.

Достаточно ли быть реалистом, чтобы стать пророком?

По перше пророками не стають, а виростають на протязі багатьох життів; по друге, саме вони несуть крупиці реальних знань про світоустрій.

Если воспитание – это организованное созидание человека, то куда девается зверь, сидящий в нем?

Виховання (ви ховаєте цими процесами ті якості життя, які дитина приносить життям у цей світ) не є творящим інструментом у людській спільноті, а відіграє роль жандарма, щоби не зріс істинний знавець себе і світу. Тому так суспільство має систему, так званої, освіти і армію, так званих, вихователів, які трошки укрощають звірине нутро, але й готують з них злих, підступних, хитрих, жорстоких звірів. Так що звір залишається в них. Саме звірине нутро є ґрунтом для війн, для знищення цілих цивілізацій, планет.

Если технологический прогресс осуществляется силой гениев, а служит самым низменным потребностям массы, то гении находятся в услужении у толпы?

У моменти прозрівання, осяяння і проявляють такі свідомі індивиди відкриття у благих потребах людству. Однак князі, вожді, президенти на основі їх знань, чи в примусі переводять не стійких геніїв у служак їхнім корисливим інтересам. Тому так і занепадає цивілізація, бо "власть предержащие" будь яким способом морально ламають, чи знищують святих, геніїв…), а та частина, яка піддалася, дісно є на службі в таких окремих князів, чи такого колективного княжого ордену, але не всієї юрби.

Изменилась ли бы жизнь людей, если бы была обнаружена жизнь на других планетах?

Зміни життя в кращу, чи гіршу сторону є в умах і руках людей. Все ж з космосом існував і існує енергетичний зв'язок, а від того, які енергії ми творимо, то від таких енергетичних центрів космосу отримуємо підтримку. Виявлення може засвідчити дружбу, чи війну. Скажу, що Земля не виокремлена з космічних енергій і нам слід навчитися бути гідними співмешканцями з усіма цивілізаціями, хоча би цієї сонячної системи енергетично. Тобто у нас. Людей, є шанс і можливості якісно покращити умови життя, чи загинути в дурості своїй.

Интеллигенция – это лучшие люди, которые за все худшее в мире в ответе?

Це не наше слово. Подібну суть в його сучасній обумовленості свідчить про наявність розумних, мудрих людей і вони дійсно були продукувачами розумних і мудрих дій.

У всі віки і тепер маса людей і їх представники у керівництві держав не сприймали публічно їх талант і здібності, а всіляк намагалися применшити їх роль у житті нації, держави і тому їх карали і оголошували винними у всіх своїх помилках, у всіх своїх невмілих діях.

Интеллигенция – это люди с воспаленной совестью?

Розумні і мудрі якраз мають чисту і світлу со-вість, бо вони цими якостями відкрили свої душі і мають можливість спілкуватися, якщо так можна сказати для розуміння всіма, з творцями. І живуть по совісті і творять по совісті (со вісткою з творцями). Їх ця совість повноцінна, життєстверджувальна, і мила, і любима ЖИТТЯМ. Основна маса втратила совість – вона у них висохла, чи захворіла і запальний процес випалив у них усе святе. Духовно зріле людство живе по совісті, тому моє таке міркування і критичне з того. Про відсутність совісті і свідчать тотальне зло і постійні війни.

Интеллигенция и интеллектуалы – это одно и то же?

Одне і те ж, бо розумними і мудрими вони прийшли життями сюди і прояв цих якостей не тільки словами, а й здатністю реалізувати їх в діях дозволяє мені так сказати. Поділ взагалі постидне явище в культурі життя. А цей поділ стався у суспільстві тому, що бачать певну різницю між ними: одні проявлять себе більше умом, а інші в діях.

К кому больше прислушиваются люди: к живым или к мертвым?

Навчитися чути – це талант, це дар БОГа. У людини є чималий розрив у часі при спілкуванні з живими, між живими і мертвими (тут ми розуміємо ті повчальні дії, чи слова, які були сказані ними при житті). Як засвідчує життя основна маса чує тоді старших, бо саме вони роблять спроби навчити дітей, чи інших, коли самі доживають приблизно такого

віку. Лиш усвідомлені і прийнявші в своє життя якості його здатні чути, бачити у підказках все, бо саме так їх ум вже здатен чути мову Душі своєї через слова і дії інших.

Каждое новое поколение начинает с того, что плюет на алтарь отцов. В чем же тогда заключается прогресс?

А прогресу, позитивних змін нема, лиш міняються обличчя. Так ми можемо сказати про якості життя споконвічні. Зміна умов проживання не свідчить про легкоту життя. Так, ми може фізично легше працюємо, але радості від цього не отримуємо. Нема позитивних змін в наших умах і діях. Так що ці зміни і дають зробити той плювок, бо вони іще тільки прийшли в самостійне життя і мають у собі ті знання про якості життя. В цілому діти і приходять вчити своїх батьків якості життя, але ті вже зневірилися, збайдужіли, закостеніли , прийнявши рабську ідеологію, як закономірність. Так, технології і техніка сильно допомагають людині, які скоро і замінять її, нівелюючи людину до скотини, бо вона уже й давно прийняла ідеологію споживача життєвих благ негідними способами.

Как соотносится бытие и сознание: бытие определяет сознание; сознание определяет бытие; бытие преображается в сознание, а сознание перерождается под влиянием бытия?

Такі названі поцеси проходятьу житті завжди.

Какой путь развития изберет человеческая культура: стать монистической, стать плюралистической, стать ни тем, ни другим?

Культура має бути проявленою якостями життя: справедливістю, волею, гідністю, милістю, милосердям, добротою, щастям, любов'ю, бо саме вони і формують цю істинну культуру в гуманних взаєминах. Якщо це буде вибір людства, то він залишить такий рівень її і такі форми існування, які є сьогодні. Людство не хоче повертатися в минуле і має в собі той страх,з яким вона побоїться невідомого майбутнього.

Килограмм золота из скифского кургана и килограмм золота из национального банка – это одно и то же?

Золото є золото – воно і в Африці золото. Ціна в цих випадках буде різною і навіть банківське золото різниться ціною в різних державах, як і в одній державі у різних банках. Ціну встановлюють люди, а взагалі це звичайний мягкий метал. А ціну йому визначали, як предмету, який забезпечував торгівлю у процесі обміну речей, виробів, послуг.

Когда умирает человек, погибает ли тот мир, который он носит в своей голове или душе?

Світ не гине, бо його світ ним уже й не сприймається умом його, а інші учасники мають свої мири в собі і просторах.Тому мир людини лишається тут і лиш малість енергій її світу вирушає в подороож з Душею, а інші залишаються у створених ним речах, залишаються у пам'яті близьких, а тіло у змінених живих енергіях переходить у інші види енергій. З тілом зникає потреба в енергіях ума, які, як ми сказали вище і залишаються в миру в негативних, чи позитивних енергіях в самому родовому джерелі, чи в тих енергіях, які, як перекотиполе швендяють у просторах, тобто ці енергії поводять себе так, як людина поводила себе при житті. Тому вони можуть бути помічні, чи шкодитимуть цілісному життю. Їх обмежені можливості, бо вони у повній мірі вже не можуть себе проявляти, бо в ума нема помічника, яким було тіло. Однак одні маленькі енергії людські живуть і далі в тих же якісних, чи неякісних енергіях в сукупності з тими, які вносять в ці потоки живі істоти (люди, чи інші живі організми). Ми не бачимо суттєвого збільшення енергій, бо з цих потоків живилася людина померша, а тепер є маса інших людей і вони з цих потоків і черпають її – хто для потреб, а хто для задоволення бажань. Так, що є над чим поміркувати і тепер знати, що ми життями здатні після себе лишати.

Кого больше развращают экзамены и оценки – преподавателя или ученика?

Не екзамени і оцінки є розпустою, чи негативним проявом у таких діях, а самі носії тих енергій і саме їх стан такий збирає у просторах ці енергії. Носій є жива істота і ці негативні енергії є харчами для цих істот. В цілому екзамени і оцінки є методом підготовки для спільноти працівників, як стимул для пошуку потрібної інформації по тій, чи іншій спеціальності, так і інформації для пізнання суспільної ідеології. В сукупності вони плодять страх, в інших гординю, а з упокорених ліплять особистостей з такою поведінкою, яка потрібна державам і їх ідеологіям.

Батько столяр навчає дитину столярства і не ставить оцінок і не проводить екзамен, а з любові і довіри навчає і бачить щоденні зміни у підготовці спеціаліста. Духовний вчитель теж не оцінює і не влаштовує перевірку тих знань, якими, нібито, він старався донести через ум своєму учневі. Він лиш прикладом, діями і словами ніс їх у цій благородній місії, а чи прийняв учень ці знання тепер, чи застосує тут же, чи через десятки літ. Ніхто цього не ствердить.

Тому і сам диплом не є свідченням того, чи є цей учень спеціалістом у житті. І сьогодні школи, виші не вчать жити, а по суті крадуть роки життя. Вчить мистецтва жити мудрість і творці в літературі і мистецтві. Ось чому система освіти має підбирати спеціалістів-учителів, а кожен вчитель має мати задатки вихователя-духівника, який уже має задатки знання психіки людської, то так і для підбору учнів слід виявити задатки до даної спеціальності, бо саме вони визначають про можливості сприйняття цієї інформації, яка і буде прийматися так, щоб вона відшліфовувала і наповнювала учня-студента. Такий підхід у підготовці формує індивидів, які матимуть радість від своєї творчої праці і здатні бути творцями у цій професії. Крім виробу візуального в нього має бути уже таким спеціалістом-майстром внесена добротна частина позитивних енергій.

Ось яку місію мають нести життями вчителі і учні. У нашій спільноті є такі вчителі, учні, школи в деяких країнах. Про них можна ствердно сказати, що народи таких країн є творцями позитивних енергій.

Концерт на стадионе – это искусство или спорт?

Концерт – дія, а стадіон місце. Мистецтво несе так, чи інак свої енергії пізнання хорошого, чи поганого і це у руках тих, хто складає програму, хто підбирає тематику, хто підбирає виконавців-митців. Не кожен митець піде брати участь, якщо тематика концерту не відповідає його духовному стану.

Коли митець є творцем, то він підбирає тематику творів, які сьогодні є затребуваними у спільноті, чи допомогають заспокоїти її, або підняти бійцівські пориви біля станції метро, чи на площі. Тобто місце не є так суттєве, а церковні піснеспіви чогось виконують в приміщеннях, оперні арії теж в приміщеннях. Але, якщо митець несе твір з любов'ю і для любові, то він вибере відповідне місце, а якщо виконавець хоче зібрати собі більше грошей, приймаючи участь в концерті, то він і рекламу буде організовувати, він буде нести мистецькі твори на вокзали, стадіони, де більше буде слухачів. Хороший спів, музика потребує меншої і закритої територій, бо буде менше шуму. Коли не спів і не музика є їх талантом, то для них підходить і шумне місце, де можна покричати в мікрофон під ударники ритмові.

Кожна людина сьогодні сама вибирає місце і ті творчі колективи і їх твори. Мала кількість відвідувачів про що свідчить, про малість здатних приймати, як і навпаки. Одні вибирають якість, а інші для інших цілей. Тому не концерт і не стадіон визначають потребу в мистецтві.

Косметика – это искусство или средство дезинформации?

Мабуть у запитанні вся відповідь, як і у запитанні про концерт і стадіон.

Космос в целом – прекрасен или безобразен?

Космос в цілому такий, яка є і наша планета, а ми проекція їх у собі. Вони наше дзеркало, де ми кожен бачимо себе. Можемо і не дивитися, можемо і не дивуватися потворствам, можемо і не радіти міріадам зірок… А ми ж всі в єдиному кругообігу енергій. То хто ми? Прекрасні ми істоти, чи чудо в пір'ї?

Кто такой интеллигент – человек, соединяющий разум и совесть беспроволочной связью с другими людьми или создатель интеллектуального продукта?

Інте-ліг-ент – це той, хто є <u>між лігою</u> (масою людства) і творцем, як <u>з'єднувальна</u> скріплююча ланка між ними і несе людям знання про якості життя. В разі виконання такої місії, він є їх співтворцем отих результатів в людях, тобто творить інтелектуальний продукт.

Культура – это плодотворное существование?

Сучасна лицемірна "культура" дійсно плодить існування, а не творить по мистецьки і мудро святе життя.

Культура – это кожа, которая сдерживает в человеке зверя?

Культура життя – це внутрішній стан людини і його істинність в духовних якостях. Однак ситуація сьогодні така, що дійсно те наповнення ідеології в спільноті нормами, законами, канонами є масками, якими люди часто ховають в собі звіра. Тобто велика частина людства є лицемірами у поведінці.

Культура – это лишь тоненькая кожура над раскаленным хаосом дикости?

Культура – це вміння жити гідно, справедливо і вільно, творячи милосердя, доброту і любов в будь яких прошарках людської спільноти.

Культура – это не количество прочитанных книг, а количество понятых?

Про рівень культури можна говорити по кількості тих, хто відгукнувся совістю своєю для творення якісного життя.

Культура – это то, что отрывает людей от зверства?

Культура – це вміння свідомо з розумінням своєї істинної місії життям творити з радістю доброту і любов.

Культура есть путь от замкнутого единства через раскрытое множество к раскрытому единству?

Культура есть то, что остается, когда забываешь всё, чему тебя учили?

Культура началась с фигового листка и кончается, когда фиговый листок отброшен?

Культуриндустрия абсолютизирует имитацию или естественность?

Культуру нужно унаследовать или её надо завоевать?

Ні те, ні інше. Стан культу Ра посилається в людське тіло з Душею і це в більшості вислідковується в Родах, або і зі знань творців.

Может быть, атомная бомба разорвалась уже в поэмах Парменида?

Может быть, культура коренится в переходе пассивного страдания в активное?

Может быть, русская литература стала совестью мира потому, что русское государство стало мировым пугалом?

Может быть, свидетельство о крещении служит входным билетом в европейскую культуру?

Коли ми бачимо красивий кольоровиий повітряний шар, ми поспішаємо до нього і торкнувшись рукаю його він лопає, засвідчуючи свою порожнечу.

Кожному самому собі слід творити той культ Ра у собі, тоді і звабам і бажанням не буде місця в нашому умі і тих бірочок на лівій нозі великого пальця, не буде і вхідних квитків, бо ми будемо розуміти, що ми прийшли за місцем призначення.

Может ли в настоящее время возникнуть новая мировая религия или великая идеология?

Вже людство потребує нової ідеології. Воно не здатне без них жити. Однак існуючі на сьогодні ідеології не створюють умов для позитивного розвитку окремих людей, то так і спільнот.

Может ли культура служить мерой человечности в человеке?

Культура і є людяність. Цього ми маємо вчитись, починаючи менше плодити негативу у житті і паралельно вчитися творити доброту зі справедливості і милості. Приладів для вимірювань нема.

Может ли система образования быть конвейером невежества?

Может ли человек жить так, чтобы сделать художественное произведение из самого себя?

Можно ли не хотеть хотеть?

Можна жити без бажань.

Можно ли признать самым совершенным произведением Природы человеческое лицо?

У багато чому можна споглядати прекрасне творіння Природи. Однак саме цілісне єство є готовим комплексом з можливостями організувати усвідомлено своє життя.

Мораль массовой культуры является упрощенной моралью детских книжек вчерашнего дня?

Мор-аль? Мор- чи? Мор для духовного розвитку. З її обмеженнями без свідомого розуміння сенсу життя дійсно є мором незалежно від просторового і часового споглядання.

На что нужно делать ставку в воспитании: на припадочное любящее сердце или на коллектив, через коллектив, для коллектива?

На любляче серце в колективі людей, серед дерев, тварин, на траві, у воді, при здатності ходити, міркувати, здобувати харчі, дивитися, чути,вчитися дарувати тепло у взаєминах зі всім, тобто усе те, що милує в житті наші єства, дає можливість радіти життю.

Ни одна пылинка, ни один атом материи не может обратиться в ничто, может ли человеческий дух быть уничтожен без остатка?

Ні

Под каждой ли могильной плитой покоится вселенная?

Так, під кожною могильною плитою залишилась частина того, що було частиною єства, яке було подібне на певну частинку Всесвіту, чи його цілісність з невеликими відхиленнями.

Понимают ли люди, что человечество движется по столбовой дороге Смерти?

Хто не родився життям, той і помирати не буде. Хто життя має, той і помирати буде. Смерть лиш маленький епізод із прикінцевого життя. Люди не знають життя і не бажають розуміти його, то чого вони будуть проникатися таким питанням про смерть в окремості. Це розуміє лиш невеличка частина людства.

Почему в Китае перед чтением великих писателей Танской эпохи люди мыли руки розовой водой?

При будь якій зміні діяльності слід провести омивання, як обряд очищення. Про такий обряд я не знаю, не знаю яку ціль, чи суть він ніс у собі.

Почему воспоминания о чудовищном прошлом затмевают мерзость настоящего?

Чисто психологічно затьмарюють негативною інформацією з минулого, а люди ж в теперішньому часі є учасниками, споглядачами як негативних, то так і позитивних проявів. Тому тло позитиву і згладжує мерзенність сьогоднішню. Логіка завжди оцінює і саме цим питанням оцінила прострашне минуле у порівнянні. Якщо ми донесемо все позитивне і негативне в минулому на сьогоднішнє тло, то ми опинимося в затрудненні – називати його мерзенним, чи все таки сказати, що було жити радісніше, люди були впевнені в майбутньому дні, не поставало питань: чи я буду затребуваний життям в його коло повно.

Почему когда корабль тонет, люди думают только о кораблекрушении?

Ось в такі моменти всім присутнім дається можливість у тих можливих хвилинах щиро і правдиво переглянути сторінки свого життя, а потім проклясти капітана, океан, богів, чи простити всім, попросити прощення, покаятися, чи подякувати за все у житті і за цей його дар.

Ось тут іде істинна сповідь, чи остаточне духовне падіння.

Почему люди во все века прислушиваются не к тем, кто говорит наиболее разумно, а к тем, кто говорит наиболее громко?

Є ті, які слухають розумні речі, є ті, які збігаються туди де кричать, чи б'ються. Висновок; на Землі більше тих, хто біжить на крики і бійки. Тому, щоби зменшити їх число і самим похизуватися на цьому суспільному тлі, то деякі періодично організовують війни, щоб бажаючі покричати і побитись прийняли активну участь в цьому дійстві з відомим кінцем.

Почему люди употребляет лучшую пору своей жизни на то, чтобы сделать худшую еще более печальной?

Кращий період в житті людини-тварини, коли вона здорова і здатна сповна реалізовувати свої бажання силою, здатністю мати гроші і ними маніпулювати людьми, а саме тут ми витрачаємо основну частину своїх можливостей на це, а не на набуття позитивного досвіду, щоб мудро організувати своє життя. Тому із закінченням свого життя ми бачимо гіркоту, яка приходить у наші життя і ми обмежені в можливостях, щось змінити, а в гніві і не бажаємо міняти те, на що достатньо є ума і сил.

Почему, обратившись к западной цивилизации, мы подключились не к водопроводу, а к канализации?

Бо ми побачили табличку, що тут труба, а не знали того, чим вона наповнена. У нас є вода, є свій газ .., а нам керівництво шукає труби, які є поза кордоном. Так, це дає нам БОГ, саме те, чого нам не вистачає на дурні уми.

БІЛЬШЕ НЕ ВІДПОВІДАЮ НА ДИТЯЧІ ПИТАННЯ, БО ТАТО СКАЗАЛИ, ЩО ДІТИ ТЕПЕР НЕ ЧИТАЮТЬ

Цивилизация – это власть над миром или любовь к миру?

Цивилизация – это сущность или изнанка культуры?

Человек изобрел атомную бомбу, хотя ни одна мышь еще не додумалась изобрести мышеловку. В чем же тогда преимущество человека над животными?

Человек произошел от обезьяны, от людей или от Космоса?

Человек существует во Вселенной вещей или во Вселенной текстов?

Что нужно брать из прошлого – пепел или огонь?

Что произошло бы, если бы все люди вдруг при¬обрели абсолютную память?

Что составляет на самом деле историю культуры: история человеческого ума или история человеческого безумия, описанная в истории битв и осад?

Сергій Прекрасні міркування і дійсно вони є турботою автора про творення умов, які би дали змогу людству вийти з цієї суспільно-соціальної кризи. Я пишу лиш частково і на один предмет обговорення, щоб і інші учасники змогли поділитися своїми пізнаннями, знаннями про такі ключові ідеологічні складники світоустрою.

Ці обумовлені слова і є в оцих суспільних обумовленостях. Вони не розкривають енергетичну істинну повноту суті. Так, вони сприймаються суспільством саме так і обумовлена спеціалістами так під наявну суспільну ідеологію і тому в ньому не залишаються знаннями, бо слово **культура** набагато об'ємніше і є по суті і змісту у всьому живому певними частинами і періодично. Такий прояв їх є проявленим і в окремих особистостях.

Культ Ра, як раннього божества у його якостях і ним було Сонце в дії, яке давало всім світло і тепло без будь яких вигод-користі. Саме ця якість має бути проявленою в поведінці всієї спільноти.

……..

Отже пройшов рік і я вирішив написати ці думки для всіх, бо чогось обійшли друзі таку чудову тему для формування умов життя – соціального гуманного устрою, для формування нової ілеології, яка би влаштовувала всю спільноту у всіх сферах діяльності людини. Ми маємо омити всі слова, які сьогодні забруднені ідеологіями і доцільностями. А небезпека цього у тому, що такими обумовленостями, такими масовими застосуваннями грязних слів, ми наповнюємо себе і простори негативними енергіями. Шануймося люди, поки є можливість!

Прогрес по суті й змісту має таке визначення: мова, чи про активнішу дію у чомусь, у якомусь виді діяльності окремої людини, чи групи людей; про якісь активніші, якісніші дії при вирішенні питань благоустрою життя, що проявлені позитивниими змінами. Це не радикальні зміни, які визначають стрибок. І тому в цілому ми цим словом обумовлюємо еволюційний позитивний розвиток всього і в тому числі людських взаємин, по яких ми можемо сьогодні розмірковувати, як саме облаштування суспільства у формах і нормах; як соціального фактору у гуманних взаєминах усіх учасників спільноти, як якість освіти, науки, техніки для поліпшення умов життя всім.

Регрес є зміна напрямку в поведінці людини, чи зміна форми діяльності суспільних спеціалізованих, чи широких ідеологій у житті суспільства, як у повсякденні, то так і ішому нормативному облаштуванні життя, як в наукових дослідженнях, то так і в політиці. І зміни рідко йдуть у напрямку протилежного, хоча можуть зберігати елементи наявного, то так і більш давнішого. Однак ці зміни у більшості випадків наповнені негативно проявленими результатами. Це і є основа цього значення слова по суті і змісту.

Мова дійсно зародилася стихійно з потреб людини облаштовувати своє життя комунікативно, як її звукове вираження того образу про дію, чи предмет. Перші слова озвучували дію і сьогоднішньою обумовленістю називаються дієсловами. Говорячи слово про предмет, чи факт, то визначали їх образість, візуалізований прояв в дії. Лиш письмо дало змогу розширити можливості більш повно доносити думку образів до інших і появу імен-назв. Так, це є значимий інструмент життя.

Але раз ми живемо в людському суспільстві, то система життя як і система освіти передбачає навчання життю для того, щоб ми вміли жити й рости; вести з темряви до світла. Людина живе в темряві, у несвідомому, і людина здатна наповнитися світлом вогню. Вогонь є, його тільки слід роздмухати. Свідомість теж є, її тільки треба розбудити. У нас усе було, ми все принесли з собою; але сама ідея про те, що ми стали чоловіком завдяки людському тілу, неправильна, і ця ідея є причиною неймовірної омани протягом століть.

Батьки і освіта покликані вивести нас з темряви до світла (просвітити, привести до розуміння основ життя); навчити нас не прагнути до комфорту й зручностей, тому що якщо ми прагнемо до них, то суспільство дасть нам їх, але за певну ціну. Ми отримуємо комфорт, але втрачаємо душу. Руйнується наша єдність як істоти, як індивідуума зі Всесвітом.

Ми можемо добитися респектабельності, але ми втратимо свій істинний образ, ми станемо брехливою людиною, ми починаємо зраджувати всесвіт, і себе. Але суспільству вигідно, щоб ми втратили істинний образ.

З самого початку воно починає навчати проявів енергій страху, створює страх, не даючи основ радості життя від самого зачаття, назвавши цю дію гріхом, не навчивши батьків любити дитину, не навчивши цю любов створювати уже в дорослому віці.

Тому спочатку воно організовує змагальність, створює умови для жадібності, а решта відродиться спостереженням дитини за поведінкою батьків, які уже перевиховані, навчені суспільством так, як те потрібно керівникам держав – для маси мінімум інформативних знань, насадження дисципліни, страху.

Розум не жадібний. Ми здивуємося, дізнавшись, що розумна людина не жадібна. Жадібність - це частина нерозумності. Ми ж накопичуємо на завтра, тому що не впевнені в тому, що завтра зможемо справлятися з життям, інакше навіщо накопичувати, накопичувати «знання», намагаючись запам’ятати? Ми стаємо скнарами, стаємо жадібними, змагаємося в оволодінні інформацією, тому що не знаємо, чи зможе наш ум впоратися з життям завтра. Хто знає? Ми не впевнені в своєму умі, тому накопичуємо, стаємо жадібними, нагромаджуємо, а потім охороняємо в страху від можливої крадіжки. Розумна людина не боїться, бо вона не жадібна.

А як же батьки нас поведуть у життя – не вміючи самі; куди ж поведе освіта – у неї інша «державна» мета? Та і це сказане з великою натяжкою, бо так було раніше. Сьогодні дітей завалили в прямому смислі інформацією, в якій дитині важко розібратися, а до того останніми днями в ці потоки додається часто неправдива інформація, а то й узагалі багато непотрібної для організації життя і це створює враження, що певні структури зацікавлені в тому, щоб наші енергії життя йшли такими оманливими потоками і подалі від можливостей пізнавати його і себе у ньому.

Ми бачимо свою місію в тому, щоб передати ці Знання Батькам для організації гармонійних взаємин з людьми, з природою; щоб розкривати творчі начала в кожної дитини; щоб показати путі до істини, до розуміння радості і до прийняття любові.

Чогось не спомянули про РАЗУМ. Мабуть цієї якості в людині вже нема. Тому й наука не займається вивченням його проявів у дії в суспільстві.

У людських істот є разум - ось чому вони можуть бути дурними. Дурість не означає відсутність разуму, вона просто означає, що ми його не застосовуємо усвідомлено. Але людські істоти можна назвати дурними, тому що стосовно людських істот є надія, є промінь світла. Вона може рости, але не росте, вона чіпляється за всі види незрілості наявним умом - і в цьому її дурість. Ум продовжує і продовжує жити минулим, якого більше немає, - і в цьому людська зупинка в розвитку. Або вона починає проектувати майбутнє, якого ще немає, - і в цьому теж її зупинка. Людина має жити в сьогоденні, з глибокою пристрастю, з

інтуїцією, з великою любов'ю, з інтенсивністю, з усвідомленим сприйняттям реальності, - і це є нашим знанням.

Помалу ми починаємо відчувати в собі нову якість, нову жвавість, новий разум - який ні в кого не запозичений, який росте зсередини нас. Він вкорінений у нашому існуванні. І якщо ми не боягуз, він прийде до дозрівання, цвітіння. Практично ніхто не стає тим, ким йому призначено бути в існуванні протягом одного життя. Цьому перешкоджає суспільний ум, але і саме оточуюче середовище, саме суспільство допомагає утвердженню і міцності нашої усвідомленості, як той кокон для метелика. Суспільство, культура, релігія, освіта - усі вони в змові проти окремої усвідомленої людини. У них є всі засоби для упокорення бунтівників - людина безпорадна і залежна, тому, що б вони не захотіли з неї зробити, їм це в багатьох випадках вдається. Вони не дозволяють людині виростати в її природне покликання. Кожне їх зусилля спрямовано на те, щоб перетворити людське єство в корисні функції. Хто знає, якщо людині надати рости самій, чи буде вона корисна для інтересів кругової ув'язки з установками суспільства. Суспільство не готове піти на такий ризик. Воно хапає людину й починає переплавляти її в щось інше, у те, що потрібно суспільству - у тверду жорстку, або пригнічену безвольну особистість.

Микита Згоден, що всі спроби вмішатися в ЖИТТЯ через генетичні зміни несуть тільки ідеологічні технології і є цим спрямуванням. Хоча заявка і змога є, як спроба продовження життя, його здатності жити при здоровї, та чогось при вирішенні цього питання, вчених спрямовують на амбітні ідеологічні потреби. Хоча генетика має можливість впливати на на "поліпшення" духовних якостей життя. Моя відповідь - "НІ". Так, зовні ми здатні впливати, тобто загальмувати шляхом тотального гіпнозу, напрацюванню технологій пропаганди для ідеологічних потреб. Генні зміни не є життєздатними, тобто не мають можливості до самовідтворення у повторенні. Все впирається в зміну програми Душі, цього енергетичного центру, який є присутнім у кожному живому носію ЖИТТЯ.

Микола Мое понимание жизни и этих общественных умозаключений немного иные. Да, они в некоторой мере приемлимы для общества, но не для развития гуманного сожительства...

Понравилась глубина детских вопросов, на которые не отвечают предидущие определения. По моему, этика входит в жизнь каждого, как информативные нормы поведения человека в той или иной среде, которые имеют общечеловеческие нормы, так и исключением есть те, которые сродни тем или иным традициям. Конечно их базис есть духовные качества, которые за уши привязаны для употребления обществом. Мораль же, как цепочка норм поведения и носит ограничительный характер, ибо в жизни они нарушаются, так как нет ответственности (а раз она есть, то здесь присутствует подавление, борьба и говорить о высоких материях нет смысла) перед ними, перед людьми, перед достоинством истины и волей.

Микита Такі факти і дії ще більше поширюють зло, вводять людину до відреченості, байдужості до самих основ життя. Тому очікувати (а основна маса людства є в стані очікування, в стані споживчої байдужості) позитивних змін у взаєминах людських сьогодні є проблемою.

Богдан Страх і байдужість заполонили людські взаємини і тому таким тотальним в діях стало лицемірство, дволикість людська. ЗДАВЛОСЬ БИ ЦИВІЛІЗАЦІЯ ІСНУЄ БІЛЬШЕ НІЖ СІМ ТИСЯЧ ЛІТ І МАЛА БИ ВІДХОДИТИ УМОМ ВІД ТВАРИНИ І ДУХОВНО ЗРОСТАТИ, ТА ЧОГОСЬ ВСЕ НАВПАКИ. СУМНО, СУМНО... Так, нам сьогодні важко навіть уявити фізичну працю для придбання їжі, одягу, взуття і тих предметів обробітку землі для їх отримання. Технічний розвиток дав прогрес. Про соціальний устрій можна поставити знак рівняння, а от розвиток духовних якостей зазнав різних інтерпретацій, підмін понять, деградації і зникнення із взаємовідносин, то так і із взаємин. Без якостей Духа цивілізація приречена на погибель.

Дмитро Інтелектуально, інтелігентно написав Юрій. Однак суть упущена. Інтелект це вже майже обман, обман не тільки інших, але і самого себе, тому що ми продовжуємо повторювати запозичене. Неповторність, нова-торство є умовою зростання, як обумовленої категорії.

Ясно одне: без інтелекту люди не створюють середовища для розвитку душі. Вони будуть безневинними, як тварини, але і не спрямовуватимуться до мудрості. Не можна пройти через мізерність ума, щоб відчути блаженство мудрості. Пройдіть через страждання світу, щоб наші відчуття, пробуджували божественний стан і вони були б нашим життєпошуковим станом.

Вчення не просте. Навчання означає, що людина готова відкинути старе і вона постійно готова приймати нове. І людина ніколи не знає, куди її приведе вчення. Не можна нічого передбачити про учня; його життя залишається непередбачуваним. Він сам не може передбачити, що станеться завтра, де він буде завтра. Він рухається в стані незнання до шляху пізнання. Ми вчимося лише тоді, коли ми живемо в стані незнання, в постійному стані незнання. Саме тому діти так добре вчаться. У міру того як вони стають старші, вони припиняють вчитися, бо запанувала нудьга.

Звичайна помилка, що люди перестають вчитися життя після школи. І чи вчили їхні батьки цього до школи, чи вчили їх цьому в школі? Це теж велике питання. Таке самообмеження показує явище невігластва і є ознакою відсутності в людині стимулу до пізнання світу і Всесвіту. Людство не хоче зрозуміти міць своїх випромінювань енергій позитиву в навколишнє середовище і у Космос. Воно химерно стверджує про нашу подібність і про наш творчий потенціал символу Бога, але не розуміє суті єдності енергії всіх світів. Встановлення хоча б слабкого об'єднання енергії вже є захисним обладунком планети. Захищена планета - захищені ми. Ось так вчить мудрість віків.

Сергій Минувшину розвитку людини, як і всього на Землі, як і всього Всесвіту не можна описати обумовленими певною частиною представників людства – минувшини ми не знаємо. Якби ми були здатні її знати, то мали би здатність майбуття по іншому будувати. Звичаєві традиції змінені, або є спеціально забутими, а історія, як частина ідеології пануючого прошарку спільноти і зберігає ті факти і події, які потрібні їй тепер для обгрунтування своєї політики А так ми лиш способами спроб і того, що відкривається для людства (бо воно сьогодні лиш здатне обумовлювати і тільки для самого людства – хоча і це не факт). Культ Ра, діючий в людському розумінні, як ідея, як здатність розвивати свої устремління в пошуках енергій радості на двох визначальних проявах дії Сонця, яке теж саме тому і було віднесене людиною до сонму богів – за світло(просвітлення і чистоту дії) і за теплоту, як явну, так і ту теплоту відчуваючу від слів і поведінки інших учасників життя в наявному життєвому просторі без отих обумовленостей на різновидність живих істот, рас, націй…Історія, як слово в суті і змісті не несе собою енергетичного наповнення минувшини. З натяжкою можна сказати, як якісь певні норми поведінки для всіх, які задовольняли, задовільняють інтереси панівних верств людської спільноти були і є по методології і способах до-ся-гне-ннях практично незмінними. …

Сергій (культура) Саме ота вузкота і малість є рушієм істинної культури. Ця якість практично незмінна в людській спільноті цієї цивілізації. Те ж можна сказати і про попередні. Інші обумовленості є ідеологічними (споконвічні суспільні ідеї панівних прошарків).

(прогрес) Таке визначення не є притаманним в природі, так і в середовищі духовних якостей. Так є Рух, є процес оновлення, відновлення, збереження і лиш поодинокі випадки появи нових видів, які є недовговічними в природі, так, як і в науці вони на практиці недовговічні рік, два – і нема), а в цілому це тихоплинна еволюція і те незначне зростання від зростаючих умов руху негативних енергій. Життя засвідчує, що є прогрес у певних напрямках життя, та з часом ці позитивні зміни зникають із життя. Можна сказати про це так, що невидиме зростання в людській спільноті негативних енергій принижує, а то і

знищує ці прояви прогресу, або на основі цих відкриттів, що допомогли якісно і активніше вносити в життя спільноти позитивні зміни проявлятися зміненим негативним діям.

(регрес) В природі такого руху назад нема. Є зменшення певних видів, проявів у житті, та вони в природі збільшують інші. Тому зміни в природі є фактично результатом діяльності людства. Це можуть бути позитивні зміни, то так і негативні. Застій, кризи є штучними технологіями у корисливому протиборстві в середині суспільства, що проявляється в погіршенні умов життя. Тому і збільшення негативу в проявах обманів, гніву, заздрощів, зла, жорстокості теж дають відчуття важкоти, але це не застій, чи суспільна криза. Це біда суспільна у невмінні, у незнанні активно відновити рівновагу тих рухомих енергій росту і розвитку. Зростання і сам розвиток в особистостях і індивідах не виходить з берегів океану Духа.

(філософія культури) Культура була і буде, як умова життя людини. В житті були і є мудрі люди: філософи, поети, духівники, святі (світлі і чисті духом у собі). Філософія і є носієм культури, носієм знань, носієм позитивних енергій у тих індивідах, які пізнають істину ЖИТТЯ. Філософія є ознакою культури життя, є смислом життя, бо саме дія мови мудрої і є проявом якостей життя. І стан наявної науки і структури тих інституцій, які займаються мудрістю нації, вирощуванням якостей в суспільстві засвідчує про істинно мудру культуру її поведінки, то так і окремих особистостей.

І не Колумб відкрив Америку, бо вона була і до нього, то так і культура життя і ті якості у ній були до цих людей. Поява знань, чи таких людей іде від потреб спільноти, як і тепер у нас таких малих порозкидано по світу для просвітництва.

(антропогенез) Антропогенез по суті і змісту є спробою обумовити можливі зміни і ймовірний еволюційний розвиток людини. Вважаю це абсурдом., бо людина не здатна тисячоліттями, які доступні в певній мірі пізнати хоча би зміни в поведінці життєоблаштованості свого життя саме на його якостях (доброті, любові …). Тому наші знання про життя в мільярди літ тому є лиш гіпотезами.

Ми не можемо засвідчити змін в інших учасниів життя. Ми не можемо сказати про процес (рух), появу руху, руху до розвитку людини інтелектуально, бо ми часто зупиняємося у розвитку кризами. Що є їх причинами, в чому корені кризових проявів? Прояв їх є результатом збільшення негативних енергій в житті людства – от і вся відповіь. Так, були і є відкриття від потреб людства, хоча процеси в минувшині і сьогодні одні і ті ж. Ми сьогодні маємо автомобілі, але душевного спокою нема; ми сьогодні маємо шафи-купе, але ходимо роздягнутими; ми сьогодні їмо у великому асортименті, але завжди відчуваємо голод (навіть така посоромленість для цієї цивілізації на цьому етапі при розвитку науки і техніки люди на Землі помирають від недоїдання). Сором. Який розвиток людини, людяності? Чоловік не виник у цій цивілізації. Вид людини залишився з попередньої цивілізації.

(індивід) Так, це отримана здатність при зачатті із енергій Всесвіту, як потреба саме в такому індивіді, який здатний духовно розвиватися і рости для потреб суспільства. Цей дар відкривається на різних етапах життя в різних людей. Суспільство таких не розвиває, а навпаки пригноблює, мішає жити, Так, таких у світі небагато. Біля 2% з усього людства.

(особистість) Ми згідні з таким визначенням суспільних характеристик таких осіб, як самовизначеними, самовибраними. Так вони тотально прив’язані до соціуму, саме до цієї соціальної надбудови, яка є ознакою певної ідеології, релігії, раси, національності, держави, соціального статусу в суспільстві з явним, чи прихованим користолюбством (це та особистість, яка має вигоду і доходи не від вкладених в суспільство праці і енергій життя, а саме від посади і статусу, то саме ці показники ї є рушіями і характеристиками його поведінки в людській спільноті. Тому та значимість є результатом втраченої совісті, підлабузництва, чи тих здібностей до тієї, чи іншої професії (якщо це творчий підхід, то це вже індивід).

Основою в цьому ланцюгу і умовою функціонування такої особистості є повна залежність не від Душі, а від начальника (глупо, чи правильно він діє тут інша справа. Хоча ці особистості і ці інституції в яких вони працюють і діють від негативних енергій і ними ж є проявлені у, так званій, роботі, Свідомого ума у них нема, Вони діють в точно прописаній

покорі, дисципліновані і без оговорення залежні від уставів цього соціальгного прошарку до якого вони і себе відносять, до цієї касти хробаків («політичної і виконавчої еліти»).

Навіть до менших по статусу вони відносяться зневажливо. Їх ум самозалюбованого егоїста, який прораховує з кожної дії на службі у «народу» всі можливі вигоди і прибутки. Там нема носіїв усвідомленого ума, бо для виконання наказу вони готові вбивати когось, послати на війну, знищити зелений гай і т.д. Личность в суті і змісті личина. Лицеміри, що носять до всіх окремі маски. Вони в основному є на планеті носіями негативних енергій. Разуму нема, то жди біди від них.

Однак у певному сенсі, суспільство вбиває душу людини й дає їй неправдиву особистість, щоб вона ніколи не спохватилася своєї душі, своєї сутності.

Хибна особистість це замінник, яким суспільство вчить користуватися, як роботом, або іншу таку ж особистість. Але цей замінник корисний лише в тому ж самому людському середовищі, що нам його дало. У ту мить, коли ми одне, помилкове, неправильне, то починаємо розвалюватися на частини, а пригнічена реальність починає виражати себе, то Душа починає давати про себе знати. Але те помилкове нам знайоме і ми чіпляємося за нього і тому ми боїмося бути одні, бо коли ми з різних обставин, або спеціально залишаємося одні, то до нас у гості приходить усвідомлення про існування тонкого світу нашої духовності. Для того, щоб почути себе, потрібні мовчазні дні.

Поряд з тим в нашому пристрасному світі майже ніхто не дозволяє людині танцювати в радості, співати, кричати і стрибати. З банальних причин: щось може розбитися, забрудниться одяг, застудиться горло і через подібні дрібниці знищується велика якість душі - устремління до пошуку в непосидючості, як суті руху енергій. Слухняну, смиренну, покорену людину всі хвалять, а непосидючу, шукаючу, творчу всі лають, бояться її, а в неї енергії життя досить на десятьох. Її непосидючість може бути абсолютно нешкідливою, але її лають через потенційну загрозу неслухняності, тому така людина купається в своїй вольності. Ось така непосидючість, неслухняність і вільність в діях лякає суспільство в цілому, але на таких індивідах існує світ. З віком ця енергія непосидючості трансформується в мудрість.

Настає розсудливе спокійне розуміння життя, настає мудрість усвідомлення в пізнанні життя. Вчимося мудрості, маймо діло з мудрими. Бо краще з мудрим нічого не знайти, чим з дурнем знайти. Перевірте, що будь яка справа почата з людиною не мудрою, з п'яницею приводить до плачевних результатів. Нас і тягне до таких людей саме наш такий стан, стан жадібності, стан користолюбства.

Не турбуємося, якщо деякі люди поводяться незвично - це вони проявляють свою сутність.

Негативні явища в людині з віком зникають, а при придушенні, у тому числі й у першу чергу нашими придушеннями - залишаються; вони залишаться тільки в разі їх придушення, інакше з часом вони зникають, бачачи, що ми ними не цікавимося.

Запам'ятаймо одне основне правило - ми відпускаємо те, що прожили, а те, що не прожите, не відпускає нас, воно хоче, щоб його проживали. Те, що добре в дитинстві, може бути дуже небезпечним, коли дитинство закінчується. Отже, нікому не дозволяли ...

Усе це спить в нас, очікує потрібного моменту: якщо підвертається випадок, то емоції вибухають, а якщо ні, то людина продовжує шукати такий випадок. Наприклад, якщо дитина волає, то це можна зрозуміти, якщо вона кричить, то це можна зрозуміти; однак якщо нам сорок чи п'ятдесят і ми волаємо й кричимо, то це зрозуміти нелегко. Нам полегшає, але при виявлених свідках, ми самі будемо себе почувати ніяково. Однак це слід робити, коли ми відчули потребу.

Природа такої поведінки в тому, що люди йдуть на війну, на фільми з вбивствами. Яка радість бачити фільми з вбивствами? Але це задоволення непряме, бо й самі ми здійснюємо це не самі, а за допомогою інших, побічно. Ми ідентифікуємо себе з вбивцею, або жертвою і нас це збуджує - ми входимо у свій образ, який сидить у нас постійно і виявляється при перегляді таких фільмів, таких чиїхось ситуацій. І в цьому є потреба, щось рветься назовні, шукає вихід. Вчимося звільнятися з усвідомленою мудрістю, а не в емоціях з мордобоєм, чи з автоматом.

Дуже не хочеться писати, але пізнане не можна ховати… - і скажемо, і ці знання є у вас, якщо ви читаєте, можливо, вони іще глибоко і не усвідомлені, але є – такі наші дії проти Душі, проти Бога і є тією першою помилкою: не май в собі іншого Бога, чим є сам; не руш його храму – тіло різними звабами миру цього, не лелієм ум свій гординею і значимістю.

Можливо, ці слова не для цієї книги – ми повні сліз за нас усіх неусвідомлених – куди ми прямуємо? Зупинімося, будьмо добрими, ради себе, ради свого життя! Краще бути живим, ніж вбитим.

(виховання) Це слово має у собі суть і дієвий зміст – ви – ховаєте від дітей їх істинне покликання життям на Землю і одночасно пере-ви-ховуваєте - переховуєте свої таємні плани, свої ідеї, свої бажання систематично і цілеспрямовано, ламаючи психіку і весь його духовний скелет, готуючи, чи роблячи з кожної людини послушного мовчазного раба в інтересах ідеологій, в інтересах релігійних традицій, держав, каст.

(інтер-і-оризація –насильне єднання, внесення зовнішніх цінностей суспільної прогнозованої політики в поведінку, в спілкування людини на її ум, залишивши цей загнузданий настраханий ум мінікерівником цього ходячого мерця сам на сам у його проблематичному існуванні, виживанні. Сама політика внесення змін в поведінку людини грунтується на знищенні (хай і незначному на перший погляд) якостей життя. Можливості є, та уммов для цього не створюють ні держави, ні їх ідеології. Ідеології є способом певного насильного внесення цих якостей життя, як реалні дії в цьому напрямку, як прогнозованих, то так і очікуваної їх реалізації. Цього немає. Це питання не вирішується, бо воно вноситься ззовні і мало би створювати умови свідомим умом цієї потреби для розвитку і зростання душі. Душа не сприймає ці методи, бо вони не ототожнюють вказану її потребу, а ці зміни грунтуються для політики пануючих прошарків держав. Є відкриття, є напрацювання в можливості активніше прискорювати внесення якісних змін в життя, та вони не доходять до втілення в основу існування, в життя людини.

(освіта і методи навчання) Ум допитливий до інформації. Система освіти в школах ... готує нас до хорошої роботи, до здатності заробляти гроші, але вона не вчить нас життя. Освіта може дати нам високий прожитковий рівень, але високий прожитковий рівень і не є синонімом високого стандарту життя, та й по факту не є умовою для радісного життя.

Що користі в шкільних знаннях, якщо мозок залишився лукавий і мова брехливою і вже з дитячого віку відволікає увагу нашого єства від шляхів духовних.

Суспільство хоче використовувати нас як машину, воно хоче, щоб ми були слухняним. Воно не хоче, щоб ми діяли розумно, тому що розумна людина поводитися розумно, і настане момент, коли вона скаже: "Ні, я не можу це зробити" явно чи в собі. Розумна людина не стане стріляти. Вона віддасть перевагу смерті ніж вбивству невинної людини. Через те, що політиканам захотілося повоювати, бо їм хочеться безмежного володіння над всіма і всім, - тоді через якісь особисті дурні заяви політиків починаються війни. А воюють не політики, а звичайні люди-кіборги. А розумна людина не буде вбивати!

Ось чому служить суспільна освіта.

Якщо ум є перешкодою на шляху до самореалізації, то чи не стане навчання абсолютно марним? І чому людство побачило важливість життя і потребу в його поліпшенні через розвиток інтелекту? Так, він є перешкодою для розвитку духовності, але й духовність розвивається завдяки створеним умовам ума. Отут слід побачити, щоб ум і душа розвивалися у своєму єднанні на благо кожного й на благо всього людства.

Слід зрозуміти, що перешкода може перетворитися на потребу пошуку шляху до істини. Ось чим привабливий ум і система освіти, як суспільний всеохоплюючий підготовчий інститут.

Та слово освіта і його значення по суті покликані освітлювати і цим краще і повніше бачити себе і світ. Просвітлення – про освіту, про освітлення.

Буде можливість, то продовжимо далі розмірковувати над цими суспільними обумовленостями, які обумовлені для індивидів і для рабів, бо…

Микита Можливо, душа дитини вже пройшла й не через одних батьків, і не через одне доросле життя, а через тисячі. Чого ми не можемо бути власниками дитини на одному

рівні, як машиною, чи іншим предметом (деревиною, куркою й т.д. – хоча й тут є питання). Хто скаже, що на всі сто процентів. Навіть та дитина, що народилася і та має свій ум, свій норов. Не говорить, але подивіться на рухи, на емоції, сльози, плач, очі - і це підказує нам: чи дитина згодна з нами, з нашими діями, чи ні, бо слів ще ж не розуміє. А що сказати про 15-ти річну дитину? Скажіть, хто може володіти іншою душею в іншому тілі, іншим тілом, іншим єством, як цілісністю? Такі відсутні … Просто й з повагою даваймо поводитись з іншими індивідуальностями, а тим паче, хоча б на рівних. Не зважаючи, що цей індивід ще мала дитина. Боронь Боже, не допуститись до того, щоб дитина диктувала нам умови свого життя нам. Для цього її душі дається тіло, даються саме такі батьки, такі друзі, такий вчитель, таке середовище, які своєю поведінкою, своїм розумінням допомогають розвитку її ж душі.

Орест Одні з кращих порад, які мені коли-небудь давали: «Не приймай критику від людей, до яких ти ніколи не підеш за порадою»… і «Не шукай відповіді ззовні - а зверніс ь до власного джерела мудрості, яке є в кожного з нас…»…, і «Якщо тобі потрібно - то слухай поради мудрих людей, які можуть з'являтися у твоєму житті…»…

Здається, що у житті є таке поняття, як людина-шанс, людина-свято, людина-доля, людина-душа, людина-ми наче сто років знайомі… людина - мудрий друг, порадник, наставник…

Вони приходять не один раз і не два… але не часто… Приходять - для того, щоб все змінилося… Щоб обійняти твою душу… Щоб вилікувати серце…. Щоб показати, що все може бути інакше… Щоб дати зрозуміти, що життя в якому ти варишся - може бути зовсім іншим….

Життя одного разу на якийсь час дарує таку людину у якої є можливість вирвати тебе з негативу, з проблем, з низьких вібрацій, з життєвих «корків»….

І коли така людина з'являється,… - найголовніше - не упустити її, тому що можливо вона і є твоїм пропуском у нове життя…

Адже ж, добре відомо - що вчитель приходить лише тоді, коли учень готовий…

Сергій Для того щоб знати, то потрібно навчитися ці знання шукати, а знайшовши вміло застосувати. А думок інших ми знати не можемо, тому і слова ми сприймаємо саме із наших знань про предмет, чи ситуацію обговорення.

Микола Коли потрібна енергія терпіння, енергія ума для вирішення проблем, то слід пам'ятати, що роздратування і занепокоєння є до цього устремління перепонами. Наше роздратування є приманкою для потворних гостей і їх стає більше. Як же можна протистояти небажаним відвідувачам негативу? Тільки бадьорістю духу, при цьому не потрібно відганяти їх, бо вони не просунутися в нас через стан задоволення, радості в яке ми вже можемо входити. Не надаємо значення роздратуванню, не вважаймо, що такий стан відгукнеться на обох сторонах. Зрозуміймо, що роздратуванням ми впливаємо на енергетику інших і іде розтрата чужої енергії, що є не зовсім доброю дією проти Духа. Людина може дати собі звіт, наскільки вона неусвідомлено може зазіхати на чуже надбання. Так от культура дій потребує культури терпіння, культури розмірковувань…

Сергій Наші плани сьогодні втрачають смисл, бо саме ними ми формували своє майбутнє, але фактично ж ми формуємо їх на основі нашого нинішнього бачення, нашого сьогоднішнього досвіду і з нашого рівня пізнання і знань.

В природі є ніби день, є ніби доба, але ми відчуваємо, що енергії плину часу досить прискорені. Тому ми у цифровому визначенні можемо і відмічати збільшення строків життя, та фактично воно скоротиться в десять разів. Будемо жити не 200, чи 300 років, а 20, чи 30.

Юрій ПРЕДИСЛОВИЕ

Мы помещаем анекдоты из учебного пособия «Записная книжка милиционера, изучающего философию, религиоведение, логику и другие социальные дисциплины»,

которое является уникальным. Это первая в Украине (а возможно, и в мире) попытка использовать анекдоты в процессе изучении философии, религиоведения, логики и других социальных дисциплин.

АНЕКДОТЫ

ВЫСШАЯ МЕРА

В тюрьме:

- Заключенный Иванов! К вам жена.

- Я протестую! В приговоре ничего подобного не было!!!

2. НАША СЛУЖБА И ОПАСНА И ТРУДНА

Посадили собаку охранять автомобиль. Утром пришли – колес нет. А на стекле записка: «Собаку не ругайте, она лаяла!».

3. В МИРЕ ЭКСТРАСЕНСОВ

«Быстро, безболезненно, за умеренную плату сменю ваш пол и возраст. Паспортистка».

4. МАЛЕНЬКИЕ ХИТРОСТИ

Прекрасная закуска – квашеная капуста: и подать – не стыдно, и сожрут – не жалко!

5. ЧП В ЗООПАРКЕ

Токсикоманы опять украли из клетки скунса.

6. ФИЛОСОФИЯ ЖИЗНИ

- Скорее бы старость, а там и до детства уже недалеко!

7. ЛЮБИМЫЕ ТОСТЫ МИЛИЦИОНЕРА

• В сердце грусть, в мозгах застой!
Не пора ли по одной?

• Выпьем за тех, кто на борту,
Кто за бортом, тот сам напьется!

• Да разольется сия живительная влага по всей телесной периферии!

• Выпьем за мужчин, которые могут постоять за себя и полежать за других!

• Пьянству – бой! Так выпьем же перед боем!

• Люблю салат, люблю окрошку!
Давайте выпьем понемножку!

• Руки зябнут, ноги зябнут,
Не пора ли нам дерябнуть?!

• Что стало холодать,
Не пора ли нам поддать?!

• Бог с нами, и хрен – с ними!!!

• Быстро выпитый стакан не считается налитым!

• Если после пьянки осталось спиртное, значит, внутри коллектива имеются проблемы.

• Еще 50 грамм инвестиций, и я – недвижимость!

• Нужно сразу брать три, чтобы потом не бегать за второй.

8. РЕЖИМ СЕКРЕТНОСТИ

Занятия в Юридической академии. Преподаватель:

- Возьмем, к примеру, количество милиционеров – «Х».

- А почему именно «Х»?

- Да, «Х» – это мало. Возьмем лучше количество милиционеров – «У»!

9. НА ПУТИ К БЕССМЕРТИЮ

Только на золотой свадьбе понимаешь весь ужас бессмертия.

10. ИЗ МЕМУАРОВ

…Стояла тихая Варфоломеевская ночь! …

11. ЭКСПЕРТИЗА

Муж возвращается поздно домой. Его встречает жена:

- Пил?

- Не пил!

- Я же вижу, что пил!

- Не пил!

- Тогда скажи: «экзистенциализм».

- Пил!

12. И КУДЫ БЕДНОМУ КРЕСТЬЯНИНУ ПОДАТЬСЯ?!

Большие деньги не дают спать, а малые – не дают жить.

13. УБЕЖДЕНИЕ

Убеждение – это уверенность в правоте своих заблуждений.

14. УЧЕНИКИ СОКРАТА

Если ты знаешь, что ничего не знаешь – это не плохо. Плохо, если это знает твой начальник.

15. О СВОБОДЕ ВОЛИ

Чем длиннее цепь, тем больше хочется свободы.

16. ТАК ГОВОРИЛ ЗАРАТУСТРА

Острая мысль в тупую голову не влезет.

17. БРАЧНОЕ ОБЪЯВЛЕНИЕ

Одинокий мужчина готов встретиться с одинокой женщиной с целью создания одинокого ребенка.

18. ТАК ГОВОРИЛ ЗАРАТУСТРА

Того, кто раскололся, уже не раскусишь.

19. БОРЬБА ПРОТИВОПОЛОЖНОСТЕЙ

Как хочется жить среди людей, но без соседей!

20. НАША СТРАНА

Мы живем в стране не пойманных воров и вечно будущего счастья.

21. МОЛИТВА

Пусть все будет плохо, лишь бы не было хуже!

22. О СОВРЕМЕННОМ ПОЛОЖЕНИИ

У нас политики занимаются бизнесом, бизнесмены - политикой, милиционера от рэкетира можно отличить только по форме, журналисты занимаются проституцией, и только проститутки честно зарабатывают свой хлеб.

23. ВЕК ЖИВИ…

Чтобы умереть своей смертью, нужно еще до нее дожить.

24. ГЛАВНОЕ ОТЛИЧИЕ

- Чем отличается умный от дурака?

- Умного легче убедить, что он дурак.

-

25. РОСКОШЬ

Глупость – это большая роскошь. Это могут себе позволить только красивые женщины и богатые мужчины.

26. ФОРМУЛА ЛИЧНОСТИ

- Вы не подскажете, как найти площадь Ленина?

- Нужно длину Ленина умножить на ширину Ленина.

27. ЖЕНАТЫЕ

Женатые люди – это холостяки, у которых однажды сдали нервы.

28. СВЕТЛОЕ БУДУЩЕЕ ВСЕГО ЧЕЛОВЕЧЕСТВА

Мы все умрем, а некоторые еще и сдохнут!

29. ХРИСТИАНСКАЯ ЭТИКА

Библия учит любить наших ближних, а также наших врагов, потому что это, по существу, одни И ТЕ ЖЕ ЛЮДИ.

30. В ПОИСКАХ БРАТЬЕВ ПО РАЗУМУ

Червяк думал: «Знать бы только, существуют ли червяки на других планетах, и ничего больше мне не надо!».

31. ФИЛОСОФ

Философ – человек, который формулирует свои предрассудки и систематизирует свое невежество.

32. СЕКРЕТЫ ЖЕНЩИН

Существует два способа командовать женщиной, но никто их не знает.

33. ЧТО ДАРИТ ЖЕНЩИНА

- Что дарит женщина?

- Жизнь, любовь, себя, детей, тайну, рога и маленькие сюрпризы!

34. ЛОГИКА. СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДЫ ДОКАЗАТЕЛЬСТВА.

1. Доказательство с помощью ссылок на несуществующие авторитеты.

2. Доказательство методом доведения до абсурда любого высказывания, в том числе и своего собственного.

3. Доказательство путем приписывания противнику тайного злого умысла и обвинения в неблагонадежности.

4. Доказательство путем выведения суждений, не относящихся к делу.

5. Доказательство путем размахивания руками.

6. Доказательство путем запугивания.

7. Метод внезапного удивления противника.

8. Метод откладывания до следующего рассмотрения.

9. Метод сходящихся неуместностей.

35. СТРАСТИ ВОКРУГ ВЛАСТИ

- Почему вы стремитесь стать депутатом?

- Посмотрите, что творится с нашей властью: она погрязла в коррупции, преступлениях и безделии!

- А вы хотите с этим покончить?

- Нет, я хочу в этом поучаствовать!

36. ФИЛОСОФСКОЕ

Все может быть и все быть может.
Все может быть, что может быть.
Но одного лишь быть не может –
Того, чего не может быть!

37. ЭМПИРИЧЕСКИЙ МЕТОД ПОЗНАНИЯ

Жена с курорта шлет телеграмму мужу:
- И все-таки ты – самый лучший!

38. ЗА ПРЕДЕЛАМИ РАЗУМА

Жена говорит мужу:
- Не понимаю, как можно каждый день пить?
- Не рассуждай о том, чего не понимаешь!

39. НАШ ПРЕЗИДЕНТ

- Вася, если бы ты стал президентом, что бы ты сделал?
- Я бы им и остался.

40. FINITA EST COMOEDIA

Стук в дверь.
- Кто там?
- Это я – твоя смерть.
- Ну и что?
- Ну и всё!

Сергій Так, тема жива. Не знаю як зреагують учасники цієї РОЗМОВИ. Хоча сам вважав і вважаю, що анекдот, як і притча, прислів’я, приказки несуть собою завжди глибинний і повчальний зміст і суть. Тому я «за». Анекдот був, є і буде жити. Можливо саме завдяки старанням Юрія. Дякуємо йому за це. Бо та усмішка, радість при читанні, як вчора сказав мій онук, додають радості і сил (8р.)

Микола Людина, часто захоплюється придбанням інформативних знань, і стає подібною на папугу: вона просто повторює те, чого сама деколи не розуміє. Люди знають слова, вони вміють ними користуватися. Поки значення слів є не зрозумілими, чи не

сприйнятими, чи не відчутими і не пережитими, то нічого не відбудеться. Тому знання може бути засобом вираження, але не цілісним способом досягнення, реалізації через досвід перебування знань в процесі реалізації. Так ми зможемо стверджувати пізнання і то як часткове, бо все тече і з'являються нові знання в середовищі людства і виникає нова потреба перебування в досвіді.

Невідомий Для кого-то слово «страховка» — обыденный юридический документ, а для меня — самое яркое воспоминание. Занимаясь скалолазанием в одиночку, я почти одолел крутую скалу высотой под 80 метров, когда вывалился камень, за который я ухватился правой опорной рукой, а левая нога (тоже опорная) начала потихоньку соскальзывать с уступа. Удержаться я мог пару секунд. Прожитая жизнь, как пишут в романах, пред глазами не промелькнула. Единственная мысль в литературном переводе: «Блин, щас навернусь». Если бы снизу или сверху кто-то наблюдал за мной, он бы констатировал, что я прав.

Сергій Если разобраться, то жизнь любого человека — это путешествие во времени без страховки. Даже лоно матери, в котором пребывает не родившийся младенец, трудно назвать безопасным местом. А после появления на свет маленький человечек попадает в мир, в котором опасности подстерегают на каждом шагу.

Микола Писательство – это тоже путешествие без страховки и с непредсказуемым результатом. Оно ещё предполагает одиночество и затворничество, тотальное погружение в самого себя и умение извлекать из хаоса слов только те, без которых произведение может превратиться в постное повествование.

Володимир В писательстве нет никакой романтики, Виктор Астафьев однажды заметил, что проза пишется задницей. Так и есть. Хочешь писать - заранее смирись с тем, что текст придется переписывать, причем не один раз. Но есть в писательстве и волшебство - рождение нового мира, ответственность за который лежит только на авторе. Волшба, диктуемая свыше. Ей невозможно противиться.

Сергій
Для чого філософи, поети
в ці роки смут і бід,
коли голос їх не чути,
коли вони в житті
не мають можливості
нести істину і духовність
в життя людські
ширше і голосніше?
Лиш одиниці здатні
слова почути тихі,
бо не дають вони
людям в пристрасті
очікуваної користі.
Коли біда у всьому й скрізь
не здатна врозумити людство
і в біді не єднає їх, а роз’єднує,
то такий народ скоро згине.

Невідомий
Рідкісні люди, як коштовності щирі,
що мудрість несуть у пошані і мирі.
Хто буде їх знати, хто буде читати -

той буде найкраще програмувати.
Нелегко іти і непросто учитись...
невже ж людям важко, за правду молитись,
щоб знати дорогу до істин і щастя,
і порятунку, і правди причастя!
О дякую Богу - за дружбу і вчення!
Здоров'я Вам! Сили! Благословення!
Бо Ви народились зорею спасіння,
довіри, праведності і нетління!
Многая літа!

Сергій
Жебраку не потрібна хата,
не затребуваному щастя не знайти,
та з ним лишилась радість тиха,
що не порушать вони життя іншим,
бо вони при житті уже ввійшли
на ту дорогу, яка веде в нікуди.

Ганна Людство все ніяк не навчиться у відносинах жити толерантно і в дружбі. Насильство породжує нові насильства. І краю нема війнам, і сльозам, і кровопроливттям!

Я Вас найкраще розумію з усіх друзів і бажаю, щоб Ви мали успіх і розуміння якнайбільшого числа поціновувачів гуманності, миру, чесності, прощення і терпіння!

Сергій Хай множаться слова хороші межи людьми, травами з повітрям і дощем під цим прекрасним сонцем у цих роках, якими ми живем!

Ганка Війни виштовхують цивілізацію до прогресу - ось Вам відповідь.

Сергій Зло збирається роками і вибухає кризами, революціями, війнами. Ось три вибухи і самий негідний - війна. То чого нема ума, і не вивчити умови кризи, щоб суспільство не вводити у війни. Такий прогрес розвитку суспільства не потрібний і є народи на Землі, які століттями не знали війни. Невже ми такі дурні, що не здатні розібратися в цих конфліктах

Навіть більше ми збайдужіли в житті до життя і в тому числі до свого. Це мої спостереження і дослідження. Досить важко вивести людство з такого психічного стану

Олександр Отключай не отключай, а око Саурона следит за всеми!

Сергій Ему и следить особо то не надо. Наш биочип и их космический сервер очень прекрасно справляется с программами и работой, анализом их. Практически, по большому счету работает техника. Но вопрос остается открытым: кто же программу создал?

Владимир Вопрос в том, что мы сами способствуем сбору данных из-за своей лени. Ну что стоит хотя бы отключить свое согласие на их сбор? Но никому не хочется разбираться с настройками Андроида. И так сойдет. На этом и построена вся система. Дескать, отключай - не отключай, все равно получишь сами знаете что. Какой-то глобальный пофигизм. И не надо мне рассказывать, что Большой Брат всесилен. Это мы сами поддерживаем все его начинания и соглашаемся, чего стоит, например, режим "Синхронизация", одно нажатие пальцем, отключающее эту функцию, позволит отказаться от бесконечных обновлений, сжирающих аккумулятор.

Сергій Вопрос интересен, но я уже специально искал людей, которые осознанно могли бы принимать решения от участия в заданой программе. Да, она работает миллиарды

лет. Сегодня человечество планеты ищет способы забрать эти функции в космоса, но использовать их методику в манипуляциии человеческим сознанием.

Стоп. Мы и дальше на месте. О силе, или энергетической мощи мы можем то же самое сказать - отдавать-принимать, склоня голову, или рушить-созыдать, но и тут психика общественного мировозрения сделала свою работу. Вот тут сила разных традиций (религиозных, обычайных, государственных) с выгодой и корыстью того сословия, которое сегодня руководит синхронно человечеством, дает возможность только иметь столько энергии, которой достаточно для обычного тварного сосуществования. Только понимание этой глупости человеком дает ему способность быть человеком, ибо он осознает никчемность безразличия, страха и других отрицательных энергий в проявлении, в принятии их, или не принятии.

Вопрос в том - как сегодня собрать эти одинокие энергетические лужайки в ручейки, реки, хотя бы до критической величины, которая способна влиять на сознание и поведение половины общества. Эта цифра сегодня может быть обозначена 13%. Работа сегодня идет, но она разрозненна и все же чувствуется сдвиг, хотя негативизм набирает силы.

Лишь осознанность способности влиять и изменять поведение людей остановит губительное движение человечества к частичному исчезновению в материальном его проявлении. Да и откидывать космические энергии не приходится, ибо мы все же в одном коловрате вращаемся. И там не простая ситуация. Единение на позытиве есть тот приемлемый источник к осознанию каждым своей роли в отдельной и всеобщей жизни вчера, сегодня и завтра.

Петро Дійсно, втягуючись у процес боротьби не помічаєш, як уже борешся по звичці навіть з добром...

Сергій І так може бути, але бдіння скоро охолоджує ум і дії. Ми ж оці прояви зла бачимо, пишемо про них для всіх і цим нібито б'ємо, як батько дітей – без зла і для науки, розуміючи, що достукатися до умів людських при тотальній байдужості і наявній ненависті до життя інакше не можна. Хоча і сам за посил цього тягаря іншим страждаю. «Сюсюканя» ще більшу шкоду роблять. Так в цьому плані мають бути очні зустрічі для позитивного результату, а на сторінках інтернету результату майже не видно, бо паростки доброти і любові не окріпші.

Юрій Віра в духовні світлі енергії – це ж і є віра, яка надає Вам силу та натхнення.

Сергій Натхнення дає відчуття радості, є ще сьогоднішній стан здоров'я, а Знання ідуть цілодобово частинками у проміжках. Думаю, що я лиш олівець в цих діях енергій світового Розуму. Бо не маю інформації від суспільних джерел - не читав і не читаю наукових праць, інших книг пізнавального характеру; колись почав читати Біблію, Коран, Гіту і Веди, і не дочитував у розчаруванні їх спрямованості до потреб держав.

Тому і не продовжував вивчати. Хоча розумію, що значна частина людства духовно росте завдяки цим книгам - це є правильним в плані еволюційного росту і розвитку такої істоти, як людина. Дякуємо Вам за підтримку. Хоча сумно, що відповіді для підготовки спільного філософського пізнавального опусу ми і не отримали.

Тому довіряю Вашому устремлінню і устремлінням тих, хто з усіх сил, зі знань і вміло творить якості життя для всіх і вся.

Юрій Дивно, яким чином Вам вдається поєднати віру у світлі духовні ЕНЕРГІЇ та віру у ТВОРЦЯ.

Сергій ЖИТТЯ у своїх проявах сонцем, небом, землею, повітрям, водою, та і всією природою, як і людством представлене, як певний згусток певних енергій, які у всьому і в тому числі і в людині проявлені, чи не проявлені в її психиці, мові, поведінці. Це теж є енергіями. Коли ж ми ведемо про духовні енергії, під якими ми, майже всі, розуміємо рух

позитивних енергій. Творцем ЖИТТЯ, чи суспільного БОГа по суті й змісту є оснце, небо,знмля, повітря і вода, які за мільярди років в ході еволюційного розвитку живої простої клитини розвинулися в людське тіло, яке і проявлене є саме різними енергіями. Про це підтвердять, як фізики, так і біологи.

З руху енергій все й зачалося і означилося життям, а люди лиш потім ці енергії нарекли, як дух. Творче начало уже в цих словах і насправді свідсчить про рух живих енергій. Тому тут дива нема, а лиш свідомий відгук і дає ці знання, до яких людство шану мало і тому часто із незнання їх суті, змісту, природи появи і джерел їх називала хорошими і поганими Духами, тобто саме так пояснювала природу руху позитивних і негативних енергій. Вони не мали уяви про людину, про інші живі і не живі прояви в просторах і тому називали Дух людини, Дух дуба і так далі, але досить вміло поводилися з цими енергіями, бо це збереглося ще в певних звичаєвих обрядах. Люди дякували хорошим духам, дякували і поганим, бо вже тоді вони знали, що прихід у їх життя поганого духа свідчив попередженням, чи засторогою про погані вчинки цієї людини і тому вони носили подарунки, як дяку, бо мали досвід, що духи прислухалися до їх слів і водночасі змінювали свою поведінку на краще. Коли хотіли допомоги від Духів, то теж просили і уже в проявах пристрасті привчалися глупо ублажати духів подарунками, а потім жертвоприношеннями. Ось як вибудувалася довіра до Духів, довіра до Творця.

Спостережливим людям з цих знань і мудрості своєї задля збереження в роду гуманних взаємин і якостей життя довелося сформувати таку суспільну інституцію мольварів, шаманів…, а потім і інші ліги цієї професії, але це вже були технарі, які знали тексти подяк, заклинань, психіку людини, різні техніки обрядових дійств і мали бажання з корисливих побуджень маніпулювати поведінкою людей через їх уми саме цими обрядовими діями. Вони почали пропагувати покору, страх і займалися покаранням, чи ублажанням духів, спалюючи (нібито спалюючи) дари і тих поганих духів, а дарунки хорошим зобов'язувалися віднести при потребі, визначаючись по фазах місяця. Однак ці дарунки залишали собі і тому ця інституція стала носити та сім'я, яка уже мала вплив на уми. Тепер вони почали вимагати безоговореної довіри до своїх слів, бо саме вони нібито вміли і мали на це дозвіл від духів бути посередниками. Це послужило закріпленню позицій і уже стало наріжним каменем створення перших релігій.

Тому розуміймо істину в духовних енергіях і ту роль релігійних організацій, як суспільних узаконених формувань, які уже досить сильно відійшли від духовного пізнання людини і світу.

Микола Єднання є на довірі, бо саме довіра дає нам благодать і те устремління до пошуків Знань. Довіра є двохсторонньою. До зустрічі йду з чистими і світлими помислами і енергіями.

Саме єдність завжди дає міць, а не надумані поділи, які більше подібні в наявному прояві на абсурдний лозунг – «розділяй і властвуй».

Таке поєднання по суті і змісту має одне джерело. Перші із них несуть творчі начала, а інші піддаються людським спробам контролю над собі подібними. В основі їх дій є та темна матерія, яка має темні і теж єднавчі енергії. Тому мудрість творців в організації життя на Землі є в збереженні рівноваги між цими двома діючими енергіями. Ми це всі спостерігаємо, і в цьому поєднанні варимося, розвиваємося і діємо з неусвідомлення, чи свідомо, устремляючись у кожному житті до позитиву. Так, до позитивних енергій, частина яких іде на творчий розвиток, а ще частина займається прийняттям, поглинанням і усвоєнням темної матерії і енергії, які є матеріалом для життя, утворюючи на певний період сіру масу розчинених енергій у цьому процесі свого еволюційного розвитку. Так зберігається ця рухома жива рівновага в гармонійній їх взаємодії ростучих розвиваючих енергій з частковою витратою на погашення протистоянь негативних енергій в сім'ях, як цілому в суспільстві, то так і у Всесвіті.

Життя є результат еволюції Всесвіту. Творець (творці) дають всьому живому програму на це життя - біочіп, а от світлі енергії має стяжати (вміючи збирати) сам чоловік (уже свідома людина). Хоча кожним життям людина росте і розвивається духовно в своїх

словах, думках і діях (надбаваючи десь біля 2%) навіть неусвідомлено в бажаннях краще жити, отримуючи такі емоційні посили для ума, як задоволення і радість. Однак і цей еволюційний посил є присутнім в цій космічній програмі і тому проходять і приймаються ці надбання людиною, як основним і свідомим виробником цих позитивних енергій, які є джерелом енергій для Всесвіту.

Дані міфи, які сьогодні існують в середовищі людства мають теж інформацію про позитивний духовний розвиток, а поряд з цим для самоорганізації націй і всієї людської спільноти в них є певні технології для полегшення впливу в затримці цього духовного зростання із застосуванням темних негативних енергій.

У свідомість людини не просто зайти словом, бо людство має непояснимі і непізнані, і не прийняті спільнотою самі процеси для розуміння своєї присутності життям, в т. ч. і людської спільноти, бо вона уже має тисячолітні традиції замішані на різноманітних релігійних традиціях. Ці традиції мають у собі позитивні напрацювання і саме вони є ґрунтом і умовою для створення умов у психічних змінах, для розуміння істинності людиною свого перебування, як творця, тут на цій планеті.

Є великі напрацювання в маніпуляції людськими умами саме тими, хто керує сьогодні цим суспільством (це практично асоціальні, короткозорі і користолюбні особистості). Однак ім це не заважає маніпулювати умами людства, що дає їм можливість контролювати його поведінку і мати від цього зиск. Вони мають змогу уже спеціально збирати, аналізувати, досліджувати, робити прогнози і розробляти конкретні програми умами і руками вчених, оплачуючи їх роботу.

Загроза є навіть у тій програмі чіпування, яке готується певними структурами на планеті - є наукові, технічні і технологічні проблеми; не розвя'зане питання процесу заміни старих біочіпів на розроблювані, але основною небезпекою є - відсутність даних про кінцевий результат дії розроблюваних чіпів.

Тому сама ідеологія від тих, хто мав і має доступ до Знань Всесвіту, то вони є лиш частковими і людство сьогодні для них є лиш дослідницьким матеріалом. Космос з його потугами і знаннями не дозволить звершитися цьому, бо в масовому зникненні людства зникнуть і земні творці, організатори цих чіпів.

Самоусвідомлений індивід не є загрозою в розвитку гармонійної спільноти, а є показовою умовою для позитивного зростання інших і в цьому плані ідеології держав (на формування яких працюють наявні філософські напрацювання) і система садочків, шкіл і вішів у своїх програмах не сприяють розвитку гармонійних і гуманних традицій. Хоча свідома і вільна людина є творчою і є більш продуктивною, як індивідуально, то так і в єднанні для соціального гармонійного і економічного розвитку.

Дякуємо за запитання. Щастя Вам і родині!

Дарина так хто ж кого сотворив? Людина Бога чи Бог людину? Людина сотворила Бога і почала йому поклонятися і боятися. Значить вона боїться свого власного творіння? А чи не зі страху це все, невідомість лякає людей і люди видумують всілякі концепції, щоб захиститися від страху і спертися на свою видумку, бо без видумки нема опори, якщо якась рушиться, то придумаєм іншу...

Сергій Так, це частина життя і так живе більша частина людської спільноти тим мізерним умом і в страху щоденнім. БОГ - є ЖИТТЯ от і відповідь уся. Започатковане життя з дрібних живих істот у Всесвіті великім, а наша планета лиш мізер малий, де життями всього і вся частково твориться енергії негативні і позитивні для тих споживачів, які є розвинутішими, або дурнішими (хитрішими)за нас. Ми, люди, на Землі живемо і діємо відповідно до програм, які закладені в наших біочіпах (як людство обумовило його -Душами) тими творчими істотами (однозначно), які і є у всесвітніх просторах. Облаштований ними світ і наше життя є все ж прийнятне в основному людством з певною можливістю вільності в діях в наближенні свідомо до потоків позитивних енергій, чи бездумно до негативних. Ось таке життя...

Микола Людина в своєму еволюційному духовному зростанні іде до пізнання Любові з початкових пізнань своїх можливостей тих прагматично осяжних надбань у пізнанні справедливості, совісті, добродіянь, здатностей милості, милосердя і водночасі зі свідомого зменшення негативних проявів у своїх життях. Так Душа знає цей путь, та в житті організатором часто є наш ум і тільки з часу його дозрівання, ми і починаємо бути творцями цих позитивних якостей життя. Якщо Душа закрита нашими приземленими бажаннями для звичайного виживання і ум все робить для збереження життя зі своїх можливостей, то і це прийнятно.

Сергій У Біблії говориться, що Бог створив людину за своїм образом і подібністю. Це людське твердження, нічого не говорить про Бога. Воно просто дещо говорить про людину. Це людина, духовна людина, що пише про саму себе; людина кличе нас. Людина міркує так, як ніби вона центр світобудови, ніби вона джерело духовності. Так воно і є.

Бог створив людину за своїм образом і подобою. Бог людини - це людський Бог. І це помітно. Ми входимо в храми і бачимо образи Бога. Вони виконані у вигляді людських істот - трохи краще, красивіше, проте це все ж змінене і прикрашене людське тіло. У них людські очі, в яких трохи більше співчуття. Додано зовсім трішки. Людина створила Бога за своєю подобою і образом тілесно, дієво в думках, словах і діяннях, як очікуваний ідеал. Ідеальні людські єства - ось що таке наші Боги. І тут не це розуміння цінне, а сама істина на шляху пізнання самого руху людини до цього ідеалу, сам рух, який с-подобав-ся нам і приносить радість в наше життя-буття. І якщо людина зупиняється на образі, але не вливається в потік пізнання своїх діянь, не порівнюючи з кращими проявами своїми, з тим ідеалом, який неосяжний людині, то вона ходить сонна, якщо вона переходить в категорію ідей, то такі її дії і таке її сонне бачення світу - вона навіть свої шкарпетки ніг бачить в тумані.

Сьогоднішнє застосування самого слова «Бог» нівелює Бога до речі: певний, чіткий, твердий, конкретний, як скеля. Але і Бога як особистості не існує і слід розуміти його присутність у всьому живому, а його дії в проявленому русі енергій. Все існування - все життя, все видиме і невидиме, все живе і не живе наповнене божественністю - це рухома енергія з різними швидкостями, формами і змістом. Вона невидима і ці якості ми присвоюємо Богу і він є ця енергія в проявлених явищах, в виявленій концентрації - людина, дерево, слово, думка і ще щось непізнане і не відоме. Все переповнене божественністю.

Суспільство поклонялось каменю, дереву, сонцю, зіркам, вітру, особистості людини, але Божественність не в окремих проявах, а їх сукупність. Таке розуміння значно вище. Ми відкидаємо особистісні обмеження. Ми розглядаємо і сприймаємо Бога, скоріше, як процес. І процес призводить нас до пізнання Бога, як самого процесу. Багато хто говорить і розуміють: «Бог є творчість, а не творець». Бог єдиний зі своїм-нашою творчістю. І тому завжди, коли ми щось творимо, то ми проявляємо властивості Бога. Камінь прояв Бога, дерево прояв Бога, візерунок на склі вікна взимку, форма сніжинки і це теж прояв Бога; пестить вітерець і поштовхи урагану - прояв Бога, думка людини і автомобіль створений її умом і руками - теж прояв Божественного. Однак Бога, подібного особистості, що сидить на золотому троні і контролюючого, керуючого, караючого, слідкуючого, який створює, не існує.

Наш суспільний Бог створений зі страху, який супроводжує людство постійно. Бог людини - не що інше, як наш інстинкт страху. Це не наше переживання, це не наш досвід в цьому житті, коли ми читаємо ці рядки.

Нам нема кого запитати: «Звідки ви знаєте, що Бог створив світ?» Не було жодного свідка, не могло бути по самій природі, оскільки якщо там вже був свідок, то це був, не початок світу. Необхідно буде повернутися назад до цього свідка. Світ вже був; свідок був там. Цього свідка достатньо для доказу того, що світ вже існував. Так що не може бути ніякого свідка, який бачив Бога, який створює світ. Це була зміна людської формації. Можливо, залишилися адепти, але зникнення формації було катастрофою і страшною катастрофою і цей страх невідомого так глибоко сидить в нас від цих адептів. Ймовірно, до катастрофи призвели ось такі політики, ось такі “творці” релігійних традицій - і цьому є свідчення.

Якщо сенсу немає в таких міркуваннях, в таких пізнаннях, то раптово ми замислюємося: що ж ми робимо тут? Навіщо ми живемо? Ставлячи такі питання тепер і раніше, то ми приходимо до думки, що хтось підготував на них відповіді в устах шаманів, в словах книг на зразок Вед, Біблії...

Микита Ісус говорив знову і знову: «Царство Боже - всередині вас». Але християни продовжують шукати Бога поза собою - в життєвому суспільному і побутовому облаштуванні, в небесах і в Біблії, в його силі і в своєму безсиллі, в його приреченості, але не в своїй безвідповідальності, в його любові і в своїй ненависті, в його віддаленому блаженстві і в своїх нещастях. Ісус повторював це так багато разів - що ми Боги, що наше тіло є храм Бога, що ми царство Бога на Землі - і все ж здається, ніхто цього не почув. Навіть обіцянка для всіх мати кімнату свою є тим, що кожна душа матиме свою кімнату – тіло і не залежно в якій іпостасі воно представлене.

Бог доступний до пізнання лише тоді, коли ми побачили шлях до нього, вийшли на цей шлях і йдемо до нього розуміючи і усвідомлюючи в кожному моменті. Ми маємо перші зробити крок: чи то у вмінні очищатися, чи то у вмінні приймати позитив в наше життя, чи то у вмінні творити. Розуміння цього і веде нас до пізнання його.

Тільки розумні можуть пізнати його тотально, тому що щасливе життя доступне тільки через розум, але не через наш інтелектуальний ум. Є речі, які приходять тільки через зусилля, але є речі, які трапляються з нами беззусильно. Майже все мирське, усе земне відбувається через зусилля, а все духовне трапляється через відсутність зусилля.

І Бог приходить, чи точніше сказати, що ми маємо можливість пізнати його тоді, коли ми перебуваємо в мовчанні, нічого не роблячи зверх напружуючись. Все, що нам необхідно - це пізнати те, що вже існує і існує не тільки в нас, а в усьому навколишньому. В цьому істинність місії наших життів.

Серафима Якщо Бог хоче покарати людину, він позбавляє її здорового глузду. Цього разу Він позбавив глузду всю країну. Ми ніколи не усвідомимо, що таке Бог. Як і мурашки не усвідомлюють, що таке чоловік.

Сергій Дело в том, что задатки самосознания имеет только человек. Другие представители природы и ее стихии не имеют этих задатков. Они живут инстинктами, рефлексами, приспособленчеством ради выживания. Человек своим умом и телом растет и развивается духовно и на каком то этапе жизней осознанно творит свою жизнь и жизни других, то есть тех, кто пребывает в его жизненном пространстве. Скажу больше, что и человек часто жизнями появляется на Земле Душой в тысячах жизней и лишь при завершении этого пути он прозревает своим сознанием зрело. Мы же видим поведение людей, которые иногда своими действиями хуже твари. Сознание есть рубикон невозвращения Души в человеческие тела.

Микола Так, в одному із життів з нами відбувається осяяння, прозріння і ми з цього часу уже свідомо діємо у багатьох життєвих ситуаціях. Кожна людина має задатки для самоусвідомлення своїх дій, як і для усвідомлення БОГа. Мурашки живуть інстиктивно і по своїх їм відомих рефлексах. Хоча в енергетичному круообігу ми всі у певній мірі є споживачами чиїхось енергій, як і хтось споживає енергії життя людини.

Дарина То ми є просто харчем для білш розвинутих, або дурніших істот? Вони годуються нашими емоціями? і яка різниця, які енергії ми їм постачаєм, якщо нас вирощують, як курей в курятнику. Ось вам і пояснення зла - це жити за чийсь рахунок. Це паразитарне життя. Отже Зло - це паразитизм. І ті невидимі паразити сидять всередині людини і змушують спеціальними прийомами віддавати їм життєву енергію.

Сергій Сьогодні проводиться явне зникнення позитивних якостей життя. Ми їх не приймаємо у свої життя. Так ідеології самознищення сьогодні панують в людському

середовищі. Ми уже є самі споживачами-паразитами якихось інформацій, матеріальних благ. Тому ми уже готові умами одне одного вбивати, без потреби, без причин. Це є небезпекою для людства, як і для самої планети. Космос відмежувався енергетично на даний час від нас, мабуть має і інші джерела енергій для себе. Щодо середини, чи нашого біочіпа, то він і далі налаштовує нас на позитивні дії і про це свідчать наші устремління жити краще, про це свідчать ці пошуки радості-щастя. Ми ще чутливі до докорів совісті - і це позитивне джерело на планеті зберегти джерела позитивні. Якщо ми не приймаємо Душі, а умами уже сьогодні вміло маніпулюють ідеології через ЗМІ і такі ж книги і вірші про мило і про інше.

Як вийти з під впливу страху? Починаймо з добродіянь і вони відкриють Душу і вона відкриє нам очі, вуха, що змінить фукції ума – він прозріє від знань, які будуть іти з Душі, він засвідчить про наше інше бачення своєї місії життям, він буде організовувати наше життя с-відомо, з відома творців.

Дарина Не знаю, що Ви маєте на увазі жити краще, але якщо переважна більшість людей налаштована на споживання, то що для них буде покращення, що для них буде позитивно діяти? Потрібне жахливе пробудження і переосмислення життя і цінностей, потрібний новий смисл, нові цінності, потрібно вивести свідомість з матерільних структур до іншого розуміння себе і життя. Без боротьби не обійтися, тому що паразитарні структури так просто не здадуться. РАДІСТЬ - це інша енергія-субстанція, це практично Новий світ, де нема споживання.

Сергій Новий світ, нова золота епоха розвитку спільноти не матиме ідеї споживання, ідеї зверхспоживання, а процеси життя діятимуть з потреб тих, чи інших видів енергій для облаштування взаємин, для забезпечення життєвих процесів.

Так, людство пройде через жахливе пробудження у кризах, війнах, та лишаться ті, хто уже переосмислив основи життя, чи шукає їх, як оце ми з вами всіма. Тому сьогодні ми вже маємо формувати основи нового ідола, чи ідеології, як дозволять створювати умови для всіх, щоб переосмислювати життя і прийняти за основу, творячи ті якості, які були, є і будуть умовами для позитивного функціонування нової цивілізації в цілому на планеті, чи на певних теренах в середовищі частини всієї спільноти, як уже не раз було на Землі.

Бороьба не створить умов, вона буде передумовою і тими жахами. Тому вся надія і реалність створення умов розвитку і процвітання спільноти лежить у площині розуміння всіма можливості, щоб з цього часу навчатися свідомо діяти всім, змінюючи свою поведінку на краще. Саме ці подвижники позитивних змін будуть предметом споглядання і поштовхом для наслідування тими залишками спільноти. Ось такий путь формування нового світогляду на світ і на місце людини в ньому.

Микола Кругообіг енергій в природньому середовищі присутній, по цій же подобі проходить кругообіг енергій і у Всесвіті. Проходить в іншій комплектації, чи за складниками і за певною концентрацією. Так, переосмислення потрібне і саме на цій матричній субстанції мислення. Радикально не змінити нічого. Про радикалізм-революції засвідчують, що тільки вибух емоцій правди, справедливості є новим шансом для інших дурнів бути у керівництві. Пропонована боротьба є збільшена концентрація негативних енергій зі сторони намагачів змінити світ на краще і плюс та енергія носіїв зла - от нам і світова війна. Ми маємо готувати свідомо тих, хто розуміє, що добротою ми здатні зберегти таких от носіїв у той час, коли у війні зло злом спалиться і лишиться з активних форм лиш попіл. В підсумку залишається досить мала частинка енергій попелу, щоб у ньому проросла квітка фенікс, бо вогонь війни енергетично по кількості енергій ніде не дівся - він опалив інших учасників життя своїм вогнем.

Радість життя, як світоустрій, як мала проекція гармонійних, гуманних взаємин в цій частині природи, яку ми обумовлено називаємо людством. Споживання було і буде, Це зміна видів енергії. Я з'їв яблуко і маю енергії сили підняти відро води, щоб принести її корові. Вона ж у своєму комбінаті-організмі з участю води і інших видів енергії (трави, зерна...) виробляє молоко для інших ссавців. Тому, якщо би людство нас почуло і зрозуміло, що нам

не потрібно злом на зло іти в борню, а саме добротою зло розчиняти, як одна таблетка аспірину очищує відро води від бактерій і вірусів, то і життя було би кращим.

Ми маємо зрозуміти значимість дій для збереження життя людської спільноти, так і життя всіх учасників у цьому кругообігу енергій.

Дарина Тобто, всі їдять всіх без злоби і ненависті, а навіщо таке життя? життя ради самого життя єдиний смисл. В чому тоді доцільність? Яка мета такого життя? Доброта в такому житті є просто субстрат справедливості. Вовк їсть ягня - це природнний закон. А коли людина добра вбиває тварину, щоб їсти, як ви назвете це? Як же почуття співстраждання? Що тоді є злом у Вашій концепції?

Сергій Щастя й радість із можливості прожити, щоб нікого не вбити і є весь смисл життя пронести це імя- чоловіка. Це не моя концепція, це програма «творців», які є у Всесвіті, як набагато більше розвинутіша технічно цивілізація. Туди й забираються наші духовні центри після смерті для перевірки і підлаштування програм у них.

Коли ж людина у певному житті пізнає суть і зміст життя і цим засвідчує наявність свідомого сприйняття світу і Всесвіту, то такі духовні центри залишаються в Океані Духа, фактично в Раю, а наші устремління до раю, тобто райського життя ми частково пізнали при спробах побудувати комунізм. Фактично ми є виробниками енергій життя цим творцям і вони є споживачами, а не творцями енергій. Таку ж модель людської цивілізації пропонували ідеологи комунізму, де відкрито оголошувалося: «кожному по потребі і від кожного по можливостях». Це теж споживацька ідеологія, хоча базис вона готувала на наукових і технічних розробках, які би були основними виробниками всього, що потрібно було людині для такого праздного проведення в днях, роках наявного життя.

Мети в житті нема, бо то лиш ілюзія і її ніхто не спізнав сповна, бо пройшовши роки, бачиш пустоту, а був у думках міраж палаців і то не з потреб, а від глупоти ума. Розуміння стану доброти і надає нам радості і саме заради цього і потрібно жити із розуміння з того, що ці надбання комусь і сам зможеш подарувати. А потім отой хтось подякує і інший почує і почне вчитися творити доброту.

Та зрозуміймо кожен із нас істину, що ми життями тут присутні тому, що всі і все залишили, віддали нам ці енергії життя без остатку, лишаючи, зазвичай, лиш тлін, але саме їх енергії і формують нові живі істоти і тому не споживацтво рухає світові енергії, а здатність приймати з подякою. Тому свідома здатність віддавати, маючи з цього радість. навчаймося жити з потреб. Так, таке життя з потреб і радості є повний букет позитиву, який вибудовує оцю концепцію - жити в позитиві.

Людина в стані доброти не буде вбивати інших для продовження життя і лиш прийме смерть, якщо це її пора, а так в цілому це не є випадковість для вибору, як всім, а знайти відповідь в собі: де допустився я помилки у житті. Буде відповідь, то буде і їжа.

Як реалізовується таке в житті я не знаю, хоча був в ситуаціях таких і вийшов у життя далі. Я не один такий - я дбаю про когось, себе, то цим допомагаю комусь і собі.

Зрозуміти сенс життя допоможуть знання про те, як жили наші предки, коли вони знали значимість енергій у їх житті і у всьому живому. Вони йшли просити дозволу Духів рослин, дерев, тварин взяти їх життя для своїх потреб. Рослини дозрівали, мали потомство в насінні і вони уже вийшли на фініш життя і тому це було згодою віддати залишки його іншим учасникам життя. Так просили Духів дерев вз'яти плоди їх, залишаючи на зиму птахам і землі для того, щоб з насінини знову почало зростати нове дерево, нове життя. Дерево давало згоду, зазвичай уже зріле, яке переходило рубіж припинення ведення активного життя і людина брала його для будівництва будинку, для виготовлення стола, ослона. Так і в людини забиралося життя тими енергіями, які людина обумовила смертю. Смерть не кінець життя всіх енергій єства, вона лиш частина його, коли у цей проміжок єство іще здатне було очиститись від негативних енергій каяттями і переосмисленням, щоб передати їх для життя іншим.

Людина чула, бачила дозвіл рослин, дерев, тварин. Це духовна практика віддавати.

Злі, негативні енергії в носіях не є проявом свідомих дій і розуміння кругообігу енергій, тому вони зі свого стану і борються, рубають, вбивають. Їх практика життя – забирати в інших життях для задоволення своїх бажань. Ми тому і бачимо кругом, що іде процес задоволення бажань. Це споживацький і зверхспоживацький спосіб життя. Негативу сьогодні більше у світі, тому і ідеолгія спложиавцтва закріпилася в умах людей і для закріплення цієї ідеї робиться все при допомозі науки і техніки, щоб зберегти цю споживацьку ідеологію. Вистачить і космічним споживачам і нам ось таким.

Співстраждання не мало місця, бо це був дозвіл. Людина теж дає дозвіл на закінчення свого життя своїми думками, словами, діями, розуміючи, що прийшов час передавати енергії і свідомо готується до смерті. Людина здатна давати дозвіл Всесвіту на передачу своїх енергій життя іншим.

Марія По-перше - енергія не буває ні злою, ні доброю, вона нейтральна. Енергією наповнене все, що рухається. Зла теж немає, як такого. Наприклад, те, що є злом для нас, для росіян, є добром і ми це чудово бачимо в цій війні. Так само і з окремими людьми. Людство не злом переповнене, а бажанням жити, творити, пізнавати, процвітати, тому країни з благополучними суспільствами занадто розніжилися і дозволяють народам, які ще дуже релігійно зазомбовані вирощувати нових світових терористів типу путіна і не тільки. Чим більш релігійна країна, тим більш вона нещаслива, бо або вкрай терористична, або сама є жертвою терористів. Росія хвора православієм головного мозку вічно нападає, а Україна хвора "господопомилуєм" головного мозку вічно підставляє щоку для биття, бо займається всепрощенням та пригріває своїх катів у пазусі.

Сергій Я не хотів коментувати Ваше заперечення про пресичення людства злом і нібито те божественне бажання жити краще. Я скажу зі знань - Все живе, яке є на Землі і у Всесвіті бажає краще жити і за рахунок когось (споживання енергій, крадення мудрих винаходів, звичайне поїдання, як і збір у свої потоки енергій негативних, чи енергій позитивних): одні усвідомлено не можуть проявити радість емоційно і наповнено і тому оці усвідомленні мають тиху радість пізнання марноти життя, інші, відторгуючи позиції інших і фактично живуть і роблять собі комфортне життя за рахунок інших. Величезна сіра маса глаголить:"господі помилуй", а від кого - від самого себе, чи від сусіда, росіянина, чи американця, або "господі прости", та господь не прислухається конкретно до одного.

Господь і бог є ті президенти і грошовиті сусіди, бо фактично від їх дій у таких сіпих і складаються елементи наявного життя в гіркоті, чи в радості і визначальним є у цьому віддача розуму, чи лицемірство, чи жопозализування - і це він дає нам статус за це, чи посаду; якщо я не спеціаліст, або маю свою думку, то життя несе гіркоту і саме ці бажають активно пиячити, чи зневірюються, розчаровуються (розпадаються чари, чи зникає полуда) і теж говорять: життя-марнота. Та по факту ми всі є споживачами і паразитами у своїй особистій позиції і ця ідеологія, як і так звана доля запрограмована у нашому житті Всесвітом і цими господьками. Ми беремо енергії в інших, інші наші ж енергії - зла, чи добра. Людина є підсобним матеріалом для творіння позитивних, чи негативних енергій і водночасі є піддослідним кроликом, або нашими умами маніпулюють при допомозі придуманих нами богів, чи нав’язаних ідолів, ідеологій через ЗМІ.

Свідомий цього тихо і далі творить позитив, бо перебування життями для нього вичерпане і його енергії позитивні залишаються творцям Всесвіту. Так він звільняється від цього суєтливого, злого життя. Сьогодні величезна маса людства теж не бажає жити, та деградуючи у зневірі і розчаруваннях все ж залишаються продовжувачами життя і є звичайним потенційним матеріалом для всецілого життя.

Микола Цікаві і мудрі міркування про суть життя і про усе в ньому. Нібито і пошук духовного у собі, без міркувань їх появи в нас, а та політика сучасна у наявних розпорядженнях і за-конах, як і ідеологія релігійних традицій світу з їх ка-нонами суть є на знищення людини розумної і сьогодні держави, ідеології партійні, релігійні традиції спрямовані лиш на змоги маніпулювати людськими умами.

Марія Лукавлять ксьондзи! Наші пращури найдужче леліяли свій Рід. У наймилішого їм Бога-Соненька і решти Богів ніц так, гі тепер, не жебрали. А лише їм дєкували та й славили їх, бо мали за шо. Боги, окрім житє, давали людем ше й волю і змогу творити в своїм Роді усєкі земні благодаті на щістє та й на радість, а не на тєжке терпінє й бідованє. Хіба би могли ті, шо Рід свій понад усьо шінували, дітий із сего Роду в жертву давати? О-о-ой, єка то киринь чужинска впала на наше, предковічне! А чо' ту явну людску жертву на розп'єтю ніхто до голови не бере? Значит, так си чинило колись в тім народі, єкого обрав собі Бог ізраїлів та й показав їм, єких жідав жертв. Мало, шо людских, та ше й — рідного єдинородного сина! А тепер ту ганьбу стараютси нашим пращурам приписати.

Іван Деякі відчувши потребу духовного розвитку намагаються заучувати корисні поради, але деякі знають в умі своєму боязнь життя і принесли, і носять тепер цей страх у світ цей, як основу життя. Цьому сприяють повчання страху Бога, суспільні повчання страху в обов'язковому дотриманні норм і правил поведінки, бо відступи несуть за собою кару Божу і покарання суспільні. Звичайно це є абсурд для свідомого єства.

Однак повернемося до першого речення. Перші відчули потребу дізнатися, але і другим слід утвердитися в цих знаннях через досвід і все це через уміння прийняття. Деякі від народження розуміли кращі способи людських відносин, але іншим слід пройти таке пізнавальне навчання, щоб уникнути руйнівних вчинків у своїй діяльності.

Сергій Свідомість є мірило, і краса не терпить каліцтва. Брехню не сховаєш. І як тонка буває спритність самовиправдання. Надбавочна ціна понад кількість вкладеної праці є кухня обманів, але для нарощування духовних якостей є життя. Тому розвиваймо свідомість. Якщо в житті обмежуємося суспільними законами, то краще переїхати на кладовище. Деякі люди пишаються обізнанністю, але чому ця поінформованість не перешкоджає їх мерзенним діям? У неусвідомленому мисленні є одна вражаюча властивість - відчувати майбутнє навпаки. Наближення чогось відчувається, але неусвідомлене відторгнення їх прийняття переломлює розуміння із-за нерозуміння відчуттів. Приклад для усвідомлення заходів у запобіганні, які деколи люди не проявляють в житті: іноді люди радіють перед днем скоєння нещастя і деколи тріумфують перед поразкою. Подивіться, як дитина зверх активна, зверх сміється, зверх впевнена в передчасі плачу, нещастя; подивіться, як дитина після плачу від падіння, від неприйняття входить через хвилинне мовчання в умиротворений спокій: чи то в сон, чи то в наповнення енергією радості. Таке ж можна сказати і про дорослу людину. Навчаймося спостерігати за собою в таких перемінах.

Микола Это обычный миф составителей Библии в таком толковании для поражения умов человечестрва страхом. Что Творец не знал, что они все равно будут вкушать яблоко? Знал, ибо даже змея не наказал, а как мудрый отец хотел, как и мы все хотим, чтобы символическое изгнание побудило детей к самостоятельной жизни в том мире познания добра и зла, как условие устремления всех к стяжаию качеств духовных (положительных), ибо они были условием создания Миров.

Микита Дійсно, важко зрозуміти, чому люди, заявляючи свою відданість Богові, в їх одностороньому баченні БОГа, як прояв позитиву і доброти і тому часто все ж діють не з позицій доброти і справедливості. Природа заяви відданості Богу є лишень заявою про намір віддатися умом. Ми є частинка БОГа і життя є саме ним представлене нами. Бо навіть тоді, коли ми усвідомюємо своє перебування в Бозі, то саме це є той стан єдності, як цілого, куди можна приєднати і заяву про відданість, як початковий елемент розуміння поклику душевного. Буває, що служачи одній меті, заявляючи про свою приналежність до однієї релігійної традиції, до тієї чи іншої нації і в цій вузькості ми, зазвичай, засуджуємо, і навіть в умі, а потім і в дії готові до знищеня одне одного.

Такі взаємні дії представляють один з найганебніших видів діянь людства. Ми, люди, діючи несвідомо, плодимо енергію для руйнівної роботи по взаємному знищенню, не

усвідомлюючи такої суті згубності. Ми маємо сором перед людьми, доторкнувшись до пізнання і знову почавши піддаватися таким низьким проявам в діяльності. Знання природи відчуттів, докорів сумління хоча б в малій мірі могли б розвивати в нас усвідомлене пізнання Всесвіту.

Просимо засуджуючих і руйнуючих подумати над своєю чуттєвою свідомістю. Вчимося цьому! Вчимося любити всіх, бо все це у Всесвіті: видиме і не видиме, живе і відносно не проявлене життя є однією єдністю нашої можливості жити, є однією родиною в облаштованості життя. Вони є нам помічниками, то налаштовуємося на усвідомлену допомогу їм.

Сергій Міркуємо так, як виховала нас ця держава, ці релігійні традиції. Релігія має в собі такий зміст і суть- Ре -змінена; ЛІГ - ліга, організація, І Я у ній і це слово взагалі не українського походження і ця релігійна традиція, яку ми називаємо християнством є проектом дозволеним іудаїзмом і вийшло воно з іудаїзму, де в церковних службах славословимо поряд з БОГом і Отцем-Творцем-святим Духом всі коліна і роди єврейські і всі ті їх ганебні діяння, всю їх поведінку підступності, брехливості, людиноненависті до інших народів і націях. Вони у малості своїй з прагматичних побуджень і розбрелися по всій землі, щоб вносити в спільноту свої зразки поведінки, своїх богів. Ні один народ не мав такої, здавалось би, утопічної і непрактичної міграції.

Так, сьогодні мають можливість всі представники всіх націй так мігрувати, відриваючись від істинних духовних джерел Родів. Вони не будуть енергетично придатними у новій цівілізації. Тому знаймо всі, що жити і життя творити ми маємо там де є коріння родове, де родився, зріс. Це дуже значимо.

Прийлде час і всі народи почнуть збирати своє коріння на ті терени, де Родами процвітали і проганятимуть іудеїв зі своїх теренів. Вони й побіжать туди де дух їх зачався – до єврейських родів, та і там їх уже не чекають. Є уже діючі обмеження.

Ми ж фактично молимося за їх міць на Землі забувши джерела родові. Не шукаймо коріння родів ні у фсб, сбу, фбр, бо Духом ми прив'язані до цієї землі, повітря, води, і всієї природи споконвіків і теж мали і маємо якісь традиції. Нас Дух Родів кличе і ми маємо відновлювати ці джерела, щоб воістину богами бути.

Русь розкололо християнство і зникла держава і зник народ. Скільки років нема держави і знищили ми свою пам'ять про РОДИ. А ці знання мені відкрилися святим Духом і так мабуть багатьом, бо так діє Він у всіх проявах на Землі і в Космосі. Ніхто нікого не коле.

Для зломлення Духу наших народів іудеї написали Євангеліє і зберегли чимало повчальних притч, настанов у тому образі Ісуса, у його віршах, водночас зберегші всі язичницькі і православні звичаєві традиції, знання світу, празники, потьмаривши подіями смерті сподвижників Духа святого і взагалі міфічних образів, наклавши на прояви природи одвічні, щоб так стерти з пам'яті ці знання, які були оберегами правди і тих якостей, які іще є в середовищі живих.

По пророцтвах на Землі буде одна родина з усіх націй, які сьогодні є і буде у застосуванні одна мова. Про це пишеться і в Біблії. Хто кого коле. Самі живемо у страху і інших хочемо страхати карою Божою. БОГ не є караючим, він присутній Любов'ю у житті і життям діє творчо. Люди є творінням Творця, є Його дітьми. До чого ми докотилися усі в своїй жорстокості, коли вбиваємо із заздрощів, вбиваємо за прапора, традицію. Життя створило традицію і то тільки між людьми. а іншим учасникам на наші традиції чихати. Мракобісся . От ним ми з кожним роком опускаємося нижче і нижче і вже зневірилися і збайдужіли до ЖИТТЯ.

Іван Жоден народ так по рабському себе не підпорядковував християнству у такій дебільній інтерпретації, як народ України і саме в цьому схована та страшна таїна вікова сьогоднішньої національної трагедії.

Там, де на чолі народу стоїть чужинець по духу, або свій вимуштрований чужинцями, то такий народ не може мати національного самоусвідомлення. Греки із жидами вбили в Україні все українське чисте, рідне, святе.

Сергій «Коли біда народ не об'єднує, а роз'єднує, то народ гине». Народ, народи, які у біді не здатні згуртуватися, об'єднатися будуть знищені тими суспільними керівниками, які все зробили, щоби зламати волю людей, зламали устремління до творіння, зламали бажання творити доброту і мати з цього радість. Людство хворе, хворі і такі керівники, бо і вони є рабами ситуації такої, коли вони задумали одне, але і вони підневільниками є цих людей і тих сил, які керують поведінкою їх.

Микола В середовище людства вкорінювалися різні релігійні традиції, ідеології, мета яких живе й понині. Основна з них - це поставити людство Духом на коліна, в поведінці рабом і саме через насичення сліпої покори і страху, бо тоді темним енергіям краще маніпулювати умами людськими. Людина випала з кругообігу енергій Всесвіту і навіть з енергетичних потоків природи, де кожна жива істота має свої функції життя, своє призначення і свою роль. Ось чому людина така суєтлива. Ум її діє лиш на побутовому рівні, а в просторових умовах користується з вигод, суспільних статусів, які досягаються осудом, брехнею, фізичною силою і ці негативні прояви приховано, чи відкрито пропагуються, як здатність людини щось мати у житті більше, навіть більше від потреб, чим підривається довіра до справедливості. Саме світове наповнення державами і політичними, чи релігійними організаціями страху і цих негативних енергій в життя людини, як приорітетних зламали Дух Родів, народів. Людина сьогодні зневірилася у всьому, однак сліпо надіється на тих богів, на керівників суспільних, що вони подбають про їх матеріальні потреби. На жаль, так не є. Вони дбають лиш про себе і якщо щось дають, то лиш виходять з міркувань своїх, які б не створювали умови і загроз для їх життя, але не для всієї спільноти. Так нація зневірених і байдужих не зродить вождів духовних, ні вождів суспільних.

Сергій Зневірені і байдужі в суті досить чутливими є до несправедливості і тому вони цим відкрито зняли із себе маски благопристойності і благочестивості. Однак нам не слід відмовлятися від них, а навпаки повернути до життя, показавши його красу, зваби. Одним словом – збудити, здивувавши можливостями творити і здатністю любити.

Микола Гроші і статуси у сьогоднішній їх ролі в житті, соціумі втратять свій вплив і в цьому плані життя набуде форм простого виживання на подобі тих павуків у банці, бо Земля для людства є обмежена у просторі. А доля павука такого відома…

Тому суть виживання за формою є побутова, фізіологічна боротьба тіла й ума. Цією боротьбою ми втратимо зв'язок з духовними енергіями Всесвіту по простій причині – вони не шукатимуть цього третього складника людського єства у собі, не розвиватимуть цих якостей, то і ум втратить своє призначення, свою суспільну самоусвідомленість. Збережуться лиш інстинкти.

Тому продовження життя на Землі людиною має зберегти задатки ростучого ума, самоусвідомленості своєї у цій єдності енергій проявлених тілом і того самоорганізованого джерела, яким є наша духовність, як визначена мораль в поведінці, як той інтелект всесвітній до якого життя в еволюційному рості визріває організуючим гуманним джерелом саме наявністю людини в цьому кругообігу енергій.

Сергій Не хочу кратко и пространно отвечать - не лежит к таким действиям ество. Но обещание совместной подготовки условий (хотя бы мировозренческих мыслей) для человечества сподвигло написать два слова к размышлениям Юрия.

8.Гуманистом не стают, а принимают такое поведение осознанно.

Оба пути ведут в никуда.

9.Хам - это уважаемый (в поле публичного зрения содержащего количественные показатели – вагу, важность, но не качества человечества) сегодня человек. Их сегодня много и они есть вождями и руководителями, а сколько с такими мислями спят? Потому и есть та тенденция подобности их поведения на планете и многие хотят такими "качествами" владеть. Это основа сегодняшней культурной, духовной кризы. Только творение доброты и

взращивание в себе любви к ближнему (в т.ч. к пространству) может дать ростки к созданию условий, среды в которых и вырастет гуманное сообщество в том количестве, которое сможет уравновешивать енергетические противоположности.

10.Все, кто считается, считает себя порядочным есть лицемерами, ибо порядочными они стали в обществе, а не выросли своей чистотой и светлостью, ибо это подразумевает справедливость в деяниях.

11.Эволюция Духа во множестве жизней этот путь утверждает, ибо светлый Дух несут те, которые по следам мудрых идут.

Микола Свідомість більшості людей не проникає в глиб космічних побудов і можливостей. Не замислюючись над сенсом принципів, люди тим роз'єднуються з Космосом. Всі творчі здібності затребувані для прояву в цьому космічному залученні, бо це прилучення стверджує сумірність, яку людство загубило. Людина, яка покликана Космосом бути творцем і співтворцем, сама по лінощах своїх зреклася цього спадку. Пройшовши свій шлях життя в діяльності, людина не прийняла космічних принципів за основу і тому світ Духу відрізняється від світу суспільних відносин, створених людиною та світом Природи. Все переломлюється в нашій свідомості через невідповідність до законів Космосу. На шляху до Істини слід проявляти усвідомлення діянь для прилучення до духовних якостей.

Юрій Если природа чего-то ХОЧЕТ, ТРЕБУЕТ, МЫСЛИТ, ПООЩРЯЕТ, ПОНУЖДАЕТ, «УДАРЯЕТ», НАМЕЧАЕТ ЦЕЛИ для человека. Значит у неё есть ЯЗЫК, она ОДУШЕВЛЕНА. Но это не соответствует Библейскому учению.

Сергій Людина - це завжди проект, з потенціалом духовного творення і суспільного становлення. Вона безперестанку стає, зростає, мудрішає. Людина завжди перевершує сама себе - і в цьому її парадокс, але і в цьому її унікальність. Причому цей парадокс і ця унікальність криється в самому ядрі її істоти.

Людина не випадковий об'єкт і суб'єкт в природі, а каркас, невидимий каркас в круговороті енергій Природи. Але і це не межа, бо вона на якомусь періоді життя усвідомлює свої можливості вийти за межі становлення і увійти в буття, увійти в Божественне. Її буття складається з творчих пошуків і становлення суспільною особистістю - і в цьому полягає весь парадокс. Вона вічно перебуває між тим, чим вона була, і тим, чим вона буде в процесі життя. Вона вічно між своїм минулим і майбутнім: міст, що висить між двома вічностями, минулим і майбутнім. Людина ніколи не задоволена тим, що вона є, чи то з усвідомлення потреби духовного, чи з бажання досягнень мети в матеріально-суспільному – вона завжди намагається вийти за межі. Що б вона не робила, всі її зусилля в основі своїй спрямовані на те, як стати чимось більшим, у чомусь вищим, чимось кращим, перш за все в своєму середовищі. Варто тільки нам зрозуміти цей парадокс, як ми тим самим знаходимо перший проблиск людяності - того, що таке людина і її місце, яке вона займає у Всесвіті.

Біблія не наукова книга, а лиш повчальний до певної міри міф. Так вона зіграла певну позитивну роль для певних прошарків людства, однак залишила багато протирічь і привносить в життя багато негативних енергій, прикритих цією обкладинкою.

Микола Такий погляд на природу і її потужному учаснику, як людини її частини, чи царя її з погляду суспільних взаємовідносин стверджує людську логіку, людське розуміння із позиції суспільного панівного досвіду. Цей досвід є, як певний ідеал, а по факту і сама спільнота не сприймає його. Людина, будучи частиною природи все ж не навчилася бути свідомою, як зі здатністю розуміти себе і весь навколишній світ, так і не розуміє взаємин природи з людиною. А взаємини є постійними, допоки ми є живими. Природа, як і все живе має в собі певну програму життя. Так, як і сім'я, чи держава має певні установки в поведінці, як щось узагальнене і зазальнообов'язкове, однак все ж є відхилення і в цих малих монолітах. Вивчаймо.

По друге, Біблія не є істиною всецілої істини. Такої книги немає у природи, але подібність дій людини і природи підтверджує багато чинників. Знаючи те, що людина в своїй

еволюції природній є і має ті Знання для розумних взаємин, вийшовши з природніх. Однак 90% людства з можливостей здатна вчитися саме в природи, хоча умом своїм цього не може зрозуміти і прийняти до дій. Природа і по сьогодні вчить людину.

Людина спромоглася наплодити стільки структур в організації людської спільноти, що не здатна забезпечувати зростання мудрості, розвивати духовні якості, а навпаки керівництво (яке є до речі, по психічному станові є подібним на нашу спільноту навіть в окремості) руйнує природні взаємини і продукує певні закони, певні норми, якими знищує те світле й чисте, яке здатне облаштовувати вільне, гуманне і творче суспільство на основі тих відкриттів в технічних і інших галузях житейського облаштування. Можливо цей допис, як допис Гінзбурга має мету в маніпулюванні, чи підготовчою лекцією для насичення ґрунту(умів) цією інформацією у створенні тоталітарного режиму. Ми стверджуємо, що така шкідлива робота проводиться. В практичній площині уже багато зроблено для створення, хоча можна сказати, що вже вибудовано організаційні структури і схеми для управління людською спільнотою в тому вмінні маніпулювати людським умами в плані інформації, в плані вибудови тих дій, які вигідні організаторам такого рабського воз'єднання.

Жаль, що люди так низько опустилися і далі продовжують опускатися - все нижче й нижче від того гармонійного духовного надбання у свої життя якостей духовних, як основи у створенні рівного паритету енергій. Мало того, що космос активно бере ці енергії, то іще свої "князі", які виросли серед нас знищують Дух ЖИТТЯ, спокушаючись егоїстичними надбаннями у вигляді статусів, грошей.

Хоча прибульцями вони є на цю планету набагато пізнішими і нищать цей РАЙ Богів. Практично генотип корінних жителів цієї планети уже змінено. Але вони, цей Рід богів, збережуть Землю за собою. Так, що творімо якості духовні і вони дадуть кожному оберіг від таких махінаторів. Вони маніпулюють такими книгами, як Біблія з тих потреб, що єднання треба проводити на позитивних якостях. Одне слово випущено з контексту і зовсім інша ціль.

Михайло Все у світі тече, все міняється і займати категорично одну позицію приводить, до того, що Всевишній міняє програму на наступне життя для усвідомлення цілісності і єдності всіх енергій у будь яких її проявах.

Сергій Так говорить і мудрість людська, що людина ходить з Духами двома - на одному плечі Дух святий возсіда, а на лівому Диявол плодить наші діла. Тому той наш ум, що посередині і на горі в голові тремтить при виборі рішень для життя, досить часто Диявола слухає, а ми ніби і творіння Творця, та по суті лицемірами ростемо і все людство на цю фальш підсіло, а звідси й наші проблеми, зло і життя здається таке тяжке, та шукати Сущого в собі, в лицемірстві позуємо, що ніби то це ницо.

Валентина Мені подобаються ваші висновки, та на все є керівництво і підтримка. Та на жаль вчитись ми не бажаємо, зсилаючись на зайнятість... Біблія хороший порадник, бо керована Богом (можна сказати під диктовку). Якщо ми приймаємо Бога, як Батька, то будемо його слухатись.

Сергій Біблія хороший порадник для шукачів істини, та коли її використовують віршами для оправдання дій своїх, то так люди богохульствують. Частково ці Знання в сучасній Біблії були ще тисячоліттями до її написання. Сьогодні чимало в ній уже від нечистого, а канони-повчання взагалі ввели люд в існуючий блуд. В Біблії написані істинні Знання, що БОГ (абрівіатура слів в старогрецькій мові - я єсмь, то що єсмь) - я є ЖИТТЯ. В житті є хороше, плохе і сіра частина енергій змішаних. Суть слова БОГ і є в написаній триєдиності. Так як основна частина людства живе в пристрасті і поводиться, керуючись поперемінно енергіями святого Духа і енергіями Диявола (свого ума, господина (господа) то цим вона себе поміщає в сіру масу енергій. Тому люди не хочуть і мало говорять про сіру масу, про себе, а в лицемірстві часто уповають (лиш словами) то до Духа святого, то до Господа.

БОГ - ЖИТТЯ. Людина проявлена всесвітніми енергіями життям тут на Землі в багатьох реальностях. Тому і є правильним, що Біблію написав БОГ - люди, писали мудрі люди, яким відкривалися Знання космосу і вони мали здатність знати вікову мудрість людства, а потім появилися вчені від ре-ліг-і-й (теологи) і вони почали дописувати її , як певну програму-ідеологію для кращого керування людьми на замовлення власть імущим. Тобто була створена інституція, яка могла маніпулювати умами мас і вносити в їх поведінку негативні енергії і в першу чергу покору і страх. Усі ідеології побудовані на цих двох стовпах негативу, які плодять зло, ненависть. жорстокість і постійні війни.

То коли ми навчимося всі жити в радості?

Валентина Наведу один приклад, про "двох королів". Вмираючий Батько - король поділяє своє царство між своїми синами-близнюками. Царювали вони майже однаково, бо навчені були одним батьком фізичним і одним Духовним. Та більший успіх мав, той що переступав закони і постанови Батьків. Одного разу, коли вони обоє захворіли, змушено звернулись до мудреця з питанням, про їх завершений кінець на землі. Мудрець у важно вислухав обох і відповів: більш успішному королю, що він житеме довго і буде мати королівство брата в спадок; другому сказав, що в нього залишилось шість місяців життя.

Успішний король пустився в усі смертні гріхи: гуляв, пив, радів з усіх сил, так що навіть забув про свого брата. Інший,приречений король, зібрався з думками, повернув борги, закінчив свої розпочаті справи, молився і просив у Бога поради, як йому краще все необхідне виконати, щоб стати перед Богом чистим.

Пройшло пів року, успішний корль несподівано помирає. А спадок, що об'єднав два королівства залишився чистому-королю. Хотілось би знати ваш, друзі, висновок:

Микола Я напишу не висновок, бо висновки пишуться зі збору інформації, її узагальнення, порівняння, аналізу, перевірки цензурою…, а зі Знань і те, що здатен прийняти ум свідомий во благо всім з цього чудового повчання.

Закони – є розпорядчими документами спільноти, які не є в колі життя, не є в істинних джерелах Родів; постанови – є теж документами поставленими тими, хто стоїть біля керма королівства, держави.

Той, хто їх переступає, то він давно переступив грань правди життя з її життєстверджуючими якостями – милосердя, любов, доброта, тобто вийшов за коло життя.

Це вже зло-чинець в нашому розумінні. Це сатана чистого зразка. Тут хитрість, підступність, покарання, обіцянки, брехня, підлість, грабіж собі подібних і таких суспільство часто називає, обумовлюючи це слово з погордою такого пахана, успішною людиною.

Скажіть мені щиро, чи хоч одна людина на Землі хоче жити поряд з таким успішним? Скажіть, як пізнавач минувшини, як той, хто має інформацію про минувшину королівських, царських династій і династій уже сучасних нуворишів – де вони, де їх сліди… Хіба, що в історії і в тих руїнах, які лишаються після них.

Правдивий, вільний народ і родить мудреців, родить і правителів і в цього народу в ужитку і в їх культурі життя є любов, милосердя і доброта, які з покоління в покоління є живими на цих теренах, де живуть такі люди, де ростуть доглянуті дерева; там набагато менше негативних явищ у фактах і ситуаціях життєвих.

Жити в середовищі таких народів є можливість тим, хто леліє духовні якості у гармонійних взаєминах з усім живим, хто своїм творчим життям, своїм свідомим умом тягнеться до позитивних річок енергій святого Духа, тобто до тієї частини позитивного ЖИТТЯ, яке і дає нам можливість жити щасливо.

Так нам всім потрібно вчитися гідно жити і щасливо. Потреба уже дозріла, а люди іще не навчені і вчитися не бажають для пізнання смислу життя.

Микита Ой, скільки видалено з неї, а скільки віршів в ній поглумлено вписуванням рядом інших. Сьогодні не можна і сказати, що це божа книга і всі слова від святого Духа. Так діють і сьогодні люди - змінюючи думки, слова і дії на догоду, зі страху, чи з вигод...

Сергій Саме так – людина одушевлена, тобто засвідчує рух енергій, засвідчує присутність життя. Хіба не так? Так. Наша планета лиш мала частина Всесвіту і є лиш певною ланкою в кругообігу всесвітніх енергій. Проходить постійний обмін різноплановими енергіями, які людство сприймає відчуттями у означених нами проявах (говорить, повчає…). Все живе спілкувалося і вміло спілкуватися і вміє, хоча людина хоче відторгнути це своєю значимістю у своїй нікчемності і намаганнях приховати ці факти. Сьогодні навіть офіційно підтверджено, що в камені є життя, є рух енергій.

Мудрість людство має і мало завжди і є співтворцем її із тих спостережень за природою, за людською поведінкою. Людство в окремих індивідах знало про безпосередній зв'язок планети і самого людства з космосом і лиш людина узріла у цьому вигоду на певному етапі в саморганізації. Так людина у всьому сприймала все живе, як духів, як рух енергій – і тут ще далеко представникам науки щось обумовлювати, як факт з кастових позицій, чи для каст. Однак саме устремління до поділу спільноти на розумних і на … здатне було донести цю ідеологію і до сьогодні.

Тому теологія все ж не проігнорувала записувати і передавати з покоління в покоління саму суть ЖИТТЯ, як свій пріоритет у знаннях про те, де і звідки прийшло все оце. Це прекрасно. У всіх теологічних книгах (в тому числі і в Біблії) збережено факти одухотвореності, як людини, так і всього іншого живого в матінці ПРИРОДІ. Цього навчені філософи не хочуть сприймати і тому вони лиш вибірково описують навіть досвід тих філософів на знаннях яких зайняли певну суспільну нішу шаманства, захищаючись від інших дисертаціями і в той же час не маючи із за корисливих устремлінь доступу до Знань людства і Всесвіту.

Микита Ми своїми негативними думками, словами, і діями творимо, глумимося, калічимо, знищуємо оточуючий світ через неусвідомлені прагматично-доцільні на даний момент судження і осуд, починаючи від вирізання лісу до дій начальника, уряду, президента і до того, як сприймають нашу державу інші держави. І то ці судження є суб'єктивним осудом, бо будуються по одному, чи двох каналах (думках…) прояву тих речей, чи особистостей, що стосуються конкретної теми. Хто робить висновки з цього? – ми. Хто робить зміни? – ми. І як скоро? Теж залежить від нас.

Микола Біблія неодноразово нагадує про одухотвореність учасників природи і вчені сьогодні констатують про здатність їх спілкуватися між собою. Це вказує на наявність слова, чи мови в знаках, проявах, звуках, як способі передачі енергетичних інформацій в певних образах, що закладено в давніших мовах на Землі, де збереглася її суттєва і змістова наповненість. Мова несе образність проявів світу, життя словами в тих думкових енергіях людини споконвіків. Цю здатність має і все живе в природі. Про це свідчить поведінка. Чого ж ці знання не цікавлять суспільну офіційну-фікційну науку?

Сергій Глобалісти, як і ті, які виношують ідеї керувати людьми при допомозі чипів, то тоді вони пізнають затруднення, бо інакше вони цього не реалізують. Будь які їх програми втілюються в життя прямими експериментами, без знання кінцевого результату і ніхто з них не знає ефективності нової системи управління людьми. Та і не менш значимою ділянкою є намагання, і чи буде ця паралельна потреба саме в здатності керувати природними процесами. Вони нероздільні. Вони мають свідомо всі зрозуміти, що все ЖИТТЯ і наші життя в руках Творця, і збережеться можливість зміцнити нашими устремліннями у прийнятті умов святого Духа, наявність Його сподвижників у здатності відновити дієву рівновагу темних і світлих енергій, бо, уміючи творити любов і доброту, космос захоче зберегти наявне. Тобто, мова йде про збереження існуючої системи управління людьми, природою, Всесвітом.

О жизни, поведении и жизнедеятельности А.А. Зиновьева на информацию Юрия.

Сергій Поход в моей жизни - вот так воспринят мной в основном текст даного повествования. Только борьба, как способ мной не признается, ибо она по сути и содержанию привлекает в свои потоки насилие, зло, ненависть.

Второе, утверждаю от Сущего, что человечество продолжит естественную тяжелую, но приятную, в ее познании, жизнь.

Сокращение чисельности человечества уменьшит товарооборот и эти попитки чипировать человечество (хотя данная цивилизация пройдет через нее) закончится крахом из за глупости "архитекторов" таких идей и простой невозможности влиять на жизнь во всем живом в этом коловрате энергий. Эти новые динозаври уничтожат кучку социальных отщепенцев физически. Цикличность и круговорот движения энергий, познаный человечеством и существующий во Вселенной никто не отменял указом.

Жизнь человечества продолжится благодаря той части человечества, которая осознанно организует свою жизнь в гармонии с природой на Земле. Однако человек и дальше будет под влиянием космоса. Да он способен быть духовным существом в своем пространстве и природа не будет ему мешать. Препятствием будет его ограниченная космическая программа. Человек и далее будет звеном во вращении энергий жизни во Вселенной. Это приемлимо, ибо прошлое все же следует за нами. Творцы жизни от-че ловека в своем понимании гуманизма и дальше будут источником коллективных изысканий и индивидуальных знаний, носителями которых были, есть и будут обособленные сознанием живые существа. Жизнь продуцирует потребуемое.

Светлана Встреча двух личностей - это всегда встреча богов, а не функций. Сводя человека лишь к функции, мы ликвидируем саму возможность встречи: и человека с человеком, и человека с Богом. Функция - слишком узка. Даже самая сложная функция не вмещает в себя личность (личность всегда за её оградой). И функция «служения Богу» - не исключение. Истинно служит Богу тот, кто есть личность, кто живёт и действует целостно - как личность, кто бытийствует как человек вертикальный, опирающийся на высокое человека, познающий и свои глубины, а не только поверхностное, посюстороннее, горизонтальное: широкое или узкое - неважно.

Даже учёный запросто обесчеловечивается, запертый в узких рамках своей специализации.

Сергій Я не понял – как личность (лицо) начала отождествляться с целостностью, с человеком, с богом? Как часть всецелой жизни может встречаться – она есть единство БЫТИЯ. Да в личности есть то, что движет ею в жизнях через осознание и волю к познанию быть целостностью в общественном пониманиии и как носителя духовных качеств одновременно, то так и врознь.

Да путь обесчеловечивания, если так сказать, есть путь деградации как личности, так и послабление возможности духовного развития.

Но разговор, общение, моли-тва двух есть основа жизни человека, как основа жизни личности. Ибо эта функция есть практически основным условием в развитии человека и его возможности расти духовно.

Тетяна 1. Є чотири речі,
яким потрібно вміти користуватися, це:
Вода,
Хліб,
Масло,
Вино.
2. Є чотири речі,
за якими необхідно вміти спостерігати, це:
Порядок музики,
Порядок в країні,
Порядок хати,

Порядок думок.
3. Є чотири речі,
які ви маєте змогу зберігати, це:
Моя честь,
Чужий секрет,
Твоя вірність,
Хороша пам ' ять.
4. Є чотири речі,
які потрібно вміти прощати є:
Помилки батьків,
Слабкості друзів,
Дії ворогів,
Власні помилки.
5. Є чотири речі,
які потрібно вміти розрізняти - є:
Пристрасть від кохання,
Жадібність від відданості,
Боягузливість від обережності,
Брехня від фантазії.
6. Є чотири речі,
що потрібно вміти - це:
Щиро дякувати,
Не запізнюватися,
Не перебивати динаміка,
Не розлучатися з ворогами.
7. Є чотири речі,
що потрібно вміти не помічати - це:
Чужа слабкість,
Плітки про когось,
Чутки про себе,
Мій успіх.
8. Є чотири речі,
які треба вміти терпіти, це:
Нездатність зрозуміти інших,
Поведінка близьких,
Цілі ворогів,
Захворювання тіла.
9. Є чотири речі,
що потрібно вміти чути це:
Музика тиші,
Голос совісті,
Поклик серця,
Голос Бога.

Микола Усвідомленість волі людини ґрунтується на покликанні як розумного індивідуума у творенні божественних якостей. Ми не можемо це стверджувати для всіх, але пізнаючи і бачачи прояви духовних енергій і чуючи (читаючи) слово пророків і праведних мудреців, як спосіб спілкування Бога з людством, то погодимося з тим, що людина, споглядаючи видиму красу і чуючи ритміку інших сутностей Природи, тут погодиться, що це теж є спосіб спілкування символічного Бога з символічною особистістю Людини.

Воля людини полягає в тому, що вона може приймати благодать усвідомлено і творити її для оточуючих на такому рухомому стимулі (енергії) як розуміння можливості духовного зростання світу і себе. Хоча воля обмежена частково життям - реалізацією життєвих потреб, по - друге, воля може бути індивідуально обмежена сприйняттям людиною

Бога, як єдиного творця і як едине творче джерело, і його єдиного, який має можливості творити.

Таке розуміння обмеженості є не чим іншим, як страхом. Звідси слід визнати, що ми, люди, символічно наділяємо енергією по краплинках Бога, міццю у вигляді божественних енергій з часу усвідомленого пізнання і ми її отримуємо як би нізвідки. Ці енергії є твориннями всього живого і неживого у Всесвіті і, в тому числі, людиною. Але хіба ми думаємо так? Ні. А даремно. Таке розуміння і дає вільного сприйняття і розуміння всього.

Людина, яка звільнена від суспільних заборон і обтяжень більш вільніша свідомо визначатися у своїх діях.

Юрій В есе до 200 річчя з дня народження Ф.М.Достоєвського зробив певний аналіз творчості і вустами інших дослідників визначив суть його відкриттів у пізнанні психічного стану людини.

Микола Розкриття цієї теми – це суть і зміст психічного стану людини у цьому прояві - страху, який завжди спонукав певну категорію людства на боротьбу за ВОЛЮ. Хай вона у Ф.Д. так глибоко розкрита, як ніким у цім світі, та саме розкриття і дає можливість розуміти по іншому кожним свій вибір. СТРАХ. Розуміючи так глибоко психіку людини, Федір Д. притягував у своїх книгах читачів, яким подобалася і подобається по цей день тема ницості (тихої, чи проявленої), яка давала відчуття зверхності, давала задоволення в можливості відкрито приєднатися до цієї кагорти проявлених персонажів і давало чуття значимості таких енергетичних посилів у цьому злорадстві до всіх і вся на тривалий час. Це було сигналом для оправдання будь яких проявів негативу на всіх етапах існування людської цивілізації.

В даний період людство йде на негативну енергетичну вершину Рубікону. Та все ж знаймо всі, що страх мають саме такі, а знаючі єднаються словом й ділом у творінні якостей духовних. Так було і так є протягом мільярдів років у цьому Всесвіті - одні творили духовні якості, інші здогадувалися і страхалися їх, борючись у виживанні за хліб земний. Та однозначно скажемо, що завдяки позитивним енергіям в людській поведінці - людина людиною і залишалась жити, і вміє любити у все нових і нових цивілізаціях. Були непрошені гості космічні, були динозаври, були ліліпути, були і великани..., та лиш першолюдина є тим стержнем, яка здатна і сьогодні творити якості духовні, зберігаючи той первісний генотип у невидимому процесі еволюційного розвитку і зростанні Духом зі своїм соціальним і матеріальним зростанням, чи занепадом, створює на Землі для себе Рай.

ПОДІЯ

Одного дня в один райцентр сучасний у часи СРСР на одну кражу резонансну приїхав полковник молодий в допомогу міліції місцевій зі столичного МВС. Були там спеціалісти з обласного управління і оперів зібрали з області.

А викрали у районному відділенні «Збербанку» цілу кипу зберкнижок і печатку зі зразками підписів відповідних працівників. А це можливість велика у користуванні ними по всьому союзу на зняття мільйонами готівки.

Створений штаб і штат для розкритя злочину цього. Робота йшла – подвірні обходи, вокзали все шерстили. Опитали масу людей і лиш на другий місяць інформація спливла, що нібито казав якийсь Іван, що бачив мужика з мішком о годині пятій біля «Збербанку», який підтюпцем до машини побіг. Чи то «Москвич», чи то «Волга» нова в імлі стояла при деревах. Він не бачив, чи в машину той мужик сідав, та чув, як хлопнули двері і машина рушила. Та коли розшукали того Івана, то вже місяць пройшов, як помер він і на кладовищі поховали. Допитати цінного свідка не вдалось. Та по опису інформатора і той злодій по прикметах сяких таких підійшов уже через роки.

Цікава річ у цій справі була, бо жили всі приїжджі опера в одному з гуртожитків училища. Були ранкові рознарядки і вечірні рапорти з відібраними поясненнями. Раз у тиждень була нарада в ленкімнаті райвідділу міліції для формування версій і для організації подальших дій у пошуку злодіїв. А так буденщина. Був в училищі й спорзал і площадка для

гри у великий теніс, до них перед нарадами приїжджав і полковник столичний. Поставний і фігури спортивний склад. Виявилося, що має і розряд у бойовому самбо, а серед оперів з району один теж володів прийомами самбо, чи карате і деколи показував нам прийоми. То застав цей працівник із столиці за цими вправами і нас і заходився теж показати клас. З рота було чути свіжак.

Тому капітан, такий ніби і хирляк за років тридцять не хотів із ним іти в контакт, та начальство щтурхануло. І тоді він для безпеки запропонував зняти взуття (свої кеди) і оба в розвідку пішли. Зразу ми побачили різницю в технічній і спортивній підготовці. Наш капітан вміло виходив з під ударів, а полковника брало уже зло. Тут проявився статус і звання, а не спортивний інтерес і полковник посунув нагло, та оримав в пику. Заревів неначе бик і в крик, та капітан став у захист – удар відбив і свій наніс. Тут полковник зліг. Начальник злякався і капітана забрав скоріш з очей і від біди подалі. Пошуміли погуділи і на тому розійшлись.

Завтра нарада. Напруга. А опер цей не тільки каратист, а й інтуїцією мав на злодюг. Тому він і мав на ранок версію свою, бо говорив з іще живим тоді Іваном, який чув матюки на російській мові і з акцентом, і «Волгу» сіру з номерами «КИ». Та на нараді опера вже не було, а хлопці із кімнати про цю інформацію промовчали, бо подробиць і Івана не знали. Та тоді вже всі відчували, що розкриття заходить в тупик і начальство не проявляло ініціатив, а лиш видимість створювали для столиці, що пошуки ведуться й далі активні.

Телефонів тоді мобільних не було і лиш через два тижні до нас іншого опера з того ж відділу прислали і ми взнали, що начальник його викликав через коменданта ранком і сказав, щоб тихенько їхав додому і нічого нікому не казав, бо той «поц» розігнав скандал. Тому краще буде для всіх – зійти з очей.

Так от на відтворення подій привезли злодюгу із Росії. Викликали і опера з району. Толковий був і знайшов із ним контакт, бо путався сильно він при відтворенні і навіть розміщення кімнат не знав, де проводку і як для відключення сигналізації зняв. Але не для протоколу цей опер цим його припер. Злодій і взяв весь злочин на себе, та кореш його по видсидці попередній почистив цей «Збербанк» по вказівці працівника МВС там же в Києві і він дав мою адресу і через місяців два після крадіжки він отримав ці дві книжки на своє імя і вказівку отримав, щоб замовив гроші для зняття і йому залишиться тисяча. Гроші чималі. Привіт від друга й гроші зіграли позитивну згоду. «А ти – сказав злодій оперу,- якщо хочеш жити, то теж мовчи, бо і я тепер не певен за життя своє, бо підслухав мову, що вже справу зроблено, а того козла на «свое усмотрение».

Ось така філософія життя. Є здібності все це організувати – аналіз, логіка і вміння бачити результат, то чому не стверджувати талант і науковий підхід в ситуації цій. Є вміння людьми маніпулювати зі знаннями психіки людської. Хитрість, брехня, нахабство і статус владний дають окремим особистостям такі справи всесоюзні організувати. Через два роки з двома книжками зловили бувшого зека, коли він у зберкасі на Уралі уже сто тисяч рублів зняв і ще прийшов по тисячу.

Тоді в роботі фініш був і всю кражу на нього аппарат МВС звалив. Розкрита справа – злодія знайшли, та мільони грошей не знайшли – поплічники за кордон уже їх відвезли, обмінявши на валюту. Взяли гроші великі. Полковник давно вже три зірки генеральські на плечі поклав, та і помічників у справі в столицю забрав. Один із них уже теж генерал. Такий розклад получився з однієї справи. Одні в тюрмі при телевізорі, інші при бажаних грошах, інші отримали звання і посади, а дехто Богу дякує за збережене життя.

Ось така зваба від грошей і вона ниточками енергетично єднає людей. А таких мільйони і в них «ричаги» впливу й можливості прихованих дій.

Тому життя в собі має стільки зваб, які дають задоволення для ума і тіла, а ми, діти Творця віддаємося ним сповна, забуваючи істину Духа. Тому умами ми віддаємося ділам в яких є потреба боротися за саме життя, за місце під небом, за робоче місце, за місце дитині у садку, а для цього потрібні гроші, до яких ми прив’язані на ланцюгу, бо і випити можна із бокала, можна звабити жінку чужу, можна відкупитися від покарання за будь які злодіяння…

Це додає змін, хай і лихих; це додає адреналін і ми відчуваємо себе живим. Тут є радість і злорадство, тут є всілякі плотські втіхи, а вони ж дають святі відчуття, щоб навертати заблудших до пуття. Та де там шукати путі, коли маєш можливість іти, іти куди

задумаєш умом із потреби, чи для наживи; іти, щоб вкрасти, чи силою забрати. Ось чому такі можливості людські мають у собі сили диявольські.

То для чого їм боги – чисті і святі?

Тому то ми умами віддаємося ділами господу мирському, славословячи його і шлемо прохальні і дякувальні молитви. До цього привчають і церкви, хоча й традиціями вони такі вже й давненько стали, коли їх в службу записали і теж канонами назвали.

Тому і важко тепер себе позиціонувати дітьми Творця, бо вже вважаємо умами, що узалежнені сповна від мирського господа. Забули Отця-Творця і Його рушія у справах, у думках і діях наших – благодіяльного святого Духа. Забули, що енергії Його наповнюють кожне живе єство і весь Всесвіт і поза нами.

Юрій ВСЕМИРНЫЙ ДЕНЬ ФИЛОСОФИИ.
ФИЛОСОФСКИЙ КОНСИЛИУМ. «XXI век: ЧЕЛОВЕЧЕСТВО НА РАСПУТЬЕ».

Всемирный день философии был провозглашен на 33-й сессии Генеральной конференцией ЮНЕСКО в 2005 году в Париже с тем, чтобы ежегодно на глобальном уровне приобщать мировое сообщество к богатству философской мысли.

Цель Дня заключается в том, чтобы ознакомить людей с философским наследием, привнести в обыденное мышление новые идеи и стимулировать публичные дебаты интеллектуалов и гражданского общества по поводу вызовов, встающих сегодня перед человечеством

Главным условием философского диалога является наличие свободных людей, способных мыслить самостоятельно, посредством своей, а не чужой головы. Однако количество людей, способных самостоятельно мыслить катастрофически уменьшается. Очевидно, пик этой неумолимой устрашающей тенденции приходится на наше время.

Сергій Філософи, поети, духівники, святі є тими носіями істинної КУЛЬТ-У-РИ ЖИТТЯ. Вони є носіями її СЛОВАМИ. Вони є наповнювачами суспільства цієї культури поведінки цивілізації. ВОНИ ДБАЮТЬ ПРО ДУХ НАЦІЇ, ПРО ЯКІСНЕ ЖИТТЯ ПРИ ГУМАННИХ І ГАРМОНІЙНИХ ВЗАЄМИНАХ ЛЮДСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, ТО ТАК І З ЇЇ ПРОСТОРОВИМ НАПОВНЕННЯМ. Це дійсно елітні зерна людства.

Філософія є як любов до слова, яке й було основою цієї світобудови. Філософія є словами мудрості, є як кисень у повітрі, як повітря у житті людства, коли людство здатне ширше бачити світ у своїх можливостях, в устремлінні до творчих дій. Так, люди є розпорядниками слів і ними ми є подібними Творцю у сучасному житті, бо здатні бачити і приймати позитив у тих якостях духовних у будь чому, що проявлене є життям. Бо навіть ота грязь-болото є умовою для життя красивого і чистого лотоса, то так і людина кожна покликана життями творити, вирощувати, леліяти ці якості, як складники цієї культури.

Так, це слово значиме і має ту суть і зміст, які мало собою Сонце і тому предки його називали РА, бо воно несло ра-дість у життя і тому культивували (культ) його прояви у житті – те світло, тепло і чистоту, яке воно давало людині кожній, усьому і вся живому на Землі без перебору на кращих, слухняних, злих, створюючи умови для зростання і ці якості справедливості, доброти, теплоти, милості, як зразок давала людині для споглядання, для прийняття на кожну мить життя. Тому ці якості були, є і будуть тим орієнтиром людству для вибудови гармонійних взаємин між собою, з природою всією. Бо ці якості і мають у міркуваннях бути в кожного, бути присутніми у поведінці кожної людини, то тоді оця мудрість, чистота і благодатність помислів є істинним мереживом тим, хто тче, ліпить, вирощує, вибудовує творчо доброту, щастя, любов, справедливість зі стану волі дій. Тому безкорисливість сонця, як ідея, як заклик до позитиву, як гімн життю має привести до розуміння того, що зло, війни не мають місця у взаєминах людських.

Корисливість, привязаність до речей, статусів, страх втратити це все спонукає таких носіїв цих енергій негативних насичувати несвідомо і насичувати спеціально всю спільноту цим страхом шляхом подавлення волі, тотальної дисципліни, запроваджуючи рабську психологію в поведінку і дало сьогоднішній перекос і цю проявлену деградацію ЛЮДИНИ.

Тож сьогодні цій славетній категорії людства є над чим працювати. Вони дійсно є батьками людства і мають виховувати в ньому духовність, людяність, турботу про наповненість життя прекрасними якостями, щоб мудрість була у спеціальності кожній, де б науковець, лікар, вчитель, технік, біолог, лісівник, селянин, шахтар на професію дивився ширше і іншим шкоди діями своїми не наніс і своїми творіннями у стані щастя вони були, щоб радість наповнювала усі взаємини між людьми, щоб було чути сміх дітвори…

Микола ФІЛО -мова, СОФ -мудра, І -Я. Це є у кожного своє, яке з пошуків змін позитивних накопичується в досвід і дає мудрість життєву. Тобто вона не є наука. Мудрість можна досліджувати, вивчати і собі за досвід брати. Дехто в життя приходить з таким розвитком Душі, бо вона в попередніх життях мудрість ростила.

Владимир Философия - это как раз такая уникальная вещь в культуре, которая для отчаянного положения, для безвыходности, для крайности, а не для выхода из положения. Выйти из положения можно и без философии.

Іван Життя – не лише слова …
Слова, що родяться з життя.
Слова, які злітають в небеса …
Слова – то мить,
Що десь зродилися в душі …
Слова …, то з відчуття,
Чи з першого ж бажання,
Що летять у Всесвіт
І народжуються знову…
На Землі.
Пливуть думковою рікою,
Голосом звучать,
Тим ритмом спілкування
І чистотою …, і грязнотою …
Слова, слова, слова …
Це невагомість і тяжкота.
Слова, слова, слова …
Це радість і печаль.
Слова – це все є від життя,
Це і порятунок
Від поцілунку смерті.
Слова – це як дарунок.
Життя …, не лише слова …
Що зводять до небес,
А й кидають у сміття.
Слова, слова, слова,
Бо ми іще живі …
А помрем, то лиш слова
Залишаться оці.*

Микола Хоча світоустрій, Всесвіт тримається на мудрості, на позитивних енергіях, які свідомо людиною творяться повсякчас, як і всім живим на Землі, та все ж люди з корисливості своєї проявляють часто гнів, гординю, заздрощі, зло, ненависть, жорстокість і цим гублять орієнтири духовності. Вони стають суєтливими у діях і тому губляться навіть у своїх діях, загубилися і на планеті. Людина з кожним днем стає подібною на злого звіра; вона дика, вона не розуміє і не хоче приймати подоби Творця, відходячи від культури співжиття; вона у своїй поведінці стала рабом взаємовідносин з іншими людьми, стала рабом

речей; вона випадає з цього всецілого життя своїми такими енергіями дій; вона уже майже є загубленою для БОГа.

Сергій Всі шляхи ведуть в неправильне. У вищу-глибшу духовність не веде жоден шлях, всі шляхи тільки допомагають нам тимчасово відхилитися у прийнятті духовного. Сама ідея про те, щоб досягнути Бога, неправильна. Бог вже прийшов в наше єство, ми це маємо просто почати відчувати. Духовне свідчить відчуттями і про це маємо знати. Маємо відновлювати ті знання людства, які дійсно свідчили про культуру поведінки людини. Вони вже просяться у наше життя.

Ганна Ми раді й цим спільним перемовинам, бо саме енергія слів спілкування має здатність якимись невідомими шляхами шукати тих, кому ці слова потрібні для їх Душ, для їх умів у їх пошуках доброти і любові.

Сергій Слово з нами, Біблія з нами, ми можемо стати великим проповідником, вченим, філософом, можемо придумати і навертіти навколо цього безліч теорій, технологій донесення до нашого ума, можемо створити свою теологію, але Ісуса там не буде. Нам необхідно жити з Ісусом. Його присутність, як явлена духовність - найголовніше. У будь якої теорії, яка вона не є, сенсу немає, нам слід вкласти в неї сенс самим. Ми думаємо, що читаємо Біблію і в ній слова Ісуса. Так, слово є, але хто надає йому сенс? Сенс надаємо ми самі. Тому будь яке писання не що інше, як дзеркало: в ньому ми бачимо лише свій власний стан нашої душі. То реально у щоденній молитві немає необхідності для того, щоб потрапити в рай, бо перебуваючи в стані молитви, як творча і духовно чиста людина, то ми вже в раю.

Молитва - це вдячність за все. Але подяка виникає, лише тоді, коли ми можемо бачити реальність: якщо ми постійно повні очікувань і наші очі спрямовані на те, як все має бути, а не на те, як є, то ми будемо продовжувати просити більшого і наше життя перетворюється в пекельну суєту. Шукаймо світ духовності в подяці, в посмішці, в доброму слові, в добрій справі, будьмо справедливими, чуйними, спостережливими, то у нас і буде шанс діяти в мудрій усвідомленості, з можливістю говорити з БОГом-Життям, мати доступ до всесвітніх Знань.

Олексій Ми усі різні, але маємо залишатися ЛЮДЬМИ. Перший аспект: Будьте добрими!!! Людина, яка творить добро, обов'язково отримує у відповідь те, що вона сіє. Якщо сьогодні ви не маєте у своєму житті дива, то зробіть його для когось іншого провідайте стареньку вдову, зробіть подарунок знедоленим, або бодай купіть пиріжок бездомному псу))

Другий: Не живіть минулим!!!

Живучи минулим, ви не рухаєтеся вперед, а тупцюєте на місці. Якщо хтось вас образив простіть, бо хто прощає тому і Бог простить!!! Натомість ваше теперішнє круто зміниться в кращу сторону, якщо ви залишите минуле))

Третій: Будьте вдячними Богу та рідним за те що маєте!!!

Вдячність – це опора, на яку можна спертися перед тим, як рухатися далі. Моє серце сповнене вдячності Богу за те, що я живу, можу рухатися, ходити, бачити та відчувати і маю людей, які мене люблять!!! Дякую Вам!!

Четвертий: Навчіться радіти життю!!!

Багато людей чекають якихось подій, щоб стати щасливими: купівлі певної речі, зустрічі з якоюсь людиною чи появи сприятливих обставин. Якщо ви нещасливі зараз, то нічого не зміниться й після появи тих речей!!

Але потрібно навчитися радіти тому що маємо сьогодні!!!

П'ятий: Якою б доля не була б, життя прекрасне!!

Друзі, щастя поруч у дрібницях, головне це бачити!! На мою думку щастям є- бачити радість в дитячих очах, споглядати в зоряне небо, їсти смаколик на лавочці в парку, гладити собаку, бути присутнім на спільній молитві, радіти успіху ближніх, бачити чудові

квіти та багато іншого! Але якщо ви звикли в усьому бачити негатив, щастя вам не посміхнеться.! Щаслива людина – це, перш за все, вдячна людина. Навчіться дякувати Богові за будь-які надані можливості, за все, що вам дарується. Візьміть собі за звичку щодня перед сном знаходити хоча б одну річ, за яку ви від чистого серця можете сказати "дякую Боже". Неважливо, що це буде – може, ви подякуєте за хорошу погоду, або за те, що змогли насолодитися співом птахів!!

Будьте всі щасливі і Богом Благословенні!!!

Оксана Як доступно і повно описав Олексій стан щасливої людини, як навчитися самому бути щасливим!!! Дякую!

Микита МИ Є ВІДОБРАЖЕННЯМ УСІ І КОЖЕН В ОКРЕМОСТІ ВСЕСВІТУ ВЕЛИКОГО, СВІТ ТАКИЙ, ЯКИМИ МИ Є, НЕ ОЧІКУЙМО НА КРАЩЕ, А ЗМІНЮЙМОСЯ САМІ ДОБРОТОЮ В РАДОСТІ, ТО І ВСЕСВІТ ЦИМ НАМ ВІДПОВІСТЬ...

Орест ШЛЯХ ДО СЕБЕ…

щоб - БУТИ СОБОЮ… ЩАСЛИВИМ !!!…

Якщо ми хочемо повернутися до себе, - варто запитати дорогу у Бога…. адже він конструктор нашої душі…

Щоб повернутися до Бога - варто звернутися вглиб себе…. Шукайте та знайдете!.. так нам рекомендували усі мудреці…

Можна розмовляти з Творцем у тиші, у метушні, та й взагалі - у кожному моменті…. і для цього не потрібні якісь особливі умови чи конструкції…

Говорять - усі відповіді в тобі…. Так - вони в тобі,… бо Творець - передбачив тобі таку можливість - прислухатися до себе, зрозуміти чого ти хочеш і вибрати те, що тобі потрібно, - і бути щасливим !!!…

Для цього в тебе є почуття та відчуття,… Тому - дозволяй собі відчувати та почуватися прекрасно!… Не ігноруйте почуття, - бо вони дають тобі можливість бути відповідним і конгруентним собі, та відповідати своїй сутності….

Коли кажуть «слухай своє серце» - це означає - слухай свої почуття…. Серце уособлює чутливу частину людини….

Ще кажуть «Слухай своє серце, - через нього говорить із тобою Бог»…

Почуття це психічні процеси людини, що відбуваються, як реакція внаслідок відносин та взаємодії із навколишнім світом. Почуття допомагають співналаштуватися із собою та зі світом. Загалом - почуття є складовою нашої Душі...

Кажуть іноді - «Душа не спокійна»,… отже, збиті налаштування, проігноровані почуття… Дуже часто нам забороняють відчувати ще в дитинстві, коли не дозволяють «бути не таким», тобто не можна було виражати, наприклад, злість та «погані емоції», не можна було показувати свою незадоволеність - і тому всі налаштування збиті…

Якщо зараз не спокійно, важко, не працюють налаштування, немає почуття відповідності собі …. - спитай дорогу у Бога…. Він має інструменти налаштування та дорожні покажчики, які допомагають повернутися до себе істинного…

Звертайся в глибину себе за відповідями,… частіше роби це в тиші, без зайвої суєти, … задавай собі питання, навіть найвідвертіші, навіть безглузді, навіть заборонені….

Будь упевнений - там у глибині твого серця і твоєї тиші, Бог уже приготувався тебе почути і допомогти тобі стати собою…

І якщо ми ще не навчилися до такої комунікації - це також не біда… адже Бог розмовляє з кожним із нас - через всі можливі засоби цього світу!…

Тому - варто всім нам бути завжди відкритими до всього, і особливо - нового,…

бо так - ми завжди будемо бачити всі благоприємні можливості та саме цю світлу дорогу, яку для нашого щастя прокладає для нас наша Душа, яка і є частинкою Любові - нашого Улюбленого Творця!…

Богдан Щастя поруч нас, а корені у нас і ми маємо доглядати їх, щоб дерево щастя і любові виросло до розмірів тих, які ми уже здатні бачити.

Сергій Ми, люди, своїм усвідомленням на цьому конвеєрі життєвих днів призначені доводити у функції розвитку свій ум до духовної чистоти цю твориму нами доброту, щамтя, милість, справедливість, волю дій і любов, які є складовою всезагального позитиву.

Микола М У Д Р І С Т Ь
В житті кожного із нас
з'являється відчуття у певний час,
що ми маємо життєвий досвід
і є відчуття,
що хочемо ним ділитись,
бо він значимим був для нас
і хочеться, щоб і інші
взяли із нього все найкраще.
Це святе бажання у нас
із мудрості людської,
яка зростає з розсудливості і вміння
бачити у людях -
у їх словах і діях
найперш себе,
бо люди й світ,
який ми бачимо,
то є дзеркало для нас.
Коли ж ми дзеркало
навчимось читати,
то це і є початок мудрості тієї
якою вже ми,
як джерело води
підживлювати будем
наше людство.

Юрій Умом Природу не понять,
Аршином общим не измерить.
У ней особенная стать,
В Природу можно только верить!

Сергій БЛАГОДАТЬ
Багато є тих, хто логікою,
хто в дослідженнях своїх
шукає істину життя,
та відкривається тим вона,
на кого Дух святий за діла
положить благодать святу,
а застосує її лиш той,
хто говорити вміє правду.

Благодать охоплює собою
лиш чистих тілом, умом і Душою,
а посланцем енергій цих завжди
є наш і нам рідний Дух святий.

Так, це Він роздає, приймає, направляє

ці якості позитивні тим,
хто Його, чи сподвижників шукає
якостями духовними у всіх.

Марія Так, ми, справді часто вважаємо, що тільки ми достеменно знаємо істину життя і хочемо, щоб інші так сприймали наші переконання. Та, на жаль, людині притаманно помилятись і тому маємо навчитись без образ приймати і критику, і заперечення інших.

Адже скільки разів у житті в людини визріває думка:"Я-помилився, і дарма сперечався з іншими у своїй правоті".

Відрадно, якщо людина здатна поступитися свідомо, не нарікаючи на маму, себе, адже геніями не народжуються, ними стають у процесі життя, заздалегідь добряче набивши гуль.

Ці розмови є можливістю нашим мізками не засохнути у шкаралупі, а тверезо мислити, коментувати такі важливі речі.

Сергій Помилково припускати, що дари вдосконалення прийдуть ззовні, бо вогнище полум'я пізнання живе в глибині свідомості кожного. Людині слід угледіти його, любовно оберегти його і можна закликати ці сили у своїй готовності прийняти, то тоді і зовнішня допомога може бути додана. Бо, якщо потоки енергій сильні, то вони можуть залучати інші енергії з оточуючого середовища, аж до проявлених дій.

Галина Мы привыкаем и имеем определенное удовольствие, а иногда разочарование от такой состязательности души с таким другом, или врагом, как ум. Мостиками для связи есть вещи, факты, привычки, которые оставили свой след в нашей жизни. Эти атрибуты являются помощниками даже по дороге к истине. То-то, наш ум, наше эго еще и не хочет брать на себя ответственность, а вину за наши поступки, слова, мысли перекладывает на дьявола, сатану: «Это бес меня попутал, я так не хотел и не думал». А где же диявол? Не хотим даже признавать своим же умом, что это его работа, как результат видения и чувствования окружающих обстоятельств замешанных на нашей зависти, злобе, гневе, гордыни, жадности, осуждении ...

Это неоднократный факт. Это не осознанные слова и действия, особенно, касающиеся рассмотрения ситуации об убийстве. Иногда юристы называют это состоянием аффекта для защиты личности. Кто имеет такие возможности защитить самого от себя?

Вспомним библейскую притчу о хозяине и слугах, которые сообщили ему, что между ростками пшеницы кто то посеял плевела ... Кто же их посеял? Это крест этого ества и он его несет на Голгофу шаг за шагом, ступенька за ступенькой. Поэтому общество дает этому еству возможность общения самого с собой путем изоляции от общества в тюрьме.

Сущий дает такую возможность и в это действие сущего через общество нельзя вложить в слово кара, в срок 10 лет. Это искупление души на много жизней. Не простой это процесс духовного роста.

Наоборот, давайте осознаем, что эти люди, эти факты, эти вещи не являются случайными на нашем жизненном пути. Именно такой подход, такое понимание ускорит очищение души.

Будем терпимыми, будем любящими, будем милосердны, будем правдивыми и не посягаем на чью то свободу, чей то покой. Мы знаем, что имея тревогу, мы можем действовать не так осознанно. Зная это, то не тревожим себя и других.

Сергій Листя опале насичує сутінь грунту, а зерно в ньому дає світові прояви життя. Поміркуймо – як все просто і як все одночасно запутане.

Хіба не те саме можна сказати і про свідомість? Усвідомлення рухає людину до вдосконалення, але воно ж може при безладності, чи у стані неусвідомленості створювати проблеми.

Юрій «МАТЕРИК». О нем мы узнаём со слов самого Горна: «Там и впрямь очень хорошо, но для этого надо иметь ДЕНЬГИ. Нужно иметь деньги, чтобы обзавестись знакомствами; обзавестись знакомствами, чтобы удачно продать…

Микола Хороші аналітичні міркування про реалії життя, бо його основою у людства є сама що не є постійна боротьба за звичайне виживання, за місце під небом, за роботу, за місце у садку, за роботу з іншими, з собою, з богами...

Так, думка тонка і глибока, щоб «ДЕНЬГИ. Нужно иметь деньги, чтобы обзавестись знакомствами; обзавестись знакомствами, чтобы удачно продать…».
Тому й тонка по ймовірності великій до обірвання, тому й глибока, бо її довжини не знає ніхто – не доходили по ній в глибини…

Сергій Чим гірше людина думає про навколишній світ, тим гірше світ ставиться до неї. Чим більше ми не можемо вирішити повсякденні завдання, тим більше досадуємо, більше злобимося, більше боїмося. Можна підтвердити і зворотне. Але воно не зворотнє - воно те ж саме. Подивимося на таке ставлення усвідомлено і можемо сказати ... - займіть іншу позицію: радійте всьому поганому і суб'єкту досади, то так ми швидше виходимо на світлу пролосу течії обставин. Чим краще ми ставимося до світу, тим швидше відбувається рішення бажань і легше розв'язуємо проблемні ситуації.

Юрій Бегство человечества или его части от свободы или к свободе, поиски рецептов «здорового» общества, поиски форм подлинного человеческого существования становятся всё более актуальными и в нашем веке.

Сергій Втеча від суспільних примар не стривожила березу, ані орла. То хто ж запустив у дію це розмаїття енергій життя на Землі, у Всесвіті і далі?

Тому в цьому узагальнені філософія має місце бути, коли із них береться початок і кінець, бо саме ці енергії тримають Всесвіт.

Михайло Не можна володіти світом наявними грошима, будучи при грошах, бо то лиш папірці, як частина людства, як і те золото, бо то лиш мягкий метал – так скаже клен і журавель, а от слово «свобода» (с-волею –бодающийся) визначає і психологічну суть людства, тобто така собі неспокійна боротьба, яка і притаманна не розумному суєтливому суспільству, а воля і відповідальність свідома ідуть поруч і в них істина життя, як суть будівника, хоча людство саме мамоні під перше визначення підходить у своїй масі.

Сергій Слід розуміти незадоволення – незадоволення ума із-за неможливості уму реалізувати свої бажання. Душа ж знає намарність таких певних бажань і тому у нас виникає відчуття незадоволеності в більш тривалій присутності, що ми сприймаємо вже як проблему, бо ум вже намігся реалізувати ці бажання. Звідси і тяжкість реалізації, і швидка втома тіла (присутнє відчуття виснаженості), бо ці дії не є усвідомленими, так як незадоволення, втома, роздратування мають показувати привід для усвідомлення, так як є явна потреба відмовитися від реалізації даних бажань. Ось такі думки народжуються у кожного, хто розуміти хоче про стан самоусвідомлення.

Микола ІДІОТИЗМ
Тому засвідчуємо знов,
що змінити людство
не по можливостях нам,
бо навчити, виправити людей
не змогли ніхто і ніколи,
хоча вони і мають ум для цього,
та природа тварини в них
часто бере верх

і тому сказати можна,
що розуму у них нема
і по визначенню у проявах їх,
поведінкою засвідчують,
що ідіотизм переважає в них
і таких навіть медицина не лікує,
а лиш, як помруть,
то земля їх приймає.
Для розуміння ситуації цієї
є мудра притча у повчання,
бо нам дає лиш вона
відповідь просту і доступну –
як позбавитися глобального ідіотизму.
Біг Ісус селом щодуху
і це побачив селянин один.
Він спитав Ісуса:
«Куди так біжиш ти,
немов за тобою біжить тигр,
але крім тебе на дорозі
нікого нема ніц?»
Ісус не зупинився,
тому селянин за ним побіг,
щоб відповідь почути,
і догнавши, знов спитав:
«Чого ти так злякався,
що і зупинитися не можеш?
Я тебе знаю – ти аромат Землі.
Хто заподіє шкоди тобі?
Ти дав очі сліпим,
дав вуха глухим,
ти мертвих піднімав,
то хто ж тебе так злякав?
То від кого ти біжиш?
Хіба те усе, що я чув про тебе
є вигадкою, чи не правда?»
«Так, я той, - відповів Ісус, -
якого ти знаєш
і дійсно так я у благодаті творив,
і дійсно із землі птаха ліпив,
а він у небо летів,
але за мною ідіот женеться».
Селянин засміявся
і знову мовив:
«То ти з таким справлявся,
а для цього ідіота
знань, умінь і сил нема?»
«Усе те не допомагає,
бо пробував уже все
і причина у цьому є.
Сліпий хоче всім єством,
щоб очами бачити цей світ;
глухий бажає теж
почути солов’я спів;
просить, стогне земля,

щоб їй дали можливість жити.
Тому в діях цих вони
і допомагали мені.
А ідіот думає завжди,
що вже все знає
і тому не готовий є,
та і не бажання не проявляє
з дурості виходити» -
відповів Ісус.
То хай кожен прочитає
і змін на краще забажає,
а там і наступний буде крок,
який дією буде впрок.

Софія Яка ж неймовірно гарна і вражаюча Ваша притча. Написана просто, але гарною поетичною мовою, і скільки в ній мудрості! Дійсно, недаремно кажуть "Бійтесь байдужих." Вони мовчать, але саме при їх злочинному мовчанні творяться темні справи. Саме байдужість спричиняє до руйнування внутрішнього світу людини, бо такі люди перестають реагувати на добро і зло, покривають злочини, несправедливість, не вміють захистити ближнього, не цікавляться тим, що навкруги. Проходить зомбування нації, а це вже страшно. Байдужість і боягузтво-сестри. А ще є такі слова одного великого Поета: "Найближче до правди-брехня, найважча дорога - до себе. Ти знаєш-іти навмання-це пальцем дірявити небо"...

Так, коли змій байдужості вгризається в душу, потрібно реагувати, і читати хоч трохи здатен, думати, шукати зерна мудрості в книгах, в релігії, в спілкуванні... словом, має йти!!! - до себе, до свого внутрішнього світу. Дякую Вам, друзі, що в своїх міркуваннях, в своїх ідеях, думках допомагаєте це зрозуміти.

Сергій Часто устремління до волі, як і бажання сховатися за чужу спину у бажанні жити – один гідно і сміливо, а другий з головою у піску.

Тому свідомі пошуки істини часто вимагають волі і відповідальних дій, бо ці якості сьогодні затребувані Всесвітом і праведниками тими, які є в пошуках способів і форм для створення умов, щоб виростити ядро тих, хто буде істинним джерелом у відтворенні гармонійних взаємин між людьми, між людиною і природою.

Микола ПОЛІТ
Поети у житті завжди
літають в небесі,
бо Душа їх там парить
за якості духовні,
які вони мають у собі,
як дарунок Творця
за їх стяжання у життях.
Ось чому такі прохання,
бо в них високомірності нема,
яка так часто шириться
поміж літераторів різних,
а вони й оправдання знають,
що вони не літають,
що вони звичайні люди.
Та таких тримає при землі,
ота стара як світ
змагальність, заздрість, злість.

Сергій Вільною людина буває тоді, коли їй немає потреби робити вибір і природа цього явища в спокійній усвідомленості. Невільна, мисляча з себе, діюча для себе людина занурюється в океан брехливих течій і вона їх виправдовує і стверджує, як єдиний правильний стиль життя. Навіть промову, як прояв зовнішніх висловів людина перебудовує по своєму, егоїстично матеріалізовано навколо своєї особи, або подібних їй, часто вживаючи в своїй мові слово «Я».

Светлана Судить и отрицать высокое другого - это отрицать своё высокое. Высокое неподсудно, его не судят - им и в нём живут.

Наше высокое нас хранит. Небо человека - святыня неприкосновенная. Почему хула на Небо не простится? Потому что хулить небо в другом может только тот, в ком неба нет. Небом в себе мы видим небо в другом.

Сергій Прекрасные размышления о сущности человека, о его возможности видеть свет в своем окружении, то аналогично и во всех критериях его познаний. Мы видим теми образами во всем, которые есть только в нас.

Микита Щоб пожинати добро, то слід сіяти його, бо в житті воно не падає із неба. Хай щастя і любов із нами буде, хай спокій, лад в собі і у взаєминах з людьми прибуде, хай доброта й достаток все життя усім буде! Життя створене в любові, любов'ю насичені дні, з любов'ю ми є творці. В щасливу путь вам, люди, і несіть любов повсюди!!!

Сергій МІСІЯ
Місія людини мала би свідчити
про еволюцію розвитку позитивного
свідомого ума і його діяльності,
то так у паралелі при житті
і духовного устремління.
Та по факту духовність опинилася
поза межами розуміння
і, навіть, того наявного,
приземленого інтересу.

Тому ми можемо констатувати,
що ця сучасна байдужість веде
до відчуженості особистостей,
до зневаги спільноти і життя,
до своєї природи і місії взагалі
у знищенні джерел родових
у цьому коловраті енергій
на планеті і у Всесвіті.

Такі дії несвідомі наші
є «допомогою» силам темним,
бо ми проявляємо себе
відстороненими від життя процесів,
приймаючи мимовільно все,
що нам життєвий негатив несе,
ідучи на заклання в німоті своїй,
проявляючи занепад культури дій.

Схаменімося люди всі
і допоможімо з розуміння
одне одному й природі

у відновленні рівноваги,
починаючи з добрих дій,
бо зростає радість на них
і бажання жити і любити.

Микола Ці зафіксовані узагальнення відомі споконвіків і про них часто говорили мудреці, бо люди завжди шукали відповіді на ситуації такі, в яких стикалися з приниженням, насиллям, слабкістю свого ума і тіла, як шукали виходу із труднощів самі, виходячи брехнею, силою на шляху до мети, цілі, нехтуючи життєвою ходою інших, чим створили рабство, яке існує і понині.

Так, візуально боротьба давала можливість мати надмірні статки, які не є значимими в житті, але людське его культивувало боротьбу, як спосіб життя і недоліком не є легковірність, а стан людини у зневірі і байдужості в якому людина частково знаходить заспокоєння - це теж є частиною рабства і рабства добровільного.

Так рабство в праці, в поведінці і давно триваюче намагання ввести людство в духовне рабство – ось яке бажання мають князі світу цього.

Сергій СЧАСТЬЕМ ЕСТЬ САМО НАЛИЧИЕ ЖИЗНИ, А КОГДА САМ ЗДОРОВ ТЕЛОМ, ТО И ТРУД ЕСТЬ ВО БЛАГО. ВСЕ В ЖИЗНИ ПОЗНАЮТ РАДОСТЬ И БОРЬБУ, НО БОРЬБУ В СЕБЕ И ДЛЯ СЕБЯ ЧАСТО СОЗДАЕТ ЧЕЛОВЕК, ибо его эгоизм принимает препятствия в жизни, не как урок для познания, а как катастрофу и, побуждаясь доказать из не знания, себе и другим, входит в состояние борьбы. Да иногда она дает положительный результат, но понимая суть истинность препятствий, то борьба была бы лишь осознанный труд.

Микита «Одного разу, людину, яка постійно терпіла труднощі і всілякі негаразди спитали:

— Де ж твій Бог, в якого ти так віриш? Чого він тобі не допомагає?

— Він допомагає, але не так, як ви думаєте. Мій Бог бажає зробити мене сильнішим і, замість того щоб міняти обставини, в яких я перебуваю, то дає мені любов і терпіння, щоб переносити і долати всі труднощі, які випадають на мою долю».

Називається така людська позиція – усвідомлено нести свій прижиттєвий хрест для духовних потреб нашого єства і росту нашої душі. Така позиція і дає енергію для вирішення повсякденних потреб.

Подолання своїх мирських бажань потребує сили Духу, сили Розуму. Людина може переносити великі і тривалі страждання, якщо вона бачить в них смисл життя. Страждання йдуть з нами рядом, спереду, ззаду, бо неможливо упокорити своїх бажань, свого «Я». Бо бажання, які не вирішуються приводять до страждань. Як їх упокорити?

Смиренність – це упокорення свого Его. Тільки через духовний акт покірності пізнається суть свого самолюбства, та і то воно не є як втрата свободи і упокорення до стану раба, а саме упокорення свого «Я» в нашому єстві приходить в розумінні від нашого акту свободи, що ми можемо так поступити. Будьмо вільні духом, але не будьмо рабами в душі своїй, бо це є ознакою відсутності вільних дій наших духовних начал.

Ісус Христос закликав до продукування духовних цінностей, бути бунтарем, яким і сам був і є, до бачення суті мирських бажань, але зовсім не до покірності рабської суспільним мирським ідеалам. Він сказав їм, що прийде до них і дасть їм Духа Святого, Духа Світлого, Енергії Світлої для продовження стяжання її во благо всім і їм у поміч, тобто сили духовної енергії.

Духовна якість повчань Ісуса не в тому, щоб терпіти образи, скільки у вмінні не ображати і в умінні їх не приймати.

Юрій ХРИСТОС
Христос, где ты, Христос, сияющий лучами
Бессмертной истины, свободы и любви?!

Взгляни, тот, храм, что возвел, поруган торгашами,
А крест, что ты принес, запятнан весь руками,
Повинными в страдальческой крови!
Взгляни, кто учит мир, чему когда-то
Учил его и ты, под тяжестью креста.
Какие страшные – за страждущего брата,
Какие мерзкие открылися уста!
О если б только зло! Но рваться всей душою
Рассеять это зло, трудиться для людей,
И горько сознавать, что об руку с тобою
Кричит об Истине, ломаясь пред толпою,
Сокрытый маскою продажный фарисей!
С.Надсон. 1880

Не виноват, но чувствую вину,
Когда рыдает кто-то по соседству,
Чужое горе так берёт за сердце,
Что собственную в нём ищу вину.
П.Вегин

Сергій БОГ-Творець-Дух святий,
прости і ви, читачі,
простіть за те,
що словами правди огорчив.
Час покаже,
що в них зерна
святої істини
були і є живі.

Де правда чиста й світла,
там і доброта приємна, мила,
там і радість свіжа, щира,
там і любов тепла і жива.

Бережімо Душі свої
від спокус в умі,
від тих енергій темних,
які ідуть в джерела родові
вживаними словами
суспільством цим.

Ми не боротися прийшли
і не несемо страху, як дію,
а хочемо всіх оберегти
на радість святому Духу,
щоб у щасті всі зажили
і здоров’я мали у собі.

Не просто, ох і не просто так
наголошено в манускриптах
про енергетичну міць у словах,
тому ми маємо жити в бдінні,
щоб словами,
які несуть у собі грязь

себе і джерела духовні
нею не заплямувать.

Кожне слово, дію
звіряймо з совістю своєю,
то ми навчимося єством усім
відчувати в словах своїх
істинну суть і зміст,
які Творцем закладені у них.

Микита Слів таких багато у житті, яких ми не знаємо, та кимось обумовлені вони і вже віками у застосуванні є, а це ж віруси, а це ж енергії темні, якими ми плямуємо себе, як творіння Творця, то так плямами забруднюємо життя і ці плями кидаємо, або лишаємо не очищеними БОГу істинному у Отці-Творці-святому Духу.

Що ми робимо люди? Не слідкуємо за собою, не очищаємо ума, тіла і Душі і ці енергії темні несемо в покоління наступні.

Ми так забруднилися в брехні тією заздрістю, осудженням, тією гординею і гнівом, жорстокістю, ненавистю і злом і соромно мені, що не усвідомлюємо ми, коли це все лишаємо БОГу нашому одному для всіх.

Сергій Ці судження скоріше всього говорять про нас самих, чим про іншу людину. Бо ми побачили в неї ті якості, які є в нас. Ось у цьому реченні істина сказана Ісусом: «Не осуди і сам не будеш судим». Коли ми усвідомлюємо природу даної «якості» (повторимось), то і осуд зникне сам по собі. Практично це відбувається з усіма позитивними і негативними думками, словами і діями. Той хто не може усвідомлено дивитись на такі позитивні якості і прояви негативу, то найперше не приймаємо до душі цей «подарунок» і негатив зникне сам по собі. Обидві сторони і спостерігачі втратять до нього інтерес.

Светлана Одинок ли верующий человек? Да, он одинок — всякий человек одинок. Но есть люди, познавшие своё одиночество и нашедшие в нём Бога, и есть люди, не познавшие одиночества, но и Бога потому не знающие. Последние очень часто говорят о том, что верующий человек не может быть одинок, повторяя эту мысль за настоящими верующими, но не понимая её подлинного смысла. Тот, кто ещё не одинок, не зашёл в свои глубины, где встречаются с Богом. Не одинок верующий совсем не в том смысле, который вкладывают люди не познавшие, что они одиноки. Бога познают одинокие. Но спасаются в Боге не в одиночку, а вместе с другими обретшими Бога в одиночестве и разделяющими Бога с другими. Бога нельзя присвоить только себе, Его можно и нужно делить с другими — только так и можно Его иметь в себе — вернее получать снова и снова (получает отдающий).

Іван Так, Отець Батьком є у тих батьках і прадідах, як мудрості життєвої джерело, бо і всі навчаємося у Нього. Та чи несемо ми до Отчого дому чистоту і святість у словах і ділах? Чи мудрими ми є в діях, чи звіряємо ми з совістю їх, бо совість, це можливість радитися з ним.

Так, Творець, Той хто творив і творить, даючи можливості всім: плекати якості духовні і тим, хто іще в зростанні, бо милостиво навчаючи доброти і любові саме у здатності творити, бо здатність ця відкриває в Душу ворота і ми пізнавати починаємо всі радість і правду життя.

Так, Дух святий, як рух енергій світлих, як прояв чистоти у Всесвіті великім, то так і в кожному із нас. Це Він нам несе втіху, це Він несе нам Знання, це Він скеровує для нас ті чисті пізнання любові, це Він виводить нас на стежки-путі усіх заблукавших в розпусті, чи прикипівших до речей і звичок потворних, і тих, хто марнотратником був, і тих, хто зрадником істин був, і тих, хто брехню і зло плодив, і тих, хто богохульником, чи вбивцею був. Дух святий світло у життя несе і тією завзятістю у нас росте, коли ми діями позитивними скеровуємо себе до чистого і праведного БОГа, до істинного Творця.

Так, БОГ, то є Життя всеціле і ми лиш частиночкою в Ньому є. Він створює умови всім для очищення, для творіння, для славословіння БОГа-Творця-святого Духа. Він живчик, устремління, Він учитель і батько наш у кожній дії, у кожнім ділі.

Сергій То благодаруймо постійно Йому, благодаруймо Отцю-Творцю-святому Духові, благодаруймо Богородиці світу цього і славословімо ці енергії Життя і той РАзум їх, і ті вміння, і терпіння, які ВОНИ проявляють до кожного із нас, бо такими молитвами-розмовами із ним і цими спільними ділами ми духовно розвиваємося і ростем, несучи місію свою тим станом життя свого і доброти у щасті і любові.

Та ми уже й свідомі того, що багато просять люди допомоги для пізнання істин в організації життів своїх і тепер ми всі свідомі того, що добродіяннями долучилися до цього.

А от насамкінець про слово «господь». Яка суть і зміст у цьому слові, яка дія, дух закладені у нього? Нема нічого з означеного.Чого тепер в канонах християнських і в кнгах майже всіх так часто ми використовуємо це слово? Господь є назва господина, начальника, як людини, що сидить на суспільній драбині і там він трон собі возвів, як рабовласник, що себе ще й за-конами огородив. Так, ми часто йдемо до начальства і всіх помічників його від малого до великого в ситуаціях складних, та все ж не розуміємо істини і ума нема, щоб звернутися до БОГа-життя, чи до Отця-Творця-святого Духа, до всіх сподвижників їх і є у них можливості і здатності є, щоб нам допомогти – і допомагають постійно вони – відмов не було в них.

Досить сильно і планомірно хтось у всьому світі це слово в репертуар Життя, в репертуар Домів молитви, в застосування людьми ввів, що навіть і в комп'ютерних правописних програмах ми пишемо слова бог, творець, дух святий, богородиця, то програма не попереджує про помилку, а от слово господь написане з малої букви заглавної, то зразу ж підкреслює, як помилку і тільки помінявши з букви "г" маленької на "Г" велику, програма знімає підкресленість. В канонічних службах, в проповідях прямо засіяне це слово. Хто не ходить до церков, але ходить на похорони, то і там це слово до місця і не з потреби втулюється в поминальний речитатив. Ось як диявол, сатана уже перенаправляє енергії духовні князю, Господу сьогодні. Тому суть духовності і сакральності слів – БОГ, Творець, святий Дух, Богородиця переноситься з цих слів і з джерел їх в слово Господь, як очікувного певною частиною суспільства в образі князя миру цього. Людей привчили вже, що ці слова усі наповнені духовністю, що вони по суті і змісту є подібними. Тому у спілкуванні з людьми вони все ж праведно поводять себе, бо говорячи господь, вони мають на увазі, що це БОГ, що це Творець-святий Дух. Та навіть Біблія попереджає: не споминай господа всує (без нагальної потреби). Знаймо це люди і замість слова "господь" застосовуймо слово "БОГ".

Тому ми ось так, не розуміючи, ідемо до господина і туди несемо свої енергії життя, туди скеровуємо уми, закриваючи діями такими двері до Душі. Там нема милості, милосердя, а лиш вигода і користь, навіть та пожертва має корисливу ціль. Там не вирощують Знань про радість життя, про доброту, а практикують змагальність, боротьбу, підміняючи в словах ту суть і зміст, що були закладені у них, назвавши їх нормами моралі, етики, естетики, мнимою свободою, брехнею, злом.

То ж які можливості є в президентів, коли ракети літають в космос, коли людина є лиш придатком у роботі, бо верстат цінніший став ніж життя, та поряд з тим є інституції шкіл, бібліотек і кагорти тих, хто слово різне несе за істину в книгах, кіно, щоу, та чогось вихолощують із них ту чистоту і святість, які кожного життями по чуть-чуть до істини ведуть, але в них вони паплюжать Духовність, змішуючи в порівнянні вигоди і користь, як життя основи.

То тому воно й відчувається важким, коли позитивних енергій ми майже не творимо, та все ж їх вистачає для Всевишнього, а на Землі господа їх не застосовують у життя.

Богдан Не треба змішувати праведне з грішним. Люди є всі твореннями Творця і створені по образу Його і подобі і символічно по суті є Його дітьми.

Свідомий чоловік в духовному зростанні і є боголюдина. Так, так про себе говорив і Ісус. Однак Господь є частино Божого прояву в суєті, як господин над природою, жінкою,

дітьми, тваринами, рослинами... (так говорить його ум) і фактично є лицетворцем по суті всезагального прототипу всього людства з його недоліками, з його задатками і можливостями плодити негатив у людській поведінці для своїх вигод і користі , якщо людина духовно дозріла то вона по суті є боголюдиною і не може по складу свого Ума і Душі бути господом.

Я в дописах окремим друзям і, ось тепер для Вас це пишу, стараючись делікатно сказати свою заборону у застосуванні цього слова.

Клір сьогодні сильно словоблудить (підміняють суть слів) в релігійних організаціях. Це і є цей період з можливістю людству очиститися нутром і у зовнішній поведінці від негативних енергій (зла в іже...).

Якщо є зневіра, чи сумнів, то це Ви отримали таке благопослання від святого Духа, то і піклуйтеся про Нього. Не дарма говорять: "кого славословиш, тому і Душу віддаєш".

Ліна Хіба ось так бойові ножі ложать на скрижалі, хіба не наше зло до сьогоднішніх подій привело? Так, саме Господь, начальник, організатор оцих дій і саме він здатен організуватий армагедон страшний... То хто тоді ми, коли на нього будем уповати і від нього кари чекати саме тим, кого ми так ось судим... Досить сумно говорити від імені всецілого Бога.

Микита Щоб розкрити природу отримання Знань і вони нам розкрилися, то в цій пропонованій книзі розкритий шлях який можна застосовувати в життєвих ситуаціях, як орієнтир, шлях до якого в кожного свій, тобто щось буде подібне, а щось доведеться вирішувати інакше. Саме такий приблизно підхід виправданий в будь яких ситуаціях, виходячи з того, що в світі немає однакових ситуацій. Так, немає несподіваних випадковостей, бо все наше життя суцільні випадковості. Ось тому я й зацікавився таким форматом розмови.

Микола Навчаймося оберігати кожен крок пізнавання істини. Зневага до знань є занурення в невігластво. Читаючи цю книгу кожному дається можливість отримати доступ до Знань бо те, що розкриває різні сторони життя в цій праці, можна знайти розкиданим в тисячах томів окультної, наукової, релігійної, художньої літератури, в усній творчості, обрядах, в нашій діяльності протягом життя. Усвідомлення і бдіння веде наше єство до розуміння цих можливостей. Нас приємно дивує з кожним днем досліджень те, що такі Знання життя-буття людство знало і що варте уваги, що деякі індивідууми знають і в наш час, навіть не читаючи літератури на дану тематику в пізнанні світу і себе, бо вони знаходяться в стані усвідомлення і прийняття духовних начал в своє життя.

Сергій Кожен має можливість отримати доступ до Знань. Читайте твори, насичені прагненнями до пізнання Істини, бо деякі з нас сіють упередження, прочитавши анотацію, або слово автора про книгу, самі не даючи собі устремління в прочитанні книги, заперечують її, називаючи самий утверджуючий труд запереченням основ життя. Ними володіє боязнь Правди, боязнь Життя, страх перед їх Богом.

Не бійтеся – життя уже відбувається, воно проявлене; Бог в нас проявлений в житті і ми радіємо цьому явищу, яке називаємо життям – саме цією радістю ми славословимо сутність Бога. Тут немає місця для страху. Ми родилися не для страху, а для духовного розвитку і тільки взявши усвідомлено таке розуміння за спосіб життя, то ми повсякчас будемо відчувати присутність Бога в нашому житті, як позитив, як стверджуючі енергії життя в нашому єстві. Живіть не бійтеся. Ми ж навіть не задумуємося про те, як ввійшло життя в нас, то не вартує і підключати ум в очікування кінця життя. Воно було, є і буде. Життя – є Бог. І з цього розуміння утверджуємося в довірі до нього.

Светлана Бог - богатство человека: что человек считает наивысшим благом для себя, то и обожествляет, не обязательно понимая при этом, что именно и почему он обожествляет. И сам акт обожествления чего-либо обнаружить не каждый в состоянии: чтобы отдавать себе

отчёт в том, что делает, человек должен познать себя, а по факту большинство людей постоянно врёт себе и пребывает в обмане относительно себя. Однако сердце верно рисует своё сокровище и запечатлевает его. Сердечный акт часто не совпадает с умственным — по причине нерадения о познании себя.

Богов себе рисуют все, но не у каждого его бог сбывается. Тема интересна ещё и тем, что каждый по-своему толкует не только благо и бога, но и «сбывается» у каждого своё, т.е. что значит осуществить себя каждый понимает по-своему.

Сергій Ідімо сміливо в дні
від страху до благодаті,
творячи якості духовні,
то зайдемо в райські сади усі.

Невідомий Обман существует потому, что вы привыкли всё принимать в готовом виде, без исследования, без сомнений, без размышлений.

Когда вы перестаете задумываться, то вами тогда становится легко манипулировать. На вашем доверии, на ваших, так называемых, верах построена целая империя лжи и она будет царствовать, пока вы не проснетесь.

Сергій Думка цілком правдива і в ній викладена суть потреби зайнятися пошуком істинного себе у собі. Тут вказано і результат нашої догматичної категоричності, зневіри і байдужості… Тоді ми готові є іти, як отара в піву – сліпо і байдуже. Тому саме пошуком себе у першу чергу і слід займатися, бо тільки тоді просинаємося Душею, тоді прозріваємо умом і нам відкриваються Знання про світ.

Мудрість Йди за своїм натхненням, і Всесвіт відкриє тобі двері там, де раніше були стіни.

Сергій Істинно, таке негоже ставлення у відмові пізнання є поганим радником. Не випадково до нас в цей момент потрапляє інформація про наявність Знань, ох не випадково. Але не можна обійти всі зібрані пізнання, бо вони є і наповнюють наше життя незалежно від нашого - хочу, не хочу. Відчуття відкритості знань для нас є тільки початком, бо Знання шукаємо, досліджуємо і лише тоді утверджуємося в пізнанні. Знання не допускає сперечань, а обмін думкою не буде сперечаннями.

Люди готові вірити різним казкам, мильним романам, ток-щоу, які частково зачіпають проявлені ситуації нашого пристрасного життя і не помічають дійсності у всьому обсязі, яку люди довго вважали і вважаємо казкою. Краща дійсність для нас - це казка. І ця книга є теж казкою двох, про двох і для двох. А може це фантазія. Фантазують, зазвичай люди, які устремляюься в пізнанні, в майбутнє.

Ми легко трактати Тори замінюємо гімнами Вед і заповіти Будди з'єднуємо зі словами Христа, бо не бачимо відмінності в знаннях, бо усвідомлені, що Джерело одне і те ж.

Юрій «Рождение и гибель «ОТТЕПЕЛЬНОГО» ЧЕЛОВЕКА».

• Советские актёры с каждым годом играют всё лучше и лучше!
• Советские фильмы как вино, с годами становятся всё лучше. Человекоцентризм!
• Раньше фильмы создавались о том, как построить семью, страну, как работать, а сейчас фильмы о том, как убивать, красть и разрушать.
• Окна, двери и люди нараспашку, удивительные лица тех людей, которых больше не встретить ни в одной стране, не в одной из эпох. Люблю то поколение.
• По каким дорогам мы растеряли то, что делает нас людьми. СПАСИБО вам огромное за этот фильм, за сохранение народной памяти.
• Как жаль, что ты забыл и это время, и то, каким ты был.

• Сейчас вряд ли встретишь таких людей! У всех доллары в глазах!
• У тебя тоже есть талант – быть Человеком. С тобой людям тепло, а это очень редкий талант. (к/ф «Последние каникулы». 1969).
• С удовольствием смотрели эти фильмы, разинув рты, после фильма обсуждали, делились своими впечатлениями. Как же было хорошо, не то, что сейчас – каждый в своём телефоне.
• «Оттепель» стала совершенно особенным периодом советского кинематографа: сценаристы и режиссеры отошли от пропаганды и заговорили на новом, живом и понятном каждому человеку языке. Зрители в свою очередь открыли для себя мир новых (а вернее, хорошо забытых старых) переживаний. Кино «оттепели» перестало быть видом агитации и инструментом в руках политических деятелей, фильмы снимались о людях и для людей. На первый план вышла не общая масса, а отдельная личность с ее проблемами, горестями и радостями.
• Во время «Оттепели» появилось много новых имен: Марлен Хуциев, Георгий Данелия, Геннадий Шпаликов, Григорий Чухрай, Эльдар Рязанов. А вместе с ними появились и новые герои – свободолюбивые молодые романтики, ученые, интеллектуалы, ждущие перемен и творящие их своими руками. Во время «оттепели» формировался и новый киноязык. Получив творческую свободу, кинооператоры экспериментировали с планами и ракурсами, достаточно вспомнить хрестоматийный фильм Михаила Калатозова «Летят журавли». Другими знаковыми фильмами «Оттепели» стали «Мне двадцать лет», «Июльский дождь», «Дело Румянцева», «Дорогой мой человек» и другие, которые мы советуем обязательно посмотреть.
• СПАСИБО ЗА «ОТТЕПЕЛЬ», МОЯ ЛЮБИМАЯ ЭПОХА КИНО. В ней такой душевный надрыв и вера в будущее. Такое кино предлагает задуматься о смысле жизни, об опыте пережитого. Каждый режиссер по-своему говорит зрителю: верьте в лучшее, верьте в хорошее, теперь все плохое позади. Интересно смотреть, как жили они и как живем и хотим жить мы.
• Который раз убеждаюсь, что советские фильмы более настоящие. Какое наивное было время и чувства настоящие! Герои – слишком сложные люди. Шестидесятники! Почему я с тоской возвращаюсь снова и снова туда, где было так тяжело и радостно. Какую трагедию люди пережили и создавали такое светлое кино. А сейчас, наверное от обжорства, такую чепуху снимают. Порнуху и чепуху. Наверное, действительно без страданий душа человека тухнет. А то почему же так?
• Давайте-ка вспомним, какая тогда задача ставилась? ПОСТРОЕНИЕ НОВОГО ОБЩЕСТВА И ВОСПИТАНИЕ НОВОГО ЧЕЛОВЕКА. Поэтому не надо смотреть фильмы тех лет и думать, что они в точности отражают действительность. Их цель: учить зрителя, КАКИМ ОН ДОЛЖЕН БЫТЬ! Честным, верным долгу, дружбе, семье. Трудиться, а не бездельничать или спекулировать, жить для других, а не для себя. Учить всему тому, к чему на протяжении веков призывало и христианство. По-моему прекрасная задача. А фиксировать в точности время это удел документального кино. Сейчас мир вернулся к началу времён, им ПРАВЯТ АЛЧНОСТЬ, КОРЫСТЬ, ЭГОИЗМ, НАСИЛИЕ, ЖЕСТОКОСТЬ. И фильмы те кажутся такими наивными, но потому и притягательными. К тому же актёрская школа была прекрасной. Можно снять кино в менторски-поучительной манере, а можно легко и непринуждённо, как многие фильмы тех лет.
• Именно благодаря цензуре и высоким стандартам качества было создано то светлое и правдивое кино. А не то токсичное дерьмо, что снимали и снимают после.
• Почему так хочется заплакать с первых же кадров? Я с нежностью вспоминаю то время и не потому, что ностальгия по молодости, а потому что добрее были люди, не деньги были главное в жизни. Стремление сделать жизнь лучше – вот, что было главным. Отношения девушек и ребят разве можно сравнить с настоящим? Кто не жил в то время, не поймёт, а если жил, но притворялся, тому и вспомнить-то нечего!
• МУЗЫКА ОСТАЛАСЬ, А ТОЙ СТРАНЫ УЖЕ НЕТ!
• Я очень люблю этот фильм. Мы любили свою страну. Верили, что она НАША. Сейчас этого не объяснишь. СЕЙЧАС НЕ БУДЕТ ТАКИХ ЛЮДЕЙ. Я ОЧЕНЬ БОЮСЬ ЗА СВОИХ ДЕТЕЙ. Я НИЧЕМ НЕ МОГУ ИМ ПОМОЧЬ.

• Какой же другой был мир в 60-х, какие другие люди, совсем другие. Это – песня, Шурик-студент, хорошая девочка Лида, «Бриллиантовая рука», физики и лирики.
• Мне не так много лет. Всего 47. Но в фильме показана моя эпоха, мое детство, мое представление о том, что такое хорошо и что такое плохо. Эти актеры, режиссеры, телевидение, общество в целом, меня воспитало такой, какая я сейчас есть. Ведь даже если в каком-нибудь фильме был показан отрицательный герой, то было понятно, как он неправ, что так жить нельзя. И этот фильм учил тому, как нельзя! Почему-то сейчас это называют пропагандой? С каким-то отрицательным акцентом. Ребята, но ведь это было прекрасно! Какими светлыми мы были в детстве! Мы приходили на помощь тому, кому плохо, мы умели быть коллективом, стоять один за всех и все за одного. Да были и плохие люди, но это было исключением! Нам не приходило в голову издеваться над бездомным котёнком, одноклассником, беспомощной старушкой и снимать это все на видео. Скажете, не на что было снимать? Да нет! Просто такое в голову не приходило. Старших уважали, малышам помогали. Что стало с обществом? Сейчас именно мои ровесники, так скажем, у руля. Получается, что это мы все сделали, своими руками, воспитали детей, внуков – моральных уродов? Как случилось все это? Как получилось?
• Деградирует общество, исчезает человечность, доброта, взаимная поддержка.
• Как же грустно на это смотреть на то, как искренне люди верили в светлое будущее, в самих себя и на то, как сильно они разочаровались.
• Боже, какой чудесный тонкий фильм, затронул все эмоции. До слез. Пробуждает уверенность в справедливость и веру в добрых и чутких людей. Смотришь фильм и думаешь: как же всё перевернулось с ног на голову в нашей сегодняшней жизни.
• Что случилось с людьми? Уже нет таких страстей, любви, ревности, Вспомнила свою молодость выпавшую на 70-80-е годы. МЫ УСПЕЛИ ОТХВАТИТЬ КУСОЧЕК ТОЙ РОМАНТИКИ, жаль, очень жаль современных молодых людей. Они стали более практичные, меркантильные, увы, тренд подаётся временем, в котором мы живем, а им правят большие деньги и их имущие.
• Увели наших ребят «ПРАКТИЧЕСКИЕ ЧЕЛОВЕКИ» в зыбучие пески.
• Прочь, прочь из этого тёмного мира, где соотечественники – сплошь безнравственные деграданты, алчные и подлые до низости, Туда – в тот мир, где я жил в обществе ЛЮДЕЙ! И пусть это – всего лишь фильм о тех временах, но для меня это, как глоток чистого, свежего воздуха, без которого чахнешь и умираешь от отчаяния и бессилия!
• Как мало материального нужно было людям тогда. И от этого они не были менее счастливее нас теперешних. Ездили на грузовых машинах и радовались жизни! А сейчас у каждого второго своя машина и сплошная озлобленность друг на друга!
• Какая была страна! Какие были люди! А сейчас? ПОБЕДИЛИ ДВОЕЧНИКИ.
• Где взять сейчас тех учителей? Добрых и неравнодушных. Где та жизнь, в которой знали, что такое совесть? В душе пустота. А ведь увели наших детей. Мне сказали, что я не могу перестроиться. Что жизнь сытая и праздная – тут нет сомнения, а что без совести, без сострадания – это точно. Мы успели пожить. Ценности были другими. Дружба, верность, правда, нравственность и все хорошее ценилось. Сейчас этого нет. Времена сейчас очень печальные. А всё так и случилось: заманили наших детей в криминальную жизнь, где потеряна совесть, честь, вера в доброту и сострадание. За благополучие власть имущих расплачиваются простые люди!
• Фильм умный, добрый, правильный, замечательный. Меня он как-то согрел в нашей безумной, лживой, неправильной действительности. Жаль, молодежь такие фильмы не смотрит, им скучно. И пробить эту скуку, боюсь, не получится.
• Я рождена в 1983 году и таких времён уже не застала, не видела таких людей, только в своих бабушке и дедушке могу уловить подобные черты. Неужели и вправду все люди были такие, жили по совести и чести? Хочу жить в таком обществе!
• Мы – уходящее поколение. Сейчас взрастили поколение иное. В чём разница? Социализм? Капитализм? Хорошо ли? Плохо ли? Мы говорили о Любви, а сейчас говорят о сексе. Мы стремились жить на благо страны, а сейчас стремятся лишь к собственному благу. Мы говорили о дружбе, милосердии и взаимопомощи, а сейчас говорят о толерантности. Мы

мечтали о полётах в Космос, а сейчас летим в тартарары. И очень важно, сколько Света, Добра и душевной горячей Любви останется от нас и достанется сегодняшнему поколению! Ведь из искры возгорается пламя!
• Счастливый конец – тогда такое было возможно. А теперь невозможно даже представить себе. Как оказалось, разрушен духовный мир, это гораздо страшнее и невосполнимее, чем отсутствие колбасы и прочих деликатесов. Как печально и больно осознавать, что эта эпоха ушла навсегда.
• Почему именно сейчас такая потребность смотреть такие фильмы? Наверное, мы последнее поколение людей. Дальше – небытие...
• Фильм уже – как фантастика. Еще лет через 20 лет будет сказкой.
• Светлая память тому Поколению. И ПРОСТИТЕ НАС.

Сергій Прочитавши цей допис чудової розумної людини, то теж спливли в пам'яті, і фільми, і пісні, і реальні взаємини – дійсно, ми були святі ангели, а цього і не знали. Дійсно іще живе той приємний сум у тих, хто у ті часи жив. Тож і цей щем споминів приємних наповнив єство і тиха радість накрила мене з головою. Ці спомини прекрасні тим, що люди були чеснішими, справедливішими, добрішими і саме ми тут гуртом і пишемо цю книгу, щоб допомогти усвідомити значимість духовних якостей для побудови такої спільноти, де б кожен зміг жити в радості.

І це правда, що радість Життя, бажання жити, любити, творити і доброту й милість леліяти були основою нашої поведінки, ми думали цими образами і слова були наповнені ними. Це було нашою реальністю і ми навіть не задумувалися про те, що це і є наші духовні надбання. Ми не порівнювали і не розділяли духовне від матеріального, бо відчуття були, що матеріальне є частиною духовного у нашому житті. Бо дійсно любов мала духовну основу, дружба і доброта вирощували довіру, а відчуття справедливості і було тим ґрунтом для прояву торжества істини. Це давало впевненості в завтрашньому дні, в майбутті. Суспільство створило умови, що кожен мав можливість реалізувати свій талант у будь якій сфері життя - навчаючись, працюючи, були і гарантії конституційні на це, як і на житло. Вистачало транспорту для переміщення будь куди по цінах доступних всім.

А тепер спогадами цього хорошого і радісного, я знову й знову наповнюю себе і простори позитивними енергіями.

Так, сутужно було лежням, спекулянтам, злодіям, хуліганам і ось парадокс, що сьогодні вони усі при керівництві. Вибухнув термостат, який стримував вогонь негативних енергій, звабивши багатьох грошима, вільнотою розпусти і вседозволеністю криміналу, починаючи з керівництва до самих нижчих соціальних прошарків спільноти. Вбивство, зрада народу відійшли далеко назад в кримінальних кодексах. Честь і гідність захищалася законом і правосуддям саме для тих і тим, хто мав гроші і був, чи і є в системі державного керівництва.

Весь світ нарощує потуги глобалізації виробництва, бо це умова якості виробів, бо це умова зменшення собівартості, бо це умова здешевлення продукції, а в нас зруйнували його, як таке і тепер ми лиш сировинний придаток для міжнародної економіки, бо навіть дрібні і середні бізнесмени досить сильно узалежнені від неї. Паплюжно зруйнували заводи, фабрики, колгоспи, не проявивши спроб модернізації так мирно і на очах усіх, а тепер ще війною доруйновують залишки.

Так, любили випити, але то було в радості і з радості. А тепер п'ють із розчарування життям, із байдужості, а пиво п'ють, ідучи по вулиці, та ще й одним оком дивляться по сторонах: дивіться, який я крутий у цій гордині пустопорожній, яка засвідчує про духовний занепад істоти. Гроші не мали такої цінності, хоча їх було і обмаль, та вони не були метою життя, не були тим вампіром по висмоктуванню останніх життєвих енергій.

Тому тепер з ким би не почав розмову, то вона починається, чи закінчується бідкуваннями, ремствуваннями, незадоволеннями, злом. Ми стали нацією, яка прогресуюче наплоджує негативні енергії.

Тож, спілкуючись з цим поколінням, вони і не можуть спом'янути щось позитивне у своїх діях, не можуть назвати прикладів, того, що давало би відчуття задоволеності, радості

саме за свої позитивні діла. Радість була з того, що вміло вкрав, обманув, що завдяки силі поставив на місце тих, хто заважав реалізовувати свою мету при збагаченні. Тобто все задоволення і радість є лиш на негативних вчинках. Це не радість, а злорадіння короткочасні за злодіяння. Мабуть і соромно багатьом, коли я питаю таких, чи вони навчають своїх дітей саме такої радості. Питаю, що у вашому житті більше: радості, чи любові? Ні, більше турботи, щоб уберегти своє майно від злодіїв, більше страху, що це скоро закінчиться, а ще й те довліє над нами, що не припустимо захворіти самому, дитині, чи батькам, нема впевненості за майбуття дітей.

Робоча міграція знищує сім'ї, як основу Родів, що були джерелами позитивних енергій, чи інституціями культури поведінки, де закладалися основи гуманності, доброти і любові зі здатністю творити в них духовні якості, як основу ЖИТТЯ, творити Дух народу. Тому ми бачимо такий занепад культури в націях, деградацію самої людини.

Сьогодні вчать тих, хто має гроші з торгівлі, з виробництва, з посад державних. Талант не може проявити себе публічно у мистецтві, у виробництві, в науці, бо перш потрібно заплатити за це гроші. А талановитих, геніїв з грошовитих не получаються, бо талант дається Творцем тим, хто живе чесно, у дружбі з добротою, із здатністю любити всіх і вся.

Ця тема може бути для написання цілого роману про якості життя того часу. А скільки тепер піде часу на повернення до тих позитивних надбань людством, які уже були? Ми живемо у цьому кризовому хаосі політики, економіки, соціальних катаклізмів, в час руйнації людяності уже тридцять сім років, а щоб вийти з них, то нам потрібно іще років півтораста. Куди ми йдемо всі сліпі й глухі глупотою своєю? Невже нема Родів, народу, того, який основою є цієї нації, що так морально і психічно здеградувала? Вихід з цього лиш один – починаймо самі творити якості життя і саме це створить умови виростити у нашому середовищі талановитих, геніїв і гідних громадян на цій планеті.

Дякуємо Юрію за таке мудре запрошення вчитися жити з чистими умами і ділами, щоб якості життя були істинно освячені кожним для себе і для майбутніх поколінь Дійсно почуття були відтворені чудово, натуралістично і реалістично, відображаючи їх істинність. Та і мета у нації була – побудувати таку гуманну і гармонійну у всьому спільноту саме через посередництво з актвною і чесною людиною. Великі зусилля були спрямовані на виховання такої людини. Так, це була державницька розумна ідеологія – формувати образ людини майбутнього і вчити їх способів і методів - як бути саме такою ідеальною людиною. Було визначено напрямок і стимуляція для всіх – створити такі умови життя, де всім приємно було би жити. Це дуже значимо для людини, як вершини еволюційного розвитку життя і людини зокрема. А слід було навчити відповідальності за свої дії, справедливості, чесності, вірності колективу, дружбі і турботи за свою сім'ю – і це робилося реально.

Так, це ідеологія раннього християнства, яка вибудувана людством з минувшини інших цивілізацій. Ці корені культури життя були знайомі батькам, а держава почала стимулювати цей процес, виховуючи нову людину майбутнього. Навчання носило другорядність, бо школа, виші готували так спеціалістів, щоб навчити їх азів, навчити, як і де шукати знання і спонукали шукати потрібні знання для праці, для творчих пошуків при бажанні себе реалізувати.

І дійсно ми любили свою країну, як союз держав, і вірили, що вона наша і в ній не хазяйнують чужі ідеології, чужі люди і чужі інтереси. Де ці відчуття поділися при самостійній Україні?

- Кого і що ми захищаємо у цій війні?
- Чи ми рухаємося до ідеології гуманної, гармонійної справедливої держави? Такої нема.
- Землю? Яка нам не належить.
- Своє завтра, чи майбутнє своїх дітей? Нема гарантії у цьому.
- Якими соціальними забезпеченнями ми можемо скористуватися при такому суспільному розшаруванні по признаках грошей, при такому розриві між оплатою праці і можливостями забезпечення гідних умов життя себе і сімї? Ніяких.

- Які ми маємо умови для вирощування здорової нації, яка ідеологія держави в охороні здоров'я, яка ідеологія у стимулюванні вирощувати геніїв, мислителів, мудрих громадян, які були б кадровим резервом для держави, для нації в їх культурноиу і економічному розвитку? Ніяких.
- А ми себе позиціонуємо, що нація розумна і бігаємо до сусідів, а вони нас таких розумних не хочуть навіть слухати, а не те, щоб налагоджувати ділові взаємини.

Деградуємо своїми переважаючими негативними діями, вихолощуємо з умів звичайна людяність, Духовні якості не є у застосуванні і відсутні у надбаннях, хоча є мистецькі і культурні центри, морутні теле і радіо організації, є маса церков, але умами ми ослабли і в діях стаємо подібними до звіра.

Як багато сьогодні зневірених і збайдужілих людей! Що з нами сталося за ці 37 літ? Що сталося з людьми з їх кульрурою життя?

Так і хочеться втекти з життя, в якому якась невиправдана прагматичність, аморадьнвсть у вчинках, бездуховність всеціла, підступність, брехня, підлість, користолюбство проглядається за кожною дією. Самому вкорочувати життя, іншим вкорочувати життя? Де відповіді на ці запитання?

Лиш душа і ум тріпоче при писанні, бо постійно просимо усіх повернутися до себе істинного, доброго, люблячого, справеливого і діяти так, щоб сором нас не тривожив, щоб докори сумління очистити добрими ділами.

Знаймо люди, знаймо всі, що потреба уже є - змінюватися до кращого усім, інакше ця нація, це людство не має майбуття.

Микола Як нам розуміти розуміння в усвідомленні? Напишемо колись прочитану притчу. Прийшов пошуковик духовного до відомого вчителя і часто гуляючи по стежинах на лоні природи, вони насолоджувались гомоном природи, чи своїм гомоном в пізнанні Істини Духу. Сталась така повчальна подія. Одного разу вчитель зловив в лодоні метелика і питає учня: «Чи живий метелик?» Учень відповідав, що живий, дивлячись на створку лодонь. Вчитель розтуляв долоні і на лодонях лежав мертвий метелик. Через деякий час їм знову трапилася нагода зловити метелика, і вчитель питає учня: «Чи живий метелик». Учень відповів, що мертвий, бо бачив метушливість вчителя при ловлі. Вчитель розкрив створки і на лодонях затріпотів живий метелик. Цей елемент був повторений декілька разів. Однак одного разу учень зловив метелика і вже сам спитав вчителя: «Чи живий метелик?» Учитель відповів: «Все в твоїх руках».

Саме усвідомлення життєвих процесів дозволяє нам прожити життя повноцінно і в щасті, чи в постійних проблемах і непосильних труднощах – все в наших усвідомлених можливостях - долонях. Вчіться самі і вчіть інших і тоді благодать наповнює нас від розуміння цього. В добру путь!

Светлана Для любого сильного поступка нужна соответствующая по силе мотивация. Потому разумно искать именно её, пытаясь понять тот или иной сильный поступок. Человек творит свой подвиг как бы из череды своих жизненных обстоятельств — именно ради поиска мотивации мы имеем наглость копаться в личной жизни великих, которую они, вероятно, вовсе не хотели бы нам показывать, не хотели бы обнажать душу публично, перед толпой ротозеев, из-за сплетен и неизбежного непонимания в среде досужих.

Великий человек, конечно, своим величием стоит выше пространства длинных языков, но мало приятного в том, что всякий болван роется в твоём грязном белье с целью найти схожесть с собой. Не в прекрасном, но в ужасном. Сходства с собой в дурном ищут дурные люди, именно поэтому они сфокусированы на дурных, ошибочных поступках гения или героя, вместо того, чтобы глядеть в сторону прекрасного, сделавшего великого великим.

Мотивация сильного человека недоступна понимаю тех, в ком нет соответствующих ей устремлений, понятий, смыслов. То есть, она будет переврана воображением и сознанием более мелким, не способным даже помыслить о сильном и высоком по-настоящему — без

самостных искажений. Великое непонятно и недоступно мелкому, ориентированному на низменные интересы, сознанию.

Нынешние технологии оболванивания производят дураков, лишая их, в первую очередь, сердца, а не ума.

Сергій Коли процес розмірковувань у пошуках шляхів виходу з сьогоднішньої ситуації смути психіки людини і її збайдужілої поведінки заміненої процесом констатування, а зачасто і спеціального нагнітання негативними енергіями в людські думки для маніпулювання їх умами, тими наявними і, нібито, пріоритетними фактами з вкрапленими осуждуючими мотиваціями подій, самих дій без всезагального аналізу, без свідомого розгляду можливих позитивних змін сьогодні і в перспективі, то це більше схоже на звичайні шоу, які спрямовані на те, щоби людство у зневірі, байдужості із такими зазивними лозунгами самі йшли до знаменитої прірви, нібито у виборі своїм. Ось так замасковані дії негативних енергій тих розробників таких програм, понадівавши маски співучасті і безвихідності життя.

А життя несло, несе і буде нести позитив, бо саме він є енергіями тими, які і є основою самого наявного життя. Хочемо жити, то уже змінюймося в думках і діях на краще – ці слова для тих, у кого іще жевріє надія жити і є здатність творити і є можливості змінюватися в собі. Процес пізнання має нести в собі розуміння того, що сьогодні ми маємо очищуватися самі, то так паралельно очищувати суспільне, нав'язане нам державами, ЗМІ, тими корисливими філософами, літераторами і іншими «майстрами», які здатні впливати на уми людей тими вже схибленими обумовленностями в словах, в які вкладено негативна суть і зміст. Так, саме з їх участю підмінили ті суспільні визначення в, нібито, суспільних нормах етики, естетики, моралі для знищення в людях залишків мудрості.

Микола Для прикладу, відкривайте суть гніву ... його і погасіть усвідомленим Знанням. Утверджуйте його у прийнятті проявів радості буття. Вмійте відчути подяку і вдячність, як зв'язок радості з красотою, як сполучну ланку однодумців наших духовних. І Ваші відчуття радості є підтвердженням прийняття ними Вашої допомоги. Дякуємо за довіру!

Привчаємо себе до в-тілення всіх знань в життя, бо яку область можемо вважати нижче себе? Ми ж центр Всесвіту? Чи ні? Як можемо зберігати впевненість, якщо самі відштовхуємо потрібний матеріал - він же не випадково прийшов в наше життя? Саме в нашому житті, в нашому єстві ми маємо віднайти цей центр, який допоможе зрозуміти Всесвіт.

Сергій І затвердив Сущий роздачу Знань без обличчь, без нетерпіння, без роздратування і очікування на перехрестях. Так віддавайте й ви, не судячи, кому віддаєте, не затверджуючи суду кожного дня очікуваного чи передбачуваного результату. Хай несе, пташка ці Знання і на польоті опустить його в те середовище, де живуть і знають як їх отримувати в передбаченій готовності.

Светлана Настоящее мышление не имеет ничего общего с тем, что принято считать мышлением (школьные упражнения по развитию способности к мышлению важно не путать с мышлением), потому что думаю не я, а Мысль - если она живёт во мне. Так же как желудок переваривает пищу, а глаза видят. То есть, для мышления надо как бы иметь «орган», но это не мозг. Мозг лишь приёмник - он получает сигналы, а также, вероятно, принимает решения относительно жизнеобеспечения организма. Мысли же приходят от Мысли.

Для мышления важны не знания, а Присутствие. Есть Присутствие - есть и знание, нет Присутствия - любое знание равно незнанию, ибо оно, скорее, напоминает попугайское повторение прежде сказанного и думаного кем-то другим.

Отсюда можно предположить, что для оболванивания больших групп людей технологии непременно должны учитывать этот момент и создавать условия для

недопущения Присутствия. Что мешает Присутствию? Безнравственность, злоба, наглость, грубость чувств и т.п.

А что помогает устоять в Мысли? Доброе расположение к другому, деятельная любовь, сердечное участие в жизни ближних и т.п.

Сергій Так думки мають об'ємність, картину в собі, чи образність уже обумовлену словами, яка уже є в нас, в Душі від всесвітніх Знань. Людина теж є творцем Знань в процесі пошуку, вибору з наявного і отримує зі спроб свій досвід, який підтверджується неодноразово. Тоді ми свідчимо про мудрість як свою. Однак і вона отримана від знань Душі, а умом ми утвердилися в довірі до неї. Навіть наші сприйняття і прийняття є лиш допоміжними і є як функції мозку (можна сказати приладу), який подальші дії погоджує з Душею, з совістю, тобто наявними постійним зв'язком Душі з Духом Всесвіту і здійснє відкриття – Душа відкрита і ум прийняв знання для дій, перед якими зупинилося єство в прийнятті його життям, як супільною, чи особистісною потребою.

Светлана Встреча - это всегда встреча богов и стихий. Человек человеку - стихия, а личность личности - бог. Встреча стихий - это притяжение (дружба) или отторжение (вражда), а встреча богов - свобода и любовь.

Сергій Індивид – це відчуття знаходження людиною себе у Всевишньому, у Житті, у цій єдності.

Особистість - це точка стояння людини в суспільстві, а не в самій сущності її.

Светлана Поэзия несёт миссию мысли вернее, чем философия. Она называет наше место в мире и определяет будущее. Она - надёжный инструмент узнавания себя.

Сергій Слово, думка позбавлена суті, змісту ніколи не є насправді вірною, істинною. Тому суспільне обумовлення в багатьох словах таке стерильне, що відчужується високого и глибокого, що відчужується тієї повноти, бо не може вмістити її.

Микола Покликання, здатність є проявом енергій в діях. Вони завжди ідуть з Душі і вона є нашим провідником в житті кожну мить, кожен день по всіх життєвих ситуаціях в яких ми опиняємося, нібито, випадково, чи в результаті бажань ума…….

Микола До щастя путь тернистий і приходиться через сітку лізти і карабкатися на вишку, щоби з висоти побачити його, а, може, воно серед квітів вишні в очікуванні, що ми прийдемо і любов принесемо.

Сергій І не ображаймося, якщо розмова не відбулася. Тому можуть бути різні причини, але не пояснення. Порив творчості не може загаснути через невчасність цієї книги. Кожному пориву творчості творця дані свобода і своя місія, свій строк - кому написати, кому прочитати, кому втілювати в життя, кому вознести з життя в сфери духовні з усвідомленням, що в цьому житті ми можемо зробити це, а то й більше. Ваші ходи відчутні? Ви відчуваєте задоволення від розуміння своєї суті? Тоді дерзайте! Ви на правильному шляху, саме, Ви! Здоров'я Вам і творчих пошуків! Творчість наша доля!

Іван Так влаштований світ і ми мужність маймо, у роках зрілих свої очі до лісу, в небо повертаймо, прощення просімо, каймося і цим очищаймося, щоб Душу чисту й світлу після смерті відпустити у світи.

Сергій Як чудово, що Ви, Василь, витримуєте гідний стиль і в дописах зберігаєте гідність людську, несучи ці якості святі, щоб люблячі разом були! Дякую вам за поширення цього чудового, до сліз торкнувшого змістом допису Лариси в пам'ять про долю письменницьку і той подвиг його дружини!

Тяжкі і митарські путі письменницькі у всі віки були і за праведність страждали вони, не скоряючись ділами і не схиляючи голови свої... Слава їх пам'яті!

Микола Ми цими словами-інформацією можемо дотично в один з моментів в процесі читання допомогти читачеві відкритися для прийняття цих знань і вони будуть підказками при повторних читаннях повсякчас і повсюди на протязі їх життя. Наші спроби-нариси пишуться для пошуковців знань, для невипадкових читачів, щоб допомогти їм налаштуватися в пізнанні реальностей, які розширюють особистий світогляд, допомагають прийняттю додаткових життєвих енергій у виході з негативних ситуацій і для мотиваційних змін в позитивних устремліннях, для налаштування гармонічних добросусідських відносин з оточуючим середовищем.

Сергій Також не слід віддаватися су-мнівам в своїх можливостях, аж до відмови від пошуків кращого, від змін – які б вони не були в кінцевому результаті, як прояву діяння ума. Бо результат пошуку нашому уму не відомий і є чимала залежність не тільки від наших устремлінь, але від енергетичних посилів інших учасників Всесвіту і найперше від Знань Сущого, від світової усвідомленої мудрості. Відсутність сумнівів – це рух авто без гальм, інший є гальмом для зростання і розвитку єства, як ймовірно свідомої істоти. Однак ми тут звертаємо увагу на ту роль сумніву, який при розумінні значимості появи його в нашому житті здатен саме на те, в чому і є основна місія людини – бути творцем якостей життя для себе і всіх.

Пошуки ума можуть давати зовсім не очікувані результати, бо саме очікуваність, як елемент напруження може нас виводити з позитивних потоків енергій. Може відбутись відчутний психічний злам у зневірі. Саме таким сумнівам по результатах діянь не слід віддаватися. Тай страх при намаганні реалізувати свої мрії є гальмом на все життя.

Нам в житті доводиться зустрічатися з цими двома видами сумнівів: один – звиває лігво в темряві, нерухомий і колючий, інший - завжди плазує, слизький і крутиться. Зазвичай, перший належить молодості, другий - старості. Рідко в кому після першого періоду сумнівів вдається перейти до усвідомлення сумніву, як нове переосмислення своїх нових можливостей і уже свідомо бути творцем свого життя і усвідомлення того, що в такому стані ми наповнюємо позитивом інших і Всесвіт.

Перший у темряві нашої сутності, бо ум в цей період є найактивнішим і не зважає на якісь застороги, на якусь мудрість, на поміркованість – він діє і тому Душа для нього є щось віддалене і невідоме. Тому в цей період нема коли виростати сумнівам, нема коли прислухатися до докорів сумління, нема часу для розмірковувань про всю свою діяльність і про наповненість можливими подіями і фактами, бо ми діємо. Нова дія створює іще інші напрямки, нові варіанти. Бо наші дії не є суто наші необмежені можливості, а результат уже був сформований в нашому умі. Крім того ми в процесі дій піддаємося багатьом факторам, які є присутніми у нашому житті, тому ми часто стикаємося з непередбачуваним і це нас напружує для формування нових пошуків. Ось так ми набиваємо гулі, неодноразово вколюємося.

Другий формат сумніву має в основі страх, а також придбану брехливість нашого єства, які походять від суспільного досвіду. Згадуючи свою колишню брехливість, люди приписують все тому, що відбувається через свої властивості: нібито через обставини, нібито через острах – і вичікують, що скажуть люди? Хоча людина не любить спостерігати за собою, за своїми відчуттями, але судить завжди від себе, від свого ума, який реагує на реакції інших.

Та набираючись досвіду з помилок, ми здатні формувати уже свідомо свої дії і саме це часто є основою для зміни в собі світогляду і зміни своєї поведінки уже з реальних потреб і реальних можливостей. Це роки можливого початку духовного розвитку, початку розуміння якості життя з тих позитивних основ, які відкриваються нам після першого активного і досить часто марнотратного періоду. Це період зростання свідомого індивіда. І сумніви тут також присутні, але дія після них має гуманне, гармонійне наповнення, тому цей

стан і дає нам задоволення, радість і дає новий приплив позитивних енергій для нових і нових творчих пошуків.

Микола Спробуймо, в устремлінні вловити кінчик виниклих сумнівів, вагань, так званих розбіжностей між духовними якостями та настановами ума. Саме сумнів і є тим стимулом до пошуку і якщо опора в пошуках іде від духовного, то і розбіжностей не буде.

Людмила Так ось що потрібно для щастя? У чому проявляється щастя і як знайти себе? Щоб прийти до розуміння всього цього, потрібно мати мету і вірити в себе.. . і тільки тоді ми починаємо робити перші кроки до чого прагнути, чого шукаємо.. . Робіть себе щасливими, адже ви господар власного життя і не чекайте, що хтось зробить це за вас.. . хтось щось принесе чи послужить вам. Немає такого дива, якщо ти сам не докладаєш зусиль або не працюєш важко в молитві. Ця порожнеча всередині себе повинна бути наповнена молитвою, радістю, добротою. Чим більше ви це робите, тим швидше диво само прийде до вас несподівано, коли ви не чекаєте. Ви маєте годувати свою душу - це молитва і добрі діла.

Варто наповнити їх любов'ю до себе. Люди можуть піти з вашого життя, але не сумуйте, так Бог забирає вас не від тих людей і тоді до вас прийдуть ті, хто стане рідним по духу. У тебе можна забрати все, ти відпусти це і не шкодуєш, значить це комусь потрібно більше. Розумію, що нічого не відбувається так просто без знання Бога і тільки все на Славу Божу. Але куди б ти не біг, йди, лети... ти завжди залишишся з собою в будь-якому випадку і завжди будеш поруч.

В найщасливіші моменти і в найважчі часи в житті ти завжди з собою. Душа з тобою завжди і всюди, не здавайся, живи з любов'ю, вірою і надією.

Будьмо самі собі підтримкою, опорою, власним другом і співрозмовником, але тільки з Богом.

І перш ніж шукати щось зовні, можна знайти це всередині себе, прислухайтесь до себе і ви побачите, почуєте себе і багато цікавого відкриє вам очі на світ.

Ти створюєш свій власний світ зсередини, як хочеш, але він може здійснитися в цю хвилину, або через тиждень, місяць, рік. Навіть ззовні інші можуть бачити те, що відображає те, що у вас всередині. Твоє життя - це те, як ти ставишся до себе і ніколи нікого не звинувачуєш. Знайти себе і своє тепло, затишок.. . Любіть себе і любіть ближнього, щоб він зрозумів і прийняв все те, чого хочете ви самі.

Орест Майстер,… а ти казав, що якщо я пізнаю хто я, - то стану мудрим,…але як це зробити?…

– Для початку…. забери у людей право вирішувати хто ти…

- Як це, майстре?..

- Один тобі скаже, - що ти можливо «поганий», …. а ти повіриш йому - і засмутишся…. Інший тобі скаже, що ти «добрий», … і ти зрадієш…. Тебе хвалять чи лають,… вірять тобі чи зраджують…. Тому, поки вони мають право вирішувати хто ти, чи який ти, - тобі не знайти себе…. Забери у них це право…. І ти отримаєш свободу бути собою!… А ставши собою - ти станеш справжнім Творцем власної реальності!… Творцем всього того - що вибирає твоя душа!…

Іван Аби тільки в тяжких обставинах залишатися самим собою.

Аби тільки без життя подвійного…

Аби самому собі не брехати – совість звучить без спочинку.

Аби тільки коли в очах колода – не сварити ближнього за порошинку.

Якщо совість чиста, крокуй життям твердо й сміливо.

Залиш ілюзорні кайфи. Задумайся про останні речі як-небудь між ділом… (поезія Іоанна Богомила)

Заповіт матері дітям: ЖИВІТЬ ЧИСТО, БЕЗ ДОКОРИ СОВІСТІ!

Божа Матір передала Своє послання, в якому звертається до Своїх дітей – до нас до кожного, до людей:

«Мати – перший совісний наставник людини на землі. Вона, в першу чергу, просить СЛУХАТИ ГОЛОС СОВІСТІ. Авторитет матері незаперечний. Та, що дала життя, благословляє жити…

Наш милостивий Отець не бажає позбавляти людину волі, даної їй як совісному творінню. Втративши здатність розрізняти добро і зло, земнородні позбулися совісті і розділилися на безумців і рабів. Те й інше немислиме перед очима Божими.

Я, ваша Матінка небесна, закликаю до розуму, втраченому вами внаслідок фатальних завітів, здійснених на злі.

Людина з погашеною совістю – божевільна, агонізуючи в пазурах лютого Звіра, відбивається і кричить від жаху. Але Я, Добра Мати, прийшла в останню хвилину на допомогу і звільняю приречених від лап Звіра…

Прикликайте Мене! Тільки Я можу вам допомогти! У цьому вселюдському спецпритулку для дітей-сиріт тільки Мати може захистити вас від розкрадачів добра…»

Хто бажає мати таку книгу - дайте знати. Можу подарувати!

З книги одкровень Божої Матері старцю Іоанну Богомилу «Першопроходець».

Сергій Ось із таких першоснов забутих істин і починається пошук кожним себе з часу відчуття потреби, з відчуття можливостей і здатності відкритися книгою в собі. Та кожен пошуковець знаходить там лиш своє, що він носить у собі, а далі відкривати енергії всесвіту здатні лиш ті, котрі свідомо відчувають і знають уже можливості в подальших пошуках позамежності свого частинного в цілісному колі ЖИТТЯ.

Так і це позамежне є те, що є, бо пізнати поза ним не дано й творцям і тому для забезпечення руху енергій і діє ця програма ЖИТТЯ, як самовідтворююче джерело. Людина її повторює в цьому еволюційному перебуванні і пізнанні. Тому лиш ланка енергій самоусвідомлення діє до пізнання Буття.

Коли ці енергії вибувають з кола Життя, то вони прийняли уже форму небуття. Ці енергії і є джерелом в подальшому для моментів напруження, для відновлення рівноваг, для умиротворення в суті.

Знати цього не змогли поки що, бо зміна цивілізацій залишає і стару програму і отримує перспективу для подальших пізнавань. Тобто, буття і небуття є певне співвідношення енергій. Забуття, як і небуття дає можливість відновлюватися. Хоча капля в океані енергетично подібна до всіх вод океану, та все ж ці каплі різні. Проходить трансформація-зміна енергій, як в Бутті, так і в Небутті. Зупинити рух енергій, то це зупинить і цю здатність пізнання. ...

Друже, коли Вам відкрилася здатність пізнання і що, чи хто конкретно проявив ці зміни у Вашому ЖИТТІ між минулим і теперішнім у цьому житті і коли це ум зафіксував? В мене це був ривок в самоусвідомленні цього потоку Знань зі спроб бути добродіяльним.

Богдан Еволюція життя має приблизно таку схему: наявні знання в цій частині руху всіх енергій Душі людини при їх застосуванні вміло свідомим умом і набутому життєвому досвіді в присутності життям тут і дають право стверджувати, що буття є, як вічність, завдячуючи наявним енергіям, які частково є в людині при житті, а можуть і не бути в ній, як і не бути у її просторовому сприйнятті. Енергії, які відходять з тіла уже не є учасниками еволюції, бо це вже є єдність цих енергій зі всезагальними енергіями всього космосу.

Притча *«Мені теж говорили, що Щастя має бути прекрасним. І з цими словами вона дістала з лахміття дзеркало. Щастя глянуло на своє відображення і заплакало. Любов підсіла до нього і ніжно обняла рукою.*

- Що зробили з нами ці злі люди і доля?- схлипнуло Щастя.

- Нічого, - сказала Любов, - Якщо ми будемо разом і станемо турбуватися одна про одну, то скоро станемо молодими і прекрасними.

І ось під Тим розкладистим деревом Любов і Щастя склали свій договір, що ніколи не розлучаться. З тих пір, якщо із чийогось життя йде Любов, то разом і йде Щастя – в

окремості вони не бувають. А люди до цих пір не можуть зрозуміти цього».

Сергій Така активність в обговоренні минувшини свідчить, що ми і далі думаємо, говоримо і живемо в одночасі з подіями тих років. Хіба що змінилися персонажі. А отак у всі віки у розрізі діяльності і життя людини проблеми і радості одні і ті ж. Одні ростуть умами до усвідомлення на старті, а інші в даний час уже у фіналі. Ця духовна рівновага і формує гармонійну і гуманну установку в устремліннях всіх поколінь до доброти, до щастя.

Наші життя, роздуми якраз і є тими умовами в яких і проходить це зростання і розвиток в тих індивидах, в який на дану мить знаходиться той, чи інших духовний центр людини у цьому конкретному житті.

Микола Так, ми життями тут для творення цих позитивних якостей - доброти і щастя, як і інших - розвиваємося, зростаємо своїми умами. А ці господа (вожді, президенти, королі ...) є дзеркальним відображенням нас, мас, і діють вони теж з наших енергій. Дивно, чому ми застосовуємо слово іноземне - БОГ, коли воно по суті й змісту відповідає нашому слову ЖИТТЯ. Господь, господа -це лиш частинка нашого всецілого життя на планеті і у Всесвіті

Любов Здавалось би, одні проблеми, радості одні у батьків були, у нас дорослих вже, та і діти все ж в ситуаціях одних ... Ми досить мало міркуємо про зростання, а ще більше відмовляємося жити гідно і справедливо, творячи доброту і маючи радість з того. А ми усі такі різні...Таке життя, а ці істини такі, що заставляють задуматися. Різні, бо ми в оманливих масках завжди, ми бажаємо маніпулювати іншими, витрачаючи енергії життя.

Микола Ось ця різність між людьми, їх умами, їх станом Душ і різністю середовищ проживання, роботи, і є, і має бути для формування гармонійної цілісності по задуму Творців Всесвіту. Приймаймо життя таким. яким воно є, бо ми бачимо саме ці події речі, які нам потрібні для нашого істинного життя і в них вся та правда - як саме ми маємо діяти з совістю, звіряючи свої життєві поступи.

Сергій Кожен, вся і все, що є живе, має здатність спілкуватися. Людина в цій програмі Всесвіту знаходиться на Землі, якщо можна так сказати, на вершині еволюції свідомого росту і розвитку. Кожна людина на Землі має слово і цей енергетичний потенціал призначений для спілкування між усіма людьми на Землі, призначений для облаштування гармонійного і гуманного співжиття всіх учасників ЖИТТЯ.

"Слово Господнє" не здолає тяжіння, бо воно є тим тягарем суспільним, тими енергіями негативними, якими наповнений увесь життєвий простір. Сьогодні цих енергій чуть більше половини і тому є така суєта, таке проблемне життя, а ми в масі зневірилися у цих потоках інформацій - Знань то нема.

Нам би слід кожному усвідомити, як потребу в їжі, повітрі, воді оту потребу бути свідомими творцями позитивних енергій, які ми обумовили по їх проявах ДОБРОТОЮ, РАДІСТЮ, ПРАВДОЮ, ЛЮБОВ'Ю... Ось саме з таких енергій ми і маємо облаштовувати свої ЖИТТЯ, свого БОГа. Ми в одиницях боги, а інші поки що лиш проект бога-життя. Так довіра до цього послання, довіра до природи, довіра до собі подібних здатна спонукати кожного до пошуку змін в собі, Бо і ми "отакі творці" сьогоднішніх умов.

Сьогодні Всесвіт закрився енергетично від нас, земних людей, від того ЗЛА, яке ми продукуємо щодня. Тому наше життя, майже повністю в наших руках, у наших умоналаштуваннях. Світові енергії нам сьогодні не допоможуть.

Ми маємо це зрозуміти і для цього маємо жити і творити. Жити і збирати своїми діями позитивні енергії життя для відновлення гармонійного життя хоча би у наших праправнуках.

Я лиш писар, а думки прийшли з Душею від Всевишнього. Так я стараюсь ставити коми у тихій радості долучення до такої справи.

Марія Сергію, Ви виконуєте свою місію дуже вправно. Є над чим порозмислити...

Сергій Я над цим не міркував, хоча входив умом у відчай, та хтось знову енергією цією мене сповна наповняв. Я і дякую Людям і Всесвіту за допомогу, за те, що у зневіру і в байдужість не впав. Слава Тобі Всевишній у всьому живому - видимому і невидимому на віки!!! Це відповідь ДРУГУ. Дякую йому!!!

Тому вверяю себе БОГу і Духові святому, а також сподвижникам Його у цей непростий час смути, безчинств в середовищі людства, у цей час розгулу злодійства сатани, який себе князем назвав, хочу мудрістю людства кожному допомогти жити так, щоб це було в радість. Мої спроби ці доноситиму ось так словами.

Марія Є у кожного завдання від Бога... ще від народження, бо людина створена, щоб творити... не для себе, а для інших "пекти" духовний хліб життя.

Микита Маємо вчитися, щоб між всіма були гармонійні взаємини на гуманних основах. Так ідеалу нема, бо кожна особистість, чи індивід розвивається в середовищі людей і в даній місцині еволюційно зростаючи Духом.

Цей процес не вислідковується суспільними науками і він державам не потрібен. Державним керівникам потрібна рабська ідеологія (свобода) і постійна вина (гріх, що, нібито, народився із любові, чи той тотальний страх, або сьогоднішнє забруднення людських умів, щоб знищувати енергії позитивні родів, народів). Це не історичний аспект.

Життя має свої правила еволюційно розвиватися тисячоліттями. Тут нахрапом не візьмеш. Та находяться такі, які відгородити спільноту забажали від Всесвітніх позитивних енергій, то сьогодні Всесвіт відмежувався від нашої планети і ми, і тільки ми кожен у своєму житті має закачати рукави і вчитися жити і доброту творити, бо лиш добротою і любов'ю ми розчиним це надлишкове зло.

Так важко сьогодні врівноважити доброту і зло, але від цього залежить доля всіх і планети. Важко сьогодні, як ніколи за мільярди років присутності людини на Землі, бо значна частина людства зневірилася в будь яких релігійних традиціях, родові вже знищені, зневірилася в політиках і в тих вождях-керівниках корисливих і цим збайдужіла до своєї долі, до свого життя, до життя інших учасників всецілого життя. Таких важко розбудити і навчити любити. Погано й те, що сьогодні так мало духівників, так мало філософів, святих старців, і тих письменників-поетів, які б навчали своїх братів творити добрі справи. Поки іншого нема.

Михайло Яке би не було суспільство, то воно в цілому і по окремості у всесвітньому механізмі (коловраті енергій) є лиш гвинтик і людина у своїй здатності для свідомого розвитку є найбільш придатна для вибудови гуманного співжиття між собою, природою, Всесвітом саме так, який ми вносимо у це вклад. То можуть буди позитивно, чи негативно насичені енергіями дії, або взагалі бездіяльність, чи активність

Микола А те що сьогодні впроваджено програми тотального геноциду при такому цивілізованому суспільстві. То хіба це не ганьба нам тут усім. Що ми кожен зробили для цього? Імперія і свобода є з одного ідеологічного поля ягоди (я про це писав у відповіді Наталці). Ось Ви, Еміль, і згадали спонтанно нібито, що система держав запровадила вільних людей в кріпацтво.

Петро Бога (життя) тілом нема після смерті тіла, як тимчасового скупчення певних енергій життя теж. Залишається у Всесвітніх потоках енергій лиш енергетичний центр (Душа) і ті залишки енергій прижиттєвих (злих, чи добрих).

Сергій Так, зазвичай це речі і діла обумовлені людьми слова, які памяттю своєю несуть нащадкам. Свій слід залишу для всіх словами в цій спільній книзі.

Основний енергетичний продукт, який виготовляє людина є думка, яка потім продукує слово, чи дію. Для дії вона спілкується з умом уже словами, складаючи програму дій для отримання результату. Тому для злагоджених дій в собі, з людьми, ми застосовуємо слова. Вони є хороші і погані по обумовленості і призначенню в результаті. Вони й енергетично бувають наповнені енергіями доброти, любові, чи з гніву, зла. Сьогодні у всіх мовах світу дуже багато хороших слів, слів написаних, чи сказаних щиро і з любовю, хоча є й багато слів паразитів, якими ми знищуємо натуральне, знищуємо енергії життя.

Словники писали теж люди і вносили в них той зміст і суть, які б дозволили забезпечити спілкування між усіма людьми, як основне призначення. Зі створенням держав слова, мова дозволяли державним, політичним ідеологіям маніпулювати людськими умами. Слово є теж певним видом енергії і словом "свобода", ми підмінили поняття слова "воля". До словників добавили написання історії світу і отримали інструмент для вибудов різних технологій, щоб управляти, чи керувати людьми.

Слово може порадувати, може огорчити, може життя врятувати, а може і вбити. Це нам треба знати, коли отримав талант, то потрібно і за його чистоту дбати, і слова до різних умів підбирати, щоб мир і спокій у взаєминах присутні були, щоб дружба і радість собою цвіли, а не прислужували ідеологіям з опорою на словники і сьогоднішні ситуації у світі, де розгулявся геноцид людства.

Академіків, професорів багато, а істинні знання про слова, про суть життя і його потреби відкриваються лиш одиницям. Саме тим, хто чистий єством і світлий в діях.

Я теж свого часу писав дисертацію. В ті часи прийнято було і вважай умовою було робити посилання на певні частинки з речень витягуючи з контекстів Сократа, Леніна, Шевченка, які відповідають ідеології – інакше не не захистиш дисертації, інакше не приймуть у спілку письменників...

Микола Епохи не міняють життя, міняються лиш люди в них і формують свої умови співжиття.

Сергій Прошу дотримуватися всіх, хто застосовує слова для публіки зважати на їх назви, які б відповідали суті й змісту (не по словнику, а по відчуттю істинності). Так, можливо, праведників за це у всі віки палили на вогнищах, вішали на хрестах, саджали в казематах, розстрілювали... Ось це слід розуміти і ЗНАТИ самому, а не опиратися на різних книжників і фарисеїв у науці.

Микола 90% людства лицемірять і тому так за масками своє істинне ховають і цим наповняють себе і родове джерело негативом, який збирає різні побрехеньки, осуди пусті.... І так одні від одних роблять кордони, ховаючи очі і себе за високі огорожі – бояться, що ж скажуть люди. Знаймо всі, ЩО В ІНШИХ МИ БАЧИМО ТІЛЬКИ СЕБЕ, СВОЇ ЯКОСТІ, ЧИ ПОГАНЬ. Тобто самі про себе і говоримо, бо інших ми по суті не знаємо, та навіть себе не знаємо.

Наталка Сергію, у мене складається враження, що Вам час збирати, чи свою школу, чи церкву, чи ще якусь спільноту, де би Ви послідовно й невтомно повчали людей жити мирно, духовно і в єдиній родині - так, як це розумієте виключно Ви. У Вас цілком сформована й аргументована система поглядів і самовпевненість, якій можна позаздрити. Збирайте!

Сергій Я не належу ні до однієї релігійної, чи політичної організації. Ми не самовпевнені, а довіряємо з основ Знань, довіряємо Життю і тим світлим, чистим, позитивним енергіям, які є на Землі і у Всесвіті., Так, я один із тих, хто бачить таку глобальну загрозу, яка уже проявлена сьогодні і буде ще тяжче жити. Будуть багато з людей просити смерті, та не помруть. Така їм написана доля на біочіпі, який кожен з нас отримує при зачатті (Душу). Так, я прошу, благаю, пишу, щоб люди змінювали свою поведінку на краще. По друге, ні один із Ваших дописувачів, а вони залишили дві з половиною сотні

відгуків не написали про покращення світоустрою, про те, як жити всьому людству на гуманних засадах, як вчитися творити доброту, щастя... Мова йшла про зло, війни, імперії і інші суспільні амбіції. Так, Ви кинули кістку із залишками шматочків мяса і всі накинулися на неї, хоча не всі голодні, але завести таку купу зла із нічого, бо ті імперії, ті свободи людські немудрі, а хитрі і корисливі надбання, які закінчуються у всіх якогось одного дня і вже при одрі дехто згадає ці слова :"для чого жив, що після себе хорошого лишив дітям, рідні, роду, народу, природі?"

І скажу й те, що я б з радістю приєднався до гурту однодумців, яким не байдужа доля людей і планети, щоб спільно займатися обговоренням способів і методів спілкування з людьми для засіву у їх уми знань про щастя, доброту, любов, щоб усім було добре і в радість було це життя. Ось і через півроку після нашої з Вами, Наталка,розмови в інтернеті формується уже ця чудова спільна книга. Я радий буду, коли будуть умови, щоб воістину створити таку пізнавальну школу. Хтось у ній буде вчителем, а хтось учнем, як осередок в підготовці нової ідеології для нової цивілізації.

ЖИТТЯ - ВОГОНЬ
Життя наше, як вогонь
має освітлювати і гріти.
Одні горять все життя,
несучи роками радість,
згоряючи до кінця,
яке і було по суті
життям для інших.

Таким є сонце для планети,
яке освітлює і гріє всім,
нічого не вимагаючи взамін,
даючи радість жити і творити.

Деякі почали лиш горіти
і на самому початку гасли,
втративши любов безкорисну,
несучи холод зла, жорстокості
і іншу енергію негативну
поміж людей і в простори.
с.м.

Сергій Так, моя місія вчити і нести чисте і світле, і мудре слово, а ті, хто прийме їх у своє життя, в свої уми, змінюючи поведінку так, щоб всі і вся жили в певній гармонії, то вони є істинними творцями і будівничими нової цивілізації, якої іще не було на цій планеті. Вона буде тривати дві з половиною тисячі років гідних культурних носіїв духовних якостей. Так це слово (духовних, а по суті й змісту рухомих гуманних і гармонійних позитивних взаємин) ми застосували для розуміння.

Бо вже згинуло аж дванадцять цивілізацій. Так у нас (людства) є шанс скоротити цей перехідний період до 70 років, якщо ми в кожній дії будемо змінюватися на краще, а так при наплодженні зла будемо терзатися до 200 років допоки зло саме себе не спалить, благих обережуть їх позитивні енергії. Про дітей, внуків мови не може бути, бо в Роду, де "карбують" зло, гординю... не народяться святі. Мені соромно за такі Ваші дописи. Прийде час і відхрестяться від Вас Ваші ж прихильники. Так сьогодні переважають темні енергії, але майбуття не за ними. Одумайтеся люди, поки не пізно

Наталка А де відповідальність, там і залежність.

Сергій І Вам, Наталка те ж скажу: 90% людства живе в пристрасті і здатна вибирати ті, чи інші дії в реалізації свого результату через свої бажання й дії. То хто і від кого огорожу городить, хто створює цю залежність, або приймає її з певних вигод-користі. Не май лихих, заздрісних планів, не створюй ідола собі в речах і в собі, не мішай іншим жити то і залежності не буде як такої, бо вона ґрунтується на звичайному страху - що буде завтра, що скажуть люди і т.д.

Де є розуміння себе і шана до інших, то це основа відповідальності, яка виходить з якостей доброти і любові (не кохання і іще нижче). Таке життя дає волю гідно жити і там нема страху нема відчуття узалежненості. Гармонійні взаємини в сім'ї, колективі, з усіма людьми і всім живим у природі дають радість життя. Це щастя!

Тетяна Я мала на увазі, шановний пане Сергію, що після смерті Бог буде вирішувати нашу долю кому горіти в пеклі, а кому бути в раю. Знову-таки ми залежимо від вищої сили всесвіту.

Сергій Так не є. Всесвіт є в одному коловраті з нами. Означене написали люди і назвали її догмою - одні знали правду, а інші дописували, переписували, щоб її сховати.

Ми при житті проходимо ад і адські муки за помилки свої - брехню, гнів, зло.... і буваємо в раю, де радіємо своїм намірам і діям хорошим своїм і від інших іншим, то так і тим, які стосуються нашого життя.

І ми самі собі організовуємо ці дві протилежності Всесвіт – Земля, Творець – Людина, а по факту ми все і вся є лиш відображення тих, чи інших енергій по насиченості, по складу, по формах єднання, але всі вони є живодайними, відновлювальними, відтворюючими енергіями ЖИТТЯ.

А так як ми знаходимося в соціумі, то філософи, святі старці, поети, теологи говорять, що БОГ з грецької мови в цій абривіатурі має такий зміст - я єсмь, то що єсмь, тобто всеціле ЖИТТЯ, а в ньому є рай і ад, є порушник і кат, є прокурор і адвокат і все це в одій особині - у нас. Тільки уважніше почуймо себе очима, вухами, серцем.

90% людства живе в пристрасті і здатна вибирати ті, чи інші дії в реалізації свого результату через свої бажання й дії. То хто від кого огорожу городить, хто створює цю залежність, або приймає її з певних вигод-користі.

Юрій Каким удивительным потенциалом может обладать отдельный человек, даже совсем юный, и как важно это вовремя заметить, а также ценить друг друга, ценить жизнь, ведь она так хрупка... В наше время большой акцент делается на конкурентной борьбе, а не на раскрытии потенциала каждой конкретной личности, в результате чего общество обедняет свою культуру, поскольку есть на свете вещи, где сравнения и соревнование неуместны. И, безусловно, ценность личности и вклад в подлинную культуру не определяется размером кошелька или степенью известности.

Богдан Так, ні до популяпрності, ні до вкладу в культуру життя, ні до наукового відкриття не допустять без великого гаманця. А таланти, генії є, та не допускає їх братва проявити потенціал, тому й бідніє духовно нація.

Сергій ДЯКА
Тільки добрі і люблячі люди
вишуковують такі слова,
що гріють Душі і тіла.
Їм неспоста
відкрилися ці Знання,
бо не просто нести
їх межи люди.
Та, мабуть, Всевишній знав,
кому і що посилав...

Благодарую Тобі за цей тягар...

Добру справу робимо,
творців слова єднаючи,
бо вони гідно несуть
у життя той зміст і суть,
яким люди наповнюють
свій життєвий світ.

Чудові вірші про життя
для миру і для буття
своєю мудрістю поет
ділиться з усіма.
ДЯКУЄМО!!!

Хай ця теплота вірша
наповнює джерела
життя усім і вся,
бо з них виростає доброта.

Таку ношу не просту
довіряє Всевишній не кожному.
Тому й бережімо люди таких,
хто сіє поміж нами ці якості святі.

Володимир З допису Ю.Н. "Жизнь таких людей вдохновляет, делает нашу жизнь светлее, одухотворённей. Такие люди, как Надя Рушева, это самородки, помазанные Всевишним особым даром". Ось істинні слова про талант у будь якій сфері життя. Так хочеться, щоб так звані IQ, не тільки ці слова повторяли, а самі свої таланти корисливістю і жадобою популярності, посад не споганювали ці дари Творця - ТАЛАНТИ.

Сергій Триєдиність єства в людині, в її життєвому просторі, в просторі Всесвіту проявляється тілом, умом і душею. Душа частина святого (світлого) Духа, як частинка позитивних енергій Всесвіту в цьому тілі. Їх вічність є вічністю у безначальності і безкінечності.

Однак в тілі живе, діє і ум, як умова для розвитку і зростання якостей життя в поведінці всього єства, так і накопичення цих якісних енергій в нашому духовному центрі, який є у постійній взаємодії з такими ж енергіями Всесвіту. Тіло є середовище в якому ум створює умови. Він є керівником, організатором життя кожної людини і від його стану свідомості по різному взаємодіє з тілом і душею, формуючи поведінку людини у взаємодії її з іншими учасниками життя і з енергіями Всесвіту через душу. Зростання самоусвідомленості ума дає йому більші можливості для творчого розуміння своєї ролі, своєї місії життям тут, на Землі. Саме таким творці і передають таланти, та часто зваби грошима, популярністю, посадами гублять їх. Це не є суто їх рішеннями, але неусвідомлення своєї місії приводить таких потенційних носіїв до втрати таланту, до втрати спільного надбання, бо воно по суті не є надбанням в одному житті і не в одному середовищі зростало. Будьте в бдінні і відповідальними наші квітучі таланти, не піддавайтеся звабам.

Богдан Народи настрахані, тому зневірилися і збайдужіли і ці дві дії і є той стан депресії у тих людей, які так мріяли і все можливе робили, щоб вивести все людство з цього негативного стану. Свій досвід. А може у Вас інші причини. Отакий підступний цей страх, отак він діє пригнічуюче на свідому людину.

Петро Страх - сила перетворення світла Творця в хаос. Причин страху сотні, суть одна - брак знань духовних.

Микола Знань нема, та крупиці є, то і їх бояться коментувати, чи навіть лайк поставити. Ще ні разу в цій цивілізації не було такого масового збайдужіння і зневіри. Тому у їх середовищі слід шукати той потенціал, той ґрунт для розширення духовності і не забувати про тих, кого іще мучать докори сумління за свою поведінку, бо такої допомоги потребують і свідомі люди, а їм потрібні орієнтири і ці Знання.

Знання є. Потрібно вчитися якостей духовних, якщо відчуваєте несправедливість, бачите обмани, то це той індикатор Творця, який підказує потребу до духовного зростання, то тоді починає відкриватися Душа і появляється можливість при чистоті духовній до спілкування зі Всесвітом. Цей дар так і розвивається. Вже Всесвіт відмежувався контактувати з енергетичними потоками, які іще є на Землі, бо досить багато темних, негативних енергій. Відновити рівновагу Всесвіт повністю поклав на людство, бо вони до цього самі у свої виборах в ситуаціях різних, починаючи з кухні, постелі до політики стали лицемірами.

Коли ми зрозуміємо небезпеку, коли пізнаємо свій страх? Лиш тоді надійде і допомога. Ми маємо проявити такі наміри ділами, а не просити в молитвах лиш словами.

Сергій Буває кохання замало,
щоб зупинити гнів і зло,
бо для цього треба
сама любов чиста.
А вона потребує
від кожного із нас
жертовності святої,
іще більше знань, умінь
і навичок у всьому,
і мудрості добродіянь.
Тоді це уже на віки вічні
ця якість в Душі гніздечко в’є
і кожного заведе
в той стан блаженства,
в той сад-рай,
в якому ростуть не яблука,
а плоди любові,
якими насичуються усі,
хто приймає у життя її.

Людмила Людей добрих більше! Я вірю, що світ тримається на доброті та повазі до ближнього.

Микола ДЯКУЮ Вам, Людмила, за поширення цього знання! Навчаймося цієї якості святого Духа всі, поки іще живі, поки кров у жилах теплиться, поки є вдих і видих...

Богдан Тільки добрі і люблячі люди вишуковують такі слова, що гріють Душі і тіла.

Наталья Люди уже очень долго перенапряжены: эмоционально, физически, морально. Мы наблюдаем истощение нервной системы у большинства.

Сергій Коли нема війн, такої страшної оманливої політики і дій, як намагання розкрутити громадянські війни, як влаштування геноциду для всього людства, то саме ці носії злих енергій і порушили цю рівновагу.

Так, добрих світлих енергій було біля 51 %, а злих, негативних біля 49% і цим світ тримався на певній хиткій рівновазі. Сьогодні зла більше і проценти помінялися місцями. Однак добавилося неймовірно велика кількість з добрих людей зневірених і збайдужілих і тому цей перехідний період може продовжуватися іще 170 років. Це для розуміння всім. У людства один вихід скоротити до 50-70 років цю суматоху, суєту при активній зміні кожним своєї поведінки на краще - бути добрими, милостивими, правдивими у діях і вчитися любити. Тому і зараз світ тримається на залишках цих якостей, а ймовірність є великої катастрофи - це знищення до 80-90% людства.

Тому ми і просимо, благаємо всіх змінюватися. Однак нашим словам одні не вірять, інші бояться, злі ненавидять. Я це бачу по своїх Знаннях, які відкрилися мені і частково описані в книгах і тому, як мені мішають і тому, як не дають видавати ці книги. Активність тільки здатна ситуацію змінити. Навчаймося цим якостям і вмінню так діяти. Допомагайте люди поширювати ці Знання!

Олеся А щоб сказала Поліанна?

Відомий роман-бестселлер американської письменниці Елеонор Портер здатен змінити мислення людини і вчить радіти життю щомиті, долати труднощі, зберігаючи в серці Любов. У свій час цей твір по популярності займав друге місце після Біблії і це цілком заслужено. Зі мною можуть погодитися ті, що вже читали роман або дивились знятий по ньому фільм. Для тих, хто ще не бачив і не читав, дуже рекомендую, особливо у складні періоди життя.

Героїня роману - дівчинка - сирота, що приїхала до своєї строгої похмурої тітки, змінює життя цілого містечка. Вона має великий скарб - вміє грати у чудову гру "радість"! Цієї гри навчив її рідний батько, а вона в свою чергу навчає інших.

Умови гри дуже прості - у будь - якій неприємний або складній ситуації шукати причини для радості.

У цю гру не завадить навчитися грати всім, особливо у такий складний для нас час. Отож, якби Поліанна опинилась зараз в Україні, чи знайшла б вона чому радіти? Що хорошого нам дала війна?

1.Війна нам допомогла вийти з зони комфорту

2.Війна, "відсіяла" фальшивих друзів

3.Війна зняла "маски" з людей вашого оточення і кожен показав ким він є насправді

4. Війна повернула нам справжні цінності

5.Війна допомогла тим, хто ніколи не був українцями, назавжди покинути Україну

6. Війна допомогла перевірити міцність шлюбів і почуття людей, які через неї були змушені розлучитися

7.Війна навчила нас цінувати життя своє і близьких

8.Війна нагадала нам хто ми і як ми любимо свою Батьківщину.

9 Війна навчила нас проживати кожен день, як останній.

10. Війна навчила нас дякувати за кожен прожитий день Всевишньому і тим, хто нас захищає.

11.Війна показала усьому світу, що українці сміливі і мужня нація.

12.Війна стала причиною підтримки нашої країни іншими країнами...

Цей список можна продовжувати...

Отож, навіть у такий важкий час, нам є чому радіти і чим себе заспокоїти, адже все, що відбувається має глибокий задум Творця і має відбуватися саме так! І нам залишається довіритись Всесвіту і жити, не зважаючи ні на що! Молитися, чекати, допомагати, дякувати і звичайно не переставати Любити!

Сергій Так, дійсно пречудова книга. Багатьом можна починати духовне і життєве наповнення з цієї гри в радість. Бо і весь сенс життя є радість життя, жити в радості, бо для цього ми і приходимо життями сюди. По маленькій крупиці збирається потрібна кількість цих споріднених з радістю позитивних якостей і вони визначають ЖИТТЯ. Так, війна - це зіткнення носіїв, чи тих, хто накопичував тривалий час різні негативні енергії. Так є. Мені

заперечують часто, та зважити і побачити її нема можливості окремій людині. Тому у війнах якраз ці енергії спалюються з обох сторін і водночас в тилу ідуть процеси надбання позитивних якостей. Саме їх збільшення і створює умови для того, щоб починати перемовини про мир. Їх умови і складники теж напряму узалежнені від цього. Я не відкидаю зброю і ту позицію, як захист рідного дому і того агресора, та це є інструментами політики, а не пошук джерел війни і не пошук джерел, де ми можемо взяти енергії для закінчення війн.

Орест Прекрасно сказано!… війна всіх нас повернула до справжніх цінностей життя - і утвердила їх безцінність!… і оголивши всю ілюзорність несправжнього, невічного, швидкоплинного, тимчасового, нечесного і нечистого… - всієї темряви, що так нам всім заважає бути по-справжньому щасливими…

Валентина Допис чудовий, але чомусь на думку спало слово ""Байдужість"" , це люди, яких не розбудить навіть війна, нажаль.

Микола Ой які іще праведники були і є з тих, хто зневірився у всьому, а потім закостеніло збайдужів до життя свого і життя інших. Минувшина свідчить багатьма такими фактами, коли зневірені, збайдужілі починали каятись, виправляти свої помилки і відкрилися Душами для Всевишнього, і відкрилися умами свідомими для людства, ведучи за собою маси людей і навчаючи їх стяжанню якостей духовних.

Михайло Дуже небезпечне є те, що ми чекаємо змін на краще, чекаємо месій, чекаємо хороших керівників держав і нижчих. Ми маємо самі починати творити якості Духовні, тоді почнемо творити і якості матеріальні, бо ми відчуємо, бо ми бажатимемо їх творити, бо ми в цих діях своїх відчуємо себе щасливими. Тоді і появиться усе це, бо зрозуміймо всі, що ми і є ті, хто здатен потрошки здоблювати цей ґрунт цими позитивними енергіями в діях.

Микола Тому й просимо усіх, хто відчуває свою здатність, свою совість навчати людей словами, спонукати до дій творчих, вчити всіх і закликати до дій позитивних в собі, для себе, бо треба знати, що ці енергії мають здатність об’єднуватися, незалежно від місця проживання кожного такого і люди відчуватимуть ту підтримку, яку вони чекали до цих пір. Дерзаймо! В добру путь до щастя і достатків!

Хорс Багато хто вважає, що час лікує все, і можна нічого не робити зі своєю тінню - вона сама собою розмокчеться.

Це доволі розповсюджена помилка, як і те, що ми думаємо про час, бо час - це ілюзія, а реальність, насправді, твориться енергією наших думок, а не просто плином часу.

Тому нічого саме собою не відбувається, а потрібно докласти певних зусиль, щоб реальність змінилася.

Насправді існує тільки "тепер" і нам треба навчитися жити в ньому, не дивлячись ні на що.

Для цього краще сприймати себе, як безкінечне Буття, тоді легше буде пережити будь-яке горе: ви - не те, що відбувається, ви - той, з ким це відбувається.

Сьогодні всім нам потрібна і мужність, і мудрість, і терпіння водночас...

Юрій Медики давно бьют тревогу: науке стало доподлинно известно, что мат подрывает народное здоровье, ухудшает пищеварение, деформирует гены (хромосомы в ужасе меняются местами), угнетает психику, приближает старость.

Сергій Так, негативних фактів багато, але і устремління чимале і воно довірою наповнене, що залишки цивілізації цієї прийдуть в нову саме завдяки озвученим Знанням. Я не один такий на Землі і думаю, що ці слова щодня знаходять і знаходитимуть читача.

Марія З кожним Вашим дописом відчувається, що Ви виросли душею, вбираючи у неї любов від Бога, і віддаючи любов Богові!

Ваші настанови, підказки, поради дуже актуальні у нинішній непростий час, і я вдячна Вам, що знаходите час і бажання для тих ваших прихильників, які притулилися серцем до правди.

Тримайте нас у тонусі істини земного життя, щоб воно не стало порожнім існуванням!!!

Софія А любові з РАЮ, з УкРАЇни не виганяли, бо вона зерно Духа елітне, а ми люди її відчуваємо собою у тому милуванні красою, у тому милуванні своїми і інших хорошими ділами; у тих закоханостях, коханнях, які проявляються радістю і добрими ділами і саме цими якостями леліємо ЛЮБОВ святу і чисту.

Марія Знову й знов наша Софія засіває любов словами чистими і ділами світлими в собі й по світах несучи з довірою промінь надії, що ми все ж пізнаємо усі ту радість, ту благодать, якої гідні люди.

Яков Не кожному Творець дає вірне слово. Натомість, поет є геролбд істини. І ця почесна місія дана людям вірним.

Сергій Саме так - чистим і світлим в думках, словах і діях, а також при крилах в одухотворенні своїм. Тому я інколи дорікаю поетам, які мають талант від Творця і не літають і не вчать істин життя, а лиш техніку рими шліфують на звичайному милі, на тих восхваленнях суспільних проявів, які не несуть в життя позитивів.

Я думаю, що про інтим слід писати у свій щоденник, чи життєпис не для публіки, бо цим втрачаємо цей талан в роду; що писати слід слова в темі тексту і не уподібнювати по їх суті й змісту, хоч вони частково є подібними (наприклад -любов і кохання: одне несе всецілі енергії. а інше, лиш частину і в багатьох випадках незрілу).

Микола Творець вигнав першолюдей за непослух і за те що з'їли плід ПІЗНАННЯ добра і зла по міфу, а по істині це лиш був повід відправити їх з сім'ї для самостійності і для поширення цієї здатності у творенні доброти і розуміння суті зла по всій Землі. Так ні, у міф внесли пізнання зваби тіла і опаганили той прекрасний спосіб відтворення людства.

Рай і тоді, і тепер є на Землі з усіх планет цієї сонячної системи і саме тут виростають Духом Боги.

Светлана Спускаюсь по крутой лестнице, освобождённой от льда и снега, посыпанной песком, и мысленно благословляю того, кто это сделал. Благословляю того, кто оплатил работу делавшего. И тут же задаюсь вопросом: почему так?

А дело в том, что угроза падения слишком очевидна: чуть неверно станешь, полетишь так, что костей не соберёшь.

Выходит, только помня об угрозах, об опасностях, мы склонны благодарить за избавление от них. То есть, молитвенное, благодарственное состояние само собой поселялось бы в сердце человека, не находись он в состоянии ложного представления о мире, когда кажется, что каждый последующий шаг и день гарантированы...

Человек забывается в благополучии, и только когда чувствует опасность, приходит в себя - словно просыпается.

Сергій Понимание этих ситуаций, как подсказок Сущего для понимания так глубоко ситуации и есть тем первым шагом для осознанности во всех жизненных ситуациях - будь они источником опасности, или в восприятии состояния радости за творимые дела самим или другими.

В данном случае мы в состояние молитвы приходим все - вначале от поинформированости, а в основном от личного опыта. Опыт дает мудрость поведенияи тогда она дает пожизненную осознанность поведения.

Да, благополучие из состояния предержащего статус или от приобретенного багатства путем, обмана, обещаний, физического насилия не взрастит постоянства состояния осознанности, ибо он стоит на общественном леднике и вероятность падения очень велика и поэтому они так насыщены страхом упасть.

Потому осознанность себя, как индивида, не допускает таковых в энергетические потоки в борьбу за власть, за сверхприбыля. Вот здесь и есть та благодать, та помощь вселенских енергий.

Микола І свиня потрібна у світі, щоб цю грязюку ворушила, а потім там птах, чи вітер лишить зернятко і забуяє луг, чи виросте ось такий ліс. Все в природі коловратом у цьому раї на Землі несе нам людям радість і ці енергії краси у всесвіти.

Петро Таки-так, бажання родять причини - причини родять наслідки, ось і філософія коловрату.

Микола І бачення цього при житті додає досвіду, розуміння, мудрості, свідомості і філософії, як здатність позиціонувати себеу цій мудрості до суспільства і своїх вчинків, поведінки.

Сергій На прохання багатьох пошуковців істини ми стисло пишемо це послання для всіх.

Що таке МОЛИТВА в філософському розумінні?

Моли-тва – це мова-розмова-спілкування двох. Досить дієвою є спільна мова, як посил у простори цих енергій слів, послань, як дії.

Молитва це стан людини, як готовність її до такого спілкування зі своєї чистоти помислів і реальних повсякденних дій позитивного спрямування. Тобто, ми маємо не потурбувати інших словом і дією, взявши за основу якісні показники нашого розуміння самого життя – доброту, милість, справедливість, радість, любов, чистоту, красу, волю, гідність, як здатність мати ці якості в собі, бо вони самі випромінюються-поширюються із нас тоді; це вміння не гніватися, не заздрити, не злитися, не осуджувати, не вирощувати в собі гординю, зазнайство, не бажати вигод користі за рахунок інших, не брехати, не красти, не вбивати.

Молитва – це не бубніння вірша із Біблії, Корану, Гіти і тим більше не з прохань. Нам життя з народження усе дає необхідне і людина має здатність мати більше можливостей нагромаджувати матеріальне, чи духовне. Духовне поширіться саме, бо людина не має над ним власті, а от матеріальне буде весь час при нас і ми прикипаємо очима, думкою до нього, витрачаючи для охорони, для інших цілей свої життєві енергії (втома, втрата їх, скорочені роки життя…), про що свідчать наші хвороби і життєві проблеми. Це саме так нас повідомляють Творці світу цього, Дух світла, тепла і позитиву, що ми зійшли з путі до щасливого життя.

Часте звернення до Господа руйнує наші молитви. Сказано: «не споминай Господа всує», не закликай його у своє життя без крайньої потреби. Господь – це господин, це наші керівники в суспільстві будь яких рівнів, це сьогодні князь миру цього в цьому обличії, як темні негативні енергії, які люди називають дияволом, сатаною, чортом… Зазвичай до нього звертаються зневірені люди у своїх можливостях, які не розуміють своїх потреб, не розуміють своїх проблем і хвороб, як підказок до зміни своєї поведінки. Так, темні сили допомагають таким прохачам і вони туди скеровують в подяках свої енергії життя, спалюючи енергії в джерелах родів, сімей. Бо куди думка, туди і слово, і дія. Будьмо пильними у собі, серед нас.

Спілкування, молитва навчає людей облаштовувати гармонійні взаємини між собою, з природою, з Всесвітом на гуманних позитивних основах. Ми такими молитвами говоримо з

БОГОМ-ЖИТТЯМ, а життя це і люди, і все, що є живим і дихає. Тільки злі і інші негативні енергії втягують нас в потоки негативу, який накопичується гнівом… і в кінці набирається у наших життях стільки, що ми бажаємо помсти, входимо в бійки, війни.

Хто вибирає, то хай вибирає позитив; хто знає своє покликання життям сюди, той в благодаті діє, а іншим ці слова є орієнтиром для змін у собі.

У кого відбувається прозріння, осяяння, просвітлення ума, то це засвідчує про наші можливості почати свідомо вивчати себе і світ. До такої події і далі стану духовної зрілості ми, майже всі, приходимо у своєму індивідуальному розвитку і внутрішньому зростанні в пізнаннях через пошуки від тих постійних проблем негараздів до бажання краще жити.

Зазвичай, ми й не відаємо, що до цього стану нас веде наш духовний провідник – Душа і той духовний резерв її, який ми маємо з народження. Ми не звертаємо уваги на ці прояви, не звертаємо уваги на докори сумління і в бажаннях змагаємося зі світом, аби вижити. Потім заспокоюємося і уже починаємо на певному етапі замислюватися над варіантами і зважувати на свої можливості, то в результаті ми навчаємося вибирати і уже по результатах маємо досвід – позитивний, чи негативний.

Ось з такого умовного початку ми уже починаємо замислюватися про свій сенс життя і вибирати такі путі реалізації своїх бажань, щоб не зашкодити іншим і мати позитивний результат.

Цьому становленню нам починає сприяти в основному традиційний світогляд, яким послуговуються оточуючі нас люди. Знаймо що ці люди є для нас учителями, а ми для них той же вчитель. Ми в одночасі перебуваємо вчителем і учнем. Тому ми і вони піддаються впливу на уми супільною державною ідеологією, певними, збереженими родовими звичаєвими традиціями і релігійними традиціями, як поширені в місцевосці, де ми проживаємо і працюємо.

Ми уже є проект духовного сходження із прогами творців і схильні до сприйняття релігійних повчань, міфів, догматів, бо і вони несуть у собі те наявне у нас духовне начало – вони подібні.

Однак релігійна традиція стоїть вище за окрему людину, вона стоїть над нею. Вона займається організаційними питаннями світоустрою, займається питаннями впливу на кожного через його ум при допомозі текстів їх уставних канонічних книг, настанов, повчань,обрядів.

Тож, проходячи такий вішкіл (виховання) державою і релігійними організаціями, ми уже не отримуємо у них відповіді, які перед нами ставить життя; на відповіді про те, як покращувати умови життя, я можна жити вільно і без них.

Ми також відчуваємо це обмеження волі дій, бачимо дискредитацію справедливості, ми бачимо різне трактування доброти, милосердя, любові з одного ж і того джерела і різність їх тлумачень для різних людей, особливо коли їх майновий і статусний рівень вищий.

Ось тут ми вже ніби є проти цього, ми зневірюємося і відходимо від ідеології держав, від ідеології пролонгованих ними політичних партій, позиціонуючи себе деколи атеїстом. Атеїст і той, хто заявляє про віру до партії, держави, релігії по своєму психічному стану подібні і в основній масі є продукувачами негативних енергій при життях. Далі в такій самоізоляції, відреченості ми затухаємо психічно і своєю поведінкою загальмовуємо свій життєвий розвиток – ми періодично, постійно перебуваємо в апатії, зневірі, агресії, депресії і стаємо байдужими до цього всього. Та саме байдужість є небезпечною для життя і своєю безвідповідальністю є руйнівниками сімей, руйнівниками Духу Роду, Духу нації.

Хай читають ці філософські розмірковування всі ті, які пройшли у житті ці означені вище етапи пізнання свого душевного неспокою до зневіри; які істину шукають і піклуються про щастя інших, знаходячи своє власне; які уже свідомі в діях.

МОЛИТВА – це слова з позитивними посилами, це здатність і вміння приймати ті позитивні енергії, які є в просторах, це наші добрі дії в стані радості. Без дії молитва мертва. Чекання допомоги в проханнях веде до зневіри і байждужості. Так кажуть істинні духівники, святі старці, людська мудрість і ті, кому Всевишній дав талант вчити людей любити ЖИТТЯ.

Відкривайте свої Душі для спілкування, для прийняття істинних Знань про себе і світ, навчаймося мудрості і любові!!!

З любов'ю Ваш Сергій Миколин

Орест Мої слова для вас, щоб зрозуміти на якому підгрунті базується у Вас віра в Любов. Поняття Любові закладено в людині від народження, але впливом сім'ї та соціуму, воно нівелюється у кожного до певної межі. І дорослій людині буває досить важко, а іноді і зовсім неможливо пояснити, що орієнтиром шащих дій у житті є Любов, а не зненависть та помста. А особливо в теперішній, тяжкій ситуації. То поясніть мені, будьте так ласкаві, з чого треба починати. Бо реальність дуже сувора і просто слова іноді викликають у слухачів не зацікавленість, а відкриту агресію. Дуже Вас прошу і наперед дякую Вам….

Дякую за запитання… відповідь буде проста,…якщо вдастся коротко пояснити…

Ви цілком праві, - що традиційне виховання не до кінця сприяє формуванню тої суті Істинної Любові, про яку йде мова… і це очевидно - в силу різноманітних причин, які базуються в основному на традиційному світогляді, в основі якого лежить або традиційна релігія з її могутньою міфологічною вірою та догматами, або - інша крайність - атеїстичне виховання, до якого можна також зарахувати агностиків… І ці дві групи людей створюють більшість. І є ще третя група - філософського світобачення - і таких меншість, бо тут вже крім віри - вимагається підключити і інтелект з розумом… а не всім подобається така розумова діяльність…

Ну і наостанок - є ще дуже малочисельна група - це люди-мислителі духу,…які намагаються осмислити буття і вільні у своїй творчій уяві, розумінні та сприйнятті… бо ні від чого незалежні, у своєму виборі творчих пошуків та знаходження відповідей на основні питання у житті… а це щонайменше чотири фундаментальні питання нашого буття, - відповіді на які і дозволяє людині бути у найвищому розумінні Людиною - вільною, творчою, морально-етично усвідомленою і Духовною особистістю, яка і знайшовши відповіді на ці запитання - впевнено та по-справжньому щасливо живе…. (щось я бачу мене трошки понесло… бо думав коротко - а виходить - ширше і довше…)…

Так от, - якщо людина чим швидше починає замислюватися над своєю екзистенцією та шукає відповіді на ці прості чотири запитання:

хто я?…

Де я?…

Чому я тут?…

І що я маю враховуючи це все робити?…

Тож ми, перебуваючи у пошуках і знаходячи якісь прийнятні для себе відповіді - поступово прогресуємо у свому світобаченні та еволюціонуємо у власному світогляді проходячи етапи релігійного, атеїстичного, наукового, філософського і дійшовши до глобального або цілісного світоглядного бачення Універсуму - поступово прозріваємо, пробуджуємося і насправді пригадуємо свою істинну духовну суть і сутність… Вершиною розуміння - є проста істина - це розуміння Божої Справжньої Любові, яка і є в основі всього, і на якій тримається все у Всесвіті…

Її характеристики допоміг людству пригадати Христос… як і безліч інших мудрих духовних вчителів…

Які на кожному етапі людської історії займались тим самим - поверненням простих забутих істин… (якщо у вас є бажання більше про це дізнатися то можна прочитати це у дописах нашої групи… - бо я тільки про це і в основному пишу..)

Невідома Щиро дякую за відповідь. Наше з Вами світосприйняття досить сильно співпадає. Приємно мати однодумця у цьому світі духовної темряви. Вдячна Богу, що ви є. Божого Вам захисту, підтримки і благословення.

- Дякую за щирість!… і мені приємно віднайти ще одну світлу душу… Разом світячи - буде більш світліше… Натхнення вам і щастя назавжди !….

Микола Любов можна назвати вершиною, всецілою мудрістю, основним джерелом позитивних енергій і до стану (бо це стан всього єства) ми, зазвичай починаємо пізнавати свою сущність з дрібніших духовних і життєвозначимих дій: милість, милосердя, шана, доброта, кохання іось вкінець з усіма іншими нашими позитивними діями ми починаємо усвідомлювати себе, що нам і відкрилася ця істинна любов.

А перші кроки до прийняття у свої дії означених якостей починаються з пізнання своїх помилок і того, що вони своєю появою у нашому житті і хочуть повідомити нам, Тоді ми стаємо більш розважливими у прийнятті рішень і часто відмовляємося від великої частини своїх планів, своїх дій, які мають у собі негативні енергії – це гнів, гординя, заздрість, зло і ціла їх плеяда, що і не хочеться всіх їх перераховувати. Мій досвід показує, що пізнавати себе і Всесвіт слід навчитися приймати подарунки від інших, навчитися дарувати самому і мати при цьому тиху радість, бо такі дії є основою добродіянь. Тільки ця безкорисливість, культура дій навчить пізнавати в собі і іших ту любов, якою і тримається все ЖИТТЯ.

Дійсно, якщо маєш знання, вміння, талант, чи людяний подарунок долі, то багато мріють передати самі. Тому такі часто шукають тих, кому з довірою можна залишити те, що було всім смислом життя, було повнотою цього життя. Дарувальник має шукати таких. Та передача відбувається у навчанні - вміння дарувати і вміння, як готовність приймати дарунки

Орест Життя - завжди дає нам можливість вибору … то як зробити «справжній» вибір у житті?…

Наші роздуми і міркування про це - не випадкові… бо кожному бажається зробити саме якнайкращий вибір з чогось і когось, … який би приніс кожному - якнайбільш повне щасливе життя- буття…

Тому … Сьогодні я нагадаю нам усім - про вибір щасливого життя - без правил…. а за відчуттям прекрасного… найвеличнішого… найкращого свого уявлення про себе і про життя… А отже - за покликом серця та душі…

Отож - спробуйте почати жити не за звичними правилами, стандартами, традиційними уявленнями, чи знаннями, які нагромадилися у нашому житті за час нашого існування, … і які кожному з нас диктує і нагадує наш розум,… а за справжніми почуттями!….. які транслює у Всесвіт наша душа!… яка і використовує наш розум, як інструмент, що і допомагає формувати нове і справжнє сприйняття та усвідомлені переконання для такого щасливого життя!…

Ось, наприклад, коротко за такими…..

Щоб людину по життю завжди супроводжували радість і щастя, задоволення і насолода від прекрасного сприйняття цього неймовірно-чарівного життя - вона може керуватися такими уявленнями та свідомими переконаннями про це життя, які я перерахую в довільному порядку: «Радість»…. Адже відомо - що Творець створив людину не для страждань,… а тільки для щастя і радості!… – тому все створіння Боже має можливість радіти життю, насолоджуватись ним, любити і творити від душі і досхочу!…

Варто нам усім - Менше скаржитись на життя!… і для особливо ще вразливих - завжди пам'ятати, що можливо і є люди, яким живеться набагато гірше, ніж вам…. але вони вміють залишаються радісними і усвідомленими щасливчиками…

«Допомога»…. Кожна людина, як проявлена душа, прийшла на цю Землю не просто так….а з особливою своєю місією!… Коли людина про це згадує - вона свідомо прагне виявити свою божественність і в чомусь можливо покращити навколишній світ…. Творець дарує людині розум, таланти, силу та здібності…. І цей Дар Божий - слід використовувати для власного еволюційного вдосконалення і трансформації, а також для допомоги тим, кому реально потрібна ваша допомога….

«Любов понад усе!»…. Намагайтеся наповнити Справжньою Любов'ю і своє життя, і життя близьких – цим ви притягнете справжнє щастя і у своє життя, і наповните його справжнім змістом для себе та оточуючих… І навпаки, - агресія, чи будь-який інший негатив - виявлятиметься у незмінному погіршенні якості життя….. «Немає нічого випадкового»…. І дійсно - у житті кожного - немає абсолютно нічого випадкового – своїми думками, словами,

діями та вчинками ми завжди формуємо сьогоднішню реальність та майбутнє… Так що - чи ви будете насолоджуватися, або навпаки, тільки мучитись від страждань у житті - цілком і повністю залежить від вас….

«Думайте завжди тільки позитивно»… Як вже згадувалось - думки формують події… Навчіться думати позитивно, і ви створите дійсність, що тільки радує та тішить своїм проявом Любові у ній… І навпаки - дратівливість, гнів, заздрість, гординя - притягують одні невдачі та незадоволення…

«Будьте завжди врівноважені та спокійні»… Які б не були несприятливі на ваш погляд обставини навколо, - завжди залишайтеся спокійними, стримано-врівноваженими, зберігайте позитивний настрій, вірте у свої сили та справедливість і всесильність Мудрості та Любові!… І по вірі вашій - вам і дано буде!….

«Вірте»…і «Довіряйте»… Намагайтеся слухати голос Мудрості, який є в кожному з нас,… що і є голос Бога… І просто прислухайтеся до голосу своєї інтуїції …. і довіртесь йому…

«Прислухайтеся до себе»…

Кожна людина може «врятуватися» з Божою допомогою,… але через духовність, а не лише через релігію…. Бог є у кожному з нас…. Знайдіть Його в собі, а потім виявіть Його через себе у своєму оточенні….

«Вас завжди люблять»…

Незалежно від того, наскільки тяжкі здавалося б були провини кожного - і яким би негативним був осуд оточуючих… завжди пам’ятайте, що є завжди наш Творець, який безумовно і завжди любить кожного з нас…

Адже написано: «шукайте і знайдете, стукайте і відчинено буде вам»…. Бо двері до небес - завжди відкриті кожному з нас!… і там завжди на нас чекають з Любов‘ю! Однак також запам'ятайте: Бог завжди задовільняє усі ваші бажання саме в тому, що вам потрібно саме зараз….для еволюції вашої душі….

«Не судіть оточуючих»…. Одним із основних природних законів є «закон подоби»: якщо ви не любите самого себе, то й оточуючі вас теж не любитимуть….

«Якою мірою ви відмірюєте - такою і вам буде відміряно»…. Як ви ставитеся до оточуючих, так і оточуючі будуть ставитись до вас….

«Не звинувачуйте нікого»… Причина неприємностей людини - полягає не в інших людях, а тільки в ній самій… Інформація руйнівного характеру сприйнята нами - отруює нам життя і не дає бути щасливими….

«Будьте милосердні»… Не діліть оточуючих вас людей на «поганих» та «хороших»…, та й взагалі - не діліть людей за будь-якими зовнішніми ознаками чи атрибутами!…

Бо «розділяй - і володарюй!» - підступне гасло незрілих сутностей, які ще не пригадали основної сутності життя… де Ми Усі - Одно… і Всі Ми - Єдині Назавжди!!!…Ми усі такі, які є,… і якщо вам здається, що хтось інший є на вашу думку «поганий» особисто для вас, - то для іншого - він може бути цілком прекрасний і абсолютно його влаштовувати…

«Не судіть, та не судимі будете»…

«Займайтеся саморозвитком»….

«Пізнай себе» - це мудре правило можна застосовувати і в навколишній дійсності… Тільки ніякого самокопання та буквоїдства!… Самопізнання – це перш за все намагання зрозуміти свою істинну сутність та процес відкриття у собі здібностей і талантів, та із задоволенням знаходити практичне їх застосування у світі… через проявлення Любові до всього і всіх!…

«Немає - за що? а є - для чого?»… В дійсності немає таких понять, як «гріх», «вина», «покарання» та подібні до них… Важливо запитувати: «Не - за що?», а «Для чого?»… У кожного є право на помилку і, зрозуміло, на її виправлення, - для проходження того досвіду, який нам необхідно пройти… І всі труднощі - завжди даються кожному під силу… І Найкращий спосіб виправлення помилок – це виявляти любов до самого себе і до оточуючих людей….

І на завершення - ще одна історія проявлення Любові… із життя…

"Одного разу, коли я була підлітком, ми з батьком стояли в черзі, щоб купити квитки в цирк. Між нами та квитковою касою була тільки одна сім'я. Ця сім'я справила на мене велике враження. Було вісім дітей, всі приблизно молодше 12 років. По тому, як вони були вдягнені, можна було сказати, що у них не було багато грошей, але їх одяг був опрятний і чистий. Діти поводилися добре, усі стояли в черзі по два позаду батьків, тримаючись за руки. Вони збуджено базікали про клоунів, тварин і про все, що їм належало побачити того вечора. По їх хвилюванню можна було зрозуміти, що вони ніколи раніше не були в цирку. Це було б родзинкою їх життя. Батько і мати гордо стояли на чолі зграї. Мати тримала чоловіка за руку, дивлячись на нього, як би кажучи: "Ти мій лицар в сяючих обладунках". Він посміхався і насолоджувався щастям своєї сім'ї.

Касирка запитала чоловіка, скільки квитків він хоче? Він з гордістю відповів: "Я хотів би купити вісім квитків для дітей і два квитки для дорослих". Продавщиця повідомила ціну. Дружина чоловіка випустила його руку, її голова опустилася, губи чоловіка затремтіли. Потім він нахилився трохи ближче і запитав: "Скільки Ви сказали"? Продавщиця квитків знову назвала ціну. У чоловіка не вистачало грошей. Як він повинен був обернутися і сказати своїм дітям, що у нього недостатньо грошей, щоб повести їх в цирк? Побачивши, що відбувається, мій батько поліз в кишеню, витягнув 20-доларову купюру і кинув її на землю. (Ми не були багаті ні в якому значенні цього слова!).

Мій батько нахилився, узяв 20-доларову купюру, поплескав чоловіка по плечу і сказав: "Пробачте, сер, це випало з вашої кишені". Чоловік зрозумів, що відбувається. Він не просив подачки, але цінував допомогу, знаходячись в стані відчаю.

Він подивився прямо в очі моєму батькові, узяв його обома руками за руку, міцно стиснув 20-доларову купюру і, сльози текли по його щоці, він відповів; "Спасибі, спасибі, сер. Це дійсно багато означає для мене і моєї сім'ї".

Ми з батьком повернулися до машини і поїхали додомў. На 20 доларів, які віддав мій батько, ми збиралися купити собі квитки. Хоча в той вечір нам не вдалося побачити цирк, ми обоє відчули усередині себе радість, яка була набагато більше, ніж коли-небудь міг дати цирк…

Того дня я дізналася про цінність Дару. Той, що дає більше за того, що приймає. Якщо ви хочете бути великими, більшими, ніж життя, - навчіться Давати.

Любов не має нічого спільного з тим, що ви чекаєте отримати - а тільки з тим, що ви бажаєте дати, - а це усе.

Неможливо переоцінити важливість дару і благословення інших, тому що в Дарі завжди є радість.

Навчіться робити когось щасливим, віддаючи"….

Кетрін Хепберн (американська актриса)

Микола

Л Ю Б О В
Любов дає життя
і в житті народжуються
почуття,
які любов'ю ми назвали.
Любов це є діла,
які у радості творяться,
бо і красота людська
любов'ю вмита
і красивими ми є,
коли ми любим,
коли нас люблять …
Коли ми любимо,
то готові все простити
і прощаємо не раз,
бо від цього

легко стає жити.
Любов лікує
душу й тіло,
вона й обмани
прощати може,
і навіть ті,
які здається
простити неможливо.
Красивою стає людина
в щасті,
бо любов із щастя вироста.

Сергій Людина по суті найбільший ворог сама собі, найбільший начальник сама собі, найбільший раб сама собі і має реальні задатки бути розумною з параметрами волі дій. Вона реально може відстрочувати, чи наближати здійснення пророцтв, може зупиняти, чи активувати процес самознищення. Людина у життях своїм поступовим спрямуванням до духовного пізнання приходить до самоусвідомлення себе, своєї місії - і цей початок є свідченням її розумних дій.

Микола Слід перечитувати книги, які торкнулися наших почуттів і сприймемо цей факт як початок, як початок до пізнання. Взагалі, слід поновлювати своє враження від прочитаного. Даремно думають, що книга, прочитана три роки тому, не буде новою при наступному читанні. Сама людина змінилася за ці роки. Її свідомість і розуміння не могли залишатися на тому ж рівні їх сприйняття і відчуття; у всьому навколишньому середовищі відбулися зміни, людина не може повернутися до колишніх умов.

Однак процес усвідомлення і розуміння в своїй основі залишається життєстверджувальним. При повторному читанні людина вбачатиме новий зміст в книзі - так говорять всі, хто читає, бо відчувають новизну в пізнанні себе і оточуючого середовища. Тому така прочитана книга стає настільною і живодайним джерелом в щоденному житті. Бо процесом читання і запам'ятовування матеріалів цієї книги, чи інших книг пізнання світу, себе не закінчується. Пізнання починаються з усвідомлення читаного чи почутого і практичного втілення в облаштування свого життя. Це створює умови для набуття досвіду.

Ці описані процеси входять в наше життя після погодження з душею. Так у нас виростає довіра до людей і до всесвіту, як джерела духовності.

Орест Спитали якось в мудреця юні душі -
А як «половинку» свою віднайти?
Це просто простішого - мовив мудрець, -
Її вам ніколи й ніде не знайти!
О, як! Що це кажете ви?
Усі ж бо шукають! Це навіть міф є такий!
Міф є - але істина в іншому!
Бо треба шукати не свою «половинку»!
Шукайте свою «цілісну» людину-особистість!
Такою як і ви в даний час вже нею маєте бути і є!
І як це ми взнаєм, що ми вже знайшли?
О, це легше легшого побачити це!
Ви обоє будете подібні, в душі, як рідні душі, хоча на перший і поверхневий погляд - зовсім різні!

Юрій В свое время я много времени уделил изучению идеологии и практики Рериховского движения, адепты которого активно использовали идеи Е.Блаватской, Е.Рерих, Н.Рериха, призывали стать в их ряды для того, чтобы бороться с Темными Космическими силами. Движение активно использовало имя и авторитет Ш.Амонашвили, который также

стал их приверженцем. В меру своих сил я разоблачал их учение, критиковал их социальные проекты, которые ничего общего не имеют ни с Добром, ни со Светом.

«Религиозное служение» Ш.Амонашвили началось после того, как он уверовал в учение АГНИ-ЙОГА («ЖИВАЯ ЭТИКА»). Произошло это, скорее всего, где-то в 90-х годах прошлого века. Став рерихианцем, он посвятил всего себя уже не идее служения ребенку, а идее служение Космосу, Универсуму, в полном согласии с «Тайной Доктриной» Е.Блаватской и корпусом книг «ЖИВОЙ ЭТИКИ» Е.Рерих.

Но кроме «Тайной Доктрины» и «Живой Этики», в корпусе Рериховского учения есть еще книга Е.Рерих, которая не была предназначена для рядовых членов сообщества. В 1933 году Е.И.Рерих создала одну из самых одиозных и зловещих книг XX века – «НАСТАВЛЕНИЕ ВОЖДЮ» (или «НАПУТСТВИЕ ВОЖДЮ»). Она непосредственно связана с Учением Живой Этики, хотя и не входит в канонический список книг Учения. Специфика текстов «Напутствия вождю» состоит в том, что они были обращены к «людям, призванным стать Лидерами и Вождями человечества».

В понятие «Вождь» автор вкладывал особый смысл, понятный лишь тем, кто признает истинным ее учение. Вождь – это человек, сознательно взявший на себя тяготы служения Космической Иерархии, выполняющий волю Махатм – Белых Братьев. Книга состояла из 193 параграфов, которые были объединены в единое целое в 1933 году. В начале 1934 года Н.К.Рерих отвез один экземпляр книги в США. Спустя три года по просьбе Е.И.Рерих «Наставление вождю» было напечатано в Риге литографическим способом в количестве 50 экземпляров. Книгу давали читать лишь ближайшим единомышленникам, не разрешалось переписывать и перепечатывать тексты, делать выписки. Сокровенный смысл книги заключался в описании ИЕРОКРАТИИ – нового типа государственного устройства, призванного перестроить отношения между людьми, народами и государствами по «ЗАКОНАМ КОСМИЧЕСКОЙ КРАСОТЫ».

Суть ИЕРОКРАТИИ заключается «во власти Иерархии Света над некой отдельно взятой страной или группой стран, объединённых в единое управление по типу Евросоюза. Иерократия – это когда полновесная государственная светская власть принадлежит не народу, не монарху, не кучке партократов или олигархов, но всецело находится в руках Иерархии, которая в свою очередь имеет главного иерарха – Владыку Шамбалы. Таким образом, можно сказать, что Иерократия – это власть Владыки Шамбалы над избранным народом или народами.

Как выяснилось в результате наших исследований, никто из адептов Рериховского движения ничего не знал о существовании этой книги, они все искренне считали себя защитниками сил ДОБРА и СВЕТА, борцами с силами ТЬМЫ и беспрекословно подчинялись своим духовным вождям и наставникам.
Что собой представляет учение и организация (церковь, секта) госпожи Л.Казарновской, мне не известно. Но я призываю всех, с кем мне приходится общаться, не особенно обольщаться пафосной риторикой и величавыми фразами новоявленных религиозных ГУРУ.
Ибо за ними могут скрываться весьма опасные программы и проекты.

Ной Об’єднання інформаційних і біотехнологій відкриває двері для великої кількості сценаріїв Судного дня – від цифрової диктатури до виникнення глобального класу непотрібних людей.

Щоб уникнути цих перегонів до краху, людство напевне має виробити конкретну глобальну ідентичність і відданість.

Сергій Так, ідол, ідеологія Князя миру цього (владики шамбали), новоявленого Господа зібрала велику кількість негативної енергії і хоче реалізувати цей проект уже не як частина космічної ієрархії, а як центр, вершина її в цих руках на Землі. Підтвердження цьому - тотальний геноцид людства, тотальне маніпулювання умами і поведінкою отого гомо-сапієнса.

Нема розуміння результату, бо це найперш джерело їх погибелі; бо відрізаються ґрунт існування джерела енергій для будь яких проектів - самого життя і, як факт

заперечення здатності людського ума - самоусвідомленість слів і дій, як потужного джерела позитивних енергій, якими сьогодні і в минувшині весь Всесвіт і є ЖИВИМ. Негатив лиш як джерело, ґрунт, умова для майбутнього урожаю. Однак, якщо це буде лиш негатив, то вогонь зла спалить їх і планету. Так оця продукована іудаїзмом доктрина вибраності (як енергія негативу гордині і вже проходила іспити Адольфом і послідовниками ідеологій комунізму.

Сьогодні велике протистояння позитивним енергіям зі сторони негативних. Хоча космос поки що відмежувався від активно наплоджуваного зла на Землі, даючи можливість людям зрозуміти і усвідомити, що життя продовжиться на планеті завдяки невеликому відставанні позитивних енергій - їх потрібно вирощувати, а не просити в тих наявних "адептів", підтримуючи їх неусвідомлено негативними діями. Так, Казарновська діє, як і інші ідеологи будь яких релігійних традицій (РЕ-ЛІГ-І- Я, як змінена ліга (організація) і бачення себе у ній), суспільних партій, суспільних державницьких структур в надії і реально лобизати об'їдену кістку.

Я поширив Вам, для спільних розмірковувань і тепер бачу щире устремління для поширення Знань про гуманність і гармонійність взаємин в людській спільноті. Так, при такій зміненій орієнтації мас і тотальний контроль за такими лідерами (керівниками) важко доносити Знання тим, хто потребує підживлення (часто ми спостерігаємо там зневіру при неусвідомленому умі). Ось чому поширення цього відео ми хотіли сколихнути (змінити резонанс енергій у середовищі тих, хто почав зростати до розуміння факту свого перебування на Землі і почав усвідомлювати свої можливості - зберігати і вирощувати доброту і інші позитивні якості у взаєминах людських.

Піднімати Знання зі спалених книг оберігаюсь сам і іншим, навіть однодумцям, не хочу давати, як інформацію. Число сподвижників позитиву буде зростати і тому для певного убезпечення узалежненості від космосу вони появляться для застосування людством і вони знову будуть написані кимось. Ми залишимося поки закритим глечиком з певними напрацюваннями і зберігачем, та і поки охоронцем.

Виявляється і Знання, як енергія слів і джерело наступних дій має свою масу і ось давить мені на хребет, як на основу цього згустку енергій, який ми називаємо тілом. Працездатність майже на нолі.

Микола Хочу написати вам по поводу прихильників-адептів - вони майже всі є пошуковцями чи то позитивних енергій, чи то негативних для організації свого життя. Вони практично майже не виходять з кола. Реріхи, Блаватська, як і тим небагатьом, кому відкривається можливість доступу і для застосування Знань, то пізнаючи позитивні з них, вони і пізнають другу їх сторону - негативні. Буває навпаки. Однак їх практичне застосування досить часто є незрілим (я пишу за тим, кому відкрився позитивний бік ЖИТТЯ) і вони починають себе виділяти і готувати школи, церкви, секти з ідеями вождизму. Так сталося із ними.

Є чимало з пізнавших, які доторкнулися до практики застосування Знань притягують у своє середовище і прагматиків негативістів. Іде дієва практика і ось тут бачать їх суть. Тому часто початківці, такі знавці, духівники, філософія і пііти відходять від практичного зовнішнього поширення, застосовуючи невидимо внутрішні можливості з потреб інших. Вони цих інших не шукають, вони самі появляються прямо, чи дотично в їх житті. Поки все...

Сергій Так, пройшов у середовищі людства пііТом, духівником, чи просто доброю людиною і енергіями цими перейшов в інші триваючі форми, без постійної потреби боротися, зазнавши обманів, без шукання енергій виживання. Така чистота тих енергій і береже рівновагу у світі, а свідомими творцями її в наші часи і є люди своєю часткою в цих її енергіях.

Орест цікаві міркування і корисні для пізнання!… так - думка - це творчий інструмент нашого розуму та душі…тому варто думати - про що ми думаємо!

Микола думка є той інструмент, який ми готуємо самі, без відкритого втручання інших.

Сергій Якщо світ створений і всі події в ньому задані і вже відбулись, то молись - не молись, а детермінізм своє зробить. Як не крути.

Микола Чуть добрива під дерево весною з надуманої користі хазяїна, то і енергії радості у світ злетіли, бо доля дерева змінилася і вона яблуками вкрилася...

Людина опинилася при великій кількості життів в ході еволюції на вершині Природи і має здатність у своїх життях розвиватися і зростати умом до самоусвідомленості в діях. Присутність якісних енергій і дає можливість тому згустку енергій від пісчини доростати до форм людини. Якість в життях і дає інший результат. Є такі носії в еволюційному ланцюгу, які роблять помилки (паразити, брехуни, злюки) коли деградують не маючи доброти, однак та доля (біочіп) у них, знаходячись в сприятливих умовах колись та змінює свою поведінку.

Так і людина, хоча і тут проживає тисячі життів до тих пір, коли ці енергії придатні для харчування Всесвітнім творцям, то тоді вже не повертаються до земного проживання в тіло людини. Цей біочип залишається у творців, для аналогічних потреб, але уже у своєму середовищі, або знаходяться у всесвітньому джерелі позитивних енергій, які частково при біді, при війні, коли люди звертаються до космосу, творця, до потоків рухомих енергій (духу) про допомогу і саме в цей час і творять молитви - позитивні посили, вгамовують свої негативні пристрасті, творять доброту і милість, то з джерел позитивних і надходить позитивна енергія, знання, створюються ситуації, і тоді закінчуються війни, а якщо це свідомі дії і ця пристрасна частина людства здатною буде і далі формувати культуру свого життя на позитиві, то і люди відчують ті гуманні і гармонійні взаємини реально.

Крутити не потрібно, треба позитив формувати в людських взаєминах. Так є темні енергії, як реальне середовище (ґрунт) у цьому еволюційному ланцюгу життя, як резерв для розвитку.

Вони проживають приземлено у нашому середовищі і по своєму психічному стану, по психологічних характеристиках відносяться до несвідомих. Вони хитрі, підлі, брехливі у бажанні виживати, у бажанні впливати на інших, у здатності маніпулювати людськими умами і їх поведінкою. Коли є певна рівновага, то так і є проміжки між тими війнами уже протягом п’яти тисяч літ.

Тому молитва так потрібна, якщо ми хочемо продовжити життя в дітях, онуках... з тим примарним і неусвідомленим бажанням кращих умов життя, без усвідомлення у застосуванні методів і способів їх досягнення.

Благодарую Вам, Сергій, що може іще хтось прочитає цей коротенький монолог і зрозуміє суть свого перебування життям тут, на Землі.

Сергій А зміни були і будуть. Кожна людина хоч раз у житті задумується над цим питанням. Такий собі енергетичний стрибок думок в пізнанні зі свого досвіду, набираючись мудрості.

Часто і часто людина не вміє передати свою мудрість, свої знання. Я не можу в одному монолозі навчати, бо до слів мають бути дії і тоді людина відчуває суть і зміст молитви. Попереду я писав про її суть і зміст, та Ви читали і забули засвідчити лайком свою дію. Ростіть і розвивайтеся умом шановний пошуковцю! В добру путь Вам!

Орест Перетворення сприйняття дуальності в триєдину однополярність…

У ці надзвичайно важкі часи багатьом дуже важко залишатися на хвилях позитиву… але, це якраз - і є помічним та рятівним у таких ситуаціях…

Варто не зависати у суцільному негативі, який часто продукується звідусіль - а спрямувати своє бачення у бік світлого, позитивного та оптимістичного розуміння суті всього, що відбувається…. незважаючи на зовнішні події…

Що ж допомагає у такому сприйнятті?…

Лише цілісна духовна трансформація!… тобто, духовне глибоке бачення суті нашого буття…

Варто лише згадати кожному свою істинну духовну природу і те головне, для чого кожна душа сюди приходить у цей земний вимір - то відразу ж стає значно легше це все пережити і зрозуміти, що ж насправді відбувається…

Отож - про дійсний - глибинний, стан речей - вже не раз говорилось, на цих сторінках ФБ, а зараз, я б хотів ще раз акцентувати увагу на більш легшому сприйнятті цієї ілюзорної дійсності для тих бажаючих, хто прагне чимшвидше вийти з негативного простору і сприйняття, і перейти у світле енергетичне поле розуміння дійсної реальності…

І найдієвішим засобом для цього, на мою думку, - може стати спосіб формування нового мислення, яке притаманне для Людей Щастя і Любові…

Це досить простий, але радикальний і дієвий, як на мене, спосіб трансформації негативу у позитив - перетворення сприйняття дуальності в триєдину однополярність… тобто все трансформувати у Любов!…. І це під силу кожному, без винятків… шляхом уявлення, або візуалізації…

Наприклад, якщо мова заходить про протистояння між кимось, чи на особистісному рівні, чи між народами, чи країнами - то замість того, щоб приймати чи займати, чи підтримувати чиюсь із сторін - уявіть цих людей, чи народи, чи країни в єдиному і мирному, та дружньому енергетичному просторі… які спільно творять гармонію власного буття… і у якому панує лише Безумовна Любов!… Важливо старатися концентрувати свою увагу не на комусь чи на чомусь, а відразу розширюйте своє сприйняття до цілісного бачення однополярності - де панує єдність всього і поєднання різноманітності та протилежностей… І це стосується до всього - як з особистими завданнями чи стереотипами, так і до будь-яких ситуацій у суспільному житті… Тобто - дивіться на все глобально … і тільки через призму Любові…

І завжди намагайтеся уявити себе та інших, а також ці певні ситуації, що виникають - тільки лише у новому енергетичному вимірі та просторі Любові… де панують лише високі вібрації гармонійної чистоти взаємовідносин та стосунків, і навколо лише мир, радість, щастя, краса…, де в силу такого світла та святості - не зможе зародитися і появитися та проявитися жодного негативного прояву ні в чому - ні в думках, ні в почуттях та емоціях, і відповідно і у вчинках будь-кого із таких люблячих створінь…

Отож - коротко кажучи ще раз: при виникненні будь-якої негативної ситуації - відразу ж переміщуйте її разом зі всіма її учасниками в однополярної світ - світ Любові!… де жодного протистояння немає, бо воно є неможливе…

І якщо ви навчитесь цьому - то усі ваші негативні програми та думки, що спонукають до їх виникнення та розвитку - розчиняться наче самі собою… уступаючи місце новому мисленню, яке вже завжди властиве людям високого духовного рівня - тобто, Людям Щастя, Радості, Гармонії, Любові!…

Микола Дякую Вам, Орест, за чудові Знання для всіх у розкритті суті можливостей кожній людині налаштовуватися на позитив, при його застосуванні нам, кожному, відкриваються нові можливості пізнавати свою здатність змінювати себе і оточуюче середовище! Дописом виписано потребу цих змін і методику вивчення.

Сергій Закони фізики від наших хотєлок не залежать. Детермінований світ - це фішка віруючих.

То як писанина фізиків і іже по за-колами всецілого життя може мати у своєму розпорядженні більше знань? Ці відкриття лиш частинка взята із життя. Життя було в дії цих енергії завжди, тільки "еврика" додає людству свідомо застосовувати ці прояви природи людством для полегшення, чи погіршення їх життя.

Правильно сказати, що і фізика і суспільні пізнання на Землі в організації життя досить далеко відстають від облаштованої природи, від Знань Всесвіту. Віра, як і теореми без руху далі є константою, зупинкою в розвитку до пізнання себе і всього навкруги.

Микита Ми не впливаємо на детермінізм ніяк. Взагалі. Ні свідомістю ні вчинками, бо це "налаштування за замовчуванням". Тобто, все це задане від народження як руки, ноги. З визначенням свідомості й досі проблеми бо природа цього явища невідома. Сьогодні за визначення робочої теорії свідомості змагаються цілі нейро галузі.

Сергій Якраз з усієї Природи тільки люди займаються самообманом вводячи в суспільний оббіг різні терміни, які часто мають протилежне наповнення в їх тлумачних словниках і в житейському застосуванні. Тільки люди мають здатність спілкуватися словами. Обумовлені терміни-слова мають свою природу і визначали собою в спілкуванні дії людини і природи (дієслівне походження мови). Тому ми скажемо, що людина впливає і приймає участь в створенні термінів-слів і часто іноземного походження не знаючи їх суті і змісту; часто застосовує в мові спеціальні слова, як певний ярлик із за незнання їх характеристик в дії-проявах. Ось чому виявляється не тільки вплив на формування термінів, а й відверте маніпулювання ними. Це вже суттєво впливає на загальну енергетику людини, її родового джерела, народу і людства в цілому. Не говорячи про їх звукове енергетичне поширення, яке було першим методом у спілкуванні всього живого, то так і між першими людьми. Тому ми маємо бути свідомими у застосуванні слів.

Микола Терміни і детермінізм робить свою справу і саме ту, які суть і зміст ми вкладаємо в них. Так часто нас навчили говорити Господь у зрівнянні з цілим БОГом, коли по факту він лиш незріла частина негативних енергій у всецілому житті. Далі, щодо слова - СВІДОМІСТЬ. З відома всесвітніх Знань, з відома всесвітнього разуму, то є і дія людини, як свідомого індивіда. Ні не особистості, яка носить маски на всі життєві випадки.

Сергій Клітина є згусточок енергій, які мають певну форму, зміст і якості, які ми здатні візуально, чи при дослідах бачити, даючи, обумовлюючи їх певні характерні висновки.

Природа світу, Всесвіту - це рух різних енергій. Одні з них є, нібито, хаотичні в русі, а інші, нібто, в певному порядку віками залишаються без змін.

Таїна в тому, що розмаїття енергій є, та є і між ними постійний інформативний, живильний зв'язок, який і є ця цілісність Всесвіту. Кожна клітина цілісного організму людини, чи інших живих істот є повне відображення Всесвіту. Видима проявленість з окремими функціями в цьому русі енергій має ідентичність і повторюваність зі Всесвітом.

Трансформація матеріального світу частково вивчена в тому процесі змін форм і складу енергій, як запрограмована дія, яку ми маємо прийняти, як безумовність, тобто приймаймо все у жтитті так, яким ми його сприймаємо. А щоб це було нам зрозумілим, то навчаймося все приймати цілісно і з любов'ю.

Ми можемо й любити, а погані прояви приходять у життя для пізнання всецілісності любові. Так буває, коли ми припиняємо далі бути в здатності розширювати пізнавати любов і інші якості життя.

Життя, як рух, не було би, якби не було руху і змінюваності. Про рухомі невидимі позитивні і негативні енергії, які людство обумовило відповідно –добро і зло, радість і гнів… у їх трансформації є поки що гіпотезами для певного кола пошуковців, та знаючі знають і вміють їх бачити, чути і навіть об'єднувати. Так, об'єднувати енергіями ЛЮБОВІ. Пізнавшим її відкриваються світи, відкриваються і ті війни малі і великі на клітинному рівні, чи в тих непроявлених вібраційних енергетичних зв'язках, пучках,мереживах тими якостями життя, аж до прояву у вибуху тих устрашаючих атомних бомб, чи здатності ось так поєднати з цими енергіями Любові для зупинки цими тонкими енергіями руйнівних процесів. Така вже суть і зміст еволюційних процесів Всесвіту

Ось така двополярність трансформується в триєдину цілісність Всесвіту, забепечуючи ці безперевні процеси ЖИТТЯ у всьому видимому і невидимому при безначальності і без кінця, як в просторі, то так і в часі.

Цих слів достатньо для розуміння всім, хто має здатність осмислено міркувати, хто має здатність спілкуватися озвучено, чи при допомозі письма словами, що ми маємо усі свідомими діями засвідчити всій людській спільноті на Землі і Всесвіту, що будемо з цієї

миті творити якісні енергії для дотримання рівноваг з негативними у вищевказаній пропорції, бо вони є частина цієї цілісності і умова її існування, як джерело, що є матеріалом в певних періодах для трансформації в позитивні, чи врівноважені для існування цілісності.

Знаймо люди, знаймо всі, що це наш святий обов'язок перед цілісністю – ТВОРИТИ ПОЗИТИВНІ ЯКОСТІ і бути у гуманних і гармонійних взаєминах з іншими живими істотами, зі всім нематеріалізованим і неорганічним світом цієї цілісності, яку ви знаєте, як ЛЮБОВ і вміймо приймати це боголюбіє з усією здатністю бути богомильними.

Ви уже заєте, що путь до цього починається з свідомого творення доброти і ці дії дають нам енергії радості, що є основною єднавчою енергією нашого щастя, яке людям подарувала ЛЮБОВ.

Це буде те, що відкрилося мені цією частиною знань і я мав вам їх принести. Тому і прошу всіх добрих і злих: творімо доброту спільно з любов'ю і благоговінням у собі, бо вона поріг у світобудові єднавчої ЛЮБОВІ.

Богдан То як націоналізм, раси, чи прихильники різних вірувань, соціалісти, ліберали, гуманісти з їх ідеологами, богами причетні, чи не причетні до війн. Хоча це не є осудом вираження ними патріотизму, чи пацифізму.

Наталі Війна ніде не ділася. Скажіть це тим дітям, яких сьогодні московити обстріляли. Не військових! Дітей.

Микола Добре фільтрувати, повчати і співчувати, обвинувачувати і героями називати здаля, здаля, бо там не тільки дітям біда, там страждають всі - цивільні жителі і ті вбивці з обох сторін. Так на цій території зустрілися три потоки злих енергій. А струмочки, потічки течуть сюди зі всього світу. Так є всюди, де ідуть війни і не зброя їх до миру, до заспокоєння приводить, а МОЛИТВИ - і тоді можливі перемовини.

Зло війни харчують усі наші негативні дії - несправедливість, гнів, гординя, обіцянки-невиконанки, зради, обмани, ненависть, халатність, зневіра, байдужість. І що характерно, що коли у людини є хоча би один із цих видів негативу, то там в різних умовах він може зібрати в себе їх усіх і вбивати, вбивати без розбору - дітей, стріляти вперед і назад водночас.

Ной Варто сподіватися, що решта світу піде за прикладом Європи. Навіть на об'єднаній планеті залишиться цілком достатньо місця для патріотизму, пошанування унікальності своєї нації й возвеличення особливого обов'язку перед нею.

Однак, якщо ми хочемо вижити і процвітати, у людства залишається єдиний варіант вибору – доповнити таку місцеву відданість значимими зобов'язаннями перед глобальною спільнотою.

Володимир Джерело усіх війн на Землі є ЗЛО, яке ми в життях продукуємо в собі для інших у різних видах - гнів, гординя, заздрощі, злоба, брехня і зневіра, зрада, і байдужість. Розчинити їх можна тільки добротою, молитвами в позитивних діях і посланнях до всесвітніх позитивних джерел. Основна єднавча енергія є любов. Хоча її всепоглинаючу мають невелика кількість, але вона здатна на великі позитивні зміни.

Та люди, ніби, почманіли (вчаділи від напливу інформацій, обіцянок...) . Замість того щоб творити умови позитиву у взаєминах, у результатах дій своїх, в сім'ях, на роботі і в обиході активно просять князя Господа.

Просять нищії, зли-денні духом.

Висновок: ліниві у творінні миру і майбуття лишень надіються на керівників господ. Вони для нас робити нічого не будуть - у них своя мета, своя зрада і своє прислужництво верховному Господу (чого ви, люди, не розумієте суті і змісту цього слова? Воно внесено в обиход політиками, щоб Ви славили нечисту силу і туди посилали свої енергії життя і цим збільшували кількість зла і були дровима для вогнищ війн на Землі. Палає Рай - ліси, земля, висихають річки і Ваші Душі).

Зеновій Хай краще ворог живе в раю, а ми, якось, на цьому світі, будемо тішитись життю і миру.

Іван Бачення ворога в комусь, це здатність тих, хто в житті сам поводиться ворогуюче до людей, природи.

Микола СХАМЕНІМОСЯ. Спробуймо усі молитися словом і ділом позитивним, то побачимо реальні зміни. Так, зла досить і досить багато на наших теренах. Росія піде саме літаками і ракетами на Україну зі сторони Білорусії, а потім Китай захопить Росію по Урал, а може і до Карпат, залишивши нас без хат. Та мудрість китайскька може взяти верх над амбіціями імперськими у Путіна і знову зірветься всесвітній «план» по знищенню людства. Та скоро, скоро російські керівники сядуть з українськими на перемовини про мир під зазеленілими тисячолітніми дубами за столами на 270 кілометрах автотраси Київ-Варшава на весні у травні на 23 дні.

Так, люди не відчувають не сприймають світ Душами, а ось лиш очима блудними і вухами затуленими бігають за речами матеріальними і обіцянками.

Джерела війн – наше зло…

Війна буде? не буде?! – все в наших руках і умах.

Іван В Україні, нібито, всі патріоти, тільки східні істинні, а на заході держави - націоналістичні. Була у переважності православно-християнська і греко-католицька релігійна традиція років тридцять тому, а що тепер від різних позицій бачення патріотизму, чи від кількості різності тлумачень традицій змінилася суть і зміст нації, держави?

Люди, бережімо свої життя, народ, країну; бережімо свій дім, родину і живімо зі всіма сусідами мирно, то збережемо цілісну Україну.

Микита Як свідчить історія, теологічні, чи національні питання підігрівалися лиш для початку будь якого конфлікту, однак це все по суті й змісту війни були за право власності, чи для вгамування внутрішніх проблем держав, а в цілому це була і є по сьогодні боротьба між імущими і неімущими. Головне було вказати на ворога і вмотивовувати його винність за національні, чи релігійні переконання. Пани сваряться, а в бідних чуби рвуться, щоб випустити дух незадоволення.

Така ж причина і цих досліджень і експертиз, щодо майбутнього облаштування суспільства – яка частина з двох означених має залишитися. Питання відкрите.

Ось чому так людям близькі і такі чутливі питання народу (хоча часто говорять про націю) і його національної ідеї, як і про теологічні повчання, бо виросли вони з тих засадничих моральних якостей життя і цим вся людська спільнота є подібною між собою.

Сьогодні ці якості життя сильно потерпіли від продуманих зваб, від продуманих компроментуючих ідеологій, однак вони є основою ідентичності і в цьому їх міць, міць цих духовних якостей (зокрема гуманності, справедливості і гідності), бо серед маси неімущих їх носіями є більшість.

Енергетична міць спільноти залежить від їх масового співробітництва і ми всі маємо це розуміти і все зробити, щоб виставити хоча би орієнтири у створенні умов для єднання. Цим ми спасемо багато життів і саму планету. Це не вигадки, а такий прогнозований результат. Тільки будьмо цього свідомі і будьмо в бдінні, щоб нас не звабили блискучими цяцьками і «безплатними порадами» Ґугла, бо буде пізно, коли нас накриють сенсорним ковпаком.

Сергій Людство сьогодні по багатьох параметрах є однією цивілізацією-сім'єю, то шукаймо спільно і розважливо всі можливі варіанти ЖИТИ в гармонії і гуманності. Це не просто. Одне діло сім'я, а інше весь світ у його складній стуктуризації, в його причинно-наслідкових позиціях з різними рівнями культури поведінки. То виключмо крайності і створімо чудо – будьмо істинно розумними. Духовні якості мають бути основними у ЖИТТІ

і для ЖИТТЯ у всіх державах світу. Вони, практично, уже готові до цього. Однак керівники держав бояться того, що єдина ідеологія знівелює інститут держав і інститут таких маленьких князьків. Практично нічого не змінилося для українців в цій програмі укрупнення мережі районів. Те ж буде із областями, те ж буде і з державами. Люди практично і не зреагували. Цей експеримент вдався. Другий експеримент по тотальному збідненню пробуксовує – в діховному світі спрацював, а от тотальне матеріальне збіднення мас іще ціпко тримається. Люди прикипіли Душами до нього. Це теж не правильно, бо збідніння духовне приведе нас до матеріального збідніння. Просто це проявиться з часом.

Богдан Таке об'єднання ймовірне, але в ньому є теж два кінці цієї палиці рівноваг. Вони можуть зберегти життя і планету, коли базуватимуться на цих наявних расових, національних і релігійних ідеологіях. Ми свідомі, що кожна ідеологія є лиш надбудова більш менш аргументована фактами, які сюди їх притягли колись за вуха. Однак якості життя мають природнє походження в еволюційному сходженні людини і ми є вихованими дітьми Бога і маємо усвідомлювати, що збереження Життя є основою всіх протистоянь і маємо бути готовими цим об'єднанням боронити його, а не входити у війну з позиції цих ідеологій-вигадок, на які так розраховують глобалісти, як запасний варіант у можливій глобальній світовій війні.

Знаймо всі, що битися на заклик біжать усі з впевненістю, що переможуть, та не знають того, чий лоб буде розбитий.

Коли питання стоятиме у збереженні життя і дому(планети) в якому ми жили і маємо жити, як сім'я, то слід не акцентувати налаштування (як суспільне виховання і в чиїх руках воно було, тому не забуваймо в кризові моменти про це) своїх умів на національних, теологічних, расових переконаннях. ЖИТТЯ І СІМЕЙНИЙ ДІМ – це має бути святим і непорушним.

Сергій Я теж кланяюсь всім тим, хто зі своєї творчої праці живе, хто мудрий в діях, бо тільки так і в результати їх праці направляються позитивні енергії. Рівних людей по духовному розвитку нема, а єднає їх подібність устремлінь до істини - правди, правди життя. Однак знаймо всі, що правда тримається між людьми завдяки Любові. От вона і є основою гуманних взаємин між людьми, є здатною турбуватися про потребуючих і тих, які хочуть жити вільно і гідно, хоча інколи без крихти хліба (образний вислів). Саме такі здатні бути щиро добрими і саме з їх виростають ті, які Знають цю якість -Любов.

Пізнавший цю якість буде все своє свідоме життя будувати гармонійні взаємини з усіма, кого зустрічатиме у своїй повсякденщині і цим вони ж є духовними вчителями у своїх життєвих просторах. Вони є джерелом тих, хто здатен творити гуманне суспільство, бо вони по своєму психічному складу є творцями і постійними шукачами тих способів і методів – як гармонізувати це різнобарвне суспільство.

Так, ці напрацювання по реалізації цієї суспільної програми і були описані в тих книгах, виходячи із земного розуміння можливостей моїх і мені подібних, як нашими Знаннями і можливостями у формуванні ідеї такої спільноти через людські уми. Ми цим і далі займаємося і це не є якимось обмеженим строком. Водночасі він має між собою велику риску. І тому наша праця має йти паралельно з тими, хто здатен суспільними механізмами вирішувати питання єднання людства на платформі позитивних енергій.

Знаю, що Ви, Юрій, Орест, Светлана і інші уже здатні займатися цією важкою працею - єднати і навчати. Однак на сьогодні у нас обмежені можливості в людських ресурсах. На це потрібен час. Він потрібен і мені, бо теж маю вирощувати собі сподвижників, гуртуючи і налагоджуючи енергетичний звязок з ними. В цій роботі є умова одноразового живого спілкування. Я вже повідомляв Вам про свої відчуття важкості тих Знань, які я поки не можу розіслати конкретним індивідам-пошуковцям-учням. Вони ще підростають. Це частково буде раптовий стрибок і в даний час космос поки що відмежувався енергетично від енергетики людства на нашій планеті. Тому умови ми маємо самі тепер показати, заявити про свої можливості реалізовувати ці програми – тоді буде і дієва допомога.

Другий путь передбачений і сьогодні ми вже в ньому живемо – тотальне знищення людства, як джерела негативних енергій, якими не можна управляти. Їх уми працюють чисто споживацьки і в бажаннях просто вижити, без розуміння того результату. Ідеологи цих проектів знають, що їх «зброя» - це маніпуляція умами через ЗМІ, це той зростаючий страх перед наявними і пропагованими ідеологіями (державні, партійні, релігійні) і їх силовими структурами, як і втрата самої цінності матеріалу – грошової маси, бо, так звані, коштовні камені і метали втратять ту значимість для організації життя.

На сьогодні неадекватно сильно зросла кількість зневірених і байдужих – їх треба розбудити, бо саме з їх середовища ростимуть сподвижники позитиву, але їм потрібно все ж показати варіанти, щоб вони відчули можливість вийти зі своїх станів. Вони уже відмовилися від існуючого зла, але й не довіряють можливостям нарощувати позитивні енергії шляхом зміни своєї поведінки на якостяхжиття і цим сильно допомогають негативним енергіям, а щоб відкрити їм канали зв'язку, то цим маємо займатися уже ми. Ось тоді і допомога прийде від всесвітніх позитивних джерел. Ми підготуємо з цього середовища умови, а це 50-70 років. Це хороший розклад. Однак сьогодні роздрібнено і без взаємодії між собою уже працюють сподвижники програм, подібних Вашій. Ми маємо об'єднатися для цього. Це шанс і смисл цієї місії.

Якби я ті книги видав, то темні сили людства, свідомо, чи від організаційних можливостей використали б їх для своєї перемоги над свілими енергіями. Хоча лиш тимчасово, але цим залишкам людства прийшлося б іще прозрівати сто літ. Я Вам поки достатньо подав ці орієнтири. Зміни ми в цих тілах уже не бачитимемо, хоча праця велика робиться і буде робитися. Космічні енергії не залишать Землю. Ми теж звідти корінням з тих джерел ЖИТТЯ. І так ми з Вами заклали початок єднання Знань і можливостей космосу зі знавцями соціологічної структуризації людства і знавцями можливостей прикладними методами єднати їх для збереження Землі, в цій тюрмі, якою весь час була ця планета, де завдяки еволюції умів і проходить процес оччищення кожгої людини і паралельний процес пізнання якостей життя, як система методолічного накопичення позитивних енергій з наявних негативних. Саме цю функцію виконує Земля в цій сонячній системі і саме завдяки людським умам.

Якщо ось так різко ворухнути суспільство, то керіники, прихильники і послідовники їх готові будуть у страху знищувати безцільно людство. Сьогодні працюють в їх програмі деякі напрямки –війни, грипи, гроші, психологічне зомбування ТБ зі спямованими передачами, шоу, рекламами і тими тематичними фільмами про хворе суспільство, про вбивства, про магію впливу на свідомість для маніпулювання умами, бо цим забирається час, коли людина мала би час спілкуватися з собі подібними у розмірковуваннях про істину ЖИТТЯ. Тому сучасна людина в реальності є залежною від ЗМІ і завдяки їм і через них інтернетом, психологами встановлено контроль над окремою людиною, яку по суті й змісту її дій у поведінці можна характеризувати, як аморального, політично некомпетентного і духовно падшого суб'єкта.

Ведуться пошуки і спроби за цей менший період очіпувати своїми чіпами, а перед цим вивести космічні чіпи з ладу – просто наповнити психічно кожну людину негативними енергіями і вони як отара підуть у прірву і тоді вони візьмуться за тимчасово зневірених і байдужих, чіпуючи їх для своїх потреб для фізіологічного відновлення життя і обслуги. Вони поки ще не знають всіх енергій цієї планети і не взнають.

Іван Доктрина вибраності не в трактуванні, а як в «джерелі» того, що вони мають один і той же зміст і ту ж суть цієї доктрини. Слід знати ширше всім про те, що відомо вождям-князькам про міждержавний уряд, отих адептів масонства, про оті енергетичні блоки Знань по структуризації напрямків впливу на людину (та ж книга Ніколая-Єлени, а скільки їх іще є уже в розпорядженні цих самозваних вождів (хоча вони теж підживлюються негативними енергіями з космосу), як і інші культові речі (та ж чаша Грааля).

Слід у цих соціальних програмах показати і розкрити всі їх можливості, якими вони уже відкрито бахваляться, концентруючи увагу на висновках і тих, ними очікуваними огидними результатами. Це має запрацювати. В добру путь Вам, люди!

Богдан Людина сприймає світ, мислить, образами і творить обрано, а спілкується обумовленими словами про ті чи інші образи, як предметів, чи то дій. І досить є багато слів, на жаль, які обумовило суспільство для «полегшення» спілкування і часто закладаючи в них ті енергії по суті і змісту, які несуть собою негатив. Вони у реченнях, ніби ті вовки в очечій отарі. Тому сьогодні слова часто є далекими енергетично від основ життя. Ось чому ми, сівачі позитивного, маємо іти у людські уми саме через наявні образи у застосовуваних словах, у застосовуваних ними партійних, релігійних ідеологій. Саме так ми можемо очищувати від негативу їх уми і водночасі засівати потяг до позитиву.

Ми є сьогодні предтечами, приготовлювачами ґрунту, умов для тих, хто прийде в спільноту і буде активніше насичувати їх уми позитивом. Бо не дає врожаю зерно, кинуте на камінь, чи в суху землю.

Ми маємо виростити для нових поколінь вміння БАЖАТИ їсти ті плоди пізнання доброти і зла, бо саме на такому контрасті людина набирається досвіду, а потім мудрості і набиратися вмінь у здатності творити доброту, як путь до щастя. Щастя і є той існуючий орієнтир, який вчить творити позитив – щастя хочуть всі. Воно є станом єства і воно підсилює відчуття благодаті, устремліннння жити. Щастя проявлена якість ума людини, її поведінки, а Любов є невидимою творящою енергією для дій у твореннi щастя, дл я пізнання його якості. Це не зменшення значимості Любові. Ми маємо розуміти її великі енергетичні можливості, бо саме вона здатна цілісно єднати собою весь негатив і весь позитив, чи з позицій гуманності, більш помякшуюче готувати людство для зміцнення довіри до ЖИТТЯ. ЖИТТЯ існує, діє, цвіте тоді, коли воно отак запросто проявлене ЛЮБОВ'Ю.

Микола Та прозрівші, духівники, святі уже є свідомими людьми, є боголюдьми і вони говорять правду. Про таких говорять, що це Всевишній їх устами несе ці слова поміж нами.

Орест Ісус також був один - а результат помножив у стократ… хоча на фоні більшості це незначна частина. … але пробудження іде… і Бог зростить посіяне…

Юрій «Христос воскрес» – поют во храме,
Но грустно мне… Душа молчит.
Мир полон кровью и слезами
И этот гимн пред алтарями
Так оскорбительно звучит.
Когда б он был меж нас и видел,
Чего достиг наш славный век,
Как Брата брат возненавидел,
Как опозорен человек.
И если б здесь, в блестящем храме,
«Христос воскрес!» – он услыхал.
Какими б горькими слезами
Перед толпой он зарыдал.
Пусть на земле не будет, братья,
Ни властелинов, ни рабов,
Умолкнут стоны и проклятья,
И стук мечей, и звон оков, –
О лишь тогда, как гимн свободы,
Пусть загремит: «Христос воскрес!»
И нам ответят все народы:
«Христос воистину воскрес!» .
Дм. Мережковский. 1887

Богдан БОГ - є ЖИТТЯ, це є різні люди, як частина цих енергій з усією кількістю тих, хто життям проявлений і дихає. Самец ю сукпність ми називаємо БОГом. Так от люди у гонитві за багатством, за тими матеріальними статками так закрили свої духовні центи (Душі) що вони не впливають на дії дурних людей і от ці зерна посіяні Ісусом заросли означеним бур'яном.

Сергій Спочатку всі нові ідеології(релігії теж) несли вікову мудрість, бо потреба була в них людством і набралася та критична маса (за визначенням соціологів), яка і дала цей стрибок, чи, правильно сказати, створила умови для відродження якостей духовних. Будь які нові релігії ідеології несли в собі позитив, запрошували єднатися на істинних знаннях, на якостях життя і цим гуртували навколо себе послідовників. Такими вони були на стадії появі і в ранніх періодах своєї розбудови. Сьогодні християнство, як релігія закостеніла, у ній зневірилися люди, вона не відповідає духовним запитам громадян і тому весь час збільшується число байдужих людей. Уже визріла потреба у вибудові нової ідеології, яку пророки назвали, як прихід нового МЕСІЇ, нового Христоса. Назва тут не визначає Суть і зміст того очікуваного духовного прозріння людства має відбутися і будуть предтечі і будуть месії-христоси, які здатні впливати на уми і серця людей. Це їх свідоме культивування знань про істинне життя; це реальні зміни в поведінці людей.

Орест Так… та все ж таки ми обрали місію просвітницьку - значить не даремно…, бо нічого не робиться у житті просто так… Значить слово істини чекають ті, хто прокидається поволі - і це є факт … вже по всьому світу є досить просвітлених душ які розуміють дійсність і готові до створення світу Любові … цей світ уже твориться кожним пробудженим зокрема - це і є той прихід Месії на який чекають віруючі і який твориться у душі кожного… З таких світлих душ і складається нова земля і нове небо…

Михайло Так, це буде Месія у множинності і ця епоха не за горами, та буде творитися і нами, хоча буде не з нами, бо це ще десь 150-170 років і тільки активніші свідомі і зважені дії здатні скоротити строки. Сьогодні тема пробудження духовності у зменшенні негативу досить актуальна і спостерігаються активніші дії, яких не спостерігали раніше у всіх цивілізаціях. Сьогодні є наявні для цього технічні можливості.

Микита Зло боїться всього, а доброта і любов гідно йдуть між нами, насичуючи усіх, а ми так маємо усі прийти до розуміння умом, що цими якостями розчиняти це багно, очищаючи єство і водночасі відновлювати здатність через Душу спілкування з космосом, щоб бачити майбуття своє як явь.

Оксана Соціальна програма має виключити при реалізації примус, звабу, обман, якісь обіцянки, бо саме вони знищують, як позитивні, то так і негативні наміри у цих програмах серед втілювачів і серед приймаючих в соціумі, бо порушують потік енергій правди і довіри. Тому послідовники, прихильники і втрачають цю довіру, розчаровуючись в суті намірів вождів з обох сторін суті життя.

Сергій Так, я допомагатиму Вам посилами енергій в думки, слова, діла – Ви цю підтримку відчуватимете. Ми дали орієнтири, і хай вони не стануть метою в діях, чи ідеєю одних для всіх. Хай це проходить їх досвідом, бо саме так формується енергетичний оберіг. Несіть цей хрест-місію з радістю. Ваша пора прийшла. Творіть і скоро той час, коли космос відкриється таким сподвижникам Духа у пошуках! Бо такі є вчителями для інших. Так було і так є. Бо до такого стану кожен приходить індивідуально і найкраще при індивідуальному контакті, а, відчувший благодать відгукнеться і прийме з довірою цю допомогу.

Микола МОЖЛИВОСТІ МОЛИТОВ. Прошу і далі іти в житті молитвою словом і ділом. Допомагаймо прорости в нас зернам любові і доброти, бо хитре зло було притихло флюгерно із незатребуваності, а це знову голови підняло – воно живиться нашими

приземленими умами, а не одухотвореною Душею у прийнятті ЖИТТЯ, як основі, що забезпечує рух всіх позитивних енергій. Одухотворення відкриває нам можливості творити позитив.

Насичуймо простори благодаттю, починаючи з себе, з сім'ї, родини, на роботі, з сусідами, чи в дорозі нашими енергіями світла і тепла.

Допоможімо собі, людству всьому зрозуміти усе те – чого ми так сильно увійшли у війни, в брехню, в злодіяння, як для іспиту нас Сущим, Всевишнім; як для стимуляції розуміння потреби очищення, каяття за дії в цьому житті, в життях предків, в життях своїх дітей, онуків, щоб бути готовими приймати енергії радості і доброти.

Не за один день нам вдасться це, бо роками, століттями ми не очищували себе, простори усвідомлено і по правді, не очищувалися від сміття, не освічували свої діла в деталях. Не вміли ми нести позитив з покоління в покоління з розмов, з власного досвіду своїм потомкам власною усвідомленою поведінкою.

Хай чистими будуть оселі, хай чистими будуть уми, то так ми спільно і в надії здатні мир і щастя будувати скрізь, повсякдень і на віки.

МИ СИЛЬНІ РАЗОМ, МИ МІЦНІ ДОПОМОГОЮ СВІТУ, МИ СВІДОМІ ЗАВДЯКИ МИСЛЕННЮ І ЗНАННЯМ! КОЖЕН РОБИТЬ ВСЕ МОЖЛИВЕ І САМЕ ТЕ, ЩО ВМІЄ, АБО БАЖАЄ ТАКИМ ДОПОМАГАТИ. Я МОЛЮСЯ ЗА УКРАЇНСЬКИХ ЗАХИСНИКІВ, ЗА НАРОД УКРАЇНИ І ЗА НАШУ РІДНУ ЗЕМЛЮ, МОЛЮСЯ , ЩОБ ВСЯ СПІЛЬНОТА НА ЗЕМЛІ У ВІЛЬНИЙ ЧАС МОЛИЛАСЯ ЗА НАШУ ЦІЛІСНІСТЬ --БОГА-ЖИТТЯ, ЗА РОЗУМІННЯ ТОГО, ЩО ПОЗИТИВНІ ЗМІНИ У НАШОМУ СВІТОГЛЯДІ КОЖНОГО БУДУТЬ ОСНОВОЮ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ГАРМОНІЙНОГО, ГУМАННОГО СУСПІЛЬСТВА, яке прийме за основу у взаєминах співпрацю, співтворчість, а не війни. Молімося у спілкуванні, молімося добрими ділами з любов'ю і благоговінням - і процес зрушить. Він уже рушив - не зупинімо його сплеском нового бажання користі і зла між нами.

Сергій ЗВІТ коротенький усім, хто діями суголосний і тим, хто дорікає на мою бездіяльність.

РАЗОМ МИ СИЛЬНІ! Народ показує зразки згуртованості і розуміє визрілу небезпеку у війні з агресором. Політики консолідували свою діяльність з нацією. Всі релігійні організації творять молитви, зміцнюючи Дух народу України. Якщо міцний ДУХ народу, то його не покорить ніякий ворог! Потрібно всі можливості і засоби всім скерувати на захист Києва. ЗАХИСИМО КИЇВ, ТО ЗАХИСТИМО УКРАЇНУ!

Захисники професійно захищають Батьківщину.

Ми, населення, допомагаємо усім необхідним для оборони.

Я, окрім молитов, дописами пропоную кожному глобальну визначеність для розуміння і в подальшому спрямувати всі позитивні можливості єднатися людству у протистоянні злу і війнам. Для цього є реальні можливості в кожного – творімо молитви для формування потужних духовних енергетичних потоків, як захисного зонта для покриття ним всієї території нашої України; і доброту у всіх діях з любов'ю і благоговінням для формування позитивних енергій, які поглинають і поглинуть наявний негатив у нашій поведінці, в тому числі і енергії злі, без шкоди людям і природі; щоб оце все відбувалося у поєднанні участю в громадських організаціях, в загонах самооборони для забезпечення правопорядку, харчування, спокійного відпочинку-сну.

Відрадно бачити єднання всіх людей у відсічі агресору у позитивних спільних діях, а це показало – наскільки наш народ дружний і добрий і саме цим відкрилися їх Душі, відкрилися для прийняття з вдячністю допомоги від інших держав, відкрилися для прийняття духовних енергій зі Всесвіту. Так він невидимий, але чутливі люди можуть засвідчувати цей процес.

Багатьом відкрилися, чи вони самі у собі свідомо, чи несвідомо відкрили на основі свого життєвого досвіду і цього досвіду чотирьох діб в Ірпині і Бучі, почерпуючи мудрість віків, свої особисті і колективні МОЖЛИВОСТІ.

Хоча всіх цих позитивних, духовних енергій у носіях не видно, однак вони найскорше проходять процес єднання і є дієвими у результатах наших дій раптово, чи в потрібний момент, як умовами, чи при їх відсутності, не претендуючи на могутність, публічність. Однак, саме вони дають половину, чи й більше, результату.

Розуміючи це, я застосовую свої можливості, свої енергії життя при долученні до всесвітніх Знань для творення молитви за захисників, за народ, за людство – разом ми є моноліт.

Готових відповідей для кожного нема і не на часі, бо я в процесі творення, стимулювання читача і просторово веду їх до переосмислення свого істинного покликання життями саме сюди, додаючи маленькі екскурси в минуле, або в майбуття з розумінням сьогодення і того, де живемо ми, куди нас кличе Душа у всьому розмаїтті бачень, розумінь індивідуально сьогоднішніх подій.

Петро Звичайно, примітивні енергії займають вісімдесят процентів душі, тому і життя на планеті поки що низької якості, тому ви і праві в цьому питанні.

Сергій 80% , та скажемо 98% - це кількісний показник із загального числа людської спільноти, а якісні практично тримають рівновагу і ця сьогоднішня чутливість колишеться в 2% . В цілому більш менш комфортно людству, коли співвідношення між негативними і позитивними енергіями витримується у такому співвідношенні - 49:51.

51%, як якість світлих енергій. Якщо навпаки - то це сьогоднішня ситуація у світі, а в Україні забрали чимало ще з 51% позитивних енергій оті зневірені і збайдужілі.

Мудрість Жив собі колись один дуже заможний пан. Була у нього велика щаслива родина, великий маєток і прекрасний сад біля нього. І було у нього все так добре, що він від того навіть нудьгував. Але одного разу тим містом пройшла сильна буря з грозою і градом. Зранку пан вийшов у свій сад перевірити чи не поламало дерева. Аж ось під деревом він побачив дивовижну пташку з перебитим крилом! "Яке диво! - вигукнув пан - в житті не бачив такої краси!" Він підхопив пташку на руки і поніс у свій будинок. В той же день знайшов найкращих лікарів, що принесли ліки для пташки, які їй допоможуть якнайшвидше одужати...

Пан дбав про пташку, як про власну дитину: годував, розмовляв з нею, бавився... Пташка відповідала вдячністю і вже на другий день заспівала... Той спів був неймовірно прекрасний і пан від того аж літав на крилах щастя. Він хвалився таким "скарбом" перед сусідами і нікому геть не давав торкатися пташки.

А тим часом з кожним днем птиця почувалася все краще і у пана з'явився страх, що скоро вона його покине... Від тієї думки він втратив спокій і сон... Все думав, як її втримати... І однієї ночі, коли пташка спала, пан підрізав їй крила... На ранок пташка прокинулась, побачила свої крила і гірко заплакала... Відтоді вона стала нещасна і сумна... І більше ніколи не співала... З часом пан почав втрачати до неї інтерес і в один такий день вона зникла з саду. Кажуть, її забрали друзі - птахи на своїх крилах...

Орест Не знецінюйте коханих задля того щоб втримати їх біля себе. Не висміюйте їх світогляд, мрії, думки, страхи лише тому, що вони відрізняються від ваших. Вас пускають у душу, як у свій дім, то ж не смітіть там, бо вас наступного разу туди не запросять. Любов не підрізає крила. Любов - піднімає до небес. Погодьтеся, приємніше, коли пташка, маючи сильні здорові крила, сама прилітає на твоє вікно ніж не може полетіли через підрізані крила.

Не дозволяйте себе знецінювати у стосунках, бо то вже не Любов! Пам'ятайте, що ви унікальна улюблена дитина Творця! І ви вже прекрасні, як Його витвір, і не сумнівайтесь в собі ні на мить!

Микита Корені позитивних енергій у кожному з нас, у кожному Роду, кожного народу, всього людства на Землі у їх взаємодії зі Всесвітом, які формують гармонійні,

гуманні взаємини всього живого на Землі з цілісним розумінням смислу ЖИТТЯ. Істина є синонімом слова правда. Ми їх застосовуємо у загальних абрисах при житті, проявляючи їх, як справедливість, як правильність дій, бо це і є певні потоки цих позитивних енергій, які переміщаються в просторах і носіями, і творцями їх є свідоме людство, то так і несвідоме на певних етапах свого життя.

Сергій Ці публічні книги, дописи, написані з нами, пристосовані для сприйняття людством і, навіть, є умовою для спонукальних пізнань кожним себе, своїх можливостей підійти до реальних змін у своєму життєвому просторі, у просторі України.

Так, я в тих дванадцяти книгах ніс реальні Знання для перелаштування людської спільноти на нашій Землі. Однак, у відчуттях стикнувся із неготовністю людей прийняти своїми відчуттями і в реаліях того рівня гуманного лібералізму у взаєминах людських, як нової казки, нової ілюзії на рівності індивидів-особистостей, на чутті справедливості.

Тому і такі прохання до таких простих дій, до позитивних поступів у молитвах і до творіння доброти з любов'ю і з благоговінням при наявних можливостях. Бо нема потреби плодити ненависть до агресора, а з гідністю захищаймо Батьківщину і це буде правильний путь, на який нас уже вивів Всесвіт. Приймімо таке розуміння цієї війни і далі йдімо у цій піднесеності, бо тепер і саме тепер ми творимо ядро позитиву, яким збережемо Україну і планету.

Хай це поки є зовнішнім і при тому глибинному глобальному протисоянні чуття людством істинності волі при самодостатніх можливостях в організації своїх життів з наявною незатребуваністю окремої людини у виробничих процесах, яка вже сьогодні набрала абрисів зневіри, байдужості до богів, до соціального облаштування умов життя при цій великій глобалізації виробництв з їх можливостями автоматизувати будь яке виробництво, навіть гуманітарні затребуваності людини (комп'ютери, мистецтво), навіть освіта і сфера здоров'я націй, аж до прямих можливостей маніпулювати людськими умами в окремості, то так і масштабно. Наявність цих знань про істину життя і її складові завжди були в людських умах, як запрошення до пошуку, до змін у собі.

З другої сторони при глобалізації виробництва із зосередженням банківської системи в руках імущих дозволить згорнути соціальні програми, то виникне потреба створювати нові робочі місця і навіть продумувати питання про перепрофілювання великих мас людства.

Чи підуть глобалісти на такі поступки для забезпечення величезної кількості людей гідним і насиченим життям? Чи може вони зговоряться, а це ймовірно і для цього вже є можливості при біометричному контролі (чіпи). Уже проводяться експерименти для зменшення тієї масової (біля 80%) ліквідації чисельності людства. Потреби не буде навіть у примітивних спеціальностях, хіба що для контактно емоційних потреб – догляд за дітьми, за старшими людьми, або як сировину для збереження і відтворення такого виду життя в людині. Тоді звідси виходить наступна проблема – для кого буде працювати це виробництво, якщо ліквідувати з цього кругообігу споживача?

Микола Остання війна серед людей буде війною за правду. Ця війна буде всередині кожної особистості. Війна - це з власним невігластом, агресією, роздратуванням.

Сергій І тільки радикальна трансформація кожної особистості може стати початком мирного життя всіх людей.

"Хто визволиться сам, той буде вільний...", - саме так, а з кожного в гурті виростали народи і лиш вільні народи мають від БОГа нагороди.

Микита Сергій Допоки не змінимося ми до чеснот Життя, то ця війна з усвідомлення може мати різні строки - ще тридцять два, або сто шістьдесят два. Тож міркуймо люди, міркуймо всі і шукаймо вихід самі, не чекаючи організаторів, лідерів, бо їх по факту іще нема, спільнота ще не завагітніла ними. А нам уже пора всім долучитися до творіння щоденно тих якостей життя, які і допоможуть нам енергетично завагітніти. Іншого виходу нема. Очищуймося від помилок минулих і не плодімо нових, а паралельно навчаймося

творити справедливо і вільно в діях доброту, як перші кроки до мирного гармонійного співжиття з усіма. Дерзаймо!

Микола Вже зараз зріє це протистояння і ми спостерігаємо вже певні результати в зростанні числа зневірених і байдужих. Однак досить сильно почали зростати негативні енергії на Землі в проявах гніву, незадоволеності, злоби і людина не здатна її контролювати – вони в середині їх. Людей не вчили розуміти появи в їх житті негативних проявів, не вчили творити позитивні якості, а тепер взагалі все робиться, щоб такі пізнання не поширювалися. Та все ж проростає ідея Раю у цьому періоді вікової еволюції людини і вже прийшла до стану усвідомлення своєї місії, як вільного і самодостатнього індивіда, вийшовши на рубіж з тихим бунтом, та у притистоянні активізувалися носії негативних енергій, які спалюють всі позитивні енергії в своїх життєвих просторах.

Це є основна причина війн і ті розмови про світову війну. Бунт неминучий, неминуча ліквідація людства. Людство відмовляється від Всесвіту. Нема надій і ілюзій до Творців, а на Землі ми бачимо лиш абриси того, до чого ми підійшли впритул. Що робити далі не знають вчені, нема і Знань з космосу. Ми поки не здатні пройти його перевірку нас на здатність творити любов, доброту, милість… Наші намагання носять точкову реакцію сприйняття-відгуків і масову відмову жити, як і те зростання великої агресії в діях людей.

Ми досить розгублені в плані прийняття такої пропозиції всіма для дій. Вони є в можливостях людей. Вони зберегли довіру до своїх вождів-керівників, але і вони в розумінні цієї проблеми на такому ж рівні, як і всі. Опустили руки люди, змарніли умами у зневірі до своїх можливостей і цим послабивши можливості протистояти великому бізнесу і його устремлінню автоматизувати всі технологічні процеси, аж до керування ними теж.

Хай це поки є лиш зовнішнім сприйняттям у цих думках, як примара, як узвичаєні міфи, але саме такий погляд на перспективу і буде умовою формування свідомих позитивних устремлінь, які дають шанс зберегти спільноту. Таке ж бачення долі України, яка має бути ядром у відродженні нової спільноти для всієї цивілізації на планеті, або створить умови ще на дві з половиною тисячі літ для налагодження гуманних, гармонійних взаємини з ліберальною його структуризацією.

Піднімаймося усі для захисту життя: хто зі броєю, хто з молитвами для пошуку можливостей мирного врегулювання політики війн, для прийняття допомоги від сусідів. Енергію для цього ми можемо збирати в позитивних діях з усвідомлення саме такої місії кожним. Змінюймося люди! Змінюймо самі умови життя.

На сьогодні світ розвіяв міфи Росії в її гегемонізмі і як імперії в бажаній Путіним структуризації не тільки тут, в Україні, а й на всій планеті з його викривленими миротворчими ідеями.

Знаймо про прохання: не плодімо негативу в гніві, паніці, страху, злобі в тих словах хульних, у сварках на кухні, бо цими енергіями ми перекриваємо доступ на наші терени святої Благодаті.

Українці уже відчули свої можливості формувати системний блок знань і дій. Збережімо цей позитивний поступ на Землі. На нас сьогодні дивиться вся планета. Хай вічікує, хай недостатньо допомагає, але в нас почав формуватися системний блок дій в облаштуванні життя, який придатний буде всім. Бережімо життя і не віддаваймо його бездумно.

Щастя Вам, люди, і Вашим родинам, Родам, народам!!!

Сергій Поки в людства є велика ймовірна кількість носіїв позитивних якостей життя (а це основна умова для життя), то є шанс, то є можливість протистояти, чи зберігати цю рівновагу проти задумів глобалістів і їх можливостям в автоматизації виробничих процесів, в пошуках нанотехнологій керування суспільством в таких нових умовах участі людей і їх зайнятості у виробничих, життєвих, суспільних процесах. Так такий пріорітет жменьки глобалістів при їх можливостях ставить перед ними і всім суспільством вимогу – зменшити кількість робочих місць.

Однозначно, ми сьогодні вже пресичені числом працездатних, які вже відсторонені від суспільного виробництва, а їх збільшуватиметься.

Вони ж теж хочуть жити і їм теж потрібні певні умови, щоб задовольняти, по-перше,свої життєві потреби, а по-друге, вже має бути готова нова суспільна ідеологія, яка б насичувала уми людські. Її можна вибудовувати на вікових відновлених і технічно підготовлених традицій родів, то те ж саме можна сказати і про наявні релігійні традиції зі збереженням тих меж поширення, які уже є. Зважити на те, чи пропрацьована логістика лібералізму у взаєминах людських. Не слід відкидати і ті націоналістичні надбання держав.

Так, глобалізовано до подібності струкруризацію інститутів держав, вже налагодженні системи охорони здоров'я, системи соціального забезпечення, системи освіти, діє світова міграція робочої сили, глобалізовано торгівлю і налагоджено виробництво всього того, що полегшило працю в окремих регіонах планети. Це і спільне для всіх застосування сировини, деталей, механізмів, цілих комплексів для виготовлення засобів виробництва, чи виготовлення готової продукції з можливістю поширювати у світі; це і продукти харчування, це і система забезпечення питною водою, це і визріла проблема всезагального значення у збереженні атмосфери.

Микола Факт, люди викохали життями і розуміють значимість наявної культури поведінки на всіх теренах планети на сьогодні і готові до змін у майбутті, як себе, індивіда, чи особистості, у цьому кругообігу життєвих енергій, щоб зберегти ту здатність вільних і відповідальних дій людини розумної, так і того гуманізму, який має під собою ґрунт справедливості, так і творення доброти, як основи гармонійних взаємин, які дають можливість відчувати радість, задоволення у собі, як стан щастя, який дає нам гідність і впевненість на сьогодні в діях, на сьогодні із визріванням устремлінь в майбутнє.

Такий стан здатності до позитивних дій, як і людські емоції, що є результатом роботи нашого ума (свідомого, чи то з користі) все ж є рухом позитивних енергій і коли вони є в тісній взаємодії з відчуттями нашої Душі, то в думках, словах і діях присутня гармонія. Такий стан енергій у більшості здатен захищати гуманні засадничі основи лібералізму націй і держав, то так і у світовому масштабі, змушуючи глобалістів шукати інші методи взаємодії зі всією спільнотою. Ліквідація спільноти нестиме і їм проблеми із за втрати джерела життя людини як такої, так і втрата споживача на їх послуги і товари.

Рух позитивних енергій, їх постійне творення окрилює людину, дає натхнення і в них відсутні відчуття розчарувань, зневіри, байдужості, бо останні свідчать про зупинку енергій. А ще гірше, коли ця зневіра провокує людські уми до злодіянь.

Орест Смак найвищої насолоди… або справжнє щастя….

Відомо, що одним із сенсів життя – є щастя, радість, задоволення та насолода…

І сенс життя духовної людини – зробити свій внутрішній світ кращим і розвинути смак до насолод найвищого рівня…

Усі сьогоднішні проблеми сучасного людського суспільства - можна знайти у зруйнованих природньо-здорових системах цінностей…

Сьогодні найчастіше зустрічається те, що люди здебільшого цінують найбільше якісь матеріальні речі, ніж люблячі людські стосунки і відносини з іншими…

Тому сьогодні – надактуальним є відновлення справжньої системи цінностей на духовній основі і нашого дійсного внутрішнього світу, і правдивих відносин зі світом, і всіма, хто його населяє, - тобто наші здорові людяні особисті та суспільні відносини...

Різноманітні духовні та релігійні вчення, що проголошують Любов до Бога та до ближнього – є найвищою метою людського життя, - і це, між іншим - цілковита правда, - відзначають також, що людина, тим не менше, схильна до нижчих проявів свого єства, що свідчить про не усвідомленість основних споконвічних Істин… І тому ми й часто спостерігаємо, - що людина може відчувати і такі види насолод, які і формують людське нещастя… хоча усі прагнуть до протилежного - справжнього щастя у житті…

Можна виділити принаймні щонайменше три види щастя, які проявлені у сьогоднішньому світі…

Щастя від володіння матеріальними речами;

Щастя від взаємовідносин і від спілкування з іншими;

Щастя від причетності до вищих духовних цінностей та спілкування з Божественним…

Загалом - усі види релігій і духовних вчень також говорять лише про існування трьох категорій буття: це - Бог, Душа і Матерія...

Де Бог - є джерелом усіх душ і матерії, які є Його проявами…

І Душа – це своєрідний прояв Бога, яка має свободу обирати між любов'ю та егоїзмом, між спілкуванням з Абсолютом та маніпуляціями матерією…

Залежно від того, у чому людина шукає задоволення і у чому людина шукає щастя, тобто на який із цих об'єктів вона спрямовує свою енергію, чи увагу - людина розвиває і відповідно три види задоволень-насолод, які і є визначальними у її ставленні до щастя… У цьому контексті ми умовно їх називатимемо різними видами щастя…

Коли людина звертає увагу лише на фізичний вимір буття і на матерію - вона розвиває смак насолоди, який можна назвати – «нижчий смак», або володіння матеріальними цінностями життя…. Це – «щастя», яке отримується, наприклад, від володіння рахунком у банку,… будинком,… автомобілем,…, престижним становищем у суспільстві та іншими речами – усім тим, що можна придбати і купити за гроші... Сюди ж також можна віднести задоволення, яке отримується під час їжі (від смачної їжі) і сексуальне задоволення…. (До речі, секс без Любові - теж відноситься до нижчого смаку, тому що є задоволенням від «володіння» чиїмось тілом, у тому числі й насильно, проти бажання душі, яка перебуває у ньому)... До цього виду насолоди можна ще віднести також насолоду від володіння над іншими, включно з їх тілами: над рабами, підданими, слугами, кріпаками, найманими робітниками, шлюбним партнером чи тваринами і т.д…… Отож - це ті задоволення, або те щастя, яке відчувається від безпосереднього контакту органів чуттів матеріального тіла, а також і самого розумового сприйняття цього з певними об'єктами взаємодії... Зараз ми живемо у той час, коли люди орієнтовані на ті насолоди, які в більшості своїй відчуваються суто фізично, або тілесно, або ще можна сказати – на ті насолоди які можна придбати, купити, чи продати за гроші…Тому багато-хто продає, обдурює, зраджує, бере хабарі і втягнутий у корупцію… - і це все наслідки порушених систем цінностей… де матеріальне є первинне і важливіше ніж духовне…

І зараз ми також і живемо в суспільстві здебільшого технічно інтелектуальних, але в більшості - не розумних і не здорово мислячих людей… І це тому, що діяльність розуму може бути двох видів. Навіть існує така приказка, що «розум може бути або найзлішим ворогом, або найкращим другом»…

Отож – розум, який настроєний лише на суто чуттєві задоволення і лише на тілесні задоволення – це і є наш «найгірший ворог»…

А от, розум, який налаштований на творчість і вдосконалення внутрішнього світу, на вдосконалення наших духовних взаємовідносин зі світом і всіма, хто його населяє – це і є наш «найкращий друг»!…

І от якраз завдання людини - навчитися майстерно володіти власним розумом і скеровувати його туди, куди підказує нам наша душа…

Смак насолоди, який ми розвиваємо, спрямовуючи енергію нашої свідомості, тобто нашу увагу на розвиток піднесених відносин з іншими створіннями - можна віднести вже до духовного...але початкового рівня – рівня інтелекту, або розуму… На відміну від неживої матерії, - жива істота може відповісти нам на наше тепло, тому відносини з ними можна назвати взаємовідносинами… Почуттів у відповідь, наприклад, від автомобіля, скільки б ми в нього не вклали, як би його не плекали, - ми не дочекаємося… Кожен у душі розуміє, що без піднесених стосунків із близькими – батьками чи дітьми, з друзями, колегами чи коханими, без прояву високих благородних емоцій - наше життя буде прісним, безглуздим чи «порожнім»… Можливо, і саме тому в найбільш розвинених економічно країнах, такий високий рівень самогубств: так, як будучи добре матеріально забезпеченими, але не маючи здорових піднесених відносин, - люди божеволіють і втрачають весь смак та інтерес до життя…. Чому?... Тому - що ми не є тільки лише матеріальними створіннями - ми створені

для взаємодії, та для спілкування, і ніякі мертві матеріальні речі, які приносять насолоду тілу, не задовольнять нас – духовних істот, налаштованих на духовні уподобання – живе спілкування і взаємні стосунки…. Тому Щастя, яке отримує душа від взаємин із іншими живими істотами, - називають і деколи навіть – «райське щастя». Бо уявлення кожної щирої людини про щастя завжди пов'язані з дружбою, любов'ю, коханням…. Ніякі багатства не принесуть радість тому, хто не має друзів, близьких, які його люблять, хто не має того, кого він хотів би обняти і про кого хотів би подбати…

Все, що ми робимо - набуває сенсу і справжньої цінності лише тоді, коли є хтось, хто може приділити нам увагу і час, і з ким ми можемо встановити теплі чи дружні стосунки. Оскільки всі ми – живі частинки Всевишнього – спілкування безкорисливого плану - ми цінуємо понад усе… Напевно, що ми не можемо жити зовсім без спілкування і нам необхідно спілкуватися хоча б з якоюсь живою істотою (кішкою, птахом, собакою)… Мертва матерія – категорія нижчої якості, ніж жива душа. Тому в здоровому суспільстві завжди не підтримувалося, коли заради матеріальних речей людина зраджувала, порушувала обіцянки, брехала, тобто руйнувала більш високе, цінне заради суто егоїстичного і низинного. Тому що стосунки з тими, хто відчуває, – вищі, ніж гроші, аніж володіння мертвою матерією!...

Щастя, яке душа знаходить у спілкуванні з Богом та з іншими живими душами, як Його творінням і з істотами на ще вищому духовному рівні, - тобто у Любові, у Чистому і Найвищому її прояві – можна назвати Найвищою Насолодою і Вищим Смаком Життя і Вищим Смаком Духовного Світу - і це, без сумнівів - безумовне, вічне і нескінченне повне справжня щастя!...

Додам, що різниця між «райськими» та «вищими духовними» відносинами полягає у різних концепціях життя... Райські відносини – це відносини, які знаходяться у межах суто матеріальної концепції («я – це тіло»). Прояв взаємодії та турботи один про одного відбувається лише на рівні матеріальних поглядів на життя, на рівні тілесно орієнтованого розуму…. Відносини ж духовного рівня - з'являються, коли людина розуміє, що всі ми - безсмертні люблячі душі («душа – це я і всі інші!»), і сприймає всіх, як вічних духовних створінь і частинок Всевишнього…

У взаєминах матеріального рівня, навіть дуже піднесених, - страждання все одно неминучі – хоча б тому, що ці стосунки не вічні і якщо ми з якоїсь причини (через свій егоїзм чи через обставини) не розлучимося самі, то зрештою фізична смерть нас неминуче розлучить… Матеріальне (у відриві від Божественного) сприйняття світу і матеріальні відносини – недосконалі, і в них ніколи немає повного та глибокого щастя – адже людина, з якою ми їх будуємо, може, наприклад, неправильно нас розуміти, не оцінити те, що ми зробили, хоч це й коштувало нам серйозних зусиль; хтось може не виправдати наших надій чи сподівань, поранити випадковим і необдуманим словом і т.д…..

На противагу цьому, - відносини, що виникають на основі платформи усвідомлення нашої вічної природи - позбавлені будь-яких недоліків… Це рівень вищих духовних відносин, - на якому вже немає жодних страждань… Такі взаємини з усіма та з усім творінням Божим - позбавлені недоліків, якщо ми діємо, як духовні сутності в тілесних оболонках, щоб принести радість і собі, і кожному з ким взаємодіємо і, звичайно ж, загалом - і Богу…

«З тих пір, як я почав з любов'ю і безкорисливо служити Господу наших сердець, найкращому другу всіх живих істот у Всесвіті, - я відчуваю духовне щастя, що безупинно збільшується, в порівнянні з яким сором'язливо меркнуть всі задоволення цього світу!» – якось сказав колись один мудрець…

Тож Справжнє Щастя - тільки у Справжній Любові до всього і всіх, і назавжди!!!..

Сергій Дякую Тобі, Орест, за просвітницьку діяльність!

Таке чудове розуміння і пізнання психічного стану людини дає багатьом шанс у пізнанні кожним свого єства при житті у взаєминах з усім живим, як енергетичне співжиття у цьому цілісному коловраті енергій Всесвіту.

Я розумію слово БОГ, як ЖИТТЯ. Саме так і описане воно в Біблії, однак ми його застосовуємо, вміщаючи в нього релігійний зміст і суть (Я ЄСМЬ, ТЕ, ЩО ЕСМЬ). Це набір

рухомих (РУХ - ДУХ позитивних і негативних енергій. Тому людство часто застосовує і правильно творить - святий і чистий Дух. А рухомі негативні енергії людство називає Дияволом, Сатаною, Чортом. Життя - це добрі і погані; розвиваючі і паразитичні енергії проявлені в діях живих істот.

Так, БОГ - це Дух святий і той свій особистий, чи суспільний статус, який ми, люди, обумовили словом Господь (господин, начальник над людьми, над іншими учасниками в сім'ї, в природі. Ми зверхні у володінні іншими – дітьми, жінкою, чоловіком, тваринами, деревами, підлеглими...). Так, він є присутнім у відносинах між людьми і з Природою, зі Всесвітом. Ми носимо цей статус господа усі в собі, а вже керівництво з нижчих ланок і до князя, султана. президента офіційно і, нібито законно по суспільних мірках, але це є не природньо і не з бачення рівності перед Духом святим нашими частинками Його у нас - Душами. Таким чином, ми усі потенційні президенти і як свідчить життя у своїх виборах при прийнятті рішення, то так і в діях приймаємо із суспільного свого статусу, а не свідомо з духовних спонукань. А рішення ми приймаємо саме з тих низинних відчуттів і корисливості, втягуючись і віддаючи свої енергії життя саме Дияволу, чи Господу, які є присутніми у нас в думках, словах і діях. Зазвичай так є у 80-90 % людської спільноти. Тому у таких відносинах ми все життя у боротьбі за виживання, за володіння певними матеріальними статками (не з потреб, а для статусу, для прозапасу...). Ось так ми усі є наплоджувачами негативних енергій, яка групується в негативні енергетичні потоки зла і є ґрунтом в своєму епогеї для політичних війн з плачевним результатом для планети, Всесвіту, як і на особистісному просторі, віддаючи життя, залишаючись духовними і тілесними каліками.

Майже 2/3 частини існування цієї цивілізації людство у постійних війнах і сьогодні, при так званій грамотності і доступу до суспільних знань, ми залишилися хижим звіром-твариною при наявній можливості жити свідомо і в радості. Майбуття залишиться за тими, хто свідомо формуватиме у собі, у своїх діях основи ЖИТТЯ в тих позитивних діях, які ми називаємо духовними - воля, справедливість, доброта, любов ...

Богдан Всі ми живемо, щоб мати задоволення від радості прекрасного життя, яке ми наповнюємо бережним ставленням до здоров'я, творчою працею, мудрістю батьків, спостереженнями за хвилюваннями, які вносять в наше життя діти, проявленою добротою до інших і від інших, успіхами і від спостереження за результатами від них, спостереженнями за клумбами квітів, тими хвилинами в насолоджені від співу ранкових птахів, вмінням приймати живодайну енергію сонця ранесенько, спогляданнями, як земля вміло одягається в свої красиві шати. Вчимося приймати це душею в тріпотінні серця, в теплоті задоволення щасливого життя, в благодаріннях всім і вся, у вмінні прощати і любити, але наперед навчаймося загубити гнів і злобу, осуд і жадобу бажань, маючи від цього приємні задоволення. Щасливою може бути тільки жива людина і тільки жива людина може бути творцем щастя.

Сергій Смисл щастя в радості життя. Смисл життя в щасті жити. Життя – яке ж воно прекрасне. Воно несе в собі радість, любов, красоту і доброту, мир і злагоду. В ньому є проблеми, негаразди, біди і війни. Однак всі в ньому хочуть спокою і щастя, то вчимося і творімо його.

Кожна мить прожита на Землі безцінна. Ми щасливі від того, що зуміли ввійти в такий стан і цим ми даруємо собі і іншим ці миті прекрасних, добрих, радісних хвилин великого щастя у відчуттях піднесеності, приємних хвилювань, здивувань, шанобливості, люб'язності, незвичності і вдячності всьому і всім. Такі наші надбання в цьому житті душа несе в майбутнє тіло, а на даний момент вона намагається нам підказати і створює умови у творінні цього прекрасного процесу, який називається життям. То і дозволимо собі бути в такому стані, вчимося цього і таким чином в наших можливостях появляється усвідомлення і вміння управляти життєвими обставинами.

Микола Ось що така прірва між поколіннями. Розрив поколінь - це нещастя.

У минулому, єдиним способом навчитися чогось була участь в будь якій діяльності разом зі старшим поколінням, працювати з ними - це було єдиним способом. І, звичайно, старших завжди поважали, тому що вони були вчителями.

Вони знали, а ми були не знаючими - ось тут було коріння поваги знаючих. У минулому було майже неможливо, щоб молоді люди не поважали старших, або, щоб вони, посміли б навіть у думках уявити себе більш знаючими, ніж старші. Знання було вирішальним.

Люди, які знали - володіли владою, силою. Люди, які не знали, то владою й силою не володіли. Зараз навпаки. Знаючі в помічниках ходять, і навіть не впливають на суспільне життя, їх не допускають.

Притча Одного разу дід ловив рибу і зловив золоту рибку. Та почала проситися, щоб дід відпустив її і вона навзамін зробить так, що його будь які три бажання здійсняться. Дід вагався: «Тут є рибка і вже явно буде уха, а так відпустити? Хто зна? Але одна рибина за ранок не є улов. Можна спробувати». Дід в кінці кінців погоджується відпустити, водночас ще перепитує: «Чи все дійсно буде так, як він попросить».

Рибка відповідає, що так і навіть більше того. Щоб він не попросив, то рибка виконає і в додачу зробить так, щоб і сусід мав в два рази більше.

Дід відпускає рибку з проханням, щоб він міг з бабою жити у великому красивому будинку. Рибка погодилась. І сказала, що доки він прийде додому, то будинок буде готовий. Так воно і сталось. Але дивиться дід, що і в сусіда вже стоїть аж два красивих будинки. Дід з радощів не сильно на це зреагував.

На другий ранок дід знову прийшов з проханням мати шикарний автомобіль, щоб з бабою їздити до дітей і онуків. Рибка пообіцяла, що виконає його бажання.

Підходить дід додому. Дивиться біля його будинку стоїть автомобіль, а біля сусіда два. Діда одоліла злоба на сусіда. «Я ж зловив, я ж просив, а йому ні з того, ні з цього все саме собою робиться». Задумався дід, щоб попросити рибки, щоб сусід не мав такого щастя і задоволення, як він та ще й вдвічі.

Йде на третій день і просить рибку позбавити його одного ока…

Сергій Люди справедливо жахаються кількістю людських гидот, які отруюють суспільство, Землю, Всесвіт. Вони запитують, чим покрити такі виразки людства? Одним з вірніших заходів буде радість. Вона є краща протиотрута, як фізична, так і психічна. Зрозуміймо, що в стані щастя, ніхто не позбавлений радості, хоча б епізодично.

Тобто, ми маємо можливість пізнати такий процес життя, при якому ця радість, це задоволення постійно є присутніми в нашому житті, тобто, ростуть разом з нами. Цей процес життя-буття має бути таким природнім і натуральним як наше дихання – є і все: постійним і непомітним.

Мудрість Людино, не затьмари радості ближнього, може бути вона видатися тобі чужою і незначною, але вона оздоровлює простір, і не тобі судити про джерела такої радості.

Орест Ми всі разом і кожен з нас - є справжні добрі й люблячі чарівники… бо ми усі Творці тої реальності, яку ми обираємо самі!…

Так-так!… І як би це, можливо, й дивно б не звучало, - але це Істина…

І це важливо пригадати особливо зараз і ще найважливіше - запам’ятати назавжди!..

Бо це відкриває для кожного з нас - Неймовірні можливості та таку бажану перспективу!…

І це надзвичайно актуально в даний час!… Бо в світі зараз, здебільшого, панує ненайкраща картина щастя і добра, а - темні барви з присмаком нещастя… де події розвиваються неочікувано стрімко, та…. напевно не так, як цього би бажали усі добрі серця та добрі люди на Землі… Хтось творить свій сценарій трагедійно-драматичний, де ллється кров, панує страх і сіється ще більший розбрат й жах… Комусь є до вподоби саме такий сценарій… в який є несвідомо втягнутий майже весь світ…

Та варто лиш згадати власну гідність і творчий дух що є в серцях у нас і… ми є в змозі втілити альтернативний розвиток подій за власним обраним з Любов'ю й добротою до усіх сценарій п'єси «Світлої» з прекрасним й радісним фіналом!.. Бо ми це можемо і вміємо зробити - лише це треба відновити у нашій генетичній пам'яті душі!…

Ось так все просто ми все можемо змінити!… якщо захочемо… й згадаємо хто ми… й повіримо в могутність власну і Святу Вічну Істинну Любов!!!…

Отож - пригадуємо швидше це і …

Як ми вже пригадали - то й вже і знаємо - що ми всі є творцями власної реальності….

І це насправді - абсолютна істина… Ми творимо весь час на трьох рівнях власного буття - думками, словами, вчинками… Це наші інструменти творіння… Тому - будь-які події, що відбуваються у нашому житті - це завжди тільки результат того, що ми свідомо, чи в більшості випадків, Несвідомо створили собі самі тими інструментами, які вказані вище… І ця закономірність діє завжди і у всьому… без винятків…

Отож, знаючи про це і пригадавши свій могутній потенціал творця - ми і можемо завжди творити тільки Бажане!… тобто Свідомо і з задоволенням творити саме те, про що ми мріємо, на що сподіваємось і найважливіше - що ми свідомо обираємо,…, а саме, ким ми вибираємо бути у цьому золотому моменті власного буття - тут і тепер…

Якщо ми це пригадаємо - ми зовсім по-іншому тепер будемо сприймати весь світ і все, що відбувається у ньому… а головне - ми вже свідомо і радісно будемо творити той прекрасний світ,….. який кожен бачить сам і який так бажає реалізувати в дійсності…

І я нагадаю, - що це під силу кожному!!!….

Отож - пропоную кожному бажаючому створити у своїй уяві та описати для себе самого той світ, який він бажає створити і в ньому жити… І це вже буде одним із Позитивних варіантів і Позитивним Сценарієм того реального майбутнього у якому ми всі з вами зможемо опинитися, ….якщо Відважимося і Захочемо!….. ----------

Якщо такі позитивні сценарії розвитку та прекрасної дійсності підтримає ще хтось, крім того, хто це запропонував - то така реальність вже має повне право на існування та втілення у життя, і чекає з нетерпінням на свою реалізацію….

І чим більше свідомих людей це підтримає і проголосить своєю волею таку дійсність - тим швидше це все зреалізується у нашому житті!….

Отож - усім бажаю творчих звершень і натхнення, для створення свого казкового райського світу!!!…

А для тих, хто стверджує, що у звичайних людей немає жодного реального проекту та сценарію, який міг би бути запропонований людству, як можливий варіант майбутнього… тому і зараз усім насильно пропонується цей світовий сценарій, який розігрується від недавна і дотепер -

я, ще раз нагадаю про свій діючий проект власного казкового світу, який ще можна доповнювати і розширювати до безмежності добра….

Я сотворив це і творю далі до цих пір, з великою Любов'ю, свій власний світ для всіх прекрасних щирих світлих душ людських,

щоб ми в гармонії і щасті радісно і вільно, у мирі й злагоді завжди зі всім жили, і радісно творили, і пізнавали все нове, і розваючись у світі нашому прекрасному - тільки усіх і все завжди по-справжньому Любили!

Гармонією й щастям назавжди наповнювали душу і серця!…

Жили завжди тільки у просторі Любові, у чистоті і щирості взаєморозуміння, у ласці, ніжності та доброті, щоб світлом мудрості завжди наповнювалось наше серце і переповнювалася цим усім наша прекрасна любляча душа…

Таким, я думаю, що й від початку був також і задум нашого Творця!…

Отож - згадаймо про оцей ось грандіозний для усіх нас подарунок і відновімо в нашій пам'яті забуті істини про це справжнє життя…

Тож залишається лише все заново ще раз усім нам пригадати і відродити, і сотворити цю гармонію буття у всіх аспектах нашого життя - щоби Любов, якою створені ми

є на всі віки і яка в серцях наших назавжди - була сповна проявлена у кожних наших діях і думках з словами, і нею ми завжди творили оцей наш дивний і прекрасний райський світ!…

Світ - який є зітканий зі Справжньої Любові, і щастя, радості і неймовірної краси, гармонії, взаємодопомоги й доброти, поезії і прози, мистецтва танців і пісень, і гумору, і винахідництва, і конструювання, натхненних роздумів і філософських міркувань, і творчого бажання до єднання у величі різноманітності всіх позитивних проявів життя, фантазії і мрій, романтики й захопливого сподівання дива й незвіданих чудес, ну і, звичайно ж - чистого і вічного кохання!…

Лише в такий чарівний світ Я і запрошую всіх вас!…

І сотворити світ такий - під силу кожному із нас!…

Отож - згадаймо все це основне, що є основою всього життя-буття і з радістю в серцях, і чистотою помислів і щирістю душі творімо світ цей і своє життя-буття, в гармонії і повноті Любові до всього життя, і всіх створінь, які є в нерозривній єдності енергії цієї…

І завжди пам’ятаймо те - що Ми всі разом - тільки лиш завжди є Світла і Свята Любов!!!…

Це вічна й непорушна Істина Свята і основна цінність й повнота гармонії всієї!!!…

Сергій Розуміння свого знаходження життям тут, на Землі, і дає нам шанс кожному бути творцем свого життя у своєму життєвому просторі серед мільярдів нам подібних. Людина у своєму духовному розвитку протягом життів приходить до розуміння, що ми є тут для творіння енергій радості, енергій позитивних, бо саме з такого стану єства ми починаємо усвідомлювати свою місію творця, пізнаючи щастя, любов і це благоговіння перед Всесвітом у собі.

Микола З завтрашнього ранку протягом усього дня пам'ятаємо наступне - щоразу, коли ми відчуваємо щось прекрасне, щось красиве, щось зворушливе, щось таке, що задовольняє нас, щось таке, що дає блаженство - протягом доби є багато таких моментів, - то усвідомлюємо це і приймаємо, і благодаримо. З таких моментів формується наше життя в блаженстві. Є багато моментів - встає сонце, розкриваються квіти, співають птахи, і легкий вітерець дме крізь гілки дерев. Це щастя!

Це щастя від уміння бачити і відчувати. Озираємося навколо і знаходимо позитивні елементи, то і наповнюємося ними. У цей момент як би забуваємо про все інше. Наповнюємося цим, відчуваємо це на смак, слух, бачення, доторк і дозволяємо цьому статися в нашому житті. Входимо в стан буття з ним єдиним цілим. Його пахощі будуть слідувати за нами. Воно буде звучати всередині нас протягом всього дня, і це звучання, це звукове відображення наших почуттів допоможе нам стати більш позитивними і завтра. Це може накопичуватися.

Якщо ми почнемо з ранку, то ввечері ми будемо більш відкриті зіркам, місяцю, ночі, темряві. Проробіть це в якості експерименту протягом певного часу просто для того, щоб відчути, що це таке. Якщо ми зможемо відчути це, то позитивне виведе нас в зовсім інший світ, тому що ми самі стаємо іншими. Це буде умовою неповернення в минуле. Це наш сміливий вибір.

Сміливий тому, що при стражданні людина стає боягузом, і вона чіпляється за ці страждання, тому що ці страждання, як мінімум, їй вже відомі. Коли ми страждаємо, то ми дуже рідко можемо бути шукачем пригод, або матимемо натхнення займатися такими експериментами. Так, ми і далі будемо зустрічати негативне в житті, бо наше життя будується не тільки нами і ми вчимося робити вибір, а потім вчимося і в негативі знаходити позитивне, усвідомлюючи, що негативні факти і події з'являються в нашому житті для нас, або не для нас, але є підказкою. А з часом все істотне зміниться з негативного на позитивне. Тоді ми починаємо дивитися на світ іншим, новим поглядом. Просто відстежуємо щасливі моменти, і настане час, коли навколо не буде нічого, що б ми могли назвати нещастям. Тоді не буде ніяких моментів нещастя. Майте справу з блаженством, і рано чи пізно страждань не буде. Для позитивного ума все є прекрасним.

Микита Ми відчуваємо себе нещасним і думаємо, що це тому, що хтось інший створює нам неприємності. Ким би не був інший, це ми самі, тому що інший - це тільки дзеркало, яке відображає нас. Говорячи «зрілість», ми маємо на увазі внутрішню цілісність. І ця цілісність приходить, тільки коли ми припиняємо робити відповідальними інших. Не кажемо, що відповідальне суспільство, не кажемо, що відповідальні батьки, не кажемо, що відповідальні економічні умови, не перекладаймо відповідальність ні на кого. Відповідальні тільки ми. Починаємо змінюватись усвідомлено. Слід бути готовим до розуміння спочатку деяких труднощів.

«Хтось запитав Муллу Насреддіна:

- Чому ти виглядаєш таким сумним?

- Моя дружина наполягла, щоб я кинув палити, пити і грати в карти. Я все це кинув.

Питаючий сказав:

- Напевно, твоя дружина тепер дуже щаслива.

- Як би не так, - сказав Насреддін. - Тепер вона не може знайти нічого, на що поскаржитися, і вона дуже нещасна. Вона починає говорити, але не може знайти, на що поскаржитися. Тепер вона ні в чому не може мені дорікнути, і я ніколи її не бачив такою нещасною. Я думав, що, коли я відмовлюся від усіх цих речей, вона повеселішає, але вона стала більш нещасною, ніж будь коли раніше».

Віктор Людська свідомість це божий дар, який не кожному дано.

Сергій Суть нашого існування полягає в пошуку щастя, в тому, щоб навчитися будувати щасливе життя і бути щасливими. Душа розвивається і тягнеться до Щастя, до Бога. Тіло з його умом допомогає ростити душу. Коли вони перебувають в гармонії, то це і є радістю життя, є щастям. Бажаймо його всім, коли ця радість, цей стан щастя наповнює нас. Ми можемо дарувати, бажати тоді, коли ми маємо його самі. У стані гіркоти, тривог, непорозумінь не бажайте щастя. Це буде посил слова з переліченими властивостями. Не робіть такого.

Перевірте… , бо щаслива людина всім хоче зробити добре, всім без винятку бажає щастя. Зла людина бажає зла іншим. Щоб не тільки нам, а іншим теж. Тому то суть людських устремлінь – найти, увійти в такий стан душі, щоб можна із вмінням передавати іншим доброту, щастя, радість, милосердя, які не додадуть нам великого матеріального богатства, але ми матимемо задовільний достаток і будемо мати насолоду життя, будемо мати відчуття щастя, будемо радіти такому своєму баченню, що миліше за багатство. Знаємо, що стан відчуття щастя досить помічний в творінні добрих справ. Хоча, і злоба, і гнів, і осуд є також станом наших же відчуттів - відчуттів гіркоти і невміння пізнати ці відчуття заводить нас в череду проблем і негараздів.

Микола Це так є. Тому лиш одиниці з усього людства виростають на якостях життя до початку самоусвідомлення своєї місії життям тут, на планеті. Однак кожна людина, яка є на верху еволюційного зростання позитиву Духа серед усього живого має здатність мати цю свідомість. Тому ось ці якості, які ми зберігаємо енергіями позитивними діями у своїх сімейних джерелах і на них виростають такі носії духовних Знань і почасти вони є розповсюджувачами в середовищі людства, серед Природи і у Всесвіті. Тому є прохання до всіх - творімо якості духовні і в одному з життів наш нащадок Роду буде одиним із тримачів ЖИТТЯ сумісно з Духом святим.

Нам би втримувати хоча би рівновагу між добром, любов'ю і гнівом, злом. То велика свідома звитяга людства всього, як і всього живого, які спільно творять позитивні енергії при життях своїх і коли їх трошки більше (на декілька процентів – для розуміння) ніж негативних, то в нас і появляється відчуття, що ми в раю, що наші взаємини з усім світом є благі, нами рухає добродіяльність і милість, бо ми відчули, прийняли у свої життя цю якість богів світлих у свої єсвтва всеціло, яку людство обумовило прекрасним словом – ЛЮБОВ.

Сергій Якщо радість постукає у віконце - зумійте допустити її. Навіть найменша, буденна радість перетворює відчуття і дії людини на краще. Хвороби можуть бути вилікувані радістю.

Нерідко говорять про радість безпричинну, але таке визначення помилкове. Ніщо не може бути випадковим. Уміння відчути далеку радість вже означає велике витончення свідомості. Не може бути межі польотам думки, так і крила радості можуть перенести нас на сьоме небо.

Володимир Люди, не несімо зло в розмовах при спілкуванні в мережах інтернету, не відповідаймо злом на зло у будь яких його проявах. Не лаймося ні на йоту, бо цими енергіями негативними ми реально допомагаємо Путіну і його команді, а також тим, хто і в нашому середовищі є активним в діях і їх впевненості, що війна дасть мир, дасть перемогу. Такі є в кожній нації і вони такими закликами збуджують тих, хто іще вагається і не вірить керівництву держави і мудрості людства, піднімаючи голови і кричать. Такий психотип людей завжди небезпечний і шкідливий навіть тим, бо їх дії такі, та ще й в тилу є чисто прагматичні з певних вигод. Істрія конфліктів про це неодноразово засвідчує.

А несімо гасло миру, доброти з любовю і благоговінням. Так, це важко у дні війни, коли миротворців вбивають, коли так позиціонуючи себе партріотами починають мародерствувати і плодити інші безчинства, бо їх негативна енергія випирає їх до подібних дій.

Богдан Якщо ми відчуваємо себе щасливим, якщо все оточуюче нас, робить нас щасливим, більш бадьорим, більш спрямованим, більш живим, більш відповідальним за своє тіло, більш відповідальним за своє життя і життя інших, ніж раніше, тоді це явний прояв щастя. Тоді ніякого страху немає. Що б не говорили писання про радість життя, про щастя, це не критерій, якщо тільки наше серце не починає битися від щастя. В ту мить, коли ми народилися, то в нас був поміщений тонкий індикатор - щоб ми завжди могли дізнатися, що відбувається, щоб ми завжди могли відчути, чи щасливі ми чи ні. Ніхто не питає, як дізнатися, щасливі ми чи ні. Ніхто цього не питав. Так бажали бути щасливими, але ми несвідомі того, що ж таке щастя. Коли ми нещасні, то ми це знаємо і коли ми щасливі, то ми це знаємо. Це внутрішня цінність, яку ми відчуваємо душею – цю легкоту життя, цю легкоту правильного прийняття рішень, цю легкоту в діях. Це відчуття додаткової енергії, це таке відчуття, як би нам хтось допомагає.

Ми це знаємо, ми народжуємося, знаючи це, і це відчуття легкоти, радості є внутрішнім покажчиком, індикатором правильності життєвого шляху, і це не допустить в нашому житті нічого фальшивого.

Іван Надіймося на свої сили, бо світові політики і їх бізнес наше небо не захистять. Вони навпаки зацікавлені в тому, щоб війна побільше забрала життів, щоб більше шкоди нам зробила, а тоді вони платну допомогу нададуть, кредити під заставу, бо це їх ідеологія, їх зміст дій з минулого століття.

Не вирішили кардинально курячі, свинячі, людські штами грипів, та і ця війна не здолає волелюбний, щирий і добрий народ. Вони не зупиняться. Вони в інших місцях провокуватимуть війни і навіть готові організувати континентальний голод. Це ж треба, щоб отак як Путін і іже зі сторони людей і їх життя не любити.

У всіх народів є добрі люди, то сміливіше берімося за руки, щоб цю війну зупинити і перемовини про мир є найкращим для цього вихід.

Сергій ЯК ВИЙТИ ІЗ ВІЙНИ
Війна є результат зла
саме на теренах тих,
де воно собою доросло
до широт і висот таких,
коли за приводом малим,

чи без такого зовсім
загоряється стовпом вогню тим,
який стягає зі всіх усюд
ту енергію жорстоку й злу.

Війна – це зустріч завжди
двох енергій потужних,
двох потоків ненависті і зла,
які зібралися для бійні.

Вони зростали в сім'ях наших,
на роботі, або кухні нашій
з жорстокості, гніву, відчуженості,
зневаги, зради і байдужості.

Вони у нас сатаніли і росли
при відсутності енергій позитивних,
у бездії і безвідповідальності,
та ми по суті їх і не ростили.

А це ж так легко й тепло
творити радість у житті,
творити те щастя і любов,
ту милість, милосердя і доброту.

Та ми їх змалку не спізнали
і від нестачі жадібними стали,
та й дорослими їх не збирали,
а перевагу шмоткам і статусам віддавали.

Та коли війна реальністю постала,
то тут для закінчення її
є два протилежні путі,
щоб зменшити строки цій бійні
і цим життя багатьом зберегти,
або щоб зло наявне і дурне
до тла одне одного палило,
залишаючи трупи людські,
цегли купи і почорніли лани,
залишаючи калік, вдів і сиріт
без даху над головою,
без грядки із їдою,
без роботи і заводів
до тих пір, коли
висохнуть оці потоки
і втомлені люди у війні
шукатимуть миру для Душі.

Є відомою і інша путь,
щоб цих нещасть оминуть,
то це наші дієві молитви
з милості і добродіянь
при засіві просторів ними,
як захисникам, то так і агресорам,

бажаючи розуму для того
у збереженні життя святого.

Хай ці якості життя
всіма творяться щодня,
то це найдієвіший є спосіб
для закінчення війни,
бо уже не раз спасали люди
свої життя ось так і все в окрузі.

Очиститься народ України
від зла війною і бідою,
чи милістю і добротою
і поведе світ увесь за собою
до творіння із любов'ю
щастя, дружби, шани
у сім'ї новій планетарній.

Сергій Правила поведінки (писані, чи не писані); духовність, як стан, як дії повсякденні в якостях життя; мистецтво, творчість в окремостях має здатність хвилювати уми і бути стимулом для змін у собі на краще, бо вони є джерелом, в якому своєю участю ми очищуємося від негативу і стимулюємо себе умом до змін в собі, щоб створювати умови щасливого життя.

Вони є тепер краплинами в ідеологіях держав, в законах і канонах, хоча були і без таких і напрацьовувалися в процесі спільного співжиття у всіх видах проявленого життя (в траві, деревах, савцях) з давніх прадавніх часів.

Це уже є невіглаством і глупістю людства, що воно приписує створення цих якостей тією чи іншою особистістю, тією, чи іншою релігійною традицією, в тій, чи іншій додержавній, чи державній структурі. Вони є всезагальним надбанням таких здібностей, перевірених мудрістю ЖИТТЯ.

«Не роби іншим того, якщо не хочеш, щоб те зробили з тобою». Хочеш щоб в житті було в тебе все добре, то твори доброту сам собі і іншим. Притримуючись такого напряму у своїй поведінці, то наше життя і буде гармонійним і насиченим щасливими днями і подіями.

Іван Та люди втягнуті ідеологіями, державами до змагальництва, до лідерства, до матеріального багатства, до очікуваної продуктивності, то так і до щастя – чимскоріш. І в цій гонитві ми часто терпимо поразки, робимо помилки, закипаємо в гніві, ненависті.

Ось в таких ділах ми і насичуємо подібними енергіями свої життя і життя інших. Чутливі можуть відчувати дискомфорт, інші побачать зміну ритму своєї роботи і навіть звичні повсякденні дії при знаходженні в такому негативному середовищі викликають неусвідомлену тривогу, страх. Починає збуджуватися ум, бо ми втратили спокій, задоволення, гармонію. Нам стає неприємно і в нас в емоціях уже починає проявлятися гнів, чи та безпричинна злість на того, хто є поряд. При подібній реакції інших, чи навіть при ігноруванні наших емоційних дій, крику ми уже готові вбивати. Це все уже діє в нашому умі і часто закінчується в дії.

Микита Так, це можуть бути вогняні, раптові дії, а можуть накопичуватися роками в нас і ми не завдаємо болю іншому, але ми періодично отак роками ранимо, чи завдаємо болю своєму его. Страждає Душа, страждає й тіло, бо вбиваємо в собі якості життя, не знаючи, як їх повернути собі в стані гніву, злоби і в результаті вбиваємо, чи організовуємо війни.

Це свідчить про нашу духовну бідність, про збіднення самого життя. Тому в наших природніх інтересах не йти на поводу своїх емоцій, чи тих настанов служителів церков, чи тих наказів тимчасових командирів, президентів.

Якщо ми навчимося пізнавати свій гнів, то навчимося його позбуватися, скеровуючи енергії на продукування позитиву і тоді ми почуватимемо себе вільними і щасливими. Бо вбивши когось, ми це нестимемо самі в своїй пам'яті, а подеколи і нащадки, але цим забруднимо і своє родове джерело. Тому часто в житті ми і задумуємося: є інформація, є сила, є можливості, є чим покращити своє життя і ніби щось не пускає творити позитив. А позитив не твориться, бо перш потрібно очиститися від негативу предків, чи свого в минулих роках.

Так, ця тяжкість негативних енергій не дає нам реалізувати своєї мети, хоча вона може бути в результаті позитивною собі і іншим. Ми почували б себе легше і діла у житті творилися б з радістю, коли б ми не вбили того нахабного ворога. Вбивши – ми взяли в життя тягар. А ворог то появився перш за все в нашому умі і там ми його мали розчинити милосердям і добротою, то були би чистими єством і життя було би легшим.

Володимир Не слід заперечувати того, що деякі люди є щирими прихильниками певних релігійних традицій і вірять в милосердного БОГа і цим вносять в світ гармонійні взаємини і гуманність у своїх діях. Так є, і носіями цих якостей є саме такі люди по своєму духовному стану. Навіть те механістичне трактування і вказівка, щоб підставити другу щоку несе позитив у спільноту і цим стишує гнів і злобу. Поряд з тим значна частина вірян підігріває гнів до інших традицій, до інших національностей, а свої дії оправдовує (бо написано: навчи мене оправданням твоїм) бажаючи образити їхнього бога, чи щоб зневажити їх бажання творити доброту.

З другої сторони, відвідування храмів, застосування на практиці мудрих повчань дозволяє людям духовно зростати і вони відчувають у собі при цьому умиротворення, спокій і дії їх доброзличливими є.

Сьогодні люди розуміють значний формалізм у діяльності релігійних організацій, а також відчувають ворожіть від прихильників тієї, чи іншої релігійної традиції; бачать і чують плодиме ними зло в повсякденщині і те срамне публічне їх читання вішів, сур з святих книг.

Є частина таких, хто свідомий того, що людські боги придумані самими людьми, як ідоли, як ідеології, які теж несуть на певному етапі зростання позитив при пізнанні життя. До речі, ці вірування чогось не діють на інших живих істот цього світу, хоча і в їх поведінці ми можемо неодноразово зустрічати гуманність і доброзичливість.

Сергій Однак скажу і про тих, хто публічно позиціонує свою відмову, чи заперечення ходити до церкви, не здійчнювати обряди, ритуали, традицій, які прижилися на теренах цих, то це пустопорожні балачки теж.

Скажу й про тих, хто є істинним у своїх діях, коли гармонійно несе у своєму житті якості духовні, чи то вони з головою поринули у творення позитиву і беруть активну участь у просвітницькому пізнанні чеснот людства.

Поряд з тим вони не вказують, що знання, мудрість і якості життя їм посилає небо, хоча подеколи зізнаються, що відчувають притік таких енергій в їх життя з просторової необмеженості. Вони часто стверджують, що ці потоки (позитиву і негативу) є постійно в наших життях і це їх природній кругообіг у Всесвіті, що це є проста спадщина наших пращурів і саме цим вони є найближче до істини.

Петро Тому наша малість енергій в окремості проявленої в поведінці і тягне її до енергій сильніших енергетично, а ми відчуваємо приплив цих енергій у життя свої. То таке розуміння дасть змогу для єднання цих якостей у суспільстві не залежно від приналежності до християн, мусульман, іудеїв, індуїстів, атеїстів.

Саме таке єднання з таким розумінням світу дасть ту міць енергетичну у протистоянні корисливому глобалізму в торгівлі, виробництві, який передбачає зменшення енергій всецілого життя. Тому свідомим цього потрібно не очікувати умов, а навчати інших вмінь, навичок технічно і поряд з тим дати розуміння суті і змісту гуманного лібералізму в умовах відсутності на сьогодні такого ідеалу об'єднаної спільноти на якостях життя.

Микола Так, поки у суспільства нема сформованого результату, як мети в певних образах і обумовленостях, то маємо йти і жити в межах поміркованого гуманізму.

Є таємничість у багатьох питаннях, та вона лиш свідчить про тимчасове незнання, а гіпотез ми теж боїмося, хоча розуміємо, що їх носіями для людства є люди з різних націй, релігій, які вже давно і тепер шанують постулати правди, життєвих чеснот, милість, милосердя, доброту, рівність, відповідальність, волю і мають мужність проголошувати їх словами і своєю поведінкою.

Лиш їх чистота і їх чутливість дасть змогу проявитися людській думці, як спроби жити всім на планеті однією родиною. Вони формують основу сучасних наукових і пізнавальних досліджень. Однак суспільні інституції націй, держав ще сильно прив'язані до навченого очікування на доброго вождя, чи добрих політиків.

Тому визнаймо, що це поки що ідеал для натхнення і пошуків тих людей, які виставили публічно ці орієнтири своїми словами і поведінкою, а не соціальна дійсність, бо основна маса людства враз не сприйме і навіть, тим початківцям трудно жити по виставлених віхах.

Природній кругообіг береже гармонію і рівновагу, як ґрунт, так і небо; так реальність, так і ідеал. Бісер не потрібний, бо ідеал загубить ґрунт і розірватися може коловрат енергій, а для збереження в цілості природа в утворену пустоту поглине негатив у тому гніві, злі, заздрощах… Тому так значима рівновага, а не однобокий підхід у вирішенні соціальних питань, а заразом і гуманних. Можливо нижчі савці піднімуться в еволюції взаємин і будуть тим ґрунтом для людської спільноти, як носії енергій фізичного життя.

Лілія Ні інтелект, ні розум, ні освіта самі по собі не визначають цінності високого порядку. Ці цінності формуються з внутрішньої чистоти і повноти, з невтомної праці над собою. Вони роблять людину не просто живою істотою, а Людиною. Лише цінності високого порядку: гідність, повага, самоповага, сила волі і сила духу, совість встановлюють високі вібрації душі і роблять людину чистою і світлою.

Іван Значимо те, що ідеал є орієнтир, а умови ми маємо творити самі з довірою. У реальному житті така поведінка більшості є можливою для спостереження іншими і таким наглядним прикладом є стимулом для своїх дій, наближаючи до реального хорошого життя.

Сергій Тому є спроби створення сім'ї і всієї спільноти як сім'ї на засадах поміркованого гуманізму, ми уже тепер маємо бажати вчитися шукати цей ідеал істини, шукати джерела енергій життя і всі ті складники його якостей.

Так, ми можемо споглядати поведінку інших, яка по нашому розумінню є ближче до ідеалу, але і це відносно. Відносно того, на якому рівні готовності є ми і на якому рівні розвитку є ця цілісність окремого індивіда, чи групи людей у повсякденному житті.

І саме відчуття у собі такої потреби вміння і спонукань наш ум готовий є до дій милості, милосердя, доброти, чесності, справедливості з ентузіазмом і любовю, які дають нам відчуття радості, піднесеності із розумінням того, що ми виходимо на цей путь в гармонії з іншими, на путь створення поміркованого гуманізму в нашій спільноті. Ці наші енергії наповнюють просторово наше життя і тих, хто знаходиться у них, навіть в інших видах учасників життя.

Микита Так, ви правильно визначили, що чуттєвість так потрібна до здатності бути відкритим для прийняття так і для поширення цих енергій життя.

Водночас ця чутливість є не тільки до позитиву, а й до того негативу, який є навкруги і він проникає в нас, подразнюючи, впливаючи, чи змінюючи поведінку – і не раз.

Тому не просто вийти зі стану боротьби, яка присутня у житті, бо саме цей умонастрій себе на гуманність стискує збурення енергій негативних: чи то роздратування, гніву, злоби, помсти, жорстокості… і перечень цих обумовлених слів на всілякі прояви їх ззовні, а найперш в собі і теж потребує певних вмінь і навичок.

Сергій Я цілком і повністю з Вами згідний, бо якби спільнота свій стан очікування, свій стан, обмежений державними інституціями, нормами суспільної моралі-аморалі направляли в окремості, в групі, чи в межах наявних держав, звичаєвих і релігійних традицій на вивчення технічних методів, способів, навичок уже тепер при наявній функціонуючій ідеї, ідеології (вставка для формального розуміння з позицій сьогоднішньої поінформованості, з сьогоднішнього стану суспільного світогляду на світ, речі, себе в ньому і серед них).

Чому так? Тому що основна маса спільноти шукає умови – де вона, на її думку, зможе сповна реалізувати цей ідеал. То зрозуміти слід усім, що ці умови ми маємо самі і творити – один більше, другий менше; один якісніше, а інші в боротьбі з собою, з своїми старими поглядами і звичками через внутрішні і зовнішні страждання.

Микита До речі, чутливі люди, люди, які зрозуміли суть і зміст свого життя і життя інших, не будуть вбивати. Не тому, що вони сьогодні є прихильниками певної релігійної традиції. Чи опинилися в середовищі військових протиборств між державами, бо розуміють, що цим завдадуть страждань собі подібним і собі теж – ми ж одна енергія, то для чого ми маємо її знищувати, пошкоджувати, змушувати своїми не розумними діями страждати.

Тому, саме на вбивства часто йдуть такі прихильники, як на прихильників інших вірувань, які не є з якостей життя, а з політичних доцільностей держав і теж ідуть вбивати, називаючи себе патриціями (батьками)-патріотами, бо так сказав вождь, що інша сторона нібито відхилилася від договору і хоче вільно жити, або захотіла творити ці якості життя, яких так бояться деспоти, тирани, самодури, бояться з нерозуміння за свої суспільні статуси, за свої можливі втрати безмежних можливостей…

Віктор Не розуміння істинних потреб, не розуміння і того, чого і для чого ми життями приходимо сюди, на Землю, створює такі перекоси в поведінці людей. Людей, які мають великі гроші мотивує до збереження життя і грошей будувати замки, оплачувати боєздатність армії, поліції.

Людей, які стають керівниками мотивують амбіції у збереженні цих статусів у вічності, або все ж завдяки цій тимчасовій посаді накрасти побільше грошей і настворювати законів і канонів, які б захищали їх майно і їх життя. Бачите і тут перша мова іде про майно, за яке можна купити відданість у дітей, а не про основне, не про життя, про яке вони дбають постійно і у вигідних для них відносинах з іншими, та все ж бояться публічно визнавати саму суть Життя, як основу нашого перебування тут.

Основну масу людства мотивує законослухняність, зобов’язання перед канонічними догматами і зовсім не мудрість, милосердя, доброта, любов, як і бажання жити.

То про які співчуття до собі подібних, про яку рівність гендерну, матеріальну, соціальну, суспільну ми можемо говорити. Про яке щасливе життя ми можемо мріяти, коли є в постійному страху від рідних і від собі подібних, а від злості вбиваємо і вбиваючи, множимо в рази злобу з побутового, економічного незадоволення, чи при відсутності справедливих і гуманних взаємин. Жити в щасті - ми всі до цього устремляємося, та способи для створення таких умов шукаємо в заздрощах, в чужих помилках, в злодійстві, вбивствах.

Життя було і буде в радість тоді, коли ми навчимося бути гуманними між собою, будемо творити милість і доброту, коли допоможемо в час потреби, коли спільно шукатимемо путі мудрими рішеннями в день завтрішній. Тому створюймо самі такі умови, щоб мудрих було серед нас побільше.

Микола Коли ми в пошуках істини, коли шукаємо способів уникнути страждань, чи способів вийти зі стану докорів сумління, то без волі думки, пошуку, досліджень ми цього не навчимося.

Нам потрібна певна жертовність, а це відмова від певних дій, які збуджують себе і інших; нам потрібна певна сміливість, щоб визнати в першу чергу своє невігластво і почати вчитися, почати пошуки знань, почати досліджувати себе і інших, набуваючи досвіду і життєвої мудрості.

Бо страх перед невідомим часто позбавляє нас устремління до дій, часто паралізує уже в путі, або й перед отриманням результату. Страх досить сильна негативна енергія.

Боятися не слід: кому померти, той помре; хто відважиться пройти крізь іспити, той буде жити і творити.

Навіть, не вступаючи у відкрите протиборство, то добротою і любов'ю ми вже у свої життя вносимо впевненість до дерзань і умиротворення в дії.

Іван Саме так діють міцні Духом (наповнені чистими енергіями і здатністю творити умови життя), а ЖИТТЯ підтверджує правильність їх дій. Те ж саме є із цілими націями, коли вони відкрито ставлять питання: де ділися кошти з військового збору на потреби армії; кому скеровані гроші за доставку газу, електроенергії і маса інших незручних питань керівникам держав і на місцях? Чого суддя має таку велику зарплату в середовищі юристів, за які такі труди? Одна з нього вимога - дотримуватися законів при судочинстві, над створенням яких працювали інші люди? Чи той місцевий голова більше і важче працює за двірника? Схотів мати статус (чи може йшов відстоювати рівність і інтереси громади?), то будь відповідальним за інших і про інших своєю совістю людини….

Запитуймо тоді, коли самі не можемо відповісти на питання, на проблему, на безчинство. І це буде позитив, це покращує умови життя. Так, це краще ніж бути зневіреним, байдужим, чи не піддавати сумніву відповіді, які не створюють сумнівів в їх реалізації.

Богдан Тому люди, які бояться втратити статус, істину, довіру до них, то вони борються за це і їхня енергія їх і поїдає, а в результаті відбувається з ними те, чого вони так боялися. Вони по духу не творці, а собаки «господ», чи хоча би виконавцями були своїх обіцянок і службових обов'язків перед законом і людьми.

Сергій Нам слід розуміти всім, що якщо у взаєминах людських багато брехні, невиконуваних обіцянок, гордині, корупції і іншого зла, як і ця війна, то ми усі спільно маємо шукати рішення, запитуючи тих, хто безвідповідальним є, самим щомиті якості життя творити.

Ми з самого початку вийшли на розуміння цієї життєвої істини і все ж поступалися назад, бо розуміли, що тільки з позиції релігійних традицій люди зможуть пізнавати істину. Серед них є пошуковці щасливого життя. Догматика, користолюбця, байдужого набагато важче долучити до змін в собі.

Так, ми не маємо славословити імена богів і, тим паче, щось просити в них, як конкретних осіб, які живуть в небесах, бо все що є в нашому житті, то воно твориться людиною задля полегшення побуту, задля полегшення праці на виробництві є справа людських пошуків, пошуків знань, досліджень і нашої фізичної сили тіла. Та все ж значна частина енергій в наші життя надходить з інших життєвих джерел природи і Всесвіту. Наша споживацька позиція до природи і Всесвіту і породила довіру до них, як живодайного джерела, хоча людина часто бездумно наносить великої шкоди їм. Нам би хоч не шкодити, то ці енергії відновляться у своєму середовищі, а якщо іще зі сторони людини є піклування, то ми від цих джерел маємо теж енергетичну підтримку.

Так, у суспільстві багато лиха, епідемій, проявів сучасного геноциду – і все це справа рук і умів людських.

БОГ – є по суті й змісту ЖИТТЯ. Коли воно є нестерпним, тяжким, то ми його «творці» і ми просимо у всецілісності ЖИТТЯ допомоги. Коли життя несе нам радість в дні, то і тут ми його творці і часто в знак подяки славословимо і шлемо в стані піднесеності енергії благодарінння. Саме такі спостереження віками випрацювали ці традиції подяк, певних ритуалів до необмеженого, як безначального, то так і безконечного ЖИТТЯ і в цьому з особливою шаною і називаємо БОГОМ. Так, у всецілому ЖИТТІ і у Всесвіті є ті позитивні енергії, якими послуговується і людина. Їх джерела наповнювалися енергіями віками, та й тепер вони збирають їх для забезпечення рівноваги і певної гармонії між усіма учасниками життя у цьому кругообігу енергій. Є там і негативні енергії, бо і ми їх є частковими

наплоджувачами, та і еволюція в людське середовище постійно їх скеровує для трансформації.

Версії про те що світ почався з нічого не маюь підтвердження, бо навіть слово і те є енергетична сукупність. Тобто з нічого появитися чомусь по сей день не має пояснення. Таїна.

НІЩО… і це ніщо є таїною про яку людство не говорить, не свідчать про нього і артефакти, тому, говорячи про ЖИТТЯ, ми і і дбаємо, щоб налаштувати уми людські для дій і усвідомлених саме на те, щоб зберегти це життя.

Тому не вірш з Біблії, Корану, Вед, Толмуду створить диво, чи полегшить життя, а саме наше розуміння потреби і акумулює ці енергії, які потрібні для вирішення проблеми. Таким чином ми є співучасниками у творенні дива, а наявні святі книги вже не відповідають затребуванням людства і сьогодні збереглися, як догми і проповідуються, як ортодоксальні, як книги і знання на цю безмежність часову. Так не є, бо і самі релігії досить молоді по відношенню до термінів існування людини на цій планеті. Ми навіть не знаємо про взаємини людини з природою і Всесвітом, коли вона мала знання і вміння співпрацювати з ними і залишивши лиш деякі звичаєві традиції з язичництва, з православ'я. Та і людство в пізнанні і в доступу до знань вийшло у життя з новими запитами і з новими можливостями.

Ось ця турбота філософів, поетів, духівників, мудреців і науки вийшла на цей рубіж для пошуку нових знань, досліджуючи і вивчаючи життя, вивчаючи Всесвіт, щоб бачити мету, чи вивести абриси результату цих пошуків того, до чого ми можемо спрямовуватися, особливо людство з його унікальними задатками і здатністю, щоб жити в умовах поміркованого гуманізму для всіх учасників життя умиротворено і гідно. Ми маємо знайти відповідь у собі і спробами, дослідженнями визначити її придатність для гармонійних взаємин.

Ми, люди, планета і все на ній, як і Всесвіт весь є живим постійно діючим організмом, в якому кожен з нас виконує певну функцію, бо життя дає цю здатність рухатися в ньому різноманітними енергіями по густині, по об'єму, по функціональній дії у проявах, чи у невидимості, даючись для вивчення, чи із-за відсутності знань до пори до часу є таємницями.

Люди вже працюють над тим, щоб технічно створити, а не відтворювати, людину, яка готова до творчої праці. Можливо ми у своєму розвитку прийдемо до розуміння, що не будемо знищувати фауни, флори, атмосфери; що ми у своїй поведінці не будемо наплоджувати зла, війн; що ми знайдемо відповідь на питання про причини страждань, хвороб, як і способів позбутися їх.

Для цього ми маємо бути відповідальними за кожну свою дію своїм свідомим умом без змагальництва, заздрощів, зла у повній гармонії з цілковитою довірою до основ ЖИТТЯ. Саме ЖИТТЯ у своїй сукупності енергій і є тим БОГОМ, якому ми вклоняємося до всього і всіх у тій втаємничості від незнання, у тій немочі від безсилля, у тій суєті від невміння.

Микола Так, не вистачає знань і ми не є відповідальними усі, ще не маємо терпимих, чи вільних гармонійних взаємин, нема очікуваної справедливості, але вже багато людей розуміють ту ниточку істини нашого буття, що ми вже на путі до цього.

Однак зауважу, що наскільки люди є творцями, то настільки ж є лінивими; наскільки устремляються до знань, до пошуків істини, то настільки багато плодять глупоту невіглаством своїм, то так і прихильники догм релігійних, зупиняють, чи руйнують безжалісно енергії самого життя.

Тому прошу: будьмо поміркованими і розважливими в діях. Не скоро ми змінимо світ на краще, коли ми, будучи свідомими все ж не змінюємо за своє життя в цьому періоді самого себе до мети результату, бо є відповідальними за сім'ю і інших, бо цим створимо збурення в умах людей і відкинемо поступальний розвиток суспільства назад.

Микита Визнаймо як факт, що нема рівності в правах по всій планеті, як і в сім'ї по інтелекту, чи фізичній силі; нема управи на деспота і на наші споживацькі надмірності; нема

відповідальних за результат життя, хоча би через століття; нема довіри до суспільних, соціальних, технологічних утопій.

Жити по старому, по цих розділених націях, релігійних традиціях, при наявних державах ми вже не хочемо.

Людство виховане на очікувальність дива від Життя, від Всесвіту, та маємо нагадати всім, що без нашої участі і творенні позитивних енергій ми так не зрушимо з місця. Окрім усього ми налаштовані на споживацький спосіб життя, бо поінформовані про можливості глобалістів автоматизувати виробництво із застосуванням новітніх технологій.

Та чи схочуть глобалісти утримувати цей людський баласт заради збереження цілісності життя і планети, то це зовсім інше питання. Наука твердить, що планета має достатньо резервів на віки для утримання цієї кількості людства. Політики обіцяють самі найгуманніші соціальні програми. Ми ніде не дінемо цю таку довіру до цих догматичних заяв. Ми, навіть, не бажаємо очищуватися від тягаря наших помилок, та і не знаємо як це робити і для чого.

То куди ми маємо йти з цими старими догмами і амбіціями? Як і яке суспільство нам спільно формувати на Землі, як єдину спільноту? Ми вже до цього підійшли. Ми ставимо це питання. Ми робимо спроби знайти відповідь. Відгукніться добрими ділами з любов'ю і в радості. Саме ці енергії здатні творити з нашою участю ці дива.

Оксана Людскі уми і в поміч їм у світі є багато непотрібної інформації, яка далекою є від основ життя, а то і деколи є шкідливою. Однак людство зберегло свої спостереження за природою, свої знання і то не в якомусь виокремленому індивіді, родині, а для застосування всіма. Тому й це було умовою того, що до наших днів ці крупиці знань прийшли завдяки здатності гуртом іх досліджувати, перевіряти і, маючи позитивний досвід, берегли у своїх родах, чи групах у тих життєвих просторах, наскільки вони здатні були переміщатися самі.

Здатність міркувати, аналізувати, робити висновки, чи бачити результат наперед, розраховуючи можливості при сприятливих природніх умовах, із застосуванням гуртової праці і тих знань, які люди несли віками у своїй памяті, то Природа вивела цей вид савців на вищий щабіль в еволюційній драбині. Так розросталися роди, родини, групові ареали за способом ведення життя, утворюючи більші групи.

Тоді ж почалося і розшарування соціальне в цих групах. Сильніші, мудріші, а зазвичай, хитріші і підліші почали відчувати смак в керівництві цими групами і з кожним разом намагалися зберегти в руках роду цю нову структуру – керувати всією групою. Нації, держави формували вже кастове, а потім класове суспільство і ця верхівка створида інститут держав з своїм «правом» розпоряджатися всім живим в межах проживання.

З часом ця здатність визначилася і поширилася на все – людина стала вважати себе господарем планети. Сьогодні людські знання вивели людину за межу планети, за межі обгрунтованих потреб у намаганнях до збагачення аж до масштабів глобального впливу на природу, на людину, вивчаючи їх нові можливості і можливості маніпулювати людськими умами з допомогою різноманітної інформації, створивши різні інституції для її формування уже з інтересів глобалістів, поширення, фільтрування, дозування. Вони знають, що одна, навіть сама обдарована особистість, не здатна нести всі знання світу і, тим більше, океани інформацій.

Сергій Ми всі без виключення переконані в тому, що знаємо багато і знаємо, що при потребі ми потрібну інформацію досить швидко знайдемо для вивчення теми, чи для взяття її у практичне застосування. Тобто ми маємо доступ до знань усього світу, бо вважаємо ці знання в мізках людей, цю інформацію в книжках, в інтернетних ресурсах, як свої власні.

Хоча істинні знання, які ми можемо назвати, що вони наші, то це лиш тоді, коли вони уже будуть нашим досвідом. Не виключено, що навіть рідкісними знаннями на планеті водночасі можуть володіти багато людей, або декілька на початку сформованих ідей у тих напрямках життя в яких є потреба змін у продуктивності, у збільшенні, у силі руйнації, у способах технологічних змін для задоволення потреб людства, чи визрілих шляхів швидкого матеріального збагачення, або для вишуковування нових методів маніпулювання людськими

умами, виставляючи мнимі пріоритети і обумовлюючи їх певними словами і надаючи при цьому суспільної ваги при їх нікчемності. Це можуть бути партії, нові релігійні традиції, прапори держав, природні кращі умови, знищення природи там, де хочеться показати силу зброї і матеріальні можливості.

Багатогранність знань пізнається при практичній діяльності, при дослідженнях їх в подальшому, однак маса людства не може розширювати свої знання, не може їх досліджувати по різних причинах – із-за відсутності затребуваності в його вузькій спеціалізації, із-за відсутності власної потреби, із-за вдсутності коштів і часу для досліджень, випробовувань, чи навіть втілення в практичне застосування із за бюрократичної волокити, чи спротиву глобалістів, так як ці відкриття подеколи роблять їх технології нікчемними, а насправді несуть їм величезні прибутки, хоча загальносвітова шкода уже проявлена. Таких прикладів багато.

Один возрадіє побаченій новизні і мимоволі безнадійно махне рукою, інший відмовиться, а ще іншим ці ідеї приходять, бо потреба визріла, думка запустила ці енергії знань і вони дійдуть до можливих індивидів, яких вони зацікавлять. Життя не стоїть на місці – воно розвивається і зростає енергетично кількісно і якісно.

Микола на сьогодні життя людської спільноти у всіх сферах її діяльності набув глобалістичного спрямування. Майже всі ключові напрямки досліджень, виробництва, сфера освіти, охорони здоровя сконцентровані в руках і умах невеликої кількості сімей. Вони формують умови життя для всіх останніх, формують їм норми поведінки, формують думки, формують підготовку лиш тих спеціалістів, які їм потрібні і тому значна частина людства опинилася в умовах незатребуваності, в умовах втрати довіри до життя і перспектив його, в умовах відторгнення суспільних інституцій через нездатність брати участь в формуванні громадських і суспільних інституцій, вибори стали лиш фількиною грою, церква не дає відповіді на зростаючі запити - куди ми життями йдемо і що буде завтра?

Ми фактично стали і уже самі бажаємо бути рабами глобальних павутин, Ми невільні в діях у самих дрібницях нашого повсякдення (виховання дітей, прогулянка в ліс, якісь вимоги у пересуванні світом, фіксація різноманітних надуманих прав на надра Землі, на води, на інші планети, на політику інших держав, на тотальний контроль, аж до чіпизації кожної людини.

Здавалось би ми маємо це природнє право жити вільно, облаштовувати своє особисте життя з інтересів сім'ї, чи своїх особистих. Та хочеться констатувати, що це ми вже втратили і давно. Є у світі держави з тоталітарними режимами з їх жостокою регламентацією життя, є демократичні держави, яким плювати хочеться на всіх і лиш мильні бульки роблять суспільне життя райдужним. Ми тепер ще частково під гнітом, чи під постійним наглядом релігій, різних ідеологій, державних структур. Ми всі і вся привчені боятися навіть східного вітру, живемо в постійних стесових ситуаціях, створюваних суспільними інституціями. Ми насичені страхом уже так, що ввійшли великою кількістю в стан байдужості. Людство припиняє творити енергії ЖИТТЯ. Це передкатастрофічний синдром.

Петро Так ми втратили волю, втратили відповідальність, втратили впевненість. Таке враження, що людство так густо заселило території планети, та ми втратили свою ідентичність і навіть ті духовні якості життя, які були у нас мільярди років тому, можливо тоді було важче здобувати їжу (хоча і це сумнівно), але цей моральний тягар досить сильно притиснув нас у цю життєву безвихідь. Іти нікуди – скрізь те саме. Куди йти? Що буде завтра, чи навіть через годину?

Питання є. Визріла потреба шукати відповідь спільно.

Володимир Монстри, які вознеслися силою і можливостями над більшістю людства тепер починають об'єднуватися і нам у цій байдужості і тим, хто іще здатен мислити і очікує, чи мислить і шукає вихід, то їм уже не страшне явне рабство, ні будь яка експлуатація, бо залишки тих, хто згоден на будь яку працю (зазвичай чисто технічну, яка не

дає задоволення, не сприяє якості відчуттів радості життя), бо нам загрожує тотальна непотрібність.

Ми, ніби, в одному природньому виді, а по факту ми є уподібненні до сміття. Нас викинуть зі спільноти, з природи при допомозі епідемій, голоду … Тому візьмімо за напрямок – вирощуймо в собі, в своїй поведінці якості життя і теж глобалізуймося наскільки зможемо. Всесвіт допоможе. Однак ми маємо почати це запроваджувати у свої життя, засвідчивши свій намір.

Микита Автоматизація виробництв, новітні технології зроблять технічну революцію в матеріальному світі і вони почнуть диктувати свої умови суспільству, нехтуючи гуманними і соціальними, як і іншими програмами, які є складниками в організації життя густо населеної планети. Так, спочатку вони будуть вихваляти переваги і щось обіцятимуть, але коли вони побачать реальні результати, то вони віддадуть перевагу грошам, а не людському фактору.

Богдан Нам уже тепер слід зрозуміти всім, що і ми здатні іще впливати на політиків і на глобалістів, хоча вони ніби є крилами різними в спільноті, та мета у них одинакова. Тому вже зараз використовуймо всіх операторів інтернету для збудження людського розуму, для поширення закликів у творенні милості і доброти, щоб уже зараз творити якості життя зі стану любові і радості, описувати певні проекти, поширювати досвід інших, даючи надію і закликаючи до поміркованості, навіть у збереженні того позитивного, що мають у собі звичаєві і релігійні традиції; у збереженні того позитивного для управління людьми, що є в тоталітарних, демократичних, ліберальних спрямуваннях держав, закликаючи не плодити брехні, ненависті, заздрощів, осуду, зла, жорстокості, негативних висловлювань прокльонів, хульних слів кому б то не було – самому собі, ворогам…, бо саме ці енергії зупиняють ріст і розвиток позитиву в середовищі людства. Якщо ми так діятимемо, то і будемо знати відповідь на питання: чи готові люди привнести новий смисл в процеси життя?

Зізнаймося, що ми всі причетні до того, що створило сьогодні загрозу людству і планеті. Скажіть самі собі: це моя фантазія, чи це дійсно має під собою реальне підгрунтя?

Сергій Досить мудро сказав Ісус книжникам і фарисеям, коли вони звинувачували його в створенні нової релігійної традиції, коли говорили, що він замахнувся на релігійні основи батьків. Він сказав, що не заперечує їх релігійної традиції, бо й частина людей і в них здатна духовно зростати, коли вона свідома.

Він ніс людям істини Життя, вийшовши за догми і ті маніпулятивні ідеологічні напрацювання кліру їх релігійної традиції.

Микола Ми, ті, хто не входить в касту глобалістів, не можемо чекати в цей час економічної кризи, у час зростаючої загрози при застосуванні зброї масового знищення, у час інтенсивного застосування технологій, які знищують природу і самі нагальні засоби для життя (продукти харчування, вода, повітря). Ринок, технологи нав’яжуть нам свої умови, якщо ми так повільно будемо шукати виходу з цієї не простої ситуації.

Михайло Багато сьогодні ведуть пошуки в організації життя суспільства. Ми стоїмо перед завтрашніми викликами. Тому ми сьогодні ще маємо можливості писати фантазії, казки, проекти, ідеї поки ще вільно, але при несприйнятті тепер і при неприйнятті в подальшому, то життєва реальність призведе до знищення цих книг. Ми сьогодні вже бачимо дію фейсбуку і інших операторів, які напевне діють з наказу власників на пропуск в мережу тих, чи інших дописів, що плодять зло, збурюють до неадекватних дій, або блокуються дописи гуманного спрямування. Глобалісти вже діють для досягнення своїх амбітних планів.

То про які демократичні, ліберальні, гуманні засади можна вже говорити тепер? Ми почали запізнюватися.

Богдан Я іще роками молодий, але в цей період проходять так швидко грандіозні зміни в економічному базисі суспільства, то так і в гуманітарному. Багато є поганого, а ще цьому сприяє людське відторгнення будь чого нового, хоча воно іще не втілене до кінця і часто ще не має кінцевого результату, але є й позитивні зміни. Так як тут мова йде про гуманне облаштування спільноти в якому задіюються філософія, поетика, гуманітарні, ідеологічні і релігійні мотиви, то з позитиву відмічу, що люди помаленьку вчаться думати про себе, про свою поведінку, вчаться слухати свою душу, вчаться творити якості життя, а не сліпо слідувати самопроголошеним лідерам, чи маріонеточним лідерам, навчилися не слідувати тупо фанатичним проповідям служителів релігійних громад.

Однак реальність проявила високі стіни навколо маєтків, родинність у державних структурах… Дожилися до втрати соціальних гарантій, дожилися до того, що наше життя залежить від можливості їздити по світах для заробітків, дожилися в політичній недолугості до колючих огорож, загород з мішків з піском, до оборонних ровів.

Така дезорієнтація в діях державних і політичних структурах змушує заговорити про кінець світу. Отже той, хоч і поки що малий, позитив створить ту малість енергій, які і будуть здатні продовжити життя на цій планеті.

Микола Ще більше ляку дає пропагована і вже наявна спроба впровадити в життя інформаційні і біотехнології у живому світі, які зможуть різко змінити економіку, то так і суспільство. Страх нагонять всі тими спробами чіпувати людину, щоб маніпулювати її мозком, щоб замінити живу людину роботом.

Проблема в тому, що ми не навчені управляти енергіями страху, ми ще мало знаємо про можливості свого єства, свого внутрішнього світу. Висовують гіпотези і працюють вчені над тим, щоб зупинити старіння тіла, хочуть створити прилад, який замінить мозок і ум в людині, але людина морально втомлюється жити за ці сорок-пятдесят років серед оцих непотрібних інформацій і у цій соціальній суєті з досить невизначеними напрямками розвитку економіки і невизначеним вектором політики держав; вчені працюють над винайденням препаратів, якими можна лікувати всі хвороби – та чи замислюються вони над тим: що і хто спричиняє ці хвороби? Чого не в цьому напрямку працюють, щоб не було умов для страждань тіла і ума? Дожилися, що жити можна 300 літ і все життя хворіти, бо буде чим підліковувати… При наявних вже біотехнологіях можна міняти напрямок і визначати зміст думок, але передбачити наслідки не береться ніхто. Що це зробить з психікою людини і яка буде в неї поведінка, як це відобразиться на суспільній, соціальній, гуманній системі людства??? Час парадоксів, чи шанс навчитися гармонійно і в щасті жити? Одні лиш запитання.

Оксана Проблеми в житті, хвороби тіла є результат порушення в діях, поведінці якостей життя і тематика хвороби, чи проблеми має тісний однотипний зв'язок з тими органами тіла, які і виконують свою місію-функцію в житті досить подібну до теми, діючи як сигналізатор, виконуючи як таку собі незвукову мову між тілом і умом, між тілом і Душею, між умом і Душею.

Нам це потрібно зрозуміти і вчитися отримувати ці Знання людства для сьогоднішніх потреб, щоб виходити з болей, з проблем, щоб зменшувати зло у взаєминах, то саме це і дає нам такий стан здоров’я тіла, яке є фундаментом і змістом нашого людського щастя. Вміння діагностувати добре є, а от без усунення умов виникнення хвороб ми не здатні продовжити тривалість життя.

Люди втратили здатніть бути в бдінні, втратили здатність свідомо діяти. Вони у своїй суєті так наситили своє життя речами, обзавелися різними видами технічних засобів, починаючи з кухні, аж до віртуозного управління залізним конем, а от послухати тата, маму, кохану, коханого, дітей, то нема часу. У нас його не вистачає на себе, на свою поведінку, ми втратили здатність любуватися хорошими вчинками інших, ми навіть при їжі не смакуємо, не насолоджуємося розпиванням води, чи молока. А це так значимо для пізнання себе.

Сергій В кожному будинку вміють розрізняти те ж, що і в школі, а також погляди господині, поведінковий приклад наслідування, психічний видимий і відчутий стан кожного члена сім'ї - ось так серед повсякденного життя виявляються особливості поведінки тонкого або хаотичного порядку життєвого облаштування.

«Одного разу вчителька початкових класів попросила учнів написати твір про те, що б вони хотіли, щоб Бог зробив для них. Увечері, коли вона перевіряла роботи, вона натрапила на один твір, який її дуже засмутив. В цей момент увійшов її чоловік і побачив, що вона плаче.

«Що трапилося?» – запитав він.

«Читай» - відповіла вона, простягнувши твір одного хлопчика.

«Господи, сьогодні прошу Тебе про дещо особливе: перетвори мене в телевізор. Я хочу зайняти його місце. Хочу жити як живе телевізор в нашому домі. Хочу мати особливе місце і збирати сім'ю навколо себе. Щоб мене слухали, не перебиваючи і не задаючи питання, коли я говорю. Хочу бути центром уваги. Хочу бути в компанії батька, коли він повертається додому, навіть втомлений. Щоб моя мама, замість того, щоб ігнорувати мене, йшла до мене, коли залишається сама і сумує. Хочу, щоб хоч іноді, мої батьки залишали все осторонь і проводили небагато часу зі мною. Боже, я не прошу багато… Я тільки хочу жити як живе наш телевізор.»

«Кошмар! Бідний хлопчик!» - вигукнув чоловік вчительки. – «Що ж це за батьки такі?!»

І тоді вона зі сльозами на очах відповіла: «Це твір нашого сина…».

Богдан Так, люди великі мастаки лицемірити, безвідповідальні за слово, чи діло і так віртуозно навчилися брехати, обіцяти, знаючи, що не збираються виконувати обіцянки, а себе поводять у кожній ситуації подібній по різному і їх турбує не істинна культура поведінки, а те, як на нас зможуть подивитися інші, бо ми маємо їм сподобатися, а то й на думці, щоб своїм стильним костюмом втерти всім носа. Ми боїмося того, що скажуть люди про нашу поведінку в сім'ї, але ж ми можемо свою сім'ю знати краще ніж будь хто.

Іван Та як би ми не крутили основи життя нам не змінити – воно існуватиме, як і раніше при наявності світла, тепла, води, повітря, їжі і здатності рухатися. Тому соціальні умови, тому задатки фізичні і наших умів на процес життя значимо не впливають. Тож скажу, що на протязі існування людства його проблеми саме від таких змін умов приводили і приводитимуть до стресів, до проблем, до вимушеного вибору негативних дій навіть для здобуття води, їжі… Люди у своїй різності розвитку і духовного зростання, чи деградації вже тисячоліттями і навть у тих мільярдних роках завжди варяться у війнах, у боротьбі за життя. Так, ми здатні змінювати умови свого знаходження в соціумі, можемо слідкувати за станом здоров'я завдячуючи своєму вмінню свідомо приймати рішення і це дає певне затишшя і процвітають між людьми гуманні, гармонійні взаємини. Однак вийти на такі взаємини у планетарному розгляді при цій різності, мабуть і цій цивілізації не вдасться.

Сергій Так, досить щільно вивчаються способи маніпулювання людьми для корисливих замовників і зовсім не з гуманних побуджень. Ця озвучена програма буде застосована тотально до кожного, щоб можна було змінювати поведінку, спосіб мислення і видавати кінцевий результат, як результат програми, а не як міркував би гуманний громадянин. Кінцевий результат таких змін невідомий, невідомо, як зреагує на це наша ментальна система – вона ж пов'язана з подібними енергіями в наших просторах і в просторах Всесвіту. Всесвіт теж заселений і теж має свої програми на нашу планету і зокрема на людей. Наша Душа – це і є біочіп з певною розвитковою гуманною програмою представників Всесвіту. Чи схочуть вони відмовитися від енергій Життя, які ми, все живе на планеті її виробляємо, а чи здатні наші замовники і розробники виготовити ці чіпи більш сучасними. Мабуть, що ні. Це суперництво може бути програшним для землян і невідомо того, чим ці експерименти завершаться і як буде діяти космос.

Не слід нехтувати третьою стороною у цих їх задумках. Як поведуться маси спільноти, а може вони зрозуміють загрозу і зуміють дієво наростити стільки якісних енергій, які собою знівелюють на ніц їх потуги. Тож і в цьому варіанті не видно, навіть прогнозовано, якогось позитивного результату і спільнота у своїх рештках вимушена повернутися до сьогоднішніх, а можливо і до тисячолітньої давності форм суспільного облаштування, шукаючи знання по відновленню родових джерел, чи до міфів початкових релігій з їх ідеологічною основою для залишків у цих групах-племенах, чи у залишкових формах націоналістичних ідей, або іще глибше – спроби віднайти ті звичаєві традиції у ще існуючих залишках аборигенів, щоб їх мудростями оновити наявні, сучасні суспільні взаємини. До речі, в сучасних взаєминах і досвіді є теж чимало позитивного. Таке поєднання практичного досвіду з мудрістю віків дало б поштовх для формування гуманного суспільства на Землі зі своїми варіаціями при застосуванні в тих, чи інших державах.

Слід зазначити, що деякі носії цих мудростей зберегли їх і по сьогодні у визнанні живого Духа племені, дерева, річки з тими ритуалами… Цього теж достоменно не скаже сьогодні ніхто. Космос сьогодні не здатен впливати на людську спільноту на Землі, бо їх чіпи так сильно закриті для зв'язку тими негативними задумами, діями і байдужістю величезної частини людства. Надію дає те, що людство здатне в горі-біді очищуватися енергетично і цим відкритися для єднання енергій, так і для відновлення розуміння свого знаходження життям тут. Це якраз і буде основою того, що лідери країни і осередки людей, як ініціатори до непродуманих технологічних біотехнічних змін, відмовляться від продовження цих експериментів, цих спроб. Фактично ці зміни наберуть форм революції – технічної, чи техногенної з її руйнівними наслідками в природі і в суспільстві.

Визнаймо всі ці варіанти і ми іще маємо певний час, не створювати передреволюційні ситуації і можемо залишити собі шанс гуманно і спокійно відійти від цієї катастрофи шляхом стяжання духовно-позитивних якостей у своїх життях. Прошу Вас, люди, скористаймося цим шансом, щоб ЖИТИ і ЛЮБИТИ.

Іван На жаль сьогодні в суспільстві реально працює і тримає лідерство у своїй схемі група глобалістів. Є початкові спроби відновити древні мудрості. Однак відсутні спроби для започаткування змішаного, чи практичнішого формату для перемовин, для консолідації зусиль тих, хто сьогодні займається питаннями нашого майбутнього.

Основна маса людства налаштована пливти бездумно по течії, навіть не задумуючись куди. Значна частина плекає надії в очікуванні на керівництво держав, на підтримку релігійних пророцтв, а значна частина вже в стані нігілізму від втрачених ілюзій і так сильно насичена гнівом на всіх навкруги.

Люди розчарувалися в можливостях всім світом зберегти мир на Землі, зберегти помірковані гуманні взаємини, зберегти ілюзію рівності і ті певні елементи волі в діях при організації свого життя. Ми, ніби то, в підвішеному стані і не здатні зробити крок до спроб щось змінювати в собі, бо саме індивідуальні, чи особистісні зміни здатні формувати ці потоки проявлених і відчутних змін. Людство розгубилося і має в собі панічний страх, бо саме наявна невизначеність подальшої долі і наявна неможливість жити по старому і збільшує панічні настрої в психіці людей.

Сергій Ось тільки прочитав Хортицьку Хартію, надруковану в газеті «Молодь України» за 1 вересня 1990 року і порадів за автора Олеся Бердника і за сьогоднішній поширений допис цієї статті Дариною Яр, як свідчення про живучість Духу наРоду.

Ось так і вже тоді, тобто в цей час жахіть і криз, який почався з 1985 року, а в 1990 появилася ця стаття. Це засвідчує, що Дух наРоду нашої Країни ще не вмер і беріг ці зерна Волі, Справедливості, Доброти і Любові. Тож, шановні сестри і брати, починаймо творити ті живодайні якості життя на яких тримається Земля і Всесвіт.

Дякуємо Олесю і Дарині за повторні спроби розбудити залишки Родів на теренах Землі. Ми маємо пробудити людство до самоусвідомлення з розумінням тієї відповідальності перед усім живим.

Так, я підтримую їх думку, що у Всесвіті відсутні сили, які б зацікавлено втрутилися в динаміку нашої еволюції в ім'я рятунку абсурдного існування. І ми маємо шанс вийти з цього стану, пошкодивши їх програми, якими вони нами керують і готувати духовну їжу із року в рік, щоб якості життя в потрібний момент мали можливість приходити до енергетичного джерела і брати для потреб усім вільно для справедливого поширення на теренах Землі енергій любові Життя, доброти, милосердя...

Павло Не просто сьогодні людству поєднати навіть увесь мудрий поміркований позитив, який є в звичаєвих і релігійних традиціях світу, який є в лібералізмі, демократизмі, соціалізмі з націоналізмом, чи тиранічними устроями, як і зважену мудрість з пропонованим штучним інтелектом для формування значимого і переконливого напрямку, який би зміг до певної міри задовольняти потреби кожного і всіх, в одночасі маючи механізми забезпечити гарантії гідного життя.

Однак і з таким формуванням напрямку при розгляді потенційних рішень і результатів для вирішення уже назрівших труднощів в облаштуванні суспільних взаємовідносин між окремими державами, між окремою людиною і державою, чи всім суспільством нам би слід все таки знати, чи мати доступ до інформації того, що пропонують нам нові технології.

Микола Сьогодні проявлена тенденція того, що реальною перспективою участі людини в економіці країн зводиться до особистого безробіття. А що буде через декілька десятиліть? Ось тут велике питання і воно турбує багатьох, бо зміняться і правила взаємовідносин між людьми і виробництвом, між людьми і власниками засобів і знарядь виробництва, як і між людьми і можливістю користуватися продуктами виробництва – чи буде така спроможність? Хто дасть відповідь?

До цих пір людина була ключовою ланкою в економіці. Сьогодні комп'ютери здатні повністю замінити значну частину професій. Професій, за які сьогодні людям платять значні зарплати, бо нібито, вони приймають вирішальні рішення. Так уже давно не є. Сьогодні достатньо в програми вносити певні дані, певні алгоритми і комп'ютер видає готові рішення. Людина перестала бути творцем у своїй професії, а зберегла лиш технічну функцію. Не потрібно стільки років вчити спеціаліста (вчителя, лікаря, юриста…). Наявну інформацію за хвилину видасть комп'ютер, а коли питання стосується переміщувальних видів діяльності, то і тут достатньо автоматизована технологія із застосуванням роботів (конструкторів, технологів, водіїв, наглядачів, продавців).

Оксана Людство у житті в переважній більшості собою пропонує фізичні і пізнавальні здібності і лиш окремі індивіди роблять відкриття, а в області систематизації, аналітиці, виробленні певних напрямків у варіантах, логістиці руху в пошуках уже все це дають компютерні програми. Наука вже здатна вивчати біометричні реакції людського тіла і навіть в емоціях і тих його реакціях, навіть, на найпотаємніше в людині, що вона може приховувати в собі. Це є позитивним з однієї сторони, коли ми хочемо від людини чесної і справедливої гри-поведінки, бо лицемірство вже так вросло в людську поведінку, що не кожен психолог може визначити, де людина говорить правду і чи здатна бути відповідальною в прийнятті неординарних рішень.

Поки іще не напрацьованою залишилася свідомість людини, однак потужні сервери і чіпи зроблять так, що тотальний контроль виключить цю здатність індивідуальної свідомості зі вжитку у життєвих процесах завдяки спеціальним варіаціям у індивідуальних чіпах у тих людях, які будуть виконувати специфічні професійні завдання суспільства, чи певних груп, які збережуть за собою таке спадкове право на конроль над суспільством і особливо над такими спеціалістами.

Так вони є певною загрозою і можуть вчинити бунт, вносячи зміни в програми і цим забрати це право контролю. Є розуміння розробниками, що поки нема альтернативи замінити людський дух, свідомість і відповідальність, окрім як повністю знищити зв'язок таких індивидів зі Всесвітнім сервером.

Однак для чого тоді буде такий обмежений індивід, коли він не здатний продукувати нанотехнології і не спроможним буде давати відповіді на явища природи і свою зважену взаємодію з космосом. Я думаю, що людина, чи група інтелектуалів-геніїв не зможе вирішити питання суспільного облаштування людства на Землі, а питання взаємодії з енергіями природи і космосу все ще є поза межами розуміння, та і потреби у таких викликах поки нема, як і самих можливостей не буде. Всесвіт у таких намаганнях прийме превентивні рішення. Нашим керівникам не потрібні сьогодні непередбачувані спеціалісти, то так і космосу не потрібна непередбачуваність землян.

Питання відкрите і надовго, або воно взагалі не постане – і це буде розумною відповіддю для всецілого життя.

Михайло Визнаймо, що об'єднати людей в одне ціле неможливо і налаштувати їх на одну певну мету буде утопією. Однак і вона має право на життя. В принципі єднання людей. єднання індивидів створює умови для підвищення продуктивності з тієї особистісної відповідальності за свою виконувану функцію. Тоді можна говорити, що індивід, чи група їх можуть виконувати широке коло питань і становити певну мережу у всезагальній спільноті. Так це прогресуючий фактор в поєднанні всіх функцій життєдіяльності спільноти з участю автоматизації багатьох функцій, якими сьогодні виснажливо займається людина.

Микита Це, більше всього, досить тривалий процес. Спільнота сьогодні так прискорилася у своїх бажаннях і велика їх частина є звичайною людською глупотою в тих накопиченнях матеріального, в тих бажаннях розкоші і т.д.

Саме така гонка людства і спричинила величезний стрес при безробітті, при відчуттях незатребуваності, нестабільності ринку, збоях в роботі банківської системи, ці часті війни, а тут іще ці потуги і прохання до змін якості життя кожним привела в хаос всю непередбачуваність і це болісне і страждальницьке перенапруження умів ще більше збурює людей, та все в гіршу сторону.

Тобто вони активно продукують негативну енергію. Вже й так перевага її в середовищі спільноти і водночасі невідомо скільки десятиліть потрібно для того, щоб відновити рівновагу; скільки потрібно створити нам якісних позитивних енергій своєю поведінкою і продуктивними діями?

Сергій Ой, дивімося, чи то буде не пізно будувати новий ковчег Ноя? Сьогодні люди для реального стану речей непотрібні в такій кількості для планети з такими темпами зростання. Ми цього ще не відчуваємо. Однак аналітики б'ють тривогу.

Можна сказати, що люди сьогодні і для економіки і для гідного соціального облаштування спільноті уже є в тягар. Тобто, вони не потрібні ні як виробники, ні як споживачі. То хто буде дбати про їх фізичне життя, про те, щоб вивести їх з цього стресу, який ще, можна сказати, є на старті?

Тому я радий, що зібралися ці однодумці і тут уже ставлять питання для всіх на нові і скорі виклики, які щоденно нас наближають до бунту. Ми маємо в ширшому аспекті піднімати ці питання. Вже не лишилося часу для чекання, бо ця справа теж не скоро стурбує всіх поголовно. Ми ось тепер маємо можливість пропонувати форми і методи роботи, визначити напрямок і дійти спільного бачення прийнятної моделі для більшості інтересів і можливостей.

Людство, яке вже набуло задатків на готову ідеологію, на очікування легшого життя і далі в собі їх нестиме. Тому і перед філософами стоїть термінове питання на сьогоднішні великі зміни в технологіях – готувати нову ідеологію. Можливо це буде суто наукова, прагматична, можливо модернізуються давні ідеології з якостями життя до сьогоднішніх викликів.

Ця ідейна конструкція має в собі поєднати прояви технологічного прориву і наявним економічним безладом у прив'язці з соціальною проблемою людського фактору.

Навіть ці, можливо, помилкові думки, розмиті визначення цілей і самих ідей у поєднанні з хаотичністю природи і самих дій людства не дають остаточно нам вказувати на правильність соціального розвитку спільноти.

Найголовніше – це зберегти життя людей, а над означеними проблемами ми маємо впоратися, знаходячи певні дотичні передумови для обговорення на всіх рівнях розшарованого суспільства.

Микола Сьогоднішнє розшарування людства по політичних, релігійних, національних, економічних, соціальних, гендерних інтересах досить різношерсте і питання об'єднати його цілком є неможливим. Тільки загроза зникнення серед залишків цих груп здатною буде мати мотивацію до єднання. Життя свідчить, що і служителі релігійних громад втратили той вплив на уми, на поведінку людей. Вони не є по покликанню духівниками і це основна причина того, що вони не здатні політично протистояти суспільній аморальності, а навпаки прийняли позицію політиків з їх бажанням збагачуватися.

Спостерігається тенденція у світі, до подрібнення суспільних, політичних і релігійних угрупувань. Навіть родини, не говорячи про роди втратили свої архаїчні звичаї, родинні цінності і уклади. В них по течії іще живуть зовсім чужі люди з різними баченнями своєї ролі і місця у цих сім'ях і в суспільстві взагалі.

Інтернету з його «послугами» вдалося роз'єднати сім'ї. Сім'я втратила свою єднавчу інституцію, свою фунуцію справедливості, відповідальності; втратила ту світліс бачення життя сьогодні й завтра; втратила ту теплоту взаємин і любові. Хоча окремі члени її створили ті віртуальні групи-об'єднання в яких відсутній прямий емоційний, звуковий контакт і все ж, виключаючи інтернет, людей огортає сум і виростає те відчуття своєї одинокості у цім світі. Ми втратили двічі.

Ось чому ми констатуємо, що сьогодні люди живуть самотніше на основі глобального об'єднання в торгівлі, в мові, в можливості переміщення, в пошуку роботи для душі, в широких можливостях створювати нестандартну сім'ю.

Микита Однак майбутнє людства матиме сенс жити і жити спільно, як одна родина з домовленими умовами гармонійних, гуманних, рівних і вільних взаємин при збереженні інституту сім'ї.

Ячейка суспільства найбільш здатна до гуртування в тих архаїчних Родах з їх подібними традиціями і звичаями, бо всі вони несли гуманну і єднавчу місію, бо всі вони найбільш здатні формувати позитивні енергетичні джерела цих груп. Подібність якостей життя продукує і подібну поведінку в цих Родах і це був би перший поступ до об'єднання. Єдналися би вони на цих позитивних енергіях без напружень і зусиль, це був би природний процес.

Такі природні спільноти мають збережені традиції в спілкуванні, обрядах і мають глибинну пам'ять віків, а ці віртуальні і є лиш надуманими. Вони об'єднані лиш по інтересах, але не на енеретиці життя у всіх її позитивних і негативних проявах. Це шлях до самотності і іще більшого формування з людини, як істоти творчої, до звичайного механістичного приладу. Чоловік, як жива істота втратить здатність творити позитивні енергії в думках, словах, діях і випромінювати, виливати їх у навколинє середовище, у Всесвіт тими відчуттями, емоціями задоволення, радості.

Сергій Природа людини еволюційно виросла з того, що завжди в чомусь сумнівалася, завжди робила вибір з декількох можливих варіантів і саме завдяки цьому ми іще живі і набагато полегшили фізичні умови життя, змінивши умови для зростання гармонійної і поміркованої суті саму культуру поведінки. Хоча сьогодні і є та недовіра при оголошенні на проведення змін в людській поведінці, та її прояви лежать саме у відчутті насилля при введені в людські життя тотальної маніпуляції їх умами, їх діями державними структурами великими корпораціями засобами ЗМІ і цільової реклами на конкретних прикладах,де йде прихована і відкрита пропаганда своїх методів і своєї мети.

Вони не сприйматимуться і невідомо до чого ці спроби приведуть спільноту. А можливо і при вивченні людської поведінки в таких масштабах і вирішальної досконалості людина звикне, чи байдуже погодиться, щоб саме ці програми у комплексі поєднання потужного сервера і індивідуальних чіпів думали за них, щоб давали грунт для визначеної розмови відповідного змісту. Така ж буде і програмована вся робота, все життя. Людина вже ж привчена і нормально шукає легші умови життя для фізичної праці. Формує різні комбінації своїм умом, щоб десь надурняк отримати надлишковий прибуток, чи придбати ту, чи іншу річ.

Звісно наука не вивчить принципи і відхилення у функціонуванні під постійним контролем і намаганнях тотального контролю над діяльністю кожної людини. Тому проглядається така система організації життя людства, коли ним керуватиме техніка. Можливо це і буде великим винаходом і умовою збереження життя людини-сомнамбули, але це вже не буде розумна, усвідомлена і відповідальна людина з своєю чутливістю добра і зла. Втратимо ми усі якості життя – любов, щирість, милість, добродільність… і також втратимо здатність гніватися, заздрити, злобитися і здатність починати війни… Не буде в нас емоцій, інтуїції, здатності до пошуків… Ходячі байдужі живі істоти. Як вам така перспектива.

А може ми іще здатні самі бути трішки жертовнішими у своїх бажаннях, трішки терпимішими до інших, гуманнішими у поведінці, маючи іще волю і відчувати рівність цього виду савців – людини, яка позбудеться негативу у поведінці і організує між усіма мирне співжиття без війн, без шкоди природі і космосу??????????????????

Ми маємо розуміти ці виклики часу і цю небезпеку транснаціонального пошкодження ситстеми керування людством!!!??? І тут може спрацювати людський фактор. Власники і розробники будуть старатися в своїх програмах залишити здатність змінювати саму в собі програму своїх дій, як і цим збережеться здатність змінити всю систему на свою користь. Люди залишаться поза цією грою. Люди почуватимуться безпорадно і проснеться їх страх і та споконвічна дикість, коли в одну мить знищать все. Вони шукатимуть когось винуватого, а він буде в їх руках (смартфон), чи в тілі (чіп) – і вони нищитимуть їх…

Микола Тож бо воно і є, що штучний інтелект людства буде вище навіть від середньостатистичного. Це нормально. Бо навіть ми сьогодні стикнулися в цю епоху з швидкими змінами в поведінці людей, зміною видів діяльності, виросла ідеологія споживацьких намірів і можливостей. Тому кожного разу ми стикаємося при виборах у прийнятті свого остаточного рішення, як чогось важкого і навіть уже непосильного нашому уму і ми, навіть, уже звикли звертатися за порадами до системи Ґугла.

На сьогодні найбільш приваблива форма організації суспільства є ліберальна демократія, а не ліберальний соціалізм і не ліберальний гуманізм з вільним капіталістичним ринком виробництва, торгівлі, який все ж передбачає людину в них, як автономного учасника і це тішить його его, тішить, як творчого учасника життєвих процесів. Така не писана субординація дотримується.

Кожен індивід, чи певна професійна група цілеспрямовано займається тими викликами, які визріли. Коли ж в системі працювати, то ми, ніби то, здатні кожен щукати відповідь на потрібні нам виклики в мільярдах пропозицій. Тут і чорт ногу зламає. Тоді де гарантія і коли стартуватиме завершена програма, коли ми вимушені шукати в цій сірості переходу, та іще буде в наявності змагальництво, амбіції і відповідно перешкоди, чи завідомо шкідливі віруси. Як оминути це, як пройти через нього з найменшою шкодою для спільноти?

Сергій Світ навиворіт, а ми ниточки у нім, то і маємо можливість бачити його реальне лице.

Та все ж щасливе життя творять шукаючі і мудрі в діях, бо вони продовжать життя на Землі, а не зневірені, чи байдужі.

Людські емоції і інтуїція, талант і задатки, умови і можливості, інвестори і інженери перемагають вікову і сучасну мудрість, яку формує для суспільства філософія, теософія, пошуковці, дослідники. Так є. І саме тому така ситуація відторгує будь які спроби винести

духовне, моральне, мудре, філософське, як реалного провідника і рушія на виклики спільноти для організації життя, навіть, в недалекому майбутньому.

Тому закономірно залишається питання часу на яке треба дати відповідь тепер, перед початком фундаментальних змін. Чи будуть роботи сумирно виконувати свої обов'язки і чи слухатимуться в тому проміжку певної вільності своїх винахідників і власників? Як поводитиметься робот з неслухняними людьми? Як водночас і повсюди ліквідувати в людей емоції, які є в пристрасті, радості, любові, милості, доброті; які є при входженні в страх, гнів, ненависть, жорстокість?

Друге, не менш важливе, питання часу: як сумістити інтелект і свідомість. Закласти інтелект в програми можна, а як бути зі свідомістю, тобто тим наявним зв'язком у кожної людини з космічними програмами і їх серверами. Інтелект вирішує проблеми, організовує ефективно усунення перешкод, а от як бути з тим усвідомленням відчувати людиною своєї втомлюваності, своєю стурбованістю за сім'ю, або фізична хіть, чи той же великий гнів із-за якоїсь дрібниці, а це ж енергії не керовані, та ще й це впливає на відлагоджениу роботу цілого виробничого, чи соціального комплексу.

Однак механізму свідомості на гуманних основах нам іще не створити, а ліквідувати старий, то спільнота буде гірше за скотину. З втратою свідомості людина втратить свою подобу в поведінці. Ні жити, ні померти.

Тому нам, мабуть, ще не пора рухати ці проекти на активну роботизацію і розробку програм, які б були наповнені інтелектом людини, тільки з різними швидкостями і ефективнішим дослідженням проблем, а можливо і більш якісний буде інтелект, бо в програми будуть взяті зразки особливих інтелектуалів. Враховуючи такі можливості при відсутності творчих начал у розвитку свідомості, то людство дійсно геть отупіє. Зникне мотивація творити.

Ось чому я вважаю, що сьогодні нам потрібно до-класти багато зусиль для навчання всіх свідомого осмислення себе в якостях життя і з цих можливостей піднімати рівень культури поведінки всіх і життя в цілому. Це один з явних і трудомістких триваючих процесів, однак це є хорошим варіантом для процвітання ліберального поміркованого гуманізму, де людина залишиться активним учасником ЖИТТЯ.

Таким проектом можуть займатися державні інституції, приватні корпорації, вільна філософія і пошуковці методів прийняття кожним духовних якостей життя. До цього можна підключити пропаганду, можна підключити і релігійні традиції, бо їх догматизм у вихованні людства застиг, а це їм є хорошою мотивацією у піднятті престижу їх суспільних організацій. Хорошим досвідом є звичаєві традиції. Тому назріла потреба вибрати з усього позитивне, поміркуване і зайнятися формуванням нової ідеології. Так, ідеології, бо основну масу людства зрушити з місця не вдасться і закликати до вирощування кожним у себе свідомості не дасть можливості стишити розгул негативних енергій. Така спільна і цілеспрямована робота допомогла б людству гідно ввійти в толерантні гармонійні взаємини між людьми, між людьми і природою, між людьми і космосом. Так воно і буде!

Петро Таке можливо і тим, хто усвідомлює цю потребу, бо людство зупинилося і почалися вже процеси деградації, починаючи зі школи і далі у всіх виробничих відносинах. Та ми і далі топчемся на одному місці, не знаючи можливостей людского розуму.

Суспільство досить вороже відноситься до розумних людей. Вони імпонують бізнесменам, гамбургерам, вдалим маніпуляторам-злодіям (щасливчикам). Навіть ті, хто займаєтьсґя на роботі в гуманітарних інституціях уподібнюють людський ум і людський розум, як щость тотожне. Ум організатор життя, а розум творець життя. Тому ми маємо свідомо створити умови для розкриття людського розуму, для вивчення його поенційних можливостей. Тоді він запрацює по повному.

Микита Правильно і розумним буде формувати ліберальні взаємини між людьми. Хай вони відчувають свою затребуваність. Хай знають про значимість якостей духовних у житті. А це можливе в тому суспільстві, де є задекларована і реальна рівність усіх, як в соціальному, то так і в економічному розрізі на старому як світ лозунгу – з можливостей.

Без ідеї рівності можливостей воля втрачає смисл. Вони не продукуватимуть енергій задоволеності, енергій щастя. Втрата людьми цих суспільних інститутів може реально сильно розділити глобалістів, як тримачів всієї економічної структури з їх можливістю відмовитися від соціальних програм, відмовитися від створення робочих місць для людей, замінивши їх роботами і вся маса людства опиниться на суспільному смітнику. Тоді може постати завершальний етап геноциду людства, як виду життя.

Ось яку небезпеку несуть сучасні політологи, економісти, юристи, політики, коли паперове право власності є пріоритетним, а не здобутим у творчій, чи чисто механічній праці. Тому то власність є умовою для триваючої нерівності, умовою суспільного поділу на дві групи за методом і на основі наявності прав на власність, чи їх відсутності. Це буде основою поділу, а ще страшніше те, що воно не передбачає того відомого нам рабства, коли раба годували, одягали, давали певне житло, задля отримання продуктивної фізичної праці. Теперішній поділ торкає моральні засадничі умови – людина у цій спільності нікому буде непотрібною. Цей її суспільний новий статус торкне кожного з нас і буде особистою трагедією з неперебачуваними наслідками.

Сьогодні бізнесменам потрібна родюча земля, хороший природний ланшафт з достатньою кількістю води. Тому до непотрібних речей відійдуть і мешканці на них. Такої статусної непотрібності зазнають цілі країни, чи й континенти.

Іван Мабуть рівності в ідеалі не було ніколи, але процес і формування родових структур, родин племен, то і там уже вибудовувалося щось на подобі сучасної ієрархії для організації життя, а з набуттям права власності на мисливські угіддя, а особливо на землю остаточно закріпила цю нерівність. Вона і релігійними традиціями була схвалена, як така соціальна ієрархія, ніби то послана з небес. Фактично вона створювалася на землі і тими взаєминами і тим правом власності, який розшаровував суспільство. Вже стільки тисячоліть, а для суспільства ідеологи формують нові і нові форми розшарованості, сприяючи дотримуватися поділу людства за різними ознаками і скріплюючи такий стан в державних законах, в расовій, гендерній, економічній і політичній дискримінації.

Юрій ФИЛОСОФСКИЙ КОНСИЛИУМ. «XXI век: ЧЕЛОВЕЧЕСТВО НА РАСПУТЬЕ».

Всемирный день философии был провозглашен на 33-й сессии Генеральной конференцией ЮНЕСКО в 2005 году в Париже с тем, чтобы ежегодно на глобальном уровне приобщать мировое сообщество к богатству философской мысли.

Цель Дня заключается в том, чтобы ознакомить людей с философским наследием, привнести в обыденное мышление новые идеи и стимулировать публичные дебаты интеллектуалов и гражданского общества по поводу вызовов, встающих сегодня перед человечеством.

ГЛАВНЫМ УСЛОВИЕМ ФИЛОСОФСКОГО ДИАЛОГА ЯВЛЯЕТСЯ НАЛИЧИЕ СВОБОДНЫХ ЛЮДЕЙ, СПОСОБНЫХ МЫСЛИТЬ САМОСТОЯТЕЛЬНО, ПОСРЕДСТВОМ СВОЕЙ, А НЕ ЧУЖОЙ ГОЛОВЫ. Однако количество людей, способных самостоятельно мыслить катастрофически уменьшается. Очевидно, пик этой неумолимой устрашающей тенденции приходится на наше время.

Советую внимательно ознакомиться с выводами профессора Дж.Сартори, чья книга «HOMO VIDENS» (1997) позволила по-новому взглянуть на эволюцию человечества и перспективы его выживания.

1. ПРИРОДА ЧЕЛОВЕКА

Философы достаточно убедительно описывали сложность природы человека – HOMO, видели в нем существо:

1. HOMO SIPIENS – «разумное»,
2. HOMO HABILIS – «умелое»
3. HOMO FABER – «творящее», «мудрое»
4. HOMO MORALIS – «моральное»
5. HOMO AESTETICOS – «эстетическое»,

6. HOMO RELIGIONS – «религиозное»,
7. HOMO JUSTICUS –«правовое»,
8. HOMO LUDENS – «играющее»,
9. HOMO SIMBOLICUS – «создающее символы».

Профессор Дж.Сартори выдвинул и обосновал идею, согласно которой в конце XX века возник совершенно новый антропологический тип –

10. HOMO VIDENS – существо «наблюдающее», а потому
11. HOMO INSAPIENS – существо «неразумное».

2. ОСНОВНЫЕ ИДЕИ ДЖ.САРТОРИ

1. В своё время И.Кант в «Критике чистого разума» проанализировал различные уровни сознания человека, указал на существенные различия между миром идей и миром чувственного восприятия.

2. Между модусами сознания «понимать» и «видеть», «распознавать» и «понимать» существует огромная разница.

3. Визуальная идея не имеет структуры, она есть концепт, который должен быть расшифрован, интерпретирован, подвергнут герменевтической процедуре. Она может отрывать мышление от собственного индивидуального опыта.

4. СМИ заменяют способность абстрактного, аналитического, критического мышления на способность видеть, воспринимать. Человек разумный, мыслящий, анализирующий, критикующий под давлением СМИ становится человеком воспринимающим картинки, изображения, «визуалом», сознанием которого манипулируют и управляют.

5. Современный человек деградирует и становится HOMO VIDENS.

6. HOMO VIDENS теряет связь с реальностью и с самим собой, разум его растворяется в цифровых, виртуальных визуальных мирах. Брожение в гипертекстах или скольжение по виртуальному призрачному миру приводит к утрате самоконтроля, хаотичной дезорганизации сознания, фрагментаризации и невротизации «Я», распаду на множество личностей.

7. Поэтому современный HOMO VIDENS является пленником СМИ, контролируется извне, проявляет себя в качестве политически некомпетентного и оболваненного субъекта. Homo Sapiens был создан благодаря слову, а не изображению. ТВ, новые СМИ, ослабляющие ум и производящие новое общество, создают HOMO INSAPIENS – людей, разрезанных на мелкие части.

8. Современная представительская демократия или серьёзно деформируется, или превращается в фикцию, становясь МЕДИАКРАТИЕЙ.

3. ГЛАВНЫЕ ВЫВОДЫ:

• ОБЩЕСТВО вырождается в послушное стадо.
• ЧЕЛОВЕК деградирует до HOMO INSAPIENS.
• ДЕМОКРАТИЯ вырождается в МЕДИАКРАТИЮ – новую разновидность постмодерного тоталитаризма.
• ХОЗЯЕВАМИ ОБЩЕСТВА становятся хозяева МЕДИА.

В конце XX века человечество столкнулось с новым общественным явлением – политическим АНТИ-ВЗРЫВОМ.

ЕГО ПРИЧИНЫ:

1. Резкое падение доверия избирателей к избранникам.
2. Доминирование ТВ, мобилизующего активность граждан в условиях уменьшения, обеднения и извращения информации.
3. Разложение идеологии, отказ от серьезных социальных проектов, игра на примитивных потребностях, популизм. Комбинация инфантильной демократии и грубого примитивизма, предполагающая огульную критику прежней власти без реальных предложений и усилий по улучшению ситуации.

4. ГЛАВНЫЙ РЕЗУЛЬТАТ

Политическая коррупция достигает огромных масштабов, в результате перенасыщения политической сферы денежными средствами происходит невиданное моральное разложение политической элиты.

Сергій Я думаю, що ідеї Дж, Сартори сформовані Вами, Юрій. Так, саме така структуризація людської свідомості набрала сьогодні саме такого вигляду. Так, це сумно визнавати і спроби філософів залучити до міркувань, до розмов, до виправлення помилкового, штучно створеного державами, світогляду на місце людини в спільноті набрало в психічній поведінці людства деградуючих процесів, до готовності в тотальному своєму самознищенні.

Цим займаються певні структури в космосі, певні структури і в нашому середовищі, які вважають себе князями і вже мають в собі змінений генотип істоти, досить відмінний від першолюдини. Сьогодні вони здатні і мають можливості знищувати популяцію людини. Свої ідеї вони не завершать, хоча шкоди великої завдадуть людству і природі.

Сьогодні є ще шанс в багатьох змінити свою поведінку, щоб собою продовжити життя в майбутньому.

Ці слова всі в пустоту. Бо їх прочитають ті, хто пізнає радість життя, бо саме таким відкривається істинна суть перебування людини на Землі. У них тоді появиться енергетичне притягання до читання таких слів. Такі індивідууми появляються і тепер періодично. Така їх місія і така роль в цьому безконечному рухові енергій життя, а саме основне - свідомості.

Ці, означені Вами, моделі не завершені в пізнанні того результату, який і буде основою нової гуманної людської популяції - це здатність бачити, вміння пізнавати і здатність приймати для практичного застосування. Така послідовність еволюції і такий результат очікуваним є від окремих мудрих людей.

Висновки отримали з обумовленості певних ланок зміни людської поведінки в даних ситуаціях. Я про це пишу і згідний, що частково все ж вони визначальними і є. Однак червоною ниткою вони мають бути означені небезпекою в поведінці людства - зневіра в богів (сьогоднішні релігійні традиції в канонічному поданні несуть деградуючі ідеї, вносять деградуючі ідеології); зневіра в керівниках держав (князях), навіть в тому одному завершальному тоталітарному на планеті); зневіра в собі (втрата вмінь вільно і мудро жити і у своїх можливостях творити).

Людина і в даний момент відчуває свою неспроможність впливати на свій розвиток, на здатність змінювати устрій - облаштування гуманного співжиття і уже фактично змирилася з думкою, що вона раб у всьому і лиш дехто бачить те, що людина в близькому майбутті буде лиш біороботом в своїй основній масі. Тому деградації людства і передує повсюдна байдужість.

Так ми оглянули і причини. Що до результату, то я відношу його до причин. Хоча правильно назвати треба так – ці причини і результат є лиш наслідком. Причини у нас самих і їх ніхто не бажає виносити на поверхню. Тобто, залишаючи все як є.

Результат непередбачуваний і страшний, бо залишкам цивілізації не потрібні будуть гроші, їм не потрібні будуть земля і надра, і ті "права" власності. Люди втратять вплив на інших, тобто не буде і цих навчених політиків-хижаків, бо вони залишаться динозаврами видозміненими і доля їх відома. Тому в них, майже, поголовно перспективи вижити не буде. Живими залишаться лиш ті, які втечуть, чи їх заберуть їх космічні брати по духу...

Михайло Така коротка, конкретна характеристика зроблена Юрієм і іншими людської спільноти, як маси і чудово визначена роль моральних провідників в наявному політичному і економічному сімбіозі з точним баченням невтішних перспектив розвитку людства в організації свого майбутнього. Однак цей наявний симбіоз влади і глобальне право на економічний розвиток держав і світу в цілому залишить за собою право на розвиток того напрямку суспільства, який буде влаштовувати їх. В їх руках будуть всі вихідні дані для наповнення програм з можливістю контролювати розробників, як категорію найманих робітників. Сьогодні наяву є декілька корпорацій, які вже активно ведуть боротьбу за володіння даними і з умінням і здатністю покладаються на «HOMO VIDENS – существо

наблюдающее», приваблюючи нашу увагу тим, що надають, нібито, безкоштовну інформацію, певні поради, технології і тотальні розваги, які не здатні формувати людину думаючу, аналізуючу, співставляючу, а тим часом вислідковують при допомозі спеціальних програм наші інтереси, зацікавленості, продаючи ці дані рекламникам, чи власникам , які займаються торгівлею товарів і наданням послуг.

А в цілому ми є в цієї купки глобальних збирачів даних про кожного, хто активно «відпочиває», чи «працює» в соціальних мережах і є фактично піддослідними кроликами для перспективи, а на даний час є звичайною продукцією розфасованою з цінниками, але не споживачами «безоплатних» послуг. Вони безоплатно забирають у нас увагу, час і нашу ментальність. Ми уже не займаємося собою, не спілкуємося з батьками і втратили зв'язок з дітьми. Всі чужі.

А філософи і свідомі життєво мудрі люди шукають нові формати суспільної організації для об'єднання всього людства на гуманних і гармонійних взаєминах. Важко їм буде перемогти цих інтернет і ЗМІ гігантів, які вже себе називають статусно, як касту надлюдини, з їх економічними можливостями. Однак час покаже.

Микола Тому так активно взялися за втілення в життя цих певних варіантів саме ті, хто має корисливу мету. Є сьогодні великі можливості зібрати дані майже з кожної людини і запустити їх в обробку для аналітики, сортування і визначення способів і методів того, як далі їм бути з людством, як можна ними глобально керувати без спротиву. Ця самовибрана згуртована на цьому інтересі група надлюдей, чи ота самовибрана нація-народ розлядають можливість про перепланування органічного природного життя на виготовлення інших форм неорганічного життя.

Багато мови ведеться про основний кремнієвий складник. Сам кремній в чистому виді є неорганічний, але і в піску ж є певні форми життя. Однак ці сполуки і мають життя, бо перебувають у цих умовах, в цілому колообігу різноманітних енергій. Залишити навіть кремнієві сполуки без цих умов, то і він втратить життя, бо не є творцем його сам по собі. Він і зараз є лиш споживачем.

Це ще тепер ми маємо інтуїцію і навіть свої дії ума, вже не говорячи про душу, можемо своїм лицемірством приховувати від зацікавлених осіб певну інформацію про себе. Однак, коли ми в куточку і розслаблені граємося зі смартфоном, то і з його допомогою центри вміло уже здатні вивчати наші емоції і оминати чутливу інтуїцію і те бдіння нашої свідомості. Саме такими засторогами ми сьогодні маємо застерегти людство від біди.

Тому я підтримую всі спроби зберегти наявні форми життя у їх взаємозв'язку в планетарному ареалі та у зв'язку з космічними енергіями. Бо за ними майбуття.

Сергій Досить багато пророчать майбуття і по різному, як самих складників і процесів, то так і кінцевих результатів. Такий пошук і такі гіпотези мають місце у житті, які сьогодні постали викликом перед суспільством у прогнозованих подіях, та і то як частинки Знань космічних.

Для того щоб знати, то потрібно навчитися ці знання шукати, а знайшовши вміло застосувати. А думок інших ми знати не можемо, тому і слова ми сприймаємо саме із наших знань про предмет, чи ситуацію обговорення.

Обі течії заздалегідь і своєчасно почали обговорюватися в суспільстві, хоча досить серед малої кількості пошуковців. Проблема в тому, щоб донести людям, щоб вони могли енергетично підтримати ці пошуки і надати більшої моці, можливостей, то уже є потреба у визначенні пріоритетів, у визначенні механізмів для того, щоб готувати людей до таких змін. Чим ширше ці позитивні знання знайдуть відгук в людях, то тим краще буде для наступної епохи цілісного життя і спільноти зокрема.

Іван Звичайним людям при їх невіданні свого покликання життям сюди буде легко сприймати цю безкоштовну допомогу через компютери, смартфони, телефони для зчитки даних через емоції і наші дії. Такої участі зазнавали багато. Досвід у них вже є, коли аборигенів обманювали на дрібницях, забираючи їх країни з фактичним статусом колонії;

троянський кінь, християнство і мусульманство, як ідеології іудаїзму сьогодні охопили нею більше третини людства, ввівши практику цінності життя юдейську поведінку і безкоштовне отримання енергій з прихильників цих релігій для егрегора свого.

Ось так глобально ромахнулися нові надлюди. Права власності мають на землю, на ділянки територій Місяця, Марса; мають всі важелі суспільного і економічного впливу на суспільство, бо саме за право власності і велися практично всі війни. Так, сьогодні мова йде про перерозподіл впливу на частини людства – людина, як певний предмет, річ у їх життях; так, сьогодні мова йде про підготовку війни проти Всесвіту.

Микола Вони не приховують політичну корисливу суть цих курячих, свинячих грипів і цієї початкової стадії по знищенню людства такими інформаційними гібридними війнами по всій планеті. Так, великою масою керувати важко, тим паче, при технічній можливості продовжувати життя з меншою кількістю людей можна. І ось тоді будуть вмонтовані майже у всіх особинах людей сенсорні механізми і тоді їм буде легше маніпулювати нашими умами і поведінкою.

Наявні дані про ДНК, можливості ума і самого життя будуть тоді належати не нам, а тим корпораціям, які взяли на себе таку функцію в бажанні зруйнувати зв'язок кожної людини з космічними терпимими енергіями. Якби люди хотіли, то вони мають можливість організовувати життя по кращому сценарію, а для цього потрібно вивчати себе і вчитися бути свідомим у діях для формування цілісної творчої людської корпорації, яка могла би не мати цілковитої залежності від новоявлених хазяїв, то так і від тих творців Всесвіту. Важко нам буде відійти від їх узалежнення навіть з таким розумінням. А таких на планеті досить маленько.

Та все ж лишиться частинка свідомих своєї участі в житті і здатності зберегти життя своє поза їх можливостями, не приєднуючись до передачі їм своїх даних, не входячи в будь які структурні організації, то вони й не будуть підконтрольними їм, бо і далі збережуть своє місце у всесвітньому коловраті енергій. Для таких відходняків буде тяжкий період фізичного виживання, тільки дух Життя буде їм у поміч.

Іван Така неприємна картина нашого майбутнього вимальовується. Чи то буде наднаціональна структура керування людською спільнотою, чи то збережуться їх поєднані інтереси з корпораціями, чи корпорації самі забажають мати своїх менеджерів і будуть маніпулювати людьми.

Гармонійні, гуманні, соціальні проекти не в їх планах – їх інтерес суто прагматичний: довговічно і при здоров'ї жити по своєму сценарію. Треба збільшити кількість особин, запуститься програма в якомусь мильному серіалі; треба зменшити кількість людей заграють похоронний марш, треба нагнати страх за непокору покажуть розправу силовиків над неслухняними… та методів і способів уже є чимало в їх арсеналах.

Віктор Ми сьогодні вже бачимо по всій планеті нерівність між людьми і відчуввємо, що ця тенденція буде спрямована на зростання у різних варіантах. Яка група і скільки зможе відірвати при поділу сфер впливу з ознаками жорстокості, чи певної лояльності. Велика ймовірність, що все буде підпорядковано одній сім'ї.

Сергій Соціальна напруженість зростає і вже починають формуватися певні групи, для того, щоб бути біля керма при запуску цих програм впливу на людство. Бути там, значить мати свою частину інтересу і впливу. Це можуть бути приватні комерційні корпорації, це можуть бути соціологи, це можуть бути розробники цих програм, це можуть бути політики, це можуть бути і бандюки, то так і представники певних груп іншого спрямування в окремості, чи в поєднанні між собою.

Об'єднання інформаційних і біотехнічних технологій уже сьогодні є загрозою наявним базовим якостям Життя: волі, рівності і гармонійно-гуманним взаєминам.

Тому слід зайнятися єднанням носіям філософського, наукового, гуманітарного спрямування для їх ідей на їх баченні світоустрою для можливості жити всім. Мотивацією

такого єднання є ті якості життя, які ми сьогодні часто називаємо духовними. Також слід свідомо уникати контролю над собою цими їх програмами. Ось таке єднання на наявних індивідуальних якостях при збереженні зв'язку з природою, космосом і наявним еволюційним співжиттям всього у всецілому ЖИТТІ дасть можливість на співробітництво в найпершу чергу між людьми.

Звичаєві, релігійні, політичні традиції і вибудувана на них суспільна мораль, культура поведінки може при розумінні їх лідерів додати кількісно енергій мудрим, філософським групам поміркованих індивидів. Знати потрібно і те, що ці групи були і поки є на стороні політиків і вони більше схильні у своїй бездумності іти і далі за догмами, лозунгами. Цей виклик і цю загрозу для людства створила амбітна дурна політика, а не вміння і бажання ЖИТИ і ЛЮБИТИ.

Загрози великі перед людством, виклик досить явний, цілеспрямований і вже почав діяти. Ми вже всі бачимо і відчуваємо зростання негатуву у поведінці серед усіх верств населення.

Боже, дай людству розуміння і розсудку в діях зберегти свої життя і якості його, бо саме це є умовою для життя нової цивілізації. Можливо таке гуртування дасть можливість ще продовжити чудове життя нашим нащадкам, хоча би на дві з половиною тисячі літ.

Богдан Мое одне слово, чи ці декілька речень суттєво не змінять світ, як і будь яка капля води не міняє всіх вод океану, тому не сприймаймо ці балачки і ці бачення майбутнього буквально, бо по факту і великі пророки точно не знали дат і місць страшних і позитивних подій, хоча завчасно завжди попереджали про них.

Микита Хай там які прогнози, хай там як світ змінять нові технології, але як жити вибиратимемо ми. Так, у всі віки нові відкриття, нові технології несли можливість збагачення невеликим частинам спільноти, а чи змінять вони суттєво життя навіть новітніші, то того не знає ніхто. Бо і сьогодні для нас є диво-технологія з хорошими можливостями і з поганими. Для прикладу візьмім смартфони. Є в них чимало позитивного, а є й небезпека в тому, що людство так проявить свою відмову від повноцінного життя і ходитимуть по вулицях як зомбоящики у поєднанні міміки обличчя і блиску очей з дошкою смартфона. Зате при ділах…

Богдан Хто є Я? Ніби не дурний. То для чого я живу на планеті цій. По суті й змісту сенс життя в мене і в яблуні один же й той. Людина є лиш частина, чи одна ланка в ланцюзі життя і виконує тільки свою роль, як певну функцію світового устрою. Та ще й приходять думки, що ця роль нам кимось відведена і змінити долю не так просто.

Для чого живемо – не знаємо, для чого жили – теж питання: що після себе залишили і чи потрібне їм те, що ми лишили, чи будуть вони послуговуватися тим?

Микола Я перепишу сюди відповідь мудру на питання подібні.

«Ну, я навчився тому, що живу тут, на Землі, щоб допомагати іншим людям. От чого я іще не з'ясував – навіщо тут усі інші люди».

А живемо ми на знаннях попередніх поколінь, які вони були при них, то ми такі їх і застосовуємо і лиш деколи потрошку змінюємо. Та суть і сенс життя завжди були одні і ті ж, а Ви, читачі, як міркуєте?

Володимир Я згідний з Миколою, однак ми завжди в життя вносимо своїм життям щось нове – позитивне, чи негативне. Щось дає нам задоволення і радість жити, а щось із наших дій приводить до страждань. У цьому я думаю, що нема небесного сценарію. Ми самі творці свого життя, яким і живемо. Заковика в тому, чи ми шукаємо способів змінити його на краще, чи боремося з іншими, вбиваємо їх заради того, щоб заволодіти майном. Всього навсього. Тоді для чого мені руки й ум? Ні, не для того, щоб працювати, а щоб красти і забирати готове в інших. Основна маса живе по течії, або щось бере у свій досвід в інших, переймаючи знання інших.

Однак ми всі не знаємо себе і не устремляємося для цього. А що можна сказати про оточуючих нас людей, оточуючу нас природу. Ми не змінюємо їх, чи змінюємо своїми енергіями? І так, і ні. Коли вони сприймають, коли ми сприймаємо їх і приймаємо, змінюючись, то рідко навіть про це засвідчуємо в собі.

Падає сніг, у артеріях тече кров, то чи ми здатні впливати на них, чи постійно ці процеси контролюємо? Що нас збуджує до сексу; чи чого виникає бажання щось змінити в облаштуванні свого життя; чого злимося з ярістю на одне слово, чи на велику подію, яка нам не подобається? Чого так відбувається? От і досліджуймо себе.

Лариса За каждым состоянием, кроется преступление и эти богатые преступники, чтобы сохранить украденное, развязывают войны, но делают это руками бедных сыновей народа.

Богдан К сожалению так есть. Эти преступники одолеваемы страхом, они страшные трусы и вот чтобы отвлечь внимание своих собратьев от их злодеяний они втягивают нас при помощи СМИ в их преступные замыслы и развязывают войны, где уничтожаются бедные и злые, ибо беднота материальная по сути отображает часто духовную бедность. Есть испытание Духа богатством и бедностью. Это энергии с одного источника и очень немногие с достоинством выходят духовно чистыми из такого испытания. В бедности люди больше способны познавать Истину и из их среды мы видим проявление честности, доброты, любви, милосердия. Даже общество до святых относится как к нищим, понимая это как материальную их нищету, а у них просто уменьшенные потребности в материальном - им достаточно Духа в себе иметь.

Іван Чи має шанси людство жити без війн? Ми тут говорили про їх джерела, про причини і наслідки після них.Чого хорошого в них було і чого нас навчило оте погане і страждальницьке в них?

Сергій Ми вдячні тим, хто своїми життями приніс в наше середовище і відобразив ці пізнання; тим, хто утвердився в них, бо вони рухають людство на шляху духовних знань. Поступово раздаровуйте зерна пізнаного Знання. Нехай невідчутно ними насичується кожна істота. Скам'яніло людське усвідомлення пізнання. Однак не даємо їжу для єства, для Тіла, для Духа і Ума, яку вони іноді засвоїти не можуть. Поряд з важким даємо і легке у притчі, але іноді вживаємо ті слова-символи, які не є відображенням нашої суті, інакше читач відмовляється читати. Відчувший поклик душі не зупиниться! Вирушивший до троянди не побоїться її шипів. І не Вам судити автора, бо ці рядки дають можливість тільки Вам прийняти своє, Вам знайоме. І наша радість у тому, що Ви побачили знайомі слова-відчуття, а ще більш вдячні, якщо вони Вас спрямовують до пошуку невідомого – джерела Духовності.

Писане нами неминуче різноманітне, бо направляється до різних рівнів самоусвідомлення у прийнятті. Не протиріччя це, бо шлях у кожного свій по рядках цієї книги і кожним візметься з неї те, що йому призначене. Духовне береться тільки те і тільки в тій якості і кількості в якому є потреба. Одухотвориться свідомість побратима ненав'язливими словами, непомітними справами, які приносяться йому і будуть вони, як їжа на кожен день.

Микита Мудрі люди знали про те, що нащадкам у притчах лишали.

Богдан Люди різні і в їх стаді, гурті, племені, народі завжди були мудрі, дурні і різні лицеміри. Тому помірковані, мудрі люди завжди своїм прикладом і повчаннями заохочували людей пізнавати себе, свої можливості, щоб життя мало творчий і пізнавальний напрямок у діях.

Сьогодні філософія, мудреці, як ніколи затребувані. Однак у них великі суперники в корпораціях, які формують світогляд сучасної людини.

Тоді формувалися основи для вивчення якостей життя і щоб людина жила в радості, а тепер готують людей для інтересів невеликої групи надлюдей.

Сергій Я люблю слово, як всецілісність світу і не бажаю залишати його надщербленим, дефектним, бо там виростають енергії негативні. Тому бачення світу у собі дає можливість мені очищувати людство у такому поєднанні і тиші. Я Вас, друзі, усіх жду для зустрічі в стані радості. Знайте й те, що коли відчуєте умиротворення і тепло, то це я є поряд...

Та поряд з тим, розуміючи і пізнаючи себе і зростаючі можливості, бачу і другу можливість – прийняти гординю, зродити бажання мати більше. Таке бачення ми продукуємо для всіх, для можливості переосмислення всіма свого минулого, свого сьогодення. Тому саме це стримує деколи мене, бо свою благодать, як благочестивість не бажаю покидати. Таке устремління, чи прийняття не є від ума, а від Душі, бо спокій і умиротворення вона принесла знаннями в наші дні життя і ту радість тиші і тепла до всіх і вся.

Благослови, Боже, Землю нашу і дім; хай буде всюди мир і радість в нім!

ФІЛОСОФІЯ ЖИТТЯ

Філо-соф-і-я – в суті мова мудра і я із нею, як індивід.

Перш було слово, говорили і говорять мудреці; і слово було БОГ, що на нашій мові є ЖИТТЯ; і слово було у БОГа-ЖИТТЯ. Без життя не може бути слово і в житті воно лишало і лищає слід із досвіду життєвого, який пізнав і пізнає чоловік, як мудрість для наступних поколінь. Мудрість несла в ЖИТТЯ позитив, тобто якості людські, які чоловік пізнавав у ЖИТТІ.

Цю книгу я називаю – ФІЛОСОФІЯ ЖИТТЯ. Бо саме так хочу залишити людству ту мудрість, яку воно мало і яка дійшла в дні сьогодення в цих словах, в цих відчуттях ЗНАННЯМИ цими.

Світ навиворіт – є сьогоднішнім станом спільноти людства і саме з цієї позиції, з усвідомленості сущності своєї і свого свідомого бачення світу, ми маємо побачити і відчути, що істина світу в людському сприйнятті є нашим життям навиворіт, яке ми і далі у безпам'ятстві і без усвідомлення місії своєї щоденно тчемо (плодимо, робимо) свої болі, негаразди і проблеми.

Ми по суті й змісту СТВОРЕНІ ДЛЯ ТВОРЕННЯ ЩАСТЯ, як істинні боги, як творці радості, святості і мудрості у повсякденних своїх діях. Маємо розуміти всі, що божественність несуть не тільки люди, а й усе, що дихає і є живим в природі на цій планеті і у Всесвті усім у своїй спроможності на цім путі руху енергій позитивних.

Кожна цивілізація, як і ця, мала той період у своєму існуванні, своєю присутністю життям на Землі, коли своєю поведінкою була творцем якостей ЖИТТЯ (милості, милосердя, доброти, любові, справедливості), будучи вільною і відповідальною у діях з розуміння рівності істот людських у таких можливостях бути співтворцем якісного життя, яке несло радість з усвідомлення своєї присутності у цьому процесі творення.

Кожен рід, родина, народ в часовому проміжку мали різну тривалість такого стану. Ми маємо поміркувати всі: чого саме так є?

На сьогодні людство не береже в пам'яті своїй ці відомості. Воно постійно уже вивчає історію війн, криз, хвороб і всі енергії спрямовує для їх ліквідації, навіть не замислюючись над причинами, над джерелами такого стану, таких проявів на тілі всецілого ЖИТТЯ, як і в окремому своєму житті. Навіть Диявол в людському обличчі вимальовує свою присутність життям в образі князя миру цього, глобалістів, технічних пізнань в здатності маніпулювати умами людськими, заявляючи всім, що наука здатна продовжити фізичне життя самовизначеним, самообраним за наявні гроші; що наука сьогодні здатна діагностувати всі хвороби людського організму і може їх лікувати. Вони знають і те, що для

їх життя потрібно винищити до 80% людства. Та знань нема про те, як бути живим і при здоровї. Їх і не буде, бо ми невчимося цього, а вчимося лікувати… Ми здатні бути присутніми життями в тій кількості, яка забезпечує вибудову таких взаємин чоловіка з усіма учасниками життя, без винищення, без війн… Будьмо свідомі всі своєї місії життям тут, на Землі і життя матиме те гармонійне і гуманне наповнення, як умова жити і життю радіти.

Однак ніхто не допускає думки того, що ЖИТТЯ створене без них і не їх штучними різоманітними грипами і цими планами економічних і політичних криз, ні тими методами геометричної прогресії вирощувати негативні енергії, а особливо зла, як основу будь яких війн, то воно і буде зменшене до таких розмірів ось такими цинічними міркуваннями. Хто вам, дав право говорити, чи забирати такими способами життя???

Про це давно відомо від пророків. Ці Знання відомі і тепер тим, хто має продовжити ЖИТТЯ на планеті.

Розумні і мудрі знають, що тільки свідомими діями ми здатні вирощувати у собі і у своїх життєвих просторах якості ЖИТТЯ. Тільки з розуміння того, що така чисельність людства (яке до речі в своїй масі є продукувачами негативних енергій і цим веде людство і світ до загибелі) вже є обтяжливою для цілісного БОГа-ЖИТТЯ і кожен має усвідомити такий стан речей, що на фізичному плані ми маємо кардинально змінити цю чисельність – просто не бути твариною у звичайному відтворенні життя; просто не народжувати дітей для мук і страждань. Ми маємо свідомо прийняти цю жертовність. Іншого виходу нема. Починати можна з однієї дитини у сім'ї, а далі, при розумінні свого стану, як носія гніву, злоби, то і взагалі не зачинати дітей, бо велика ймовірність, що ми зробимо їх подібними собі у поведінці – незнаючими, злими і жорстокими.

Це свідчить, що ми без-відпові-дальні своїми незрілими умами, своїми діями, не даючи відповіді на дальні потреби ЖИТТЯ, на засадничі (основні потреби) основи Життя. Бо слід зрозуміти, що ми, люди, маємо давати відповідь діями своїми Його викликам.

Ми вже стоїмо перед цими викликами Всесвіту, БОГа, але не хочемо почути Його. Ми почули Його заклик про зменшення людства у цей кризовий період на планеті, коли так багато негативу серед нас. Це ж для нашого блага. Заклик оголошений загодя Ним через пророків. Тепер ми віддаємося прелестям, звабам, принадам зовнішнім, спокусам, які не є суть життя і ми цілком можемо без них жити. Ми лицеміри, гордівливі, самозалюбовані собою, своїм одягом, машинами, але не довірою БОГу, Творцю, не маючи при цьому любові в собі, не маючи відповідальності за свої слова, дії. Тобто не даємо Йому відповіді на Його потреби. Це перш за все наші потреби, щоб ми змогли побачити свою негідну поведінку, щоб остаточно не впасти в прірву неповернення. У нас ще є залишки цих якостей Життя і ми маємо можливості відродити їх в нашій поведінці.

Ось як проявляється істинна любов-нелюбов людини до Всевишнього.

Так, ми поінформовані цими пророцтвами і ми маємо іще можливості змінювати зміст своєї поведінки у житті. Це є по можливості кожному. Хтось більш старанніше, більш відповідальніше візьметься до реалізації цих уже глобальних потреб.

Творець чекає відповіді, розумної відповіді, бо інакше цей негатив нелюбові знищить нашими ж діями цю нашу присутність життями на Землі. Ми ж є Його умом і руками. Від нас, людей, залежить – ЖИТИ, чи не жити.

Ми маємо зберегти ЖИТТЯ на Землі.

У природі так і відбувається. Пішов благодатний дощ, є тепло і горобці за осінь-зиму наносили певну кількість насіння і почала рости трава на певній частині планети. На таку можливість підтримувати життя потягнулися травоїдних тварин стада. Тут вони і множаться у великій кількості, чим дає знати про себе хижакам, які ідуть сюди слідом для зменшення травоїдних, щоби зберегти життя траві і кущам. Розростається популяція хижаків, шкіра яких сюди приваблює мисливців для здобування собі її на одяг, шапку і взуття. Людина опинилася на кінці цього кругообігу, маючи з кожного учасника (трави-пшениці, тварин, хижаків собі умови для життя…

Творець дав людині через пророків для її ума, щоб вона знайшла розумну відповідь для зменшення популяції людства. Так, ми поінформовані і багато говоримо про це, про самі основи життя і навіть написали ось тут ці слова, та виявляється не знали потреби Творця, не

знаємо основ і розумних способів продовження життя. Навчилися говорити про життя багато з нас для кон'юктурщини, вичитуючи спеціально вишукану літературу і потім у розмовах вчимо інших жити. Та стверджуємо і спростовуємо таких «говорунів і всезнаючих» для святої істини, що вони не вміють жити, бо про це свідчать їх особисті негаразди у взаєминах з людьми, в облаштуванні життів своїх, як і докори сумління, чи звичайне хизування такими «пізнаннями» і ті ж страждання, болі. Якщо ці слова неправильні, то заперечте мені і БОГу.

Такою безвідповідальністю людина втрачає зв'язок зі Всевишнім, втрачає БОГа і втрачає своє особисте життя кожен. Ось такі результати нашої бездумності, нашого нерозуміння.

Ми так проявляємо свою богоненависть, оте неусвідомлене зло. Я уже не знаю якими словами торкнутися струн вашої Душі, вашого розуміння визрілої ситуації сьогодення. Ми, мабуть, є неслухняні Його творіння, Його діти.

Це здатна розуміти і прийнати для дій лиш свідома людина по своїй совісті, яка, як і любов виростає з довіри до них нашими справедливими ділами, зі знань правди життя. Я би написав ось так: любов - це та якість в людині, яка об'єднує всі якості позитивні, які ми можемо бачити, відчувати в проявах - радість, доброта, милість, милосердя, справедливість, здатність до волі... Так діють милосердні, люблячі люди, яких ми і бачимо по проявлених ними діях.

Якщо людина вибирає путь пустих розмов, переповіданням слухів і таких «новин», то цим послаблює захисні функції єства свого і інших, знижує їх здатність творити якості життя задля сіюмінутних вигод, користі у боротьбі вижити, то це шлях обманів і власного самообману – це енергії війни по фізичному знищенню людства (геноцид) і цим ми лишаємо планету наповнену великою кількістю проблем, зла для неї і для БОГа. А це все негативні енергії, які не продукують Життя, а знищують його на корню. Ми, зневірені, збайдужілі, чи в стані страху, бездіяльністю своєю не продукуємо енергії життя і цим зменшуємо їх в джерелах родів, тобто, менше лишаємо для дітей, онуків…

Ми встаємо на путі млявого споживання, а не на творчу активну діяльність. В наших діях затухають енергії якостей життя. Ми не маємо милості, доброти, любові у собі, коли ось так ідемо на манівці Диявола, Сатани. Кінцевим результатом буде те, що людство залишиться без вибору і своєю байдужістю прийме апокаліпсис.

Так, ми насправді такою поведінкою насправді (істинно) не є люблячими батьками, бо ми любуємося своєю роллю, своїм життям у всецілому океані ЖИТТЯ. Поки що…

Та ковчег ЖИТТЯ попливе у Всесвіт без нас. Там теж такі пасивні споживачі не потрібні. Тому так гірко усвідомлювати, що при наявних можливостях ми байдужо забираємо у своїх дітей шанс бути творцями прекрасного Життя. Ми по своєму стану в житті опускаємося в культурі життя нижче за тварин і цією відреченістю показуємо своє звірине зле нутро. Ми монстри, ми гірші за динозаврів цією жорстокістю до ближніх. Таким чином ми підрубуємо ту гілляку на дереві життя на якій сидимо над прірвою самознищення.

Так, Китай робив спроби зменшити чисельність населення в примусовому порядку. Де примус, там опір, зло. Так, Європа зрозуміла цю проблему і цим кількісно вимирає, але це і є той путь, яким ми маємо все ж пожертвувати задля того, що такими життями, грипами, війнами не залишити ту величезну кількість негативних енергій у гніві, злі після цього. Так буде легше відновлювати цю ланку в Природі саме на цих теренах і саме тим людям, які там будуть жити. Так ми зможемо зберегти велику частину позитивних енергій на Землі і цим уже тепер має займатися кожен і людство в цілому.

Ми маємо усвідомлено і кардинально змінити цю чисельність інакше це буде зроблено обумовленим князем (Дияволом), тобто тими негативними енергіями, якими вже сьогодні переповнений увесь життєвий простір планети і Всесвіту. Так це шлях страждань, різних вимотуючих вірусів, різних соціальних і політичних криз, різних видів війн – і все це в сукупності плодитиме гнів, образи, жорстокість, злобу, неосмислені вбивства, а це неймовірно великі викиди негативних енергій в простір, які уже будуть не підвланні ні космічним творцям, ні сьогоднішнім власть маючим. Буде кінець людській цивілізації в першу чергу. Постраждають і інші живі істоти. Вони ж теж учасники цього нашого спільного дому – ЖИТТЯ.

Ось основна небезпека для планети і космосу. Ця величезна кількість негативу залишиться і далі тут на досить тривалі періоди і така ситуація буде досить важкою для відродження людства. Тільки розуміння цієї небезпеки дасть можливість не бути людству таким великим джерелом у наплодженні негативу і цей живий колообіг енергій може повільніше і гуманніше зберегти рівновагу між негативними і позитивними енергіями. Це є хороша умова для розвитку нової цивілізації. Це будуть хороші стартові умови для відновлення Життя і для відтворення людства в цих якостях, які тепер нам відомі. Це хороша перспектива, хороший фініш.

Ось такі варіанти постали перед нами. Це виклики до людства, яке себе вважає розумним. Ми не бажаємо зрозуміти свою роль, знаючи свої можливості, що ми є поки що здатними по окремості і гуртом зберегти якості ЖИТТЯ і примножити їх. Цим і збережемо всю планету. Це по наших силах і можливостях.

Ми розуміємо, що положивши на верх легкового автомобіля три тони вантажу, то не довеземо його додому. Ми не рискнемо перейти хиткою кладкою через бездонну прірву з повним мішком грошей на плечах. Ми не перейдемо океан, але можемо його перепливти. Ось з такими міркуваннями ми маємо бути відповідальними за ЖИТТЯ.

Час покаже, чи дійсно воно мало в собі задатки розумності і чи є здатним рости до самоусвідомлення умом.

Має діяти самоусвідомлення. Тоді і життя буде легшим у психічному, то так і в фізіологічному аспекті.

Людство не тільки вивчає ці напрямки, вкладаючи в них свої життєві енергії рук і умів; вкладаючи туди кошти, життєві сили і активно продукує негативні енергії в середовищі людства, в середовищі Природи, в середовищі Всесвіту, які взагалі, здавалось би, до їх життя не мають прямого відношення. Так у цих рухах є лідери з їх ідолами (ідеологіями) і вони сьогодні зуміли оболванити так людство, що воно несвідомо вторить ці слова і готове віддавати за ніц свої життя.

Історія страшить дикунством поведінки пращурів наших, тими середньовічними розгулами жорстокості і зла у боротьбі за право власності, дописавши сюди і історії релігій з їх жорстокістю і єзуїтством в насиченні людських умів страхом і покорою у поведінці «сильними» світу цього.

Так, була жертовність і в жертву несли тих (зі знань мудреців), які життям несли б у родах негативні енергії і цим спалювали, роблячи ритуал очищення роду з повчаннями інших і іншим у навчання, щоб люди устремлялися пізнавати і приймати у свої дії якості життя. Ось так оберігали родові джерела і вчили справедливо і по совісті жити між собою. Це ж були тисячоліття цієї цивілізації.

Ідеологічні історики звертають увагу у своїх описах, що в жертву забирали найкращих дітей – як вони знали про такі вибори за тисячоліття назад. Ми й сьогодні ні одного дослідника історії мудрим не назвемо і тим більше зі здатністю визначати в конкретній малій дитині: чи вона при подальному житті буде носієм позитивних, чи негативних енергій. Ось така забаганка «людини розумної» показати невігластво першолюдей. І такими вже «розумними» поставали із середньовіччя, що й історії стали писати і цивілізація почала кардинально окультурнюватися, та так інтенсивно і однобоко, що і по сьогоднішній день людство не здатне усвідомлювати небезпеку негативних енергій в житті людства. Ось такий дикунський старт почала людина з появою права власності, з появою інститутів пригнічення (поділ по майновому статусу). Потім для цього почали змінювати уми людей, а відповідно і їх поведінку, придумавши нові ідоли, нові ритуали, нові релігії і цим займаються й понині.

А що ж тепер – винайшли собі право оправдання дій нерівноправних на власність (перш земля, потім стада, цехи, заводи, лабараторії); винайшли інститут держав і нових ідолів (ідеологій у формі релігійних традицій, сучасних партій). Жили ж без них.

Однак цим відкрили і мішок Пандори – людство почало приймати в часи радості, в часи бід обмани, силу, ненависть. Церкви і держави від імені БОГа-ЖИТТЯ (з цього часу уже і не споминали енергетичні джерела і океан життя, а вже був сформований Бог караючий

і наділяючий повноваженнями церкву і державу вносити жертву і вигляді тварин, яких потім смачно поїдали, бо для цього вони і є такі поїдачі, наділені такими повноваженнями і пустим словом прощали «гріхи», а потім зло так розросталось, що жертвами уже мільйони були і жертву цю несли князі, імператори, королі, президенти, кидаючи у вогонь війни не активних корупціонерів і підлизників, що втратили обличчя чоловіка, а тих неслухняних, інакше мислячих, зменшуючи число носіїв позитивних енергій, на плаху війни.

Отакі посланці, посередники богів мали у собі приховані домовленості сторін про умови війн і кількість жертв, бо по суті війни велися не між державами і не через релігійні переконання, чи якісь надумані національні пріоритети, а між імущими права власності і маючими зазвичай суспільні статуси керівників і тими надлишковими неімущими, які уже не мали рівних прав у доступі до всезагального майна у формі землі, надр, води, повітря, то так і громадянських рівних прав, як і здатності вільно ними розпоряджатися. Ось такі приземлені плани зі своїх особистих потреб, чи особистих амбіцій і формувалася суспільна думка через ЗМІ і інших продукувачів цих ідей з використанням наукових і дослідницьких установ визначалися й умови «мирних» перемовин. Навіть визвольні рухи у своїй ідеології (політиці) керувалися саме з цих причин. То хто життями платить за їх і ними надуманими і ними організованими війни? НЕІМУЩІ, БЕЗПРАВНІ, ОБЕЗДОЛЕНІ… То про яку цивілізацію йде мова, про яку культуру життя ми можемо розмірковувати? ДИКУНСТВО!

Боги…, що тут скажеш?, ПОРЄШАЛІ.

Оце так за п’ять тисяч літ (тут теж є відносність в часі і в середовищі людства), де Дух і якості життя були міцні, то там і життя було веселіше. Люди навчилися в школах, маючи якісь вищі освіти (невігластво у визначенні), маючи автоджипи, маючи автомати і ракети в особистому користуванні, то так і від статусів суспільних виявилися по суті справжніми дикунами, жорстокими варварами, які стали канібалами для мільйонів життів, а не людиною розумною. Де культура ЖИТТЯ? Тоді, чи тепер?

Наука, яка є лиш орган констатації відкриттів. Чи та потреба у великій кількості робочих рук була спонукальною дією для людей збільшуватися чисельно? Так воно і було у намаганні імущих кланів при накопиченні капіталів. Сьогодні потреба в робочих руках людей виходить до мінімуму. Компютер, робот замінює їх, хоча вони є лиш механізми, лиш помічники людини, а джерелом енергій ЖИТТЯ, Знань про істину Життя є ЧОЛОВІК, тому він і далі є, і буде в його еволюіційному розвитку і зростанні тим свідомим творцем позитивних енергій в цьому їх Всесвітньому кругообігу.

Та незадача… і, ніби то дрібненька, здається, та як цю мудру боголюдину спіймати для своєї користі за гроші і при допомозі держав? Не піддався, то вбили і собі відкриття присвоїли – багато таких дебилів, які погодилися прийняти чужі відкриття.

Ці самозвані еліти не є життєдайними енергіями. Вони полі-тики, а такі політики і виростають в подібному середовищі. Тобто, ми можемо стверджувати, що основна маса людства є носіями цієї політичної ідеології і вони є грунтом для їх існування сьогодні. В такому грунті не виросте зерно доброти і любові – воно загине. Тому уже більше десятка цивілізацій на Землі зазнавали страждань, війн і ось таких визріваючих наукових революцій, які приводили до краху і глобального самознищення самих себе.

Тільки добрі і люблячі люди вишуковують такі слова, що гріють Душі і тіла. Тому таку ношу не кожному довіряє Всевишній. То й бережімо люди таких, хто сіє поміж нами ці якості святі. Неспоста відкрилися ці Знання, не просто їх нести межи люди. Та, мабуть, Всевишній знав, кому і що посилав...Благодарую Тобі за цей тягар...

Думаю, що добру справу робимо, єднаючи творців слова, бо вони несуть у життя ту суть і зміст, яким люди наповнюють свій життєвий світ.

То так і ці слова наповнють єство, витісняючи із нас зло, а ми збодрившись знову хапаємося за перо, щоб думки мудрі записати, а Ви, читачі, змогли їх читати.

Прийшла, прийшла і нам пора очищувати себе і рід, бо того й страждає людський нарід, що так розпустно себе поводить у взаєминах і кожен має вже з цієї миті доброту і милість творити.

Дозвольте люди залишити вам ці слова для розмірковувань і прийняття свідомих і мудрих рішень не з одного дня і не з одного життя. Дехто має їх, а дехто прийме їх за орієнтир, а є такі, які відторгнуть їх, та знаймо всі, що ЖИТТЯ тримається на них. На них і вся філософія ЖИТТЯ, бо мудрість визначає її істинну суть, а не зло і війни, як понищувачі енергій всього живого на планеті, як Раю.

РАЙ
Слово рай від назви сонця –РА,
як істинного з небес божества,
яке реально в діях несло
людям ті зерна Благодаті,
безкорисно у тому світлі і теплоті,
щоб їх усьому живому дарувати
і саме за цю дію, як ідеал взяло
і прийняло його за істину в житті.

А рай, як ідеал, називали і далі звуть
за ті, нібито, звичайні умови життя,
де світлі і чисті взаємини
поміж його учасниками всіма
із усвідомлення потреб,
та можливостей тіла і ума
і за це назвали їх: боги,
бо духи ці енергії несли.

Бо лиш боги здатні жити так,
а люди смертні прийняли за ідеал.
Так було у цивілізаціях усіх,
тому і ця, яка, ніби то, відома нам
на протязі семи з половиною тисяч літ
шукала і шукає знову й знов
тих ідеальних райських умов.

Тому ці якості життя завжди
в умах людських жили,
та і спроби практичні були,
щоб воістину життя було,
як в ідеалі бачилося воно.
Ці устрої по різному називали,
та в методах і способах своїх бажали
забезпечити суть і зміст, як в ідеалі
а ми як співтворці Всесвіту усього,
хай і технічні, хай і не такі швидкі,
але це би єднало все живе на Землі
на тому праві давності – ЖИТИ,
жити і життю радіти.

Такі основи закладені були
нашими первісними людьми
і такі ідеї, ідеології є живі,
до яких всі люди устремлені,
бо пропонували нам вони усі
жити рівноправно і в мирі,
як одна родина на Землі,

жити спільно і без свари.

Вони були і ми свідомі всі,
що у кругообігу енергій світових
є життя у Всесвіті нам подібних,
що є організатори-творці світові,
та і ми теж є співтворці
усіх енергій життєвих –
нам відомих і поки невідомих
подеколи проявлених, чи втаємничених
при множинності паралельностей таких,
які поки що є закритими,
бо не здатні пояснити просвітлення свої,
бо не здатні й ми
контролювати енергії злі.
Без довіри і взаємин теплих,
взаємин справедливих, світлих
нам в нову епоху щастя і доброти
нікому не вдасться увійти.
Тому ми маємо кожен шанс,
щоб себе змінити
і на цих якостях святих
в нову цивілізацію увійти.

Та ми сьогодні безпорадні,
неначе діти малі,
а то ми є ураган війни,
та все ж їх суть пізнати,
а потім помилок не повторяти
все ж не здатні ми,
бо і пояснити просту річ не можемо,
коли спізнавати життя глибини в спокої,
як стану, як умови не спроможні;
бо заклопотані часто-густо пустим
у цій повсякденній суєті;
бо ми вже є брилами каміння у собі
і є нездатними БОГа енергіями живити.

То поміркуймо самі на самоті:
чи ми, кожен, здатний є
про любов подбати у собі,
чи кожен з нас придатний
гнів і зло контролювати.

Немає істинних Знань у нас,
як усе це застосувати у житті своїм,
та й невідомі нам ті методи і способи,
як зважено ладнати взаємини всі
поміж людьми і з усім живим,
бо ми по суті лиш придатні
відтворювачами бути, копіраторами
і неймовірними споживачами у всім
і саме в цьому нам его шепче
про унікальність людських створінь,

та ми це й сприймаємо однобоко
не як істинно творці і знавці,
а зі статусів суспільних –
тих началь-ників, королів, царів,
жадаючи свої порядки встановляти.

Спокій дає завжди
можливість спостерігати,
дає шанс міркувати,
щоб рух енергій зупинити
і свою паралель спізнати,
як єства і у собі божества,
та прийняти рай сповна.
Бо людина у цім світі не сама
і мала би про це знати,
щоб з таких от знань
їх усіх так шанувати,
як звикла себе позиціонувати.

Та як би ми не обумовлювали богів:
Вишна, Ягве, Бог, Будда, Ісус,
то це лиш лицемірством є,
бо Знань істини нема,
та пізнавати суть життя
вмінь і бажань нема.

А ум, наше его не падає у грязь
і придумує лозунги з істини,
та змінюватися не бажаємо ніц,
а вожді, керівники, попи
дають надії в слові, лозунгах
без пояснень і розумінь,
що то новий путь для всіх
і ми готові творити благо скрізь
назвавши цей механізм:
демократія, ліберальний капіталізм,
рабство, чи царизм,
соціальний гуманізм, чи комунізм,
та політичні керівники завжди
давали щирі обіцянки,
що жити будемо в раю.

Тому зміни матеріальні наяву
зваблювали уми людські
і це входило в поведінку,
у новий стиль взаємин,
які ніби хмари в небі
закривали сонця промені,
нівелюючи ідеї раю-комунізму.

Ось так насправді підло й хитро
президенти і вожді партійно-релігійні
водили й водять по сей день вони
цей люд по райській землі,

бо ми воістину дурні і сліпі,
бо вірили, і діяли в надії ми,
що дійсно в рай приведуть ці путі,
та реальність не змінювалася в суті,
бо життя і далі було виживанням лиш
в тяжкостях і стражданнях,
в безпросвітній суєті і змаганнях.

Кожна цивілізація завжди
закінчувалася у розквіті
наук і інформацій різних
і розвиток їх суспільств
завершував соціальний комунізм.
З його залишків ідейних
починали зростати на Землі
РОДи і взаємини прості
на якостях ідей райських.

Тому ці ідеї гуманні і прості
додавали впевненості і радості
для творіння любові і доброти
і їх підтримували майже всі,
бо вони ці мрії і надії несли
у світле й гідне майбуття,
яке відоме крупицями з минувшини.

Був батько-старійшина, вождь;
був феодал – усім господь,
для всіх, хто подобу людську мав
і про всіх в окрузі дбав
на тих тадиціях архараїчних
і цю основу-надбудову для народів,
націй і держав в ідеях зберіг,
та поділився світ у віросповіданнях,
поділився між Родами, націями,
за кольором шкіри, то так і богами.

Множинність керівництва уже всіма,
як сонм богів бачилася.
З'явилися релігії різні,
а потім змінили їх партократи,
чи різних мастей депутати.
Люди навчилися слова писати,
та про джерела енергій забувати.

Демократія віджила, націоналізм зміцнів,
та все ж на ідеях соціальних …
і люди знову прийняли,
як соціальні прагнення свої,
з'єднавши з лібералами демократії
і назвали цей устрій соціальний,
як примару раю-комунізму,
який усе таки був живий
у людській місії одвічній.

Більша частина людства
публічно прийняла
у свою культуру життя
ці гроші і вседозволеність дій,
які затуманили уми людські,
закривши доступ до Душі –
і от ми знову у лайні.

А ми все ганимо устрої попередні,
хоча насправді знову й знов самі
наступаємо на ті ж граблі,
зализуючи рани.
Люди одні і ті,
та і взаємовідносини старі,
частково збережені від звірів,
та і війни не навчають нас ніколи,
як нам жити по правді
з доброти і в стані волі.

Та ця програма світоустрою цього
є діючою тисячоліттями мільярди літ,
а наш духовний центр є біочіп,
який забезпечує толерантність всім.
Однак періодично людська спільнота
хотіла бути у світоустрої, як головна,
тому у ній і зріли думки ідей,
щоб був у нас один правитель, чи правителі
для управління спільнотами всіма
гуманно, справедливо, мудро.

Ось чому в ідеях часто звучить,
що на небі один бог сидить,
то так має бути і на Землі,
щоб люди всі
воістину в раю зажили.
Та все ж звірине нутро
в людській голові ще не віджило
і страх посіяний досить вміло,
бо історія береже для таких
той міф про Олімп
і тих богів злих,
людей земних караючих.

Ось тому повсякчас в періоди різні
до керівництва властолюбці лізли,
оправдовуючи дії свої,
що так вчиняють і боги,
і от ніби то благословили їх,
щоб нас дурних тримати в узді.

Бо це давало багато вигод-користі
для купки однодумців і себе особисто.
Вони і організовували спілки різні –

чи то ліги, партії, ордени…,
та суть незмінна лишалася у них.

Так проекти, спроби і реалії одні,
які приховано у собі несли
у брехні, нерівності, злі
і тому першооснови загублені,
чи гинули на корні,
або панували тисячоліттями,
руйнуючи постулати життєві
в тих надіях, в тих ідеях,
що в раю-комунізмі нам не жити
родиною однією по совісті і свари.

Та все ж цивілізація ця
у залишках своїх
прийме у взаємини свої
рай, чи комунізм.
Від назви суть не зміниться,
не зміниться і зміст.

Тому слово рай, як символ світла і тепла,
тому комунізм, як символ спільного життя,
де всі живуть із потреб щоденних,
та й праця творча є з можливостей
з милосердям до немічних старих,
де дбають і шанують їх,
допоки серце і Душа здатними є
благодаріння і подяки у світи нести,
а в житті творити
джерела любові і доброти,
та і прояви негативні
навчитися сприймати,
як підказки, як уроки
щось у житті своїм міняти,
щоб помилок лихих не повторяти.

Пролетіла куля, просвистів меч,
то була лиш мить
і, можливо, смерть,
а в неозорих просторах
полів, лісів, океанів, рік
вирує благодать життя
і між усіма у шані доброта,
тому те зло, обмани, війни,
які несуть в життя нахальну смерть
так активно відторгується людством
в епогеї назрілім.

Тому знаймо люди, знаймо всі,
що гнів, заздрість, гординя,
жадібність, осуд, брехня
і є те відоме усім зло,
яке збирається енергіями

і є тим грязним джерелом війн,
то уникаймо свідомо їх
і не плодімо повсякденно,
то поширіться на планеті любов і мир.

Воля, справедливість, одна родина
і взаємини комунальні спільні
є прояв творчої людини
в самореалізації БОГів
з Верховним, обраним одним
і легітимними представниками
РОДів, наРОДів по всій Землі,
щоб кожен кожного шанував
і гідно за дії кожен відповідав.

Хочемо ми цього сьогодні всі,
чи це лиш ідеї наші зрілі,
та поміркованість гуманна,
чи то ліберальний гуманізм,
чи то божественний Рай,
чи суспільний комунізм,
то усвідомити всім уже пора,
що вони у назвах різних
несуть одну суть і зміст,
де доброта і любов між усіма
забезпечуватимуть радість життя.

ЕВМи, роботи, комбайни
поліпшують умови комунальні,
а свідомі дії в якостях життя
дають нам його основи
у приємній радості буття.

Де взаємовиручка і допомога є,
то там сім'я, рід міцніший криці,
бо там усі за одного і один за всіх
перед собою й світом є в ответі.
Серед таких доброта і любов
не є порожніми у словах,
бо у них дія чиста і свята,
які відроджують суспільства
і Рай в реальності зацвіте
а ви, читачі, спом'янете це слівце.

А це послання сестрам і братам,
які живуть тут, на Землі і в Космосі
для того і написані,
щоб ви їх несли у серці і умі,
поки життя теплиться
з благоговіння і розуміння,
що ми є одна сім'я-родина.

А що ж думав знаючий Творець, чи творці сьогоднішні? Яка ж суть і зміст ЖИТТЯ?

Нас створено бути творцями. Тому чоловік-творець росте і зріє в радості і щасті від плодів своїх творінь, свідомо пізнаючи свою роль у всецілому житті, бо він уже спізнав її суть і зміст. Тому він і розуміє місію свою – постійне надбання якостей позитивних сім'єю, як осередком, як зерном спільноти, як умовою створення-відтворення собі подібних, як носіїв і творців цих якостей у функціях ЖИТТЯ.

Тому так всі релігійні традиції свої ідеології вибудовують на основі основ людської спільноти – СІМ'Ї. Вони ж бо хоча би знають як впливати на людські уми, щоб бути вождями націй і народів, та все ж вони не зацікавлені того, щоб усі розуміли, як збирати ці позитивні енергії життя, бо ті, кому відкрилися ці ЗНАННЯ здатні цими знаннями вибудовувати ВІЛЬНЕ, СПРАВЕДЛИВЕ, ГІДНЕ І ЗАБЕЗПЕЧЕНЕ ЖИТТЯ.

Так, сім'я створюється з представників подібних своїми енергіями РОДІВ; так, сім'я є найперший осередок у родині, роді, народі де оберігають традиції звичаєві, які надбані віками з досвіду життєвого; так, вони вміли збирати ці енергії, вони вміли очищувати ці джерела родові від негативу. Тому енергії Роду називали Дух РОДу, який давав їм міць і знання жити серед природи і під постійним впливом космосу гідно. Та роди розросталися і вже об'єднувалися в більші спільноти – племена. Племена в суті зберігали чистоту родових взаємин. Вони і далі зберігали культуру поведінку Родів. І сьогодні слова еліта, племінна несуть у собі суть і зміст культуру Роду і є цим подібні собою.

Та зростання об'єднань вимагало збільшувати енергій якостей життя. Такі потреби у збільшенні енергій мали зростати у паралелі, а керувати, управляти людьми теж потрібно вміти. Так появився прошарок імущих і не імущих, почався поділ між собі подібними в одному, двох, а то і більше поколіннях по здатності фізичної сили, по здатності хитрувати, а щоб це сховати виникла потреба в ідеологіях, які б пропагували доцільність сили і наявність хитрого ума у керуванні племенами, народами. Цю роль вожді відвели шаманам, жерцям, попам. Вони забезпечували вождям умови маніпулювання умами людей, своїх одноплемінників.

Роди трималися, та появилися при міграції, як основний спосіб забезпечення себе їжею в природньому середовищі, та в родах були і ті, які хотіли мати більше і не дотримуватися правил поведінки. Саме їх вожді і брали собі у помічники, формуючи так званий один двір, чи клір. Так перші зародки об'єднаних Родів і склали основу наРодів. Свою негативну роль зіграло те, що засадничі енергії Родів не застосовували сили, обману і цією лояльною поведінкою допустили появу тих, хто привласнив собі стада, землі і можливість спадкового права керувати народом. Дух Родів і народів почав слабшати. Така ситуація сприяла появі зневіри, байдужості, гніву, злоби. Саме носії таких негативних енергій руйнували Дух НаРоду. З їх середовища появилися бунтарі-політики і ось ця суміш носіїв позитиву і негативу потребувала уже вміння керувати при допомозі канонів, норм, законів. Це були умови для появи формування держав з їх інституціями (армією, службовцями, оберігачами релігійних, партійних ідеологій, які теж формували уже свої традиції).

Відомо, що держава є органом примусу, насилля і щоб послабити роль Родів в державах їх назву замінили словом – нація, а вождів, старійшин Роду замінили тими, хто мав силу, хитрий ум і послідовників таких же (двір, клір), назвавши їх батьками нації (у різних народів по різному, та суть і склад у них один), як об'єднання усіх членів держави. Досить тривалий час держави все ж вимушені опиратися на Роди і різними звабами, обманами, підкупами формували з їх представників придворних служаків.

Це була таємна боротьба за право керувати націями. Ця негативна основа у формуванні сьогоднішнього дня в тлумачних словниках подається, як правдива і істинна, якою не може бути, бо у неї на першому місці боротьба і свобода (ті, хто з волею бодається. До речі у всіх мовах світу це слово зовсім молоде.) і таких послідовників такої хитрої ідеоглогії тепер називають націоналістами, хоча це лиш один із способів залишитися батьками нації – королями, президентами, депутатами малозатратно у простому маніпулюванні словом. У нас таких називають царями, президентами, але для прихильників збережено їх перше визначення політичного спрямування з часів Римської імперії – патріції, а послідовники мають назву – патріоти. Істинні творці Життя є родові джерела з

позитивними енергіями і вони сьогодні у значній меншості. Їх слово не випускається на широкий загал – це святі духівники, духовні вчителі, мудрі мужі. Їх слова, зазвичай, після смерті пишуть писарі з ідеологічних канцерярій дворів, клірів, партій, міністерств, перекручуючи слова і зміст повчань, чи послань так, як із словами патріот і націоналізм. Таку участь пізнала Біблія, яка була усним збірником людських знань і Знань космічних ще до її привласнення християнством. Ось чому інші лиш здатні організовувати війни, революції, заколоти, щоб потім розподіляти між усіма всім і так належне їм. Творцем так передбачено, що все живе має своє гніздо і здатність прохарчуватися, продовжуючи життя.

Таку здатність має кожна людина, але сучасні керівники і суспільна кагорта імущих беруть для себе все і лиш дещицю у вигляді зарплат видають робітникам для безпросвітного прожиття, обмежуючи всіма способами доступ їх до Знань і основними з цих способів є культивування негативних енергій у вигляді брехні, зла, змагальництва, надумані ними нормами моралі, етики, які вирощують заздрість, підлещування, зради … постійною зайнятістю державами, ідеологами, церквами дітей по одинадцять- девятнадцять років під своїм началом, під своїми уставами і програмами.

Хай кожному на все життя буде це повчання. Так зрада, яка б вона не була - сімейна, з дружби, політична, духовна, державна енергетично важча для всіх причетних: за смерть, бо вона короткочасна; за вбивство, бо воно несподіване; за кражу, грабіж, бо вони часткові... Зрада таких "друзів" є та насиченість негативними енергіями навколо таких добряків і щирих, люблячих є із крихіток суспільного зла, заздрощів, невизнання, користі, які переважають в рази той позитив добряка і ними знищують такі "друзі". Вони в цій ситуації є з того ж середовища негативу, а в конкретній ситуації є лиш інструментами цього суспільного негативу. Ці факти зради і сама смерть в подальшому діє не тільки на одного якогость індивіда, особистість, а й на рід, і на наРод. Тому так значимо в такі періоди сує ти і такої кількості зрад зрозуміти їх цю суть і зміст і уже свідомо зі здатності творити позитивні якості. Вони головна умова збереження життя. Тут не допоможе лестивість, брехня, пиятика, байдужість, зброя... Зрозуміймо люди це усі.

Наша міць в чистоті енергетичних джерел Родів. Зброярі є руйнівники, є понищувачі ЖИТТЯ. Віра є сталість, є зупинка руху енергій, думки і в діях. Ми маємо жити з довіри у чистоті прийняття і поширення якостей ЖИТТЯ у всіх його проявленнях.

У тих державах, де сім’я, роди і їх взаємини у шані, то там Дух життя міцний якостями своїми святими, а де перевага політики (полі-ти-ка (чуже слово) по суті означає множинність партій, держав і ти (твій багатовекторний суєтливий спосіб життя), як рух до (ка) смерті, приреченого (назва божества, чи того чашечника, який і був прихильником тієї, чи іншої релігійної традиції).

Політика – це гідра багатоголова в людській подобі і її носії і діють саме так, як гідра, за рахунок інших, тримаючи майже всіх у покорі і страху. Тому ми сприймаємо життя все, як своє одне, а далі у могилці, чи в крематорії, або в раю, чи пеклі. Душа вічна, вона є тим об’єднавчим цетром різних енергій, які проявилися в тілі і вона є провідником у життєвих ситуаціях, то так і святий Дух Всесвіту до певної міри втримує рівновагу у взаєминах між усім живим, то так і між людьми. Та і життя безначальне і без кінця, яке відтворюється знову й знов, проростаючи після чуми, ковідів, революцій, війн…

То запитання до всіх: чи розуміємо ми суть свою, чи знаємо своє покликання життями на Землі і чому це досить освічене людство політитикою держав, прийняло таку програму життя, яке не несе щастя, а лиш суєту, страх і ці відчуття важкості у виживанні?

Де керують політики, то там пан-у-є і їх система-програма маніпулювання умами людей, така відповідно і ідеологія, і така ж обтяжлива поведінка при ярмі у постійній боротьбі, страху, обманах, зневірі, байдужості. Тому і тут такі взаємовідносини у гніві, незадоволенні, злі і є тим середовищем в якому збираються ці енергії для періодичних війн. І нас гімном закликають панувати, тобто бути маленькими начальниками в сім’ї над дружиною, чоловіком, чи дітьми, над природою…, але усі духом рівні і вільні, і відповідальні у своїй поведінці.

Ми є громадяни держав, як залишковість родів і добродії, як носії істини. Це означає лиш одне, що такі нації духовно слабкі і така ж держава гнила своїми інституціями і

тому проявляється невтішна приреченість життя, як узалежненість від умов життя спільноти, які ми самі неусвідомлено сформували…

Ці ідоли-ідеології політичні так прив'язали уми до себе, що Душі уже важко нас вести в житті з волею і гідністю, у щасті і відповідальності у цьому ланцюгу кругообігу життів.

І ось текст гімну написаного мною зі вставкою державного для порівняння саме цією суєтливою частиною спільноти. Прозрівші і так знають істину життя і гімни співають творчою працею і тією радістю зі здатності жити і любити.

Гімн – це світла і чиста сакральна пісня, яка має відповідати по суті і змісту Духу народу, в даний час нації і держави Україна, яка має мирні наміри, має волю, має гідність бути з усіма державами на рівних. Пора мудро подивитися на реалії життя, на те куди ми всі йдемо у цьому сумбурному світі. Сташні речі взято за святиню народу – бої, вороги, відати душу, яка одноособово нікому не належить, віддати життя; хто ж тоді житиме на цих райських теренах, на яких засадничих основах облаштовувати життя, які наміри добросусідства для усієї планети ми заявляємо. Так, слід боронити себе і терени від зла і від ворогів, то і навчаймося цього. Із таким гімном, який відображає такі речі не може країна процвітати. Так, ми маємо мінятися на краще самі і гімн маємо змінити, маємо уже і герб великий показати світу в колосі пшениці, води, лісів і символів праці.

Текст державного гімну України

Ще не вмерла України ні слава, ні воля.
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,
Запанує і ми, браття, у своїй сторонці.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Станем, браття, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В рідній краю панувати не дамо нікому;
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє,
Ще у нашій Україні доленька наспіє.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

А завзяття, праця щира свого ще докаже,
Ще ся волі в Україні пісньгучна розляже,
За Карпати відоб'ється, згомонить степами,
України слава стане поміж народами.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Живе народ України
В любові і щасті,
І в гніві й біді.
Живе й процвітає
Досягши просторів космічних
Й знаючий глибини душі.

Україна, Україна,
Єдина родина
В народів сім'ї
Ти рівна і вільна.

Колос пшениці
Й лани буряків,
Надра вугільні
І стіни лісів…

Це все ти Україно!
І народ миролюбний, і сміх дітвори,
що гідність леліє
й щаслива в роки.

Україна, Україна,
Родина єдина.
Серед рівних - ти рівна!
Серед вільних – ти вільна!

Так, багато скажуть про мої наміри розвалити державу, про заснування якоїсь нової релігії, та я чистий в істині Життя. Воно основа у нам відомих всім якостях – ДОБРОТА, ЛЮБОВ, ВОЛЯ, ПРАВДА, ГІДНІСТЬ, ЯК ПРОЯВ ГАРМОНІЇ В СОБІ І У ВЗАЄМИНАХ З ЛЮДЬМИ, ПРИРОДОЮ, КОСМОСОМ.

Багато сьогодні шукають вихід з цієї світової кризи і я покликаний до написання цих тез, хоча зле суспільство може взяти з них лиш придатне для їх існування зі збереженням наявних структур і ідеологій. Хоча надія лиш одна, що люди своєю поведінкою енергіями думки, слів і дій зростять у своїм середовищі істинних правителів і так зможуть створити на планеті осередки благодатних місць для збереження цивілізації.

Одне питання зріє: ЯКА ЦІНА ЖИТТЯ? Нема такої, бо воно безцінне. То чого ми так халатно відносимося до нього в побуті, чого так халатно відносимося до нього при вирішенні спірних питань, питань війни і миру? То для чого жити?

Бо ми дурні і несвідомі; бо не знаємо ЖИТТЯ, витрачаючи величезну кількість життєвих енергій, сил і коштів на будівництво сімейного гнізда, для закупівлі безлічі (часто не потрібних) речей, купляємо непотрібні продукти, купляємо різні авто, спалюючи бензин і кисень, а можна ж переміщатися в громадському транспорті, можна пішака переміщатися на роботу у відстані п'яти кілометрів і маса інших видів марнотратства. Витрачаємо масу життєвих енергій на образи, гнів, зло, ненависть, жорстокість, обмани, лицемірство, крадіжки, сварки, бійки. Це все лежить на плечах наших маленьких життів.

А скільки горя і біди несуть оці війни, а скільки хліба можна купити за ці кошти, які ідуть на літаки, ракети, бомби, снаряди, на гроби і інші виплати. Вони непосильні часто нам фізично, а по друге вони ламають нас психічно, ми часто хворіємо на саме цих умовах такого життя, а то і скорочуємо роки життя, які при обмірковуванні нам і радості не несли. Все бігом, скоріше, побільше…

А це в сукупності стільки енергій, коштів, вивільненого часу для вибудови якостей життя. Ми здатні були б для проведення змін у своїй поведінці, для пошуків себе у світі, у просторах життєвих, де сьогодні визрівають небезпеки незатребуваності у найближчому майбутньому. Та при сьогоднішній наявності ось таких орієнтирів, ініціаторів, провідників і вчителів, здавалось би і мали би виникати в суспільстві розмови, певні наукові теорії, чи обгрунтовані знання для прийняття такого способу життя всіма і почати структурувати спільноту для гармонійного і гуманного співжиття.

Сьогодні є умови почати такі розмови з усією спільнотою із залученням ЗМІ. Зробити старт і далі про це заговорила б нація, а далі й ширше. Це були б міркування у собі, це умова виростання нових ідей і мрій….

Ось така методика є у підготовці до виборів. Тому нам для творення якостей життя цього можна її застосувати. Навчаймося люди культурі життя, щоб воно було у радість всім.

Знаймо, що кожне життя лишає собою слід у світі – з енергій позитивних, чи з енергій негативних. Знаймо й те, що саме наші діти, внуки йдуть по проторених нами слідах – ми ж бо ними формуємо майбутнє. Радісне, чи нещасне? Міркуймо люди всі…

Хай множаться нами якості життя, бо в них дітей наших щасливе майбуття!!!

Без минулого не можна проявитися теперішнє. То так і наше існування сьогодні уже формує поведінку людства у майбутньому.

Війни були і є, як свідчення наявності зашкалювального зла у діях наших.

ЗНАННЯ ЖИТТЯ є умова й спосіб – ЖИТИ І ЛЮБИТИ, РАДІЮЧИ ЖИТТЮ ТВОРИТИ…

Ми, сьогоднішні люди, маємо створювати умови для майбутніх поколінь і вони вже будуть творцями і відновлювачами на цих дослідженнях, знаннях РАЮ на Землі. Так, такий шанс у людства Є.

Людство має зрозуміти істину, що кожен має змінюватися без напружень і свідомо, щоб підготувати грунт для тих, хто є носієм якостей ЖИТТЯ. Вони будуть рухати ці енергії серед спільноти. Тоді і життєві енергії будуть скеровуватися на вирощування в дітей, в сім'ях якостей ЖИТТЯ.

Батьки до повноліття, а далі на тих енергіях позитивних своїх Родів, на-Роду в дітях розвивали чуття волі дій зі стану рівності серед собі подібних і вчили бути милостивими, милосердними, за покликом серця поспішити на допомогу потребуючому, вчили бути добродіяльними і справедливими, то цим давали розуміння того, що ці якості давали відчуття Радості, Щастя, Любові.

Так, це мав бути їх, кожного, досвід і свої знання з умінь вчитися в інших ЖИТИ.

ЖИТТЯ – є основа, є свідчення нашої присутності і підтвердженням нашої можливості розуміти місію свого життя тут, розуміти свою роль, як певної частини з усіх

енергій Всесвіту, що має цілісність ЖИТТЯ нашою присутністю і усвідомленням своєї поведінки і цього кругообігу всіх енергій.

Люди теж по суті, як квіти, як і все живе на планеті і в космосі - мають своє життя, свою місію в цьому коловраті енергій світових. Відносьмося до всього живого, як би хотіли ми того, щоб саме так, чи інак відносилися до нас у повсякденні – тоді й ум заспокоїться і життя проявить умиротвореність.

Сьогодні перед людством стоять великі виклики – прийняти напрямок для свідомого зменшення кількості населення, почати формувати для сучасного людства нову ідеологію, яка би гармонійно поєднувала наявні надбання і надбання минувшини для психічного свідомого розуміння основ ЖИТТЯ з його якостями, як гарант духовної стабільності, як гарант суспільних гуманних взаємин між людьми, між людьми і природою, між планетою Земля і Всесвітом. Цією єдиною загальноприйнятною ідеологією мають бути засадничі умови якостей ЖИТТЯ, як продукт людського ума і мудрості зі збереженням критеріїв рівності в середовищі спільноти і здатністю волі дій.

Неприйнятним є стільки релігійних, і водночас ворожих між собою, традицій. Відійшли в минувшину такі суспільні формування і їх хочуть замінити технічно психологією від суспільства і знову для власть імущих. Так не буде.

Втрачають свої позиції і нації з їх національними, расовими розмежуваннями. Нема потреб в юридичному існуванні держави і їх структур, які ще більш енергетично обтяжливіші ніж соціальні потреби людства у цей перехідний період.

ВСІ ЛЮДИ НА ЗЕМЛІ – ОДНА РОДИНА. Одна родина, одна об’єднавча ідеологія духовного наповнення потреб людини.

Та знаймо люди, знаймо, що біда теж приходить не скоро і ми маємо іще час діяти мудро без страху і без клопотів для інших. Це нам, кожному, потрібно кардинально зменшити в своєму обиході кількість ГНІВУ, ГОРДИНІ, ЗАЗДРОСТІ, ОСУДУ, ЖАДІБНОСТІ, ЗЛОБИ, БРЕХНІ, ПУСТИХ ОБІЦЯНОК і відмовитися від КРАЖ, БІЙОК, СВАРОК будь де і будь коли, а водночасі творити якості життя: МИЛІСТЬ, МИЛОСЕРДЯ, СПРАВЕДЛИВІСТЬ, РАДІСТЬ, ДОБРОТУ, НІКОМУ НЕ ЗАШКОДИТИ СВОЇМ СЛОВОМ, ДУМКОЮ ДІЯМИ, ШАНУВАТИ ПРАЦЮ ІНШИХ І НЕ МАРНОТРАТИТИ.

БЕРЕЖІМО КОЖНУ ЧАСТИНУ ІСНУЮЧИХ ПОЗИТИВНИХ ЕНЕРГІЙ.

Ці дві протилежні дії поки що мають місце в наших життях і ми ще маємо півтораста літ, щоб врівноважити ці енергії. Завдяки збалансованості енергій на планеті віришиться і питання населеності, відійдуть в минуле війни і буде золотий шанс для людства з кожним поколінням лишати все менше і менше негативних енергій на планеті і в собі.

Ці означені дії придатні для людини дійсно розумної і усвідомленої в діях. Ми можемо діяти усвідомлено зі старими біочіпами (душами) в цих визначених напрямках до створення соціального гуманного суспільства.

Ці дві означені дії і визначеність напрямку на якісні показники життя можуть розвиватися спільно всіма з усвідомленням ролі кожного з тими рівними можливостями і розумінням своїх реальних потреб кожним індивідом і реадьно дають можливість земній спільноті вийти на інші комунікабельні параметри життя у Всесвіті.

Стан самоусвідомлення є практично результат еволюції чоловіка і ця здатність непідконтрольна повністю всесвітнім енергіям, бо вони самі є такими, а для наших досліджень, спроб з чисто технічних можливостей взагалі непридатною є навіть у варіанті гіпотези.

Хоча ці чіпи куди більше пристосовані саме для таких змін у собі і в спільноті, ніж ті, які уже є наявними, хоча іще нашою спільнотою остаточно не опробовані і до того, що вони несуть небезпеку у більш єзуїтському баченні ролі і призначенні спеціальної людини згідно затребуваності «зашореної еліти на особистих інтересах».

Це для розуміння сьогоднішніх спроб технічної революції і її дії на соціальне облаштування людства з можливістю тотального маніпулювання думками і відповідно діями. Чи вдасться їм цими способами охопити все людство, а відповідно зробити так, щоб чоловік

втратив здатність свідомо діяти. У цьому затримка. Їм цього не вдасться, хоча зусилля, уми і кошти чималі на це скеровано.

Саме час нам, свідомим людям, нести слово правди в люди.

«Хай редактори пихаті з лиця роблять міну.
Не облишу я писати про біль України.»

Така доля всіх хто Правду, Любов і Дух наРоДу несе, хоча кожен завдяки таким жив, живе і жити буде.

Над цим мають вже працювати суспільні науки, суспільні інституції, як і кожна особистість-індивід, але почати це все слід цієї весни 2022 року. Цей строк є лиш шанс. При неприйнятті, при відмові тихій, при байдужості ми продовжимо тяжке існування (інакше не назвати) не одне покоління. Саме усвідомлення більшістю цих напрямків дають можливість жити і процвітати. Бо така здатність людини, як самоусвідомлення кожним себе, кожним своєї ролі у цім всезагальнім колообігу енергій і є умовою навіть у випадку сьогоднішніх загроз з можливим варіантом переваги на планеті носіїв негативних енергій привести людство до глобальної кризи, то ці напрацювання будуть стартовими у відродженні нової цивілізації. Це ми маємо розуміти і над цим працювати. Це є по можливостях кожному і це є можливим шансом побудувати гармонійні і гуманні взаємини між усім живим.

Щастя Вам, люди, і родинам!!!

Ось так ми поговорили про щось віддалене і ніби то не про наше. А воно наше ЖИТТЯ і наше майбуття.

Почнімо дивитися на себе. Що ми є в окремій особистості, чи індивиді? Якщо нам вдасться зрозуміти свою суть, зрозуміти своє знаходження і свою роль життям тут, на Землі, то ми зрозуміємо таку позицію і всіх інших учасників життя.

От уже й вкінець дозріли, прочитавши ці думки, розчарувалися, зібралися – а може й дійсно на себе подивитися слід, дослідити свою суть і зміст.

Щастя по суті й змісту є психічний стан людини в умиротворенні і в гармонії сприйняття, розуміння світу і себе у нім. І путь до цього стану проявляється з вибору такого стану, такої поведінки кожним епізодично, чи на певному періоді життя у еволюції духовного розвитку до усвідомлення цієї істини - істини ЖИТТЯ. Свідоме ЖИТТЯ є стан боголюдини і часто це завершальний етап духовного розвитку і зростання в тілесному образі. Тому Духовний центр людини з цього стану зливається з енергіями Всесвіту, зі святим Духом, як джерело для всіх пошуковців істини, для настанов творцем всього живого на Землі.

Ми сьогодні прагматичні, поінформовані, та і при потребі є Googl. А ще й які маніпулятори є собою в процесі, коли ми хочемо завершити мову, чи справу у вигідному для себе результаті. Ми хочемо те, що хочемо і інтереси, і бажання інших для нас не є суттєвими. Часто при розмові ми враз втаємничено переходимо на свої теми, або на відсторонені загальні, про які не треба міркувати, та ще й для чого в розмові істину шукати? Ми знаємо свій інтерес. Для чого говорити і пізнавати лишнє. Ой, про яке шоу мова. Так то ж для душі… Що там нема духовного? А так приємно день при дні посидіти і ні з ким нерви не тріпати, а робота і не вовк – в ліс не побіжить. Будуть гроші, то буде все.

Чи так ми думаємо тепер, чи ні? Даймо відповідь самі собі.

А насправді життя перестало бути БОГом і більше на покарання схоже в тих моментах виживання, болей, бід, негараздів своїх, та й таких сірих суспільних днях. Нема радості життя, нема устремлінь у майбуття і я проникся ними, тому й бачиться таким голим, пустим, безперспективним все наше життя, всі наші надбання, всі наші устремління.

От і проявився криз… Душа стаждання відчува, а ум давно від перспектив відріксь, хоча в цю мить в отакі от спомини заліз.

Чого гріха таїть, були в житті дні й роки, коли рікою текли думки, бо ніби мудрістю і досвідом своїм наповнені були. А я в цьому стані піднесення літав, плани, перспективи будував, бо завзяття було через край на ці думки і на інші задумки.

Думав і радів… я весь ожив, що хоч при закінченні життя мав вільний час і думок рій, якими під небесами літав, та все на рай земний свої надії покладав, що довіру до людей мав, що спільно на краще світ ми змінимо все таки. Так, мріями хотілося, щоб всі люди на планеті пізнали мудрість і життя красоти. Мабуть, кожен цим жив і жити так хотілося.

Був особливий погляд на життя і на місце-роль людини в нім… А це ж була можливість зацікавити людей до змін, змін життєстверджувальних у безначальності й без кінця і вічності самого ЖИТТЯ.

В чому ж суть і зміст ЖИТТЯ? Який сенс жити кожному із нас?

Так, життя своє ми сприймаємо, як прояв своїх дій, своєї поведінки в різних ситуаціях, від того наскільки ми енергетично прив'язані до матеріального світу своїм амбітним, бажаючим умом до речей, на які є квитанції, є свідоцтва про право власності. Саме сприйняття проходить через наш ум, як організатора, керівника нашим єством – тілом при допомозі мозку, який здатний мати хорошу пам'ять, має здатність сприймати інформацію баченням, чуттями, відчуттями про себе і оточуюче середовище, а потім приймати, чи відмовлятися від її прийняття у своє життя шляхом вибору, чи свідомого розуміння своїх можливостей і своїх потреб.

Отже ми визначилися, що процес життя формує наш ум. Свідоме сприйняття дає нам доступ до всесвітніх Знань, до постійного зв'язку з всесвітнім розумом і тоді ми і діємо свідомо, тобто з відома всіх позитивних енергій Всесвіту і в першу чергу тих енергетичних потоків, які є найближче просторово від нас. При свідомому житті ми проявляємо культуру життя, ми відчуваємо осмисленість наших дій. Ось таке проявлене життя є смислом і дає розуміти нашу роль і наше перебування життям тут, на Землі, як світлої місії у всьому кругообігу позитивних енергій.

При усвідомлених діях у житті ми здатні відчувати задоволення, радість від своїх дій-поведінки. Це наш стан щастя, в якому ми найактивніше вчимося любити себе за ці дії і також проявляємо цю якість до інших зі свого такого стану. Це наші усвідомлені дії.

Коли в нашому житті від нас ідуть негативні думки, слова в тих негативних емоціях і діях, то ми практично все життя живемо з відчуттями тяжкості умов життя, ми є учасником в частих негараздах, опиняємося учасниками негативних проявів гніву, жадібності, жорстокості, осуду, зла, бійок. Саме так проявляється наше несвідоме життя, бо воно насичене великою кількістю бажань і реалізувати, які ми намагаємося шляхом обманів, невиконуваних обіцянок, своєю безвідповідальністю, крадіжок, насильством.

Душа в таких людей страждає і хоче вразумити ум життєвими проблемами, хворобами тіла, неадекватною поведінкою. Ми все це бачимо у своїх життях. Та чи задумувалися ми коли небуть, що ці ситуації хочуть навчити жити нас усвідомлено? Часто і досить часто НІ. То скажемо собі, що ми не так жили і життя нам було не в радість. Воно і смислу не мало. Одна пустота і гіркота при споминах про БОГа-ЖИТТЯ у роках при завершенні життя.

Нема сліда у таких наших діях, лиш неприємні спомини. Так скажуть і оточуючі нас люди, бо і рідня часто на таких сердита, незалежно від того, чи зламався ти духовно і життя пішло шкереберть у проявах негативу, а часто це п'янки, наркотики і байдужість. Навіть коли ми вели життя, застосовуючи свої надмірні зусилля, застосовуючи корисливо свій суспільний статус, чи збагатилися нечесним шляхом, то діти теж відмовляються від таких батьків. Так, вони уже ними вихована користолюбцями і вони «люблять» не батьків, а їх гроші і часто після їх смерті стають ворогами між собою. Така дія негативних енергій батьків залишається в родових джерелах, до яких іде рідня в часи бажань, чи потреб. І що ж вони там візьмуть? Та те, що там залишили при житі їх предки.

Сьогодні крила опалені і лиш огарки почорніли. Темнота в Душі і на БОГа сердитий. Стезі не видно позаді і друзі, однокласники, однодумці розбрелися. Напевно така ж ситуація і в них, нещасних божих горемик.

Так, спізнав я і гіркоту, і втрати. Мабуть, не вперше на Землі, та зупинивсь тепер уже з подивом на цю марноту щоденну. Гірко усвідомлювати це, бо думав, що за свічею Душі, за

кожним днем у праці, за грошима щось таки зміниться в житті на хороше… Виявляється, лиш рутина…

Багато згідних є зі мною при спільних пізнаннях себе і світу, чимало допомогає ці слова межи люди нести, а дехто дорікає у своєкористі і навіть є такі, які дорікають за відкривання для всіх істини, а є ті, які віршами з Біблії зі злими словами відповідають, що я проти світу постав.

Я живу скромно, не шукаю публічного визнання, а лиш у переписках з Вами, сестри і брати, навчаюся в радості жити.

Для чого мені повторювати цитати, які в минулому були, бо щоби БОГа-Життя знати потрібно всі якості духовні у собі мати. Вам відомо з Біблії теж, коли фарисеї при зустрічі з Христосом йому псалми з Толмуда цитували, а він же їх усім сказав: скажіте щось від себе і яку істину до людей несете? Ця відповідь моя є тим, хто на кожну дію свою у житті читає частинки святих книг – чи то з Толмуда, Біблії, Корану, Вед, та сам не знає джерел істинних: як у суєтливому житті добродіяльним бути; як гармонійні взаємини зі всім будувати, які любов'ю можна було би назвати; як у стані радості жити і щоб іншим це щастя дарувати вміти.

Я не всецілий БОГ, а лиш мацесенька частиночка Його, як і усе живе з Духа святого, або точніш – з енергій позитивних; я не є божеством РА і не Ярило над всіма, я не є Будда, чи Ісус Христос, я не Сократ, чи Карл Маркс, а лиш учень Їх, як і ви, люди, всі у покликанні цім. Та прозрівши умом і в митті благодаті і любові бачу Всесвіт весь.

Так пишу, так говорю повчання-послання із усвідомлення свого, що в цей сутужний час я маю право нести ці істинні Знання для всіх, щоб навчилися усі зрозуміти істинність мудреців, духовних вчителів, святих провидців задля спасіння себе й планети.

Я би взагалі мови не вів з Вами побратими, та якщо Дух святий Вас на мій допис привів, як пошуковців, як пошуковців духовного вчителя, то це і є спільна потреба (будь яка зустріч не є випадковістю), як умова для зростання духом, для творення в слові цих духовних енергій.

Душа, енергії Душі вічні. Навіть при прозрінні чоловіка, коли його душа після смерті практично мало коли повертається в людське тіло. Це Душі світлого і чистого чоловіка і не залежно якою професією він займається в миру – ремісник, землероб, поет, філософ; це Душі духовних вчителів; це Душі святих старців і інших сподвижників святого Духа. Та вони в Океані святого Духа теж є учасником життя від імені Його. Таких повернень небагато і таким способом була послана на Землю Душа в тіло Ісуса, Будди і інших.

Одначе інколи вона від наших негідних дій може втрачати здатність розвитку і деградує до нижчих форм учасників життя. Зазвичай, це стається при умисних і особливо масових вбивствах, чи масових обманах (в тому числі - масові маніпулювання умами л-юд-ськими), коли енергії душі можуть завмерти в органічних формах.

Так, саме втіленнями Творця, світлого Духа і сам процес підготовки є тим способом для поповнення духовним вчительством тієї високорозвинутої цивілізації, яка сьогодні так мудро править кругообігом енергій життя на Землі. Та на Землі є присутній Дух Диявола (в можливостях людського ума, як середовище, як ґрунт для духовного зростання). Тому в означене Вами вчительство йде спрямований відбір саме здатних йти цією стезею неповернення в матеріальний світ, в тіло. Вони зі зрілості ума, чи в більшій частині з допомогою вчителя ламають програму управління собою, і віддаються сповна Всевишньому. Це Його вибір і Він цьому допомагав.

Ананда є вид енергії в Океані Духа і вона не приймає участь в дії на конкретних вчителів, чи людей з тимчасово не зрілим умом. Вони можуть пізнати її, як гідний рівень задоволення в певний період життя, але не як постійна складова, як стан психіки.

Така енергія не вміщається в тілі чоловіка. Цей вид енергії уже є не виділеною частинкою Цілісності. Цілісність є організатором всіх благодатних дій, забезпечує певні рівноваги між нижчими і світлими, то так і сірими світами міжпланетарних систем і нашої Сонячної системи, і нашої Землі в тому числі.

Основна частина вчительства реалізує своє покликання після осяяння, прозрівання умом і теж здатна ламати в собі програму духовного центру, застосовуючи в житті і в учительстві здатність до прямого зв'язку з світлими, позитивними енергіями святого Духа, чи Творця Всевишнього.

Так от, зміст учительства не в тому, щоб входити в зваби, екстаз, транс через аскези, алкоголь, наркотики, відрубування пальців для можливості реалізувати мету свого ума – мати суспільний статус духовного наставника, а щоб своїми задатками і можливостями із чистоти і світлості своєї мати доступ до всесвітніх Знань, до мудрості тисячолітніх спільнот і ВМІТИ їх передати іншим посланнями, повчаннями, своєю поведінкою тим здібним учням, які свідомо визначили свій життєвий путь для того, щоб ці учні несли ці вміння в середовище людства, а люди могли духовно розвиватися творінням чеснот Життя.

Ці слова для розуміння кожним свого знаходження життями на Землі.

Суть і життєвий свідомий подвиг духовного вчительства – це готувати зі здібних учнів нових вчителів, зберігаючи просвітницьку послідовність і навчити їх ходити у світову бібліотеку по істинні знання про чесноти життя, щоб застосовувати їх при спілкуванні з людьми, навчаючи їх творити якості життя повсякчас, бо саме це є умова для того, щоб жити в радості і життя мало в наших діях розумну осмисленість.

Однак в житті є творчі вчителі, які мають можливість отримувати Знання, їх отримують і їх застосовують, володіючи дієвими методами для передачі їх учням і в простори – вони постійно працюють над собою і з учнями, і зі світом, як постійні дослідники і виробники цих духовних енергій, завдяки яким втримується ця рівновага між позитивними і негативними енергіями.

Є вчителі, яким відкрилися ці Знання і вони їх отримують при потребі для себе, але не вміють їх застосовувати, то це лиш носій потенційних духовних енергій, він має можливість практикувати, але йому потрібен діючий вчитель, або він має іще навчитися сам. Йому це не складно – лиш проявити устремління, але найкраще при допомозі творчого вчителя. Це найздібніші учні, бо вони мають уже задатки, мають цей талант, мають доступ до Знань по стану духовності своєї бачити і знати світи у тих обємах, як боги.

Є вчителі-лаборанти, чи технічні вчителі. Вони знають, що Всесвіт має істинні Знання, та не вміють їх звідти отримувати і на цьому рівні духовних пізнань залишаються для іншого життя. Це категорія мудрих людей. Вони, на відміну від перших двох, не виходять за межі програми свого духовного центру, яку отримали від творців, вони не вміють брати потрібні їм у житті Знання, але ці Знання частково приходять для їх життєвих потреб. От з цієї частини вчителів, так вчителів, хоча вони спеціально цим не займаються, але своєю присутністю навчають інших чеснотам життя. Деякі з них, особливо у цей сумбурний період, чи приходячи у цей прагматичний світ, як говорять китайці про таких, що це ринкові монахи, то ми бачимо їх активні пошуки вчителів, від яких навчаються практичним прийомам допомагати людям в їх духовному розвитку і зростанні, але вони, будучи ринковими монахами, психологами, лікарями, практиками фізичного впливу на інших, з середовища яких виходять спекулянти, які в житті уже забажали матеріально збагатитися, то вони є шарлатанами психологами, які розрулюють сімейні проблеми; є тими, хто готує бандитів прийомам боротьби, знаючи способи відключення тіла від активних дій. Ці працівники не мають духовного потенціалу і не вміють приймати Знання зі Всесвіту. Їх знання базуються на Знаннях духовного вчителя і вони їх завчають. Завдяки набувальним здібностям в хорошій пам’яті, в оволодінні гіпнозом і тренуванням, а також спеціальній літературі можуть передавати голосом, вивченими методиками, прийомами цю інформацію уже своїм учням, своїм пацієнтам. Це звичайні шарлатани, маги, які мають офіси, клуби. Так, вони навчають, але не на духовному своєму базисі, а як шкільний вчитель свій предмет, тільки більш глибше після спеціальних шкіл, семінарів. Для маси людей це є нова школа з новими поглядами на світ і це їх психічно інтригує. Такі вчителі не знають духовних можливостей своїх учнів, пацієнтів і тому приносять своїми діями велику шкоду для них і найперш собі, так і в людську спільноту. У таких Душа припиняє розвиватися.

Вони ж такі, як і ми: той має задатки музиканта, поета, філософа, землероба, скотовода, механіка, а вони мають задатки бути вчителями для своїх учнів, які ідуть за ними, як апостоли ПРАВДИ І ДОБРА.

Досить добре коли ці задатки реалізуються при житті в здатність втілювати їх в реальне життя людства. Так, вони носії елітних зерен мудрості для засіву духовності в поведінку людську.

Вони несуть ці чесноти життя від імені Всевишнього, від імені святого Духа, від творців нашого облаштування всіх життєвих процесів в цьому чудово продуманому кругообігу енергій, а чоловік, творячи позитивні енергії думками, словами, діями є по суті їх співтворцем тут, на Землі.

Вони вчать і самі активно діють для того, щоб створювати умови, де люди здатні своїми умами, які у кожного є організаторами нашої поведінки у житті саме на основі справедливості.

Це велике щастя, богатство, коли є такі вчителі, сподвижники святого Духа, які моляться за нас усіх, нам би хоча би готувати ґрунт для виростання густіше таких в нашому середовищі добротою, милістю, справедливістю і менше плодити зла, бо зло… є тим бур'яном, що зерна духовні Творцем кинуті на землю з висоти змогли проростати.

Коли ми приймемо це за істину, за орієнтир у своїх життях, то і прискоримо закінчення суматохи на Землі і зацвіте хорошими взаєминами золота епоха, де, майже всі, житимуть на чеснотах Духа святого, світлого і чистого, бо саме на них ми творимо радість життя і формуємо його осмисленість.

Ми, люди, можемо поклонятися господу в лиці наших президентів, прем'єрів і їх помічників, то і будемо постійно в середовищі обіцянок, брехні. Тож, коли ми у захваті від того, що інші крадуть, обманюють, силою забирають в інших і мають, нібито, все, то убережімо від цього себе; коли зваби турбують нас, то знайдімо заняття для ума просте – фізична праця, читання класики, слухання народних піснеспівів, читання молитов із себе, щоб це була розмова у діях всіх погоджена із совістю своєю, зі своїм Сущим. Бо означені бажання – це відмова від Душі, це путь життя в нікуди для вас, сім'ї, родини; бо це путь по тих дорогах, де ходить обман, заздрість, гнів, злоба, жорстокість, кризи, війни.

Ми можемо умами і руками своїми очищувати життя свої і вчитися творити доброту, радість, любов справедливо при волі дій, то таким чином будуть реалізуватися зміни в нас, в нашій поведінці, то й зміниться світ на краще.

Нам подобається смачний борщ, то навчаймося його готувати в інших вчителів, тобто в тих, хто знає і вміє готувати; коли нам подобається красивий одяг, то навчаймося кроїти, шити самі; нам приємно чути мудрі речі, бачити усвідомлені вчинки, то навчаймося цього; коли хочеться доброти, то навчаймося творити її самі; нам подобається коханим бути, то навчаймося кохати ми, бо саме для цього ми прийшли життями сюди. Це наше покликання кожного творити щасливим світ, де доброта, справедливість і любов у наших діях всіх.

Вибір все ж за кожним із нас. Тому прошу всіх творити чесноти життя у кожній дії своїй, бо саме вони полегшують тяготи нашого буття.

ЕВМи, роботи, комбайни полегшують умови комунальні, та свідомі дії в якостях життя дають нам розуміння його основ – радість буття.

Та тьма суцільна у собі і у взаєминах з людьми, а сонце світить, гріє і вітає, чи то віддаль міражем грає, бо травиця і дерева теж у журі і, мабуть, одинокі ось такі. Вони є частиною таки нашого короткого життя… Та то лиш момент був із думки, а в реальності й вони є лиш речі для нас, для інших учасників буття. То ж і ми ж речами такими є у цих потоках енергій світових: позитивних, чи негативних. Тож у підсумку скажу для себе, що то все воно одне – був ти тут живим, чи то тліном; був добрим, а чи злим, то тут різниці і нема при спогляданні по сторонах і у глибини.

Прийшов у світ голяка, то і піду з порожняка… Кому дякувати за життя, а кому взагалі потрібне воно, як і всі дні, роки і дії, речі в них, бо що вони нам принесли – радість, усвідомлення? То було ж неправда і давно…, і не зі мною, більше всього.

Порожньо на умі і в душі. На тіло не хочеться дивитись, а всі чогось незадоволені і злі – не дають спокійно вмерти. Мабуть і їм БОГ не дав вдосталь, то вони іще й цю мить спокою крадуть. Мабуть, істина є теж примарна, як і все в житті відносне.

Так, в щасті смисл життя. Та чи спізнав його я, коли ось такі думки уже десь при дні обсіли.

Я спокою, гармонії шукав, а інші так за це сердиті, просто так на голому місці і ідуть вбивати собі подібних, як би подуріти без причини. Коли я і всі в житті життя в інших забирали: різали, топтали, вбивали і з цього задоволення мали.

То що ми носимо в собі – божественне начало, чи вбивцю-палача? Де межа між ними? Чи ми те і інше – сірі?

Топчемо траву, ріжемо дерева, спалюємо сміття для чистоти, розширюючи для космосу діру…, а кругом же всі живі були і мали інстинкт, щоб жити.

Ми істота – людина розумна? Ні, ми були і є бандити-дикуни. То про яку рівність говорити, коли бажаєш жука вбити, бо на дорозі жваво так біжить… То чого й людини ось так не вбити, коли мішає мету завершити?

То для чого це життя? Кому воно потрібне? Тільки не нам – однозначно. Любиш, не любиш… Привіт Сезам!

Яка ж суть і сенс життя? Цього не знаю теж і я. Проклинав би когось, себе, та не змінимо ми світ оцим, коли мільярди життів на Землі і у Всесвіті великім такі нитки без кінця з таких думок-енергій тчуть.

Суєта суєт, та й годі… Бери піджак і в дорогу… Ні у кого життя я не просив. Не знаю хто його і забирає, бо ніхто і знати не бажає. Та і я ніхто і звати мене ніяк, бо я лиш тінь невидимого буття, як і наявність тіні – є питання. То лиш мить, яка може зникнути у ту ж мить, а може і її не було?

А може ми речі, предмети; ми ситуації, випадковості; ми гармонію тримаємо, ми свідомість маємо, тому і шанси у нас є, щоб зберігати паритет, світ, і Всесвіт великий, бо він без нас, як і ми без нього нікуди. Без його енергій, розуму, без його механізмів стримування, без його енергій добрих-злих ми б давно уже згоріли в ідіотизмі своїм.

То було життя, чи то була стезя, та чи ми шукаємо їх? Чи вміємо ми шукати їх? Чи задавалися ми питаннями такими? Чи ми творимо їх хоча би в думках? А де ж думки, хто бачив їх? Вітер нас теж не помічає, як і дощ нас не оминає, та й сонце не бачить нас, як і ми його за горизонтом… Була стезя – не було її? Марнота життя, та й годі.

Хто ти, людино, і де моя стезя? Що я хорошого зробив? Бо за триста літ не згадають, не побачать надмогильного горбка, не залишиться і піску від життєвого гнізда.

Букву бачу на екрані, а свого носа ні. По дорозі йду, а для космосу стою… Хто ми є і чи є ми взагалі? Пусті кукли, чи кукловоди? Бо ж не тільки тіло визначає нашу сутність, а й ті простори, які ми здатні осягнути думкою і оком. А як же діє й тіло, коли ми маленькі, чи старі, а ум іще не здатний бути керівником життєвих процесів. А хто уму дає ту пам'ять і ці Знання, цю здатність сприймати образами світ, вивчати ті назви саме так, як обумовило наше оточення.

Так от і є у нас той невидимий біочип, який ми всі називаємо тим специфічним енергетичним центром – Душею, при наявності руху інших енергій в цьому просторі, який ми назвали тілом. Біочіпом визначені основні можливості енергій ума і тіла. То де той всесвітній сервер, який займається так вміло організацією величезних мільярдів живих одиниць на планеті, у Всесвіті. Навіть тіло має свої виокремлені функції у певних енергіях, як окремі живі істоти (бактерії, м'язи, глисти, травний тракт… і весь цей цілісний комбінат, який забезпечується всім необхідним при вмілому керівництві такого менеджера, як ум. Він теж має свої повноваження і здібності вибудовувати ту поведінку життя, коли він має здатність говорити (свідомо) з директором тресту –душею, а той на нарадах Всевишніх може вносити зміни на краще по вісточці (по совісті) від них. Все взаємоповязане і для нашого щастя нам лиш навчитися всім потрібно жити зважено і розумно зі всіма.

То ось чому вся опора у вибудові долі, лінії життя покладена на чоловіка і то лиш як можливість. Тому й просимо всіх: застосовуймо ці можливості для вибудови гармонійних і гуманних взаємин між людьми. Тоді й скажемо всі, що життя має смисл і воно має бути щасливим.

Чи вдасться зрозуміти мені свою суть, зрозуміти своє знаходження і свою роль життям тут, на Землі, то ми зрозуміємо таку позицію і всіх інших учасників життя. Ми ж маємо здатність міркувати – міркуємо і вибираємо те, чи інше рішення, яке, здається, нам в цю мить найбільш придатне і найменш затратне…

То якщо ми умом дозріли до таких міркувань, то може спробуємо все таки приймати рішення зі знань, зі здатності бути чистим і вільним в діях без завдання шкоди іншим і жити із наявних потреб і можливостей і всю енергію життєву скеровувати на творіння якостей життя для себе і для тих, за кого ми відповідальні.

Спробуймо хоча би рік, два думати і говорити позитивно, а також і творити водночасі якості життя, які радуватимуть нас і всіх, менше застосовувати негативних емоцій, проявів, слів, а саме основне дії, то і зміни будуть на краще.

Змінимося кожен, то зміниться і весь світ. Так тихо і самоусвідомлено організовуймо свої життя і цим побачимо у себе такого ж президента, таких мененджерів суспільних взаємин. Зробімо такі свідомі дії на цей термін і якщо вони зреалізуються, а вони зреалізуються однозначно, то тоді стверджуймося в довірі до цих простих методів в організації свого життя, то зміниться і все навкруги.

Додаток цей залишаю Вам, друзі, брати і сестри у цьому безначальному і безкінечному ЖИТТІ, як позицію бачення своїх писань.

Там де є мої вислови, чи то тексти попередніх книг, то все це я сьогодні називаю слідами, які залишив у житті після себе і є певним підсумком, чи мемуарами, як спомини про те, через що і як я пройшов життями.

Та саме тому люди не читають минувшину, чи історію, чи досвід минулий інших, чи ті мудрі книги, які залишили для нас у них окремі індивідууми, де можна збирати крупиці знань для самоорганізації своїх життів. Саме так ми навчаємося усі бути творчими у пошуках таких умов життя, які би приносили нам радість, задоволення, а з ними і інші якості життя. Ми всі цього шукаємо з думками, щоб життя було не в тяжкість, не в проблемах, не в негараздах, війнах, а щоб воно було справедливим, вільним, наповненим добротою і любов'ю.

Тому й читання книг є одним із видів навчатися жити щасливо, бо читання і стан щастя дає нам приємність розуміння того, що ми і народжені для цього – нести позитив у свої життя і в простори. Ми живемо і маємо можливості організовувати його так зі своїх знань і можливостей із здатності вибирати ті варіанти, які забезпечать нам ті життєві потреби, які і дають нам ці чудові відчуття щастя-радості.

Людям притаманне бажання дивитися вперед і справами устремлятися у майбуття – і це похвально, хоча наше життя хвилиною назад уже є минувшиною і воно, по факту, теж є складовою частиною наших життів. То інколи перелистуймо сторінки своїх життів і виявлені помилки виправляймо при можливості, а добрі дії, вчинки передаваймо дітям у сімейних бесідах – це умова збереження родових джерел енергій Життя для наступних поколінь.

Любімо одне одного, бо це і є той сенс, з яким ми вибудовуємо смисл життя в стані щастя. Ми досить тісно узалежнені між собою, між усіма учасниками життя. То застосуймо ці вміння і цю здатність жити цією спільнотою, як одна сім'я. Живімо так, щоб наше життя, наша поведінка було лицевою стороною нашої планети, яка є тим райським садом, де з часом виростають боги для всього Всесвіту. Ми є грунтом для їх появи серед нас і кожен з нас має можливість бути богочоловіком, чи свідомим носієм-навчителем якостей для повноцінного і щасливого життя.

П.С. Благодарую всім, хто долучився до цих розмірковувань на сторінках цієї книги! Благодарую і тим, хто долучиться до її обговорення і далі. Хай це буде в радість всім у формуванні свого сенсу життя.

Всім, хто бажає читати такі книги на таку тематику і цього автора, то я для цього залишаю назву сайту - http://mikolin.com.ua/

О Г Л А В К И

1. СЛОВО ДЛЯ ЧИТАЧА 3
2. РОКИТНЕ 6
3. СВІТ 7
4. РОЗМОВИ 19
5. ФІЛОСОФІЯ ЖИТТЯ 333
6. П.С. 356